This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

9984.

Indian Institute, Oxford.

THE MALAN LIBRARY

PRESENTED

BY THE REV. S. C. MALAN, D.D.,

VICAR OF BROADWINDSOR,

January, 1885.

2924 e. 88

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ÆSCHYLI

TRAGŒDIÆ.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. I.

SUPPLICES, PERSAS, SEPTEM ADVERSUS THEBAS, ET PROMETHEUM

CONTINENS.

CANTABRIGIÆ:

SUMPTIBUS W. P. GRANT.

VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.

MDCCCXXVII.

Digitized by Google

MONITUM.

In hac Æschyli, ut a Wellauero editi,* iteratione, quæ in Addendis vir doctissimus dederat, suis quæque locis inseruimus; errata correximus. Fabularum ordo, quæ singulatim, ut Professoris Regii lectionibus accommodarentur, prelo subjectæ sunt, paululùm immutatus est; ita tamen ut nunc chronologica, quantum probabile est, ratione dramata sint disposita.

Cantabrigiæ Id. April. MDCCCXXVII.

---

* Lipsiæ MDCCCXXIII et MDCCCXXIV.

BODLEIAN
10 JAN 1928
LIBRARY

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Novam hanc Æschyli editionem quibus rebus commotus quibusque adminiculis confisus in lucem prodire jubeam, paucis exponendum est. Commovit autem me ad rem arduam suscipiendam præ ceteris singularis quædam Æschyli sors, qua factum est, ut, quum nostris temporibus virorum doctissimorum et sagacissimorum studio rei criticæ, grammaticæ et metricæ lux vix unquam sperata affulserit, quæ in poetarum maxime græcorum opera emendanda vim exercuit pæne incredibilem, Æschylus solus nullum fere fructum ex his artis criticæ incrementis ceperit, neque omnino unquam editorem nactus sit, qui gravissimi poetæ reliquias cum religione quadam tractandas esse persuasum habuerit. Quum enim plerique, qui ad Æschylum edendum accesserunt, lectionum, quas libri veteres aut manu scripti aut typis exarati præbent, parum curiosi, metrorum ad unum fere omnes ignari, ideo potissimum hunc poetam edendum sibi

Digitized by Google

sumsisse videantur, ut haberent, in quo, quid ingenii vires possent, experirentur, accidit, ut primi tragicorum græcorum textus unus omnium maxime depravatus jaceat. Namque, ut antiquiores prætermittam, quæ his temporibus omnium manibus teritur Æschyli editio, Schützianam dico, quum egregia multa præstiterit, plurimum tamen abesse, ut genuinam poetæ manum exhibeat, in vulgus notum est; et novissimum editorem Schwenkium, quamquam ad explicanda verba ab eo bona multa collecta sunt, textui haud multum profuisse, non est quod prolixius demonstrem. Jam vero quum post Bothianam levitatem Burgessii quoque arrogantem temeritatem et ignorantiam Lafontanii sævire in Æschylum viderem, ille autem, in quo uno omnes poetæ nostri amici spem omnem jure posuerunt, etiam atque etiam cunctaretur, cœpi me ad hanc editionem suscipiendam accingere, non quod me potissimum huic operi parem existimavissem, (sentio enim, si quis alius, virium tenuitatem) sed quod frustra aliquem circumspiciebam, qui Æschyli textum tandem aliquando certis firmisque argumentis constitueret, et muniret ab impetu eorum, qui emendandi pruritu feruntur, quodque melius con-

Digitized by Google

sultum fore Æschylo arbitrabar, si quis viribus minus sufficientibus hoc susciperet, quam si nemo.

His, quæ dixi, explicavi simul, quale in hac editione adornanda consilium secutus sim. Fuit enim hoc mihi præ ceteris propositum, ut textus exhiberetur quantum fieri posset proxime ad veram poetæ scripturam accedens, immunisque a mutationibus, sine causa et sine veri specie illatis. Consului igitur ubique optimorum librorum lectiones, easque, ubicunque fieri poterat, et nisi me omnia fallunt, interdum feliciter, contra virorum doctorum emendationes defendi, ubi autem nullum erat ex libris petendum auxilium, plerumque corruptam lectionem vulgatam retinere malui, ut liberum relinquatur lectoribus judicium, quam emendationes, etiamsi probabiles, in textum recipere; in qua re erunt forsitan, qui timiditatem culpent meam, sunt enim vix tres quatuorve loci in singulis tragœdiis, in quibus meam aliorumve conjecturam recepi, permulti autem, qui vulgatam sensu carentem exhibent. Sed id recte fecisse mihi videor, soleo enim cum religione quadam sacras auctorum veterum reliquias contemplari, quibus manum emendatricem admovere nefas sit, nisi si id cum certissima

Digitized by Google

prosperi eventus spe fieri possit; qua moderatione si omnes editores usi essent, propius profecto abessemus ab eo, quod in legendis veterum scriptis quærimus, eoque tempore, quod in expellendas virorum doctorum nugas consumendum est, rectius uti liceret. Summam autem curam adhibui carminibus choricis, in quibus quum hic illic neglectam responsionem antistrophicam restitui, longe tamen abfui ab istorum temeritate, qui omnia sibi licere putant, dummodo antistrophas efficiant.

Emendationes vero virorum doctorum etiamsi a me non probatas, ne quis non omnia ad manum esse quereretur, in notis exhibui, in qua tamen re delectus fuit adhibendus, tam multa enim, et magna ex parte inepta atque ridicula, commenti sunt Æschyli editores, ut, si omnia voluissem afferre, libri moles sine fructu mirum quantum accrevisset; quare Pauwii, Heathii, Arnaldi, Bothii, Burgessii, Lafontanii mutationes plerasque silentio transii, minime timens, ne quis jacturam factam esse conqueratur, neque Schützii omnes attulissem, nisi ejus editio auctoritatem quandam nacta esset omniumque manibus tereretur. Diligentissime autem collegi, quæcunque a viris doctis

Digitized by Google

aliud agentibus obiter, sed sæpe egregie, de singulis Æschyli locis monita sunt, quorum per varios libros sparsorum haud multa me fugisse puto.

Textui fundamenti instar, quo nitatur, subjeci varias lectiones omnes librorum omnium, quotquot adhuc collati sunt. Codices quidem novos conferre mihi non licuit, sed editiones veteres, Aldinam, Robortellianam, Turnebianam, Victorianam, quarum summa est auctoritas et præstantia, quarumque lectiones incredibili negligentia enotaverat Schützius, denuo accuratissime et non sine fructu contuli, et varietates omnes diligentissime adnotavi. Codicum quoque lectiones multo locupletiores et numerosiores exhibui, quam reliqui editores omnes, ita ut, quæ ad critica textus emendandi adjumenta pertinent, omnia hic collecta reperiantur. Sed de his mox paulo fusius disseretur.

Præter varias lectiones virorumque doctorum emendationes notis inserui judicium meum de illis locis, qui a viris doctis aut frustra sollicitati sunt, aut revera sensus vel lectionis difficultatem habent, et ubique aut quid verum mihi videatur dixi argumentisque admunivi, aut nihil certi me videre in-

Digitized by Google

genue professus sum, semper autem brevitatem maxime secutus sum, in qua ne modum me excessisse dicant nonnulli, vereor, sed difficile erat certos fines constituere, nec ultra vel citra eos aberrare. Eodem brevitatis studio ductus sensum etiam locorum non explicavi, nisi ubi aut difficilis esset, aut judicium de varia lectione ferendum a sensu explicando penderet; locos faciles aut ab aliis recte explicatos silentio transii, vel ad interpretum explicationem ablegare lectorem satis habui. Illum etiam locum de usu loquendi Æschyleo, de rarioribus dicendi generibus etc., in quo multi esse et excussis adversariis apta et inepta, necessaria et abundantia adferre solent editores, alienum a fine mihi proposito judicavi, neque talia tetigi, nisi ubi ad textum constituendum pertinebant; quo tamen timeo ne factum sit, ut paullo aridior evaserit annotatio mea. Sed satis habebo, si id me assecutum esse judices æqui existimaverint, quod volui, ut textus Æschyleus in certam quandam et meliorem formam redigeretur.

Numeri ad dexteram marginem adscripti Schützianam editionem spectant. — Scribebam Vratislaviæ Idibus Martiis MDCCCXXIII.

Digitized by Google

DE CODICIBUS ÆSCHYLI.

Codices Æschyli, quotquot adhuc collati sunt, omnes ex uno eodemque fonte fluxisse, ex eo maxime perspicuum est, quod eædem lacunæ in omnibus comparent, quodque corruptissimo quoque loco easdem fere corruptelas exhibent omnes. Nec tamen communem hunc fontem cum Burgessio præf. ad Suppl. Annotat. p. 41. crediderim Mediceum codicem esse, satis multa enim habent reliqui libri, in quibus ab eo discrepant, multa etiam, quibus ei præstant. Sed hæc utut sunt, agmen ducit et antiquitate et præstantia excellens

1. Med. Mediceus

Florentiæ asservatus in Bibliothecæ Laurentianæ Plut. xxxii, 9. seculi decimi, ut perhibent, quo usus est P. Victorius. Contulit eum in Needhami usum Salvinius; varias lectiones ab eo notatas ex Needhami schedis descripsit Askewius, et Askewianis usus est Butlerus. Alteram collationem ab eodem Salvinio confectam, et margini exemplaris editionis Stanleianæ adscriptam adhibuit Blomfield. Cum Mediceo in omnibus fere consentit

2. Ph. vel Phil. Philelphianus

in Bibliothecæ cujusdam Florentinæ Plut. xxxi, 1. adservatus, et ab eodem Salvinio collatus. Hunc vero aut eundem esse cum Mediceo, aut accuratissimum ejus apographum, luculentissime demonstravit Burgess. l. c. Proxime ad hos accedit

3. Guelph. Guelpherbytanus

seculo xiv aut xv scriptus, in Bibliotheca ducali Guelpherbytana asservatus, a Schützio collatus, qui mirum in modum cum

Digitized by Google

Aldina editione consentit, ita ut utrumque ex eodem archetypo descriptum esse perspicuum sit. Fuit autem codex, ex quo descripti sunt, admodum quidem corruptus, sed manus emendatricis vestigiis immunis, ideoque multas egregias lectiones præbent, et ipsa illa monstra verborum, quæ hic illic comparent, non raro ad verum ducunt. Hos subsequatur

4. Reg. L.

chartaceus, manu Jani Lascaris exaratus, in Bibl. Reg. Parisiensi No. 3521, ab Askewio collatus, unde Ask. D. a Butlero Schützioque vocatur. Hi quatuor soli Supplices continent; in tribus prioribus magna illa lacuna est in Agamemnone et Choephoris, in postremo Agamemnon Choephorique omnino omissi sunt.

5. 6. Ven. 1. 2.

Veneti duo apud Butlerum, ex quorum altero Agamemnona primus supplevit Victorius.

7. 8. Regg. A. B.

codices bombycini Bibl. Reg. Paris. No. 2884 et 2787, Prometheum, Sept. c. Theb. et Persas continentes, a Brunckio collati.

9—13. Regg. C. D. E. F. N.

codices Regii Parisienses a Vauvillerio collati.

14—16. Regg. G. H. K.

codices Regii Parisienses, ita ut Reg. L. ab Askewio collati, unde Butlero et Schützio Ask. A. B. C. audiunt.

17. Reg. O.

codex Reg. Paris., ex quo varias lectiones ad Sept. c. Theb. attulit Fähs. in Sylloge lectionum.

18. 19. Colb. 1. 2.

codices olim in Bibliotheca Colbertina, ab Askewio collati, quorum illum eundem esse cum Reg. N., hunc cum Reg. B. ab Elmsleio certior factus est Blomf., quare Colb. 2. non ad partes vocavi, nisi ubi lectio a Brunckio omissa afferenda erat.

20. Ox. Oxoniensis

Digitized by Google

Prometh. et Sept. c. Theb. continens, a Stanleio collatus, idem ac

21. Barocc. Baroccianus

cujus pleniorem collationem Blomfieldio præbuerunt Porsoni schedæ, unde lectiones a Stanleio prætermissas attuli.

22. Ar. Arundelianus

continens Prometh., Sept. c. Theb. et Persas, item a Stanleio collatus, cum quo idem est

23. Seld. Seldenianus

cujus accuratiores collationes, alteram a Gaisfordo, alteram a Porsono confectam habuit Blomf.

24. 25. M. 1. 2.

codices Cantabrigienses duo, quos ex monte Atho emerat Ricardus Mead. Collati sunt ab Askewio, Butlero et Blomfieldio. Butlero sunt Cant. 1. 2.

26. 27. Mosq. 1. 2.

Mosquenses duo, uterque seculo circiter XV scriptus, quorum posterior Prometh. et Sept. c. Theb., prior præterea Persas continet. Excerptam ex eis variam lectionem a Matthæo habuit Schützius.

28. 29. Lips. 1. 2.

Lipsienses duo apud Butlerum.

30. Vit. Vitebergensis

continens Prometh. Sept. c. Theb. et Pers., a Zeunio collatus.

31—34. Vienn. A. B. C. D.

Viennenses quatuor, quorum lectiones in Prometh. et Sept. c. Theb. excerpsit Bastius.

35. Farn. Farnesianus

codex olim Florentinus, qui nunc in Bibl. Reg. Neapolitana exstat, quoque usus est Victorius. Pretium ejus exiguum est, exhibet enim Triclinii recensionem, quod monuit Elmsleius in Museo crit. Cantabr. 1821. VII, ubi aliquot ejus lectiones excerpsit.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ.
ΔΑΝΑΟΣ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ.
ΚΗΡΥΞ.

Deest personarum index in Ald. Rob. — Πρεσβύτης et Κόραι adjiciunt Turn. Vict., quas personas recte omittunt Schütz. Both. Burgess. Præterea Both. adjicit Ναῦται, Burgess. ὁ τοῦ Πελασγοῦ ὄχλος δορύσσοος et ὁ τῶν Αἰγυπτιάδων ὄχλος ναυτικός.

Digitized by Google

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοβαθῶν
Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι 5
χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν,

1. Tres primi versus vulgo ita leguntur:

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
Ἑπτάλον ἡμέτερον
Νάϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων
Λεπτοβαθῶν

quos in tres dimetros contrahere non dubitavi.

2. ναΐων var. lect. ap. Turn. ναΐον Glasg. — ἀροέντ' Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. ἀρθέντα Turn.

3. ἀπὸ στομίων Ald. πρὸ στομίων omisso ἀπὸ Turn. ἀποπρὸ στομίων ex conjectura Burgess., quia προστόμια de fluvii ostiis non dicatur, sed neque στόμια hoc significatu adhiberi exemplis probare poterit et ἀποπρὸ sensui minus aptum est. — λεπτοβαθῶν Vict. Glasg. λεπταμαθῶν var. lect. ap. Steph. Schütz. λεπτοματῶς Reg. L. λεπτομαθῶν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. hæc omnia contra metrum, quare Stanl. τῶν λεπτοβαθῶν vel τῶν λεπταμαθῶν legi voluit, Both. ἀπὸ λεπτοβαθῶν dedit, προστομίων pessime omisso. Certissimum videtur λεπτοψαμάθων, quod conjecit Pauw., recepit Burgess., unde variæ lectiones facillime explicari possunt, λεπτοβαθῶν enim ex frequentissima litterarum $\overline{\beta}$ et $\overline{\mu}$ permutatione natum est.

4. δίαν Turn. — λειποῦσαι Phil. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. unde propter parœmiacum hic non aptum, in quo præter Pauw. et Burgess. editorum nullus offendit, non ægre ferrem, si quis liber aut προλείπουσαι præberet, aut ἐκλείπουσαι, quod conjicit Seidl. ad Eur. Troad. 176., participium præsentis enim propter φεύγομεν ferri potest. Sed vid. Herm. El. metr. p. 378. sq.

5. Συρίαν Reg. L. Συρία Ald.

Digitized by Google

οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι·
ἀλλ' αὐτογένητον φυξάνορα
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' 10
10 ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος,
καὶ στασίαρχος, τάδε πεσσονομῶν,
κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον· 15
15 κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον, τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς, κἀξ ἐπιπνοίας

6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίᾳ, vulg., quod falsum esse evincit iota dativi elisum; tacet tamen Schütz., facillime se expedivit Both., qui ita legit: Οὐ γνωσθεῖσαι δημηλασίᾳ Ψήφῳ πόλεως. Burgess. in textu dedit οὔ τιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαι, in notis suspicatur οὔτε κάθαρμά τι δημαλασίαι. Sed vera est Tyrwhitti emendatio δημηλασίαν, quam probant Lobeck. ad Aj. p. 340. et Elmsl. ad Heraclid. p. 116. ed. Lips. Accusativum aptis exemplis vindicat Lobeck., iota autem subscriptum quam sæpe cum ν̄ confundatur, in vulgus notum est, cf. Schaefer. melet. crit. p. 109., et ipsum illud δημηλασίαν in duobus codd. Spanhemii libroque Aurati legi testatur Schütz., quare recipere non dubitavi. Hinc addatur lexicis substantivum δημηλασία.

7. Difficultatem movet γνωσθεῖσαι pro καταγνωσθεῖσαι positum, et paræmiacus spondaico exitu, quare Both. eam, quam supra attuli, mutationem fecit, Lobeck. καταγνωσθεῖσαι reciperet, si metrum ferret, Burgess. dedit πόλεως, ψήφῳ τε καταγνωσθεῖσ', sed de spondæo vid. Herm. El. metr. p. 378.

8. αὐτογενῆ τὸν vulg. αὐτογένητον Ald. Rob., quod recepi, quia articuli collocatio incommoda est.—φυλαξάνορα Guelph. Med. sed in hoc antiqua manu additum γρ. φυξάνορα.—φυλαξάνορα Ald. Rob. Ceterum γάμος αὐτογένητος eadem ratione dictum est, qua Soph. Ant. 856. κοιμήματα αὐτογένητα, neque dissimili ratione γάμος φυξάνωρ est connubium cum viris, quos fugimus. Quare neque Schützii emendatione αὐτογενήτων egemus, neque Bothii ἀλλ' αὐτογενῆ τοι φυξάρεα, neque Burgessii ἀλλ' Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ—γάμον, αὐτογενῆ τὰ φυλαξάνορα—νόμιμ' ἀζόμεναι.

13. κήδιστ' conjecerunt Aurat. et Inc. ap. Burgess., hic autem κέρδιστ' dedit, sine ulla causa; honestissima calamitatum erat fuga.—ἀχαίων Med. suprascr. ε.—ἐπέκρανε vulg. ἐπέκρανεν Heath. Schütz. Both. Burgess.

14. ἀνέδην δὲ διὰ Rob.—κυμβάλεον Ald. κυμβαλέον Turn. Vict. κυμαλέον Rob. ex conj., in cod. enim ejus legitur κυβαλέων. Canteri conjecturam κῦμ' ἅλιον recte receperunt omnes.

15. κέασαι Med. Reg. L. et cod. Rob. κείασε Guelph. καίασε Ald. κάλεσεν Turn. κέλσαι Rob. e conj. et Vict.

16. οἰστροδίμου Phil. οἰστρόδομον Reg. L. οἰστροδόμου Guelph. Ald. Rob. οἰστροδόνου Turn. Vict. et rell.

17. ἐπιπνοίας Med. et Phil. a prima manu, sed π est erasum, ut sit ἐπινοίας,

Digitized by Google

Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον 20
τῆσδ' ἀφικοίμεθα,
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ, καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοὶ, καὶ βαρύτιμοι 25
χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ,
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ' 30
ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχῳ ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι

et hanc lectionem habent Guelph. Ald. Rob. sed illam tuentur etiam Turn. Vict. et v. 44. Verba κἀξ ἐπιστολὰς ejecit Both. sequente Schütz., tanquam illinc huc translata, verba βοὸς, ἐξ ἐπαφῆς omittit Burgess., uterque injuria.

18. τετελέσθαι ex conjectura inutili dedit Schütz., quam recepit tamen Bothius.

19. τίνα οὖν Med. Guelph. Ald. Rob. τίνα γοῦν Turn. Vict. Schütz. Both. τίν' ἂν οὖν Burgess., sed ἂν hic recte abesse posse probavit Herm. ad Soph. Aj. 904.

22. ἱεροστέπτοισι vulg. ἐριοστέπτοισι, quod Scaliger, Auratus, et Stanl. conjecerunt, recte receptum est ab omnibus.—κλάδοισιν pro vulg. κλάδοισι omnes inde a Glasg.

23. ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ Vict. Rob. e conj. et, ut videtur, codd. ὧν πόλις, ὧν γῆς λ. ὕ., Ald. Turn. ὦ πόλις, ὦ γῆ καὶ λ. ὕ. cod. Rob. et sic e conjectura dedit Stanl., quem sequitur Schütz. εὔπολις ὦ Γῆ καὶ λ. Ἅτ. emendavit Both. ὧν πόλος ὧν γῆ καὶ λ. ὕ. Burgess. Sed vulgata proba est: *vos, quorum est et urbs et terra et aqua, Dii superi inferique atque Jupiter.* Ita etiam τρίτος, quod ex Schütziana lectione sensu caret, nullam habet difficultatem.

24. χ' οἱ βαρύτιμοι χθονίας θήκας κατέχοντες Burgess. sed articulus minime necessarius est et χθόνιοι θήκας κατέχοντες eundem sensum fundit, quem voluit ille.

27. δέξαιθ' Rob. Vict. δέξαιτ' Ald. Turn. δέξασθ' auctore Heathio Schütz. Both. Burgess., quæ mutatio non est necessaria, potest enim hoc votum optativo efferri, quamquam infra ponitur imperativus πέμψατε.

29. αἰδοίῳ πνεύματι χώρας cum benevolentia terræ, i. e. incolarum, inutilis igitur est Bothii emendatio χώραις, inepta Burgessii αἰδοίῳ νεύματι κόρσας.

30. δεσμὸν Ald. Rob. δ' ἐσμὸν reliqui recte.

31. ἐνασώδει Ald.

32. ξυνόχωτα χυήρει Ald.

Digitized by Google

χειμωνοτύπῳ, βροντῇ στεροπῇ τ' 35
35 ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις, ἀγρίας
ἁλὸς ἀντήσαντες, ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει,
σφετεριξάμενον πατραδελφείαν
τήνδ' ἀεκόντων, ἐπιβῆναι. 40
40 νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι στρ. α'.
δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', ἶνίν τ'
ἀνθονομούσας προγόνου
βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας 45
45 Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίᾳ δ'
ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν
εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε·
ὄντ' ἐπιλεξαμένα, ἀντ. α'.
νῦν ἐν ποιονόμοις 50

35. ὀμβροφόροισι vulg., quod recte inde a Pauwio in ὀμβροφόροισιν mutatum est.—Verba ἀγρίας ἁλὸς ἀντήσαντες commatibus includenda esse, recte vidit Elmsl. in Classical Journ. xv. p. 209., vulgo enim genitivi minus commode cum ἀνέμοις junguntur.

38. σφετεριξαμένων Scalig. et Spanh. ad Julian. p. 25. B. male; σφετεριξάμενοι Burgess. ex conjectura incerti cujusdam in libro Vossiano, et sic Hermannus quoque emendare videtur ad Soph. Aj. 702., neque improbarem, si in codice reperiretur, quamquam vulg. quoque defendi potest, ad quam ἐσμὸν aut τινά supplendum est.—πατραδελφείαν pro vulg. πατραδελφίαν metri causa reposuerunt Pauw. Schütz. Both. Burgess.

40. ἐπικεκλομένα Turn., unde ἐπικεκλόμενα Schütz. Both., quod non intelligo. Voluerunt singularem, quia in antistropha singularis ponitur, sed hæc numeri mutatio nihil offensionis habet.

42. ὑπερπόντιον Med. — τιμ' ἀόρινιν Ald. τιμάορον ἶνιν Turn.

43. ἀνθονόμου τᾶς vulg. ἀνθονόμους τὰς Phil. ἀνθονόμους τὰς Reg. L. Rob. ἀνθονόμους ταῖς Ald. ἀνθονομαῖς ταῖς Guelph. ἀνθονόμου ταῖς Turn. ἀνθονομούσας Glasg. et hoc receperunt Schütz. Both. Burgess.

44. ἐπιπνοίαις Guelph. Ald. Turn.

45. Post Ζηνός interpungunt Schütz. Both., ut ἔφαψιν ad sequentia pertineat, sed nihil novavi, quia totus hic locus nondum ita legitur, ut de ejus sensu certi quidquam proferri possit. —βοὸς ἐξ ἐπαφῆς τε Ζηνὸς, ἐπωνυμίαν violenta mutatione dedit Burgess.

47. ἐπαφόν τε γέννας ὄντ' ἐπιλεξαμένα vulg. et sic Reg. L. et Rob., nisi quod δὲ pro τε habent. ἐπαφόν τε γεννέας ὄντ' ἐ. Ald. ἐπαφόν τε γενεᾶς ὄντ' ἐ. Turn. ἔπαφον δ' ἐγέννασ' ὄντ' ἐ. Med. hinc ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν. ὄντ' ἐ. Glasg. omnino recte, aperte enim in vulgata quoque hæc lectio inest. Schütz. Both. et Burgess. τόνδ' pro ὄντ' dederunt, male.

49. γῶν Rob.—ποιονόμοις vulg. sed ποιονόμοις Guelph. Ald. Turn. Glasg. et rell. recte.

Digitized by Google

50 ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
πρόσθε πόνων μνασαμένα,
τά τε νῦν ἐπιδείξω
πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια,
οἷδ', ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. 55
55 γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάπει.
εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων στρ. β'.
ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων,
δοξάσει τις ἀπούων ὅπα τᾶς Τηρείας
μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου, 60
60 κιρκηλάτου τ' ἀηδόνος·
ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα, ἀντ. β'.

50. τὸ ποιστῶν Ald.
51. μνασαμένα Reg. L.
53. ἀνόμια Ald.
54. οἷδ' ἄελπτά περ vulg. Glasg. Schütz. οἷ δ' ἄελπτά περ Ald. ἠδ' ἄελπθ' ἅπερ Rob. e conj., in codice enim vulg. lectionem invenerat.—Non respondent hic et præcedens versus strophicis, quare, ut Pauwii, Heathii, Buttleriqne commenta præteream, Both. dedit: πιστὰ τεκμήρια τῶν ἀνομοῖ—τά τ', ἄελπτά περ ὄντα, φανεῖται. Burgess.: πιστὰ τεκμήρι', ὁ-τοῖά τ', ἄελπτά περ—ὄντα, φανεῖται· Sed de his versibus eo minus certi quidquam dici potest, quod ne strophicorum quidem lectio certa est.

55. θεοὺς pro λόγους dedit Burgess. inepte.

57. Non respondet antistrophico suo hic versus, sed vitium in illo quærendum videtur, male igitur fecit Bothe, qui οἰκτρὸν ejecit.

58. ἀκούων conjecit Heath., quod recipere voluisse Schützium ex ejus nota patet, receperunt Both. et Burgess. sine causa, ἀκούων enim ex præcedentibus repetitum est, ita ut τις, quod etiam nonnulli in τιν' mutare voluerunt, accusativus autem ὅπα non ab ἀκούων sed a δοξάσει pendet. —Τηρείας pro vulg. Τηρείας, quod editores omnes retinuerunt, metri causa scripsi; exempla hujus solutionis habet Elmsl. ad Eur. Med. 806.

59. Τηρείας μήτιδος periphrastice pro Τηρέως positum esse, quod putant Schol. et Schütz., persuadere mihi non possum, nam neque intelligi potest, cur μῆτις potissimum Terei ad hanc periphrasin adhibeatur, et multum incommodi habent genitivi a genitivo præmisso pendentes. Nec tamen Bothii conjecturam ματέρος probo; non dubito, quin Τηρείας ἀλόχου jungendum, pro μήτιδος autem adjectivum aliquod legendum sit.

60. τ' ἀηδονῆς Med. Reg. L. Rob. τᾶ ἡδονῆς Ald.—κιρκηλάτου δ' ἀηδόνος dederunt Schütz. Both., ut otiosum τ' abeit, sed illud δ' non minus otiosum est; κιρκηλάτοι' ἀηδόνος eadem de causa Burgess., quæ est emendatio Elmsleii ad Eur. Med. 807., bene refutata ab Hermanno in Classical Journ. XLIV. p. 419. Forsitan scribendum κιρκηλάτης ἀηδόνος, cujus loco quum usitatior forma masculina reposita esset, hiatus causa τ' inserendum erat.

61. ἀποτοχώρων Med. Reg. L. ἀτοκοχώρων Phil. ἄτοτο χώρων Ald. ἀ τόπων χώρων Turn. ἀ τᾶπὸ χώρων Rob. ἅτ' ἀπὸ χώρων Vict. Glasg. Schütz.— ἐργομένα Reg. L. Rob. Turn. ἐργομία Ald. — Offenderunt Both. et Burgess. in eo, quod om-

Digitized by Google

πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων·
ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως 65
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν
65 δυσμάτορος κότου τυχών·
τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι στρ. γ'.
δάπτω τὰν ἀπαλὰν νειλοθρεῆ παρειὰν, 70
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι
70 δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς
ἀερίας ἀπὸ γᾶς, 75
εἴτις ἐστὶ κηδεμών.
ἀλλὰ θεοὶ γενέται, κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἀντ. γ'.
ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν,
75 ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες 80

nibus locis fluviisque Philomela exclusa dicatur, quare ille ἅτ', ἐπιχώριον ποταμῶν εἰργομένα, hic ἅτ' ἀπὸ χώρων, ἄμοτον τειρομένα dedit. Sed illud verbis minime inest, et vel sequens ἠθέων de consuetis tantum locis sermonem esse indicat.

62. πένθειν Ald.—οἰκτεῖν Ald.—Versus strophico non respondet, quare Heath. νέον τιν' proposuit, Lachm. de chor. syst. p. 58. νεόκοτον, quod satis probabile est. Both., qui strophicum quoque mutavit, reposuit νέοικον ἠθέων.

64. ἔο ἐν vulg., quod recte in ἔθεν mutarunt Glasg. et rell.

66. τῷ Guelph. τὼ Ald. τῶς Turn. —φιλοδόρτοις vulg. φιλοδόρτοις Rob. φιλόδυρτος auctore Heathio metri causa omnes.—Ἰαονίοισι Ald. φιλοδύρτοισι αἰνοῖσι Turn. ἀηδονίοισι in aliquot codd. se reperisse testatur Spanh. ad Aristoph. Ran. 695., idem conjecit Stanl., et ex Incerti emendatione recepit Burgess., neque displicet.

67. παρειὰν pro ἀπαλὰν Rob.—νειλοθαλῆ ex cod. affert Spanhem., receperunt Schütz. et Both. νειλοτραφῆ ex Blomfieldii emendatione Burgess., sed non video causam ab omnium librorum lectione recedendi. —πορειὰν Guelph. Ald.

68. Non respondere visus est hic versus antistrophico, quare Both. eos sic exhibet:

κραδίαν τ' ἀπειρόδακρυν.
ἐτόμως δ' ὕβριν στυγοῦντες.

Sed nihil mutandum est, modo καρδίαν bisyllabe legas.

70. δεὶ μαίνουσα Ald.

71. θερίας dedit Schütz. antistrophico mutato, pessime.

73. θεοὶ οἱ γενέται vulg. sed οἱ metri causa inde a Pauwio omiserunt omnes, recte.

74. ἢ omittit Guelph. ἢ βαὶ Reg. L.—Sensus hujus loci est: *aut si vel non perfectum, id quod concupiscimus, nobis datis, insolentiam autem illorum parato auxilio aversamini, justi eritis circa nuptias*, quem sensum non capientes Schütz. ἤβαν μὴ τέλεον, Both. ἀκάν μοι τέλεον δόντες ἔχειν παρ' ἀστῶν, Burgess. μὴ κλίνην τελέαν dederunt.

75. Vulg. δ' ἑτοίμως, nescio utrum metri an sensus causa, editores omnes respuerunt. δ' ἐτόμως, quod habet Guelph., ex Arnaldi conjectura receperunt Glasg. Both. Burgess., δὲ

Digitized by Google

τέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πτολέμου τειρομένοις
βωμὸς Ἄρης φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.
80 εἰ θείη Διὸς εὖ παναληθῶς. στρ. γ. 85
Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,
πάντα τοι φλεγέθει κἀν
σκότῳ, μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ
μερόπεσσι λαοῖς.
85 πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ, ἀντ. γ. 90
κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πρακτίδων δά-
σκιδί τε τείνουσιν πόροι,
κατιδεῖν ἄφραστοι.
90 ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψικύργων στρ. ε'. 95

θυμῷ ex Jacobsii emendatione Schütz., sed vulg. metro non officit, et sensus supra explicatus est.—στόγοντες Med. Guelph. Ald. Rob.

76. πεδῶν' ἂν ἔνδικον γάμων Both. ἀμελῶν' ἔτ' ἐνδίκοις γάμοις Burgess. sine causa.

77. κακοστολέμου Guelph. Ald. Turn.

78. ἀρῆς Turn.—φυγᾶσιν Ald. φυγάσιν Med. Schütz. φυγάσι vulg.—Vulgata, quam exhibui, sensu caret; quare Schütz., strophico mutato, Ἄρης ejecit, sed melius placet Heathii emendatio Ἀρηφυγάσι, quam receperunt Both. et Burgess.

80. εἰθείη Ald. Rob.—Vulgatam retinet Glasg., commate post σέβας posito, cujus lectionis sensum non assequor. εἰ θείη θεὸς in priore editione emendaverat Schütz., quod recepit Burgess., item post σέβας commate interpungens, sed id admodum displicet. In postrema editione Schütz. dedit: εὐθόνη Διὸς εὖ παναληθής. Both. ἠθείη, θεὸς εὖ παναληθής., uterque nimis audacter. Facillimum esset: εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς, ex præcedentibus σέβας subintellecto, sed ita versus cum sequentibus minus cohæret; quare verum puto: *εἰ θείη θεὸς εὖ παναληθῶς, si numen Deus revera res nostras bene constituat*, θεὸς enim ex versu sequente facile corrumpi poterat.

82. πάντα Ald. Turn. πάντη Rob.

83. μέλαιναι ξυντύχαι Turn. Vict. μέλαιναι ξυντόχαι Guelph. μέλαιναι ξὺν τύχαι Ald. μέλαιναι ξυντόχᾳ Med. μέλαινα ξυντόχα Phil. Rob. hinc μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ recte Glasg. Schütz., qui et sensum bene explicavit.

85. ἀσφαλῶς Turn. Vict. ἀσφαλὲς Med. Reg. L. Ald. Rob. et sic, exigente metro, editores omnes.

88. τείνουσιν Glasg. Schütz. Burgess. pro vulg. τείνουσι.

89. κατειδεῖν Phil. κάτει δεῖν Rob.

90. δὲ ἀπιδὼν vulg. δὲ ἐπιδὼν Reg. L., quæ neque sensui neque metro satisfaciunt; quare Both. δακέδων dedit, Burgess. δ' ἰδέων. Minus violenta est emendatio Hermanni δ' ἀτίδων, quam recepit Schütz. Sed primum ex incertissimis est vocabulum ab eo repositum, deinde mirum est, in nullo libro δ', in omnibus δὲ legi, quamquam sequitur vocalis. Quare unicam loci

πανώλεις βροτοὺς,
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει,
τὰν ἄποινον δαιμονίων·
ἥμενον ἄνω φρόνημά πως 100
95 αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας,
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.
ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον, οἷα ἀντ. ε'.
νεάζει πυθμὴν 105
δι' ἁμὸν γάμον τὸ θάλλος
100 δυσπαραβούλοισι φρεσὶν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν

desperati medicinam reperisse mihi videor, pro ΔΕΑΠΙΔΩΝ reponendo Δ' ΕΛΠΙΔΩΝ, quæ mutatio mihi tam certa videtur, ut eam in textum recipere non dubitaverim; ἐλπίδες enim quam pulchre, quam vere Æschyleo spiritu ὑψίπυργοι dicantur, quam apte Jupiter superba spe dejicere mortales dicatur, nemo non videt; versus autem antispasto constat cum hephthemimeri iambica.

92. 93. Vulgata, quam in textu exhibui, leviter corrupta est, quod et metrum antistrophicorum docet, et vocabulum ἄπωνος, alibi non obvium. Sensus, quem sententiarum nexus poscere videtur, hic est: *Jupiter mortales superba spe dejicit, nulla vi, quæ ipsi molestiam creet, sed sola voluntate.* Quare admodum displicet satis audax Schützii mutatio βίαν δ' οὔτις ἐξώπλιζε πανάπωνον δαιμονίων, quam recepit etiam Both. retento ἐξοπλίζει. Burgess. reliquis non mutatis οὔτις dedit. Sed hæc omnia ne metro quidem satisfaciunt. Mihi legendum videtur: βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει τὰν ἄπονον δαιμονίων, vel quod melius placet: βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. τᾶν ἄπονον δαιμονίων. *vim vero nullam exermat: omnes Deorum res molestia vacant.*—Ceterum οὔτις in codd. se reperisse testatur Spanh., qui etiam conjecturæ πανάπωνον auctor est.

94. Versus antistrophico non respondet, quare Both. αἰωφρόνημα, Burgess. ὧν φρόνημα dedit, sed in sensu nihil desideratur, quare vitium in antistrophico quærendum puto.

96. ἀφ' ἁγνῶν in uno cod. reperit Spanh., quod recepit Both.

97. βρότειος ex conj. dedit Schütz., sine causa.—οἷα metro adversari visum est, quia vulg. versus ita distribuuntur, ut βρότειον οἷα νεάζει secundus antistrophes versus sit, quare Schütz. Both. Burgess. dederunt οἷᾳ, cujus loco multo melius et facilius reponi poterat οἷαν. Sed nihil mutandum est; syllaba anceps docet, post οἷα versus finem esse.

99. δ' ἁμὸν Turn.—γάμοντο θάλος Ald. τὸ θάλος vulg. τὸ θάλλος metri causa dedit Glasg., sed sensus neque sic sanus est; τοι θάλπος Schütz. τεθαλὸς Both., quem sequitur Burgess., neque displicet.

100. δυσπαραβούλοισιν Rob.—φρεσὶ vulg. φρεσὶν Rob. Glasg. Both. Burgess.

101. μανόλιν Guelph. Ald. Rob. —Ut strophico respondeat, γε ante μανόλιν auctore Heathio inseruerunt Schütz. et Both., quod prorsus abundat. Ex corrupta lectione μανόλιν certum videtur legendum esse μὲν μανόλιν, cui favet sequens δέ. Lachm. de chor. syst. p. 58. καὶ διάνοιαν αἰνολὶν, in strophico ἦν μαμάνη φρόνημά πως legendum putat.

Digitized by Google

κέντρον ἔχων ἄφυκτον, ἄταν δ'
ἀπάτᾳ μεταγνούς. 110
τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω στρ. ε'.
105 λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ.
ἰὴ, ἰή.
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ
[θρεομένη μέλη,]
ζῶσα γόοις με τιμᾷ. 115
110 ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι,
λίνοισιν, ἢ 120
115 Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.
θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἀντ. ε'.

102. ἄτᾳ Vict. ἄταν Ald. Rob. Turn.

103. ἐπ' ἄτᾳ in codd. duobus reperit Spanh. Ceterum vulgatam bene explicavit Schütz., ut supersedere possimus Bothii et Burgessii emendationibus, quorum ille ἄταν ἀπάτας μεταγνούς, hic ἄτας ἔκεται μ' ἀνάγνως.

104. θρεβομία λεγῶν Ald. θρεομένα λέγων Rob. Vict. θρευομένα γεγάνει Turn. θρεομένα λέγω Stanl. Glasg. Schütz. Burgess., quod, nescio unde haustum, verum non puto, sed interim retinui. θρεομένα λεχῶν Both.

107. ἐμπρέπη Ald. ἐμπρέποι Rob. ἐμπρεπῆ Guelph. Turn. Vict. Glasg. Burgess. ἀμπρεπῆ Stanl. Schütz. Both., nescio qua auctoritate.

108. θρευομένη Ald. Turn. Totum versum uncinis inclusit Glasg., ejecerunt Schütz. Both. Burgess. recte.

109. με τιμᾷ vulg. με τιμῶν Rob. μεθ' ἡμῶν Turn. μετιμῶ Ald. με τιμῶ Guelph. Reg. L., et sic Glasg. Schütz., quod recepi, quamquam lectio valde incerta est. μέτειμι conj. Canter. ζώσατο οἷς με τιμᾷ var. lect. ap. Schol. ζῶσι γόοι μεθ' ἡμῶν Both. ζῶσα γόους γεγανῶ Burgess.

110. ἱλέωμαι Ald. Rob. ἱλάομαι Burgess., mox idem βουνὸν.

111. καρβάνα δ' αὐδὰν vulg. sed κάρβανον dedit Schütz., ut hæc inter se consentiant. Sed quum Rob. hic et infra αὐδὰ habeat, verum puto καρβάνα δ' αὐδά, *imploro quidem Apiam, sed barbara vox est*, deinde se ipsam consolatur εὖα, κονοῖς, εἶα, *cognoscis eam*.

112. εὐακοεῖς vulg. εὐακουεῖς Med. Reg. L. Guelph. Ald., quod verum mihi videri ad versum præcedentem monui. εὖα, κονοῖς Schütz. καρβάνωδον εὐακοεῖν Both. κάρβανον αὐδὰν εἴ γε κονεῖς Burg.

113. ἐνπιτνῶ Guelph. Ald. Rob.

115. σιδωνίᾳ Ald. Turn.—καλύστρᾳ Guelph. Ald.

116. 117. Vulgata horum versuum lectio, quam cum Glasg. repræsentavi, omni sensu caret, in altero versu metrum quoque laborat, neque variæ lectiones quidquam juvant. πελομῶν Ald. πολεμίων Turn.—ἐπιδρόμῳ πόθι Phil. Ald. Turn.—ὅπη Ald. Turn. Reliquis non mutatis Schütz. ἐπιδρομοῦσ' dedit, quod neque metrum ne-

Digitized by Google

ἐπιδρομῶσ' ὅθι θάνατος ἁπῇ.
ἰὰ, ἰὰ,
ἰὰ, δυσάγκριτοι τόποι. 125
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀτίαν βοῦνιν,
καρβάνα δ' αὐδὰν
εὐακοεῖς.
πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι, 130
λίνοισιν, ἢ
Σιδονία καλύπτρα.
πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε στρ. ζ'.
δόμος ἅλα στέγων, δορὸς
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς· 135
οὐδὲ μέμφομαι· τελευτὰς δ'
ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας
πρευμενεῖς κτίσειεν.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ, 140

que sententiam adjuvat. Both.: Θεοῖς δ' εἶεν ἄγια τέλεα, πελομένων καλῶς, Ἐπιδρόμοις ἢν θάνατος ἁπῇ. Burgess.: Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλε' ἀτέλεά μοι· καλῶ σ' Ἐπίδρομος ὅθι θάνατος, ἡ. Lachm. p. 58. Θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελόμεν' οὐ καλῶς Ἐπιδρομὰς ὅθι θάνατος ἁπῇ. Sed codicum auxilium hic locus exspectat.

120. κῦμα πατάξει Rob.

121. Versus repetitos 120—126. omisit Burgess., quia hujusmodi repetitiones scena Attica respuat; eorum loco posuit v. 152—157., quos ingenio, ut ipse dicit, sagaci ita emendavit, ut responsio antistrophica luculenter se proderet. Sed hæc silentio preterire licet.—ἱλέομαι Ald. Rob.

122. καρβάνα δ' αὐδὰ Rob.

123. εὐγακόννις Med. Reg. L. ἐυγακόννις Guelph. ἐυγαγρόνεις Ald.

125. κίνοισιν Phil. Guelph. Ald.

126. σιδωνία Turn.

127. λινορράφεις Ald. Turn.

129. ἀχχίματον Med. ἀχίματον Guelph. Ald. Rob.—ἔπεμψε Schütz. Both., nescio qua auctoritate.—σὺν πνοιαῖς vulg. συμπνοιαῖς Rob. ἐν πνοιαῖς Guelph. Ald. Turn. σὺν πνοαῖς metri causa, Glasg. et reli., probante etiam Elmsl. ad Eur. Heraclid. 481.

130. τελευτᾶς δ' ἐν χρόνῳ vulg. Glasg. τελευτᾶς. ἐν δὲ χρόνῳ Ald. Turn. Schütz. Both. Sed utrique lectioni illud obstat, quod κτίσειεν cum sequente infinitivo jungi nequit, quare τελευτὰς dedi, maxime propter sequens πρευμενεῖς.

132. πρευμενεῖς κτίσειεν Med. Ald. Rob., quod recipere non dubitavi; editores omnes cum Turn. et Vict. habent πρευμενὴς κτίσειε.

133. μεγαλοματρὸς Schütz. et Both. sine causa.

Digitized by Google

135 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.
θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἀντ. ζ'.
ἐπιδέτω Διὸς κόρα,
ἔχουσα σέμν' ἐνάπτ' ἀσφαλές·
παντὶ δὲ σθένουσι, διωγμοῖσι δ' 145
140 ἀσφαλίας ἀδμήτας ἀδμήτα
ῥύσιος γενέσθω.
σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρὸς,
εὐνὰς ἀνδρῶν, ἔ, ἔ,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. 150
145 εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς στρ. η'.
ἡλιόκτυπον γένος,

135. ἀδάματον pro vulg. ἀδάμαντον cum Bothio metri causa restitui, quorum vocabulorum perpetua est confusio.—Hos tres versus Burgess. iterum hic et in antistropha omisit, eosque in fine carminis tanquam epodum collocavit.

136. θέλουσαν δ' οὖν θέλουσαν Ald. Turn.—ἁγμὰ Ald. ἁγνὰν Turn.

138. ἔχουσα σεμ' ἐ πάπτ' Ald. ἔχουσα μ' ἐπ' ἄπτ Turn.

139. 140. Hi versus insigniter corrupti sunt; in vulgata, quam in textu exhibui, neque sensus neque metrum salvum est, nec quidquam conjectura assequi licet. σθένουσα Turn.—διωγμοῖσιν omisso δ' Rob.—ἀσφαλέας Med. Guelph. Ald. ἀσφαλὲς Rob.—ἀδμῆτος Reg. L.—Schütz. et Both. ex Canteri et Heathii emendationibus dederunt: Παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς Ἀσφαλίσαο' ἀδμήτας ἀδμήτα, Burgess.: πάντα δ' ἀσθενεῖς, διωγμ' εἰσ' | ἀφιλίας· σὺ δ' ἀδμ-| ῆς ἀδμῆτος. Lachm. de chor. syst. p. 59. πάντα δὲ σθένουσ' ἰυγμοῖς ἀσφαλὴς ἀδμῆτος ἀδμήτα. Denique ἄδματος ἀδμάτου reponendum putat Lobeck. ad Aj. p. 242.

145. εἰ δὴ μὴ Ald. Rob.

146. Hic quoque locus ex vexatissimis est, vulgata enim, εἰ δὲ μὴ, μελανθὲς ἡ διόκτυπον γένος τοὐγγαιον sensu caret. Quare varia tentarunt editores. Schütz. totum locum sanasse sibi videbatur, ἡ cum Heathio in ἦ mutato, quo facto sensum hunc satis ineptum extricavit: *Si quinus, in Tartarum, ubi Titanum genus terrestre fulmine Jovis percussum adeoque nigratum nunc habitat, ad Jovem mortuorum ibimus.* Sed, reliquis omissis, τοὐγγαιον ne metro quidem satisfacit, quare qui eum secutus est Both. antistrophicum quoque versum mutavit; idem præterea ἦ dedit; Burgess. denique qua solet sagacitate hanc lectionem eruit: εἰ δὲ μὴ μέλαν βήσει διόκτυπον γένος τόν τ' ἄγον. Sed certam emendandi viam librorum lectiones monstrant, ἡδιόκτυπον enim habent Ald. et Turn., τοὐγγαιον autem in solis Turn. et Vict. comparet, Med. Guelph. Ald. habent τόνταιον, Reg. L. τὸν ταῖον, idemque in cod. suo reperit Rob., qui ex conjectura τὸν τάγον dedit. Jam ΗΛΙΟΚΤΥΠΟΝ nihil aliud est quam ΗΛΙΟΚΤΥΠΟΝ et ΤΟΝΤΑΙΟΝ corruptum est ex ΤΟΝ ΓΑΙΟΝ, quare totum locum sic lego, ut eum in textu exhibui: *Sin minus, fusca, solis radiis icta gens, ad Jovem inferorum ibimus.* τὸν γαῖον simul unice antistrophico τὸν τᾶς βοὸς respondet. Utraque emendatio mihi tam certa videtur, ut eam in textum recipere non dubitaverim.

Digitized by Google

τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων 155
150 ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις
ἀρτάναις θανοῦσαι,
μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ
μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν. 160
155 κοννῶ δ' ἄταν
γαμετᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἰσι χειμών.
καὶ τότ' οὐ δικαίοις ἀντ. η'. 165
160 Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις,
τὸν τᾶς βοὸς
παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
τός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ,
νῦν ἔχων παλίντροπον 170
165 ὄψιν ἐν λιταῖσιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.
ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ

153. 154. ἀζηνιουσίω Med. ἀζηνὶ οὐσίω Guelph. Ald. idemque in codice suo legit Rob., qui ex conjectura dedit eam lectionem, quæ nunc vulgatur. ἀζηνιοουσίω Reg. L. ὦ Ζεῦ ἰοῦσα Turn. ὦ Ζεῦ, Ἰοῦς ἰὼ Vict. Glasg. et Schütz., qui in versu sequente ἐκθέει legendum putat. Both. edidit: ὦ Ζῆν, ἵασαι μῆνιν μαστείρας θεῶν! Burgess.: ἐζημίωσ' Ἰοῖ με μῆνις μνάστειρ' ἐκ θεῶν. Ad litterarum tractus proxime accederet: ἁ ζημιοῦσ' Ἰὼ μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν, ira, quæ Ionem vexat, investigatrix est, i. e. nos quoque persequitur, quamquam μνάστειρ' non displicere fateor.

155. κοννωδάταν Phil. Ald. Rob.

156. γαμετουρανόνεικον Phil. Reg. L. Guelph. Rob. γαμετ' οὐρανονείκου Ald. γαμετᾶς οὐρανονείκου Turn. γαμετᾶς οὐρανόνικον Vict. Glasg. Schütz. Both. recte, ut videtur.

159. τὸ τοῦ Ald.

160. ἐντεύξεται Vict. ἐνεύξεται Phil. ἐν εὔξεται Ald. ἀνεύξεται Rob. ἀνέξεται Turn. ἐνέξεται Glasg. Schütz. Both. Burgess. forsitan recte.

161. βοὰς in cod. reperit Rob.

162. ἀτιμᾶσθαι Guelph.

166. κλύει Ald. Turn.—οὐ κλύων καλούμενος Schütz. Both. male.

167—172. Hi versus vulgo absunt, sed strophæ clausulam hic, ut in duabus antistrophis præcedentibus, repe-

Digitized by Google

μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν 175
γαμετᾶς οὐρανόνικον.
χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματος εἰσι χειμών.

ΔΑΝΑΟΣ.

παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί. 180
καὶ τάπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν
αἰνῶ φυλάξαι, τἄμ' ἔπη δεδτουμένας.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ,
σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον 185
λεύσσω, ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.
τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται,
ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμένος
ὠμῇ ξὺν ὀργῇ, τόνδ' ἐπόρνυται στόλον, 190
ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.

tendam esse, recte vidit Canterus, idque fecerunt Schütz. et Both.

173. ἥκετε Glasg. quod non necessarium est.

174. γέροντι Ald.

175. προμηθίαν Guelph. Ald.

176. Commata post αἰνῶ posito, quod vulg. fit, desideratur copula, recte igitur post φυλάξαι interpungendum esse vidit Both., id quod suadet etiam δεδτουμένας.—τἄμ' ἐπιδεδτουμένας in cod. reperit Rob.

177. κόνιν γ' Heath. γε κόνιν Both., ignorans uterque, κόνιν secundam producere.

178. ἀξονείλατοι Ald.

180. λεύσσω Med. Rob.—ὀχήμασιν Rob.

182. πεπεισμένοι Ald.

183. τεθυμένος vulg. Schütz. sine sensu. τεθειμένος Med. Guelph. Ald. Rob. τεθυμμένος Glasg., quod hoc sensu occurrere valde dubito. τεθηγμένος ex Pearsoni emendatione Both. Burgess. Meliorem correctionem exspecto.

184. ὦ μὴ Ald.—τόνδε Rob.

185. οὕνεκ' post Heathium edd. omnes, sed vid. ad Prom. 345.

186. πάγον vulg. πάγου Rob. Vict. πάγῳ ex emendatione Spanhemii Schütz. male. Soph. Œd. Col. 1162. τήνδ' ὁ προσθακῶν δδραν. Æsch. Agam. 843. ἴδε καρδίαν προσήμενος. Eur. Orest. 844. ὁ Πύθιον τρίποδα καθίζων φοῖβος. cf. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249.—τόνδ' Turn. quod recepit Burgess., sed altera lectio exquisitior videtur.

Digitized by Google

κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς, ἄῤῥηκτον σάκος.
ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευποστεφεῖς
ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διὸς, 195
σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη
ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει,
τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
φθογγῇ δ' ἐπέσθω, πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασὺ, 200
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων
ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγάς. 205
θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

187. κρείσσων Med. a prima manu, sed abraso ω rescriptum est ο, idem e cod. Reg. affert Spanhem., et receperunt Schütz. et Burgess. sine causa. Neutrum adjectivorum ita adhibitum notissimum est; vid., si tanti est, Fischer. ad Well. III. 1. p. 310. Schaef. ad Bos. Ellips. p. 535.

189. ἱκετηρίας Vict. Schütz. sed ἱκετηρίας Med. Ald. Rob. Turn. quod recte retinuerunt Glasg. Both. Burgess.

190. σεμ' ὡς Ald.—εὐωνύμων ex Schol. verbis conjecit Pears., quod placet Schützio, et receptum est a Bothio atque Burgessio, neque repudiarem, si in codice aliquo legeretur. ξυνωνύμων Glasg.

191. γοεῖδεα Med. γοεῖδηα Ald.—καὶ τὰ χρέα Med. Guelph. Ald. καὶ τὰ χρέ' Rob. καὶ τὰ χρεῖ' Turn. Vict. Glasg. κοὐκ ἀχρεῖ' ex conjectura Schütz. et Both. Vulgata neque mihi placet, sed aliud quid mihi latere videtur, quod aliorum forsitan deteget sagacitas.

192. ἀμείβεθ' Reg. L.

194. φθογγὴ vulg. φθογγὴ Ald. φθογγῇ Glasg. Both. Burgess. recte, minus bene φθογγῆς Schütz. Nec propterea opus est cum Bothio ἐπέστω corrigere, ἐπέσθω enim non est *sequatur*, sed *comitetur*, qua significatione alias ἕπεσθαι μετά τινος dicitur, v. Heind. ad Plat. Phædr. 64.—μὴ θρασὺ Ald. μὴ 'θρόα Turn.

195. 196. ἐκ μετόπων σωφρόνων ἴτω πρόσωπον vulg. Glasg. Schütz. Both. sed τὸ μὴ μάταιον aptius est sine substantivo poni, ut antea τὸ μὴ θρασύ. Præterea μετόπων σωφρονῶν habet Med. μετόπων σωφρονῶν Guelph. Ald. et mox προσόπων Ald. Rob. Hinc eleganter Pors. præf. ad Hecub. p. XXXIX. ed. Lips. emendavit ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων, quam emendationem cum Burgessio recipere non dubitavi. cf. Meinek. Quæstion. Menandr. p. 8. Adnumerandum hoc videtur ῥήμασι βοείοις Æschyli, qualia multa adhuc latere puto.

197. ἀφελκὸς Rob.

199. χρεῖος εἶξεν ἡ φυγὰς Ald. idemque in cod. reperit Rob., qui ex conjectura dedit vulgatam, quam habent deinde Turn. Vict. et edd. omnes præter Burgess., qui dedit εἴκειν χρή σ', ὃσ' εἶξεν εὖ φυγάς.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

πάτερ, φρονούντας πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.
φυλάξομαι δὲ πάσδε μεμνῆσθαι σέθεν
κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γενήτωρ ἴδοι.

ΔΑΝΑΟΣ.

μὴ νῦν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω πράτος. 210

ΧΟΡΟΣ.

θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας βρόνους ἔχειν.

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτειρε μὴ πολωλότας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.
κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.

ΔΑΝΑΟΣ.

καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. 215

201. πρὸς φρονοῦντας Med. Reg. L. Ald. Rob. προσφρονοῦντας Guelph. πρὸς φρονούσας Turn. Vict. Glasg. Schütz. Both., sed hæc lectio aperte ex correctione prodijit eorum, qui usum tragicorum ignorantes in genere masculino offenderunt. Hoc tamen de feminis non raro adhibent tragici, cf. Comment. Æschyl. p. 62., quare librorum lectionem revocavi, consentiente Elmsleio in Edinburgh Review 1811. N. XXXVII. p. 75.

202. φυλάξομεν Turn. Vict. Glasg. Schütz. Both. φυλάξομαι Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod revocandum est propter infinitivum μεμνῆσθαι, quem Schütz. et Bothe ex Stanleii vel Auati emendatione male in μνησθεῖσαι mutaverunt; φυλάξομαι μεμνῆσθαι est conscbo, ut memor sim, φυλάξομεν autem ex correctione natum est propter singularem, qui tamen statim v. 204. 205. recurrit.

204. Versus, qui sequuntur usque ad v. 218., mirum in modum turbavit Burgess. transponendo et emendando, quas mutationes omnes afferre longum foret. Sed ordo, quo vulgo leguntur, mihi quoque turbatus videtur, præcipue propter v. 207. 8. qui Choro tribuuntur, quum singulos tantum versus quamque personam habere debeat. Præterea inde a v. 213. tribus Chori versibus sex subjiciuntur, quorum singuli inter Chorum et Danaum distribuuntur, idemque etiam post v. 208. fieri debet, quia summam æquabilitatem in his rebus accuratissime servare solet Æschylus. Postremo admodum variant hoc loco editiones antiquæ in personarum nominibus præfigendis, et v. 208. quidem Πρεσβεῖ tribuit Rob., quem plerumque Danai loco habet. Id quidem certum videtur, post vocabula Ζεὺς δὲ γενήτωρ ἴδοι collocandum esse versum 207. ἴδοιτο δῆτα κ. τ. λ. quemadmodum v. 213. post verba εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνώσῃ βροτοῖς Danaus dicit συγγνοῦτο δῆτα. Sed digitum huc intendisse sufficit.— μὴ κάμῃς δ' ἐς τὸ κράτος Heath. μηχαναῖς δ' ἔστω κράτος Both. μηχανῆς δ' ἔστω τάχος Blomf. ad Prom. 397. Sed nihil mutandum esse vidit Schütz., quamquam versum obscurum esse non diffiteor, quo probatur id quod supra dixi de versuum loco mutando.

206. ὦ Ζεῦ Reg. L. Ald. Rob.— μὴ ἀπολωλότας Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

207. δὴ ταπρευμενοῖς Ald.

209. κικλήσκεται Guelph. Ald. et

ΧΟΡΟΣ.

210 καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους,
ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς.

ΔΑΝΑΟΣ.

συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

ΧΟΡΟΣ.

τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι; 220

ΔΑΝΑΟΣ.

215 ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί.

ΔΑΝΑΟΣ.

Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.

ΔΑΝΑΟΣ.

πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν 225
220 σέβεσθ', ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων
ἵζεσθε, κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.

in cod. reperit Rob., qui κικλήσκετε ex conjectura dedit; sic deinde Turn. Vict. et edd. omnes.

210. Hos versus Danao tribuit Rob.

212. εἰδὼς Med. Rob. et cod. reg. Spanh. αἰδὼς Reg. L. Guelph. εἰδὼν Ald. ἰδὼν Turn. Vict. Glasg. sed εἰδὼς propter majorem auctoritatem non minus quam sensus causa cum Schütz. Both. Burg. prætuli.—εὐγνῴη Med. Reg. L. Guelph. Ald.—De forma συγγνῴη v. Herm. de Ellips. et Pleonasm. in Mus. antiq. stud. I. p. 231., qui eam tuetur, usitatam autem formam reponi vult Lobeck. ad Phryn. p. 347., non dissentiente Buttmanno.

213. ξυγγνοῖτο Glasg. Both.

214. κικλίσκω Ald.

218. ἐλευθέριος οὖν Schütz. Both. ἀλλοθρόοις Burgess. sine causa; sensus est ἐσθλὰ κηρυκευέτω, ὥστε ἐλευθέρους ἡμᾶς γίγνεσθαι, ut Soph. Trach. 106. οὔ ποτ' εὐνάζεω ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, i. e. ὥστε γίγνεσθαι αὐτὰ ἀδάκρυτα. cf. Seidl. ad Eur. El. 442. et Herm. ad Vig. p. 897.

219. πᾶν τῶν Ald.

220. δεσμὸς vulg. δ' ἑσμὸς ex conj. Stanleii recte receperunt Glasg. Both. Burgess. σέβεσθε. χ' ἁγνὸς ἑσμὸς ex Aurati cod. recepit Schütz. inepte.

221. ἵζεσθαι κρέκω Med. Guelph. Ald. ἵζεσθαι κεκρέκω Reg. L.

222. ὅμαιμον καταμαινόντων Both. male. Totum versum hic omissum ante v. 229. inseruit Burgess.

Digitized by Google

ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγών;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄπουσαν ἄποντος πάρα, 230
225 ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Αἴδου θανὼν
φύγῃ μάταιον αἰτίας, πράξας τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος,
Ζεὺς ἄλλος ἐν παμοῦσιν ὑστάτας δίκας.
σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον, 235
230 ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον,
πίπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶς
ἐσθὴς γυναικῶν, οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. 240
235 ὅπως δὲ χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δή, κατὰ νόμους ἀφικτόρων,
κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις· 245

223. ἂν αἰνεύοι Med. ἀναινεύοι Guelph. Ald. ἀνανεύοι Rob.

224. γάμων Ald.

225. μὴν Guelph. Ald. Rob. κἂν ex cod. Aurati Schütz., legis grammaticæ ignarus, neque curans sequentem conjunctivum.

226. φύγῃ Ald. Rob.—Vulg. μάταιον αἰτίας sensu carere videtur, quare Abresch. μάταιος conjecit, Both. μάταιον, αἴτια dedit, Schütz. ματαιῶν αἰτίας, temeritatis crimen, quod præ ceteris placet.

227. τα πλα ενμαβως Phil. Rob. ταπλὰ ἐνμὰ ὡς Guelph. τἀπλὰ ἐγμάβας Ald. ταπλάκημα βὰς Turn. τἀπλακήμαθ' ὡς Vict. et sic Glasg. Burgess. τἀμπλακήμαθ' ὡς Schütz. Both. Mirum tamen, in vocabulo tam sæpe obvio ita errasse librarios.

228. Post ἄλλος interpungunt Turn. Vict.—ὑστάταις δίκαις Both. perperam.

229. σκοπεῖσθε Rob.—τρόπον ex Stanleii emendatione Schütz. et Both. respondete in hunc modum, male, neque melius Faehs. syllog. lectt. p. 318. μὴ 'μείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. Nam ἀμείβεσθε non est deserite illum locum, quod putarunt illi, sed huc vos conferte. cf. Wessel. ad Herod. v. 72. Wunderl. obss. critt. p. 182.

231. ἀνελληνόστολον Both. ἀνέλληνι στολῇ Burgess., quorum ille in τόνδε offendit, quod inter ὅμιλον et στόλον positum ambiguitatem creet, hic in στόλον, quod hic non aptum sit, quia expeditionem designet. Sed hos refutare non est operæ pretium.

232. προσφώνου μένου Ald.

237. ἔτα τ' ἀρέστως in cod. reperit Rob., qui ex conjectura dedit ἔτλατ' ἀτρέστως. Idem ἀρέστως teste Burgess. habet etiam Med., sed teste Buttlero ἀκφέστως, in quo consentiunt Reg. L. Guelph. Ald.

238. μὲν δὲ Ald. μέντοι Burgess.

239. παρ' ἡμῖν Rob. παρ' ὑμῶν ex

240 μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πολλ' ἐκεκράσεται δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημαινῶν.

ΧΟΡΟΣ.

εἴρηκας ἀρφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω, 250
245 ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' ἐγὼ Πελαίχθονος
ἵνις Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.

Spanhemii cod. Schütz., quo non opus est. cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 125.

240. ξυνοίσεται invitis libris Glasg. Schütz. ξυνείσεται ex inutili conjectura Both. Schütz.

241. πολὺ Guelph. Ald.—Offensioni est τἄλλα, articulo prorsus otioso et molesto, peccat præterea hic versus in id, quod observasse sibi visus est Porsonus, pedes tertium et quartum in tragicorum senariis nunquam integra voce absolvi, quare ille in præfat. ad Eur. Hecub. p. xxxi. ed. Lips. emendavit: καὶ πολλά γ' ἦν δίκαιον ἄλλ' ἐκεκράσεται, quæ transpositio audacior jure displicet Elmsleio, qui in Edinburgh Rev. 1811. N. xxxvii. p. 73. conjicit: καὶ πολλά γ' ἄλλα μ' (vel ἄλλ' ἂν) εἰκάσαι δίκαιον ἦν. Burgess. denique dedit: στόχῳ δ' Ἑτ' ἄλλα πολλά γ' εἰκάσαι δίκαιον ἦν. Sed totam illam Porsoni regulam omnino non magni faciendam, et ad Æschylum non adhibendam esse, recte demonstravit Herm. El. metr. p. 112. sq., qui tamen propter ineptum illud τἄλλα πολλὰ versum ita emendavit: καὶ τἄλλα πού μ' ἐκεκράσαι δίκαιον ἦν. At hujus rei faciliorem emendationem fuvenisse mihi videor, nam ΚΑΙΤΑΛΛΑ est κἀτ' ἄλλα, iota, ut solet in crasi, perperam adscripto; legendum igitur puto: κἀτ' ἄλλα πολλ' ἐκεκράσαι δίκαιον ἦν.

245. ἠτηρὸν ἱεροῦ Med. Guelph. ἤτηρον ἱεροῦ Ald. ἠτηρὸν κέρου Rob. ἢ τηρὸν ἑρμοῦ Reg. L.—βακτὸν Ald. —Vulgata, quam præbent Turn. Vict. et servant Schütz. Glasg., sensu caret. Pauw. correxit ἢ ῥητὸν ἕρμου ῥάβδον, Heath. ἢ 'ταυρον ἱεροῦ ῥάβδον, Legrand. ἢ σεστὸν ἱεροῦ ῥάβδον, Schütz. proposuit ἢ ῥήτορ' ἱερόραβδον, Both. dedit ἢ τηρὸν ἱερόραβδον, Burgess. ἢ ῥητὸν Ἑρμοῦ κλᾶρον. Præ ceteris mihi placet Bothiana ratio, quæ tamen et ipsa incerta est.—ἄγων Guelph. Ald.

246. Versum hunc aptius post v. 242. legi putavit Valck. ad Phœn. 1331., at non solum eo loco abundaret, sed etiam γὰρ v. 247. sensu prorsus careret, versu præcedente ameto. Commovit tamen ejus judicium Bothium et Burgessium, quorum ille versum loco quidem non movit, sed cum præcedentibus junxit et Choro tribuit, cui quam parum aptus sit, miror eum non vidisse; hic eum post v. 268. collocavit, et ut otiosum γὰρ versu sequente tollatur, τάρειμ' scripsit. Sed, quod omnes ad mutandam impulisse videtur, πρὸς ταῦτ' ἀμείβου non est: *ad hæc responde*, sed *propter hæc, quod ad hæc attinet, fidenter respondeas*, ut v. 515. — λέγετ' εὐθαρσῶς Med. Guelph. Ald. λέγ' εὐθαρσῆς Turn.

247. εἰ μ' Guelph. Ald.

248. Πελασγοῦ vulg. Πελασγὸς conjecit Canter., quod pauter Glasg.

Digitized by Google

ἐμοῦ δ' ἄναπτος εὐλόγως ἐπώνυμον 255
γένος Πελασγῶν τήνδε καρτοῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δί' Ἄλγος ἕρχεται,
Στρυμών τε πρὸς δύοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περῥαιβῶν χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας, 260
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀτίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄτις ἐκ Ναυπακτίας 265
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος, χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα, μηνεῖται δ' ἄκη

editores omnes receperunt, idque præter alia etiam versus sequentes requirere videntur.

249. εὔλογος Ald. ἐν λόγοις Burgess.

251. αἴθης δίαλγος Med. αἴθης δίαλγος Rob. αἴθης δ' ἄλγος Reg. L. Guelph. Ald.—Ἄλγος in Ἄγος mutandum putat Scal., in Ἄξιος vel Ἄιρος Stanl., in Αἶνος Buttler., quorum illud recepit Both., hoc Burgess.

252. Στρυμὼν τοῦ Phil. Reg. L. Guelph. Ald. Στρυμὼν τοῦ Rob.

253. τήν τε ex Pauwii emendatione Schütz. et Both. sine causa.—Περῥαίων Ald.

255. ὅρος Ald.

256. τῶνδέ τ' ἔτι τάδε Guelph. τῶνδ' ἔτ' ἔκειτα δὲ Ald. τῶνδε τἄκειτα δὲ Rob. Vict. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε Turn. Hinc variant editores. Canter. Stanl. et Glasg.: τῶνδε τἀπὶ τάδε. Schütz.: τῶνδε κἄκειτα ex cod. Spanh., qui habet τῶνδ' ἔτ ἔκειτα. Both.: τῶν ἔτ' ἐπὶ τάδε. Burgess.: τῶνδ' ἔτω δάκεδα. Herm. præf. ad Eur. Hecub. p. xxxix. emendavit τῶνδε κἀπὶ τὰ κρατῶ. Blomf. in Edinburgh Rev. N. xxx. p. 313. τῶνδε τἄκειτα κρατῶ. Sed si editionum veterum lectiones inter se comparaveris, in omnibus Turnebianæ lectionis vestigia invenies, quam, cum sensum habeat bonum, recepi.

259. Ἄτις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Rob. Vict. Glasg. et sic laudat Eustath. ad Dionys. Perieg. 414. Ἄτις γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας Ald. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄτις Turn. et sic recte Schütz. Both. Burgess., quare non egemus emendatione Jacobsii Animadv. ad Athen. p. 8. πέρας γὰρ ἐλθὼν Ἄτις.

261. τήνδε καθαίρει Ald. τηνδὶ καθαίρει Turn.

262. τὰ δὲ Guelph. Ald. Rob. τὰ est relativum, male igitur versus precedentis fine colo interpungunt Glasg. et Both.—μιάσμασιν Rob.

263. χρανθεὶς Guelph. Ald.—μηνεῖται ἄκη Med. Guelph. Ald. Rob. absque sensu. μήνη καὶ δάκη Turn. Vict. Glasg. Schütz. sed et hoc sensu caret, et a Porsono ad Eur. Phœn. 1464. propterea quoque reprehenditur, quod spondæus in quinto loco ita divisus est, ut καὶ sit pars secunda. Abresch. conjecit σμήνη καὶ δάκη, Heath. γηγενὴ δάκη, Buttl. μηνιθμῶν δάκη, Both. dedit μήνει τῶν ἀχῶν,

Digitized by Google

δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν. 270
265 τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργείᾳ χθονὶ,
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια,
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. 275
270 μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.

ΧΟΡΟΣ.

βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος, Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοὶ, 280
275 ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι

Burgess. μῆνιν ἐνδακῆ. Sed redeundum est ad plurimorum librorum lectionem μηνεῖται ἄκη, in qua Δ ante A excidisse, demonstrat altera lectio δάκη, legendum igitur puto ἀμύνεται δ' ἄκη, vel μήδεται δ' ἄκη, *remedia excogitat contra belluas.* Hunc sensum inesse debere et δ' ἄκη verum esse, dubium mihi non videtur, quod verbum autem pro μηνεῖται reponendum sit, sagacioribus excogitandum relinquo. Quare δ' ἄκη recepi, et comma, quod vulgo versus fine ponitur, sustuli. Nam quod ἄκη mox recurrit, in Æschylo offensioni esse non potest; vid. notata ad Prometh. 766.

264. δράκονθ' ὅμιλον vulg., quod per δρακόντων ὅμιλον frustra explicare conantur editores. Verum vidit Both., qui δρακονθόμιλον dedit; referendum est hoc inter audaciora Æschyli vocabula, de quibus ad v. 195. sermo fuit.

265. τομαῖα καταλυτήρια Both., ne adjectiva conjunctione καὶ jungantur, at non ornantia sunt hæc epitheta, sed diversæ significationis.

266. μεμπτῶς Med. Guelph. Reg. L. Ald.—ἄπειστ' Med. Reg. L. ἔπεισ' Ald.

267. πονταν τινεισθον Med. Reg. L. Guelph. Rob. Ald.

268. ἔχον δ' ἂν Med. ἔχον ἂν Guelph. ἔχουσαν Ald. Turn. ἔχεις δ' ἂν Rob. ἔχουσα νῦν δὴ Burgess.

269. γένοιτ' ἂν Med. Reg. L. Ald. Turn., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit γένος τ' ἂν et sic Vict.—ἐξεύχθοιο Ald. ἐξεύχθοιο Turn.—λέγοι πρόσω Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

270. μὲν δηρίσιν Med. Ald. μὲν δὴ ῥῆσιν Reg. L. Guelph. μὲν δήρσιν in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit μὲν δὴ ῥῆσιν et sic Turn. Vict.—γε μὴν δὴ Schütz. δὲ μὴν δὴ Both. δέ γ' ἀνδὴν Burgess. γε μέντοι reponendum putat Herm. ad Soph. El. 1235., sed γε μὲν δὴ eodem modo supra v. 238. et ipso illo Sophoclis loco in omnibus libris legitur.

271. βραχύστορος Ald. Rob.

272. ἐξερχόμεσθα Ald. Turn.

273. ταυτὶ Schütz. Both. sine causa.—προσφήσω Rob. — Hunc versum Burgess. post v. 287. posuit.

274. ἄπειστα Guelph. Rob.

275. ὅπερ Guelph.

Digitized by Google

γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτὸν,
Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις 285
280 εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀπούω νομάδας ἱπποβάμοσιν
εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσαις, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.
καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους δ' Ἀμαζόνας, 290
285 εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα
ὑμᾶς. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

ΧΟΡΟΣ.

κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέσθαι τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ, 295
290 ἥν, ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ —
* * * * * *

277. γυναιξὶ δ' ἐστὲ Ald. Rob.
278. θρέψειεν Med. Ald. Rob.
279. Κύπρις Med. sed ο insertum alia manu.
280. εἰκὼς Ald. Turn. — πέπηκται Burgess.
281. Ἴνδους δ' Med. Ἰνδάς τ' Bothe. —ἀκούων Guelph. Ald., idemque ex conjectura reposuit Both., et commatibus inclusit, puncto v. 283. deleto, sed quam in vulg. difficultatem videt, ea nulla est, nam quum hoc se audiisse dicit rex, manifesto ob id ipsum dicit, quod similitudinem inesse putat.—ἱπποβάμοισιν Guelph. Ald. Rob.
282. ἀστραβιζούσας ex Stanleii emendatione Schütz. et Both., sed comma ante ἀστραβιζούσαις ponendum puto, ut hoc cum Αἰθίοψιν jungatur, quamquam neque sic omnis difficultas sublata est. Burgess. dedit.: ἀκούων—οἶμαι καμήλοις σ' ἀστραβίζουσαν—ἀστυγειτονουμένην.
284. τὰν ἀνάνδρους Guelph. Ald.—κρεοβρότους τ' Glasg. Burgess. κρεοβότους δ' ex Stanleii emendatione Schütz. Both., sed κρεοβρότους mutandi nullam video causam, δ' autem sublatum velim, quippe Δ nato ex sequente A.
285. εἴτ' ὀξοτευχεῖς Ald.—εἴκασα Rob.
286. διδαχθεὶς δ' ἂν Abresch. Glasg., quod non necessarium videtur.
287. Ἀργείων Guelph. Ald. Turn., quod non displicet.—τόσον Ald.
289. τῇδεῖν Med. lacuna et deinde ἴδεῖν in Reg: L. τῇ ἴδεῖν Guelph. Ald. et sic in codice suo legit Rob.
290. ἥ γ' in cod. vidit Turn.—Versus hic sensu caret, quare Stanl. emendavit Ἰὼ μυγέσθαι τῇδ'—Ζῆν', ὡς μάλιστα etc., Both. versu præcedente non mutato dedit: Ζῆν' ἧς μέλεσθαι καὶ φάτις etc. Burgess.: Ἰὼ γαμεῖσθαι Ζῆν' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Τῇδ', ὡς λόγος τις καὶ φάτις π. κ. Sed multo verisimilius est, quod vidit Pears., excidisse aliquid, quare Glasg. et Schütz. lacunæ signum posuerunt, assentiente Lachmanno *de mensura trag.* p. 18., qui octo versus periisse ex computatione sua invenisse sibi videtur.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε; 300

ΧΟΡΟΣ.

295 βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκεραίρῳ βοΐ;

ΧΟΡΟΣ.

φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ. 305

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

300 ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Αργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε.

298. κρύπτ' ἔγκρυς Ald.—κρυβδὰ ex Stanleii emendatione Schütz. Both. sine causa. — ταῦτα παλλαγμάτων Med. Reg. L. Guelph. Ald. ταῦτα παλαγμάτων in cod. invenit Rob., qui ex conjectura dedit ταῦτα παλλακισμάτων, quod recepit Glasg. ταῦτα τῶν παλλαγμάτων Turn. Vict. Schütz. Both. — Versum hunc cum praecedente Regi tribuit, interrogationis signum adjecit, et post eum lacunae signum posuit Glasg., quod male factum esse, tum stichomythia violata, tum γε demonstrat, usitatissima respondendi particula. Cf. Döderlein. in Act. phil. Monac. r. 1, p. 43. sq.

299. βοῦτην libri omnes. βοῦν τὴν ex emendatione Canteri edd. omnes.

296. οὔκουν Schütz. idemque cum Bothio ἐπ' εὐκεραίρῳ male.—οὐκ ἂν πελάζοι corrigit Elmsl. in Mus. crit. Cantabrig. p. 486. sq.

297. φασὶ τρέποντα Vict. φασὶν τρέποντα Rob. φασὶν τρέποντας Ald. φασὶν πρέποντα Turn., quod recte recepit Glasg. φασὶ πρέποντα Schütz. Both. πρέποντα, similem. cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 915. Brunck. ad Soph. El. 657.—βουθούρῳ Rob.

298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ὀχυρὰ Διὸς Vict. idemque Turn., nisi quod δῆθα habet. τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις ὀχυρὰ Διὸς Guelph. Ald. τί δὴ πρὸς ταῦτ' ἄλοχος Ἥρα Διὸς Rob. ex conjectura; in cod. enim invenit τί δὴ πρὸς ταῦτα λόχοις χυραδίους; similiter τί δεῖ πρὸς ταῦτα λόχοις χυρὰ Διὸς Med. unde certissimum est ἄλοχος ἰσχυρὰ Διὸς et sic inde a Pauwio omnes.

299. πανθορῶντα Both. male.

300. λέγοις Guelph.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;

ΧΟΡΟΣ.

βοηλάτην μύωπα, κινητήριον·
[οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.] 310

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

305 τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί οὖν; ὁ Διὸς πόρτις εὔχεται βοός; 315

ΧΟΡΟΣ.

310 Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

* * * * * *

302. τί δ' οὖν Heath. Glasg., sed de hoc jam sæpius monitum est. ἔτευξε δ' ἄλλο Med. Guelph. Rob. ἔτευξε δ' ἄλλω Ald. Hinc legendum puto: τί οὖν; ἔτευξε δ' ἄλλο δ. βοΐ; ut v. 309.

303. βοϊλάτην Ald.

304. παῖδες pro πέλας Reg. L. Guelph. Rob. et Reg. Spanhemii. παῖδας Ald. Versum uncis inclusi, quia non solum stichomythiæ ordinem turbat, sed etiam admodum friget et ita abundat, ut aliunde irrepsisse videatur.

305. ἐκ τῆς libri omnes. ἐκ γῆς ex emendatione Canteri editores omnes. — Interrogationis notam, quæ vulg. abest, adjeci. — Hunc versum cum præcedentibus junctum Choro tribuit Schütz., male turbato versuum ordine, ut et in sequentibus, nam v. 306. Regi tribuit, 307. 8. Choro; sequitur eum Both.

306. πάνυ pro πάντα Rob.—συγκόλλως Guelph. Ald. Turn. Rob. Affirmat Chorus, verum vidisse regem interrogantem.

307. καὶ 'πὶ Ald. Turn.—Interrogationis signum, quod Turn. habet, vulgo abest; adesse autem debere, demonstrat γε versu sequente, de quo ad v. 293. sermo fuit.

308. φυτεύει vulg. invito metro. φιτύει auctore Stanleio editores omnes. Both. offendit in eo, quod Jupiter χειρὶ dicatur φιτύειν, quare κουροφιτύει dedit, sed χειρὶ cum ἐφάπτωρ jungendum est.

309. τίς οὖν ex Stanleii conjectura Schütz. Both. Burgess. sed mutatione non est opus, modo post οὖν interrogationis signum ponatur, quod vulg. abest: *quid igitur? ex vacca se esse gloriatur Jovialis vitulus?* cui interrogationi, ut semper, non directe affirmans, sed addito nomine respondet Chorus.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρός. 320

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

315 τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοστόπαις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγυπτος. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος,
πράσσοις ἂν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. 325

312. Hic versus vulg. cum præcedente jungitur, et sic Both., qui eum sic exhibet: Λιβύης μέγιστον ὄνομα γῆς καρπούμενος. Sed recte ante hunc versum lacunæ signum posuerunt Glasg. et Schütz., excidit enim regis interrogatio; male autem in fine versus 311. οὗ posuerunt, tanquam postremam versus syllabam superstitem. Haustum est hoc ex ed. Rob., quæ sic habet: οὗ Λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη, sed οὗ Rob. ex conjectura adjecit, in codice suo non invenit. Hic autem versus in libris sic legitur: Λιβύη μέγιστον γῆς καρπουμένη Med. Guelph. Ald. quibus οὗ præfixit Rob. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη Turn. Vict. Λιβύη μεγίστης ὄνομα γῆς καρπουμένη ex conjectura habet Glasg., quam recepit Schütz. Sed retinui lectionem edd. Turn. et Vict., quæ metro satisfacit, et sensu quidem caret, sed carere debet, quia versus præcedens excidit.

313. τί οὖν Guelph. — βλάστημον Rob.

314. πατρὸς τοῦδ' Ald. πατρὸς οὐδ' Turn. — τοῦγ' ἐμοῦ ex conjectura Schütz., pessime, pater enim adest.

315. τὸ πάνσοφον sensu carere videtur, quare τὸ πᾶν σαφῶς Schütz. τὸ πανσαφοῦν Both. τὸ πᾶν σαφὲς Burgess., duos versus ante hunc excidisse putat Buttl. Litem aliis dijudicandam relinquo. — τούτου Schütz. τοῦδε Burgess. male.

316. Δαναὸς δ' ἀδελφός ἐστι libri omnes, nisi quod Turn. ἐστω habet. Δαναὸς· ἀδελφὸς δ' ἐστὶ Glasg. et reliqui omnes. — πεντηκοστόπαις libri omnes præter Reg. L. qui πεντηκοντόπαις habet, quod prætulerunt Schütz. Burgess. sine causa.—Versus 316—319. Choro tribuit Turn.

317. καὶ τοῦ γε δαναοῦ Turn. Vict. καὶ τοῦ δαναοῦ γε Med. καὶ τοῦ δαναοίγε Guelph. Ald. Rob., hinc recte καὶ τοῦδ' ἄνοιγε Glasg., quod receperunt reliqui omnes. — εὐφόνῳ Turn. Vict. Glasg. Both. Burgess. ἀμφανεῖ ex conjectura Schütz. sed ἀφόνῳ Med. Ald. ἀφθόνῳ Reg. L. ἀφθόνῳ Rob. quod non dubitavi recipere.

318. Αἴγυπτος δ' Guelph. Ald. Αἴγυπτον δ' Rob.

319. ἀνστήσῃς Rob. Vict. Glasg. Schütz. Both., oratione vix apte juncta, sed ἀνστήσας Med. Guelph. Ald. Turn. et corrupte ἀνθήσας Reg. L. idque recipiendum mihi visum est: *jam*

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

320 δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς
τἀρχαῖον· ἀλλὰ πῶς πατρῷα δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τύχη;

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Πελασγῶν, αἰάλ' ἀνθρώπων πάρα.
πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταυτὸν πτερόν. 330
325 ἐπεὶ τίς ἠύχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν,
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρὶν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐνοείαν γάμων;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί φῆς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους; 335

ΧΟΡΟΣ.

330 ὡς μὴ γένωμαι δμωὶς Αἰγύπτου γένει.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.

aliqui generis mei gnarus, facies forsitan quam rogo, cœtum hunc tamquam Argivum erigens, vel *quum cœtum Argivum erigas.*—τόλον Ald.

320. δοκεῖτε μοι Ald. δοκεῖτέ γε μοι Rob. hinc δοκεῖτ' ἔμοιγε Glasg. Burgess. quod non displicet, sed vulgatam lectionem, plurimorum librorum auctoritate firmatam, et per se non asperandam, retimere satius duxi.

321. πατρῴα Rob.

323. αἰοῦ Guelph. αἰήρ' Ald.

324. δ' εἴδοις Phil. Guelph. δεῖδοις Ald.—ταυτὸν πότερον Reg. L. Guelph. Ald. ταυτὸν πότε Rob.—πόνον—ταυτόστερον Both. male.

326. κέλσειν Reg. L. Phil. Guelph. Ald. κέλσειν μ' Schütz. Burgess. male.—μεταπτοιοῦσαν cum κῆδος constructum est πρὸς τὸ νοούμενον.—εὐγενὲς Ald. Turn. Vict.

327. ἔχει Guelph. Ald. ἐκεῖ Rob.

329. νεοδρέστους Ald.

330. γίνωμαι Rob.

331. κατ' ἔχουσαν Ald. unde κατ' αἶσαν conjecit vir doctus ad marg. Ald. teste Buttlero, quod recepit Burgess. male; sensus est: *utrum propterea in eorum potestatem venire non vis, quia eos odisti, an quia illiciti aliquid times?* — λέγεν Ald., quod non spernendum est.

333. οὕτω Turn. Vict. et reliqui editores omnes, sed οὕτως Med. Guelph. Ald. Rob. quod recepi, quia in his rebus codicibus obsequendum puto.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή. 340

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

335 πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω ;

ΧΟΡΟΣ.

αἰτοῦσι μὴ 'κδῶς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἵρεσθαι νέον.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. 345

ΧΟΡΟΣ.

340 αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.

ΧΟΡΟΣ.

βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

ΧΟΡΟΣ.

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου στρ. α'.

πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ. 350

345 ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,

334. δυστυχούντων τ' Guelph. Rob. δυστυχόντων τ' Ald. In Med. γ' ab alia manu intrusum est.

336. μὴ 'κδῶς Ald. μὴ 'κδοὺς ex conjectura Schütz. Both. Burgess. idemque vult Pors. Advers. p. 141. ed. Lips., sed mutatio, quamquam per se bona, necessaria tamen non est.

337. ἅρασθαι Rob. Vict. Glasg. Schütz. Bothe. sed αἵρεσθαι Guelph. Ald. Turn., quod tum propter majorem auctoritatem recepi, tum quia infra idem tempus recurrit v. 434.

339. εἴπερ ἀπαρχῆς Ald. Rob. εἴπερ γ' ἀπαρχῆς Turn.— κοινὸς ἦν Med. Guelph. Ald., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. κοινωνὸς dedit.

340. πρύμνα ex conj. Rob., in cod. invenit πρύμναν.—πόλεως Ald. Rob. —ἐστεμμένη Med. Guelph. Ald.

341. πέφρικα Med. πέφυκα Reg. L. Guelph. Ald. Turn.—λεύσσων Med. Rob.—τοὺς δ' ἑδρακότας βίους Reg. L. Guelph. τοὺς δέδρα κατασκίους Ald. τούσδε δρῶν κατασκίους Ald. τούσδ' ἕδραν κατασκίους Phil.

342. ἱκετίου Ald. — Hunc versum male Regi tribuunt Schütz. Both.

343. τόκος suprascr. ε Med. et Phil.

345. μέγαν ἱκέτην vulg. μέγαν ἱκέτιν Med. Reg. L. Rob. recte igitur με τὰν ἱκέτιν emendavit Steph., quem sequuntur editores omnes.

Digitized by Google

λευκόστικτον ὡς δάμαλιν ἀμπέτραις
ἠλιβάτοισιν. ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε
φράζουσα βοτῆρι μόχθους. 355

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
350 νέον θ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. 360

ΧΟΡΟΣ.

ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἀντ. α'.
355 ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος, οὕπερ
ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. 365

* * * * * *

346. λευκόστικτον Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

347. ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾷ ex emendatione Valkenarii ad Eur. Phœn. 215. Schütz. et Both. male, primum enim asyndeton in Æschylo non offendit, deinde hæc ne debent quidem cum præcedentibus jungi, est enim hoc additamentum a comparatione alienum, nam Chorus non est ἀλκᾷ πίσυνος.—ἀλκὰ Turn.—μέμυκε Rob.

348. κοτῆρι Ald. — Hunc versum omisit Both., nullo in antistropha lacunæ signo posito, male.

349. νεοδρέπτοις Reg. L.

352. κἀπρομυθήτων vulg. κἀπρομηθήτων Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Both. et Burgess.

354. ἴδοι Turn.—δῆτα τὰν ἄνατον libri omnes præter Ald., ubi δῆτα τὰν ἄνα τὰν legitur; τὰν metri causa ejecit Pauw., quem sequuntur omnes. Sed vera mihi videtur Turnebiana lectio ἴδοι δῆτα τὰν ἄνατον φυγὰν, quæ dochmiacum dimetrum præbet, quare in strophico post Παλαίχθονος aliquid excidisse puto, forsitan ἰώ.

355. ὀλαρίου Guelph. Ald.

356. γέρων ἂν vulg. invito metro, quare Heath. γέρων περ ἂν conjecit, quod recepit Both. sed γεραφρόνων habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.; quod mutato accentu recipere non dubitavi. Vulgatum e glossemate vocis insolentioris natum esse perspicuum est. γεραιόφρων dedit Burgess.

357. ποτὶ τρόπαιον Ald.—αἰδούμενος Ald. Rob. Turn. — οὕπερ vulg. quod neque sensui neque metro satisfacit, neque melius est οὖν περ, quod habent Med. Guelph. Ald. Rob. quare οὐκ ἀπορεῖς ex conjectura dedit Schütz., quod metro adversatur; ἂν ὑπὲρ Both. εἴπερ Fasha. syll. lectt. p. 318. Certi quidquam eo minus proferri potest, quod deest versus postremus, sed verbum finitum latere, ex scholiastæ explicatione οὐ πτωχεύσεις elucere videtur. — Post hunc versum lacunæ signum ponit Schütz., turbata versuum responsione.

358. λήμματ' Ald. Rob.—ἀπ' ἀνδρὸς Med.—Post hunc versum aliquid excidisse, docent antistrophica, et sensus verborum præcedentium mancus.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

360 οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι
ἐμῶν. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις,
ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκποιεῖν ἄκη. 370
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

365 σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον, στρ. β'.
πρύτανις ἄκριτος ὤν,
κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός· 375
μακροψήφοισι νεύμασιν σέθεν,
μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος
370 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσου.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ· 380
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
375 δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἐλεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ὑψόθεν σκαπὸν ἐπισκόπει, ἀντ. β'.

369. μελέσθων Guelph. Ald.—ἐκποιεῖν Med. Ald. Rob. εἰς πτοεῖν Reg. L. Guelph.

363. παρ' ἄκρον Med. Reg. L. Guelph. Ald., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj., dedit πάρος.

364. κοινῶσαι Reg. L.—Versus, ut vulg. legitur, sensu caret, quare τῆσδε conjecit Canter., τῶνδε Pauw. Heath. Scalig., quod recepit Both. Audacius Schütz. dedit: ἢ πᾶσι γ' ἀστοῖς τῶνδε κοινώσας πέρι, et Burgess. λιτῶν σε πᾶσι τοῖσδε κοινῶσαι πέρι. Sed non tanto molimine opus est, ἀστῶν et τοῖσδε ita inter se confusa sunt, ut legendum sit ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε, cujus confusionis exempla suppeditat Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 1370. Facillime etiam emendari possit αὐτῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι, (quam saepe enim αὐτός et ἀστός confundantur, docent Brunck. ad Aristoph. Thesmoph. 547. Markl. ad Suppl. 355. et alii) nisi cui αὐτῶν nimis longe a πέρι distare videatur.

368. νεύμασιν pro vulg. νεύμασι metri causa Pauw. Heath. Glasg. Both. Burgess.

369. θρόνοισι vulg. χρόνοισι Ald. Turn. idemque in cod. suo invenit Rob. θρόνοις inde a Pauwio omnes.

370. ἄλγος Med. Ald.

371. παλίγκοτον Turn.

375. μὴ δράσητε Med. Reg. L. Ald.—τυχεῖν Turn.

376. ἐπισκοπεῖ Ald.

Digitized by Google

φύλακα πολυτόνων 385
βροτῶν, οἵ τοῖς πέλας προσῆμενοι
δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
380 μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος
δυσταραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν, 390
νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους
εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
385 δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

μήτι τοτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος στρ. γ'. 395
κράτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος
390 φυγᾷ. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος δίκαν
κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν.

380. μένει Rob.—ἱκταίου difficultatem habet, mediam enim metri causa corripere debet, quod editorum solus animadvertit Both., qui ἵκταρ ἔγκοτος scripsit. Seidler. de verss. dochm. p. 102. ἱκεσίου scribendum putat, præsertim quum ἱκταῖος non alibi legatur, neque a Grammaticis commemoretur; idque eo magis est verisimile, quum eadem hæc verba Ζηνὸς ἱκεσίου κότος v. 382. et 611. recurrant.

381. δυ' ὀταρθέλκτοις Med. δυσταρδοκήτοις Reg. L. ὃ δυσταρθέλκτοις Guelph. Ald. τοῖς δυσταρθέλκτοις Rob. ἐν δυσταρθέλκτοις Rob. Vict. Hæc omnia et sensui et metro adversantur, quare Glasg. dedit δυσταραθέλκτοις, Schütz. δυσταράθελκτοις, Burgess. δυσταραθέλκτοις, Both. δυσταράθελκτος κυτοθυτας οἴκτους. Nihil horum omnino verum puto, secutus tamen eum ed. Glasg.

382. εἴποι Ald. εἴ τοι Turn.

383. Hunc versum propter tribrachum in quinto sede ita corrigit Herm. præf. ad Hecub. p. xxxix., ut ἐγγύτατα ante φάσκοντες ponat, probante Seidlero de verss. dochm. p. 389., sed numerus versuum ab utroque allatorum, qui tribrachum quinto pede habent, tantus est, ut nihil mutandum videatur, præsertim quum h. l. uno vocabulo contineatur.

384. τίς δ' ἂν τίς δ' Guelph. Ald. τίς ἂν τις Turn.—θέλοι Med. sed suprascripto οι.

385. δεῖ τοῦτε Ald.

386. ἔχουσι Schütz. male, ὡς h. l. non est εἰ, sed quod.

387. μήτ' οὖν τοτ' οὖν Ald. μήτ' οὖν, μή τοτ' οὖν Turn. μήτε τοτ' οὖν Schütz. male.—ὑποχείριος Ald.

388. κράτεσσιν Ald. Turn. — ὕπωστρον Reg. L. Schütz. emendavit ὑπάστρῳ δέ τοι μῆχαρ ὁρίζέ μοι, pessime, valg. enim bene se habet: remedium decerno, quod astris metior, fugiens nuptias osseas, i. e. fugam longinquissimam.

390. φυγαὶ Ald. φυγὰν Rob. φυγῇ Turn.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μή μ' αἱροῦ κριτήν. 400
εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἂν, οὐδέπερ κρατῶν· καὶ μήποτε
395 εἴπῃ λεὼς, εἴ που τι μὴ τοῖον τύχῃ,
ἐπήλυδας τιμῶν, ἀπώλεσας πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ ἀντ. γ'. 405
Ζεὺς ἑτερορρέπης, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
400 τί, τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων, μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἕρξαι;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου, 410
δίκην κολυμβητῆρος, ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν οἰνωμένον·
405 ὅπως ἄνατα ταῦτα, πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται, 415
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς, τὸν πανώλεθρον θεὸν

392. ἔκκριτον Rob.
393. οὐκ ἂν εὐδήμου Ald.
394. μὴ καί ποτε ex Canteri emendatione Glasg. Schütz. Both. Burgess. male. Vulgata bene se habet: *nec unquam dicat populus*; quod quo melius perspiciatur, post κρατῶν, ubi vulg. comma ponitur, fortius interpunxi, quamquam id non omnino necessarium est.
395. τι καὶ μὴ τοῖον τυχθῇ Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. — τύχοι Glasg., quo non opus est, nec magis necessaria est Bothii emendatio μάταιον εἴ τί που τύχῃ et Burgessii ἔπος τι. μὴ τοῖον τύχῃ. Sensus est: *si quid aliter*, i. e. *infeliciter accidat*.
396. εἰ πήλυδας Guelph. εἰπήλυδας Ald.—ἀπόλεσας Guelph.
397. ἀμφοτέροις conjecit Schütz. et recepit Both. male: *utramque partem in hac re respicit Jupiter*.
400. τῶν δέξις οὐ ῥεπομένων Guelph. Ald. Turn. τῶνδε ἐξῆς οὐρ' ἑπομένων Rob.
404. οἰνωμένον Med. οἰνωμένων Guelph. Ald. οἰνωμένον Rob. οἰνωμένον Turn. Vict. hinc φρωμένον Glasg. probante Elmsl. ad Eur. Bacch. 686. οἰνόμενον Schütz. sed οἰνωμένον, quod retinuit Both., recte se habet; in forma augmento carente plerisque locis libri consentiunt et sic Soph. Trach. 267. edidit Hermannus.
408. μήτε θεῶν Ald.
409. ἡμᾶς Rob. — πανόλεθρον Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

410 βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; 420

ΧΟΡΟΣ.

φρόντισον, καὶ γενοῦ στρ. α'.
παν δίκως εὐσεβὴς πρόξενος,
415 τὰν φυγάδα μὴ προδῷς,
τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὁρμέναν· 425
μηδ' ἴδης μ' ἐξ ἑδρᾶν ἀντ. α'.
πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν, ὦ
420 τᾶν πράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων,
καὶ φύλαξαι κότον. 430
μήτι τλῆς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν στρ. β'.
ἀπὸ βρετέων βίᾳ
425 δίπας ἀγομέναν
ἱππηδὸν, ἀμπύκων
πολυμίτων, πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. 435
ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις, ἀντ. β'.

410. ξύνοικον Ald. Turn. — θήσομεν Guelph. Ald. θήσομέν τ' Turn.

411. ὃς vulg. ὃς ex conjectura Stephani Glasg. et rell.—οὐδὲν Rob.

412. δοκεῖν δεῖ Guelph. Ald. Rob.

417. ὁρμώνων Guelph. Ald. Rob. Turn. ὁρμωμένων Vict. ὁρμέναν conjecit Pauw., quod recte omnes receperunt, nam ὁρμέναν, quae facilior esset conjectura, non praefero, quia in antistropha purus est creticus.

418. ἐξέδρων Rob. ἐξεδρᾶν Turn.

422. φύλαξε Guelph. Ald.

423. μήτι τλαίης τὰν Rob. e conj. Sophiani, et sic Vict., quo recepto Schütz. in antistrophico metri causa mutare coactus est; sed μήτι τ' ἀεῖσον Ald. idemque in cod. invenit Rob. μήτι τε τλῇς Turn., hinc recte μήτι τλῇς Pauw. Glasg. Both., nisi forte melius est τλῇς, quo ducit Aldina lectio.—ἱκέτην εἰς ἴδοῦν Ald. ἱκέτην ἴδοῦν Ald.

426. ἱππηδὸν ἀμπύκων Ald. Turn. —Non respondere videtur versus antistrophico, quare Both. ἵππιον scripsit, Schütz. antistrophicum mutavit. Sed nihil mutandum est, si ἀμπύκων primam corripere sumimus, idque recte fieri posse puto cum Seidlero de vers. dochm. p. 25. Mutatio enim et hic et in antistrophico vix ulla probari potest.

427. πολυκμήτων Rob. ex conj., in cod. invenit πολυμήτων.

428. σοῖς παισὶ ὅτι καὶ Schütz. et σοῖς quidem metri causa inseruit, quod non necessarium esse, ad strophicum monitum est, ὅτι autem pro τάδε nescio qua de causa posuerit; inutile certe est.—δόμων Ald. δόμῳ Turn.

ὁπότερ' ἂν κτίσῃς,
430 μένει Ἄρει κτίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. 440

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ δὴ τέφρασμαι· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι μέγαν
435 πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη· καὶ γεγόμφωται, σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή. 445
καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτης γε μείζω, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον,
440 γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·

429. ὁποτέραν Guelph. Ald. Rob. —κτήσῃς Ald.

430. μένει omittit Reg. L.—ἀντιτίνειν Turn. Vict. Glasg. invito sensu et metro. ἀποτίνειν ex conj. Schütz., quod eodem vitio laborat. δορύπονον Both. χερὶ τίνειν Burgess. quæ omnia futilia sunt. δρεπτείνειν habet Guelph. Rob. δρεπτίνειν Ald., ex quibus jam verum conjicere licet, A pro Δ posito, etiamsi non Phil. haberet ἄρει ἀτίνειν, Reg. L. ἄρει κτείνειν, Med. ἄρει κτίνειν. Hinc Seidler. de verss. dochm. p. 12., probante etiam Schaefero ad Gregor. Cor. p. 914., recte vidit scribendum esse Ἄρει κτίνειν hoc sensu: *scito, filios tuos domumque tuam manet hoc, ut similem Marti luant pœnam, utrumcunque decreveris.* Sententia igitur eadem est, quam mox v. 434. rex ipse profert.

431. ὁμοίαν οὖν θέμιν Schütz. propter strophicum, quod ne sensus quidem fert.

433. ἐξοκείλεται Guelph. ἔξω κέλεται Ald. ἐξόκειλά τοι Schütz. sine ulla necessitate.

435. Schütz. recte comma post γεγόμφωται posuit, et post ναυτικαῖσιν sustulit; γεγόμφωται, subjecto non addito, ita dictum est, ut supra ἐξοκέλλεται, comparatur autem cum nave consilium civitati capiendum, hoc sensu: *huc appulit consilium nostrum, jamque clavis fixum est, ut navis cylindris nauticis imposita.*

438—40. χρήμασι Turn. — ἄτην Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.—γεμίζω e cod. laudat Steph.—γόμου Med. Guelph. Ald. Rob.—Exhibui lectionem vulgatam, quamquam sensu carentem, displicent enim virorum doctorum emendationes, neque melius quidquam ipse habeo. Schütz. dedit:

καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτης γε μείζων, καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμος
γένοιτ' ἂν ἄλλη κτησίου Διὸς χάριν.

Secutus est eum Both.—Burgess. dedit:

καὶ χρή μ', ὃσ' ἔμενεν ἐκ δόκων ὀρθουμένων,
ἄτης γε μείζω κυμάτων, πλῆσαι γόμον·
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφὴ
γένοιτ' ἂν ἄλλαρ κτησίου Διὸς χαρί.

442. θελκτηρίοις Med.

Digitized by Google

ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια. 450
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
445 δεῖ κάρτα θύειν, καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη.
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι· 455
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

450 πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν, οὔ με φεύξεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων. 460

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

455 λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ;

443. νικητήρια Rob.—Hunc versum ante præcedentem collocant auctore Stanleio Schütz. Both., sed minime aptus illo loco videtur. Causam addit, cur cum bonorum amissione animus ineptis sermonibus offensum comparet: *nam dolorem efficiunt et ea, quæ animum commovent*, qui sensus clarius elucebit, si γὰρ τὰ pro κάρτα legis; hoc enim facile ex sequentibus reponere aliquis poterat, offensus particula γάρ tertio loco collocata, quod tamen non insolitum esse, præsertim ubi in vocabulo præcedente vis aliqua inest, docent Schaef. melet. crit. p. 76. Reisig. conjectan. in Aristoph. I. p. 147. Stallbaum. ad Plat. Phileb. p. 90.

444. ὁμαιμόνων Ald. ὁμαίμων cod. ap. Steph. et Turn.

446. Post πολλοῖς comma habet Vict.

447. In vocabulis ἢ κάρτα offenderunt Schütz. et Both., quorum ille πρὸς ταῦτα proponit, hic ἀχάριτα dedit; καὶ κάρτα reponi vult Hermannus in Classical Journal XLIV. p. 428. ex Scholiastæ explicatione καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους, quod non displicet, quamquam non omnino necessarium est. Ad παροίχομαι idem recte comparari jubet Eurip. Med. 964. μοίρας ὅσον παροίχει.

450. πολλᾶν Rob. πόλλων τ' Ald. πολλῶν δ' Turn.—τέρμα τ' Rob.

451. ἐκοῦσα καὶ λέγοις ἂν Both., quod sensu caret. ἤκουσα χἂ λέγοις ἂν Burgess. sine causa.

453. τύχα Med. Rob. τύχῃ Phil. τύχαν Guelph. τύχειν Ald.—πέλοι vulg. πέλει Dicit, Phil., quod inde a Glasg. receperunt omnes.

454. καλεῖ Guelph. Phil. Ald. Rob.

455. γηρυθεὶς Med. γερυθεὶς Ald.—ἔσει sine libris Glasg. et rell.—Ceterum γηρυθεῖσ' ἔσῃ non recte inter

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσει στόλῳ—

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; 465

ΧΟΡΟΣ.

νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλὰ πῶς φράσον.

ΧΟΡΟΣ.

460 ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον. 470

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.
κακῶν δὲ πλῆθος, ποταμὸς ὥς, ἐπέρχεται·
465 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον
τόδ' ἐσβέβηκε, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.

periphraseos poëticæ exempla retulit Herm. ad Eur. Hecub. 1153., pejus etiam Burgess. ne tolerandum quidem ratus ἐγηρύθης ἴσον reposuit; offendisse etiam Schütz. videtur, qui γηρύσεις ἐμοὶ proponit, sed id, quod dicendum erat, ne potest quidem aliter græce dici, exprimit enim futurum exactum: *quid hæc tua vox significaverit?* Hoc autem neque prosaici scriptores alia ratione exprimere possunt, cf. Xenoph. Anab. VII. 6, 36. ἄνδρα κατακανόντες ἔσεσθε, *virum interfeceritis.*

456. ὑποστήσει, quod vulg. legitur, vix aptum sensum præbet; maxime autem offendit, quod omnes libri, qui plerisque aliis locis et ipso versu præcedente in terminatione η consentiunt, hic ὑποστήσει habent, quare certissimum mihi videtur, ὑποστήσεις legendum esse, præsertim quum vocabulum sequens a σ incipiat.

457. περαινεῖν Rob.—ξυζωμάτων Glasg. Both.

458. πίναξιν Med. Guelph. Rob.—κοσμήσω Burgess. male.

459. αἰνιγματῶδε Ald.—ἀλλ' ἁπλῶς emendavit Abresch., collato Prometh. 611. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ, idque receperunt Glasg. et rell. omnes; cujus mutationis elegantiam video, necessitatem non video, vulgatæ enim sensus probus est: *Ænigma hoc verbum est, sed dic quomodo,* i. e. *ornabis.*

460. ἀπαλλαξάσθαι Ald.

461. μαστιστῆρα conj. Stanl. et recepit Burgess. sine causa.

463. καὶ μὴν πολλαχῇ Med. Guelph. Ald. Rob. καὶ μὲν πολλαχῇ Reg. L.

464. Hunc versum ejecit Both., quia scilicet non omnes fluvii sunt impetuosi. Ridicule.

465. οὐ μ' ἀλλ' Ald.

466. ἐσέβηκε Med. Ald. ἐσέβηκα Reg. L. Rob. ἐσβέβηκε Turn. Vict. Glasg. Both. ἐσβέβηκα Schütz. εἰσβέβηκα Burgess. Sed tertia persona certe retinenda est, ut πέλαγος dicatur

Digitized by Google

εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος, 475
μίασμ' ἕλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
470 σταθεὶς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἥξω τέλους,
πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδρας γυναικῶν οὕνεκ' αἱμάξαι πέδον; 480
ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
ἱκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
475 σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδους τε τούτους αἴψ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν,
βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων 485
θὲς, ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
πάντες πολῖται· μηδ' ἀπορριφθῇ λόγος
480 ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε,
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου, 490
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.

ΔΑΝΑΟΣ.

485 πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν.

ἐσβεβηκέναι, quemadmodum paullo ante πλεῖθος dicebatur ἐπέρχεσθαι, nisi forte in corrupta lectione antiqua ἐσέβη aliud quid latet.

469. ὁμαίμους Guelph. Ald. Rob.

470. τηχέων Rob.

473. δ' omittit Rob.

474. ἱητῆρος Ald.

475. Pro σὺ μὲν Schütz. dedit στείχ' οὖν, Both. σὺ νῦν, Burgess. σὺ δ' ὦ et versu sequente κλάδους γε. Profecto σὺ μὲν ita tolerari nequit, præsertim cum sequatur κλάδους τε, quare, nisi versum excidisse putamus, in σὺ μὲν latere verbum aliquod debet. Proponerem σοῦ μέν, si σοῦ æque in usu fuisse ac σεῦσθε probari posset.

477. ἄλλων Reg. L.

478. τοῖς δ' Rob.

480. καταρχῆς Ald.

481. εἰκὼς Turn.—Varia tentarunt interpretes, οἰκτρὸς conjecit Stanl. οἰκτρά γε dedit Both. ἵκτορος τάδ' εἰσιδὼν Burgess.—Schütz., qui vulg. tuetur, οἶκτος poetice pro οἰκτρὸς dictum putat, attamen vitii aliquid in hoc loco residere puto, tum propter difficilem vulgatæ explicationem, tum propter lectionem Turn. satis miram.

482. ὕβρις Ald.—στόλων Rob.

483. εὐμενήστερος Ald.

485. Versus, qui sequuntur, vulg. Choro tribuuntur, sed Danaum hæc loqui, ex v. 495. elucet, eique recte inde a Stanleio assignantur.

486. εὐρεθέντα pro εὖ ῥέοντα Glasg.

Digitized by Google

ὀπάονας δὲ φράστορά τ' ἐγχωρίων 495
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
490 εὕρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦ δι' ἄστεος
στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος 500
τρέφει. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον.
καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

495 στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει.
ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικοὺς, θεῶν ἕδρας·
καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν 505
ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τούτῳ μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίοι·
500 ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί;

quod receperunt Schütz. Both., sed abundat quodammodo, quum sequatur λαβεῖν, neque εὖ ῥέοντα damnandum puto, quod de oratione regis benigne fluente dictum fere existimaverim. ἐν δέοντι dedit Burgess. — πρὸς ξένον vulg. πρόσξενον Turn. unde πρόξενον Cant., quod recte receperunt omnes.

487. Offenderunt editores in voc. πολισσούχων repetito, quare Schütz. edidit:

ὀπάονας δὲ φράστορας τῶν ἀστυκῶν
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν θεῶν ἐγχωρίων
βωμοὺς προνάους καὶ πολισσούχων ἕδρας
εὕρωμεν—

solœcismo in versu secundo admisso. Both.:

ὀπάονας δὲ φράστορας τῶν ἀστυκῶν
ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν
βωμοὺς, προνάους τ' αὖ παλιστείχων ἕδρας
εὕρω μὲν—

Burgess.:

ὀπάονας δὲ φράστορας ξύμπεμψον, ὡς
βωμοὺς, προνάους τ' ἀστυκῶν θεῶν ἕδρας
εὕρωμεν—

versu 496. sic exhibito:

ἡγεῖσθε βωμοὺς τῶν πολισσούχων θεῶν.

Sed nihil mutandum, nisi quod v. 489. pro πολισσούχων aliud epitheton reponendum est, videtur enim librarius, oculo ad versum præcedentem aberrante, ex eo sumsisse adjectivum pro eo, quod hic scribendum erat.

490. ἀσφαλείας δ' ἦ Med. ἀσφαλείας δὲ Ald. ἀσφάλεια δὲ Rob.

493. θάρσος Vict.

496. βωμοὺς ἀστίκτους Med. Reg. L. Guelph. βωμὴ ἀστίκτους Ald. βωμοὺς ἀθίκτους Rob. βωμοὺς ἀστικοὺς Turn. Vict. unde βωμοὺς ἀστυκοὺς Stahl. et reli. sed quum etiam v. 613. libri in ἀστυκῶν consentiant, hanc formam prætuli.—θεῶν θ' ἕδρας auctore Abreschio Schütz. sine causa.

499. εἶεν Schütz. Both., optativo sine causa rejecto, continet enim votum, quo abeuntem dimittit Chores.

500. τί θράσος Reg. L. — νέμεις

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε, σημεῖον πόνου.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δή σφε λείπω, χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν. 510

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

505 οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

εὔφημον εἴη τοῦτος εὐφημουμένη. 515

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.

ΧΟΡΟΣ.

510 σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρενί.

Med. Rob. Turn. Schütz. νέμοις Ald. Vict. νεμεῖν Glasg. Both., quod non necessarium est.—δόμοι Ald.

508. Quia Hesychius λευρὸν per λεῖον, ὁμαλὸν explicat, Both. se non intelligere dicit, quale sit nemus planum vel levigatum, Burgess. χλωρὸν reposuit, sed amat hoc vocabulum Æschylus in locorum descriptionibus, et latitudinis potius significatione usurpat, quod docent Prom. 369. 394. —ἐπιστρέφου Phil. Guelph. Ald. Turn., qui hunc versum Choro attribuunt.

505. ἁρπαγες ἐκδώσομεν Phil. Guelph. Ald. Rob. ἁρπαγαῖς ἐκδώσομεν Turn. Vict. ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν Glasg. bene, quod receperunt deinde omnes.

506. ἀλλ' ἢ voluit Stanl. ἀλλ' ἢ dedit Glasg. obsequente Burgess. et probante Kom. ad Gregor. Cor. p. 89., qui exempla adfert ἢ post comparativum abundantis; quod quamquam sæpe fieri notum est (cf. etiam Henr. Stephan. de dialect. Att. p. 28. Toup. ad Longin. p. 321. Valck. ad Theocr. xx. 27.) offendit tamen hic ἢ antepositum, neque omnino vulg. mutandi causa est: *quid vero si nos trades — ? — δυσφόρων* proposuit Schütz., recepit Both. sine causa.—ἐκχθίοσιν Ald. Turn.

507. ἐνθυμουμένη Schütz. εὐφημοῦμεν. δ Burgess., qui hæc verba Choro tribuit. Sed vulg. bene explicat Both.: *bonis utatur verbis bonis verbis excepta.*

508. ταῦμα Ald. — φόβῳ omittit Rob.—φρένας Both. sine causa: *non mirum est, si quis animi timore perculsus impatientior est.*

510. σύ τοι Schütz. Burgess. sine causa.—λόγων Ald.—φρένα ex emendatione Heathii Schütz. Both. Bur-

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους, 520
πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.
καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν.
515 πρὸς ταῦτα μίμνε, καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι· 525
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων στρ. α'.
520 μακάρτατε, καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πείθου τε καὶ γενέσθω· 530
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
525 τὰν μελανόζυγ' ἄταν.
τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδὼν, ἀντ. α'.

gess. Sed majus inesse vitium videtur, nam neque præcedentis versus sensus satis apte cum reliquis cohæret, neque sequentis, quare aut turbatum esse versuum ordinem aut excidisse aliquid puto.

513. πιέτω Med. Reg. L. Ald.— Hunc versum et duos proximos omittit Rob., propter ὁμοιοτέλευτον in ἐγχωρίους, ut videtur.

514. τοῖα suprascr. in Reg. L. recepit Glasg. et Both., post τοῖα plenius interpungunt Vict. Canter., πατέρ', ὁποῖα ex emendatione Stanleii Schütz. Burgess., sed τοῖα pro οἷα positum puto, ut mox v. 516. τῶν pro ὧν, τὰ pro ἃ et similia sæpissime usurpantur, quamquam hujus quidem vocabuli nullum habeo exemplum.

516. παραιτῶ Rob.

517. πορσύνων vulg. quod vel metri causa in πορσυνῶν mutandum esse, recte viderunt Heath. et Valck. ad Phœn. 1082., idque inde a Glasg. habent omnes.

521. τελειότατε Ald. Turn.

522. πιθοῦ τε καὶ γένει σῷ Schütz. πιθοῦ τε καὶ γενέθλῳ Both. πιθοῦ τε καὶ γένει σῷ conjecit Lobeck. ad Aj. p. 283., qui omnes deleto commate versum cum sequente jungunt; πιθοῦ τε κἀγγενέσθω Burgess. Sed nihil mutandum est, πείθου enim metro non officit, et sensus est: *obsequere nobis et fiat, quod optamus, quod statim dicturi sumus.*

523. ἄλευσον vulg. ἄλευσον, quod ex conj. Stanleii receperunt omnes, habent etiam Ald. Turn.—εὖ στυγήσας ὕβριν legendum puto propter metrum antistrophici.

525. μελανοζυγάταν vulg. μελανόζυγα 'ταν Reg. L. μελανόζυγ' ἄταν conj. Stanl., quam emendationem codicis Spanh. auctoritate firmatam recte recepisse videntur Schütz. Both. τὰν μέλανα ζυγίταν Burgess.

526. Post ἐπιδὼν vulg. non inter-

Digitized by Google

παλαίφατον ἀμέτερον 535
γένος φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον,
530 γενοῦ πολυμνήστωρ, ἐφάπτωρ Ἰοῦς,
δι' ἅς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. 540
παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν στρ. β'.
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
535 λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρῳ ἐρεσσομένα
φεύγει ἀμαρτίνοος, 545
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα. διχῇ δ' ἀντίπορον
540 γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέ-
μνουσα πόρον κυματίαν ὀρίζει·
ἰάπτει βάσιδος δι' αἴας ἀντ. β'. 550

pungitur, quare offenderunt editores in vocabulis πρὸς γυναικῶν, quum omnes homines a mulieribus nascantur. Propterea Schütz. dedit τὸ πρόσθ' ἔκουόν γ', Both. τὸ πρὸς γυνᾶν σθν, Burgess. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐκιδὼν παλαίφατον. Sed commate post ἐκιδὼν posito, et sublato colo, quod vulg. post γυναικὸς ponitur, sensus hic erit: *Id quod ad mulieres attinet*, vel *preces quæ a mulieribus proficiscuntur respiciens, ergo antiquum nostrum genus a dilecta progenitrice muliere oriundum, renova laudem benevolam.*

529. εὔφρον Ald. Turn.

530. ἐφάπτωρ, quod in libris omnibus legitur, metri causa in ἔφαπτορ mutaverunt omnes post Glasg. editores, sed strophicum potius mutandum esse, supra monitum est.

531. δίας τοι vulg. διόστοι Ald. δι' ἅς τοι ex conj. Glasg., quod recte receperunt Schütz. Both. Burgess., nisi quod ille τοὐγγενὲς, hic σὺν γένος sine causa scripserunt.

532. τάσθ' Ald.—ἔκουοι Schütz. Burgess. male; sensus est: *gloriamur Ægypti terræ incolæ esse*, (erant enim tum in ea) *qui originem etiam ex ea duxerunt.*

533. ἐς Both. male; est versus frequentissime obvius, ex antispasto et penthemimeri iambica compositus. —μετεστίαν Ald.

534. ἐκωπὰς Ald.—Vocabulum ἐκωπὰς admodum dubium est; si verum est, significare debet regionem, quam quis oculis lustrat vel lustravit, male igitur fecit Both., qui post ματέρος comma posuit, pejus Schütz., qui ἀνθονόμου τ' ἐκωπὰς dedit. Si quis de vocabulo ipso dubitat, poterit eodem sensu ἐπ' ἐπὰς vel ἐπ' ἐπας legi. Burgess. dedit ἀνθονόμου 'πὶ πολας.

537. ἀμαρτίνους Ald. Rob.

538. διαμειβόμεθα Ald.

539. φῦλ'. ἀδίκῳ Both., sed διχῇ recte explicat Schütz. de mari bis trajecto; ὁρίζω enim v. 541. dictum est ut Eur. Heraclid. 16. ἄλλην ἐπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πάλιν. Med. 433. διδόμους ὁρίσασα πόντου πέτρας.

542. ἰάπτει βάσιδος Med. Guelph.

μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.
περᾶ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
545 Λύδιά τε γύαλα·
καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γένη διορνυμένα 555
πὰρ ποταμοὺς ἀενάους,
καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ
550 τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.
ἱκνεῖται δ', εἰσικνουμένου βέλει στρ. γ'.
βουκόλου πτερόεντος, 560
Δῖον πάμβοτον ἄλσος,
λειμῶνα χιονόβοσκον, ὄντ' ἐπέρχεται
555 τυφῶ μένος

Ald. Vict., idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conjectura dedit *λάπτει ἀσίδος*. Non minus ex conjectura natum videtur *λάπτει δ' ἀσίδος*, quod sola habet ed. Turn., receptum tamen: ab editoribus omnibus. Sed illud Ἀσίδος non solum abundat, sed molestum etiam est; præterea *λάπτει* sic nude positum sensu caret, intelligerem autem, si *λάπτει βάσιν* scriptum esset, et tale quid latere in librorum lectione videtur. Sed sufficit indicasse, corruptum mihi videri locum, quem omnes sanissimum putant.

544. *μουσῶν* Ald. Rob.

545. Hic et qui sequuntur versus strophicis non respondent, neque metra restituerunt Schütz. et Both., vocabulum *γένη* v. 547. auctore Heathio ejiciendo, quod et Glasg. uncinis inclusit. Seidl. de verss. dochm. p. 46. hos versus ita constituit:

καὶ δι' ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε γένη
Λύδιά τε γύαλα διορνυμένα,

quam rationem probarem, nisi *λύδια* quoque corruptum esse pateret, *λύγια* enim habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. Exspectandum igitur est codicum auxilium.

546. *κυλίκων* Guelph. Ald. Turn.

548. *τοὺς ποταμοὺς* vulg. inepte, sed *τὰν ποταμοὺς* Reg. L. Ald. *τὰ ποταμοὺς* Rob. errore typ. pro *πὰρ*, quod ex conjectura dare voluit, quum in cod. invenisset *πὰρ*, idque recipere non dubitavi.—*ποταμοὺς δ'* vulg. *ποταμούς τ'* Schütz. ex conj., sed abest δ' in Guelph. Ald. Turn. et manifesto natum est ex sequente A.—*ἀεννάους* vulg. *ἀενάους* Med. Rob., idque ex Pauwii conjectura receperunt omnes.

550. *Ἀφροδίτης* Guelph. Ald. Rob.

551. *δ' εἰσικνουμένη* vulg. *δ' εἰσικνουμένης* Med. *δ' εἰσικνουμένου* Reg. L. Rob. *δ' εἰσοιχνουμένη* Ms. Aurat. et conjecit Stanl. *δ' εἰσιδνουμένη* Pauw. *δυστονουμένη* Heath. *δ' εἰσκινουμένη* Abresch. *δὴ, κινουμένα* Schütz. *δ' ἐξιχνωμένα* Both. *κ' ἐκκεκηριωμένη* Burgess. Sed vera videtur librorum lectio *δ' εἰσικνουμένου*, quæ bonum sensum præbet: *dum bubulcus alatus stimulo in eam penetrat*, et huic lectioni apprime convenit Scholiastæ explicatio: *τοῦ οἴστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυπῶντος*, quare eam in textum recepi.

552. *βουκολοπτερόεντος* Rob.

554. *χιονόβοσκον, ὄν τ'* vulg. Glasg. Schütz. *χιονόβοσκον τ'* Rob. *χ. ὄνθ'* Turn. *χ. ὄντ'* Guelph. *χ. ὄντ'* Vict., quod unice verum est, et sic Both.

555. *τυφωμένος* Guelph. Ald. *τυ-*

Digitized by Google

ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον,
μαινομένα πόνοις ἀτί-
μοις, ὀδύναις τε κεντροδα-
λήτοις θείας Ἥρας.
βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι, ἀντ. γ'.
χλωρῷ δείματι θυμὸν
πάλλοντ', ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοὸς,
τὰν δ' αὖ γυναικός· τέρας δ' ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλ-
ξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰστροδόνητον Ἰώ;
Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. στρ. γ.
* * * *
βία δ' ἀπημάντῳ σθένει
καὶ θείαις ἐπιπνοίαις
παύεται, δακρύων δ' ἀπο-
στάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦσα δ' ἕρμα Διὸν ἀψευδεῖ λόγῳ,

φοιμέναις Both. sed nihil mutandum, μόνος est accusativus, quem vocant, absolutus.

559. κεντροδαλήτης Ald. Turn.—θυάδος metri causa Schütz. ex emendatione Hermanni de metris p. 234., sed versus est dochmiacus, quod jam vidit Both.

561. χλωροδαμαστι Med. Phil. χλωρῷ δείματι Guelph. Ald.

563. ἐς ὁρῶντες Guelph. Ald.

565. δ' ἐθάμβουν vulg. δὲ θάμβουν Ald. Rob., quod recepi, nam supra etiam v. 562. πάλλοντ' non præsens sed imperfectum esse sensus docet.

566. τόδε Ald. Rob. Turn. Vict.—τὶς Ald. Rob. Schütz.

568. Ἰὼ, οἰστρόδονητον metri causa ut in strophico auctore Hermanno Schütz.; sed non solum hiatus male illatus, sed etiam sensus docet, Ἰὼ in fine versus manere debere, nec quidquam metri causa mutandum esse ad strophicum monitum est.

569. κραίνων Reg. L. Rob. κρεῶν Ald.—ἀθαύστου Rob.—Post hunc versum aliquid deesse et sensus docet et metrum antistrophicum, quare inanem operam navant, qui in versibus sequentibus aliquid emendare conantur. Both. autem et Burgess. audaciores sunt, quam ut conjecturas eorum afferre operæ pretium esset.

571. βίᾳ Turn.

573. παύει, τὴν Schütz., frustra, quum sensus horum versuum pro certo constitui nequeat.

574. πένθημον Ald.

575. ἑρμάδιον Ald.

Digitized by Google

γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ·
δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον· ἀντ. δ'. 585
ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθὼν,
φυσίζοον γένος, τὸ δὴ
580 Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.
τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥ-
ρας νόσους ἐπιβούλους; 590
Διὸς τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων
ἐξ Ἐπάφου, κυρήσαις.
585 τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι στρ. ε'.
κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;
πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ * * 595
γένους παλαιόφρων μέγας
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεὺς,
590 ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔ τινος θοάζων ἀντ. ε'.
τὸ μεῖον κρεισσόνων κρατύνει·

579. φυσίζωον vulg. φυσίζοον metri causa Glasg.; hæc sæpe in codd. confundi, demonstrat Eurip. Hecub. 1098., ubi contra librorum consensum ζόης pro ζωῆς metri causa reponendum esse vidit Porsonus. Ulterius progreditur, ut solet, Elmsl. ad Med. 946., qui formam longiorem omnino Atticis abjudicandam putat. φυσιζόου Schütz. Both. Burgess. male.—τοῦδ' vulg. Schütz. Both. τὸ δὴ Ald. Rob. τοῦδὲ Glasg. Burgess. τοῦδ' enim et similia tragicis abjudicat Pors. ad Med. 157. τὸ δὴ, quod commate post γένος posito recepi, tuetur etiam Herm. in Mus. ant. stud. 1. p. 151.

581. τὶς Rob.

582. νόσου Ald.—ἐπιβούλου Schütz. Both., quod minus poeticum est.

583. τὸ δ' ἔργον Ald.

584. ἐξ ἐπαφῶν Both. sine causa.—κηρύσαις Rob.

585. Sensum pervertit Schützii mutatio: τίν' ἂν θεῶν εὐλογωτέρως σοῦ κελοίμαν ἐνδίκοις ἐπ' ἔργοις; quam recepit Burgess., nisi quod εὐλογωτέρως ἂν κεκλήμην dedit.

587. Deest in fine versus vox bisyllaba, quare Heath. supplevit βροτῶν, Schütz. Ἰοῦς, Burgess. initio versus dedit ἢ σ' ὁ πάτερ, Both. γένους ex versu sequente assumsit, et antistrophicos mutavit, quorum nihil sufficit.

589. τόπαν μῆχα Ald. — οὔριος om. Turn.

590. 91. θοάζων Turn. — κρείσσων ἂν Med. Guelph. Ald. Rob. — Vulgatum, quod exhibui, vertunt: *sub nullius imperio sedens minus potentioribus pollet*, qui sensus quomodo his verbis inesse possit, non video, quod sentiens ὑπ' ἀρχᾶς dedit Schütz. ἔπαρχος Elmsl. ad Œd. R. 2. Mox κρατύνει Schütz. Burgess. Sed *sedendi* significationem verbo θοάζειν recte abjudicat Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 2., qui sibi de hujus loci explicatione non liquere fatetur; hinc θοάζων emendavit Both. Mihi vera lectio videtur ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρεῖσσον ἂν κρατύνει, *sub nullius imperium confugiens id, quod te debilius est, fortius factum te superare potest*, quibuscum bene coheret versus sequens.

Digitized by Google

οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. 600
πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος,
σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.

ΔΑΝΑΟΣ.

595 θαρσεῖτε, παῖδες, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, πρέσβυ, φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί, 605
ἓν εἰπὲ δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος·
δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται.

ΔΑΝΑΟΣ.

600 ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχορρόπως,
ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι γηραιᾷ φρενί·
πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις 610
ἔφριξεν αἰθὴρ, τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους,
605 κἀρρύσιάστους, ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ

592. οὔ τινος Ald. — ἄνωθεν ἡμεν οὐσέβει Ald. ἄνωθεν ἢ μὲν οὐ σέβει Rob. ἄνωθεν ἡμένου σέβῃ Turn. — κάτω in κράτος mutari volunt Pauw. et Heath. οὔ τινα δ' ἄνωθεν ἡμενον σέβει κάτω Schütz. οὔ τινος ἄνωθεν ἡμενον σέβει κάτω Both. σοῦ δέ τις ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω Burgess. Sed verum puto lectionem Turn.; *neo, quoquam superius sedente, infra positus reverere.*

593. πάρεστι Ald.

594. βούλιος cum Heathio Schütz. qui et εἴδολος proponit. δολοφρονεῖ Both. δούλιος φρὴν dictum videtur de hominibus, qui Jovis auxilium imploraverunt.

596. δήμου dedit Both., sed post ἐγχωρίων interpungendum esse recte vidit Schütz. Neque δήμῳ necessarium est, quod ex conjectura Buttleri recepit Burgess., jungendum enim est δήμου ψηφίσματα.

597. ἀγγέλλων pro vulg. ἀγγέλων necessarium videbatur, idemque jam Both. et Burgess. dederunt.

598. ἐνός περ Med. Reg. L. ἔνεστι Guelph. Ald. ἐν εἰπὲ Turn. ἔνεστι Rob. Vict. quod receperunt Glasg. Schütz. Both., sed lectionem Turn. cum Burgessio prætuli.—ποῦ Turn.—κεκύρωται Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

599. χειροπληθύεται Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. χεὶρ ὅπως πληθύεται Turn. δημοκρατοῦσα χάρις ὅπως πληθύεται Both. δήμου κρατούσῃ χειρὶ πλῆθος ἔστατο; Burgess.

601. ἂς ἂν ἠλφήσαιμι Rob. ἂς ἀνηβήσαί με ex emendatione Tyrwhitti Schütz. Both. et Burg., qui tamen ἔσον' dedit. Sed aliud quid latere videtur.

602. πανδημία Rob. Turn.

603. αἰθὴρ Ald.

605. κερυσιάστους Med. Ald. καὶ ῥυσιάστους Rob.—ξύν τε Rob.

606. ἐπηλύδων Guelph. Ald.

Digitized by Google

ἄγειν· ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερὸν, 615
τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.
610 τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελασγῶν, ἱκεσίου Διὸς κότον
μέγαν πρόφρων ὢν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου 620
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανὲν,
615 ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε. 625
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς

609. Steph. Byz. s. v. Δῆμος hæc habet: καὶ σύνθετα, δημηλάτης· Αἰσχύλος Ἱκετίσιν· Ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτον. Hinc Stanl. conjecit δημηλάτην, quod recepit Burgess., in ed. Glasg. obelus huic vocabulo additus est. Sed omnes Æschyli libri in δημηλάτῳ consentiunt, idemque habet egregius Stephani codex Vratisl., hinc in Stephani potius verbis δημήλατος corrigendum est.

610. ἔπειθεν Ald. Rob.

611. ζηνὸς Med. Rob. unde, collato v. 342. Ζηνὸς ἱκεσίου κότος et 380. Ζηνὸς ἱκεσίου κότος, hic quoque transpositis vocabulis legendum videtur Ζηνὸς ἱκεσίου κότον, et sic dedit Burgess.

612. μέγα Both. sine causa. — πρόφρων ὢν, quod vulg. legitur, sensu carere videtur, quare Canteri emendationem προφωνῶν receperunt editores omnes, quam et ego recepissem, si ea reposita totus locus expeditus esset, sed et in sequentibus nullum video sensum. Schütz. locum paucis verbis absolvit, monens παχύνειν significare angere, urgere, quod unde sumserit nescio, et si verum esset, oportebat certe optativum poni. Both. πόλει παχύναι dedit, idque passiva significatione explicat, quam habere non potest. Burgess. denique, quia scilicet παχύνω primam longam habere putat, παχνώσαι dedit. Omnino παχῦναι aut corruptum est, aut rariore significatu adhibitum; neque melius πλατῦναι, quod pro varia lectione adfert Schol. et ex cod. Reg. Spanhemii laudat Schütz. Jam ut ad πρόφρων ὢν redeam, vix illud significare potest prævidens, præsagiens, quod putat Pauw., quodque sensui aptum foret, emendationi autem προφωνῶν illud obstat, quod nihil est, quod participium hoc cum sequente λέγων conjungat. Has difficultates cum expedire nequeam, malui vulgatam lectionem retinere.

613. ἀστικὸν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. quod recepi; in reliquis edd. ἀστικὸν, vid. ad v. 496.

614. φλέγον Both.—φανεὶν Ald.

615. ἀμηχάνου Schütz. ex emendatione Stanleii, pessime.

617. ἔκλανεν εὖ κλήτορος Med. Guelph. ἔκλαν' ἄνευ κλήτορος Ald. ἔκλαναν εὖ κλήτορος Phil. ἔκραναν εὖ κλήτορος Rob. — ἔκρυν' Both. propter sequens ἐπέκρανεν.

618. ἀπειθεῖς Ald. — δημηγόρου δ' ἤκουσεν εὖ πειθοῦς Burgess.—εὐπιθεῖς vult Blomf. ad Prom. 341. — Mirum est, neminem editorum præter Bothium in his duobus versuum paribus offendisse, quæ tam similem habent sensum, ut alterutrum bene abesse posse videatur; hic autem, ut tautologiam vitaret, scripsit: δημηγόρου δ'

Digitized by Google

δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

620 ἄγε δὴ, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου 630
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ,
τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.
625 νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' στρ. α'.
εὐκταῖα γένει χεούσας· 635
μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν,
τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις· 640
630 οὕνεκ' ὤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο·
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον· 645
οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ', ἀτι- ἀντ. α'.

ἔκυρσεν e. σ. δέμας Πελασγοῦ. Sed nihil mutandum est; corrigit se ipsum Danaus, nam quum antea dixisset, populum rem perfecisse, subjicit, rei auctores esse regem et Jovem, quorum ille persuaserit populo, hic exitum lætum adduxerit.

620. λέξομεν Guelph. Ald. Rob.— Ἀργείους Rob.

622. ξενίοις Guelph. Ald. — ζενίου Ald.

623. ἐπ' ἀληθεῖ ἀτέρμον' Rob.

624. ἀμέμπτων Med. Rob.

625. νῦν ποτε καὶ θεοὶ Pauw. νῦν ἔτι καὶ θεοὶ Heath. νῦν ἀτεχνεῖ, θεοὶ Both. εἴ ποτε, νῦν Burgess. sed νῦν ὅτε verum est, de quo vid. ad Sept. Th. 705.

626. εὐκτέα Rob. — γένη Guelph. Ald.—σχέουσας Ald.

627. πυρέφατον Med. Guelph. Ald. Rob. — τὰν Πελασγίαν πόλιν vulg. adversus metrum; Schütz. antistrophicum mutat, sed ille incorruptum habet dochmium; τὰν recte omittunt Pauw. Both. Burgess., sed minus bene iidem Πελασγῶν scribunt, Πελασγίαν enim, quod per synizesin in syllaba γιαν trisyllabum est, retinendum est. Lachm. de chor. syst. p. 64. scribit: Μή ποτε πυρίφατον τάνδε πελασγίαν Πόλιν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη, quo facto sequentis versus metrum corrumpitur.

628. βοᾶν Ald. Rob.—κτῖσαι vulg. male, quod recte mutarunt Glasg. Both. Burgess. — Schütz. metri ignorantia ductus, hæc ita transposuit: Κτῖσαι μάχλον Ἄρη, Τὸν ἄχορον βοᾶν.

629. ἐν ἄλλοις interpretibus offensioni fuit, quare ἐνάλλοις scripsit Pauw., ἐνάλλαις Heath., ἐνόπλοις Burgess., ἀμάλλαις Faehs. Syllog. p. 319., ἐναίμοις Lachm., ἐν ἀροταῖς θ. β. ἀλωαῖς Schütz., ἐν ἀρότοις θ. β. ἀναύλοις Both. Sed nihil mutandum, est aposiopesis usitatissima, *agris metens in aliis, quum quibus solet meti.*

632. αἰδοῦντος Ald.

Digitized by Google

635 μώσαντες ἔριν γυναικῶν·
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν 650
δυσπολέμητον, ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνονται· βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους, 655
640 Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.
τοιγὰρ ὑποσκίων στρ. β'.
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά, 660
645 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν
τῶνδε πόλιν κενώσαι·
μηδ' ἐπιχωρίοις * *

635. ἀτιμάσαντες Ald. Turn. de quibus formis sæpe inter se commutatis cf. Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. IV. p. 481., ubi et noster locus tangitur.

636. πράκτορ' αὐτεπίσκοπον metri causa Heath. πράκτορά τε καὶ σκόπον Schütz., sed metri causa nihil mutandum esse monitum est ad strophicum. Propter sententiam laborantem πράκτορ' ἄτε σκοπὸν Both., sed neque hoc opus est, πράκτορα enim est adjectivum ut Agam. 111.

637. Non respondet hic versus strophico, quare strophici verba, ut monitum est, transposuit Schütz., quo tamen nihil effecit; δυσπόλεμον, δόμος οὔτις ὃν ἀντέχοι metro pessumdato Both., δυσπολέμητον οὔ τις ἂν δόμος ἔχοι sublato nexu Lachm., δυσπόλεμον, τὸν οὔ τις ἂν δόμος ἔχοι Buttler. δυσπολέμητον, ὃν τίς δόμος ἀντέχει Burgess., sed facilius erit emendare δυσπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι, facile enim οὐ ex præcedente ὃν nasci poterat.

638. ἐπορόφων Ald. ἐπόροφον Turn., quod non displicet. — μιαίνοντα non placuit interpretibus, quare μηνίοντα Pauw., ἀμύνοντα Heath., κοναίνοντα Schütz., μεναίνοντα contra metrum Both., ἐμβαίνοντα Buttler., βιβάζοντα Burgess. Sed nescio cur displiceat vulgatum, quod Jovis iram bene exprimit.—ἐφιζάνει Turn.

639. ἁγνοὺς Schütz. sine causa.

641. πρὸς post καθαροῖσι inseruit Schütz., metri causa, ut ait, sed minime necessarium est.

643. ὑπὸ σκιὰν Ald.

646. τάνδε conjecit Faehs. Syllog. p. 319., quod non displicet, τῶνδε certe molestum est, et in ed. Glasg. etiam obelo notatum.—κενοῦσαι Ald.

647. Antistrophicis non respondent hic et sequens versus, qui vulg. ita leguntur: Μηδ' ἐπιχωρίοις Πιτάμασιν αἱματίσαι πέδον. Post ἐπιχωρίοις lacunæ signum habet Glasg. rectissime, deesse enim substantivum aliquod sensus etiam docet, idque ad sensum bene supplevit Heath., ἔρις addendo. Præterea in eadem editione, quam versu sequente Ald. τὰς ἥβας, Turn. τᾶς ἥβας præberet, illud τᾶς in γᾶς mutatum est, quod metrum poscit, quodque tragicorum sermoni optime convenit, nam πέδον γᾶς innumeris fere tragicorum locis occurrere notum est, et similia multa habent Pors. ad Eur. Hecub. 302. Erfurdt. ad Soph. Antig. 420. Schwenk. ad Æschyl. Eum. 363. Reliquæ autem mutationes omnes aut non necessariæ sunt aut

Digitized by Google

πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς, 665
ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον
650 ἔστω· μηδ' Ἀφροδίτας
εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄ-
ρης κέρσειεν ἄωτον.
καὶ γεραροῖσι πρεσ- ἀντ. β'. 670
βυτοδόποι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ',
655 ὡς πόλις εὖ νέμοιτο·
Ζῆνα μέγαν σεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον, 675
ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.
πίπτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς
660 ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί·
Ἀρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχους ἐφορεύειν. 680

futiles. Schütz. dedit: Μηδ' ἐπιχωρίοις ἔρις. Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. et in antistr. Τὸν ξένιον παντέρτατον Ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Both.: Τῶνδε πόλιν κενώσαι Μηδ' ἐπιχωρίοισι Πτώμασ' αἱματίσαι πέδον. et antistr. Τὸν ξένιον σεβόντων Μέγαν ὑπέρτατον, ὃν πόλεις Εὖ νόμοισιν ἄνορθοῖ, quæ nescio quomodo sibi respondere velit. Burgess.: Πόλιν κενώσαι Μηδ' ἐντῶν ἐπιχωρίοις Πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. et antistr. Μέγαν σεβόντων Τὸν ξένιον, Δί' ὑπέρτατον, Ὃς σκολίων νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.

649. δ' omittit Rob.

650. μὴ Ἀφροδίτας vulg. μηδ' Ἀφροδίτας Heath. Glasg. et rell. omnes, recte. Δ propter sequens A interiit, ut sæpe.

651. ἀνάτωρ Rob.

652. ἄωρον Both. male.

653. γεραροῖσι Ald. — Sensum horum verborum bene explicavit Schütz., atque comparavit ea Seidler. cum Eurip. Electr. 708. offenderunt tamen in eis Both. et Burgess., quorum ille dedit: καὶ γεράνεσσι πρεσβυτοδόκοις γεμόντων θυμέλαι φλεγόντων, τῷ πόλις etc. hic: καὶ γεραραῖς πυρὸς θυοδόκοι γεμόντων θυμέλαι, φλεγόντων θ' etc.

654. θυμελίαι Ald.

655. φλεγόντων τῷ καὶ πόλεις Guelph. φλεγόντων τῶν πόλεις Ald. φλεγόντων, τὰς πόλις Rob. φ. τ' ὡς πόλις Turn.

656. Ζῆν' ἀμεγασεβόντων Med. Ζῆνα μέγα σεβόντων Guelph. Rob. Ζῆνα μέγα σευόντων Phil. — Inutiles editorum conjecturæ in hunc et sequentes versus ad v. 647. allatæ sunt.

657. Δί' ὑπέρτατον Canter., hinc receperunt Stanl. Glasg., sed libri omnes habent δ' ὑπέρτατον, quod sensu et metro jubente revocavi: *magnum Jovem venerentur, hospitalem autem maxime.*

658. ὡς Ald. ὡς Rob.

659. Pro ἐφόρους γᾶς Ald. habet ἐφ' ὀργᾶς, Rob. ἐμφόρους γᾶς, Turn. εὐόργους.

662. λόγους Ald. Turn. idque in cod. suo invenit Rob., qui ex conjectura dedit λόχους.

μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω, στρ. γ'.
τάνδε πόλιν δαΐζων,
665 ἄχορον ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην 685
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.
νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
ἴζοι κράτους ἀτερπής·
εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
670 στω πάσᾳ νεολαίᾳ. 690
καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω ἀντ. γ'.
φέρματι γᾶν πανώρῳ.
πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι· 695
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.
675 εὔφημον δ' ἐπιβοᾷεν
Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί·

663. μὴ θέτις Ald.

664. δαΐξων vulg. δαΐζων Ald. Turn., quod recte receperunt Glasg. Both. Burgess.

665. ἄχορος κίθαρις vulg. ἄχορος κιθάρης Turn. ἄχορος ἀκίθαρις emendavit Heath., quod recepit Schütz. et Both. ἄχορον ἀκίθαριν dedit Glasg., quis emendatio per se probabilis confirmatur loco Plutarchi Erot. 758. F. (vol. XII. p. 31. ed. Hutten.), quem ex nostro haustum esse primus vidit Pors. ad Eur. Phœn. 800., qui locus lacunosus: ἄχαριν, ἀκίθαριν, αἰκ γοῦν ἀρ τάνε δῆμον ἐξοπλίζουσαν, in quo explendo frustra sudarunt interpretes, manifesto ex nostro ita restituendus est: ἄχορον, ἀκίθαριν δακρυογόνον ἄρηρ βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζουσα.—Ἄρη vulg. Ἄρην Rob. Glasg. Burgess. v. Pors. ad Eur. Phœn. 134. 950. ἀρὰν Both. pessime.

666. τε δῆμων vulg. τε δῆμον Ald. τ' ἔνδημον conjecit Pauw., quod et sensu et metro postulante recte receperunt omnes.—ἔξω παίζων vulg. ἐξοπλίζων conjecit Staml., quam emendatio a Glasg. Schütz. Burgess. jure recepta, nunc jam non solum v. 683., sed etiam loco Plutarchi supra allato confirmatur. ἐξεπαίρων Both. pessime.

667. δεσμὸς Guelph. Ald. Rob.

668. κράτος Med. Guelph. Ald. Rob.

669. ὁ λύκιος vulg. ὅλβιος Reg. L. ἀλόκιος Ald. ὁλόκιος Rob. ὁ Λύκειος ex Arnaldi emendatione recte omnes.

670. πᾶσαν Guelph. Ald. — νεολέα Ald. νεολέᾳ Rob.

671. καρποτελῆ ex Stanleii emendatione Schütz. Both. Burgess. sed vulgata retineri potest, si ita eam explicas: *perficiat*, i. e. *perfectam reddat hanc terram fertili fœtu*.

672. φέρματι Reg. L.

673. βρότατος pro βοτὰ τὼς habent Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. προνόμια δὲ βοτῶν Both. πρόβατά τε νομάδ' ὡς Burgess. sine causa.

674. πάντ' Ald. Rob. πᾶν δ' Schütz. Both. male. — λάβοιεν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.

675. εὔφημον δ' ἐπιβοᾷεν Turn. Vict. Glasg. Schütz. invito metro. ἐπιβῷεν Both., quod et Schütz. dare voluisse videtur; sed εὐφήμοις δ' ἐπὶ βήμοις Med. Reg. L. ἀφήμοις δ' ἐπὶ βωμοῖς Rob. εὔφημαν δ' ἐπιβωμὰν Ald. εὔφημον δ' ἐπὶ βωμῶν Guelph. Hinc εὔφημον δ' ἐπιβάντων conjecit Buttler., quod receptum a Burgessio mihi quoque verum videtur; hujus enim manifestum glossema est vulg. ἐπιβοᾷεν.

Digitized by Google

ἁγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
σθω φήμα φιλοφόρμιγξ. 700
φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς στρ. δ'.
680 τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη, 705
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.
685 θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ ἀντ. δ'.
τίοιεν ἐγχωρίους πατρῴαις
δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας 710
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
690 δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑΝΑΟΣ.

εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους. 715

677. ἁγνῶν τ' ἐκ Med. ἁγνῶν ἐκ Rob. ἁγνῶν δ' ἐκ Schütz. Both. sine causa.

679. ἀτιμίας τιμὰς vulg. contra metrum et sensum. ἀτιμιὰς τιμὰς Ald. ἀτιμίας τιμὰς Turn. ἀσφαλίας τιμὰς Reg. L. ἀτρεμαίας τιμὰς Canter. ἀσφαλεῖς τιμὰς Schütz. ἐντίμους τιμὰς Both. ἀτιμίας λύμας Burgess., qui omnes propterea antistrophicum quoque mutare coacti sunt. ἀτρεμαῖα τιμὰς proponit Buttler.; sed conjecturis hic nihil effici potest; ἀσφαλίας illud ex glossemate natum esse, docet Scholiastae explicatio: ἀτιμίας. ἀσφαλείας, et sensus quoque perspicuus est, quem bene explicat Schol.: ἀμετακίνητοι ἐν αὐτοῖς αἱ τιμαί, quod de magistratibus dictum videtur.

680. τὴν πτόλιν Turn. Vict., et receperunt Stanl. Schütz., qui propterea etiam κρατύνοι legunt, cum versu sequente junctum; sed τὸ πτόλιν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod recte revocavit Glasg. τὸν πτόλιν κρατύνον Both. τοῦ πόλιν κρατύνει Burgess.

681. προμηθεὺς Guelph. Rob.— πρόμητις εὐκοινόμητις Both. προμαθὲς κοινόμητις legi vult Lachm. de chor. syst. p. 64. propter antistrophicum, sed in hoc potius aliquid mutandum esse, infra monebitur.

685. ἔχουσ' Schütz. Both. propter mutatum a se antitheticum.

686. ἐν χωρίους Ald. — πατρῴαις vulg. quod inde a Pauwio recte mutatum est.

687. δαφνηφόροισιν vulg., quod antistrophico non respondet. δαφνηφόροις Schütz. Both. δαφνοφόροισι ex emendatione Pauwii Stanl. recte, quod reponendum esse vidit etiam Seidl. de verss. dochm. p. 172.

692. ἡμεῖς δὲ μήτρες ἀεὶ Med. Guelph. Ald. idemque in cod. suo invenit Rob., qui ex conj. dedit ἡμεῖς δὲ μὴ τρέσαιτ'.

Digitized by Google

ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
695 τὸ πλοῖον. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει·
στόλμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεὼς,
καὶ πρῶρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδὸν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς 720
ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη.
700 πρέπουσι δ' ἄνδρες νηΐοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα, πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα 725
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
705 ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας, τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι, 730
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

694. ἱκετ' ἀδόκου Ald.—ἀποσκοπᾶς Ald. ἀποσκοπῆς Rob. ἀπὸ σκοπᾶς Turn.

695. πλεῖον Guelph. Ald.—Verba οὔ με λανθάνει parenthesi inclusit Both., ut εὔσημον γὰρ ad sequentia pertineat, quod non necessarium est.

696. τε λέφους Guelph. τελέφους Ald.

697. ὄμμασι vulg. ὄμμασιν Med. Guelph. Ald. Turn. quod recepi.

698. συνουτῆρος Med. Guelph. Ald. Rob.

699. κλύουσα τῶς Med. κλύουσά τ' ὡς Guelph. κλύουσα τῶσ' Ald. unde si quis κλύουσά τ' legere velit, non repugnabo, sed nemo assentiet Bothio κλύουσά πως, ἀνωφελῆς. emendanti.

700. μελαγχίμους Guelph. Ald.

701. γύοισι Med.

706. μὴ ἀμελεῖν Guelph. Rob. Turn. Vict. μὴ ἀμβελεῖν Ald.

707. ἀρωγὰς Rob.—θήξω Ald. Rob.

708. Vulgo hæc omnia cum præcedentibus juncta usque ad v. 714. Danao tribuuntur, et sic Schütz. quoque et Both. ediderunt, sed in ed. Rob. versibus 708. 9. præfixa est persona δαν., 710. πρεσβ. 711. 12. δαν. 713. 14. πρεσβ. Recte igitur in ed. Glasg. personæ ita distributæ sunt, ut supra exhibui, eodem enim modo δαν, pro Choro et πρεσβ. pro Danao in sequentibus quoque in Rob. ponuntur. Hanc personarum distributionem, quam sensus quoque postulat, probavit etiam Lachm. de mensura trag. p. 18. —ἴσως γὰρ ἂν κήρυξ Burgess., fidem non habens iis, quæ Herm. ad Vig. 784. et ad Soph. Aj. 904. et Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 1025. rectissime disputarunt.—πρέσβης μόλοι Reg. L. πρεσβύμολοι Ald. πρεσβήμολοι Rob. πρεσβὺς μόλοι Turn.

709. ἐφάπτορας Rob., quod fere cum Burgessio præferendum puto.

Digitized by Google

ΔΑΝΑΟΣ.

710 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῇ,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

ΔΑΝΑΟΣ.

θάρσει· χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ 735
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

715 πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι στρ. α'.
ἥκουσι, μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου·
περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι. 740
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.

ΔΑΝΑΟΣ.

720 ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος, ἀντ. α'.
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα. 745
δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
725 νῆας, ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,

710. τρέσητέ νιν Med. Reg. L. Rob., sed in prioribus η suprascriptum est. τρέσηταί νιν Guelph. τρέση ταίνιν Ald. τρέσητε νῦν Turn. Vict. τρέσητέ νιν Schütz. Both. Sed recte τρέσητέ νιν Glasg. *ne timeatis eos.*

711. εἰ βραδύνοι μὲν βοὴ Schütz. male, vel propter μὲν otiosum.

713. θαρσεῖτε Med. Guelph. Ald. Rob.—σὺν ἡμέρᾳ Reg. L.

716. ἥκουσιν Guelph. Ald. Rob.

718. φυγὰς Ald.

719. παροίχεται vulg. sed παροίχομαι Guelph. Ald. παροίχομαι Med. Reg. L. Rob., quod ut reciperent, Schütz. et Both. versu præcedente εἴτι scripserunt, quo minime opus est, si cum ed. Glasg. et Burgess. post v. 717. non interpungitur. Vulgatum contra optimorum librorum lectionem tueri frustra conatur Fachs. Syllog. p. 319.

720. τέκνον Schütz. Both., quod non necessarium est; numerus non minus subito mutatur supra v. 710. 11. et 713., et prorsus ut hic v. 734. sq.

721. ἐγὼν Med. Guelph. Ald. Rob.

722. ἐξώλεσες τί μάργον Med. Reg. L. Ald. ἐξώλεσεν τίμαργον Rob.

723. μάχης δ' Schütz. Bothe, contra libros omnes et sine causa.—πρὸς ἰδότα Ald. προσειδότα Rob.

724. κυανόπιδας Ald.

725. ἐπὶ τάχει Med. Rob. ἐπὶ τύχει Ald. ἐπεὶ τάχει Phil.

Digitized by Google

πόλει μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ.

ΔΑΝΑΟΣ.

πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους. 750

ΧΟΡΟΣ.

μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ. στρ. β'.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.
δουλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσὶν, κόρακες ὥστε, βω-
μῶν ἀλέγοντες οὐδέν. 755

ΔΑΝΑΟΣ.

καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη ἀντ. β'.
δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.
περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει 760

726. πόλει vulg. πολεῖ ex emendatione Stanleii Schütz. Both. Burgess. recte; sic πολέα Agam. 782. πολέων Eurip. Hel. 1352. πολέσι Iph. Taur. 1230. Seidl.—ξὺν Glasg. et rell. et omnes invitis libris.—μελαχιμῳ Med. μελαγκείμῳ Reg. L. Guelph. μελαχείμῳ Rob.

727. 8. Vulgata lectio, quam dedi, sensu caret, quare μεσημβρίας pro μεσημβρίᾳ (μεθημβρίᾳ Ald.) dedit Schütz., ἢ μεσημβρινῷ Both., quod non minus sensu caret, θαλπτοῦσ' Burgess. Locum corruptum esse, docent variae lectiones θάλπει βραχεῖον Med. Guelph. θάρσει βραχεῖον Ald. θάλπει βραχεῖον Rob.

729. πρόλειπε Med. Ald. Rob.

730. μονοθεῖσ' Guelph. Ald.

731. δολόφρονες metri causâ scribendum esse putaverunt Stanl. Pauw. Heath., idque receperunt Glasg. Schütz. Both. Burgess., sed metro vulgatum minime adversari non minus perspicuum est, quam emendationem illam propter sequens δολιομήτιδες stare non posse.—δολομήτιδες vulg., quod metro non satisfacit, quare κυνοδαλομήτιδες dedit Both., ποικιλομήτιδες Burgess. Miror nemipem δολιομήτιδες reposuisse, quod a Buttlero ex Marg. Ask. laudatum, unice verum puto, ut δολιόφρων Choeph. 939.

732. φρεσὶν vulg. φρεσὶν ex Rob. receperunt Glasg. et rell. recte.

734. καλῶς ἂν vulg. κἀγλῶς ἂν Ald. hinc καλῶς γ' ἂν Glasg., quod receperunt Both. Burgess. recte.—δμῶν Ald. Turn.—ταῦθ' pro ταῦτ' vult Elmsl. in Edinburgh Rev. XXXVII. p. 79. et ad Med. 326. cujus mutationis causas longius persequi hic non licet, paucis autem verbis bene eas refutavit Herm. in Classical Journ. XLII. p. 85. Obsecutus tamen est Burgess.—τέκνον Schütz. Both., quod hic non magis est necessarium, quam v. 720., ad quem vide quæ monita sunt.

735. εἰχθαιροίατο Ald.

737. ἀπόσχοντται Ald.

738. ἂν ἐρομένει Guelph. Ald.

Digitized by Google

μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς, θεῶν
740 οὐδὲν ἐπαΐοντες.

ΔΑΝΑΟΣ.

ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρτὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κυνοδάλων 765
ἔχοντες ὀργάς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

ΔΑΝΑΟΣ.

745 οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,
οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυροουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα, 770
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἁλίμενον χθόνα.
750 ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ
ᾠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.

739. καὶ κυνοθρασεῖς ὄντες Rob. ex conj., in cod. enim vulgatam invenit.

740. Hic versus vulg. deest, quare lacunæ signum habet Glasg. Supplevit eum primus Schütz., in schedis Spanhemianis ex cod. Reg. enotatum, quem eundem esse cum Reg. L. ex eo apparet, quod et in hoc idem versus reperitur. Hinc habent eum etiam Both. Burgess.

ουτ

741. κρείσσων Med. κρείσσονας Ald. Rob.

742. δ' ὁ κάρπος Ald. Turn.

743. ὅμως pro ὅς· καὶ scribendum putat Schütz., sine causa.

744. ἔχοντας Turn. Vict. Glasg. Schütz. Burgess. ἔχοντος Both. sed ἔχοντας Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod revocavi; est nominativus absolutus, qui quam usitatus sit tragicis, docent Valck. ad Eur. Phœn. 290. Brunck. ad Æsch. Pers. 120. ad Soph. El. 480. ad Soph. Antig. 260. Monk. ad Eurip. Hippol. 23. Elmsl. ad Soph. Œd. R. 60. Hoc revocato, neque κράτος cum Schützio in καλῶς mutare necesse erit, sensus enim hic est: *quum jam belluarum quoque iras gerant, vim eorum fugere nos oportet.*

745. ταχείᾳ — στολῇ Med. Rob. ταχεῖα—στολῇ Ald.

746. πεισμάτων Ald. Rob. Turn.— σωτηρίου Med. Ald. Rob. σωτηρίαν Guelph. Non incorrupti hic et precedens versus mihi videntur, tum quod optimi libri a vulg. lectione recedunt, tum quod non satis bene inter se et cum sequentibus cohærent, sed displicet Burgessii emendatio: Οὔτοι ταχείᾳ ναυτικοῦ στρατοῦ στολῇ, Οὐδ' ὅρμος, οὔ γε πεισμάτων σωτηρίαν.

747. ἐναγκύρου χίαις Ald.

749. ἀλλ' ὅστε καὶ Guelph. Ald. Turn. ἀλλ' ὃς καὶ Rob.

750. ἐς νύκτ' in ἔκτετ' mutavit Schütz. propter sequens νὺξ, in εὐνάς τ' Both. εὐνὰς δ' Burgess. sed vulg. nihil offensionis habet; v. Comment. Æschyl. p. 13.—ἀποστείχοντες Ald.

751. τίκτει νὺξ Med. Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἐμβασις στρατοῦ
καλῇ, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ 775
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν,
755 πράξασ' ἀρωγήν. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ γᾶ βουνῖτι, ἔνδικον σέβας, στρ. α'.
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας 780
χθονὸς, κελαινὸν εἴτι κεῦθός ἐστί που;
760 μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διὸς,
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.
ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ 785
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.
765 ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. ἀντ. α'.

754. φρονεῖν Guelph. Ald. — μὴ ἀμελεῖν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

755. πράξας Guelph. Ald.—ἄγγελον οὐ Ald.

756. εὐγλώσσως Med. Reg. L. εὐγλώσσας Ald. εὖ γλώσσας Turn.

757. ἰὼ γᾶ βουνῖτι vulg. invito metro, quare obelum apposuit Glasg. ἰὼ γᾶ βοῦνις ex v. 110. recte emendarunt Pauw. Heath. Schütz. ὦ γαῖα βοῦνις Both. ἰὼ βουνὸς Burgess., uterque mutato antistrophico.

758. φύγομεν Ald. φεύγωμεν Schütz. contra metrum.

759. ἐχίτου Ald. ἔχει του Turn.

761. νέφεσι vulg. quod metri causa recte in νέφεσσι mutarunt Arnald. Heath. Schütz. Burgess. νεφέλαισι Both.

762. ἄφαντος Rob.

763. ἀμπετήσας δόσως Med. ἀμπετάσας δὲ Reg. L. ἀμπετήσαις δόσας Guelph. ἀμπετήσαις δόσαι Ald. ἀμπετήσας ὡς Rob. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ Turn. Vict. quod recepit Schütz., qui antistrophicum exequavit, χεροῖν cum Heathio omittendo. ἀμπετάσασ', ὡσεὶ Both., item χεροῖν omisso. Lachm. de chor. syst. p. 48. antistrophicum ita legit: Πρὶν ἄνδρ' ἄπευκτον δδ' ἐγχρμφθῆναι· πρόπαρ, ex cujus sententia hic versus ita legendus foret: Τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετάσασ' ὡς κόνις. Burgessii emendationes prætermitto. Certi quidquam in tanta librorum discrepantia et corruptela vix conjectura assequi licet.

764. κόνις γ' Pauw. Heath. κόνισμ' Both. ignorantes, κόνις postremam producere. — ἄτερθεν Guelph. Ald. Rob.

765. κέαρ in γε κὴρ mutarunt Schütz. Both., quorum ille etiam ἄφυκτος δ' οὐκ, hic ἄφυκτον οὐκ scripsit, inepte, non enim significat hoc id, quod volunt, *non amplius effugi potest pernicies*, sed *pernicies non amplius ea est, quæ effugi nequeat*. ἄφυκτον γάρ. οὐκετ' ἂν γελῷ κέαρ dedit Burgess. Sed vulg. retinenda et ἄφυκτον activa significatione accipiendum est, quam in his adjectivis nonnunquam obtinere docent Hemsterh. ad Lucian. tom. I. p. 179. et Pors. ad Eur. Hecub. 1123.

Digitized by Google

μελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβῳ.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου 790
βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν
τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν·
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.
πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος, στρ. β'. 795
πρὸς ὃν νέφη δ' ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων ἐρημὰς
γυπίας πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι, 800
πρὶν δαΐκτορος βίᾳ
καρδίας γάμου κυρῆσαι.
κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ἀντ. β'.

766. μελαινόχρως metri causa recte scribunt Pauw. Heath. Burgess. μελάγχροος Both. κελαινόχρως Lachm. I. 1.

767. πατροσκοπαὶ δὲ μείλον Phil. Guelph. πατρὸς κόπῳ δὲ, μείλον Ald. πατρὸς κόπαι δέ μ' εἷλον Rob. πατρὸς κόπῳ δὲ μᾶλλον Turn.

768. μορσίμων Schütz. Both. sine causa.

769. ἀρτάναις Reg. L. idque recepit Burgess.

771. ἐγχριμφθῆν χροῖν Med. Reg. L.—χεροῖν a Schützio Bothioque ejici ad strophicum monitum est.

772. πρὸ παρθανοῦσας δαΐδας Ald. πρόπαρ θανοῦσας δᾷδας Rob. πρόπαρ θανοῦσας δαΐδας Turn.

773. πρόσθεν δέ μοι γένοιτ' ἐναίθριος θρόνος Schütz. Both. sine causa.

774. νέφη δ' ὑδρηλὰ Med. Ald. Rob., quod probat Pors. præf. ad Hecub. p. x. ed. Lips. νέφη δι' ὑδρηλὰ Turn. Vict. — χείων Med. Corrupta hæc esse patet, nec quidquam juvant editorum conjecturæ: νέφη θ' ὑδρηλὰ νεῖται καὶ χιών Schütz. νέφη θ' ὑδρηλὰ καὶ νεῖται χιών Both. νέφη γ' ὑδρηλὰ πήγνυται χιών Burgess. Sensus perspicuus est, optant enim virgines, ut supra in fumum, ita hic in nubes se transformari, aut rupem sibi præberi, unde se projicere possint.

775. ἡλίσσας Guelph. Ald. ἥλισσας Rob. ex conj., in cod. enim invenit ἥλησσας, unde Sophian. conjecit ἢ λισσὰς. Offenderunt in ἢ Both. et Burgess., qui rupem eandem putant cum throno æthereo, quare ille εὔλισσας, hic ἁ λισσὰς dedit, sed sensum supra exposui.

776. ἀπρόσδεκτος ex emendatione Abreschii Both. ἀπρόστειπτος Burgess.—οἴη, προκρεμὴς Both. οἰόπρων ἐρή-μας γυπὸς Burgess. sed hæc omnia tam incerta et corrupta sunt, ut de emendatione non cogitandum sit. Ceterum ἐρημὰς falsum esse metrum quoque arguit; ἠρέμας habent Guelph. Ald. κρέμας Rob., unde Sophian. conjecit ἥρε μ' αἰγυπτιὰς πέτρα.

779. βίᾳ Ald.

780. γάμου hic et in antistrophico male ejecit Both.

781. κύσειν Ald. idemque in cod. suo invenit Rob.

Digitized by Google

ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν·
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιακτῶν κακῶν.
785 ἐλθέτω, [ἐλθέτω] μόρος πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον
τέμνω γάμου καὶ λυτήρια;
ἴυζε δ' ὀμφὰν, οὐράνια μέλη στρ. γ'.
790 λίταινα θεοῖσι, καὶ
τέλεα δέ μοι πῶς, πελόμενά μοι
λύσιμα. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν
ὄμμασιν ἐνδίκοις.
795 σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν,

782. ὄρνισιν Rob.—δεῖπνα Rob.

783. τῷ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦμαι Schütz. male, vid. Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 1014. ed. min.

784. φίλαι ἐκ τῶν κακῶν Guelph. Ald. Rob. Turn.

785. Alterum ἐλθέτω abesse debere viderunt Pauw. Heath., uncis inclusit Glasg., sustulerunt Schütz. Both. Burgess.

787. 8. ἀμφ' αὐτὰς Ald. ἀφ' αὐτὰς Rob. — εὔρω vulg. sed τέκνω Ald. τέμνω Med. Phil. Rob. quod recte recepit Glasg., rejecto glossemate. Sensu carent hi versus et antitheticis non respondent, quare Schütz. dedit: Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον Καὶ γάμου λυτῆρα τέτμω; Both.: Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον Καὶ τέτμω λυτῆρα; Burgess.: ἀνέφικτ' ἐστ' εὔπορον· Τεμῶ γάμου λυτῆρ' ἄκη. quæ ita sunt comparata, ut quemvis ab emendando loco deterreant.

789. In his quæ sequuntur stropham et antistropham primus detexit Both., quem sequuntur Schütz. et Burgess.—ἴυζευ Ald.—οὐρανίαν Ald. Turn.—In primo statim versu difficultatem habet responsio, quam Both. et Schütz. efficere voluerunt scribendo: ἴυζ' ὀμφὰν οὐρανίαν, et antistr. γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὄ-βρει. Lachm. de chor. syst. p. 28. ἴυζε δ' ὀμφὰν, οὐράνια μέλη, λιτάν et antistr. γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν τε δύσφορον. Sed hæc omnia non satis apta sunt nec sine mutatione effecta. Verbis οὐράνια μέλη respondere verba Αἰγύπτιον ὕβρει vel propter similitudinem quandam eorum certum est; itaque aut ὀμφὰν delendum est, aut in antistrophico post γάρ aliquid deest. Ita autem versus, ut exhibui, recte sibi opponi, vel ex eo apparet, quod sic et sequentia bene consentiunt.

790. καὶ om. Turn.

791. τελεῖα μοι Schütz. male.—Alterum μοι omittunt Both. Lachm.; mihi prius potius tollendum videtur.

792. λύσιμα γάμου δ' ἔπιδε Schütz. μελησίμαχος ἔπιδε Both., neutro opus est, neque sensus neque metri causa.

793. βίαν εἰ φιλεῖς ὁρῶν Cant. Stanl. Glasg. sine librorum auctoritate, invito sensu et metro. βίαν εἰ φιλεῖς ὁρᾶν Turn. Vict. βία μὴ φιλεῖς ὁρᾶς Ald. βίαν μὴ φιλεῖς ὁρῶν Guelph. βίαια μὴ φιλεῖς ὁρῶν Med. Reg. L. Rob. hinc βίαια μὴ φιλοῖς, ὁρῶν Schütz. quod non intelligo. βίαια μὴ φιλεῖς ὁρᾶν Both. μή pro οὐ posito. βίαιά γ' εἰ φιλεῖς ὁρᾶν Burgess. inepte. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν Lachm. quod verum puto;

Digitized by Google

γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.
γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν ἀντ. γ'.
δύσφορον ἀρσενογενὲς, 820
μετά με δρόμοισι διόμενοι,
800 φυγάδα μάταισι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
Σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ' ἄνευ σέθεν 825
θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

805 ὁ, ὁ, ὁ, ἁ, ἁ, ἁ.
ὅδε μάρπτις νάϊος, γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις, ἰὸφ, ὅμ
αὖθι κάκκας νο 830
δύϊαν βοὰν ἀμφαίνω.
810 ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων

βίαια certe unice verum esse docet antistrophicus.

797. ὕβρει Both. Schütz. male.

799. διό μοι Ald.

800. πολυθρόους Ald.

801. διζῆντε Ald.

803. πιδανεν Phil. Guelph. πιδάνευ Ald. τί δ' ἄνευ Rob. ex conj., in cod. enim legebatur τί δ' ἂν νευσέθεν.

804. θνατοῖς vulg. θνατοῖσι Both. Burgess. Lachm. metri causa, recte.

805. Carmen, quod abhinc legitur, ex corruptissimis est, multumque in eo frustra laborarunt editores. Satius duxi, librorum lectionem quamquam sensu carentem plerisque locis retinere, quam ineptas incertasque conjecturas textui obtrudere. Versus 805 — 815. epodum carminis præcedentis fecerunt Schützius et Both., quamquam ad sequentia eos pertinere patet, exaudiuntur enim cantarum clamores. Versus 815 — 845. in strophas et antistrophas digerere soli conati sunt Both. et Burgess., sed ita ut a simili labore quemvis deterrere possint; exhibebo tamen eorum lectiones in Addendis. Ceterum responsionem inter hos versus esse neque ego dubito, cujus certissima indicia sunt v. 823. sqq. collati cum v. 834. sqq., quod vidit etiam Herm. El. metr. p. 329., sed ejus rationem detegere in tanta singulorum vocabulorum corruptela tam difficile est, ut non minus manus abstineam, quam Lachm. de chor. syst. p. 96. Certa responsionis vestigia a v. 846. demum comparent, indeque eam quantum fieri potuit, exhibui.

806. μάρπις Guelph. Ald. Rob.

807. πρόμαρπτι Ald. Rob. Turn. πρὸ γᾶς τοι Schütz. frustra.—κάμνους Ald. κάμνουσ' Turn.—ὤοπ, ὄπ Schütz.

808. κακκάς νυ Rob., spatium autem, lacunam indicans, post hæc vocabula in textu reliquerunt Rob. Turn. Vict. καββὰς Schütz.

809. ὄνερὰν conj. Buttler., δαΐαν Doederl. spec. Soph. p. 68. frustra.—ἀμφαίνω Guelph. Ald. Turn. ἀμφαίνει Schütz. προφαίνει Buttler.

810. ὁρῶ τάδε Ald. τάδ' ὁρῶ Schütz. —πράξαν Med. Guelph. Ald. Rob. πράπραξ Reg. L.

Digitized by Google

βιαίων ἐμῶν. ἠὲ, ἠὲ,
βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
βλοσυρόφρονα χλιδᾷ 835
δύσφορα ναὶ κἀν γᾷ.
815 ἄναξ προτάσσου.

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ἐπὶ βᾶ-
ριν ὅπως ποδῶν.

ΧΟΡΟΣ.

οὔκουν, οὔκουν, 840
τιλμοὶ, τιλμοὶ, καὶ στιγμοὶ,
820 πολυαίμων φόνιος
ἀποκοπὰ κρατός;

ΚΗΡΥΞ.

σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλόμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.
εἶτ' ἀνὰ πολύρρυτον 845
ἁλμήεντα πόρον,
825 δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει,
γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου,

811. ἐμῶν βιαίων Schütz.—ἰὲ, ἰὲ vulg. sed ἠὲ ἠὲ Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn., quod recepi.

812. φυγάδι Schütz. sine causa.

813. βλοσυρόφρονος χλιδᾶς δυσφόρου male Schütz., qui hæc cum προτάσσου jungit. Nihil mutandum, χλιδᾷ non substantivum sed verbum videtur, nam post γᾷ interpungunt edd. veteres omnes.

814. δυσφορὰν αἴ κ' γαὶ Guelph. δυσφορὰν δὶ κἂν γαῖ Ald. δύσφορον ναὶ κἂν γᾷ Turn.

815. γαῖ' ἄναξ Guelph. γαῖ ἄναξ Ald. Rob. ex præcedente versu male repetitum.

816. σοῖσθε, σοῖσθ' ἐπιβὰ βίν' Ald.

819. τιλμοὶ semel Rob. — οὔκουν versu præcedente pro vulg. οὐκοῦν scripsi, et v. 822. interrogationis signum puncti loco posui, ut ἔσονται subaudiendum sit, auctore Elmsleio in Classical Journ. xv. p. 216., qui apte comparat Eur. Androm. 1210. Οὐ σπαράξομαι κόμαν; οὐκ ἐπιθήσομαι ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν; Helen. 550. Οὐχ ὡς δρομαία πῶλος ἡ Βάκχη θεοῦ Τάφῳ ξυνάψω κῶλον; Med. 878. οὐκ ἀπαλλαχθήσομαι Θυμοῦ;

822. ὀλώμεναι ὀλώμεν' Med. ὀλόμεναι ὀλύμεν' Guelph. ὀλοίμεναι ὀλύμεν' Ald. ὀλλύμεναι Rob. ὀλόμεναι Schütz. —ἐπ' ἀμάδα Schütz. ἐπ' ἐπομίδα Both. male, sine causa enim de hac vocabuli significatione dubitant; servavit etiam Burgess.

823. ἀθάνα πολύρρυγον Ald. ἀθάνα πολύρρωγον Turn. Sensus est dubius, quare frustra Schütz. correxit εἶ δ', ἀνὰ. Ceterum πολύρυτον scribendum puto, respondet enim huic versui v. 834.

825. θεσπεσίῳ Turn. δεσποσύνῳ conj. Steph.—ὕβρι Ald. Turn.

Digitized by Google

αἵμονες ὡς ἐπ' ἀμίδα
ἠσυδουπία τἄπιτα· 850
κελεύω βίᾳ μεθέσθαι
ἴχαρ, φρενί τ' ἄταν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ, ἰοῦ.

ΚΗΡΥΞ.

λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐς δόρυ,
ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. 855

ΧΟΡΟΣ.

μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.
ἄγιος ἐγὼ βαθυχαῖος 860
βαθρείας βαθρείας, γέρον.

ΚΗΡΥΞ.

σὺ δὲ ναί, ναί

827. αἵμονες ὡς Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. αἵμον' ἕζω' Turn. Vict., quod receperunt Glasg. Schütz., sed optimorum librorum lectionem prætuli, præsertim quum hujus non minus quam illius lectionis sensus obscurus sit.

828. τ' ἔπιτα Ald.—ἢ δουπίαν σ' ἔπιτα Schütz. (lubens enim prætermitto priorum interpretum nugas in hoc ænigmate solvendo) quod probare videtur Doederl. spec. Soph. p. 23., qui hoc loco non minus quam Herm. ad Soph. El. 1269. usus est ad probandam verbi μεθίεσθαι cum accusativo constructionem.

829. βίᾳ Ald.

830. Vocem corruptam ἴχαρ in ἰσχυρῷ mutavit Schütz. frustra.—φρενὸς ἄταν Turn. Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. sed φρενί τ' ἀταῖς Ald. φρενί τ' ἄταν Med. Reg. L. Guelph. Rob., quod librorum auctoritas commendat.

831. ἰὼ, ἰὸν, Med. Ald. ἰὼ, ἰὼ, Rob.

832. λεῖφι δρανακίδες Ald. λεῖφ' ἕδρανα, κίε δ' ἐς Turn. ἕδρανα etiam Med. Guelph.

833. ἔπιτ' Reg, L. — εὐσεβεῖν Schütz. absque sensu. Vulg. recte tuitus sum in Comment. Æschyl. p. 62.

834. εἴδοι vulg. hinc εἴδοιμ' ex emendatione Scaligeri Schütz., sed ἴδοι Rob., et suprascr. in Phil. unde ἴδοιμ' reposui, quod et sensus poscit, et metrum, cf. v. 823.

835. ἀλφεσίβιον Turn.

836. ἔνθεν δεξόμενον vulg. (δεξόμενον Rob.) ἔνδεν δ' ἀεξόμενον conj. Steph., sed rectius ἔνθεν ἀεξόμενον Glasg. Schütz.

837. βροτοῖσι νᾶμα Schütz. adversus metrum.

838. ἄγιος Turn. Vict. Glasg. Schütz. sed ἄγιος Med. Guelph. Ald. Rob., quod revocavi.—βακχαῖος Ald.

Digitized by Google

βάσῃ τάχα
θέλεος ἀθέλεος,
βίᾳ, βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα 865
βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν
845 ὀλόμεναι παλάμαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἴ, αἴ, αἴ, αἴ. στρ. α'.
καὶ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἁλίρρυτον ἄλσος, κατὰ Σαρπηδόνιον 870
χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς
850 εὐρείαις εἰν αὔραις.

ΚΗΡΥΞ.

ἰοῦζε καὶ λάκαζε, καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ. 875
ἰοῦζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων, οἰζύος ὄνομ' ἔχων.

ΧΟΡΟΣ.

οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, οἴ, ἀντ. α'.
855 λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει·

841. βάσει Glasg. Schütz. contra librorum auctoritatem. — βία βία τε Ald. Alterum βίᾳ omisit Schütz.

844. βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν Med. βάθεαι βαθὺ μήτρο κακοπαθῶν Reg. L. βάτεαι βαθμὶ τρὸ κακὰ παθῶν Guelph. βάτεαι βαθμίτρο κακὰ παθῶν Ald. βατ' ἐπ' ἀμίδα προκακὰ παθῶν apposito asterisco Rob. βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν Turn. Vict. βάτ' ἐπ' ἀμάδα πρὶν κακοπαθεῖν Schütz. frustra.

845. ὀλόμεναι παλάμαις Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. Schütz. ὀλομέναις παλάμαις Turn. Vict. Glasg.

847. εἰ γὰρ Heath., quod recipere voluisse Schützium ex ejus nota apparet, sine causa.

848. δ' ἀλλίρυτον Ald. διαλλίρυτον Turn.

849. Arsseos in πολυ- ψάμαθον ἀλαθεὶς solutæ exempla habet Seidler. de vers. dochm. p. 44.

850. εὐρέεις conjicit Seidl. p. 45., quod quodammodo confirmatur lectione cod. Med. εὐρυχωρείας. Lobeck. ad Aj. p. 313. ἀραιαῖς seu ἀραιαῖς emendat, sed vulg. defendi potest: *immensis in auris*, quamquam metrum antistrophici adversatur. εὐρείαισιν ἐν ὄραις Both. Εὐρυκλύδωνος ἐν αὔραις Burgess.

852. ὑπερθορεῖ invitis libris Glasg. Schütz. Bothe. ὑπερθορεῖς Burgess.

853. ἀχαιῶν Turn.—ἔχον Schütz. Verba οἰζύος ὄνομ' ἔχων, quæ glossam maxime redolent, non habet Rob. — Hunc versum non minus quam præcedentes duos trimetrum esse debere, docent vv. 859. 60. 61. Senserunt hoc jam Both. et Burgess., quorum ille hunc elegantissimum senarium dedit: ἰοῦζ', ἀχέων πικρότερον, οἰζὺς ὄνομ' ἔχον! hic: βόα πικρότερ' χεῦσον οἰζύος νόμον.

854. εἰ quinquies Rob. Turn. Vict.

855. ἡ πρὸ γᾶς ὑλάσκει Med.

Digitized by Google

περιχριμπτὰ βρυάζεις, ὃς ἐρωτᾷς· ὁ μέγας 880
Νεῖλος ὑβρίζοντά σε ἀποτρέψει-
εν ἄϊστον ὕβριν.

ΚΗΡΥΞ.

βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον
860 ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω. 885
ὁλκὴ γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

ΧΟΡΟΣ.

οἴ, οἴ, στρ. β'.
πάτερ, βροτίοσα ῥοσάται μαλδαάγει.

Phil. λυμασιστηπρογασυλασκεις Guelph. ὑπεργασὺ λάσκει Ald. ὑπεργασυλάσκοι Rob. ἡ πρὸ γᾶς ἠλάσκει Turn. ἡ πρὸ γᾶς ἐλάσκοι Vict. Glasg. hinc ἀπεργᾶς ἐλάσκει Schütz. πρὸς ἄγαν ὑλάσκει Both. ἔλλυμαι τίς δ' ἐπαργὸς ἀλκά; Burgess. Sed, nisi λύμασις corruptum est, satis perspicuum est quod dedi: *contumelia, quæ ante terram hanc versatur, latrat;* quamquam toto cœlo distat scholiastæ explicatio: *εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύοι.*

856. Hic etiam versus ita comparatus est, ut omnem emendandi spem frustretur. περιχαμπτὰ Med. Guelph. Rob. περιχοιμπτὰ Ald. περιχριμπτὰ Turn. Vict. — ἐρωτᾶς Rob. — περιχριμπτὰ βρυάζει βλοσυρῶς· τᾶς Schütz. περίκομπα βρυάζεις, ὃσ' ἐρεῖδεις Both. περίκομπα βρυάζεις· ἐριάλαις δ' Burgess.

857. γε ἀποτρέψει ἔναιστον Guelph. σε ἀποτρέψει ἔναιστον Ald. Rob. σε ἀποτρέψειεν ἄϊστον Turn. Vict. Glasg. σ' ἀποτρέψειεν ἄϊστον Schütz. Antitheticus postulat Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψει—.

859. ἀμφίστροφον ex scholiastæ explicatione τὴν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐλασσομένην, ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσον, receperunt Glasg. Both. Burgess., sed omnium librorum lectio ἀντίστροφον habet, quo se tueatur, et a Schützio recte explicatur: *in contrariam partem*, i. e. *ad reditum, conversam.*

860. ὅρον Reg. L. Ald. Turn.—μὴ δέτι Ald. μηδέ τι Rob. μὴ δέτις Turn.

861. οὐδάμ' ἕζεται ex emendatione Pauwii Schütz. Both. Burgess. quod non probo, vel propter insolitam negationis repetitionem, nam quæ ejus exempla adfert Erfurdt. ad Soph. Antig. 5. ed. min. Addend., inter quæ et hic locus, ea nihili sunt. Verba οὐ δαμάζεται unam notionem efficere videntur, ut sensus sit: *neque enim trahendi violentia cincinnos non domat.*

862. οἴ οἴ Ald. Rob. οἔ οἔ Turn. οἴ οἴ Vict. omiserunt Schütz. et Both. Idem antistrophæ præmittendum videtur.

863. βροτίοσα Med. κροτίοσα Reg. L. βροστίοσα Guelph. Ald. βρέτειος Rob. βρετίοσα Turn. βρετίεσσα Vict., quod Steph. ex Schol. recepit, non igitur hanc auctoritatem Glasg. sequi debebat.—πρὸς ἄτας μαλδάγει Rob.—Viam ad verum commonstrare videtur Eustath., qui ad Od. A. p. 1422. hæc habet: ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἱκέτισι, βρότεος ἄρος ἄτα· ἤτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. Hujus lectionis perspicua sunt vestigia in ea, quam recepi; contra βρέτεος ἄρος ἄτα legisse videtur Schol., qui ita explicat: ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. Sed vel sic locus obscurus est, et inanes sunt editorum hallucinationes. βρετίεσσα πρὸς ἄτας μ' ἀλκὰ ἄγει Steph. βρέτεος ἄρος γ' ἄτα μ' ἄλαδ' ἄγει Schütz. βρέτας ἄρος μαλθακόν Both., qui in notis βρέτας ἄρος, ἄττα, μαλθακόν legendum esse dicit. βροτόεσσ' Ἄρεος ἄτα ἄλαδ' ἄγει μ' Burgess.

Digitized by Google

ἄραχνος ὡς βάδην.
865 ὄναρ, ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοί. 890
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε.
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

870 οὗτοι φοβοῦμαί δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν, οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. 895

ΧΟΡΟΣ.

μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις, ἀντ. β'.
ἔχιδνα δ' ὥς με τί ποτ'
ἐνδακοῦσα
875 ὀτοτοτοί.
μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ, βοᾶν
φοβερὸν ἀπότρεπε, 900
ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

ΚΗΡΥΞ.

εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν, αἰνέσας τάδε,
880 λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοιπτιεῖ.

864. ἀραχνὴς ὡς omisso βάδην Schütz. male. ἀραγὸν ἐσβαλεῖν Both. pejus.

865. Alterum ὄναρ omittunt Schütz. Both. Versus est dochmius, antistrophicus autem lacunosus. — μέγραν Guelph., hinc ὄναρ ἀνήρ μ' ἀγρεῖ Burgess.

867. Post βοᾶν Rob. inserit ὦ μάτερ γῆ.

869. ὦ μᾶ Turn.—ἀπάγουσ' ὀπλίζου Both. ridicule.

871. οὐδὲ γήρασαν Med. Guelph. Rob.

872. μαι μαι Med. Guelph. Ald. Turn. — δίπου Guelph. Ald. δήπου Turn.

873. ὥς μέ τί ποτ' ἐν δακοσὰχ Guelph. Ald. ὥς με τίποτ' ἐν δακοῦσαχ Rob. ὥς με τίποτ', ἔν, δακοσάχ Turn. ὥς με τίποτ' ἐνδακοῦσα Vict. Glasg. Deesse autem aliquid post ἐνδακοῦσα, quæ vox et ipsa suspecta est, docent et sensus et metrum antithetici, et χ, quod Guelph. Ald. Rob. Turn. habent. Hallucinantur iterum editores: ὥς με μέτεισι πόδ' ἐνδακών. Schütz. ὁρμᾷ τις πόδ' ἐνδακοῦσ' Both. ἴδε, δίπους μέτεισί με πόδ' ἐνδακών. Burgess.

875. ὀτοτοτοτοί vulg. quod in ὀτοτοτοί recte mutatum est inde a Schützio.

878. βᾶ omittit Turn.

880. λακίδα χιτῶνος Burgess.—οὐν κατοξυνεῖ Both. sine causa.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ πόλεως ἀγοὶ στρ. γ'. 905
πρόμνοι, δάμναμαι.

ΚΗΡΥΞ.

ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, 910
ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

885 διωλόμεσθ'. ἄελπτ', ἀντ. γ'.
ἄναξ, πάσχομεν.

ΚΗΡΥΞ.

πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 906
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οὗτος τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
890 ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν· 915
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν, οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.

881. πολισαγοὶ Both., qui in antistrophico διωλόμεθ' dedit, sine causa. —πρόμοι ex emendatione Stanleii Schütz. Both. Burgess., sed vulgatum ejicere non sum ausus.

883. Hic vulg. leguntur v. 887. 88., sed hæc duo disticha sedes inter se permutare debere recte viderunt Both. Buttler. Burgess., præconis enim verba πολλοὺς ἄνακτας referuntur ad Chori ἄναξ v. 886.—Hunc versum Choro tribuunt Turn. Vict., quare ἡμᾶς legendum putat Steph., male.—ἐπισπάσας Burgess. ex emend. Piersoni ad Mœr. p. 134. sine causa.

884. ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἕξυ τῶν ἐμῶν λόγων Med. ἐπεὶ οὐκ ἀκοῦ ἕξω τ. ἐ. λ. Reg. L. ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἕξυ τ. ἐ. λ. Guelph. ἐπὶ οὐκ ἀκοῦ ἐξυτῶν ἐ. λ. Ald. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ τ. ἐ. λ. Rob. ἔπου, οὐκ ἀκούεις τ. ἐ. λ. Turn. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις τ. ἐ. λ. Vict. Glasg. sed bene emendavit Schütz. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τ. ἐ. λ., quod recepit Burgess. Minus bene ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τ. ἐ. λ. Porson. Advers. pag. 141. ed. Lips.; inepte ἔπειτ' ἀκούεις οὐχὶ τ. ἐ. λ. Both. et ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' ἐμῶν λόγων Feder. Observ. crit. p. 29.

885. 6. διωλόμεσθα ἐλπτάναξ πάσχομεν Med. διωλόμεσθα ἐπτ' ἄναξ π. Reg. L. διωλόμεσθα ἐπτάναξο π. Guelph. διωλόμεσθα ἐπτάναξ π. Ald. διωλόμεσθα· πάσχομεν ἀνάξια Turn. διωλόμεσθα. ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν Rob. Vict. Glasg.

888. θάρσει τοῦ χερεῖ τ' ἀναρχίαν Med. Guelph. Ald. θαρσεῖτ' οὐκ ἐρεῖ ἀναρχίαν Turn.—His vocabulis personam βασ. præfigit Rob.

891. ἢ Ald. ἢ Turn.

892. κάρβανος δ' ὢν Guelph. Ald. Rob., unde recte κάρβανος ὢν δ' Glasg. δ' omittunt Schütz. Both. Burgess., ut vulg.—ἐγχλίοις Rob.

893. ἁμαρτῶν Ald.—ὤρθωσα Phil. ἄρθωσα Ald.

Digitized by Google

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δ' οὐχὶ, τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ...

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;

ΚΗΡΥΞ.

Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

θεοῖσιν εἰπὼν, τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδὲν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.

ΚΗΡΥΞ.

ἄγοιμ' ἂν, εἴτις τάσδε μὴ ξαιρήσεται.

894. ἠμπλάκημα Guelph. Ald. ἠπλάκηται Glasg.

896. ἔχω pro ἐγὼ ex emend. Valckenarii ad Eur. Phœn. 712. receperunt Schütz. Burgess., interrogationis nota post οὐχί posita; quo non opus est. Interrumpitur a rege præconis oratio: *quidni ego amissa inveniens*—? Jam si quis post οὐχί interrogationem malit, sensus non deterior erit hic: *quomodo hospes esse nesciam? amissa inveniens*—.

897. πρὸς ξένοις Guelph. Ald. Rob. προσξένοις Turn.

898. μαστηρίων Burgess. sine causa.

899. θεοὺς ἐνίπτων Both. θεοὺς ἀνειπὼν Burgess. sed θεοῖσιν refertur ad præcedentem dativum Ἑρμῇ: *Diis dicens te dixisse, Deos non revereris.* —οὐδὲ Turn.—σέβει Glasg. et rell. invitis libris.

901. οἶδ' Turn.—κάτω pro κλύω Med. Guelph. Ald. Turn.

902. Hunc versum editores non intellexerunt, vertunt enim: *Abducam istas, nisi quis eas eripuerit.* quod tribus de causis falsum est, primum enim nihil habet, quod ad præcedentia regis verba referatur, deinde sensum per se ineptum habet, et præconis magniloquentiæ minime convenientem, postremo τάσδε sic non suo loco est positum. Sensum ineptum esse solus vidit Burgess., qui propterea viri cujusdam docti emendationem, ex margine ed. Pauw. a Buttlero enotatam, οὔτις recepit. Sed neque hac mutatione opus est, modo versus recte intelligatur. Quum enim rex dixisset: *Nihil igitur sunt Dii hujus terræ, ut ex te audio.* respondit præco: *Existimaverim eos Deos esse, nisi quis has mihi eripuerit.* de qua verbi ἄγειν significatione vid. Abresch. Animadv. ad Æschyl. III. p. 203. Wyttenb. ad Plutarch. de aud. poet. 36. E.—μὴξ αἱρήσεται Guelph. Ald. μὴξ' αἱρήσεται Rob.

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

κλάοις ἂν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.

ΚΗΡΥΞ.

ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

905 οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

ΚΗΡΥΞ.

λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι. 930

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον,
καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
910 ἕκαστα, πῶς φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Αρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
915 πεσήματ' ἀνδρῶν, κἀπολαπτισμοὶ βίου. 950

903. κλάοις Med.—οὐδὲ μάλ' ἐς Med. οὐδὲ μὰν ἐς Guelph. οὐδὲ μ' ἔνης Ald. οὐδ' ἂν εἰς Turn. οὐδ' ἂν ἐς μακράν scribendum puto.

905. Hic et tres sequentes versus in Rob. Regi tribuuntur. Mire disjecit hos et sequentes versus Burgess., cujus rationem afferre vix operæ pretium est.

906. λέγοιμ' ἂν ex Heathii emendatione Schütz. et Both., qui interrogative versum accipiunt; alii Regi hunc versum tribuendum esse putarunt, sed non ceperunt editores hujus et sequentium versuum sensum nexumque. Præco, se cum rege loqui ignorans, jubet eum ipsum hæc convicia ad Ægyptios perferre, deinde quum rex hoc personæ suæ convenire negasset, quærit præco, quis sit.

907. ἀβουκόλυτον Guelph. Ald.—ἐμοῦ Turn. Schütz. invitus, ut videtur.

908. εἰδῆς vulg. sensu inepto, receperunt tamen editores omnes. εἰδὼς Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod, sensu, quem supra exposui, flagitante, recepi. Verba καὶ γὰρ—ἕκαστα quasi parenthesi inclusa accipienda sunt.

909. ἀπαγγέλειν Rob.

911. ἀντανέψιον Ald. Turn.

912. Hunc et tres sequentes versus post v. 927. transposuit Schütz., post v. 928. Burgess., sed ibi præconem, a rege quam celerrime abire jussum, non decet longa oratio. Quamquam neque hic satis aptos mihi videri hos versus non diffiteor, nam neque cum præcedentibus cohærent, et inepte inter præconis interrogationem et regis responsum interjecta sunt.—ἔστω Ald.

913. λαβῇ Ald.

914. γίγνεται Glasg. et rell. invitis libris.

915. βίων Plutarch. de Curiositate

Digitized by Google

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ' ; ἐν χρόνῳ μαθὼν, 935
ἴσωσον αὐτὸς, χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἂν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
920 τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκραντα, μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ 940
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπὰξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα,
925 οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα·
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου 945
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

ΚΗΡΥΞ.

ἴσθι τάδ', ἤδη πόλεμον αἱρήσῃ νέον.

p. 517. F., quod vulgato deterius judicat Pors. ad Eur. Med. 139.

916. τοῦνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν, ἴσθι γ' αὐτὸς vulg. τοῦνομα ἐν χρόνῳ μαθὼν Rob. τοῦνομ' ἂν χρόνῳ μάθοις Turn. τἄνομ' ἐν χρόνῳ μαθὼν Canter.—εἴσθι γ' αὐτὸς Med. ἴσως γ' αὐτὸς Guelph. ἴσως οὐ αὐτὸς Ald. ἴσως ὁ αὐτὸς Turn. Hinc τοὔνομον χρόνῳ μαθὼν ἴσωσον αὐτὸς Glasg. Schütz., quod nimis longe a librorum lectione recedit, neque sensum aptum præbet, non habet enim, quod præconis interrogationi respondeat. τοὔνομον; χρόνῳ μαθὼν, εἴσει σύ τ' αὐτὸς Both. τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μαθὼν εἴσει σύ τ' αὐτὸς Burgess., quod et aptum sensum præbet, et ad cod. Med. lectionem proxime accedit. τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μάθοις, ἴσως σύ γ' αὐτὸς proponit Buttler., quam lectionem Guelph. Ald. Turn. quodammodo confirmat. Omnino lectio admodum dubia est; τοῦνομ' quidem procul dubio verum est, refertur enim ad v. 910., quid autem εἴσθι γ', ἴσθι γ' sibi velint, incertum est. Id quod recepi, Aldinæ lectionis singulas fere litteras reddit, et sensum aptum præbet.

918. ὑκούσας Ald.

919. πείθῃ Rob.—λέγεις Med. λόγοις Guelph. Ald. Rob.

920. ἐν πολίσματι ψῆφος Both. male, cf. v. 600. 602.

922. τῶνδε φιλωται τορῶ Med. Guelph. Ald. Rob.—Verba τῶνδ'—ἀραρότως præconi tribuunt, et interrogationis notam adjiciunt Both. Burgess. inepte.

923. ἀρηρότως legi vult Elmsl. ad Eur. Med. 1161. male.

925. ἐν τυχαῖς Ald.

928. ἴσθι τάδ' vulg. Glasg. Schütz. adversus metrum Ἴσθι μὲν τάδ' Med. Guelph. Ald. Rob. ἤδη, σάφ' ἴσθι vir doctus ad marg. ed. Pauw. apud Buttl. τάδ' ἴσθι γ' ἤδη Pauw. ἐστ' εἰ τάδ' Heath. ἴσθ' οὖν τάδ' Both. Burgess. ἢ ὅταν τάδ', ἢ δεῖ Porson. teste Blomf. in Edinb. Review xxx. p. 320., quæ omnia incerta sunt, quare vulgatam quamquam corruptam retinui.—αἱρήσῃ νέον vulg. ἐρεῖσθε νέον Med. Reg. L. ἐρεισθενέον Guelph. Ald. αἱρεῖσθαι νέον Rob. αἱρήσει νέον Glasg. Schütz. Both. sine libris. ἢ δεῖ πόλεμον αἵρεσθαι νέον Porson. l. c., et sic Burgess. atque Elmsl. ad Eur. Heracl. 505., quod non displicet.

Digitized by Google

εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

930 ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.
ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλοις ὀπάοσι 955
θράσος λαβοῦσαι, στείχετ' εὐερκῆ πόλιν
πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.
935 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.
εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους, 960
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονόρρυθμους δόμους.
940 τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ,
ἀστοί τε πάντες, ὥνπερ ἥδε κραίνεται 965
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
945 Δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναὸν, πρόνοον, 970
καὶ βούλαρχον. τοῦ γὰρ προτέρα
μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν,

929. ἔσται pro εἴη Burgess. male.
930. καὶ τῆσδε Schütz. Both. male.
932. ξὺν Glasg. et rell. invitis libris. —φίλαις Both. sine causa.—ὀπάοσιν Guelph. Ald. Rob. Schütz. Both.
933. εὐεργῆ Rob.
934. κηχανῇ Ald.—κεκλημένην Med. κεκλιμένην Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.
935. ἐπὶ pro ἐστὶ Ald.
937. εὐθυμεῖν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. εὐθυμὸν Turn. Vict. Glasg. Schütz. Burgess. εἰ θυμὸς Both. sine causa.—ἐν τυχούσῃ Med. Reg. L. ἐντυχούσῃ Guelph. Ald. Rob. εὐτυχεῖς Turn. Vict. εὐτυκοὺς Glasg. Schütz. Burgess. sed vulgata non est spernenda.
939. μονορύθμους Ald. Rob. μονοθρόνους ἕδρας Burgess. sine causa.
941. λωτίσασθαι vulg. adversus metrum. λωτίσασθε recte correxit Canter. πλείσταισι λωτίσασθε Schütz. ἄτρεστα λωτίσασθε Burgess.
942. αὐτοί τε Rob.
943. θυριωτέρους Turn.
944. ἀγαθοῖσι Glasg. et rell. metri causa. ἀγαθοῖς vulg.—βρύος Ald.
947. Δαναόν, πρόνοον ejecit Burgess. sine causa.

Digitized by Google

950 καὶ τόπος εὔφρων. πᾶς τις ἐπειπεῖν
ψόγον ἀλλοθρόοις
εὔτυκος· εἴη δὲ τὰ λῷστα. 975

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ
βάξει λαῶν ἐν χώρῳ
955 τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως
ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν
Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν. 980

ΔΑΝΑΟΣ.

ὦ παῖδες, Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν,
θύειν τε λείβειν θ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
960 σπονδὰς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐπτενεῖς
φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους· 985
ἐμοῦ δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους
ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας·
965 καὶ μήτ' ἀέλπτως δορυπανεῖ μόρῳ θανὼν

950. τοὐπὸς τ' εὔφρον Both. male. Mox ἐνίπτειν Burgess.

951. ἀλοθρόοις Rob.

952. εὔτυκτος vulg. adversus metrum. εὔτυχος Turn. εὔτυκος ex emendatione Spanhemii ad Callim. Hymn. in Pall. 3. Glasg. Schütz. Both. recte, ut videtur. εὔτροχος Burgess.

954. Deest huic versui syllaba, quamquam Schützio Buttleroque sanus videtur. Bothius et Burgess. verba ἐν χώρῳ ejecerunt, sed facilius restitui metrum possit τῶν post λαῶν inserendo, quod et sensus postulare videtur; sed vid. ad versum sequentem.

955. Offenderunt editores in vocabulis φίλαι δμωΐδες, quia præcedentia ad Danaides pertinent, quare Schütz. dedit φίλαι καὶ δμωΐδες, quod in metrum peccat. Both.: φίλαι Δμωαὶ δέ θ', ὅπως οὖν ἐφ' ἑκάστῃ. Burgess.: φίλαι, 'ς Δάματ' ἴθ', ὡς ἐφ' ἑκάστῃ. Sed excidisse ante hunc versum unum pluresve versus puto, quod et versus præcedens mutilus confirmat, et ed. Rob. in qua hic quoque versus deest.

956. διεκλήρωσε vulg., quod jam Pauw. recte mutavit.

957. θεραποντὶ διαφερνὴν Ald.

960. διχορρόπαὶς Ald.

961. μὲν omittit Rob.

962. φίλου Med. φίλου Rob. — ἤκουσας Turn.—ἅτα νεψίους Guelph. Ald.

963. ἐμοὶ Schütz. Both. Burgess. sed magis placet ἐμοὺς, quod habet Rob.—τοῦδε Guelph. Ald.

965. δόρυ κἀνημέρῳ Med. Ald. δορὸ κἀν ἡμέρῳ Guelph. δορύκ' ἀνημέρῳ Rob. δορὶ ἀνημέρῳ Turn. Vict. Glasg. hiatu intolerabili, quare δορί γ' ἀνημέρῳ Heath. δορὶ θανὼν ἀνημέρῳ Schütz. ex emendatione Jacobsii Animadv. ad Athen. p. 25. probata etiam Lobeckio ad Aj. p. 341. δορὸς ἀνημέρῳ Both. δορί τ' ἀνημέρῳ Buttler. μήτε δουρίλληπτος αὐθέντῃ μόρῳ Burgess. Sed

Digitized by Google

λάθοιμι, χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.
τοιῶνδε τυγχάνοντας, εὐπρυμνῆ φρενὸς 990
χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις
970 πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρὸς,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει 995
κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.
ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμὲ,
975 ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
τέρειν ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.
θῆρες δὲ πηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν, 1000
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.
καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.
980 κἄλωρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ.

aliud quid latet in optimorum librorum lectione, quod recte vidit Porson., qui teste Blomfield. in Edinb. Review xxx. p. 320. emendavit δορυκανεῖ μόρῳ. Melius etiam δορυκανεῖ μόρῳ Lachm. de chor. syst. p. 118., idque recipere non dubitavi.

966. χῶρα Ald.—αἰεὶ ζῶν vulg. ἀεὶ ζῶν Ald. Rob. Glasg. Schütz., sed rectius ἀείζων Both. Elmsl. in Edinb. Rev. xxxvii. p. 75. et Burgess., qui conferri jubet Lex. Bekker. p. 347.

967. 8. Multa hariolati sunt editores ad hos versus, qui nulla mutatione egent, quam quod pro vulg. σεβεσθε ex Phil. Guelph. Ald. Rob. σέβεσθαι reponendum est. Nam τυγχάνοντος emendarunt Stanl. Pauw. Heath. τυγχάνοντες Buttler. τοιῶνδέ μου τυχόντος — ἐμοί dedit Schütz. τοιῶνδέ μου τυχόντος, ἐμπρυμνῶν — τιμωτέρων ἐμοῦ Both. — τιμωτέρα Guelph. Ald.

969. γράψεσθαι Guelph.—γεγραμμένους Guelph. Ald. Turn.

970. σωφρονίσμασι Rob.

971. ἀγνῶ θ' Ald. Rob.—ἐλέγχιστον Both. male.

972. εὔτυχον vulg. εὔτυκον Glasg. Schütz. Both., ut v. 952. εὔτροχον Burgess.

973. εὐπετὲς Guelph.

976. τέρην ὀπώρα vulg. τέρειν ὀπώρα Med. τέρειν δ' ὀπώρα Guelph. Ald. hinc recte τέρειν' ὀπώρα Glasg. et rell.

977. τιμῆν Ald. Rob.

978. παιδοτριβῆ Guelph. Ald. πεδοτριβῆ Turn. κνωδάλῳ πτεροῦντι καὶ πεδοστιβεῖ Schütz., qui hæc cum versu sequente jungit, sine ulla necessitate.

979. καρπώματι Ald. Turn.—καρπώματ' ἀκμάζοντα Burgess. sine causa. —κηρύσει Ald. Turn.

980. Hic versus ex iis est, qui conjectura vix restitui possunt. Lectionem, quam in textu dedi, habent Turn. Vict. κωλύουσαν θ' ὡς Med. Guelph. εὖν Ald. Rob. μένην Med. Inanes sunt editorum conjecturæ: χἄλωρα κωλύουσι πῶς μένειν ἐρῶ. Schütz. χἄλωρ' ἀκάλυτ' οὖν σίνος μένειν ἐρῷ· Both. καὶ δῶρα κωλύουσαν ὡς μένειν ἐρῶ. Buttler. κἀλὼρ καλὸν διδοῦσαν οἷς ἔμην' ἔρως Burgess., qui hunc versum post v. 975. inserit.

Digitized by Google

καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι
πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον 1005
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος.
πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺς πόνος,
985 πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορὶ,
μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς
πράξωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα, 1010
τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λατρῶν ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
990 μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὸς,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων· 1015
ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
995 ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἴτε μὰν ἀστυάναπτας στρ. α'.
μάκαρας θεοὺς γανάεντες 1020
πολιούχους τε, καὶ οἷς χεῦμ
ἐρασίνου

981. ἔπη Ald.
984. πάθομεν Ald.
985. Probabilis est Heathii emendatio a Burgessio recepta οὕνεκ' ἠρόθη, probabilior certe quam Schützii οὕνεκ' ἐπεράθη et Bothii οὖν ἐπληρώθη, nec tamen omni dubio caret, quare vulg., quamquam sensu apto carentem, retinui.
987. πράξομεν. οἰκήσεις Guelph. Ald.
990. φυλάξαις Turn.
996. Carmen, quod sequitur, in strophas et antistrophas primus editorum redegit Both. quamquam non satis feliciter; prima enim ejus stropha complectitur v. 996—1010., antistropha v. 1011—1026., stropha altera v. 1027—1031., antistr. v. 1032—1037. Rectiorem viam primus commonstravit Herm. de El. metr. p. 492. quem in Comment. Æschyl. p. 58. sq. secutus sum, consentiente fere Burgess., qui Burneium sequitur.—ἀστυάναπτες Burgess. male.
997. μακρὰς vulg., quod recte inde a Stanleio mutatum est.—γανάοντες Schütz. Both. ex Pauwii emendatione male.
998. 1000. οἳ—περιναίετε vulg. adversus metrum, quare οἳ—περιναίετ' ἐκ παλαιοῦ Burgess. Hermannus autem περιναίονται ex conjectura reponi vult. Sed οἷς—περιναίεται habet Ald., quod conjecturis certe omnibus præferendum est.—χῦμ' Ald. Turn.

Digitized by Google

1000 περιναίεται παλαιόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ
μέλος. αἶνος δὲ πόλιν τήν-
δε Πελασγῶν ἐχέτω, μηδ' 1025
ἔτι Νείλου
1005 προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας ἀντιστρ. α'.
θελεμὸν πᾶμα χέουσιν,
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύ-
μασι γαίας
1010 τόδε μειλίσσοντες οὖδας. 1030

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα· μηδ'
ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι
Κυθέρειος·
1015 στυγερὸν πέλει τόδ' ἄθλον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θε- στρ. β'. 1035

1001. ὑποδέξασθ' ὀπαδοὶ vulg., quod Heathio auctore recte mutarunt omnes.

1002. μόνος vulg. quod corruptum esse vocabuli sequentis similitudine, docent Guelph., Ald. Turn. ubi legitur μόνος ὑμὶν δε. Legrandii coniecturam μέλος recte receperunt omnes.—πόλις Ald. Turn.

1004. ἐπὶ Νείλεν προχοαῖσι σέβωμεν ἐν ὕμνοις Schütz. metri imperitia ductus.

1005. σέβωμεν Guelph. Ald.—ὕμνων Guelph. Ald. Rob.

1006. ποταμοὺς οἱ Schütz. sensu non intellecto.

1007. θελερὸν Reg. L. θέλμον Both. auctore Schneidero in Lex.—χέουσιν ex Guelph. Ald. pro vulg. χέουσι recepi.

1008. λιπαρῶν χέμασιν Ald. λιπαρὸν χόμασι Turn.

1010. μελίσσοντες vulg. invito metro. μειλίσσοντες correxit Pauw. μειλίσσοντες Burgess., sed syllabam longam tolerandam puto.—οὖδας τόδε μειλίσσοντες Schütz. metri ignarus.

1013. ἔλθοι Med. ἔλθῃ Guelph.

1014. Κυθερείας Reg. L. Rob.

1015. στύγιον Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., unde fortasse στύγιον reponendum est.—πέλοι τόδ' Med. πέλοιτο δ' Rob.—στυγερὸν δὲ πέλει τόδε γ' ἄθλον Schütz. metri ignarus.

1016. θεσμὸς incommodum visum est editoribus, quare γ' ἐσμὸς Heath. Burgess. τ' ἐσμὸς Stanl. δ' ἐσμὸς vult

Digitized by Google

σμὸς ὅδ' εὔφρων. δύναται γὰρ
Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ·
τίεται δ' αἰολόμητις
1020 θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν, Πόθος [ᾷ] τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ. δέδοται δ' Ἀρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας 1040
1025 ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων. 1045

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

φυγάδας* δ' ἐπιπνοίας, ἀντ. β'.

Schütz. priore δ' omisso, (abest enim vulgo et suppletum est a Pauwio) quod metro adversatur, sed θεσμὸς de cantu accipiendum esse, recte vidit Both., cujus significationis exempla in Comment. Æsch. p. 62. attuli Pind. Olymp. XIII, 39. VII, 162. Nem. IV, 54.

1020. θεοῖς Rob.

1021. Vulgo corrupte sine sensu et metro hic locus ita legitur: μετάκοινοι δ' αἱ φίλαι ματρὶ πάρεισι, πάθος τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θελκτορι πιθοῖ. Sed δὲ φίλαι Reg. L. — πάρεισιν Guelph. Ald. Rob.—πόθος Phil. Reg. L. Guelph. Ald. Turn. — θέλκτορι optime emendavit Both. — πυθοῖ Guelph. Ald. Rob. Turn. πειθοῖ emendavit Pauw. Hinc optimorum librorum lectionem secutus legendum puto: Μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν, Πόθος ᾷ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ, ut comitari caram matrem dicantur Πόθος et Πειθώ, qui quam sæpe cum Venere juncti reperiantur, notum est. Πειθὼ filiam Veneris a Sappho dici testatur Procl. ad Hesiod. Op. 73. Ex his solum ᾷ dubium est et ex conjectura profectum, in dativo autem Πειθοῖ, qui attractione satis usitata pro nominativo positus est, vix quisquam offendet. Varia commenti sunt editores, quorum nihil neque mutationis facilitate, neque sensus commoditate se commendat, nonnulla etiam metro adversantur. Schütz. dedit Μετάκοινοι δ' αἱ φίλαι ματρὶ παριστᾶσι, πάθος τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ. Both.: Μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ Πόθος κοὐδὲν ἀπάρνῳ, Τελέᾳ, θέλκτορι Πειθοῖ. Burgess.: Μετάκοινος δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεστιν Πόθος, οὔ γ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

1024. δέδεται Burgess., quod non displicet, in vulg. enim commodum sensum desidero. Idem apte conferri jubet Coluth. 26. — Verba δέδοται— Ἀφροδίτας sustulit Both.

1026. ψεδυρὰ vulg. ψῦδρα Rob. ψῖδυρα Ald. ψίθυρα Turn. ψεδυρᾶς τρίβοι Schütz. ψιθυροὶ τρίβοι Both. ψιθυροτρίβεων Burgess. qui apte ex Harpocrat. et Suid. s. v. Ψιθυριστὴς adfert Ψίθυρον Ἀφροδίτην et Ἔρωτα Ψίθυρον. Ipsum autem adjectivum ab eo repositum paullo longius a librorum lectione recedit, et desideratur potius substantivum, ut antea μοῖρ' Ἀφροδίτας. Reciperem ψιθυρότριβοι, si id probari posset; interim dedi ψιθυροὶ τρίβοι.

1027. φυγάδας δ' ἐπιπνοίας vulg. φυγάδες δ' ἐπίπνοιαι Med. Reg. L. Guelph. Ald. φυγὰς δ' ἐπιπνοία Rob.

Digitized by Google

παπά τ' ἄλγη, πολέμους θ' αἱ-
ματόεντας προφοβοῦμαι.
1030 τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς; 1050

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν,
τὸ γένοιτ' ἄν. Διὸς οὐ πάρ-
βατός ἐστιν μεγάλα φρὴν
1035 ἀπέρατος· μετὰ πολλῶν 1055
δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτέραν πέλοι γυναικῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

1040 τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη. 1060
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

Hinc metri causa φυγάδας δῆτ' ἐπιπλοίας auctore Burneio Schütz. φυγάδας δῆτ' ἐπιπνοίας Both. φυγάδεσσιν δ' ἔτι πουὰς Burgess. et φυγάδεσσιν fere verum puto, eo enim ducit optimorum librorum lectio, reliqua autem admodum incerta sunt, quare vulgatam retinui.

1028. πόλεμόν θ' Guelph. πολέμου θ Rob. πολέμους τ' Turn.

1031. ταχυπόμποι σοι Guelph. ταχυπόμποσσι Ald.—δι' ὀγμοῖς Guelph.

1034. παραβάτας Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. παραβατὰ Turn. παραβάτα Vict. πάρβατος vir doctus ad marg. Pauw. Schütz. Burgess. recte, ut videtur. Διὸς ἁ φρὴν ἀπέρατος Both. reliquis omissis.

1036. τελευτῇ Ald.

1037. προτέραν σοί γε πέλοιτο γυναικῶν Schütz. προτέραν ἔπλε γυναικῶν Both., ille metro, hic antistrophica responsione non recte intellecta.

1038. In hoc hemichoriorum colloquio turbatum esse versuum ordinem ex eo apparet, quod, quum binos versus initio a quoque dicantur, singulus v. 1042. interjectus est. Both., qui hoc etiam colloquium in stropham et antistr. divisit, majorem etiam inæqualitatem intulit, versu 1045. præcedenti hemichorio adjecto. Burgess. versuum 1040. 41. ordinem invertit, et singulos hemichoriis tribuit, ut stropham et antistropham efficeret, quarum quæque disticho et trinis versibus constaret. Aliam viam inii in Comment. Æsch. p. 65., sed in textu nihil volui mutare.—ἀπαλέξαι Guelph. Ald. ἀπαλλάξαι Turn.

1041. θέλεις ἀναθέλητον Ald. θέλοις ἂν ἀθέλητον Turn. Vict. θέλγεις ἂν ἄθελκτον Med. Rob. θέλγοις ἂν ἄθελκτον var. lect, ap. Steph., quam recte recepérunt Glasg. Schütz. Both.

1042. μέλον Rob.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τί δὲ μέλλω φρένα Δῖαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον;
1045 μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. 1065

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τίνα καιρόν με διδάσκεις;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα
1050 δάϊον, ὅστερ Ἰὼ 1070
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίᾳ κατασχέθων,
εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

καὶ κράτος νέμοι γυναι- ἀντ.
1055 ξὶν· τὸ βέλτερον κακοῦ, 1075
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνᾶ,
καὶ δίκα δίκας ἕπε-
σθαι, ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις
μηχαναῖς θεοῦ πάρα.

1045. Hunc versum precedenti hemichorio tribuunt Turn. Vict.
1049. γάμου Med. Guelph. Ald.
1050. δαΐονος πέρυσι Ald.
1051. ἐλύσατο Ald. Turn.
1053. εὐ μενεῖ Rob.—κτήσας Ald. ἐμμενῆ βοῦν οἰκτίσας Both. Burgess. male.
1054. νέμας Ald. νέμων Turn.
1056. τε δίμοιρον Phil. Guelph. Ald. καὶ τὸ δίμοιρον Both. καὶ τόδ' ἔμοιρον Burgess. male. Sensum recte explicavit Schütz.
1057. κἄδικον δίκας Both. καὶ δίκᾳ τύχας Burgess. sine causa.
1058. εὐχολῆς Ald. εὐχωλῆς Turn. —λυτηρίους Reg. L.

Digitized by Google

Variæ Lectiones in Supplices ex Faehsii Reg. P.

(*Reg. L.*)

---

5. Ἰουλίαν.
8. ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξίδωρος cum. var. lect. φυξίδωρος.
14. καρβαλλόν.
15. πάσται.
16. αὐτοτοδόρου.
27. δέξαι θ'.
40. ἐσσοῦ.
47. δ' ἐγένοντασί.
51. μιαιαμένα.
57. οἴκτον οἰκτὸν.
70. δεκαπάνων' ἀφίλεσο—φυγάς.
80. εἴθ' εἴη.
92. ἐμὲν γάμον τὸ θάλλος.
100. φροῦν.
132. προσμαστὶς κτίσιαν.
195. μετανοστυφόνων.
196. προσόπων.
202. φυλάξομαι.
212. εἴδὼς.
225. ἑρμοῦ βάβδον.
252. στρωμῶν τοῦ.
319. ἀνοστήσας.
339. πόνδὸν ἦν.
357. ἀνοχόρος.
388. κράτεσσιν.
402. ἀνωμένων.
423. μήτι τ' ἴδεσιν ἰκέτιν κανιδεῖν cum var. lect. μήτι τλαίης.
439. ἤτηρ γε μείζω.
466. ἐσέβηκα.
477. ἄλλων.
500. τί θράσος.
551. εἰσικνουμένου.
569. κραίνων.
aus
584. κυρήσας.
585. ἀνδιωστόφοιν.
598. ἀνὰς πάρ.
613. πλαστῶναι.
aus
655. τῶν πάλαι.
656. μέγα σεβίζοντων.
666. δῆμον ἔξω παίζων.
669. ὄλβιοι.
670. πᾶσα ναυλόα.
ξ
707. θρῶν.
712. θαρσεῖ τε χρόνῳ τοι κυρίῳ σὺν ἡμέρᾳ
740. οὐδὲν ἀναίτιοι.
763. ἀμπεσόντας δὲ.
771. τῆδε χρηστοῦ κλὸς χαρεῖν.
788. πέκνα.
822. ἀτίκτων ἄστολιν.
824. ἴδοι.
844. βάσται βαθυμητρόπαιδ' ἀδῶν.
850. αἰνιχωρέοντ.
860. ἔρον.
872. μαῖ μαῖ.
873. ἆς με τί τον' ἐν δαίσασχ...
884. ἐπεὶ οὐ καθοῦ ἔξω.
921. κάκρατα.
995. δόρασι σημάρῳ.
998. χάρας.
1005. πρὸς χοὰς.
1007. θαλερὸν.
1021. δὲ φίλαι.
1022. πόθος.
1024. πεθεῖ.
1032. ἐστι.
1034. ἐστι.

Digitized by Google

ADDENDA.

V. 8. Versum, cæsura carentem, a me illatum recte reprehendit Reisig. cens. p. 234., sed de articulo explicando silet.

V. 47. δ' ἐγέννασ' ἐόντ' præbent membranæ Laur. teste Elmsleio. τε γέννασε, ὄν τ' emendavit Tyrwhitt., qui igitur non procul a vera lectione abfuit.

V. 90. Emendationem meam ἱάπτει δ' ἐλπίδων contemtim rejicit Reisig. cens. p. 238., quia neque ἱάπτειν possit esse *dejicere*, neque ἐλπίδες sint *insidiæ*. Sed ubi me hoc dicentem viderit, nescio; neutrum mihi in mentem venit, id autem nemo negabit, ἱάπτειν ἀπ' ἐλπίδος esse *a spe dejicere*, idque sensui ejus loci unice aptum est. Omnino autem modestius, puto, et cautius de emendatione illa judicasset, nisi ignorasset, quod et ego tum, quum illud scribebam, ignorabam, eandem jam occupatam esse ab Hermanno Elem. metr. p. 236. In quem locum quum nuper forte inciderem, eximie gavisus sum, tanti viri judicio me comprobatam videre emendationem, quam jam olim certissimam habueram.

V. 146. Eadem iniquitate emendationem meam ἡλιόκτυπον γένος, τὸν γδῖον, quæ non minus certa mihi videtur, damnat Reisig. p. 239., et res exigui momenti objiciens, neque melius quidquam substituens, sed de vulgata explicanda prudenter silens.

V. 195. Porsoni quoque emendationem μετεπεσωφρόνων, quam præter libros jam allatos tuetur etiam Reg. L., in quo legitur μετεπεσωφρόνων—προσόντων, respuit Reisig. p. 239., non alia profecto de causa, quam quod a me recepta est; nam ne verbo quidem uno dignum est, quod objicit, eo, quem locus postulat, sensu potius συφρονομετόντων dicendum fuisse.

V. 241. Emendationem meam κἄν' ἄλλα probabilem fore judicat Reisig. p. 242., nisi ad librorum lectionem propius accederet, quod ipse proponit, κἄν' ἄλλα. Sed hæc ipsius emendatio et sensus causa multo deterior est, nam εἶτα quid hic sibi velit non video, neque vulgatæ scripturæ vestigiis accuratius inhæret, nam κἄν' ἄλλα quoque, iota in crasi male, ut solebat, addito, olim scribebatur ΚΑΙΤΑΛΛΑ.

V. 290. Hunc versum Regi tribuit Tyrwhitt., et deinde in duodecim sequentibus versibus personas sic immutandas dicit, ut, quæ Rex vulgo dicit, a Choro dicantur et vice versa; sed id sensus non patitur.

V. 305. Hunc versum Regi, sequentem Choro tribuit Tyrwhitt., quod fieri non potest.

V. 350. νεῶν θ' *templum et cœtum Deorum* emendat Tyrwhitt.

V. 466. ἐσβάθμα conjecit Tyrwhitt.

V. 805. Initium carminis corruptissimi, quod a v. 805. incipit, ita constituit Bothius:

ΚΗΡΥΞ.

στρ. α'. Ἰοῦσθ' ἐπὶ βῶμον ὅπως ποδῶν!

ΧΟΡΟΣ.

Οὔκ!

ΚΗΡΥΞ.

Οὐκοῦν

Τιλμοὶ καὶ στιγμοὶ, πολυαίμων φόνος,
Ἀποκοπὰ κρατός. Ἰοῦσθε δ', ὀλούμεναι,

Digitized by Google

Ἰοῦσθ' ἐπ' ἐπωμίδα, κεῖτα πολύρρυτον
Ἀλμήεντα πόρον!—Δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει
Γομφοδέτῳ τε δορὶ δι' ὅλου αἷμον' ἵ-
ζω σ' ἐπ' ἐπωμίδ', ἀριδούπῳ τ' ἔπει-
τα κελεύω βίᾳ μεθέσθαι σ' ἄχαρν,
Φρενάταν!

ΧΟΡΟΣ.
Ἰοῦ!

ΚΗΡΥΞ.
ἀντ. α'. Λεῖφ' ἕδρανα, κίε δ' ἐς δόρυ, τἀπίστον ἀ-
νὰ πτόλιν εὐσεβεῖν!

ΧΟΡΟΣ.
Μήποτε πάλιν ἴδοι-
μ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, ἔνθεν ἀεξόμενον
Νᾶμα ζώφυτον βροτοῖσι θάλλει!
Ἅγιος ἐγὼ, βαθυχαίου βαθρείας,
Βαθρείας, γάρον!

ΚΗΡΥΞ.
Ἀὸ δὴ ναί, ναὶ βάσει τάχα θέλεος, ἀθέλεος.
Φροῦδαι βάτ' ἀπὸ βαθμῶν, πρὶν κακοπαθεῖν
Παλάμαις ἁλομένας!

Burgessius autem sic legit:

ΚΗ. σοῦσθ' ἐπὶ σοῦσθ' ἐπὶ βᾶρυ ὅπως ποδῶν.
ΧΟ. εἰ πολυαίμων κρατὸς ἀποκοπὰ
φοιβῇ —
ΚΗ. τιλμοὶ,
ΧΟ. οὐκ ἂν —
ΚΗ. τιλμοὶ,
ΧΟ. ἥκομ' ἂν,
ΚΗ. καὶ στεγμοί·
βᾶθ' ἅλα πολύροθον στρ. α'.
ἀλμήεντα πόρον
γομφοδέτῳ 'ν γε δουρί·
δεσποσύναις σ' ἀβρόν τιν'
εὐδαιμονίζω.
σοῦσθε σοῦσθ' ἐς μεσῳδὸς α'.
λιμέν' ἀλίμενον
ἐπ' ἀμίδ' ἥσυχ'.
ΧΟ. οὐκ ἰτέ'· ἔπειτ'·
ἔα. ΚΗ. κελεύω
βέαμα θέσθαι,
χάρν—ΧΟ. ἰώ.
ΚΗ. φρεναπάταν.
λεῖφ' ἕδρανα κίε τ' ἐς δόρυ.
ΧΟ. λεῖτέ με σὺ, πόλιν ἃ ἀσεβῶν·
μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀντιστρ. α'.
ἀλφεσίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζῶα φυτόν τε νᾶμα
βροτοῖσι βάλλει·
ἀγνὸς ἔχω—ΚΗ. βᾶθ'—ΧΟ. Ἀχαιοὺς— μεσῳδὸς β'.

Digitized by Google

ΚΗ. βᾶθ'—ΧΟ. ἱερὰς—ΚΗ. βᾶθ'—ΧΟ. ἔδρας γαρ-
ωρά. ΚΗ. σὺ δ' ἐν ναῖ
βάσει τάχος θέλεος
ἐθέλεός τ'· ἐβοᾶτε
πολλά· θροεῖς δὲ μάταιε·
βᾶθ' ἅμα, πρὶν κακὰ παθεῖν σ'
οὐλομένοισι παλάμαις.

Sed hæc risui sunt sano cuivis.

V. 326. γομφοδέτῳ δὲ δορὶ διόλου rectissime emendavit Hermann. ap. Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 628. ed. maj., quam emendationem me prius ignorasse doleo.

V. 985. οὕνεκ' ἐπληρόθη conj. Tyrwhitt.

Digitized by Google

ΠΕΡΣΑΙ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ ΠΕΡΣΑΙ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων[1] ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκτίθησι δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην,

Τάδ' ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων.

πλὴν ἐπεὶ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν στρωννύς[2] τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις. ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν.[3] τῶν δὲ χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει, δι' ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τὸ,

Τύριον οἶδμα λιποῦσα.

τὰ δὲ στάσιμα, ὡς ὅτε[4] ἵσταται, καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος· τὰ δὲ κομματικά, ὅτε[5] λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.[6] καὶ ἔστιν ἡ μὲν[7] σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ[8] τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος[9] μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος, ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἃ καὶ δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθείς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ[10] διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραιώθη εἰς τὴν Ἀσίαν.[11] Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον

1. παρ' Αἰσχύλου μύθοις Rob. περὶ Αἰσχύλου μύθοις Turn.
2. στρωννύς Rob. στορνύς Blomf.
3. Quæ hinc leguntur usque ad verba καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ, ejecit Blomf., et perspicuum est, ea ex alieno loco huc immigrasse.
4. ὅταν Rob.
5. ὅτι Rob.
6. γίνονται Turn.
7. ἔστι μὲν ἡ Rob.
8. περὶ Rob.
9. Verba μετὰ—δεκατέσσαρας ex auctoritate cod. Medicei omisit Blomf.
10. καὶ omittunt Med. Turn. Blomf.
11. Verba ἰστέον — σάζουσι τοὺς ἀνθρώπους cum Med. omisit Blomf.

Digitized by Google

νῆας εἶχον. πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα. δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις, πῶς τῶν Περσῶν περιχενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ,[12] Προμηθεῖ.[13] τούτου τοῦ Ξέρξου πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. γίνωσκε δὲ, ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου,[14] προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατὴρ, Σύρος προσαγορευθεὶς, ἢ Νόθος· ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς.[15] τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

12. Vid. Hermann. dissert. de Æschyli Glaucis.

13. Quæ hinc usque ad finem leguntur, omittuntur in Med. et apud Blomf.

14. τούτων δ Ὑστάσπης Rob. τούτων δ Ὑστάσπου Turn.

15. ἀναιρεθεὶς Rob.

Digitized by Google

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσίς ἐστιν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιστράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστύχιαι καὶ ἀποχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα, Χόρος γερόντων περὶ τὰ βασίλεια τοῦ Ξέρξου, Ἄτοσσα, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἧτταν, Ἄγγελος πάντα διασαφῶν, Εἴδωλον Δαρείου, καὶ Ξέρξης. Πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως.

Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων, ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν· καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει, Ἀθηναίους, ἀνατεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου, πορθῆσαι πόλιν τὰς Σαρδεῖς οὔσας ὑπὸ Δαρείου καὶ ἑτέρας πολλάς. Ὁ καὶ μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθω, ὡς δυσμυρίαν (sic) ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων καὶ αὐτὸν, παραλύει μὲν ὁ Δαρεῖος τοῦτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔτει ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, ὡς δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος. Οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μῦν δέ τινα Σάμιον, ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Πέρσου γράμματα, κατά τινας μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν,

Digitized by Google

ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρύσιον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον τῆς βουλῆς ἕνα κατεθαλάττωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει, Ὀλυμπιάδι οα', Δαρεῖος μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἔπεμψε πάλιν κατὰ τῆς Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλῳ, πεντήκοντα μυριάδων στρατίαν ἔχοντι. Καὶ Νάξον εἷλον καὶ Ἐρετρίαν Εὐβοΐδα πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανώτου τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι, σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ Ξτησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναγείρου, καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων, ἡττῶνται, καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπερ ἀκηκοὼς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε, καὶ πεζὸν συνῆγε στρατὸν, τεταρτῷ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὴν βασίλειαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται, δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀναγκάζοντος αὐτὸν πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἀριθμὸς αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος, μυριάδες πεντακόσιαι, πλοῖα δὲ χίλια σζ'. ᾧ δ' ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Ἐμέτρησε δὲ τὴν στρατιὰν Ξέρξης τοῦτον τὸν τρόπον. Μυρίανδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κενῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἠριθμεῖ. Ξτρατευόντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος, ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρὴς γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προπεμ-

Digitized by Google

φθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων, τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεσάτουν, καὶ διέκοπτον αὐτὸν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος, καὶ τῆς τοῦ πελαγοῦς ῥύμης, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐπέλευσεν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχεῖν τὸ πέλαγος. Καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἵα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐπέλευσε γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι νηῶν, καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλας συνεῦσαι (l. συννεῦσαι, vel potius συννῆσαι) δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἑκατέρας ἠϊόνος· εἶτα δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προσηλῶσαι, καὶ τούτου γενομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέσαι μυρίνων καὶ δαφνῶν φύλλα. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκεῖς περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας, καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψήλην ἐπεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ᾗπερ ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον ὅταν παρεγένετο τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ Κελαινὸν πόλιν τῆς Φρυγίας ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου β' τάλαντα, καὶ ὑ μυριάδας δαρείκου χρυσίου νομίσματος, χιλίασιν ὀλίγαις ἀπολειπομέναις. Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος, καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῷ, ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι, διὰ Φρυγίης καὶ

Digitized by Google

Λυδίης. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν ὠραίαν πλάτανον, καθ' Ἡρόδοτον χρυσῆν ἑτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ἣν καθεζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκίας ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων μὲν τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἴλισσος, καὶ ἕτεροι. Τοξευούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξεύμασιν. Ἐφθαικότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα. Ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπεριποτῶς τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος. Τεῖχος τριτογενεῖ καὶ (dele καὶ) ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθον (l. τελέθειν) τό σε τέκνα τ' ὀνήσει. Μὴ δὲ σύ γ' ἱππόσυνην τε μένων (l. μένειν) καὶ πεζὸν ἴοντα πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος ἀλλ' ὑποχώρει καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀπούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνιέναι τί ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνους προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. Οὓς καί τινες ποιήσαντες καὶ ἐπαναβαντες, ὑπὸ Περσῶν πύργοις αὐτῶν (melius f. αὐτοῖς) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἶπεν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμὸν, ἔπεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλὼν, καὶ περὶ Σαλαμῖνα ὁρμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν, γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζῆνα. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες τρακόσαι. (Sic Ms. Major numerus Herodoto et Plutarcho convenit. ccc. vel, si malis, ccccx. agnoscit poeter, v. 338.) Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς, καὶ μέλλοντος δια-

Digitized by Google

βαίνειν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας, Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κάτεσχε τὴν πάροδον· πάνυ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς, ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἴασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ὀλίγων ἀναβὰς περὶ τὸ Αἰγάλεον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δέ ἐστιν ἀντιπρὺ Σαλαμῖνος· ὁρῶν τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφότερα τὰ ναυτικά, τό τε βαρβαρικὸν, καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἡττηθέντος δὲ κατάπρας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ, θεώμενος ὁ Ξέρξης καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἕλληνες καταλήψασθαι καὶ διαφθείρειν (supple, τὴν γέφυραν) Μαρδόνιον μὲν εἴασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβὼν δραμὼν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν, μόλις μετ' ὀλίγον (f. ὀλίγων) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβάλοντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς, τὴν δὲ ἐν Πλαταιᾷ τοῦ πεζοῦ νίκην, Παυσανίας ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγός.

Hoc argumentum ex cod. M. 1. hausit Buttlerus, suasque animadversiones inseruit, quas non omisi.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΕΡΣΑΙ.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλαξις, κατὰ πρεσβείαν
5 οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
10 κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται

2. πίστα Rob. var. lect. ap. Turn. Usum generis neutrius illustrarunt Wesseling. ad Herod. vi. 100. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 147. Blomfield. in glossar. ad h. l. Elmsl. ad Eur. Med. 887.—καλεῖται pro ἐστί positum, ut infra v. 238., et iis locis, quos Musgr. ad Soph. El. 225. et Monk. ad Eur. Hippolyt. 2. collegerunt.

3. ἀφνειῶν M. 1. Guelph. Reg. C. ἀφνειῶν, τῶν πολυχρύσων Lips. 2. Rob. et miror, in copula καί neminem offendisse, quamquam hic quidem ferri posse videtur.

5. Post Ξέρξης Blomf. comma posuit, sed hæc sejungi nolim, non magis quam Eur. Orest. 342. καὶ μὴν βασιλεὺς ὅδε δὴ στείχει Μενέλαος ἄναξ.

6. Δαρειογενὴς Δαρείου υἱὸς Med. Barocc. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. C. Ald. Turn. Δαρειογενὴς υἱὸς Δαρείου Guelph. Lips. 1. 2. Δαρειογενὴς υἱὸς Reg. F. glossemate in textum recepto.

7. χώραν var. lect. ap. Turn.

8. νόστου Reg. C.

9. πολυχρύσους Regg. L. P.

10. ὀρσοπολεῖται Regg. A. B. G. Guelph. Mosq. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. var. lect. ap. Steph. ὄρσο πολεῖται Lips. 2. ὀρσοπολεῖται Reg. C. ὀρσολοπεῖται Vict. Cant. et recentiores omnes ex auctoritate maxime Hesychii s. v., qui ὀρσολοπεῖται ex Æschylo laudat, quam formam tuentur etiam Dorvill. Vann. crit. p. 480. Ruhnk. Epist. crit. I. p. 41.

Digitized by Google

θυμὸς ἔσωθεν.
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ᾤχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
κοὔτε τὶς ἄγγελος, οὔτε τὶς ἱππεὺς
15 ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἵτε τὸ Σούσων, ἠδ' Ἐκβατάνων,
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἔρκος
προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,
οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πεζοί τε βάδην
20 πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης, ἠδ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάτης, ἠδ' Ἀστάσπης,

11. ἔσωθεν om. Viteb.

12. Ἀσιατιγενὴς Turn. probante Pauwio et Buttlero, unde Ἀσιητιγενὴς dedit Blomf., quod analogiæ repugnare recte censet Lobeck. ad Phryn. p. 646.

13. οἴχωκε Rob. Vict. Brunck. οἴχωκεν Lips. 2. Schütz., qui post hoc vocabulum aliquot versiculos excidisse putat, quia verba νέον δ' ἄνδρα βαΰζει ei sensu carere videntur. φ'χωκεν ἰὸν var. lect. apud Schol., unde Valck. ad Eur. Phœn. 1489., qui subjectum ad βαΰζει desiderabat, locum sic emendavit: φ'χωκε νέον Περσὶς δ' ἐὸν ἄνδρα βαΰζει. Brunckius nihil mutandum, sed ad βαΰζει nominativum Ἀσία pertinere monet, ex Ἀσιατογενὴς repetendum, eumque jam suppleverunt Schol. et Heath. Sed id fieri vix potest; melius Blomf., verbis πᾶσα — φ'χωκε parenthetice sumtis, θυμὸς ad βαΰζει refert, quæ jam Pauwii sententia fuit et Siebel. diatr. de Æsch. Pers. p. 105. Sed omnino fatendum est, verba νέον δ' ἄνδρα βαΰζει admodum incommode hic inserta esse, nexumque sequentium turbare. Itaque locum suspectum habeo.

15. τῶν Περσῶν Med.

16. τὸ ἄστυ Σούσων Rob. — ἠδ' Mosq. — Ἀγβατάνων ex conjectura dedit Brunck., quia Æschyli ævo ita urbis nomen elatum sit, eumque sequuntur Schütz. et Blomf., sed quum, ut v. 526. libri omnes in Ἐκβατάνων consentiant (Ἐκβαττάνων M. 1.), vulgatam lectionem retinui.

17. εἰς pro καὶ Rob. — κίσσιον Blomf., quia a Strabone et Herodoto Cissii et Cissia, gens et regio Persiæ, commemorantur. Sed hæc non est mutandi causa.

19. νηῶν Med. Reg. L. Viteb. νηῶν τε Mosq.

20. στίφος Ald. Rob. Turn.

21. ἀμνίστρης Colb. 1. ἀμνήστρης Ald. ἀμήστρης Rob. Idem infra Ἀμηστρις pro metri ratione vocatur, quod jam monuit Brunck. — ἀρταφέρνης Regg. A. F. K. Guelph. Lips. 2, ἀρτα αφρένης Mosq.

22. Μεγαβάζης vulg., sed μεταβάτης Med. Reg. H. Mosq. Lambeth. Ald. Hinc Μεγαβάτης dedit Blomf., optimorum librorum auctoritatem secutus, idque confirmatur ab Herodoto VII. 97., ubi Μεγάβαζος ὁ Μεγαβατέω commemoratur, et ipsum illud Μεγαβάτης habent Colb. 1. Viteb. —ἀστάπης Barocc. Mosq. Vitob. M. 1. 2. Colb. 1. Ald. Rob. ἀπάσπης var. lect. ap. Turn. ἀστάτης Reg. C. ἀστάσπις var. lect. in Reg. O.

Digitized by Google

ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
25 σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Αρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης,
30 καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
35 Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων

24. βασιλεῖς Mosq. Viteb. Colb. 1. Guelph. M. 1. Ald. Rob., quam formam recepit Blomf., quia ei antiquior videtur.—βασιλέων Lips. 2.

25. σοαῦται Ald. σοῦντον Lips. 2.

26. τοξοδάμαντον δ' ἱπποβάται Mosq. τοξοδαμαντες ἠδ' ἱπποβάται Guelph. Viteb.

28. ἐν τλήμονι vulg. ἀτλήμονι Rob. εὐτλήμονι Colb. 2. εὐτλήμονι Regg. A. B. M. 1. Ven. 2. et M. 2. a prima manu, quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf.

29. Ἀρτημβάρης Glasg. fortasse errore typ.

31. Φαρανδάκης δ' Reg. P.

32. ἵππων ἐλατὴρ Barocc. Colb. 1. Reg. C. Ald. Turn., præterea θ' Σωσθάνης Ald. καὶ Σωσθάνης Turn. et hoc recepit Blomf., sed correctioni metri gratia susceptæ hoc similius est quam codicis lectioni, quare nisi ex Aldina lectione aliud quid erui potest, in vulgata acquiescendum erit, nam τ' facile omitti potuit a librariis, quibus propter prægressum θ' otiosum videbatur. Præterea paræmiacus huic loco aptissimus est, neque in spondaico ejus exitu est offendendum, v. Herm. El. metr. p. 378.— σοσθάνης Mosq. M. 2. σουσθάνης Viteb. σωσθένης Guelph. Reg. L. M. 1. σωσθίνης Reg. G.

33. πολυθρέμων Guelph. πολυθέμων var. lect. in Reg. O.

34. ἔπεμψε Ald. Turn. Vict. — Σοῦσις, Κάνης, Πηγγὰς, Τάγων varia lect. ap. Schol. πηγᾶς ταγὸν etiam M. 1. πηγᾶς ταγῶν var. lect. in Reg. O. et πηγὰς ἀγὸν Rob., unde Σούσας, Κάνης, Πήγας, Πελάγων suspicatur Blomf., quod vix probandum, nec probabilius est, quod proponit Siebelis p. 119. πέλτης ταγῶν Αἰγυπτιογενοῦς. —De transitu ab accusativo ad nominativum v. Poppo prolegg. in Thuc. I. p. 112.

35. αἰγυπτιογενὴς vulg., quod ita defendit Brunck., ut synizesi in ιο facta vocem πεντασύλλαβον esse dicat, probante Schützio. Sed quamquam synizesin illam admitti posse non nego, compositio tamen illa ab analogia abhorret; præterea Æschylus ipse formam αἰγυπτογενὴς habet Suppl. 30., eandemque nostro loco exhibent Med. Reg. P. Lips. 2. Barocc. Mosq. Ald. Turn., unde jure receperunt Glasg. et Blomf., probante Herm. de emend. gr. gr. p. 34.

Digitized by Google

μέγας Ἀρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ, πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητραγαθὴς
Ἀρκτεύς τ' ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,

37. μέγας τ' Mosq. Guelph. — ὠγυγίας vulg., sed ὠγυγίου Rob. ὠγυγίους Med. Regg. A. B. C. H. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph., quod recte prætulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

38. μεθέπων Colb. 2.— ἀριόμαρδος Reg. C. ἀριομᾶρδος Reg. P.

39. ἑλιοβάται· οἱ Med. ἑλλειοβάται Ald.

40. ἀνάριθμον Colb. 1. Turn. ἀνήριθμον M. 2. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον var. lect. in Reg. O.

41. ἁβροδιαίτων Lips. 2.—ἕσπεται Ald. ἔσπεται Rob.

42. ἔθος conj. Pauw. male. Schütz. τοὺς abesse, et versu præcedente οἵ τ' legi vult, ut construatur Μητραγαθὴς Ἀρκτεύς τε, οἵ κατέχουσιν ἔθνος, quod vix necessarium est. — μητρογαθὴς Med. M. 1. Reg. C. μιτρογαθὴς Reg. A., quod Brunck. recepit, qui de metro securus illud ex μίτρα et γηθέω compositum putat. Eum secutus tamen Schützius, parum accurate inspecto Brunckiano exemplari, Μιτραγαθὴς dedit. Ceterum μιτρογαθὴς habent etiam Regg. C. K. M. 2.
ι ο
μητραγαθὴς Reg. B. μιθρογαθὴς Reg. L. μιτρογαθὴς Reg. G. μιτραγαθὴς Lips. 2. Μιθραγαθὴς dedit Blomf., quod ad similitudinem nominis Μιθραδάτης a Μίθρας formatum sit. Sed has compositiones profecto non curavit Æschylus, quare in vulg. acquiescendum, nisi forte Μητρογαθὴς scribendum est, quia plurimi libri ο in secunda syllaba habere videntur.
ο

44. ἀρκεύς vulg. αρτεύς Reg. C. ἀρητεύς Rob. ἀρκτεύς Med. Regg. L. P. M. 2. Ven. 2. idemque latet in lectione Rob. ex frequentissima litterarum η et κ confusione (cf. Wesseling. et Valck. ad Herod. p. 602. Bast. ad Gregor. Cor. p. 716.), hinc rectissime receptum a Blomfieldio, præsertim quum idem nomen infra v. 317. recurrat. — βασιλεῖς Mosq. Ald. Rob. Turn. Vict., sed βασιλῆς Colb. 1. Reg. G. Viteb. Lips. 2. Ven. 2. Brunck. Glasg. Schütz. βασιλῆες Reg. L. Guelph. M. 1. 2.— δίοπτοι Reg. F. et libri supra commemorati omnes præter Turn. Vict.

45. χαὶ Blomf. ex Schol., ut dicit; sed hic, quum locum fusius explicans dicat: καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις, de textu nihil probat, nam ne poterat quidem articulum omittere. Tragici persæpe articulum omittunt, ubi in oratione pedestri poni debet, v. quæ ad Prom. 347. monita sunt.

46. ἅρμασι πολλοῖς Brunck., in quo quam elegantiam et concinnitatem structuræ reperiat Schütz. non assequor.—ἐξορμῶσι Rob. Turn. Vict.

47. τέλη pro τάγματα v. Erf. ad Soph. Antig. 143. ed. min.

Digitized by Google

φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦνται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάσται,
50 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
55 καὶ τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ασίας ἕπεται,
δεινᾶς βασιλέως ὑπὸ πομπᾶς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
60 οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
τείνοντα χρόνον τρομέονται.
65 πεπέρακεν μὲν ὁ περσέ- στρ. α'.

48. προσειδέσθαι Ald.

49. Versus sequens in Ald. Rob. ante hunc versum positus est. — στεῦται Mosq. σοῦνται cur malit Blomf. nescio.—δ' ἱροῦ Τμῶλον Ald.

50. δούλειον libri omnes. δούλιον metri causa Stanl. et recentiores. ἑλλάδ' Rob.

51. τ' Ἄραβις Turn. var. lect. ap. Steph. θάρσυβις Regg. C. K. θίρβις var. lect. in Reg. O.

52. μυσὶ Ald.

53. πάμμικτος Rob.

54. φόρδην suspicatur Schütz., quod verum videtur Blomfieldio, sed otiosum foret, quum præcesserit πάμμικτον σύδην var. lect. in Reg. Q.

55. καὶ om. Guelph.—λήμματι Colb. 1. Lips. 2. Mosq. Viteb. Rob. — Cum loco nostro Lobeck. ad Aj. 151. apte comparat Simonidæ Epigramm. XXXIII. εὐτόλμῳ ψυχᾶς λέματι πειθόμενοι.

56. μαχαιροφόνον cum var. lect. μαχαιροφόρον Reg. O.

57. ἕκεται προτροναῖς Ox. Ven. 1. Ald. glossa in textum recepta, hoc enim vocabulo Schol. ὑποπομπαῖς explicat.

58. ὑποπομπαῖς libri omnes et Schol. ὑπὸ πομπαῖς ex sententia Abreschii recte Brunck. Schütz. Blomf.

59. γαίας Viteb. αἴης Regg. A. B., quod male receperunt Brunck. et Schütz.

60. ἔχεται Viteb.

61. οὐδὲ περὶ Mosq.

63. τοκέας Guelph. τοκέες τ' obelo notavit Glasg. τοκέες δ' Blomf. ex Schol., ut dicit. Sed nulla mutandi causa est, modo post μαλερῷ non colo, ut vulgo, sed commate distinguatur.—ἡμερόλεκτον Guelph.

64. τρομαίονται Guelph. (τραμέονται secundum Buttl.). τρέμονται Lips. 2.

65. Hos versus, qui vulgo aliter distribuuntur, in ionicos dimetros dis-

Digitized by Google

πτολις ἤδη βασίλειος
στρατὸς εἰς ἀντίπορον γεί-
τονα χώραν, λινοδέσμῳ
σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
70 Αθαμαντίδος Ἕλλης,
πολύγομφον ὅδισμα 70
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.
πολυάνδρου δ' Ἀσίας θού- ἀντ. α'.
ριος ἄρχων· ἐπὶ πᾶσαν
75 χθόνα ποιμανόριον θεῖ-
ον ἐλαύνει διχόθεν, πε- 75
ζονόμοις, ἔπ τε θαλάσσης,
ὀχυροῖσι πεποιθὼς
στυφέλοις ἐφέταις, χρυ-
80 σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.
κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων, στρ. β'.

ponendos esse viderunt Burnei., quem sequitur Blomf., et Herm. El. metr. p. 497. 729., qui quæ de tota hujus parodi conformatione monet, vere monet. —πεπέρακε vulg. πεπέρακεν, quod metrum postulat, Glasg. Blomf. et sic Turn., ubi tamen μὲν omittitur. πέπρακε Reg. L.—περσέπολις Viteb.

68. χθόνα pro χώραν Guelph. Regg. C. K. Ven. 2. M. 1. Rob. et var. lect. in Reg. O., quæ voces etiam v. 75. confunduntur.

70. Ἕλλας Med. Regg. A. B. Viteb., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., sed hic eo minus a reliquorum librorum omnium lectione discesserim, quod ἑλλήσποντον respicitur; quare Ἕλλης necessarium est.

71. ἔρεισμα pro ὅδισμα Rob. var. lect. ap. Schol. ὀδισμοῦ inepte suspicatur Blomf.

75. χώραν pro χθόνα Regg. C. K. Ven. 2. Guelph. Rob. — ποιμανόριον Viteb. πημανόριον Reg. L.

76. ἐλαύνοι Guelph.

77. πεδιονόμοις Guelph.—θαλάσσας Blomf., qui formas doricas in carminibus lyricis ubique inepto studio reponere conatur.

78. ἐχυροῖσι M. 1. Regg. L. P. ἐχυροῖς Colb. 1. ἐχυροῖσι. γρ. ὀχυρόῖσι Reg. O.

79. ἐφέταις Colb. 1. Rob. ἐρέταις suspicatur Blomf.

80. χρυσονόμου Med. Barocc. Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. ap. Schol. et Steph., quam recepit Blomf., nos autem vulgatam prætulimus, amant enim tragici substantivum cum adjectivo ejusdem originis jungere, neque in χρυσονόμου γενεᾶς aptum video sensum.—ἰσόθεον var. lect. in Reg. O. et ap. Steph. De prima in ἴσοθεος producta v. Erf. ad Soph. Ant. 830. ed. min.

81. Quæ sequuntur, monostrophica vulgo leguntur; in strophas disposui in Comment. Æsch. p. 65. s. et auctore Burneio Blomf.—κυανοῦν metri causa Blomf., facilius reponi posset κυανὸν, sed nihil omnino mutandum puto; κυάνεον ex synizesi vocalis υ trisyllabum est, ut infra v. 559. κυανώ-

Digitized by Google

φονίου δέργμα δράκοντος, 80
πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
Σύριόν θ' ἅρμα διώκων,
85 ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξοδάμνον Ἄρην.
δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς ἀντ. β'. 85
μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν,
ὀχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
90 ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός. 90
δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ ἐπῳδός.

πῆδες tetrasyllabum, cf. Herm. El. metr. p. 53. et ad Soph. Œd. R. 640. —ἅμασι Ald. — λεύσων M. 1. 2. Ald. Rob. βλέπων Viteb.

82. φονίου Med. Regg. C. G. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. —δέρμα Med. Reg. C. δεῖγμα Reg. G.

83. πουλύχειρ Ald. Rob.—πολυναύτας ex uno M. 2. recepit Blomf. doricæ formæ causa.

84. ἀσύριον Regg. A. C. F. G. Mosq. Colb. 2. Viteb. Ven. 2. M. 2. Guelph. (sec. Buttl.) Ald. ἀσσύριον Reg. B. Guelph. Ox. Rob. Turn. ἀσύριον δέργμα δράκοντος Colb. 1. Sed inter lineas a secunda manu scriptum ἀσυρίδν τε τ' ἅρμα ἐλαύνων. — ἅμα Mosq. Ald.

85. δουρικλύτοις M. 1. (δορυκλύτοις sec. Buttl.)

86. τοξόδαμνον vulg. Accentum mutandum esse recte monuit Blomf.—ἴρη Reg. C. Rob. suprascr. in Reg. B. et var. lect. in Reg. O. ἴρη Med. De prima in Ἄρης producta v. Comment. Æsch. p. 67.

87. ἐπιστὰς var. lect. in Reg. O.

88. φωτῶν τάξεσιν Viteb. Colb. 1. ex glossa.

89. ὀχυροῖς vulg. ὀχυροῖς Colb. 1. (ubi legitur οὐδ' ἅρα ἔρκεα ἴσχει ὀχυροῖς) Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi, quamquam non cum eo ubique hanc formam alterius loco ponendam esse censeo.—εἴργειν vulg. εἴργειν Ald. Rob., quod recte recepit Blomf.

91. ἀπρόσοιτος M. 1. Reg. C. ἀπρόσιτος M. 2. — Περσῶν Blomf. de suo.

92. λεὼς vulg. λαὸς, quod metrum postulat, Med. Regg. A. B. C. G. Lambeth. M. 1. Ven. 1. Guelph. Ald. et sic inde a Pauwio omnes.

93. Hanc epodam in stropham et antistropham olim diviserunt Hermannus et Seidler. de verse. dochm. p. 407., quod non sine magnis mutationibus fieri potuit hoc modo:

Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει,
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνῴσσων;

et antistr.:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνει
Βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα·
Τόθεν οὐκ ἔστιν ἀλύξαν-
τα φυγεῖν ὑπερθε θανατόν.

Sed epodum esse viderunt Herm. El. metr. p. 729. 731., Burnei., quem sequitur Blomf. et Lachm. de chor. syst. p. 68., qui tamen μεσῳδὸν potius vocat.

93. δολομήτην Guelph. — ἀπάτην Guelph. Vit. Mosq.

Digitized by Google

τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
95 τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;
φιλόφρων γὰρ σαίνου- 95
σα τὸ πρῶτον, παράγει
βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
100 τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' στρ. α'. 100
ἐκράτησεν τὸ παλαι-
ὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
105 πολέμους πυργοδαΐκτους
διέπειν, ἱππιοχάρμας 105
τε κλόνους, πόλεων τ' ἀναστάσεις.
ἔμαθον δ' εὐρυπόροι- ἀντ. α'.
ο θαλάσσης πολιαι-
110 νομένης πνεύματι λάβρῳ

94. θνητὸς Vit. θεοῦ—θνατὸς omittit Mosq.

96. εὐπετέως Mosq. Reg. P. εὐπετοῦς Glasg. Blomf., quod metrum fere postulare videtur, nam quæ ad vulgatam defendendam affert Seidler. de vers. dochm. p. 393., ea vix probari possunt; sed nihil contra libros mutare ausus sum in re minus certa.—ἀναίσσων Turn. ἀναΐσσων Vict. ἀνάσσων Brunck. Glasg. Schütz. Blomfield. Sed reliquorum librorum omnium lectio ἀνάσσων ut retineatur, postulat genitivus πηδήματος, quis enim admittat enallagen illam, quam comminiscuntur Brunck. et Blomf., ut κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς positum sit pro κραιπνοῦ ποδὸς πηδήματι εὐπετεῖ?

97. Hi versus quin corrupti sint, metrum dubitare non sinit, quos ita fere legendos puto:

Φιλόφρων γὰρ παρασαίνου-
σα τὸ πρῶτον,
Παράγει βρότον εἰς ἀρκύστατα.

ut versus postremus eodem metro decurrat, quo v. 107., παρα enim a præcedente γὰρ facile absorbari potuit.

99. βροτοὺς Reg. K.—ἀρκύσαντα Rob. et var. lect. ap. Turn. ἀρκύστατα δίκτυας Colb. 1.

100. ὅτερθεν ἀλύξαντα Rob. ὅτερθεν τὸν ἀλύξαντα var. lect. ap. Steph., neque improbarem, si θνατὸν abesset. —θνητὸν M. 2. et suprascr. in M. 1.

103. ἐκράτησε Rob. Turn. ἐκράτητε Vict.

104. ἐπέσκηψαι M. 1.

106. ἱππιοχάρμους M. 1. ἱππυχάρμας Viteb. Mosq. ἱππυχάρμας Ald.

107. πολέων τὲ ἀνστάσεις Reg. A. Turn. Vict. πόλεων δ' ἀνστάσεις Med. πολέων δ' ἀναστάσεις Barocc. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. πολέων τ' ἀναστάσεις reliqui omnes codd. et edd.

109. θαλάσσας Regg. A. B. Rob., quod male receperunt Brunck. Schütz., præsertim quum præcedat εὐρυπόροιο.

110. πολιανομένας Regg. A. B. M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.—

Digitized by Google

ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσ- 110
μασι, λαοπόροις τε μηχαναῖς.
ταῦτά μοι μελαγχίτων στρ. β'.
115 φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ,
ὀὰ, Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε, μὴ πόλις πύθη- 115
ται, κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος,—
καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντ. β'.
120 ἀντίδουπον ἔσσεται,
ὀὰ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη- 120
θὴς ὅμιλος ἀπύων·—
βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λαπίς.
πᾶς γὰρ ἱππηλάτας στρ. γ'.

λαίρῳ Reg. C. Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. λαίρῳ cum var. lect. λάβρῳ Reg. O.

111. ἐς ὀφῶν Ald.—ἄλγος Reg. O. ἄλσος de mari adhibitum illustrat Meinek. quæst. Menandr. p. 9.

112. πίσυνοι Ald. Rob. πίσυνος Guelph.

113. μαχαναῖς Blomf. de suo.

114. μὴ Med. Colb. 1. 2. Regg. G. L. Guelph. Med. 1.—Quæ sequuntur, ita construenda judicarunt Brunck. et Schütz.: φοβοῦμαι, μὴ πόλις πύθηται, καὶ τὸ Κισσίων πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται, βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λαπίς. Sed incommodi aliquid habet φοβοῦμαι, μὴ ἀντίδουπον ἔσσεται, quare malui verba καὶ τὸ Κίσσινον—ἀπύων parenthetice accipere, ut a φοβοῦμαι pendeant tantum πύθηται et πέσῃ. Ad πύθηται objecti loco pertinet ὀὰ, Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε, quod magis etiam perspicuum foret, si, quod Schützius proponit, legeretur: ὀὰ Περσικοῦ στρατεύματος, τοῦτο μὴ πόλις πύθηται, quamquam hoc non est necessarium. Mox autem ὅμιλος ἀπύων nominativos absolutos esse pro ὁμίλου ἀπύοντος, jam Brunckius vidit, quem recte sequitur Schütz. Aliter tamen accepit Blomf., qui quum ex Burneii emendatione ἔσσεται in ἕσσεται mutaverit, verba ἀντίδουπον—ἀπύων parenthesi includit, quod propter mutationem illam non probandum est.

116. ὀᾷ Med.

119. Κισσίων Viteb. Mosq. Rob. Κισσίων Regg. C. G. L. P. Colb. 1. Lambeth., quod recepit Blomf., ut v. 17., hic saltem cum aliqua veri specie propter librorum quorundam auctoritatem.

120. ἔσεται Med. Reg. C. Colb. 1. ἕσεται ex Burneii emendatione Blomf., ut forma non Attica evitetur; sed quam formam vel in senariis passim occurrere certum est, quis eam in carmine lyrico admitti posse neget, in hoc præsertim, quod complures formas epicas exhibet. Sensum mutationem nullam postulare, supra monitum est.

121. Voces τοῦτ' ἔπος desunt in Ald. Turn.—ὀᾷ Med.

122. γυναικοπληθὴς ἔσται ὅμιλος Rob. ex schol. γυναικοπληθὸς Reg. K.

123. δ' omittunt Ald. Rob.

124. ἱππηλάτάς τε Rob. Vict. Cant., ἱππηλάτης τε Med., sed τε, quod a reliquis libris omnibus abest, recte

Digitized by Google

125 καὶ πεδοστιβὴς λεὼς, 125
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισ-
σῶν, σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. 130
130 λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ, ἀντ. γ'.
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἑκάσ-
τα πόθῳ φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα- 135
135 τῆρ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα πεδνὴν καὶ βαθύβουλον 140
θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει·

expunxerunt Brunck. et recentiores. —πεδοτριβὴς var. lect. in Reg. O.

126. ἐκλέλοιπε vulg. ἐκλέλοιπεν Med. Reg. P. Rob. et auctore Burneio Blomf., postulante metro.

127. μελισσάων Reg. B. μελισσάων Guelph. μέλισσα Med. Reg. P. μελισσάων cum var. lect. μελισσῶν Reg. O. μελισσᾶν M. 1. Rob. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed non est, quod a vulgata discedatur.—ξὺν Glasg. —ὀρχάμονι var. lect. in Reg. O.

128. ἀμείψας Viteb.

131. πίμπλανται vulg. refragante metro et grammatica lege. πίμπλαται Med. Regg. G. L. N. P. Colb. 2. Viteb. Brunck. et recentiores.—δακρύμασι vulg. δακρύμασιν Med. Reg. P. Burn. Blomf.

132. ἀκροπένθ' εἰς Ald.

133. ἑκάστη vulg. ἕκαστα Viteb. ἑκάστα Med. M. 2. Guelph. Regg. A. B. Brunck. et recentiores.—δ' δόῃ pro πόθῳ ineptissime legi vult Schütz., nec alia de causa, quam quod πόθῳ antecessit, quam sæpissime ei mutandi causam fuisse vidimus, cf. Comment. Æschyl. pag. 8. δ', quod post ἑκάστα vix abesse posse putat Schütz., ne ferri quidem potest.

134. αἰχμήεντα vulg. αἰχμητάεντα Ox. Ald. αἰχμάεντα Regg. A. B. G. Guelph. Brunck. et recentiores.

135. εὐνατῆρ' προπεμψαμένα Rob. ἀπο εὐνατῆρα προπεμψαμένα Reg. A. εὐνατῆρα προπεμψαμένα M. 1., quod recepit Glasg., sed obelo notatum, et Schütz. cui cur multo aptius visum sit vulgato, reliquorum omnium codd. et edd. consensu firmato, non assequor. ἀποπεμψαμένη Med. Guelph. μονόζυξ var. lect. in Reg. O.

136. Vulgo hi anapæsti ita dispositi sunt, ut v. 137. et 142. monometri sint, præcedentes autem dimetri, quam rationem ex sententia Hermanni ad Aristoph. Nub. 1012. recte mutavit Blomf.—ἀλλ' ἄγετε M. 2. Viteb. ἀλλ' ἄγετ' δ Ven. 2. Lips. 2. Rob. var. lect. sp. Turn.

139. προσήκει M. 2. Colb. 2.

Digitized by Google

140 πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἀμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν, 145
ἢ δοριπράνου
145 λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτης βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμὴ, προσπιτνῶ· 150
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
150 πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιὰ, χαῖρε, Δαρείου γύναι,

140. πράξει Ven. 2. Lips. 2.

142. πρωνύμιον Guelph. πατρώνυμον Mosq. Offenderunt hoc loco Schütz. et Blomf., quorum ille, quum sensum non perspiceret, vocabula τὸ παρωνύμιον ejici vult, hic vero, qui præterea πατρωνύμιον vocem barbaram esse judicat, in textu dedit τὸ πατρώνυμον ἂν, in notis autem suspicatur τό τε Περσάνομον. Sed adjectivum πατρωνύμιος non magis suspectum est quam παρωνύμιος et ἐπωνύμιος pro παράνυμος et ἐπάνυμος, quorum hoc apud Pindarum et Herodotum legitur. Sensum autem recte explicat Schol.: ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἐστὶν, ὁ ἐκ προγόνων ἰθαγενής, causam enim affert Chorus, cur de Xerxe sollicitus sit, quod ex ipsorum gente et patre rege sit natus, eaque tanquam epexegesis vocabulo Δαρειογενὴς apponitur.—ἡμέτερον Blomfield. de suo, ut dorica forma anapæstis expellatur. ἡμεότερον M. 2.

143. πρότερον Rob.—τόξον ῥῆμα Ald.—ῥεῦμα M. 1. Reg. C. var. lect. ap. Turn.

144. δορυπράνου Turn. Vict. et recentiores. Antiquam lectionem recte revocavit Blomfield.

146. ἴσον Ald. Rob.

147. φῶς Ox. Ven. 2. Lips. 2. Ald. —ὁρᾶται cum var. lect. ὁρμᾶται Reg. O.

148. Deesse aliquid, docet metrum; τὴν προσπιτνῶ ex emendatione Heathii dederunt Brunck. Schütz. προσπιτνῶμεν Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., neutrum metro satisfacit. Blomfield. aut προπίτνειν δ' ἡμᾶς legendum censet, aut προσπιτνῶ prorsus ejiciendum esse. Si conjecturæ indulgendum est, mihi προσπίπτωμεν verum videtur, quod primum propter præcedens ἐμὴ in προσπίπτω, deinde ex confusione frequentissima in προσπιτῶ mutatum est. προσπιτνῶ, προσκυνῶ Med. Colb. 1. Reg. L.

149. καὶ προσφθόγγοισι χρεὼν Blomf. propter καὶ—δὲ, quod damnat, ut solet, cæsuram potius violatam ferens. vid. ad Eum. 65. et Ind. s. v.—πρὸς φθόγγοις Guelph.

152. μέρων var. lect. pro μῆτερ in Reg. O. ex compendio, ut videtur, pro μητέρων, qui est error pro μῆτερ ἄ. γηραιὰ Ald. Rob.

Digitized by Google

θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς, 155
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ.

155 ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσοστόλμους δόμους,
καὶ τὸ Δαρείου τε κάμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
μῦθον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ 161
160 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.

153. εὐνάτειρα vulg. εὐνάτηρα Ald. η εὐνατειρα Reg. B. εὐνήτειρα Med. Viteb., quod recte recepit Blomf., suspicans tamen εὐνάστειρα potius vel εὐνέτειρα legendum esse. Dorica forma hic non magis ferri potest, quam v. 156., quamquam tuetur eam Brunck., vocabulo ἑβδομαγέτας, quod in senariis sane occurrit, sed alia de causa.— καὶ omittunt Viteb. M. 2. Ald. Rob.

154. ἐφέστηκε var. lect. in Reg. O. στρατοῦ Regg. A. F. G. Ven. 2. Colb. 2. Guelph. Rob., quod receperunt Brunckius, Schütz. Blomf. Sed quum utrumque recte dici possit, in vulgata acquiescere malui, praesertim quum dativus, quem vocant, commodi aptior etiam genitivo videatur. Inepte enim Blomf. dativum ferri posse negat, quia μεταστῆναί τινι sit alicui viam dare. Μεθεστηκέναι significat alio loco stare, quam quo quis antea stetit, unde illud sane etiam exprimere potest, quod vult Blomf., sed ea non unica ejus vocabuli vis est. ἀπὸ τοῦ στρατοῦ legitur in margine Reg. O., librarius igitur ἐφέστηκε legisse videtur.

155. χρυσοστόλβους Ald. ex frequentissima litterarum β et μ confusione; hinc natum χρυσοστίλβους in Guelph. Regg. C. F. P. Ven. 2. Turn. χρυσοστόλους Regg. G. H. O. (in quo reliquae etiam lectiones adnotatae sunt) Colb. 2. Viteb. Rob., quod recepit Blomf., quo facto versum nescio quomodo numerosiorem evadere putat. Imo pleniorem formam praefert Æschylus, ubi metrum non repugnat; praeterea quomodo omitti potuerit μ facilius intelligitur, quam quomodo addi.

156. κἄμοῦ vulg. κἄμὸν Med. Regg. A. B. C. Viteb. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob., quod recte praetulerunt Brunck. et recentiores.—εὐναστήριον vulg. εὐναστήριον Regg. G. P. Guelph., quod recte recepit Blomf.; εὐναστήριον nusquam in tragicorum trimetris comparet, εὐναστήριον Soph. Trach. 914. Eur. Orest. 583.

157. καί μοι Viteb. Reg. L. καί μου Ven. 2. Ald.—δ' omittit Colb. 2.— De dictione εἰς ὑμᾶς ἐρῶ vid. Porr. ad Eurip. Suppl. 1066. ed. Gaisf. et Advers. p. 273. ed. Lips.

158. ἐμαυτῆς οὐδαμῶς Colb. 2. Guelph. Rob.—ἀδείματος Reg. C. M. 1. Turn., quod recepit Blomf. perperam. Forma plenior praestat ut v. 155. Non magis probandum, quod suspicatur Vanvilliers. οὖσα δείματος scribendum esse.

159. κονίσας Ven. 2. Colb. 2. M. 1. 2. Rob. Vict.—ποδὶ Ven. 2.— ἀντρέψῃ Ald. ἀνατρέψει Mosq. ἀνατρέψῃ Regg. A. C. Ven. 2. Colb. 2. M. 1. 2. Viteb. Guelph. Rob., quod receperunt Brunck. Schütz. sine causa. vid. Blomfield. ad Sept. Th. 740.

160. εἷλεν Ald.—οὐκ ἄνευ θεῶν τινὸς habet etiam Eurip. Bacch. 763.

Digitized by Google

ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα. 165
ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
πάντα γὰρ τὰ κείδ' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. 170

ΧΟΡΟΣ.

εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δὶς φράσαι

ἄνευ θεῶν του Phœn. 1606. οὐκ ἄνευ θεῶν Iph. Aul. 808.

161. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse docet cæsura violata. Sensit primus Porsonus, qui in præf. ad Eur. Hecub. pag. XLVIII. versum ita emendare conatus est: ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῇ, quam conjecturam probavit Elmal. in *Edinburgh Review* 1811. N. XXXVII. p. 92., recepit Blomf., sed recte improbavit Herm. El. metr. 82. Nam neque collocatio illa vocabuli διπλῇ placet, et displicet adjectivum ἄφραστος, quod non convenit curæ, quæ mox verbis exprimitur; in hoc igitur potius vitium latere puto. Jam restituitur cæsura, si α initiale hujus vocabuli ad μέριμνα trahitur; in eo autem, quod restat, φραστος, non video quid aliud latere possit, quam φραστὸς, neque abhorreret ab hoc loco μέριμνα φραστὸς ἐν φρεσὶν, *cura in pectore inclusa et infixa*, et in eandem conjecturam incidisse video Reisigium Conject. in Aristoph. I. p. 128. Sed in textum recipere non sum ausus.—φρεσὶν Rob.

162. ἄνανδρον Blomfield., sed neque mutandi causam video et πλῆθος ἄνανδρον sensu caret, contra χρήματα ἄνανδρα sunt *divitiæ sine viris*, illud enim dicit, timere se, ne et divitias sine viris honore careant, et viri sine divitiis felicitate.

164. γ' omittit M. 2.

165. δόμου Regg. L. P.—νομίζου Viteb.—δεσπότης Ald.

166. πρὸς τάγ' var. lect. in Reg. O. —ὡς omittit Viteb. Ven. 2.

167. τοῦδ' ἐμοὶ M. 2. μοι omittit M. 1.—γίνεσθε vulg. γίγνεσθε Glasg. γενέσθε Med. Reg. G., quod post Blomf. recepi, non quia cum eo imperativum præsentis a tragicis non usurpatum esse censeo, sed quia codicis Medicei auctoritatem sequendam puto. — Περσῶν γηραλέα πιστώματα Blomf. propter v. 1. ex conjectura ineptissima; nam quod ibi poeta dixit Περσῶν πιστὰ, inde non sequitur, ei aliter dicere non licuisse, præsertim quum hic sit allocutio, quæ illic non est.—γηραλαία M. 1. Ald. Rob.

168. βουλεύμασι Rob.

169. μέσε pro μή σε Rob.—φράσειν legi jubet Elmslei. ad Eur. Med. 580., sine causa, non enim de futuro tan-

Digitized by Google

170 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν, 175
Ἰαόνων γῆν οἴχεται, πέρσαι θέλων·
175 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη, 180
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
180 μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολὺ,
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ κασιγνήτα γένους
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον. 185
τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ δόκουν ὁρᾶν,

tum tempore, sed de quovis loquitur Chorus.

170. μήτ' ἔργον μήτ' ἔπος M. 2. — ὃς ἂν Rob. — δυνάμεις Med. — θέλοι M. 2. θέλει Ald. Rob. θέλῃ in textu quidem habet Blomf., sed ex nota apparet, eum θέλοι dare voluisse, quia θέλῃ solœcum sit; mihi contra θέλοι solœcum videtur. Omnino postrema versus pars ei sensu carere et corrupta esse videtur, quam sic restitui posse putat: ὅντερ δύναμις· ἡγεῖσθαι σὲ δεῖ. Sed sensus est: *omnia, in quibus vis se mihi ducem præbere vult.*

171. κακεῖς Robort. — Male Schütz.: *vere enim nos benevolos tibi harum rerum consultores vocas.* Sensus est: *benevolos enim nos in consilium vocas*, vel *consultores adhibes.*

172. αἰεὶ Turn. Vict. — ὀνείρασιν M. 1.

173. ἀφ' οὗ, omisso περ, Guelph. — ἐμὸς παῖς M. 2.

174. οἴχετ' ἐκπέρσαι M. 1.

176. ὃς τις Ald.

177. μοι omittit Med. — γυναῖκες Viteb. — εἰείμοναι M. 2. εἰείμονες Viteb. Ald. Turn. — De duabus mulieribus duas terræ partes, Europam et Asiam, repræsentantibus vid. Schaefer. Melet. crit. p. 37.

179. ἥδ' Aldin. Rob. — αὖ Ven. 1.

180. μεγέθει δὲ Guelph. — ἐκπρεπεστάτα vulg. (ἐκπρεπέστατα male Schütz.) εὐπρεπεστάτα Reg. B. Guelph. Barocc. M. 1. 2. Ald. Turn., quod recte revocavit Blomf.

181. κάλλει τ' ἀμώμῳ Ald. Rob. Vict., quod fere præferendum puto, nam illud, credo, poeta potius ita dixisset κάλλος τ' ἀμώμω. Probare hoc etiam librorum lectio εὐπρεπεστάτα videtur, hoc enim si ad solum μέγεθος pertineret, ἐκπρεπεστάτα præstaret. — κασιγνήτω Reg. G. var. lect. in Reg. B.

182. ταυτοῦ vulg. αὐτοῦ Mosq. τ' αὐτοῦ Aldin. Rob. ταὐτοῦ Turn., quod recte recepit Blomfield.

184. ὃς deest M. 2. — ἐδόκουν Guelph. δόκουν Ald. Rob.

Digitized by Google

185 τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
κατεῖχε, κἀπεράϋνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθησι. χὴ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ, 190
ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
190 ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διασπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται 195
Δαρεῖος οἰκτείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
195 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.
ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
ἕψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ 200
βωμὸν προσέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
200 θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·

185. τεῦχον varr. lect. in Reg. O. ἔτευχον ἀλλήλῃσι Glasgov., quia infinitivus τεύχειν non habere videbatur, unde penderet, sed pendet ab ὡς εἰδέναι ὁρᾶν, quasi ὡς abesset, vid. Erfurdt. ad Soph. Ant. 736. edit. min. Hermann. ad Viger. p. 745. et in Mus. ant. stud. I. p. 192. sq. Heind. ad Plat. Sophist. 105. et ad Cic. de nat. Deor. II. 37.—ἐν omittunt Ald. Rob. —ἀλήλαιν Aldin. ἀλλήλοισι Reg. K. Guelph. Viteb. M. 2. Rob. ἀλλήλαισι Blomf. de suo. — ἐμὸς τοῦτο μαθὼν Rob. ἐμὸς λαθὼν Viteb.

186. καὶ πράϋνεν Ald.—ἅρμασι M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἅρματι Colb. 2. M. 1.

187. αὐτῷ Ald. Rob.—ὑπ' αὐχένων Med. Reg. L.

189. ἐν ἡνίαισι δ' vulg. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν Med. Regg. C. P. ἐνηνίαισι δ' Ald. ἐν ἡνίαισί τ' Blomf. de suo, offensus, ni fallor, particula δέ, quæ hic sane molesta est. Sed unice vera est optimi libri Med. lectio, in quam jam conjectura incidit Schaefer. Melet. crit. p. 94. Hæc enim primaria Atossæ notio recte sine copula præcedentibus subjicitur.

190. ἡδ' Ald. Rob.—ἐν τῇ δίφρον vulg. αὐτὴ δίφρον conj. Cant., sed luculentissima est Stanleii emendatio ἔντη δίφρου, quam recentiores receperunt omnes; δίφρου enim habent Med. Lambeth. var. lect. in Reg. B.

191. διασπαράσσει M. 2. et sic Brunck. et rell. omnes contra librorum reliquorum omnium auctoritatem ob Atticismum nescio quem.

196. εσιδεῖν Rob.

197. καλλισρόου Aldin. καλιῤῥόου Turn. καλλιρόου Med.

198. ξὺν Brunck. et recentiores omnes invitis libris omnibus.

199. βωμῷ vulg. βωμοῦ M. 2. Reg. C. βωμὸν Med. Regg. L. P. Colb. 2. Guelph. Ven. 2., quam optimorum librorum lectionem recipere non dubitavi; dativus enim facilius a librariis proficisci potuit, quam accusativus; præterea non est *adstiti aræ*, sed *accessi ad aram*.—δαίμοσιν Reg. P.

ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ 205
πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
τίλλοντθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, πᾶς ἐμὸς
πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ· 210
καπῶς δὲ πράξας, οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τε-
λεῖν· 215
τὰ τ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις
σέθεν,

201. ὁρῶ δὴ Colb. 1. φεῦγον τ' Ald. —αἰετὸν libri ad unum omnes, ἀετὸν Brunck. et recentiores.— αἰσχάραν M. 2.

203. μεθ' ὕστερον Ald. Rob. Turn. — φόβῳ var. lect. pro δρόμῳ in Reg. O.

204. πτεροῖν M. 2. (πτεροῖσιν sec. Buttl.)—τὸ κάρα Viteb.

205. δὲ Ald.—γ' omittunt Ald. Rob. — De dictione οὐδὲν ἄλλο ἢ, cui simile est interrogativum ἄλλο τι ἢ v. Fischer. ad Weller. IV. p. 33. Markl. ad Lys. T. V. p. 196. ed. Reisk. Sluit. lectt. Andoc. pag. 149. Heind. ad Theæt. 127. ad Phæd. 20. De latinis Intpp. ad Liv. XXXI, 24. Duker. ad Flor. III. 23, 3. — δέμας τῷ κίρκῳ τύπτεσθαι παρεῖχε Ven. 1. Barocc. Ald. glossemate in textum assumto.

206. ἐμοί τε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, ὑμῖν τ' ἀκούειν proponit Blomf. probante Elmsleio ad Eur. Med. 1217., (ὑμῖν τ' habet Reg. P.) sed nihil mutandum esse, probant illi ipsi loci, quos ibi mutandos affert Elmsl., in quibus similiter γε—δὲ sibi respondent: Eurip. Med. 1217. φίλοι γ' ἴφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή. Phœn. 1619. σοί γ' εὖ λέλεκται—ἐγὼ δὲ ναίειν σ' οὐκ ἐάσαιμ' ἂν χθόνα. Hel. 1345. χιονοθρέμμωνάς γ' ἐτέρας' Ἴδαῖαν κορυφῶν σκοπιὰς, ῥίπτει δ' ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δρία πολυνίφεα. — ἐσιδεῖν Med. ἔστιν ἰδεῖν M. 2.

207. οὐμὰς M. 1.

208. ἂν omittit M. 2.

211. βουλόμεθα M. 2. Ald.—μάτερ Ald. Rob.

212. θρασύνειν Med. M. 2. Reg. C. Mosq. Turn. — προτροπαῖς M. 1. 2. Ven. 1. Ald.

213. εἶδος Rob. — τῷδ' var. lect. in Reg. O.—ἀποτροπὴν Ald. Rob. — λαβεῖν vulg. τελεῖν Med. Regg. A. K. Ven. 2. M. 1. 2. Mosq. Viteb. var. lect. in Reg. B. Rob., quod recte prætulerunt Brunck. Schütz. Blomf.

214. τὰ γαθάν' Ald. τἀγαθά δ' Barocc. τὰ 'γαθὰ δ' M. 2. τὰ δ' ἀγαθὰ Colb. 2. Guelph. τὰ δ' ἀγαθά γ' ἐκτελεῖν cum var. lect. τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῇ

Digitized by Google

215 καὶ πόλει, φίλοις τὲ πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε,
σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐσθλά σοι πέμπειν, τέκνῳ τε, γῆς ἔνερθεν ἐς φάος· 220
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
220 ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα.
εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. 225
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
225 πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,

Reg. O. — τέκνοισί τε Viteb. τέκνοισί τε Colb. 1.

216. χέεσθαι Colb. 1. — πρευμενῆν Ald. πρευμενῆ Barocc. Lambeth. Turn. var. lect. in Regg. A. B., quod non spernendum, et placuit fortasse editori Glasg., qui πρευμενῶς obelo notavit. Nihil tamen muto.

217. φῆς Blomf. forsitan recte, quamquam contra grammaticorum præcepta.

219. τοὔμπαλιν Barocc. Reg. G. Colb. 1. Viteb. Ald. Rob.—γαίᾳ Med. Regg. H. L. O. (cum var. lect. γαίαν) γαῖα Barocc. Colb. 2. Guelph. Ald. Robort. γὰν Reg. C. γαίας Turn. Vict. et recentiores omnes præter Blomf. Dativum recipere non dubitavi, quem spretum esse ab editoribus miror, nam γαίας κάτοχα quomodo jungi possit non video. Cum dativo habet etiam Eur. Hecub. 1081. Ἄρει κάτοχον γένος.—ἀμαυροῦ Ald. — κάτοχα μαυροῦσθαι dedit Blomf. et mavult κάτοχα μαυρῶσαι; damnat enim ille verbum ἀμαυροῦν, ut multa.

220. Comma vulgo post ὂν ponitur perperam, melius in Rob. post σοι interpungitur, sed omnino non necessarium videtur; σοι autem cum præcedentibus jungi vel metrum jubet.

221. κρίνωμεν Rob.—εὖ δὲ πάντα δὴ proponit Blomf. male; πανταχῇ est omni modo v. Brunck. ad Eur. Androm. 897. Erfurdt. ad Soph. Ant. 630. ed. min.

222. εὔνους δ' Colb. 1. εὔγους γ' Aldin.—γ' omittit Viteb.

223. παῖσι Regg. H. K. P. M. 2.—δόμοισιν M. 2.—ἐμοῖσι om. Ald.—ἔκυρσας Rob. ἐκύρωσε Reg. L. ἐκύρωσεν Reg. P.—φάτην Ald.

224. ἐξιλεοῖτο Mosq. Viteb. Vict. var. lect. in Reg. O. ex schol. — δὲ pro δὴ Ald. Rob. Vict. — τὰ deest in Turn.

225. θήσω μὲν M. 2. θήσομαι Rob., quod recepit Blomf., sed nulla est causa hanc lectionem vulgatæ præferendi, quæ propter sequens μόλωμεν præstare etiam videtur.—τ' ἔνερθεν M. 1. Viteb. Guelph. Ald. δ' ἔνερθεν Colb. 1.—γῆς omittunt Barocc. Ald.

Digitized by Google

ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. 230

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

230 πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἕρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις; 235

ΧΟΡΟΣ.

ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

235 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός γ' αὐτοῖς πρέπει;

228. δυσμᾶς Viteb. δυσμὰς Reg. A. Lambeth. var. lect. in Reg. B., quod recepit Brunck., non alia profecto de causa, quam quia in *suis* codicibus invenit, secutus tamen est eum Schützius. — φθινάσμασιν ex emendatione Pauwii Blomfield., quia Eustath. ad Il. Θ. p. 698, 24. et Λ. p. 832, 45. Æschylum ἡλίου δύσιν tradit φθινάσματα vocasse. Sed id verum est, etiamsi δυσμαῖς φθινασμάτων legitur, et ejusmodi circumlocutiones tragicis frequentissimæ sunt, v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 420. ed. min. Schwenk. ad Eumen. 268.

230. γὰρ deest in Ald.

231. ὧδέ; τις Turn. ἀνδροπλήθια M. 2. unde ἀνδροπληθία dedit Blomf., sed ipse accentus eum monere potuit, eum, qui codicem illum exaravit, ἀνδροπλήθεια legisse. Præterea pleniores formas præfert noster.

232. ἕρξας δὴ Μήδους πλεῖστα κακὰ Rob.

233. κἄτι corrigit Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., quod non probandum. —τούτοις Ald. Rob. — ἄλλο omittit Ald. et interrogationis signum post ἄλλο Rob.—ἐξαρκεῖ var. lect. in Reg. O.—δόμων Guelph. Reg. P.

234. αὐτοῖς ἐστιν αὐτοῖς Ald. ἐστιν αὐτοῖς Barocc. αὐτοῖς ἐστιν Rob. var. lect. in Reg. O. ἐστι omittit Colb. 2.

235. πότερα δὲ M. 2.—γ' omnino otiosum et metri causa insertum est, quod maxime probatur eo, quod abest particula ista a Med. Barocc. Regg. A. B. C. K. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Hinc factum est, ut χερῶν ex conjectura reponeret Brunck., quod receperunt Schütz. et Blomf. χεροῖν mavult Elms. ad Eurip. Med. 1324. Sed si hæc vel illa vera

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα, καὶ φεράσπιδες σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι, κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς, οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας; 241

ΧΟΡΟΣ.

240 ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον·

τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν· 245

lectio esset, intelligi non posset, qua ratione ejus loco in libros omnes χερὸς irrepsisset, præsertim quum id metro non satisfaceret, fulcroque egeret. Quare, cum αὐτοῖς omittat Rob., χερὸς quidem sanum, αὐτοῖς vero corruptum puto, cujus loco olim vocabulum a consona incipiens lectum est, fortasse σφισὶν, cujus interpretamentum in locum ejus successit. Interim vulgatam retinui.—πίπτει pro πρέπει Regg. F. K. Rob.

236. ἔχει pro ἔγχη Rob. ἔγχιστα δόρα pro ἔγχη σταδαῖα Reg. G.—ἐς φεραστιδαι Mosq.—χέρες pro σαγαι Rob.

237. ποιμάντωρ Reg. G. Guelph. Ald. Turn.—στρατῷ Colb. 1. Mosq. Ven. 2. Rob.

238. κέκληνται i. q. εἰσὶ vid. ad v. 2.

239. πῶς οὖν ἂν M. 1. πῶς ἂν M. 2., sed οὖν additum alia manu.—μενοῖ Guelph.

240. πολλὺν Ald.

241. δεινά τι M. 2. Guelph.—De participio τεκοῦσι cum genitivo vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 358.

242. δοκεῖ Ox. Colb. 1. M. 1. Mosq. — τάχ' omittit Rob. — εἴσῃ libri omnes. εἴσει Glasg. Schütz. Blomf.—πάντ' εἴσῃ τάχα Guelph.—ναμερτῆ Glasg., improbante Blomfield., probante Hermanno ad Soph. Trach. 172., qui hanc formam tragicis probatam esse judicat. Nihil decerno, sed librorum consensum loco nostro secutus sum. νημερτεῖ λόγῳ var. lect. in Reg. O.

243. δρόμημα M. 2. δρόμημα Colb. 1. Mosq. Lambeth., quod recepit Blomf., alteram formam analogiæ repugnare ratus, sed egregie eum refutavit Lobeck. ad Phrynich. p. 618

Digitized by Google

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

245 ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν. 250
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
250 ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνι', ἄνια κακὰ, νεόκοτα καὶ δάι'. αἴ αἴ, στρ. α'. 255
διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες.

sq. — Περσικοῦ præferendum videtur Blomfieldio, inepte.

244. εἰ φέρει mutilat v. Lobeck. ad Soph. Aj. 798. — τοι pro τι Mosq. — κλύειν deest in Rob. — ἀκούειν habet Colb. 1.

245. καὶ γῆς Lips. 2. — Ἀσιάτιδος Ald. Ἀσίδος dedit Blomfield. sine causa.

246. γαῖα Rob. ἄνα Lips. 2.

248. τὸ δὲ Περσῶν Ald. Rob., transposito δὲ, ut solet τὸ Περσικὸν δ' Colb. 2. Lips. 2. τὸ Πέρσαις var. lect. in Reg. O.

249. ἰώ μοί μοί M. 2. ὤμοι om. Guelph. — ἀγγέλειν Reg. C. Ald. — Laudat ad hunc locum Schol. Sophoclis versum ex Antig. 277. Ἀτέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐτῶν, quem Reg. N. et Guelph. in textu habent post hunc versum, Rob. post v. 250., qui igitur ex margine in textum migravit. Idem versus in M. 1. 2. pro glossa adscriptus est, in Colb. 1. autem in textu στέργει γὰρ οὐδεὶς et a secunda manu κακῶν ἐτῶν ἄγγελον.

250. ἀνάγκα Ald. Rob. — ἀναπτύσαι Ald. Rob. — πέρσας in fine versus addit Ald.

251. Πέρσαις Reg. B., quod recepit Brunck., quem non sequi debebant Schütz. et Blomf., non enim video, quo pacto allocutio displicere possit; nam quos Blomf. ad v. 259. adfert locos: v. 337. 439. et 519., quibus nulla est allocutio, eorum alia est ratio, nec quidquam probarent, etiamsi nostro similiores essent, hæc res enim exemplis confici non potest. — στρατός τε M. 2.

252. Hic cum sequente versu vulgo in quatuor dissecantur, sed in duos contrahendos duxi, ita metiendos:

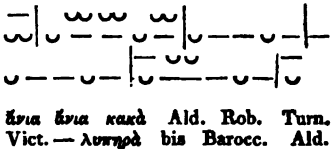

ἄνια ἄνια κακὰ Ald. Rob. Turn. Vict. — λυπηρὰ bis Barocc. Ald. Rob. — νεότοκα Guelph. Rob. — καὶ om. Guelph. δάϊα Ald. Rob. Turn. Vict.

αι

253. σιαίνεσθε Mosq. διαίνεσθαι Guelph. Ald. διαίνεσθε δάκουσι Rob. — τὸ δ' ἄχος Rob.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
255 αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη ἀντ. α'. 260
γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν παρών γε, κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἄν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά. 265

ΧΟΡΟΣ.

260 ὀτοτοτοῖ μάταν στρ. β'.
τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθουσι νεκρῶν δυστότμως ἐφθαρμένων 270
265 Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

254. πάντ' ἔστ' Ald. Rob. — ἔσται πᾶν Mosq.

255. αὐτὸς δ' Glasg. καὐτός γ' Blomf. ex M. 2. ad evitandum καὶ—δὲ, quod hic necessarium est; δ' omittit Colb. 1. propter sequens Α.—βλέπε Ald.

256. αἰὼν ante ὅδε ponit M. 2.—ὅδε Ald.—ἐφάνη Regg. A. G. M. 2. Ven. 2. Guelph. Viteb. ἐφαάνθη Regg. B. C. Barocc. M. 1. Aldin. Turn., utrumque contra metrum.

257. γηραιοῖς Ald. Rob.— Non διὰ τὸ vel πρὸς τὸ ἀκούειν cum Schütz. et Schol., sed ὥστε supplendum esse docuit Wunderl. obss. critt. p. 194.

258. τε pro γε M. 2. Mosq. Viteb. Med. Colb. 1.—λόγων Lambeth.

259. Πέρσαις Blomf. ex Rob., quod hic non magis aptum est, quam v. 251.—οἷα Colb. 2. Guelph.

260. ὀττοττοτοῖ vulg. contra metrum. ὀτοτοῖ τοῖ Med. Reg. L. ὀττοτοί τοί M. 1. ὀττοτοῖ Colb. 1. Reg. G. Guelph. ὀττοττοτοί Reg. C. ὀττοττοὶ Turn. ὀτοτοτοὶ τοὶ Ald. ὀτοτοτοῖ τοὶ Rob.—μάτην M. 2.

261. τὰ πολέα legendum proponit Lachm. de chor. syst. p. 89., quod non necessarium videtur, potest enim in antistrophico amphibrachi media syllaba soluta esse, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 1246.

262. γῆς Ald. — Ἀσιάδος M. 1. Colb. 1. Viteb. Ven. 2. Guelph. Rob.

263. δαΐαν Lambeth., unde Blomf. δῄαν, quod non displicet, quam facile enim Α post Δ excidere potuerit, perspicuum est, neque aptum videtur, Græciam a Choro Persarum δίαν vocari; in textu tamen nihil novare ausus sum.—ἑλλάδα Ald.

264. δυστότμους Mosq. δυστοτμῶν Ven. 2. δυστότμων M. 1. 2.

265. πρόχωρος Mosq. Barocc. Ald. Rob.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ φίλων ἀντ. β'.
ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. 275

ΑΓΓΕΛΟΣ.

270 οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς, δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὺζ' ἄποτμον βοὰν στρ. γ'.
δυσαιανῆ Πέρσαις 280
δάοις, ὡς πάντα παγκάκως
275 ἔθεσαν, αἴ αἴ, στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις, ἀντ. γ'. 285

266. ὀττοττοτοῖ vulg. In codd. reliquis eaedem sunt lectiones, quæ v. 260. ὀττοτοτοῖ Aldin. ὀττοτοιτοὶ Rob. ὀττοττοὶ Reg. C. Turn.

267. ἁλιδνὰ, quod pro varia lectione affertur in Reg. O., recipi jubet Hermann. El. metr. p. 288., sed hac una auctoritate non commoveor, ut vocabulum alibi non obvium recipiam, præsertim cum metri causa non omnino necessarium sit, v. ad v. 261.— σώματον Reg. C.

268. καταθανόντα Viteb.

269. πλακτοῖς Lambeth.—διπλάκεσιν Ven. 2. Aldin. Rob. σὺν διπλάκεσσιν inepte Panw., probante tamen Blomfieldio.

270. ἀπώλλυτο Reg. C. ἀπώλυτο Ald. ἀπόλετο malle se monet Blomf., quamquam præcessit ἤρκει, idque pro var. lect. legitur in Reg. O.

271. λεὼς pro στρατὸς Reg. K. Guelph.—ναύησιν Guelph. Regg. A. G. et var. lect. in B. unde receperunt Brunck. et Schütz. ναΐαισιν Blomfield. ex M. 1., sed ναΐοισι reliqui codd. et Ald. Rob. Turn. Vict., quod multo præstantius recte retinuit Glasg.

272. ἰὺζε Ald. Turn. ἰυζε Med. Regg. C. G.—δυσεανῆ var. lect. in Reg. O.

274. δαΐοις vulg. δάοις, quod metrum postulat, Burnei. et Blomf.— πάντα παγκάκως Med. Colb. 1. 2. Reg. G. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Ald. Rob. πάντα κακῶς Guelph. παγκάκως πάντα Turn. Vict.

275. ἔθεαν Ald.—Versus antispasto constat cum exitu iambico, quod cur displiceat Lachmanno de chor. syst. pag. 89., non intelligo; certe quem ille exhibet versum: δάοις ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν στρατοῦ αἴ αἴ φθαρέντος, antistrophico non respondere puto.

276. ἔχθος var. lect. in Reg. O. κλύειν καλὸν Mosq.

278. στυγναὶ δ' Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. στυγναί θ' Barocc. στυγναί

μεμνῆσθαί τοι πάρα
280 ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. 290
285 ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν,
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελάων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ 295
290 ταχθεὶς, ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θεῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

γ' Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua auctoritate et qua causa commoti. —Ἀθῆναι Turn.—δαΐοις vulg. contra metrum.

279. τι pro τοι Mosq. Viteb. Colb. 1.

280. τῶν Περσίδων Mosq. Viteb.—μάταν M. 1.

281. ἡ δ' Ald. Rob.

283. ὑπερβάλλει Viteb.

286. βροτοὺς vulg. βροτοῖς Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Lambeth. var. lect. in M. 2. Ald. Turn., quod, ut exquisitius, recte receperunt Brunck. Schütz. Simillimus est locus Soph. Philoct. 1300. ἀνθρώπους τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν ubi dativus minime, ut putat Blomfield., a δοθείσας pendet. Eur. Hippol. 297. μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. Eur. Archel. fragm. XVII. πατρὶς δ' ἀνάγκη πᾶσι κεῖσθαι λόγῳ. Contra Telesph. fragm. XVIII. μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

286. ἀναπτύσας M. 2.

287. καὶ στένοις Ald. Colb. 1. εἰ στένοις Rob.—Blomf. ante ὅμως comma posuit, sed haec usitata est Graecis ratio, ut ὅμως cum praecedentibus jungatur. Exemplis a Blomfieldio allatis Sept. Th. 694. Choeph. 113. Eur. Alc. 935. Hel. 1026. 1414., quae omnia male interpunxit, addi possunt Soph. Aj. 15. ὃς εὐμαθὴς σοῦ, κἂν ἔποπτος ᾖς ὅμως, φάσκω· ἀκούω, ubi v. Herm. Eur. Hecub. 568. ἡ δὲ, καὶ θνήσκουσ' ὅμως, πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν. Androm. 26. κἀγὼ πρὶν μὲν, ὢν κακοῦσιν κειμένην ὅμως, ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆλθ'.

288. τέθνηκεν Rob.

289. ἀρχελάων Rob., quod pro vulg. ἀρχελείων recte recepit Blomf., hoc enim nihil est.—ὅς τ' vulg., sed ὅστ' Turn. Vict., quod omnino necessarium est, et recepit Blomf. ὅστ' var. lect. ap. Schol.

290. ἄνανδρον vulgat., sed ἄνανδρος τάξις nihil est, nisi forte, si Diis placet, cum Heathio de *eviratorum spadonum cohorte* accipere lubet; quare non dubitavi ex Rob. ἄναρχον recipere, quod, ut saepe, ita dictum est, ut significet ἠρήμου τὴν τάξιν; ὥστε ἄναρχον εἶναι. cf. Herm. ad Soph. Trach. 106.—θεῶν Mosq.

291. μὲν om. Mosq.—βλέπει φάος

ΑΤΟΣΣΑ.

ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Αρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
295 στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης, πληγῇ δορὸς,
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενὴς, 305
θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
300 Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·

Schol. Aristoph. Ran. 1054.

292. μὲν om. Colb. 1. Reg. K. δώμασι M. 2. Rob. Turn. δόμοισι Mosq. Viteb. Colb. 1. Reg. K. Guelph.

293. μελαγχείμου Ald. Rob., quæ confusio perpetua est, v. Elmsl. ad Eur. Bacch. 15.

295. στυφλοὺς male et contra librorum auctoritatem Brunck. Schütz. Blomf., v. Elmsl. ad Eur. Bacch. 1135. — παρακταῖς Mosq. — Ληνίων Mosq.

296. χιλιάρχης Guelph.—Δαρδάκης Lambeth. Reg. K.—πληγεὶς Colb. 1. Viteb.

297. ἀφήλλατο M. 2. Mosq. Ald.

298. τανάγων Barocc. Aldin. τεάγων Reg. L. τενέγων Rob.—ἀριστεὺς Blomf., provocans ad Pors. ad Eur. Med. 5., quod non improbo, quamquam non omnino necessarium videtur. —ἰθαγενὴς Med. Rob.

299. θαλασσόπλακτον Barocc. M. 1. Lambeth. Reg. P. et suprascr. in M. 2. θαλασσόπλαγκτον Regg. C. H. var. lect. ap. Turn., de quibus vocibus confusis v. Lobeck. ad Soph. Aj. 597.—ὃς νῆσος Reg. C.

300. Λίχαιος Ven. 2.—κ' Ἀργήστης vulg., quod correxit Glasg. et Blomf. κ' Ἀργόστης Reg. G. κ' ἀρτίστης Colb. 1.

301. τήνδε M. 1. 2. τὴν δὲ Colb. 2.—πελειοθρέμονα Ald.

302. νικώμενοι 'κύρισσον recentiores inde a Brunckio contra librorum omnium auctoritatem, probante, ut videtur, Hermanno præf. ad Eur. Bacch. p. XIII., sed admissa crasi, sive synecphonesin cum Reisigio appellare mavis, cujus nullum exstat exemplum, nisi in nostra tragœdia v. 482. πλεῖστοι 'θανον. Soph. Œd. Col. 1606. παρθένοι 'ρίγησαν. Trach. 903. εἰσίδοι 'βρυχᾶτο, quibus tamen locis omnibus ab editoribus demum illata est crasis, quam dubiam esse ipse fatetur Herm. in eadem præfatione p. XVI. Quare librorum lectionem loco nostro sequi non dubitavi. Omnino in præfatione illa Hermannus, quamvis sagaciter et circumspecte disputata sunt, quæ de augmenti omissione disserit, nimis tamen longe recessisse videtur a Seidleri sententia, quam ipse probaverat in El. metr. p. 52., in nuntiorum narrationibus illud sibi indulsisse tragicos, ut augmentum omittant. Nam ut concedam verum esse, quod observavit Hermannus, omitti augmentum in verbo fortiore, sententiam graviter incipiente et in verbo minus forti, si initio versus positum est, id tamen atticis scriptoribus non licuit, nisi ex epicorum imitatione, quod a posteriore, ut ita dicam, eo demonstratur, quod loci omnes, quibus augmenti omissio-

Digitized by Google

πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Αρκτεὺς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος, 310
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ. 315

nem ex regula sua admitti posse censet Hermannus, epicam indolem habent. Jam si constat, tragicos iis locis, quorum natura epica est, id sibi indulsisse, ut epicorum more augmentum omittant, non video, cur hanc licentiam ipsi sibi arctioribus limitibus circumscripserint. Sed hæc res altioris est indaginis, quam quæ hoc loco tractari possit; id tamen mihi certum videtur, Hermanni regulam non ab omni parte veram esse, quia supersunt omissi augmenti exempla, quæ regula illa non continentur, nec tamen removeri possunt, nisi monstrosa crasi admissa; hæque locum nostrum adnumero.—κύρισον M. 1.

303. γείτονες M. 1. γειτόνων Ald. Rob. — Αἰγυπτία Mosq. Αἰγυπτίων Colb. 1. et var. lect. in M. 1. et Reg. O.

304. Φερεσσεύης Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. Guelph. Lambeth. Brunck. et recentiores. φαρεσσεύης Reg. K. φρεσεύης Mosq. φερεσέβης Aldin. φρεδεύης Rob. φερεσσέβης Turn. Vict. φερεσεύης M. 2.

305. καὶ φαρνοῦχος Barocc. Reg. C. Aldin. καὶ φανοῦρχος Rob.—οἵτε Med. M. 2. Colb. 1. Reg. O. Rob. οἵ γ' ἐκ νηὸς μιᾶς πέσον Reg. H. M. 1., nisi quod in hoc ναός.—νεὼς Ald. Rob. νηὸς Turn.—Quia πέσον augmento caret, Heathius emendavit ναὸς ἔξέπεσον μιᾶς. Schütz. ex emend. Herm. præf. ad Eur. Hecub. p. xxx. ἐκὲ ναὸς ἐκ βαιᾶς πεσὼν χρυσεύς. Idem Schütz. conjecerat etiam οἵδε ναὸς ἔκ μιᾷ 'πεσον, quod unice placet Reisigio ad Soph. Œd. Col. p. 377., μοίρᾳ ad μιᾷ supplenti. In Glasg. legitur οἵδε ναὸς ἔπεσον ἐκ μιᾶς, quod recepit Blomf., probat Elmsl. ad Eur. Bacch. 1132., sed improbat eam emendationem, ut quæ versus numeros corrumpat, Hermann. præf. ad Eur. Bacch. p. xxii. Corruptum tamen et ipse versum putat, neque me dissentientem habet. Primum enim nomen Φαρνοῦχος quis ferat sine copula additum, præsertim cum præcesserit καὶ Φερεσσεύης τρίτος, ubi vox τρίτος indicat, enumerationem illorum finitam esse. Deinde ναὸς ἐκ μιᾶς πίπτειν minime poetam sapit, qui in reliquorum mortibus describendis admodum vividis coloribus utitur. Mihi quidem non minus ex his, quam ex variis librorum lectionibus persuasum est, glossatorem aliquem ad versum præcedentem adscripsisse: καὶ Φαρνοῦχος. οἵδε νεὼς ἐκ μιᾶς ἔπεσον, quæ verba deinde alius, quantum fieri potuit in metrum redacta, in textum inseruit.

306. Post Χρυσεὺς Brunck. et Schütz. male commate distinguunt, quod ab antiquis edd. Glasg. et Blomf. recte abest, Χρυσεὺς enim gentile est, quod recte monuit Pauw. —μάτταλος Ald. μάταλος Mosq. μέταλλος Regg. B. C. P. Rob. Turn.

307. τρισμυρίους Reg. C.

308. πυρὰν M. 1. Guelph. Reg. C. Mosq. Ald. Rob. πυρσὴν Glasg. Blomf. veterem scilicet Atticismum restituturi.—ζαπληθεῖ Ald. Rob.—δάσκειον Mosq. Guelph.

309. πορφυρᾷ Glasg. Blomf., quomodo non scribendum, sed pronuntiandum est. πυρφερέᾳ Colb. 1.

Digitized by Google

310 καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἀμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύτονον δόρυ
νωμῶν, ἥ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
πένθος παρασχὼν, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος, 320
315 Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις κεῶν

310. μέγος Ald. Μᾶγος gentile esse recte monet Schol.—ἄρραβος Barocc. Ald. Rob. ἄραβος Turn. Vict. ἄραβος Reg. B., unde assumsit Brunck., nimium uni codici tribuens, secutus tamen est Schütz.—ἀρσάμης M. 1. ἀρσάβης Rob. ἀρτάβης Regg. P. K. L. Guelph.—Pro Βάκτριος Blomf. Κάσπιος vel Βοῦδιος legendum putat, quia Bactrianorum dux jam supra memoratus est; sed Artamus hic non Bactrianorum dux, sed Bactrianus vocatur.

312. ἔποικος Reg. P. — Ἀμίστρης Guelph. Regg. L. P. Ἀμφιτρεὺς Reg. C. Ἄμιστρις libri reliqui. Ἄμηστρις Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. nescio quo jure, nam si idem est, qui v. 21. Ἀμίστρης vocatur, hoc nomen versus causa tam ex Ἄμιστρις, quam ex Ἄμηστρις formari potuit.

313. Offendit in hoc versu duabus de causis Pors. præf. ad Hecub. XXXVIII. ed. Lips., primum enim peccat in regulam ejus, ut si voce, quæ creticum pedem efficiat, terminetur versus, eamque vocem hypermonosyllabon præcedat, quintus pes iambus vel tribrachys esse debeat; deinde Ariomardus v. 38. Thebarum præfectus vocatus est, mirum igitur videtur, quomodo ejus mors Sardibus luctuosa esse possit; post Ἀριόμαρδος igitur excidisse aliquid putat, ut Σάρδεσι sequentis versus finem faciat. Sequitur eum Blomf., qui lacunæ signum ponit, eamque ita a Porsono expleri tradit: Ἀριόμαρδος, ἀρδίων Βολαῖσι πιστὸς, Μιτραγάθης τε, Σάρδεσιν Πένθος παρασχών. Sed improbat hanc rationem Herm. El. metr. p. 116., qui metricam difficultatem a nomine proprio excusari putat. Potest sane et altera causa, quæ Porsonum ad mutandum impulit, removeri; nam etiamsi Ariomardus Sardibus neque natus neque præfectus erat, poterat tamen ejus mors urbi, quæ totius terræ caput erat, luctuosa esse. Sed nihilominus mirum est, cur Sardes potissimum, neque in universum Persæ nominentur; præterea huic sensui participium aoristi παρασχὼν non satis aptum videtur. Quare adducor fere, ut Σάρδεσι corruptum putem, præsertim quum Guelph. ὁ ἄρδεσι habeat; neque difficile erit illud in ἄρσεσι mutare, cui quum ex præcedente vocabulo σ adhæsisset, facile σάρδεσι scribi potuit. Diceretur autem ἄρσεσι πένθος παρασχεῖν propter fortitudinem suam, ut mox v. 319. sq.—ὁ ἄρδεσι Guelph. σάρδεσσι Reg. C.

314. σεισάμης Med. Reg. O. et, ut videtur, Reg. A. Cant. Stanl. Glasg., quod et ego recepi, quia reliquorum librorum lectio eodem ducere videtur. σισάμης Guelph. Reg. B. σεισάρκης Ald. Rob. Turn. Vict. σισάρκης Reg. L. σεισάρμης Barocc. var. lect. in Reg. O. et Turn. σισάρμης Regg. G. K. P. M. 2. σιράμης M. 1. σησάμης Colb. 1. Viteb., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., quia idem nomen infra v. 979. occurrit, sed an idem vir utroque loco dicatur dubium est, præsertim quum ille, qui infra commemoratur, non Mysius, sed Persa esse videatur.—θ', quod vulgo deest, ex Regg. A. B. recte inseruerunt Brunck. Schütz. Blomf. idemque habent Guelph. et Reg. K. Excidit Θ ante O, ut Eum. 464.

315. θάρμις Rob. θάβυρις ex suis codd. laudat Brunck. legiturque pro var. lect. in Reg. O. θάμυρις Schol.

Digitized by Google

ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον 325
320 ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐπλεῶς ἀπώλετο.
τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰ αἰ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα. 330
325 ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

316. τάγων suprascr. in Guelph.
317. κεῖται Rob.—μάλ' Guelph. —εὐτυχῶν Rob.
318. σύννεσις Med. Regg. G. H. K. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. σύνεσις Regg. C. P. Mosq. M. 1. Barocc. Ald. Rob. et var. lect. ap. Turn.—πρῶτος αὐτὸς Regg. C. K. P. Ven. 2. Guelph. M. 1. 2. var. lect. ap. Turn. —ἀψυχίαν Guelph.
319. ἀκιλίκων Ald.—ἄπαρχος Reg. G. Colb. 1. var. lect. in Reg. B., unde receperunt Brunck. Schütz. Blomf. sine causa. ἄρχος Regg. L. P.
320. ἀνηλεῶς pro εὐκλεῶς Guelph. M. 1. νηλεῶς var. lect. in Regg. B. et O.—ἀπόλετο Reg. C.
321. τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν Regg. A. B. F. K. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Barocc. Ald. τοιῶνδ' ἀρχόντων omisso νῦν Mosq. τοιῶν δ' ἀρχόντων Reg. C. τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων νῦν Med. Rob. Vict. τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων νῦν Turn. τοιῶνδ' ἄρ' ἀρχόντων νῦν Lambeth. τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων omisso νῦν dederunt Brunck. Glasg. Schütz. Sed quam νῦν in optimis libris legatur, magis placet Canterii emendatio τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν, quam recepit Blomf., ex hac enim quomodo reliquae lectiones ortae sint facillime explicari potest. Blomf. tamen mavult τοιῶνδε μέντοι νῦν, quod parum probabile est. τοιῶνδ' ἀπαρχόντων var. lect. in Reg. O.—ὑπεμνήσθω Reg. K.
322. ἀπαγγελῶ Ald. Rob. ἀναγγέλλω Guelph. ἀπαγγέλω M. 2. ὀλίγα γ' ἀπαγγέλω Colb. 1.
323. αἰ decies in M. 1.
324. λιγέα Ald.
325. αὐτὰρ Mosq.—ταῦτ' Ald. Rob. Turn.
326. πόσον δὴ Barocc. M. 2. Ald. Rob. Vict. πῶς δὴ Reg. P. πόσον δὲ Regg. A. B. C. Guelph. M. 1. Brunck. Schütz., sed quomodo δὲ hic ferri possit, non video. πόσον τι Turn., quod cum Glasg. et Blomf. recepi.—ἢ νεῶν Ald.
327. ὅτ' pro ὥστ' Ven. 2.—ἀξιῶσαι audere, v. Monk. ad Eur. Hippolyt. 74.
328. συνάψαι libri omnes, ξυνάψαι Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—ναΐοισιν Barocc. M. 1. Lambeth. Turn. Vict. Glasg. ναΐοισι Viteb. ναΐοισιν Reg. P. δαΐοισι Mosq. ναΐρσιν Regg. G. H. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Turn. et in M. 2. Brunck. Schütz. ναΐωσιν Blomf., ut select.—συμβολαῖς Colb. 1. 2. Mosq. Viteb.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ.

πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους 335
330 ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει, 340
335 ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τὶς κατέφθειρε στρατὸν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. 345

ΑΤΟΣΣΑ.

340 ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

329. ἂν om. Colb. 1. 2. Mosq. ἦν pro ἂν Reg. F. probante Vauvilliers., idemque Reg. P.—βαρβάρων Med. Barocc. Regg. C. F. H. K. Colb. 1. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob.

330. ναυσὶν Glasg. Blomf. contra libros.—καὶ om. Mosq.—Ἕλλησι Rob. Turn. Vict.

331. ὁ τῶν Schütz. errore typ., ut videtur.

332. νεῶν Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua auctoritate, edd. enim veteres in ναῶν consentiunt.

333. Ξέρξης Reg. C.

334. Plutarch. in Themistocl. c. 14. hunc locum laudans habet νεῶν τὸ πλῆθος, quod sensus causa immutare debuit, quia v. 332. non præmisit.—αἶδ' Ald. Rob. ὑπέρκαμποι Mosq. ὑπέρκοποι Blomf., ut solet.

335. ἑπτὰ δ' Colb. 1. Ald.

336. μέσοι Ald.—δοκῶμεν Guelph. Brunck. Schütz. versum non intelligentes, quia interrogationis signum vulgo abest; sed recte illud adjectum est in Turn. Vict. Glasg. Blomf.—λιφθῆναι Med. Mosq.

338. ἰσορόπῳ Reg. C. Ald.

339. Vulgo hic versus Atossæ tribuitur, cujus personæ minime aptus est; præterea versui sequenti, qui vulgo non magis apte Nuntio datur, in ed. Rob. Atossæ nomen præfixum est. Hanc secutus Blomf. versus 339. et 340. junctos Atossæ tribuit, quod maxime absurdum est. Omnia bene se habere videntur, si, quod in textu feci, v. 339. Nuntio continuatur, v. 340. cum Rob. Atossæ tribuitur; ita etiam a vulgata non longe receditur, sed rejicitur tantum et Atossæ et Nuntii nomen ab eo versu, cui adscripta sunt, ad sequentem, in quo facile librarii errare potuerunt. Suspicatur quidem Blomf., v. 339. Choro tribuendum esse, sed Chorus per totum hunc Reginæ et Nuntii dialogum tacitus adstat, neque ratio perspici potest, ob quam hic potissimum loquatur. Eadem de causa non probare possum Lachmanni rationem, qui in libro *de mensura tragœd.* p. 17. v. 337—339. Choro, v. 340. Nuntio, v. 341. sqq. Atossæ tribuendos censet.

340. ἔστ' ἄρ' vulgo, quod ferri aliquatenus poterat, quum versus Nuntio tribueretur, et sine interrogatione legeretur; sed ἔτ' ἄρ' Regg. G. L. Ox. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. Rob., quod interrogationis nota in fine versus posita recte recepit Blomf., præeunte Schützio in Commentario.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον·
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν; 350

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας, 355
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
ναῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἑλληνος ἀνδρὸς, οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον, 360
τᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα

341. ὄντων legi vult Pors. Advers. p. 137. ed. Lips. inepte.—ἔρκος M. 2.

342. δὲ om. Colb. 1.—ξυμβολῆς Glasg. Blomf. invitis libris omnibus. συμβολῇ Reg. C.—ἦν omittit Colb. 2. —Interrogationis signum, quod vulgo abest, ut v. 344., adjiciendum putavi.

343. Ἕλληνες πρότερον Reg. C.

344. πλήθει Guelph.—καταυχήσας Barocc. Reg. C. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O.—νῶν Turn. ex errore typ.

345. ἦρξε Guelph. M. 2. Ald. Turn. —μὲν om. Rob.

350. μένοιεν vulg. μενοῖεν Blomf. vid. ad v. 352.—σέλματι M. 2. σέλμασιν Rob.

351. ναῶν Med. M. 2. Regg. L. P. Viteb. Ven. 1. 2. Guelph., quod pro vulg. νεῶν recepi, quia hac forma hic uti videtur poeta, ubicunque per metrum licet. νῶν Mosq. — ἐπενθορόντες Med. M. 1. 2. Regg. C. L. P. Viteb. Colb. 1. Mosq. Rob. ἐπανθορῶντες Lambeth. ἐπενθορῶντες Ald.

352. κρυφαίᾳ Viteb.— βίον Colb. 1. Mosq. Viteb. — ἐκσωσαίατο vulg., sed sensus futurum poscit, quare recte Blomf. auctore Monkio, ut supra μενοῖεν, ita hic ἐκσωσοίατο dedit, quod probavit Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 945., neque ego recipere dubitavi.

353. δ' Ald. Rob.

354. τῶν θεῶν Regg. L. P. τὸν θεοῦ Reg. G.

355. πᾶσι vulg. πᾶσιν Med. Glasg. Blomf. — προσφωνεῖ M. 1. Ven. 2. Reg. C. Ald. Rob. — τοιόνδε Ven. 2. τὸν δ' ἐν Colb. 1. — ναυάρχαις Ald. ois ναυάρχαις Guelph.

356. φλόγα pro χθόνα Regg. K. L. Ven. 2. Rob. var. lect. in Reg. C. et O.

Digitized by Google

λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισὶν,
ἔκπλους φυλάσσειν, καὶ πόρους ἁλιρρόθους, 365
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος περίξ,
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοσαῦτ' ἔλεξε κἀρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός· 370
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο, 375
καὶ νὺξ ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,

357. λάβῃ τέμενος αἰθέρος M. 1.

358. μὲν στῖφος Brunck. Schütz. Blomf., sed causam transpositionis non video. — στίφος Ald. Rob. Vict. — στοίχοις Med. Colb. 1. 2. M. 2. στίφοις χαις Mosq.

359. ἁλιρόθους Ald. Rob.

360. νήσων Ald. νοῦσον Rob.

361. ὁ pro ὅτ Rob. οἷς conj. Tyrwhitt.—φευξοίεσθ' Rob.

362. ναυσὶ vulg. νηυσὶν Med. hinc ναυσὶν dedi cum Glasg. Blomf.

363. στερίσκεσθαι Colb. 1. Mosq. στερεῖσθαι Blomf. tacite.

364. τοιαῦτ' Brunck. Schütz. Blomf., nescio qua de causa et ex qua auctoritate. — ὑπὲρ θύμου Colb. 2. ὑπερθύμου Regg. C. G. L. P. Ox. Mosq. Guelph. Rob. var. lect. in Turn. ὑπ' εὐθύμου Vict.—φρενὶ Mosq.

366. πειθάρχῳ Mosq.

367. δεῖπνόν τ' ex emend. Brunckii Glasg. Schütz. Blomf., nam τ' ab omnibus codd. et edd. antiquis abest, (præter Reg. P. si recte Faehsium intelligo) unde non improbabilis est Blomfieldii conjectura, δεῖπνον glossema insolentioris cujusdam vocabuli esse, quod sine copula metro satisfaciat.—ναυάτης vulg. ναύτης Ald. ναυβάτης Med. Regg. B. G. Rob. et suprascripta vulgata Reg. P., quod receperunt Brunck. et qui sequuntur. — τ' om. Reg. G. δ' habet Guelph.

368. ἐτροποῦτο contra librorum omnium auctoritatem Heath. Brunck. Glasg. Blomf.; augmentum omissum recte tuetur Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. XLVI.—σκαρμὸν M. 1. σταρθμὸν var. lect. in Reg. O. — ἀφ' Reg. C.

371. ναῦς Mosq. Guelph. ναῦ Reg. C.—πᾶς δ' Med. Colb. 2. (ubi δ' suprascr.) Schütz., qui comma in fine versus habet.

372. τάξιν Ald.—νεὼς μακρᾶς excidit Mosq.

καὶ πάννυχοι δὴ διέπλουν καθίστασαν 380
375 ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών·
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν, 385
380 πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ 390
385 παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν·
εὐθὺς δὲ κώπης ῥαθιάδος ξυνεμβολῇ
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος, 395
390 θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·

374. καὶ om. Rob.—πάνυχοι Ald.—διέπλουν Rob.

375. νηῶν Turn. νεῶν ex conj. Brunck. Schütz. Blomf. sine causa; vix enim recte Blomf. νεῶν, ubicunque per metrum licet, reponendum esse ceraset, quia magis atticum sit.

376. μᾶλλον Reg. K.

377. εὐθαμοῦ Regg. L. P.

379. κατάγε Mosq.—γῆν Ald.

380. πρῶτα Reg. C.—ἠχεῖ Regg. L. Mosq. Rob. ἠχοῖ vulgato supra-scriptum est in Reg. B. M. 2., et in idem conjectura incidit Piers. ad Mer. p. 176., quam probarunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Sed neque mutatione opus esse mihi persuadere possum, quum vulg. ἠχῇ sensu non careat, neque ἠχοῖ ferri posse puto, non video enim, unde dativus pendeat; nam quod jungunt εὐφήμησεν ἠχοῖ et vertunt *Echoi acclamavit*, dativum ab εὐφήμησεν pendentem probare non possum.

381. ἐφήμισεν M. 1. ηὐφήμησεν Brunck. Schütz. sine libris et sine causa.—ὀρθιόν θ' M. 2.

382. πέτρης Reg. C.

384. οὐδὲ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ Ven. 1. Ox. Ald. οὐ γὰρ ὡς φυγεῖν Rob. οὐ γὰρ ἐν φυγῇ malle se dicit Blomf., inepte.

385. εὐφήμουν Colb. 1. 2. Guelph. M. 1. εὐφήμουν var. lect. in M. 2.

386. εἰς Reg. C.—ὁρῶντες Guelph. ὁρῶντας Rob.

387. ὑπέφλεγεν cum var. lect. ἐπέφλεγεν Reg. O.

388. ἐπεὶ δὲ vulg. sine sensu. ἔπειτα ex conj. Glasg., sed εὐθὺς δὲ Med. Regg. A. B. H. K. L. Ven. 2. Mosq. Viteb. Rob., quod quin recte receperint Brunck. Schütz. Blomf. dubitari vix potest, quamquam mirum est, quomodo in reliqua exemplaria illud ἐπεὶ irrepserit.—ξὺν ἐμβολῇ Reg. P.

389. Idem versus initium ἔπαισαν ἅλμην habet Eur. Iph. T. 1357.—κελεύματος Med. Mosq. Viteb.

390. εἶσαν Ald.—ἀκφανεῖς Mosq.

Digitized by Google

τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε, 400
395 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀπμή. 405
400 εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ 410
405 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις

ἐμφανεῖς Regg. C. (in quo ἦσαν postponitur) G. Rob. var. lect. in Reg. O. et ap. Turn., quam recepit Blomf., dubitans an non alibi ἐκφανὴς reperiatur; sed hæc nulla est causa, a vulg. discedendi, præterea ἐκφανὴς habet noster Eum. 235.

391. εὐτάκταν Ald. εὐστόχως Regg. H. O. cum var. lect. εὔτακτον. εὐτάκτως Med. Regg. K. L. Guelph. Mosq. M. 1. et var. lect. in M. 2., quod recepit Blomf., sed otiosum hoc foret propter sequens κόσμῳ, nec quidquam probat scholiastæ explicatio μετ' εὐταξίας, quæ ad κόσμῳ referri potest.

393. ὑπεξεχώρει vulg. ἐπεξεχώρει Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Mosq. Vitb. Ald. Turn., quod recte prætulerunt Brunck. et recentiores.

395. ἐλοῦτε δὴ pro ἐλευθεροῦτε δὲ Mosq.—De particula δέ verbo repetito adjecta v. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 874.

396. θεῶν τε omittit M. 2.

400. ἐν νυκτὶ Rob.

403. δ' om. M. 1.—ἠθύνεν Med. ἠθύνε cum var. lect. ἴθυνε Reg. O. εὔθυνεν Reg. B. ἴθυνε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

404. καὶ πρῶτα Reg. L. Guelph. M. 2. Rob.—μὲν νῦν ῥεῦμα Med. μὲν οὖν Περσικοῦ ῥεῦμα Med. 2. μὲν οὖν ῥεῦμα Colb. 1. Ven. 1. Mosq. Ox. Ald. Rob. —ῥεῦμα de exercitu dictum exemplis illustrat Erf. ad Soph. Antig. 129. ed. min.

405. στενῶν Reg. C.—νεῶν τῶν Περσικῶν Guelph.

406. ἤθροιστ' Blomf., quia Ptolemæus Ascalonita apud Eustath. p. 1387, 7. tradit, attice ἄθρους dici, ineptissime.

407. αὐτοί θ' ex Buttleri conjectura Blomf., ut hinc apodosis incipiat, quæ ex vulg. lectione iis deesse videtur. Eadem de causa jam Pauw. versu præcedente ἀρωγή τ' scripserat, ut inde apodosis inciperet, et Brunck. atque Schütz. v. 410. ὑπτιοῦτο δὴ ex

Digitized by Google

παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως 415
410 κύκλῳ περιξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σπάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο, 420
415 ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ

Heathii emendatione dederunt, ab his verbis apodosin incipientes. Hæc omnia inepta sunt, sed minus etiam probari potest Reisigii ratio, qui in præf. ad Conj. in Aristoph. 29. ab ἔθραυον apodosin incipere, deinde verba Ἑλληνικαί τε—ἔθεινον iterum in protasi, denique ὑπτιοῦτο δὴ in apodosi rursus esse dicit. Sensus luculenter docet, a verbis αὐτοὶ δὲ apodosin incipere debere, neque obstat particula δέ, quam in apodosi post ἐκεῖ et similia sæpe poni docent Herm. ad Hom. hymn. Ven. 229. Cor. 297. ad Vig. p. 785. et 845. Wolf. ad Demosth. Lept. p. 297. Wunderl. ad Æschin. p. 63.—ὑπ' αὐτῶν Ox. Mosq. Ald. Turn. Vict.—ἐμβόλοις, quod proposuerant Stanl. in cur. secund., Abresch. et Brunck., recepit Blomf., male; quamquam enim ἐμβολὰς quoque de rostris navium dici demonstravit Schütz., nostro tamen loco non ita accipiendum est, sed recte explicavit Schol. ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεσι, ad quas poetice adjectivum χαλκόστομοις translatum est.

408. παισθέντ' ἔθραυον Glasg. Blomf. propter augmentum omissum, pessime. Reisigius, qui hanc emendationem probaverat in Conject. in Aristoph. p. 81., ipse retractavit sententiam suam in præf. p. XXIX., et augmenti omissionem egregie vindicavit Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. XXXIV. sq.—κωπήρη Rob.

409. Ἑλληνικαὶ δὲ Reg. P. ἀφρασμόνως Colb. 1.

410. ὑπτιοῦτο δὴ Heath. Brunck. Schütz. vid. ad v. 407.

411. θάλασσαν δ' Ald. θάλασσαν sine δ' Turn. Vict., eædemque editiones πλήθουσαν versu sequente habent, quod metro adversatur.

412. βροτῶν φόνου M. 2.

413. ἐκπλήθυνον Reg. C. Turn. Vict. ἐπλήθυνον Regg. A. B. G. Colb. 1. M. 2. Mosq. Guelph. Ald. ἐπλήθυνεν Viteb. ἐπλήθυον Reg. A. et M. 2. a prima manu, M. 1. Rob., var. lect. ap. Steph., quam metro etiam postulante recte receperunt Brunck. et recentiores.

414. ἀκόσμῳ conj. Casaub.

415. βαρβάρων Rob.

416. οἱ δ' Blomf., male iniquus in formam poeticam, v. Herm. ad Soph. Aj. 1383.—θύνους Rob.

417. θραύσμασί τ' M. 1. Ald. Turn. θραύμασί τ' Reg. L. Mosq. Viteb. Rob. θαύμασί τ' M. 2., sed ρ additum a secunda manu. θραύμασίν τ' Med. Guelph. Reg. P.—ἐρειπίων Med.

418. ἐράχιζον Mosq. — οἰμωγῆς Med. οἰμωγὴ Ald.

Digitized by Google

κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα· 425
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν. 430

ΑΤΟΣΣΑ.

αἰ αἰ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ τρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,

419. κωκύμασι Med. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.—πελαγίαν Colb. 2. Guelph. Mosq. Rob., suprascr. in M. 1. 2.

420. Corruptum hunc versum putat Blomf., quia neque noctis oculus possit ἀφαιρεῖσθαί τι dici, neque intelligi possit, quid post ἀφείλετο subaudiendum, quare hoc in ἀφίκετο mutari vult. Sed νυκτὸς ὄμμα est: noctis tenebræ (v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 110.) eæque pugnantibus et ejulantibus eripuerunt aspectum eorum, quæ fiebant.

421. εἰς pro εἰ Ald.

422. στοιχηγορείην M. 2. χοιχηγορείην Reg. C. στιχηγορείην Regg. F. K. L. Mosq., quod recepit Blomf. male, corrigendum ratus id, quo vulgata lectio confirmatur, στοιχομυθέω apud Schol. et Hesych.—ἐκπλήσαιμί σοι Mosq.

423. μηδ' ἂν vulg. sine sensu. μηδάμ' Reg. A. et var. lect. in Reg. B., unde recte receperunt Brunck. et recentiores.

424. τοσοῦτ' ἀριθμὸν Guelph. M. 2. Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Schol., ubi ita pro τοσουτάριθμον legendum esse perspicuum est.

425. αἰ octies in M. 1.—ἔρρωγε Guelph. Ald. Turn. ἔρβωγεν M. 2. a secunda manu, ἔρρωται Med. Mosq. De usu vocabuli v. Wakef. et Musgr. ad Soph. Trach. 857.

426. βαρβάρῳ Regg. K. L. P.

427. μεσοῦντες Reg. K. μεσοῦσαι var. lect. in Reg. O.—κακῶν vulg. κακὸν Reg. P. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. var. lect. ap. Steph., quam recte recepit Blomf., præeuntibus Bothio, Buttlero et Elmsleio ad Eur. Med. 59., ubi conferuntur similes loci Medeæ ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ et Aristoph. Ran. 954. ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσεις, καὶ τὸ δρᾶμα ἤδη μεσοῖ. Recte etiam Blomf. post ἴσθι comma posuit, ut τόδε non cum sequentibus jungatur, sed cum ἴσθι, ut v. 160. 423.

428. ἐπ' αὐτοὺς vulg. ἐπ' αὐτῇς Mosq. ἐπ' αὐτοῖς Med. Regg. K. L. P. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 2. Guelph. Viteb. Ox. Ald. Rob., quod ut reciperem librorum auctoritas suasit. Sic Eur. Androm. 301. οἴκτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλθεν δούλειον, quamquam noster Prom. 866. dixit: τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις, ubi tamen librorum auctoritas dubitari jubet, an ἐς ἐχθροὺς legendum sit. Blomfieldium quoque dativum recipere voluisse ex ejus adnotatione elucet.—πένθους Regg. K. L. P. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. var. lect. in Reg. O., in M. 2., tamen suprascr. πάθους.

Digitized by Google

ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. 435

ΑΤΟΣΣΑ.

καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον, τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀπμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κἀυγένειαν ἐκπρεπεῖς, 440
αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἰ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, 445
βαιὰ, δύσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τοὺσδ', ὅπως ἅπαν νεὼς
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,

429. ὃς pro ὡς Ald.
430. τῆσδέ τ' Regg. A. B. Ald. Rob.—τύχης var. lect. in Reg. O.
431. τί δ' αὖ Guelph.—φῂς Rob. Blomf.—τὴν δὲ Rob.—στρατοῦ Ald.
432. ὡς pro ἐς Colb. 1. εἰς Reg. P.
433. ὅσα παρῆσαν Reg. G.—φύσει Regg. A. K. L. P. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. et M. 2., ubi tamen φύσιν suprascriptum.
434. καὶ εὐγένειαν Mosq. Ald. Rob.—εὐπρεπεῖς Regg. A. B. L. Colb. 1. Mosq. Ven. 2. Guelph. Rob. ἐκπρεπεῖς reliqui codd. omnes, var. lect. in Reg. B., Ald. Turn. Vict., quod propter Schützium addo.
435. πρώτοισ' Ald.
436. αἰσχρῶς vulg. αἰσχρῷς Med. Regg. A. B. H. K. L. P. Colb. 1. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ven. 2. Guelph. Lambeth. Rob. et var. lect. ap. Turn. et Steph., quod propter librorum auctoritatem cum Blomf. recepi.—δυσκλεεστάτῳ Reg. C. δυστυχεστάτῳ Regg. A. L. P. Colb. 2. Ven. 2. M. 1. Guelph.—πότμῳ Colb. 1. Mosq.
437. οἰ 'γὼ Glasg. ὁ ἐγὼ Reg. C.—ξυμφορᾶς Glasg.
438. δὴ deest in Ox. Ald., ante μόρῳ positum est in Rob., ut sæpe.—φῂς Blomf.
439. πρόσθεν M. 1. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. πρόθεν Colb. 1.
440. νησοῖν Guelph. Viteb.—φιλόχωρος Mosq.
441. παναμβατεύει Ald. De significatione verbi ἐμβατεύει v. Reisig. præf. ad Soph. Œd. Col. p. xxxix.—ποντιὰς Mosq.
442. ὅτ' ἂν νεῶν Rob. ὅτ' ἐκ νεῶν Blomf. ex sententia Elmaleii in Edinburgh Review, xvii. p. 236., nescio utrum propter optativum post ὅταν, quem illustrat Herm. ad Vig. p. 792., an quia ἐκ necessarium putavit, quod minime necessarium videtur, quum genitivus νεῶν ab ἐκσωζοίατο pendet.
443. ἐχθοὶ Reg. C.

κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν, 450
445 φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ 455
450 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
θώμιγγος ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου 460

444. κτείνεια Ald. κτείνειεν Ox. Reg. C. Colb. 1. Guelph. Rob., unde κτείνειαν Glasg., quod recipere voluisse Blomfieldium ex nota ejus patet; sed propter sequens ὑπεκσώζοιεν male se habet, neque magis probaverim, quod suspicatur Blomf., κτάνοιεν et ὑπεκσώσειαν legendum esse. Nulla est causa a vulg. recedendi.—εὐχείρως τὸν Colb. 2. Mosq. εὐχείρω τὸν Ald.

445. εἰναλίων vulg. εἰν ἁλίων Ald. ἁλίων M. 2. ἐναλίων Med. Reg. A. Colb. 1. 2. Brunck. et reliqui.—πόρων Rob.

446. στορῶν Ald.—ὡς γὰρ ὁ θεὸς Mosq.

447. νηῶν Regg. C. P. νεῶν M. 2., quod recepit Blomf., ut supra.—Ἕλλησι M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

448. εὐχάλκοιο Mosq.

450. ἀμφὶ δ' ἐ-| κυκλοῦντο Reg. C. et Reg. B. O. suprascripta vulgata. ἀμφὶ δ' ἐκυκλοῦντο Guelph. Viteb. Mosq. ἀμφὶ δὲ 'κυκλοῦντο Heath. Brunck. ἀμφὶ δὲ ἐκυκλοῦντο Glasg. Blomf., sed augmentum omissum recte tuetur Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. XLVI.

451. ὅπη M. 2.—τράπονται Reg. C. τράπωνται var. lect. in Reg. O.—γὰρ deest in Rob. —χειρῶν Ald. Rob.

452. πέτρησιν vulg. πέτροισιν Med. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. Schol., quod cum Blomfieldio recepi.—ἠράσσαντο Med. Colb. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Turn. Vict. ἠράσαντο Mosq. ἠράσσοντο Reg. A. B. Brunck. et recentiores. Schol. quoque imperfectis ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο explicat, et imperfectum postulat sequens ὤλλυσαν.—τοξικῆς τ' Med. Colb. 1. et suprascr. in Reg. B., quod receperunt Brunck. et Schütz., sed vulgatum præstat.

453. θόμιγγος M. 2.—προσπίπτοντες vulg. πίπτοντες Colb. 1. προσπίτνοντες metri causa ex emendatione Canteri Brunck. et recentiores, et sic M. 2. Rob. Sed Hermannus in *Classical Journal* XXXVIII. p. 286., quum προσπιτνόντες non præsentis, sed aoristi participium esse recte judicaret, præsentis autem participium hoc loco necessarium esse censeret, προσπιτνοῦντες scribendum esse monuit. Contra Reisigius ad Soph. Œd. Col. p. CCXI., quum προσπίτνοντες contra Hermanni sententiam aoristum esse negaret, præsentis autem participium hoc sensu ferri non posse putaret, προσπίτνοντας legendum proposuit, quod minime probari potest. Mihi quidem et Hermannus recte judicare videtur πιτνών semper aoristi participium esse, et Reisigius, hic aoristum sensu postulari, quia ἰοὶ non προσπίπτοντες, sed προσπεσόντες interficiant (alio modo aoristum tuitus erat Herm.

Digitized by Google

455 παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός· 465
460 ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,
πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
ἤιξ' ἀπόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν 470
465 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν

ad Eur. Herc. fur. 1371.), itaque προσπιπτόντες scripsi.—ἔλυσαν M. 2. Guelph. Mosq.

455. παίουσι Ven. 2.—κρεωκοποῦσι vulg. κρεωκιποῦσι Ald. Rob. κρεοκοποῦσι Schol., quod ex sententia Porsoni præf. ad Eur. Hecub. p. VIII. sq. receperunt Glasg. et Blomf., suadente metro et scriptorum antiquorum consuetudine, quam egregie illustravit Lobeck. ad Phrynich. p. 692. sqq.—δυστόνων Ox.

456. ἐξ ἀπέφθειραν Ald. ἐξαπίφθειραν Rob.

457. ἀνώμωξε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.—κακῶν om. Mosq.—πάθος Colb. 1. Viteb.

458. εὐαγῆ ex emendatione Hemsterhusii ap. Musgr. ad Eur. Suppl. 652. Brunck. et recentiores, sed refragante Elmsleio ad Eur. Bacch. 660., qui vulgatam lectionem bene tuetur ex Photio, Hesychio, et Bekkeri Anecd. p. 337. Plane ei assentior, non sollicitandam esse constantem multorum locorum scripturam, ubi εὐαγὴς pro λαμπρὸς positum est. Ceterum nostro quoque loco non minus, quam illo Baccharum, incertum est, utrum ab ἄγω derivandum sit vocabulum (ὅθεν ἐδόκουν καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ Schol.) an εὔσκοπον significet. Exspecto uberiorem de hac voce disputationem, quam promittit Hermannus ad illum Baccharum locum.

459. πελασγίας Ald. Turn. Vict. πελαγίας Regg. A. B. C. Rob. et recentiores. πελαγίαις var. lect. ap. Turn., deest vox in Colb. 2.—χθονὸς pro ἁλὸς Rob. var. lect. ap. Steph.

461. πέζῳ τε M. 1. Reg. C.

462. ἴησ' pro ἤιξ' Med. var. lect. in B. ἴησ' Rob., quod recepit Blomf., monente Piers. ad Mœrin. p. 301., ἕσσω nunquam apud Atticos trisyllabum esse, quare ille ἔπτης' vel ἄπῃξ' legendum proponit. Sed hanc licentiam Porsonus ipse ad Eur. Hecub. 31. tragicis concedit (cf. Seidl. de vers. dochm. p. 20.), et si usquam, in nuntii certe narratione concedenda est.—ἀπότμῳ ξὺν Colb. 1. suprascr. vulg. ἀκόσμως σὺν Colb. 1. Mosq. hinc ἀκόσμως ξὺν in textum recepit Blomf., quia in Glasg. vulgata obelo notata est, sed nullam video offensionem; eodem modo v. 473. οὐκ εὔκοσμον φυγὴν dicitur.

463. πάροιθεν Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Rob.—ξυμφορὰν Glasg. sine libris. συμφορᾷ Colb. 1. M. 1. Mosq. Viteb. Major librorum auctoritas sequenda est, quum utrumque recte dici potuerit, cf. Lobeck. ad Soph. Aj. 275.

464. δαίμων M. 2. a prima manu Mosq.—ἔψευσας Colb. 1.

Digitized by Google

κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν·
ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέστασε. 475
470 σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν οἵ πεφεύγασιν μόρον,
ποῦ τάσδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ναῶν γε ταὐγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.
στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ 480
475 διώλλυθ,—οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ—
διεκπερῶμέν τ' ἔς τε Φωκέων χθόνα,

466. ἀπήρκεσαν Viteb. ἀπήρκεαν Ald. ἀπήρκεσαν Reg. C. Rob.

467. πρόσθεν M. 1. 2. Guelph.—διώλεσε Mosq.

468. παῖς ἐμοῦ Colb. 1. παῖς οὐμὸς M. 1. Deest hic versus cum proximo in Mosq.

469. τοσοῦνδε Colb. 2. M. 2. Viteb. —ἐπέστασεν M. 1.

470. ναῶν Aldin. Robort. νηῶν Reg. C. Ox. Turn. — πεφεύγασι Guelph. Ald. Rob. Turn.

471. τάσδ' ἔλειπες Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Ald. Turn., quare τάσδε γ' ἔλειπες Brunck. Schütz., sed merus ille scribarum error est pro imperfecto, in quo reliqui omnes consentiunt, quodque sensus postulat.—σημαῖνα Guelph.

472. ναῶν Blomf. contra librorum omnium consensum, ut v. 375.—δὲ vulg. γε Rob., quod receperunt inde a Pauwio omnes. Vulgatum defendi non poterit, nisi excidisse prima Nuntii verba putabimus, quod non improbabile est, quum ea, quæ sequuntur, non satis apte respondeant iis, quæ interrogaverat regina. Nam Eur. Or. 363., quem locum ad tuendam particulam δὲ cum nostro comparat Herm. ad Vig. p. 846., nihil cum eo commune habet.—λελειγμένων var. lect. in Reg. O.

473. αἱροῦνται vulg. αἴρονται cum Blomfieldio dedi ex sententia Elmsleii ad Eur. Heraclid. 505. Sic αἱρεσθαι φυγὴν Rhes. 54. αἴρωνται φυγὴν Rhes. 126. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Soph. Aj. 242. Non nego quidem, φυγὴν αἱρεῖσθαι quoque dici posse, sed hoc non erit *fugam capere*, vel *fugam eligere*. Verba autem αἱρεῖσθαι et αἴρεσθαι quam sæpe confundantur notissimum est.

474. δὲ λοιπὸς Colb. 1.—βοιωτῶν Ald.

475. διώλυθ' Reg. P. Rob. διώλυθ' Blomf., sed mutandi causam non video.—κρηναῖον littera majuscula scribunt Vict. Stanl. Glasg. Schütz., ex sententia Schol., qui dicit: τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. Sed omnino circa fontanos latices multos obiisse recte monet Schütz. κρηναῖον γάνος habet etiam Lycophr. 247.

476. δίψῃ Med., quod recepit Blomf., sed uni libro non tantum est tribuendum, præsertim in tanta erroris facilitate propter litterarum similitudinem.—ἀπ' ἄσθματος Reg. P. ἐπ' ἄσθματος Reg. P. ὑπ' ἄσματος Mosq. —κενὸν var. lect. ap. Turn.

477. τ' vulgo abest, et junguntur verba οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ διεκπερῶμεν. Hinc factum est, ut duplici

Digitized by Google

καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ· 485
480 κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον,
καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
δίψει τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων 490
485 χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
χειμῶν' ἄωρον ὤρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις 495
490 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὔχετο

difficultate laboraret locus, nam si omnis reliquus exercitus in Bœotia periit, inepta sunt quæ sequuntur; deinde τ' v. 474. non habebat quo referretur. Sed perspicuum est, hæc inter se et cum διόλλυτο jungenda esse οἱ μὲν πονοῦντες, οἱ δὲ κενοί, deinde in διεκπερῶμεν eam exercitus partem contineri, quæ in Bœotia non periit. Hoc igitur verbum particula τε cum præcedentibus ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διόλλυτο jungatur necesse est. Intellexit hoc jam Schützius, qui οἵ τ' διεκερῶμεν legi voluit. Sed lenior est Bothii medela, quam cum Blomfieldio adhibui. Hoc enim τε, cum propter sequens ἔς τε abundare videretur, facile omitti potuit.

478. Μηλιέα Colb. 1. Reg. G.

479. ἄρδεσι Ald..

480. τῆς pro γῆς Regg. H. K. L. —Ἀχαΐδος Brunck. Schütz. sine libris.

482. ἐδέξατ' Viteb.—πλεῖστ' ἔθανον Ald. πλεῖστοι 'θάνον Reg. B. Blomf. πλεῖστοι 'θανον Pauw. Brunck. Glasg. Schütz. probante Hermanno. Sed ne crasis inaudita admittatur, vulgatam retinui, ut v. 302., ad quem vid. quæ monita sunt.

483. δίψει Regg. A. B. L. Colb. 1. M. 2. Guelph., quod propter v. 476. cum Brunck. Glasg. Schütz. recepi. Vulgatum δίψῃ retinuit Blomf.—Prius τε omittunt M. 1. 2.—λιμῷ γέ τ' Guelph.

484. ἠδὲ pro ἔς τε Rob., quod Glasg. et Blomf. receperunt ex sententia Porsoni ad Eur. Phœn. 1703., sed nihil est quo hæc lectio vulgatæ præstet. De præpositionis collocatione vid. quæ ad Eum. 673. monita sunt.

485. ἀφικόμεθ' M. 2. Mosq. Rob. —Ἀξείου Regg. L. P. M. 1. var. lect. in Reg. O.

486. βόλβης δ' M. 2. Βοίβης conj. Casaub.—Παγαῖον Reg. H. Παγκαῖον M. 1. Guelph. Reg. C. Viteb. Παγγεῖον Ald. Πάγαιον Reg. O. cum var. lectt. Παγγαῖον et Πάγκαιον. Πάγκαιον etiam Reg. P.

487. Ἠδωνίδ' Ald. Rob.—νυκτὶ δ' τὸ ταύτῃ Ald.

488. πήγνυσι M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn.—δὲ om. Mosq.

489. Στρύμονος ἁγνοῦ Ox. Ald. Rob.—Στρύμμονος M. 1. Guelph.

490. Locutionem θεοὺς νομίζειν illustrat Pors. ad Eur. Suppl. 732. ed. Gaisf., οὐδαμοῦ νομίζειν Erf. ad Soph. Antig. 183. ed. min.—ηὔχετο Turn. Vict. et recentiores, antiquiorum librorum auctoritatem recte secutus est Blomf., ut v. 381.

λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ 500
495 ἀκτῖνας, ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. 505
500 ὅσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῆκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, κοθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός. 510
505 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐλείπω λέγων
κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς

493. κρυσταλοπῆγα Ald.—διὰ πόρου M. 1.—Versum hunc, quia tertius et quartus pes uno vocabulo comprehenduntur, transpositione sanare tentavit Pors. præf. ad Eur. Hecub. p. xxx. κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον στρατὸς περᾷ, quam recepit Blomf., sed non necessariam esse demonstravit Herm. El. metr. p. 113.

494. χ' ὅς τις Rob. χ' ὅς τις Turn. χ' ὅστις Vict.

495. σεσωσμένου Ald.

496. αὐγὰς suspicatur Blomf. sine causa.

497. ἐς μέσον M. 2.—διῇξε reponendum putat Blomf. sensu minime apto, in eo quoque errans, quod ad διῆκε, (non a διήκω derivandum, ut recte monet, sed a διΐημι,) repetendum dicit αὐγὰς, immo πόρον διῆκε est διελθεῖν ἐποίησε, ut recte explicat Schol. —φλεγμαίνων Regg. L. P. M. 1. et Colb. 2., ubi vulgata pro varia lectione commemoratur.

498. Ἔπιπτον Brunck. imperitissime. ἔπιτον Glasg. Blomf. male. Augmenti omissionem recte tuetur Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xxxv., sed pro vulg. πίπτον scribendum est πῖπτον.—τ' pro δ' Ald.—ἐν pro ἐπ' Colb. 1. Mosq. Viteb.—εὐτυχεῖ Med. M. 1. 2. var. lect. in Reg. B.—τοι om. Colb. 1.

499. ἀπέῤῥηξε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Ald. Turn.

501. θρήκην Ald. Rob. θρᾴκην injuria poetæ obtrudere vult Blomf.—μόλις Guelph. Ald. Rob. Versus numero recte observat Pors. præf. ad Eur. Hecub. p. xxviii. exprimi laborem ab exercitu Persico exhaustum.

505. Importune Herm. ad Eur. Hecub. 576. correxit ταῦτ' ἔστι ταῦτα. —ἀληθοῦς Colb. 1.

506. ἐγκατόσκηψε M. 1. 2. Mosq. Guelph. Rob. Turn. ἐγκεῖ τέσκηψε Ald.

507. Hæc non Choro, sed Atossæ tribuenda censet Lachm. de mensura trag. p. 17., quæ sententia etsi non displicet, certa tamen mutandi causa

Digitized by Google

ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

οἵ' ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ· 515
ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
ὑμεῖς δὲ φαύλως αὖτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω· 520
ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις,
ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις, 525
πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐὰν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους,
μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.

non adest.—δυσπέλασστε suspicatur Blomf. sine causa.

508. ἐνήλου vulg. ἐνήλω Blomf., sed quum indicativo aoristi secundi non uti videantur Attici, ἐνήλω autem in nullo libro legatur, ex sententia Hermanni ad Soph. Œd. R. 1311. ed. sec. dedi ἐνήλλου, quod legitur in Regg. C. G. Colb. 1. Viteb. Mosq. M. 2. Ald. Turn.

509. εἰ ἐγὼ Ald. Turn. εἰ ἐγὼ Regg. A. B. C. H. K. M. 1. 2. Rob. Vict. Brunck. Schütz. Blomf. εἰ 'γὼ Glasg.

510. ἐκφανὴς Mosq. εὐφανὴς Colb. 1. ἐμφανὴς τ' M. 1.

512. ὑμὲς Guelph.—αὖτ' Ald. Rob. ταῦτ' Colb. 1. Mosq. Viteb. Alterutrum (αὖτ' pro αὖτε) verum judicat Wunderl. obss. critt. p. 51., posterius recepit Blomf., sed præstat vulgatum αὖτ' pro αὐτά.

513. ἐκύρωσε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn.

515. ἐπεὶ τῇ Ven. 2.

516. ἕξω Guelph.

517. ἐπεξειργασμένοις Ald. ἐπεξειργασμένας Rob.

518. πέλοι Ven. 2. Ald. Rob.

519. ὑμῖν Rob. ἡμᾶς Med.—χρὴ 'πὶ δὲ τοῖς π. Ald. τοῖς δὲ τοῖς Rob.

520. πιστοῖς γε πιστὰ vulg. πιστοῖσι γῇ πιστὰ M. 1. πιστοῖς τὰ πιστὰ Reg. G. Ald. πιστοῖς πιστὰ Colb. 1. Mosq. Viteb. πιστοῖσι πιστὰ Regg. A. B., quod recte prætulerunt Brunck. et reliqui. πιστοῖσι, τὰ πιστὰ var. lect. in Reg. B. πιστούς γε πιστὰ var. lect. ap. Schol. πιστῶς τὰ πιστὰ suspicatur Blomf., sed in recepta lectione acquiescendum est.—φέρειν Ald. συμφέρειν Schütz. contra libros.

521. καὶ παῖς δ' Mosq.—περ om. Mosq.—δ' ἔερ ἐμοῦ Ald.—μόλοι Ven. 2. μόλοι Reg. P.

522. παρηγορῆτε καὶ προπέμπετ' Ald. Rob.—προτρέπετε var. lect. in M. 1. 2.

523. μηκέτι Med. Colb. 1. Reg. L. Mosq. Viteb. μὴ κ' ἔτι Ald. μήθ' ἔτι

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν 530
525 τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
στρατιὰν ὀλέσας,
ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων
πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
πολλαὶ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας 535
530 κατερεικόμεναι,
διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι.

Rob. καὶ μήτι Colb. 2. M. 1. μὴ κάτι Blomfield., quod minime placet.—πρόσθητε Med. Reg. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Mosq. Viteb. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Turn.

524. Ex vulgata lectione, quam exhibui, versus syllaba una brevior est, quam explere conatus Turnebus ἀλλ' ὦ Ζεῦ dedit, et cum eo Vict. Sed ita versus, violata cæsura, magis etiam depravatus est, receperunt tamen Turnebi additamentum Brunck. Glasg. Schütz. Recte illud ἀλλ' repudiavit Blomfield., sed quomodo syllaba deficiens supplenda sit, id certa conjectura vix assequi licet. Blomf. ex emendatione Schützii νῦν μὲν Περσῶν dedit, Elmslei. in *Edinb. Review* 1811. XXXVII. p. 94. νῦν τῶν Περσῶν vel νῦν αὖ Περσῶν proponit. Mihi vocem aliquam excidisse parum probabile videtur; fortasse pro Περσῶν alia quædam forma (num Περσάων?) restituenda est.

526. ὄλεσας var. lect. in M. 1. et Reg. O.

527. ἄστυ τοσούτων Viteb.—Ἐγβατάνων Med. Ἐκβασάνων Lips. 2. Ἀγβατάνων ex emend. Brunck. Schütz. Blomfield. Librorum lectionem servavi ut v. 16.

528. στυγερῷ Reg. B. Ox. Ald. Turn. Vict. var. lect. in M. 2. γνοφερῷν Colb. 1. Ven. 1.

529. ἀπαλαῖς Rob. Cant. var. lect. ap. Steph., quam receperunt Both. et Blomf. Exquisitior sane est et facile in vulgatam potuit corrumpi, sed quum tam exigua auctoritate nitatur, nihil novare ausus sum.

530. κατερυκόμενοι Reg. K.—Vulgo διὰ μυδαλέοις in hoc versu legitur, quod recte a Blomfieldio in versum sequentem rejectum est. Id eo quoque comprobatur, quod excidisse aliquid hoc versu videtur, in Viteb. enim post κατερεικόμεναι legitur μαγάδ, ex quo Herm. de vers. spur. ap. Æsch. p. XI. exsculpsit μαῖαι γονάδες. Eodem fere redit, quod Bothius versu præcedente πολλαὶ in πολιαὶ mutavit, sed neutrum aptum esse recte observavit Blomfield. Nam sive ἀπαλαῖς sive ἀταλαῖς legitur, neutrum vetulis convenit, sed de virginibus sermonem esse ex adjectivo illo intelligitur, quæ res eo quoque comprobatur, quod iis deinde nuptæ, postremo senes opponuntur. Itaque in illa cod. Viteb. lectione aliud quid latere videtur.

531. διὰ μυδαλέοις vulgo dicunt per tmesin dictum esse, pro διατέγγουσι μυδαλέοις δάκρυσι, sed vix in tmesi præpositio tam longe a verbo suo removeri potuit. Hac, ut videtur, causa permotus editor Glasg. διαμυδαλέοις dedit, probante Blomfieldio in Appendice; sed ea vox nusquam legitur. Fortasse illud διὰ communem habet corruptelam cum iis, quæ ante hanc vocem in Viteb. leguntur.

532. τέγκουσιν M. 1. τέγκουσ' M. 2. τίγκουσ' Reg. C.—ἔχουσ var. lect. in Reg. O.

Digitized by Google

αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν, 540
535 λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. 545
540 νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει στρ. α'.
γαῖ' Ἀσιὰς ἐκπενουμένα.
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,

533. ἁβρογόον Guelph. ἁβρογόοι obelo notatum est in Glasg. suspectumque fuit Pauwio, Schützio, Blomfieldio, quia mox sequitur ἁβροχίτωνας. Sed hæc quidem mutandi causa non esset, nisi adessent majores. Primum enim ipsa illa compositio ἁβρογόος sensum non satis aptum habet (recte positum putat Heathius, quia novarum nuptarum lamentationibus tenerum quiddam et delicatum, vigente adhuc et effervescente amore, inesse soleat), deinde omnino adjectivum luctum designans ferri non potest, quum id ipsum, lugere et lamentari mulieres, infra de iis prædicetur, ineptum enim foret αἱ ἁβρογόοι Περσίδες πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Quare neque ἁβρογόοι ferri potest, quod ex Pauwii emendatione recepit Blomf., neque αἱ λαβρογόοι, quod idem olim conjecerat. Desideratur potius epitheton ornans, facilius igitur Schützii ἁβροχρόοι vel Bothii ἁβρόγυιοι ferri posset, nisi utrumque metro adversaretur.

534. ποθέουσ' ἴδεῖν Colb. 2. ποθέουσι δείνων Mosq. utraque vox deest in Lips. 2. ποθέουσιν ἰδὼν legendum aut utramque vocem omittendam putat Blomfield., nescio qua causa commotus.—ἀρτισυζυγίαν M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. ἄρτι συζυγίαν Ox. Ald. Rob. ἀρτιζυγίην Viteb.

535. τ' omittunt Ox. Aldin. Turn.

537. ἀκορεστάτοις var. lect. in Reg. O.

538. κἄγαγε Blomf., propter καὶ—δὲ, sed hoc prorsus necessarium est, v. ad Eum. 65.

539. ᾄδω mavult Blomfield., quia αἴρομαι hoc sensu usitatius sit quam αἴρω, sed similiter Eur. Iph. A. 1398. πᾶς τις θάρσος αἴρε. Si quid hoc versu mutandum esset, proponerem πολὺ πένθος, quia paullo durius est, γόον ad πολυπενθῆ supplere.

540. νῦν γὰρ δὴ vulg. δὴ metri causa omittunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. et abest a Colb. 1. γὰρ omittit Glasg. sine ulla auctoritate, et minus apte ad sensum.

541. Ἀσίας Ald. Rob. Turn. Vict. Ἀσιὰς var. lect. ap. Stephan., quam recte receperunt recentiores, præter Blomfield., qui Ἀσὶς dedit.—ἐκμαινομένα var. lect. in Reg. O.

542. Ξέρξης μὲν γὰρ libri omnes. μὲν metri causa ejecerunt Heath. Brunck. Schütz. Blomf. γὰρ omittit Glasg., quod verum puto, μὲν enim et propter sequentem versum et propter similitudinem antistrophici necessarium videtur.—ἤγαγε Guelph. Turn. ἔγαγε Ald. ἄγαγεν Blomfield.—τοττοῖ Reg. G. Vocabula ἤγαγεν ποποῖ desunt in M. 1. 2.

543. ἀπόλεσε Reg. L. Guelph. M. 1. 2. Ald. Turn.—τὸ τοῖ Ald.

Digitized by Google

Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέστε δυσφρόνως 550
545 βαρίδεσσι ποντίαις.
τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν
τόξαρχος πολίταις,
Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ; 555
550 πεζούς τε καὶ θαλασσίους ἀντ. α'.
ὀμόπτεροι κυανώπιδες
νᾶες μὲν ἤγαγον ποποῖ,
νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ,
νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς, 560
555 διὰ δ' Ἰαόνων χέρας.
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'

544. πάντα Reg. C.—ἐπέστασε Regg. C. G. M. 1. ex Schol.

545. βαρίδεσι Guelph. βαρίδεσι Viteb. βαρίδες τε πάντιαι Med. βαρίδες θ' αἱ πόντιαι var. lect. in Reg. O.

546. οὐτίποτε Δαρεῖος μὲν τότ' ἀβλάβη Rob. ex interpretamento.—τίπτε cum var. lect. τί ποτε Reg. O. οὔπω ex emendatione Heathii Brunck. Schütz. Blomf., quod vertunt: *quare Darius innocuus tunc temporis, quum hæc expeditio a Xerxe susciperetur, non civibus præfuit?* Sed οὔπω est *nondum*, cujus loco sensus ille potius οὐκέτι desideraret. Vulgatæ, quæ nulla mutatione eget, sensus hic est: *cur Darius tunc, quum ipse Græcis bellum intulisset, tam sine damno exercitui præfuit?* Præ magnitudine enim calamitatis, quam Xerxes perpessus est, minoris damni, quod Dario obtigit, oblitus, et laudator temporis acti, interrogat Chorus, cur Xerxes non æque incolumem potuerit exercitum servare ac Darius.

548. τοξάρχης Regg. A. B. G. Colb. 1., quod vulgato præstuerunt Brunck. et Schütz. sine causa. cf. Blomf. ad Sept. Th. 828.—πολίταις M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

549. Σουσίδος vulg. Σουσίδαι Lambeth. Σουσίδαις Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. Schol., quod recepit Blomf., profecto recte, illam enim lectionem quam hanc librariis deberi verisimilius est.—φίλας Reg. G.

550. πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους vulg. καὶ om. Colb. 1., et ex conjectura Brunck., qui dedit πεζούς τε γὰρ θαλασσίους θ', eumque secutus est Schütz. Sed γὰρ abest a Ven. 1. Guelph. Ald., quos libros recte sequuntur Glasg. et Blomf.

551. αἷδ' ὀμόπτεροι libri omnes, sed αἷδ', quod metro adversatur, recte omiserunt Brunck. et recentiores.—In κυανώπιδες synizesis admittenda est, v. Herm. El. metr. p. 53. et 122.

552. νῆες Reg. C.—ἤγαγον vulg. ἤγαγον Reg. G., quod recepi, quia in strophico omnes libri in hac forma consentiunt, neque verisimile est, in his versibus sibi simillimis poetam diversis formis usum esse.—τοτοῖ Reg. G.

554. πανωλεθρίοισιν vulgat. πανολεθρίοισιν Reg. L. πανωλεθρίρσιν Ald. πανωλέθροισιν Viteb. Rob., quod, postulante metro et usu, receperunt Glasg. et Blomf.

555. δ' ἀόνων Rob. ἰαόνων Reg. C.

556. Vulgo in fine v. 554. punctum

Digitized by Google

αὐτὸν ὡς ἀκούομεν
Θρήκης ἀμπεδίῃσις
δυσχίμους τε κελεύθους. 565
560 τοὶ δ' ἄρα πρωτόμορροι, φεῦ, στρ. β'.
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἦέ,
ἀπτὰς ἀμφὶ Κυχρείας ὀᾶ,
ἔρρανται. στένε καὶ δακνάζου,

ponitur, ut jungantur hæc: διὰ δ' Ἰάδων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'. Sed hæc jungi non posse docet duplex δὲ, et improbabiles editorum conjecturæ, quibus illud removere voluerunt. Nam τυτθὰ διεκφυγεῖν proposuit Cant., τυτθά γ' ex Pauwii emendatione dederunt Brunck. Glasg. Schütz. τυτθὸν Blomf. Præterea non puto dici posse διὰ χέρας ἐκφυγεῖν e manibus effugere. Quare v. 555. punctum posui, quo facto nihil in hoc versu mutandum est. Hanc autem interpunctionem strophæ quoque similitudo suadet. Minus probabilis videtur Reisigii explicatio in Comment. crit. ad Soph. Œd. Col. p. 412., qui commate post τυτθὰ δ' interpungit, ut sensus sit: *ex Ionum autem manibus, sed pusillo modo, effugisse regem*, nam exempla ab eo allata non satis apta sunt, ibi enim μὲν præcedit.—ἄνακτα Reg. C.

557. αὐτῶν vulg. αὐτὸν Regg. A. B. G. L. Colb. 1. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph., quod sensus pariter ac metri causa dederunt inde a Pauwio omnes. —εἰσακούομεν Pauw. ὡς ἀκούομεν Heath. Brunck. Glasg. Schütz., sed constructio eadem est, quæ v. 185., ubi vid. quæ monita sunt.

558. Θρήκης Ald. Rob. Θρᾴκης Blomf. ut supra.—δ' ἀμπεδήρεις Colb. 2. ἀνὰ πεδήρεις Reg. G. ἀναπεδήρεις Rob.

559. δυσχειμέρους vulg. contra metrum. δυσχείμους ex conjectura Heathii Brunck. Glasg. Schütz., sed ea vox neque metro satisfacit, neque græca est, quare recte Blomf. δυσχίμους dedit, quod cum illo sæpissime confunditur. Idem jam conjecerat Arnald., probatque Elmsl. ad Eur. Bacch. 15., fusius de hac voce disputans.

560. Versus una syllaba brevior est quam antistrophicus, quam supplere conatus est Heath., δὴ ante φεῦ inserendo, idque receperunt deinde Glasg. Schütz. Blomf., sed incertius est, quam ut in ordinem recipere ausus sim. Aliter, sed minus etiam probabiliter, succurrere studuit Brunck., qui φεῦ in antistrophico omisit.—πρωτόμοιροι cum var. lect. πρωτόμορροι Reg. O.

561. ληφθέντες vulg. λειφθέντες M. 1. 2. Rob. var. lect. ap. Steph. et Schol., quam recepit Blomf., recte monens, si ληφθέντες verum esset, πρὸς ἀνάγκας scribendum fuisse. — ἀνάγκην Ald. Rob. Turn.

562. κυγχρείας Ox. Guelph. κεγχρείας M. 2. κεγχρείας Reg. G. Ald. κεχρείας Viteb. ἀμφικεχρειὰς Mosq. κυπρίας Rob.—ὀᾶ Med.

563. Vocabulum ἔρρανται vulgo abest, quare lacunæ signum, auctore Cantero, posuerunt editores, monente et sensu et metro. Huc autem transponendum esse ἔρρανται, quod vulgo post v. 572. legitur, ibique et sensum et metrum turbat, sagacissime vidit Hermann. in dissert. de vers. spur. p. VIII. quem recte sequitur Blomfield., ἔρροντες tamen reponendum esse male ratus; non majore enim jure in plurali ἔρρανται offendit, quam Schæf. ad Dionys. Hal. de comp. p. 355. et ad Schol. Apollon. Rhod. p. 208.—δακρίζου var. lect. pro δακνάζου in Reg. O.

Digitized by Google

βαρὺ δ' ἀμβόασον 570
565 οὐράνι' ἄχη. ὀά.
τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.
γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.
σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠέ, 575
570 παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀά.
πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς·
τοκέες δ' ἄπαιδες
δαιμόνι' ἄχη, ὀά, 580
δυρόμενοι γέροντες
575 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.
τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν 585

564. ἀμβόησον M. 1. Guelph. Ald. Turn.

566. δυσβάοκτον Ald. δυσβάϊκτον Rob.

567. βοάτιν Ald. Rob. βοᾶτιν τὴν M. 1. βοᾷ τὴν Viteb. βοὰν τὴν M. 2., unde Blomf. βοὰν, τὰν male. Nam quo jure βοᾶτις contra analogiam peccare dicat non video, neque qualis ista sit appositio τὰν τάλαιναν αὐδὰν intelligo.—αὐδὴν Reg. C.

568. γναμπτόμενοι vulg. γάπτομενοι Reg. L. γναπτόμενοι Regg. A. G. Colb. 1. M. 1. 2., quod receperunt Brunck. et recentiores ex præcepto Dorvilli misc. obs. IX. pag. 120.—δ' omittunt Ald. Rob.—δεινᾷ δ' ἀλὶ Reg. G. δεινῇ M. 1. δεινὰ Ald. Rob. Turn., quod non revocare debebat Blomf. contra reliquorum librorum auctoritatem.

569. σκύλονται Med. M. 2. Reg. P.—αὐδὰν Mosq.—ἠὲ ἠὲ Reg. G. Guelph. Rob.

571. ἄρα pro ἄνδρα Reg. L.

572. τοκῆες vulgo. τοκέες postulante metro Glasg. Blomf. — Post ἄπαιδες legitur ἔρρανται in Regg. A. F. G. H. K. L. P. Colb. 1. M. 1. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. ἔρανται Reg. A. var. lect. in Colb. 1. In Med. hæc vox cum versu sequente ita coaluit: ἐραδαινον ἰάχη ὀᾶ. In Turn. Vict. legitur ἔρρανται ἐν δάκρυσι, hinc δάκρυσιν ἔρρανται Brunck. Schütz. Sed a reliquis libris omnibus absunt hæc omnia, et non minus sensus quam metri causa otiosa et molesta sunt, recte igitur ea sustulit Glasg., præeunte Heathio. Hermannus autem ἔρρανται ex v. 563. huc migrasse vidit, ad quem monuimus.

574. δδυρόμενοι vulg. contra metrum, δυρόμενοι ex Abreschii et Brunckii sententia recentiores; cf. Pors. ad Eur. Hecub. 734.

575. κλύουσιν ἐς ἄλγος Reg. G. κλύουσ' ἄλγος Rob. κλύοντες ἄλγος var. lect. in Reg. O.

577. οὐδέτι Colb. οὐδ' ἔτι M. 2. var. lect. in Colb. 2. et ap. Turn.

578. οὐδέ τι Reg. G. οὐδ' ἔτι Med. (teste Blomf.) Colb. 1. Guelph. Viteb. var. lect. in Regg. A. B. et ap. Turn., quam recepit Blomf. Sed et majore auctoritate nititur vulgata,

Digitized by Google

δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
580 οὔτ' ἐς γᾶν προπιτνοῦντες
ἄρξονται. βασίλεια
γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ'. 590
ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
585 λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,
ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλπᾶς.
αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν
Αἴαντος περικλύστα 595
νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

590 φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,

et major vis inesse videtur repetito οὐκ ἔτι, et οὐδὲ propter οὔτε v. 580. ferri nequit. — δασμοφοροῦσι vulg. δασμοφοροῦσιν cum Reg. P. et Blomfield. scripsi metri causa. δαμοσφοροῦνται var. lect. in Reg. O.

579. δεσποσύνησιν Reg. C. M. 1. Ald. Rob. Turn. var. lect. in Reg. B., quam receperunt Brunck. Schütz. δεσποσύναισιν Reg. G. δεσποσύνοισιν reliqui libri omnes, quod vel ex paucioribus recipiendum erat, et receperunt Glasg. Blomf.

580. οὐδ' Brunck. Schütz. Blomf. sine auctoritate et sine causa. cf. de οὔτε post οὐ posito v. Herm. in *Classical Journal* XXXVIII. p. 276., ubi et noster locus tangitur. — πρὸσπίτνοντες vulgat. προσπίπτοντες M. 1. 2. Colb. 2. Lips. 2. Guelph. προσπίτνοντα Rob. προπίτνοντες Regg. G. H., idque ex conjectura a Stanleio propositum receperunt recentiores omnes. Sed id aoristi participium esse jam sæpius monitum est, hic autem sensus præsens postulat, quare quum Viteb. προσπιτνῶντες habeat, non dubitavi in tanta librorum discrepantia προπιτνοῦντες reponere.

581. βασίλεια vulg. βασιλεία Blomf. recte, Scholiasta ipso testante a longum esse. — ἡ βασιλικὴ additur in Regg. G. L. P.

582. οὐδέ τοι Colb. 2. M. 1. οὐδέ τι Rob. οὐκ ἔτι Viteb., quod vellem in pluribus libris inveniretur. — βροτοῖσι M. 1.

585. ἐλεύθερον Viteb. — βάξειν Guelph.

587. ἄρουρα vulg. ἄρουραι Guelph. Obelo hæc vox notata est in Glasg., quare ἀρούραις proponit Butler., ἄρουραν dedit Blomf. ex emendatione Porsoni in Advers. p. 137. ed. Lips., idque et sensus et metri causa necessarium est, nam ex vulgata et nominativus molestus est, et hiatus, quem infert; ν autem, quod in fine addidimus, in aliis libris absorptum, in Guelph., ut sæpe, in ι mutatum est.

589. ναῦσος Colb. 1. — Περσᾶν Blomfield. male. τὰ Περσῶν σώματα Rob. ex schol.

590. ὦ φίλοι Colb. 1. — ὅς τις Ald. — ἔμπορος vulg. in quo nullum video sensum. Nam etiamsi ἔμπορος κακῶν illud significare posset, quod putant: *qui per mala et pericula iter facit, in malis versatur*, hoc minime sensui hujus loci aptum foret. Sed ne potest quidem illud significare; imo ἔμπορος κακῶν est *mercator malorum*. Quare non ma-

Digitized by Google

ἐπίστασαι βροτοῖσιν ὡς ὅταν πλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐρίειν τύχης.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων,
χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν

gis probanda est Schützii emendatio βίου ἔμπορος, nam neque significat, quod vult: *qui per vitam navigat*, sed *vitæ mercator*, ut Eurip. Hippol. 964., et si significaret, illud in omnes homines cadit, neque huic loco aptum est. ἔμπειρος Reg. L. M. 1. 2. Guelph. Lambeth. Rob., quod recte receperunt Glasg. Blomf.

591. ἐπίστασο Reg. K. M. 1. 2. ἐπίστασο et ἐπίστασαι var. lect. in Guelph.

592. ἐπέλθοι Reg. G. ἐπέλθω Reg. C.

593. οὐρίσῃ scribi jubet Lennep. ad Phalar. p. 86. male.

594. ἀεὶ M. 2. Glasg. Blomf., sed αἰεὶ reliqui libri omnes. — δαίμων' Ald. —εὑροεῖν var. lect. in Colb. 2.—τύχας dedit Blomf., qui οὐρίζειν *secundo vento propellere* significare dicit, allato corrupto loco Choeph. 313., quem ipse male emendat, et egregio errore laudans Musgr. ad Soph. Œd. T. 714., ubi διορίζειν legitur. Debebat potius inspicere Musgravii verba ad Soph. Trach. 831., ubi κατουρίζει est: κατ' οὖρον ἔρχεται, ut nostro loco.

595. μὲν om. M. 1.

596. ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα vulgat. ἐν ὄμμασι τἀνταῖα M. 1. 2. Guelph. Turn. ἐν ὄμμασι τ' ἀνταῖα Ald. Rob. ἐν ὄμμασίν τ' ἀνταῖα ex Stanleii sententia recentiores omnes, et ita jam antiquitus lectum esse docet Schol., qui nonnullos post πλέα distinxisse tradit. Sed hac lectione solœcismum inferri, quum πάντα τὰ θεῶν dici debeat, recte quidem observavit Blomf., non autem, ut debebat, hac observatione ad vulgatam tuendam commotus est, sed ipsum illud τὰ ante θεῶν inseruit. Sed ut taceam duplicem mutationem invitis libris susceptam, ea quæ sequuntur βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος vetant, ne præcedentia in duo membra disjungantur, sed ea ita construi jubent: ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν τὰ ἀνταῖα θεῶν φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν φαίνεται, βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κ. τ. λ. Ita vero qui sensus insit, si ἀνταῖα *adversa* significat, non video. Alia ejus vocabuli significatio circumspicienda est. Hesychius quidem ἀνταῖος explicat ἱκέσιος, unde τὰ ἀνταῖα θεῶν possint *supplicationes Deorum* esse. Sed ampliandum puto; illud certum videtur, a vulgata lectione discedi non posse.—Post hunc versum in Reg. C. legitur v. 599.

599. τοὶ γὰρ vulgat. τοιγὰρ Reg. O. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. — τήν τ' Rob. — ἄνευ ὀχημάτων vulg. ἄνευθ' ὀχημάτων Glasg. ex emendatione Pauwii, quæ non improbabilis foret, quum Θ sæpe ante Ο exciderit, nisi ἄνευθε a tragicorum usu sejunctum videretur. Sed succurrunt libri, nam ἄνευ τ' ὀχημάτων habent Regg. A. B. C. F. O. Colb. 1. Ox. Guelph. Mosq. Viteb., quod recte receperunt Schütz. Blomfield. cf. Elmsl. ad Eurip. Heraclid. 622. ὀχημάτων τ' ἄνευ Brunck. male. ἄνις εὐτυχημάτων var. lect. in Reg. O.

Digitized by Google

ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα, 610
τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
605 λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
τῆς τ' αἶεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον 615
ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
610 ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ 620
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

615 βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,

601. ἐστειλάμην Rob. var. lect. ap. Steph. ἐστείλατο Med. var. lect. ap. Stephan. ἔστειλα τῷ Colb. 1. M. 2. Ox. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph., cujus varietatis satis miræ origo vix explicari potest. Vocabula ἔστειλα παιδὸς desunt in Mosq. Viteb. — παιδὸς πατρὶ εὐμενεῖς M. 2. a prima manu. πατρὶ παιδὸς πρευμενεῖς Colb. 2. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς Reg. A. M. 1. Guelph., quod vulgatæ prætulerunt Brunck. et Schütz. sine causa.

602. μειλικτήρια deest in Mosq. Viteb. μειληκτήρια M. 2.

603. λευκῆς var. lect. in Guelph.

604. ἀνθεομουργοῦ Ald.

605. De πάρθενος πηγὴ vid. Valck. ad Eur. Hippol. 1005.

606. πατρὸς pro μητρὸς Reg. L.

608. φύλλοισι Rob. φίλοισι Ald.— θαλλούσης βίον, in quo nemo antea offenderat, Blomfieldio jure suspectum videtur, quomodo enim hoc dici, et de oliva dici possit, difficile est intellectu, quæque contulerunt Abresch. et Musgr. ad Eur. Bacch. 1184., partim corrupta sunt, partim non apta. Præterea Schol. hunc locum explicans, vocabulum βίον prorsus silentio transit, contra habet πάρεστι ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας, unde Blomf. suspicatur, pro βίον scribendum esse χερσῖν, sed id eo loco vix poterat poni. Igitur res in dubio relinquenda est.

609. εὐώδης καρπός. πάρος Reg. C.

610. πληκτὰ Med. Deest hic versus in Mosq., in Viteb. autem desunt γαίας—νερτέρων.

611. ταῖσδ' ἐνερτέρων cum var. lect. ταῖσδ' ἐν νερτέρων Reg. O.

612. ὕμνοις Reg. P. ἐπευφημεῖσθε Ald.—τόνδε Reg. P. Mosq. Viteb. Ox. Ald. Robert. τὸν δὲ Colb. 1. — τόν τ' εὐδαίμονα M. 2. a secunda manu.

613. ἀνακαλεῖσθαι Med.—γᾶ πότους Reg. G. γαπόνους Mosq. γ' ἀτόπους Viteb. γατόπους Reg. C.

614. νερτέρων Ven. 2. Reg. P. νερθέρων Reg. L. τάσδ' ἐνερτέρων var. lect. in Reg. O.

615. πρέσβυς Colb. 1. 2. Lips. 2. Ox. Ald. Turn. πρέσβυς cum var. lect. πρέσβα Reg. C. πρέσβις Mosq. Viteb. πρέσβυσα Guelph. πρέσβα Regg. G. H. (K.) L. M. 1. 2. Rob.

Digitized by Google

σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς·
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομπούς 625
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
620 ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον, 630
μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
625 ἦ ῥ' ἀεί μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς
στρ. α'.

616. σύ τ' εὖ var. lect. in Reg. O. ὑπὸ vulg. ὅπο Blomf. recte. ἐπὶ Reg. G.

617. ἡμεῖς δ' ex emendatione Heathii propter præcedens τε Brunck. et Schütz., et sic Reg. G. Guelph. Blomf., sed satis multa et apta exempla particularum τέ — δέ sibi respondentium congessit Reisig. Conject. 1. p. 213 s. et ad Soph. Œd. Col. p. 303 s.

619. κατὰ γαίας vulg. κατὰ γαῖαν Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ox. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recepit Brunck., respuerunt autem reliqui editores auctore Stephano, quia *sub terra* non sit κατὰ γαῖαν, sed κατὰ γαίας. Quod recte sane viderunt, sed omnino non hoc rogat Chorus, ut *sub terra* propitii sunt Dii, sed ut propitii Darium *in terram* deducant. Hinc necessarii sunt πομποὶ κατὰ γαῖαν, ut simillimo loco Choeph. 145. πομπὸς τῶν ἐσθλῶν ἄνω i. e. κατὰ γαῖαν.

620. ἀλλ' ὦ χθόνιοι Blomf. ex Schol., cujus nulla potest in hac re auctoritas esse. Neque verum est, semper ejusmodi compellationes ab ἀλλ' ὦ incipere, abest ὦ statim v. 632.

621. τ' ἐνερτέρων Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. a secunda manu. τε νερτέρων Lips. 2. Mosq. Rob.

622. ἔνερθε Regg. B. G. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed reliqui libri omnes ἔνερθεν - ψυχὰν vulg. τὴν Δαρείου ψυχὴν Reg. G. ψυχὴν Med. Regg. A. B. C. L. M. 2. Mosq. Lips. 2. Guelph., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomfield. — φάος vulg. φῶς Med. Regg. G. L. Mosq. M. 2., quod metri causa recte prætulit Blomf.

623. τε pro τι Rob.—εἰ γ. τ. κακῶν desunt in Mosq.—ἀκακὸς M. 2. κακὸν Guelph. ἄχος ex emendatione Pearsoni et Pauwii Glasg. Schütz. Blomfield., quod omnino ferri nequit; non enim propterea Darium vocat, ut plura etiam mala enarret, sed ut eorum, quæ adsunt, remedium inveniat, neque omnino exspectat, eum nova mala narraturum esse. Neque ullius momenti sunt, quæ contra vulgatam afferunt; nam et πλέον in multis dictionibus ita adhibetur, ut comparativa ejus vis fere evanescat, neque πέρας abundat antecedente ἄκος (quod putans etiam Bothius illud in παρά σ' mutavit), sed sensus hic est: *si quid ille remedii novit malorum, solus laborum nostrorum finem dixerit.*

624. αὖ pro ἂν Reg. G.—πέρσας pro πέρας Regg. A. G. Ox. M. 1. Ven. 1. Ald. var. lect. in Reg. B. Guelph. M. 2. πέρσας Regg. F. K. Lips. 2.—εἴπῃ Ven. 1. Reg. C. Aldin. Turn.

625. μοὶ pro μου Med. Reg. L.—De μακαρίτας v. Wyttenb. ad Plutarch.

Digitized by Google

βάρβαρα σαφηνῆ
ἵεντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα ;
παντάλαν' ἄχη
διαβοάσω.
νέρθεν ἆρα κλύει μου;
ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες
ἀντ. α'.

δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω,
οἷον οὔπω
Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· στρ. β'.
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Αἰδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης

consolat. ad Apollon. p. 121. E., de ἰσοδαίμων Pors. præf. ad Hecub. p. xxxii.

626. βάρβαρά τε Rob.— σαφηνής Colb. 1.

627. ἱέντος Ald.

628. βάσματα Mosq. Rob.

629. παντάλαν' Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. Ald. παντάλαναν' Reg. C. παντάλανά τ' Rob.—ἄχθη Viteb.

630. διαβοάσω omittit Rob. διαβὰς Mosq.

631. ἄρα Ald. Rob., in quibus etiam interrogationis nota deest.

632. μοι deest in Rob. et ἀγέμονες in Ox. Ald. ἡγέμονες habet Mosq. ἐς ἀγέμονα Colb. 2.

633. δαίμονες Rob. — μεγαλαυχῆ vulgat. contra metrum. μεγαλαρχῆ Reg. C. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. A. et Colb. 2. μεγαυχῆ ex Reg. A. recte receperunt Brunck. et recentiores.

634. ἰόντ' Reg. C. var. lect. in Reg. O.

635. Περσᾶν ὧν Mosq. Περσῶν—θεῶν Regg. C. F.

636. πέμπεται δ' Med. πέμπετ' Rob.

637. οὔπερ pro οὔπω Guelph. ὅπου Ald.

638. αἶα κάλυψεν Reg. G. αἶα ἐκάλυψεν Mosq.—ἐκάλυψεν ἦ φίλος Ald. Turn., repetitis vocibus ἦ φίλος versu sequente.

639. ἀνὴρ ex auctoritate Burneii Blomf., quod vel propter sequens ὄχθος, item articulo carens, ferri nequit; ἀνὴρ primam longam habet, vid. ad Eumen. 727. — ἦ φίλος ὄχθος libri omnes, sed ἦ abesse jubet metrum, et ejecerunt Burnei. Blomf.—ὄχθος τάφου Reg. F. Colb. 1. Ox. Ald. Turn. ex glossemate.

640. φίλια Mosq. Viteb.

641. ἀποπομπὸς Med. ἀνακομπτὸς Mosq. ex correctione.—ἀνίει Reg. A. Guelph. M. 1. 2. Turn. Vict. var. lect.

Digitized by Google

Αἰδωνεὺς
Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειάν. ἠέ. 650
οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ ἀντ. β'.
645 πολεμοφθόροισιν ἄταις,
θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
θεομήστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. ἠέ. 655
βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι, ἴκου, στρ. γ'.
650 ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,

in Reg. B., quod ut imperativum tuetur Heath., et nos quoque tueremur, si per metrum liceret. ἀνίη Reg. B. Colb. 1. Mosq. Viteb. Ox. Ald. Rob. ἂν εἴη Med. Reg. L. var. lect. in Reg. A. et Colb. 1. ex quibus lectionibus optime Brunckius emendavit ἀνείης, quod confirmatur glossa in Reg. A. εἴθε ἀνακέμποις, et receptum est a Glasg. Schütz. Blomf., idque ipsum legitur in Reg. P.

642. Ἀϊδωνεὺς, quod vulgo abest, inseruit Brunck. ex Reg. A., unde receptum est a recentioribus, legiturque præterea in M. 1. 2. Mosq. Viteb., secundum Butler. in Colb. 2. et secundum Blomf. in Med. Ἀϊδωνεῦ habet Guelph.

643. Hunc versum corruptum esse et sensus docet et metrum, sed vera lectio ex conjectura eo minus restitui potest, quod neque in libris ulla varietas deprehenditur, nisi quod scholia in Regg. A. B. variam lectionem οἷον commemorant, et in antistrophico quoque lectio incerta est. Glasg. et Blomfield. vulgatam lectionem exhibuerunt, nisi quod Δαρειὰν in Δαρεῖον mutarent. Schützius totum versum sic dedit: ἄκακον θεῖον ἄνακτα Δαρεῖον, ἠέ., quem quum antistrophico respondere putat, fallitur. Hermann. El. metr. p. 714.: οἷον ἄνακτα Δαρειᾶνα. Lachm. de chor. syst. pag. 33.: Ἀϊδωνεύς, Δαρεῖον, τὸν ἄνακτα Δαρειᾶνα. ἠέ; sed antistrophici lectionem utrique incertam relinquit. Blomf. suspicatur: Δαρεῖον, οἷον ἄνακτ' Ἐρξείαν (de quo vocabulo ablegat lectores ad Herod. VI. 98.) et antistr. ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὐόδωσεν.

644. πότοτ' ex emendatione Pauwii Abresch. Heath. Brunck. Schütz. metri causa, sed strophicum potius corrigendum esse vidimus.

645. πολεμοφόροισιν Colb. 1. Mosq. —ἄταις om. Mosq.

646. θεομήστωρ τ' ex conj. Brunck. Schütz. Blomf., propter præcedens οὔτε, sed ei δὲ recte opponi docuit Reisig. ad Œd. Col. p. 303.

648. ἐπωδόκει M. 1. ἐποδόκει corruptum esse et hiatus docet, et ipsa verbi forma, quam tuentur quidem Brunck. et Schützius ionicam esse dicentes pro ἐφοδόκει; sed ut hunc ionismum admitti posse concedam cum Lobeckio ad Soph. Aj. p. 346., tamen neque quid ἐφοδόκει sit video, neque verbum ἐφοδόω usquam exstat. Id sane memorabile, et Schol. (ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἠνιόχει) et glossam in Reg. B. (ὡδήγει) imperfecta habere. εὖ ἐποδόχει confecerunt Faber et Heath., εὖ 'φωδόκει Butler. εὐόδωσεν Blomf., sed omnis emendandi conatus vanus est.

649. βαλλὴν Med. Guelph. Regg. L. P. M. 2. Rob. var. lect. ap. Steph. βαλὴν reliqui libri cum Schol. et Eustath. ad Odyss. T. p. 1854.—ἀρχαῖος om. Mosq.—ἴθ' ἴθ' ἴκου proponit Seidler. de versu. dochm. p. 198., ad hiatum, ut videtur, vitandum, sed is exclamatione satis excusatur.

650. κόρυβον Mosq. Viteb.—ὄχθον Guelph.

Digitized by Google

προκόβαστον ποδὸς εὔμαρειν ἀείρων,
βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων. 660
βάσκε πάτερ ἄπαπε Δαρειὰν, οἴ.
ὅπως καινά τε κλύης νέα τ' ἄχη· ἀντ. γ'.
655 δέσποτα δεσπότου φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. 665
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
βάσκε πάτερ ἄπαπε Δαρειὰν, οἴ.
αἴ αἴ αἴ αἴ. ἐπῳδ. 670
660 ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.
τί τάδε δυνάτα δυνάτα

662. τιήρας Med. Reg. L. Ox. M. 2. Guelph. Viteb., unde pro vulg. τιάρας recepi. — πιφάσκων Ox. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Mosq. Ald. Turn. α πιφοσκων Reg. C.

663. περᾶν pro πάτερ Mosq. Rob., quod recepit Blomf. sine causa. — ἄπαπε omittit Guelph.—Δαρεῖ', ἄν' οἴ conj. Pauw. Δαρεῖ', ἄνα Siebelis diatr. pag. 123. Δαρεῖ', ἄνει ex conject. Schütz. male. Δαρεῖ', ἰαυοῖ Blomf. ex Aristoph. Ran. 1052., inepte, ille enim locus cum nostro nihil commune habet. Δαρειὰν οἴ legendum foret ex sententia Hermanni et Lachmanni ad v. 643., sed libri non minus hic quam illo loco in Δαρειὰν consentiunt.—Ex pæone et dochmio compositum versum recte vidit Hermann. El. metr. p. 268.—οἴ· αἴ, αἴ, αἴ, αἴ M. 1., errore ex antistropha nato.

664. κοινά τε κλύης conj. Stolberg. ap. Voss. cur. Æsch. p. 13. καινόκοτα κλύης Blomfield., cui metrum laborare videtur, sed versus est dochmiacus dimeter, ut strophicus, τε ante κλ producto.—κλύεις Colb. 1. M. 2.—ἄχθη M. 1. 2. Guelph.

655. δεσπότη Reg. G. δέσποτα Blomf. inepte commatibus inclusit, ut jungatur ἄχη δεσπότου. Dictum est δεσπότα δεσπότου, ut mox ὦ πιστὰ πιστῶν. cf. Herm. dissert. de Æschyl. Persis p. XVIII.

656. στυγία γὰρ Rob. σὺ γὰρ Reg. G.—ἐπαχλὺς τὶς Aldin. ἐπαχλὺς τις Rob. ἐπ' ἀχλύς τις Turn. τίς ἐπαχλὺς Reg. G. M. 1. 2. τὶς ἔστ' ἀχλὺς Mosq. ἀχλύς τις Reg. C.

657. νεολέα M. 1. Guelph. νεολαῖς Mosq.—κατὰ γῆν M. 2. κατὰ γῆς Guelph. hinc κατὰ γᾶς Blomf., quia nullum est verbum κατόλλυμαι. Facilis sane est emendatio, sed πᾶσα ægre hoc loco desideraverim, nec si alii κατόλλυμαι non dixerunt, sequitur Æschylum hoc verbo uti non potuisse.—ἀπόλωλε vulg. contra metrum, sed ὄλολε Mosq. ὄλωλε Reg. A. Guelph. M. 1. 2. Viteb. var. lect. in Reg. B. Brunck. Schütz. Glasgov. Blomf. ὄλωλεν Med. Reg. P. Colb. 1., quod recepi.

658. Lectiones eædem, quæ in strophico, nisi quod πατὴρ habent Ald. Turn., Δαρεῖε οἴ Rob. Δαρεῖ' οἴ Mosq.

659. αἴ αἴ αἴ Ox. Ald. Rob.

660. πολυκλαύτος Reg. K.

661. Quæ sequuntur misere corrupta sunt et vix sine codicum ope sananda; satis igitur habebo, librorum lectiones et virorum doctorum emendationes afferre.—δυνάτα δυνάτα vulg., quod Schol. dicit pro δυνάστα positum esse. δυνάτα δυνάστα Viteb. δυνάστα Reg. A. δυνάστα δυνάστα Regg. B. C. F. G. Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz.

Digitized by Google

περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
διάγοιεν ἁμάρτια·
πάσᾳ γᾷ σᾷ τᾷδε, 675
665 ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον· 680
670 λεύσσων δ' ἄποιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.
ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,

662. τᾷ σᾷ omittit Rob., σᾷ Viteb. Ox.

663. διάγοιεν δ' Reg. P. M. 1. 2. Guelph. Ox. διάγοιε Mosq. διάγοιε δ' Colb. 1. διάγοιεν Rob. διάνοιεν δ' Ald. διάνοιεν Turn. Pauw. Heath. Brunck. Schütz. Hinc Brunck. suspicatur διάνοι' ἂν ἁμαρτία vel διάνυσεν ἁμαρτία. — ἁμαρτήματα var. lect. ap. Schol. ἄμαρτα Reg. C.

664. πάσᾳ om. Med. πᾶσα γᾶ habet Rob.—σᾷ omittunt Med. Regg. A. B. C. G. H. K. L. N. Ox. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Brunck. Schütz.—τάδε Colb. 1. τᾶδε Rob. τᾷδ' Reg. B. Heath. Brunck. Schütz.

665. ἐξέφυντ' Med.

666. νᾶες ἄναες νᾶες Regg. A. B. Ox. M. 1. 2. Colb. 1. Rob. Brunck. Schütz.—ποῖ τριήρας addit Reg. G. ποι τριήρεις Reg. O., aposiopeseos signa Glasg.—Jam hunc locum ita emendandum putat Schütz.:

Τίς τάδε, δυναστείᾳ, δυνάστα,
Παρὰ τᾷ σᾷ δίδυμα
Διάνοι ἂν ἁμάρτια
Πάσᾳ γᾷ τᾷδε;

Bothius dedit:

Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι,
Θανὼν τί τάδε, δυνάστα;
Παρὰ ταγοῦ γε δίδυμον δύσνοον
Ἁμάρτημα πᾶσαι γᾷ τᾷδ' ἔφθινθ'
Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες.

Blomfield. suspicatur:

Τί τάδε δυνατὰ δυνατὰ
Παιδὶ τῷ σῷ, διδύμᾳ
Δι' ἄνοιαν ἁμαρτίᾳ;
Πᾶσαι γᾷ τᾷδ'
Ἐξέφθινται τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

Lachm. de chor. syst. p. 73.:

Αἰ αἰ αἰ ὦ πολύκλαυτε φίλοισι
Θανών, τίπας δέ, δυνάστα δυνάστα.
Πέρισσ' ἄσα διδύμα δι' ἄνοιαν.
Πάσᾳ γᾷ τᾷδ' ἐξέφθινται
Αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες.

667. ὦ πολλὰ Rob.—Inepta est Blomfieldii suspicio ὦ πιστὰ Περσῶν legendum esse.

668. γηραιοὶ M. 2. Ald. γηραλέοι var. lect. in Reg. O.

669. ταράσσεται Regg. L. P.

670. λεύσσων M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. — ἄκριτιν Ald. — τήνδ' ἐμὴν Blomf. ex conjectura neque inepta neque necessaria.—πέλας τάφου vulg. τάφου πέλας Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Viteb., quod recte prætulerunt Brunck. Schütz., Blomf.

671. πρευμενῆς M. 2. Rob. Guelph. var. lect. in Regg. A. B.

673. ῥοθιάζοντες Reg. C. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Viteb. Ald. Turn. Vict., sed Turn. ὀρθιάζοντες ut emen-

Digitized by Google

οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον· 685
675 ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω· τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
τί ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; 690

ΧΟΡΟΣ.

680 σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι,
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων, 695
685 εἰπὲ, καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

dationem, Steph. ut variam lectionem profert.

674. καλεῖτέ μ' vulg. καλεῖσθαί μ' Med. καλεῖσθέ μ' Reg. H. Colb. 1. 2. Mosq. Viteb. M. 1. 2. Ox. Ald. Rob. Schol. et Schol. ad Hesiod. Theog. pag. 292., quod recte recepit Blomf., librorum auctoritati obsecutus. — οὐκ εὐέδοξον Mosq. οὐκ εὐ ἔξεδον Ald.

675. ὅ' οἱ Reg. P.—καταχθόνιοι Ven. 1. Ald.

677. ἐν δυναστεύσας Ald. ὡς δυναστεύσας cum var. lect. ἐνδ. Reg. O.

678. ἦλθον var. lect. in Reg. O.—τάχυνα δ' vulg. 'τάχυνα δ' Brunck. Schütz. Glasg., sed Brunck. monet, quam propter τάχυνα optativus necessarius foret, se legere malle ἥκω ταχύνας. In M. 1. legitur τάχυν' ὡς ἄμεμπτος δ' ὡς, unde Blomf. τάχυνε, δ' ὡς, quod tacite citat Kuhn. ad Polluc. VII. 24. p. 702. Idque et ego unice verum puto, nec improbat Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xv., nam sensus quoque sic multo melior est.—χρόνῳ suprascr. in M. 2.

679. τί δ' ἔστι vulg., quod non retinere debebat Blomfield., ferri enim illud non potest, si præcedit τάχυνε, quamobrem recepi τί ἐστι, quod librorum etiam auctoritate commendatur, legitur enim in Med. Ox. Mosq. Ald. Rob. De hiatu post τί ad Eum. 862. sermo fuit.—νεοχθὸν Colb. 1.

680. Strophulam hanc anapæsticam esse rati Pauw. Heath. et Blomf. σέβομαι δ' in primum versum retraxerunt, ut anapæsticus dimeter esset, sed ionicis eam constare perspicuum est, maxime ex repetitis vocabulis σέβομαι et δέομαι, a quibus versus incipere necessarium est.

681. ἄντιον λέξαι Reg. G. Mosq. et suprascr. in M. 2. ἀντιλέξαι Reg. K.

682. Vulgo post σέθεν comma ponitur, quod recte ad versus præcedentis finem reiecit Blomf., maxime propter antist. sphæ similitudinem.—περιταρβεῖ Ald. περὶ om. Reg. C. Turn.

683. ἥκω pro ἦλθον Regg. G. H. Colb. 2. Guelph. M. 1.—πεπεισμένοι Mosq. πεπεισμένος Rob.

684. μήτιμα κεστῆρα Rob. μή τι Brunck. Schütz. Blomf.—μακεστῆρα vulg. μ' ἀκεστῆρα Guelph. κακιστῆρα Viteb. μακιστῆρα Med. Regg. G. L., quod recte recepit Blomf., ut Suppl. 461.—λέγων deest in Reg. K. Guelph. M. 2.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

δέομαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντιστρ.
δέομαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται, 700
690 τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τι μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ τρόσω. 705

ΑΤΟΣΣΑ.

695 ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὡς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν

686. δείομαι vulg. hoc et sequente versu, δέομαι ex Pauwii emendatione recentiores recte.

687. φᾶσθαι vulg. φάσθαι recte Glasg. Blomf. v. Elmsl. ad Eur. Med. 1. φράσαι M. 2.

688. φίλοισι M. 1. Ald. Rob.— Verba δύσλεκτα φίλοισιν desunt in Colb. 1.

689. παλαιῶν M. 1. 2. — φρενὸς Colb. 1.—ἀνθίσταμαι Guelph. ἀνθίσταται φανερὸν Mosq.—φρενῶν ἀνθάπτεται ex Eur. Med. 53. reponi vult Blomf. præeunte Wakefieldio, quia ἀνθίσταται cum genitivo φρενῶν jungi nequeat. Sed genitivus a δέος pendet, ἀνθάπτεται autem propter δέος παλαιὸν non satis commodum est, neque id præsenti tempore dici poterat.

690. γηραιὰ Ox. Ald. Rob. πάλαι' M. 1.—ξύνομ' M. 1. Guelph. Ald.— εὐγενὴς Guelph.

691. κλαυσμάτων Colb. 1. Viteb.— λόγων var. lect. pro γόων in M. 1. Hic versus cum sequente locum mutavit in Reg. C.

692. ἄνεισα Guelph. pro ἀνθρώπεια.— δ' ἄν τι Reg. G. γάρ δ' pro δ' ἄν τοι Reg. L.—ἔντυχοι vulg. ἂν τύχοι Med. Ox. Colb. 1. Mosq. ἀντύχοι Ald. ἂν τύχῃ Viteb. ἐντύχῃ Reg. G. ἂν τύχοι, quod jam Stephanus probavit, recte recepit Blomf., quum propter librorum auctoritatem, tum quia ἐντυχεῖν, quod recte observat, non ita usurpatur, ut sit *accidere*.

694. γίγνεται contra librorum auctoritatem Glasg. Schütz. Blomf.— γνητοῖς Ald.—ἢν βίος ταθῇ vulg., sed βίος ἢν ταθῇ Regg. B. C. Rob. βίος ἢν ταθῇ Ald. βίοτον ἐνταθῇ Guelph. βίοτα ἢν ταθῇ Colb. 1. βίοτος ἢν ταθῇ Med. Regg. A. K. L. Colb. 2. (teste Buttl. et Blomf.) Ven. 2. M. 1. 2. Viteb., quod recte receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—πρόσοθεν Colb. 1.

695. ἐκπάντων Colb. 2. — εὐτυχῇ πότμον Med. Ox. Mosq. Ald.

696. ὅς ἕως Reg. B. Guelph. (sec. Schütz.) M. 1. 2. (sec. Buttl.) Ald. ὅς θ' ἕως Reg. A. et M. 2. (sec. Blomf.), quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf., probante Elmsleio ad Soph. Œd. R. 35. Sed huic lectioni non solum idem obstat, quod Elmsleio objicit Hermannus ad illum Sophoclis locum, orationem non satis recte procedere (nam illa orationis variatio

Digitized by Google

βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες·
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος· 709
πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
700 διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

sane ferri facile possit, neque exemplo caret), sed exigua auctoritate nititur, et correctorem sapit. Nec vulgata quidquam offensionis habet, ὡς enim causam affert, cur Darius omnibus hominibus fortuna præstitisse dicatur. —ἔλευσας vulg. ἔλευσα ἐς Guelph. ἐλεύσεις Regg. C. K. ἐλευσις Colb. 1. ἔλευσσες M. 1. 2. ἔλευσσες Med., quod jam conjecerant Steph. et Stanl., recte recepit Blomf., probante Elmaleio l. c. et Reisigio ad Soph. Œd. Col. p. 194. Nam et aoristus ille suspectus est, et imperfectum sensus postulat, et facilis erat corruptio, quum alterum σ excidisset, ut v. 670.

697. εὐδαίμονα M. 2.—Πέρσαις ὢν θεὸς suspicatur Blomf. sine causa.

698. νῦν τὸ Reg. K.—βάρος Guelph.

699. ἀκούσῃ libri omnes. ἀκούσει Glasg. Schütz. Blomf.—ἐν deest in Reg. L.—χρόνῳ vulg. λόγῳ Reg. C. Ven. 1. Ox. Ald. Turn. var. lect. in Reg. O. et ap. Steph. Difficile est eligere, fateor tamen mihi præplacere λόγῳ, quod recepit Glasg., χρόνῳ enim quum per se, tum propter versum sequentem minus commodum est, et facile inferri potuit a librariis, quibus displicebat μῦθον ἐν λόγῳ.

700. τὰ τῶν Περσῶν Ald. Rob.—ὡς ἔπος εἰπεῖν Reg. C. Ald. Viteb. Ald. ὡς ἔτος εἰπεῖν Rob. ex errore typ. ad calcem libri notato.—τινι in fine versus addit Reg. L.

701. πρόσω pro τρόπῳ Mosq.—λίμου M. 1. var. lect. in Reg. O. λιμοῦ Reg. C.—ἦλθεν Mosq.—πόλεως Mosq.

702. οὐκ pro οὐδαμῶς Rob.—Ἀθήναις vulg. Ἀθήνας Regg. A. B. G. K. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Turn., quod recte receperunt Brunck. Schütz. Blomf., cum dativo enim constructum aliam vim habet ἀμφί.—διέφθαρται vulg. κατέφθιτο Reg. K. Colb. 1. (sec. Buttler.) Ven. 2. κατέφθαρτο M. 1. κατέφθαρται Reg. K. Colb. 1. (sec. Blomf.) Guelph. M. 2. Mosq. Viteb. Rob., quod recepit Blomf., sine causa, nam quod aliis hujus tragœdiæ locis, ut v. 247. 337. 715. καταφθείρειν usurpatum est, ex eo non sequitur, non posse etiam διαφθείρειν dici, quod vero hoc nunquam *perdendi*, semper *corrumpendi* significationem habere dicit, in eo errat; illam enim vim habet Eur. Iph. T. 998. οἴμοι. διεφθάρμεσθα. Ion. 347. τίνι τρόπῳ διεφθάρη; Herod. I. 191. διέφθειραν κάκιστα. Thucyd. I. 25. μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθειρομένους. Xenoph. Sympos. IV. 53. Hier. III. 8. Anab. VII. 2. 4. —στρατὸς deest in Mosq.

703. ἐστρατηλλάτει Ald. Signum

ΑΤΟΣΣΑ.

θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα. 715

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον πλεῖσαι μέγαν; 720

ΑΤΟΣΣΑ.

ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ τού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

φεῦ μέγας τὶς ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.

interrogationis, quod vulgo abest, apposuerunt Brunck. Schütz.

705. πεζὸς ἢ ναύτης γε Guelph. πεζὸς ἢ ναύτης καὶ Viteb. πεζὸς δ' ἢ ναύτης M. 2. propter rariorem particulæ δέ collocationem.—ἐμώρανε M. 2. Mosq. Guelph. Ald. Rob. Turn. τήνδ' ἐμώρανεν πεῖραν M. 1.

706. πρόσωπον Reg. K. Ven. 2. Guelph., ubi tamen μέτωπον suprascriptum.—δυοῖν Med. Regg. H. L. Colb. 2. M. 2. Guelph. δυοῖν in fine versus ponunt Mosq. Viteb.—στρατηλάτων vulg. στρατηλάτοιν Med. Ox. Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Mosq. Viteb. var. lect. in Reg. B. Sed et accentus in vulgato στρατηλάτων et forma στρατηλάτοιν, quæ nihil est (recepit tamen Blomf.), demonstrant, has meras esse corruptelas pro στρατευμάτων et στρατευμάτοιν. Et στρατευμάτων habent Rob. et var. lect. ap. Steph. στρατημάτων Reg. K. στρατευμάτοιν Regg. A. B. H. L. Guelph. M. 2. idque cum Brunck. et Schütz. recepi, et duslem quidem prætuli, non quo pluralis non recte dici potuerit, quod putat Elmsl. ad Eur. Med. 798. et ad Soph. Œd. Col. 531., sed quia librorum auctoritas duslem commendat.

707. τεσόδε Rob.—ἤνυσε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

708. Ἕλης Ald. et Rob. ex errore typ. ad calcem notato.—πορμὸν M. 1. pro πορθμόν.

709. ἐξέπραξε M. 2.—πλῆσαι Med.

710. εὐδέχει Reg. K.—γνώμῃ var. lect. in Reg. O.—συνήψατο vulg. ξυνήψατο Med. Reg. A. Guelph. Viteb. Brunck. et recentiores.

711. δαίμων ἦλθεν Colb. 2.

712. ἤνυσε M. 1. 2. Guelph. (sec. Butler.) Mosq. Ald. Rob. Turn.

Digitized by Google

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε ;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. 725

ΔΑΡΕΙΟΣ.

715 ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί ;

ΑΤΟΣΣΑ.

πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν
στένει . . .

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. 730

ΑΤΟΣΣΑ.

720 μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα . . .

ΔΑΡΕΙΟΣ.

πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν ; ἔστι τίς σωτηρία ;

718. πράξασιν Colb. 1.—ἐπιστενάζετο Ox. Ald. Rob.

714. στρατόν om. Mosq.

715. παμπήδην Ald. De παμπήδην v. Lob. ad Soph. Aj. 909.—δὲ omittit Guelph. τε habent Regg. G. K.—πᾶς στρατὸς Ald. Turn. Vict. πᾶς λαὸς Reg. O. Rob. λαὸς πᾶς Med. Regg. A. B. G. K. L. Colb. 1. Guelph. M. 1. 2. var. lect. in Reg. O., quod propter cæsuram necessarium est et sic Heath. et recentiores.—κατέφαρται Reg. C.

716. κενανδρία Med. Ald. Rob.—Interruptæ orationis signum in fine versus recte posuit Schütz., cohæret enim cum v. 718.

717. κενῆς vulg. κεδνῆς Med. Reg. H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Viteb., quod præferendum esse recte judicat Schütz., nam in κενῆς ἀρωγῆς nullum video sensum, neque quomodo κενῆς spectet ad κενανδρίαν in versu superiore, quod putat Blomf., intelligo. Contra illud κενανδρίαν corruptionis ansam præbuit, quum enim illud librarii animo obversaretur, facile κενῆς pro κεδνῆς scribere potuit. Hoc autem non ironice cum Schützio accipio, sed regis commiserationem exprimi puto propter tam pulchri exercitus interitum.

718. Βακτηρίων Colb. 1.

719. ἄρ vulg. ἄρ' ex Guelph. recentiores.—συμμάχων Guelph. M. 2.

720. Ξέρξης Reg. C.—φησὶν Colb. 2. Guelph.—Interruptæ orationis signum Pauwio auctore recentiores.

721. τελευτᾷν ἔστι ; Vict. Cant. Stanl. τελευτᾶ ἔστιν Ald. Rob. τελευτᾶ ἔστι δὲ Colb. 1. πῇ τελευτᾶ ἔστι Reg. C. τελευτῷ· ἔστι Turn. τελευτῶ ; ἔστιν Mosq. τελευτῷ ; ἔστιν Regg. A. B. Brunck. turpi hiatu. Vulgatam recte revocavit Glasg., interrogatione post τελευτᾶν posita, ut infinitivus a φασὶν

Digitized by Google

ΑΤΟΣΣΑ.

ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε; τοῦτ' ἐτήτυμον;

ΑΤΟΣΣΑ.

ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής, τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις. 735

ΔΑΡΕΙΟΣ.

725 φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς·
ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.

versu præcedente pendeat. πῇ καταντᾶ M. 2. et suprascr. in M. 1., quod ex glossemate natum est, καταντᾷ enim est glossa in Reg. A. κατήντησε in Reg. B.

722. δεσμέναν Ald.—ἐν δυοῖν Med. γαῖν δυοῖν marg. Ask., quod non displicet, ταῖν δυοῖν vel τὴν δυοῖν suspicatur Blomf.—ζευκτηρίην Mosq.

723. Hic et sequens versus absunt a Mosq.—Post τήνδε interrogationis signum, quod vulgo abest, recte posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.

724. καὶ suprascripto ναὶ Colb. 1. —σαφηνὸς M. 1.—τοῦτο δ' vulg. τούτῳ δ' Ald. Rob. τοῦτό τ' M. 1. 2. Guelph. τούτῳ γ' cum var. lect. τούτου γ' Reg. B. τούτῳ γ' Med. Colb. 1. (sec. Buttl. in utroque est τοῦτό γ') Ox. τοῦτό γ' Reg. A. Brunck. Glasg. Schütz., quod et ego recepi, quamquam non omnino placet. τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσει conjecit Arnald. τῷδέ γ' οὐκ ἐνὶ στάσις dedit Blomf., qui tamen suspicatur legendum esse ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦδε, κοὐκ ἔνι στάσις, utrumque non male. Lectio omnino incerta est.

725. τευχεῖα Ald.—χρησμὸν Med. —πρᾶξις om. Colb. 1.—ἐς τὸν παῖδ' vulg. ἐς παῖδ' Ox. Ald. ἔς τε παῖδ' Viteb. Glasg. ἐς δὲ παῖδ' Med. (ἐς τόνδε παῖδ' sec. Buttler.) Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. Mosq. Guelph. Rob., quod recte receperunt Schütz. et Blomf. πρᾶξις δὲ παῖδ' Reg. C.

726. ἐπέσκηψεν Med. Guelph. ἐπέσκηψε M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.—ἐγὼ δ' ἔμπας Colb. 1. Rob.

727. μακροὺς χρόνους Colb. 1. μακροῦ χρόνου Guelph. μακροῦ τοῦ χρόνου Ald.—ἐκτελευτήσειν vulg. ἐκτελέσαι Reg. G. ἐκτελευτῆσαι Regg. A. B. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recte receperunt Brunck. Schütz., futurum enim facilius quam aoristus a librariis proficisci potuit, neque is inauditus est in hac constructione, quod putat Blomf. v. Heind. ad Plat. Phæd. p. 48. et ad Euthyd. p. 322. Schaef. ad Theocr. XXVII. 60. Wunderl. præf. ad Demosth. de cor. p. xv. Herm. ad Soph. Aj. 1061. Lobeck. ad Phrynich. p. 749.—ἐκτετήσας Reg. C.

728. σπεύσῃ Guelph.—Vulgo comma ante αὐτὸς ponitur, quod ex auctoritate Reg. A. post illam vocem posuit Brunck., quem recte sequuntur Schütz. et Blomf., sensus enim ita præstantior est.—τις, αὐτῷ Regg. G. L., quomodo et Schol. legisse videtur.—χὴ θεὸς var. lect. in Reg. B. et O., cujus vestigium etiam in Schol. reperitur.—ξυνάπτεται Brunck. et recentiores invitis libris.

Digitized by Google

νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὐρῆσθαι φίλοις. 740
730 παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὡς, δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
735 θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ὤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ, 746
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὐμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

ΑΤΟΣΣΑ.

ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται 750
740 θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις

729. πηγὴν Colb. 1.

730. ἤνυσε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

731. ἑλλήσποντον. Ald.—ἱρὸν vulg. ἱερὸν Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—δεσμάμασιν Ald.

732. ἤλπιζε σχήσειν Ald. ἤλπιζεν χρήσειν Rob., qui in erratis ἤλπιζε corrigit.—Βοσπόρου ῥόον θεοῦ suspicatur Blomf. sine causa; offendit etiam Panw., qui δέοντα pro ῥέοντα legi jubet, pessime, sed comma, quod vulgo ante ῥέοντα ponitur, post hanc vocem transposui, ut σχήσειν ῥέοντα jungatur: *prohibere quominus fluat.*

733. μετερρύθμιζε M. 2.

734. πολὺν Colb. 2. — ἤνυσε M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

735. ἐὼν pro ὢν Mosq. — θεῶν τε Reg. A. Colb. 2., quod receperunt Brunck. Schütz. male. Blomf. autem, quia in Vict. post ὢν commate distinguitur, punctum ibi posuit, quod confirmare etiam ex Schol. poterat, qui θνητὸς ὢν cum præcedentibus jungit. Sed et lectio illa codicis Regii, et interpunctio Victoriana, et Scholiastæ explicatio ex collocatione particulæ δέ fluxit, in qua scribæ semper fere offenderunt, hodie vero nemo jam offendere debet.—ἀβουλίᾳ Ald.

736. In verbis πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν Εἶχε παῖδ' ἐμόν; jam Stephanus offendit, qui post τάδ' interrogationis signum ponendum esse putavit; Arnald. autem πρὸς τάδ' emendavit, quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed ejus mutationis non solum necessitatem video nullam, sed deterior etiam vulgata mihi videtur; nam interrogationis πῶς οὐ usus notissimus est et huic loco aptissimus, neque in τάδε, quid sit offensionis video. Quemadmodum Eur. Ion. v. 572. dixit τοῦτο κἀμ' ἔχει πόθος *ad hoc me quoque fert desiderium*, ita noster: *quid? nonne ad hæc animi morbus filium meum tulit?*

737. πόρος vulg. πόνος Regg. C. F. K. Guelph. M. 1. 2. Rob. Vict. Schol., quæ lectio exquisitior sane est, et recte recepta a Schütz. Blomf.

738. τοῖς φθάσασιν var. lect. in M. 1.

739. ἄνδρασι M. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἄνδρασιν ὁμιλῶν M. 1.

Digitized by Google

πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιαῦδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα. 755

ΔΑΡΕΙΟΣ.

745 τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
ἓν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου 760
750 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.

741. ἐκτήσθω M. 1. — σὺν libri omnes. ξὺν Brunck. et recentiores. — ἀνανδρία Ald.

742. De αἰχμάζειν v. Wakef. ad Soph. Trach. 356. — αὐξάνων Colb. 1. αὐξάνεις Ald.

743. κλύων πολλάκις Guelph.

744. ἐβούλευσε M. 1. 2. Mosq. Ald. Turn.

745. τὴν γὰρ Reg. C. — σφὶν pro αὐτῷ v. Buttmann. Lexilog. 1. p. 60.

746. ἀεὶ μνηστὸν Ald.—ἀείμνηστον Colb. 1. Rob. Glasg. et recentiores, sed in altera forma libri reliqui omnes consentiunt.—In fine versus punctum habet Rob., colon Turn., comma Vict. et Glasg., in quibus versu sequente τὸ δ' legitur, male.

747. τὸ σοῦτον pro τόδ' ἀστὺ Σούσων Colb. 1.—ἐξεκώνωσε Mosq. Guelph. Ald. Rob. ἐξεκείνωσε M. 1. 2. Turn. ἐξαπεκώνωσον tentavit Heath. ionismi causa, quem recte tuentur reliqui.—πεσοῦν Mosq. πεσὼν Ald. πεσῶν Reg. C.

748. ἐξ οὗ τιμὴν Colb. 1. ἐξ οὗ τιμήν τε Mosq. ἐξοὗτετι μὴν Ald.—ἐξ οὗγε Glasg. Blomf. perperam, v. ad Eum. 25.

749. ἄνδρ' ἁπάσης Guelph. Reg. A. in quo quæ sit concinnitas tanta, ut Brunck. hanc lectionem, tam exigua auctoritate nixam, vulgatæ prætulerit, non video. Secuti tamen eum sunt Glasg. Schütz. Blomf.—Ἀσιάδος vulg. Ἀσίδος Med. Reg. C. Ox. Ald. Turn., var. lect. ap. Steph., qua auctoritate recte commotus est Blomf., ut formam exquisitiorem reciperet, propter litterarum A et Δ similitudinem corruptu facilem, nam quod Stephanus eam metro repugnare putat, satis refutatur iis, quæ Blomf. ad v. 255. collegit. — μητροτρόφου var. lect. in M. 1. 2.

750. ταγεῖν Mosq. — ἰθυντήριον Mosq. Rob., quod recepit Blomf., alteram formam male ex tragicorum scriptis excludens.

752. Sub ἄλλος nomen latere suspicatur Bentleius apud Buttlerum, quod parum probabile est, ἄλλος ita adjectum est, ut reliquis omnibus numerus, τρίτος, τέταρτος etc.—ἤνυσεν ἔργον Reg. C. Colb. 1. Ox. Ald. Rob.

753. αὐτῷ Colb. 1.—ψαιοστρόφουν invitis libris omnibus Glasg. Blomf., probante Elmsleio ad Eur. Bacch.

Digitized by Google

τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ, 765
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν τε λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφραν ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν. 770
πέμπτος δὲ Μάρδας ἦρξεν, αἰσχύνῃ πάτρᾳ,
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης. 775

686. Sed vid. quæ monita sunt ad Suppl. 464., quibus add. Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. 377. αἰνομένας etiam Eur. Bacch. 679. dedit Hermannus.—Schol. monet, poetam hoc versu in etymologia nominis Ἀρταφρένης ludere, quod mirum quomodo in mentem ei venire potuerit, nisi legerit hunc versum post eum, in quo Artaphrenis nomen occurrit, id est post v. 762.; ideoque illuc transponendum judicat Siebelis Diatrib. p. 129., quod non improbabile est.

755. πάσῃν Reg. H. πᾶσαν cum var. lect. πᾶσιν Reg. O.

756. λαὸν Reg. C.

757. ἤλασε M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ald. Rob. Turn. De significatione, quam h. l. obtinet, v. Musgr. ad Soph. Œd. R. 28.

758. θεοῦ M. 1. — ἄμφραν Colb. 1. M. 1., in quod conjectura incidit Blomf., sed debilius est hoc vulgato εὔφραν, quod ad Cyrum referendum est, non ad θεός, ut putare videtur Blomf.

759. ἴθυνε Mosq. ἴθυνεν Med. ἤθυνε Reg. B., unde ἠθύνε Brunck., sequente Schützio, sed ibi η et ι confusa, neque uni libro tantum tribuendum.

760. Μέρδις, quod metri causa pro Σμέρδις positum sit, post Rutgers. var. lect III. 10. dederunt Brunck. Glasg. Schütz., sed id parum probabile jam Blomf. vidit, qui propterea Σμέρδις δὲ πέμπτος dedit. At neque hanc, meliorem sane sed audaciorem etiam, mutationem necessariam puto. Nam poetam non eandem de Persarum regibus fabulam sequi, quam tradunt Herodotus aliique, ex reliquis omnibus perspicuum est; quid igitur mirum, si in hoc etiam nomine, et tantillum quidem, ab eis discedit?—ἦρξεν Colb. 1.—πάτρῃ Med. var. lect. in Reg. O. πάτρῃς Reg. O. πάτρας Mosq. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recipere voluisse Blomf. ex ejus adnotatione patet, sed vulgata exquisitior est, et majore auctoritate nititur, et propter sequentem dativum fere necessaria est.

761. ἀρχαίοισιν M. 1. — σὺν libri omnes. ξὺν Schütz.

762. Ἀρταφέρης M. 2. Ἀρταξέρξης var. lect. in Colb. 2. — ἔκτανεν Guelph.

763. ἀνδρασι M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

764. Μάραφις Regg. H. K. Colb. 2. M. 1. Guelph. Μάρφις Ald. Rob. —δ' pro τ' Guelph. τ' omittit Colb. 1. —Ἀραταφόρης M. 2.—Versum hunc spurium judicat Schütz., uncis inclusit Glasg., ejecerunt Both. et Blomf., quia illorum regum in Persarum historia nulla fit mentio, sed poeta supra quoque in plerisque a vulgari historia recessit, idque consulto forsitan fecit.

765 κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· 780
770 εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις

Mutandum certe hic contra librorum omnium consensum nihil est; cf. Siebelis. p. 128.

765. κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου vulg., in quo quum καὶ—δὲ ferri non posse videretur, Glasg. exhibet κἄγωγ' ἔκυρσα. Sed vulgata non meliorum librorum lectionibus nititur. κἀγὼ δ' ἔκυρσα πάλλου τ. ἤ. Ald. κἀγὼ ἔκυρσα πάλους τ. ἤ. Rob. κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τ. ἤ. Regg. A. B. Colb. 1. Guelph., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τ. ἤ. Med. Regg. G. H. Colb. 2. M. 1. 2., quod recepi, nam et καὶ—δὲ sensus postulat, et facillime reliquarum lectionum origo ex hac intelligi potest, quum librarii in particula δέ tertio loco posita offenderent, ut sæpissime, v. Ind.

768. νέος δὲ Med. Reg. C. Colb. 1. M. 1. Mosq. Guelph. Ald. Rob.—In νέα φρονεῖ offenderunt viri docti propter vocalem ante φρ productam, ideoque locum emendare conati sunt. Et primus quidem Erf. ad Soph. Aj. 1109. correxit φρονεῖ νέα, probantibus Monk. ad Eur. Hippol. 1284. et Herm. ad Soph. Aj. 1099. Sed huic transpositioni, quam sensus etiam causa necessariam putat Erfurdt., sensus ipse adversatur, non enim debent interposito vocabulo separari, quæ ad se invicem referuntur, νέος et νέα. Elmsl. ad Eur. Heracl. 387. emendavit νέον φρονεῖ, quod recepit Blomf., sed id vix recte dici posse, bene monet Herm. l. l. Reisigius denique ad Soph. Œd. Col. p. CIV. hunc versum laudans tacite dedit νεοφρονεῖ. Vulgatæ patrocinium solus, quod sciam, suscepit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 394. neque negari potest exstare locos indubitatæ fidei, quæ productionem illam brevis syllabæ tueantur, cf. quæ ad Prom. 612. monita sunt. Attamen ad emendationem inclinat animus, eadem enim, quam Reisigius iniit, via progressus, eoque et audacior et magis anxius in observandis litterarum tractibus, νεαφρονεῖ scribendum puto. Insuditam formam νεάφραν satis tuetur νεαγενὴς apud Eur. Iph. A. 1623. et quæ congessit Lobeck. ad Phrynich. p. 660. sqq. In textu tamen nihil novare ausus sum.

769. τᾶς ἐμᾶς ἐπιστολᾶς Guelph.

770. σαφῶς τόδ' ἴσθ'. Ald. Rob. τόδ' ἴστε σαφῶς Colb. 2. M. 1. 2. Guelph.

771. οἳ κράτους Ven. 2. οἰκράτους Reg. K.—ἔχομεν Reg. C.

772. φάνημεν vulg., quod per ἐφάνημεν explicat Schol. et glossa in Reg. B. φθάνημεν M. 1. et 2. a prima manu. φανῶμεν var. lect. ap. Steph. φανῆμεν Reg. C. Mosq., ubi accentus corruptelam prodit. φανεῖμεν Philelph. var. lect. ap. Steph., quæ a Stephano probata, et ab omnibus post eum editoribus recepta est, neque sensus dubitare sinit, quin vera sit.

773. τί γ' οὖν Heath. τί δ' οὖν

Digitized by Google

λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι 785
775 πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ; 790

ΔΑΡΕΙΟΣ.

780 κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

Blomf. propter hiatum, de quo monitum est ad Eum. 862.

774. λόγων Ald.

775. πράσσοι ὡς Mosq. πράσσοι μὲν ὡς Ald.—λαὸς Ald.

776. στρατεύησθ' M. 2.—ἐς τῶν Ald. Rob.—στρατὸν var. lect. pro τόπον in Reg. O.

777. μήδ' ἢν ex conjectura Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., ne εἰ cum subjunctivo construatur, de quo vid. quæ ad Eum. 225. monita sunt. cf. Wunderl. obss. critt. p. 195.—πλεῖστον M. 1.

778. αὕτη Mosq. Turn.

779. συμμαχεῖ libri omnes præter Reg. B., ex quo ξυμμαχεῖ recepit Schütz., cum numeri etiam detrimento.

780. λοιμῷ Reg. C.—ὑπερκόμπους vulg. ὑπερπώλους Med. Regg. C. H. O. Ox., et sic Schol. legit, qui explicat τοὺς πολυίππους Πέρσας. Hanc lectionem commendandam primus suscepit Siebelis in diatr. p. 134., eamque in textum recepit Blomf. Et vulgata quidem ferri nullo modo potest, sed lectioni etiam ὑπερπώλους multa sunt quæ obstent; nam ut alibi non legitur ea vox, ita sensum etiam illa compositio nullum habere potest; certe illi, qui multo equitatu utuntur, (ita enim cum Schol. explicant Siebelis et Blomf.) vix possunt ὑπέρπωλοι vocari, sed πολύπωλοι vocandi sunt. Præterea quomodo propter numerosum equitatum potissimum perire debeant, intelligi non potest; neque omnino equitum a Xerxe in Græcism deductorum numerus ingens fuit cum peditum numero comparatus, v. Herod. VII. 87. et 60. Admodum autem probabilis est Hermanni conjectura in censura novæ editionis Stephaniani thesauri gr. p. 11. ὑπερπώλους ex scribarum errore pro ὑπερπολλούς natum esse. Omnino enim propter nimium hominum numerum periisse Persarum exercitum, id verissimum est, eumque sensum versus etiam sequens flagitat. Quare hanc lectionem recipere non dubitavi.

α

781. εὐστελῆ τοι Med. εὐστελῆ τοι Reg. P. εὐσταλῆ τοι Regg. G. L. O. Barocc. εὐσταλῆ τε Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., unde hæret suspicio, aliud quid quam καὶ latere.—εὐσταλῆ Schol. explicat εὔμετρον, quod corrigendum videtur in εὔμετρον, exercitus enim expeditus propter modicum hominum numerum opponitur τοῖς ὑπερπολλοῖς.—ἀρεῖμεν Mosq. ἄρωμεν Rob. Vulgatum ἀροῦμεν metro adversari visum est viris doctis, quare Dawes. Misc. crit. p. 336. λεκτὸν ἢ 'ροῦμεν correxit, quod pro εἰ

Digitized by Google

ΔΑΡΕΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων 795
785 περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ 800
790 λείψει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων· 805
795 οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἠδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

ἀροῦμεν dici posse putat. Non felicius Brunck., quum in margine Reg. B. variam lectionem ἀλλ' εὖτε invenisset, emendavit ἀλλ' εὖτε λεκτὸν κεὐσταλῆ 'ροῦμεν στόλον; Siebelis pag. 134. Robortelli lectionem ἄρωμεν tuetur, quam receperunt Glasg. et Schütz. Sed futurum ἀρῶ primam longam habere posse demonstrarunt Pors. ad Eur. Med. 848. et Elmsl. ad Eur. Heraclid. 323., quibus auctoribus Blomf., vulgatam recte retinuit, sed interrogationis signo male in fine versus posito.

782. ἐν τόποις τῆς Ἑλλάδος Reg. G.—ἐν deest in Reg. C.

783. κύρσει Rob. κηρύσσει M. 2. a prima manu.

788. βλέψοντα Viteb. βλέποντας Rob.

790. ἔλπισι Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. Turn.—ἐπεπεισμένος Colb. 1. α

791. ἔνθεν M. 1.

792. φίλος Viteb. Colb. 2. M. 2.

793. πατεῖν Rob.

794. δωρημάτων Reg. K. Ven. 2. M. 2. Guelph. var. lect. in Reg. O.

795. ἑλάδ' Ald.

796. ἠδοῦντο Ald. Rob.—οὐδ' ἐπιμπράναι Ald. οὐδ' ἐμπιμπράναι Colb. 1. Rob. οὐδὲ πιμπρᾶν Reg. L. M. 1. 2. Guelph.—τοὺς νεὼς M. 2. Guelph. τοὺς θεοὺς M. 1. νεώς τινας Mosq.

797. βωμῶν Mosq.—δαιμόνων Rob. —θ' deest in Med. Barocc. Colb. 1. Ald.

798. πρόριζα Ald.

Digitized by Google

τοιγὰρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα 810
800 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, πούδέκω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῆ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ 815
805 ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
ὡς οὐχ' ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐπάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια, 820
810 μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐρασθεὶς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.

799. κακῶς πράσσοντες Ald.

800. τὰ δ' ἄλλα μέλλουσι Colb. 1. —κακῶν deest in Mosq.

801. ἐκπαιδεύεται vulg., quod a sensu hujus loci alienum est, frustraque a Schol. et Abresch. explicatur αὔξεται. Facilis est et elegans Schützii emendatio ἐκπιδύεται, quam receperunt Glasg. et Blomf.

802. αἱμοσφαγὴς Guelph. αἱματοσταγὴς var. lect. in Reg. B. et M. 1., recepta a Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed eam, etiamsi majore auctoritate niteretur, non reciperem, quum vulgata multo sit exquisitior; nam πέλανος αἱματοσφαγὴς est πέλανος αἵματος σφαγέντος, de quo dicendi genere sermo fuit ad Choeph. 25. Non dissimile est Agam. 218. παρθενοσφάγοισι ῥεέθροις.

803. πρὸς γᾶ Ald. Rob. πρὸς γῇ Reg. P. πρὸς γῆ Turn. πρὸς γῆν Reg. B. var. lect. in Reg. O. Brunck. Schütz. Blomf., sed ex uno libro hoc non erat recipiendum, quum vulgata non minus bona sit.—Πλαταιῶν Colb. 1.—Δωριάδος Reg. H. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. var. lect. in Turn.

804. θῖνες δὲ νεκρῶν vulg. θῖνες νεκρῶν Colb. 1. θεῶν νεκρῶν δὲ cum var. lect. τε Reg. O. θῖνες νεκρῶν τε Reg. P. Colb. 2. M. 2. θῆνες νεκρῶν δὲ Ald. θῖνες νεκρῶν δὲ Reg. C. Guelph. Mosq. Rob. Turn., quod verum esse vidit jam Passov. melet. crit. p. 20. Quoties librarii δέ tertio loco positum transposuerint, sæpius jam monitum est, docetque Index s. v.—τριοσπόρῳ Rob. τριοσπόρῳ var. lect. in Reg. O.—γένει M. 1. Colb. 2. Suprascripto γονεῖ. var. lect. in Reg. O. γονὴ Ald.

805. σημαινοῦσιν Med. σημαίνουσιν Mosq.—ὄμμασιν invitis libris Glasg. Blomf.

806. δεῖ Ald., quod recipi vult Passov. l. l., sed hanc unam auctoritatem non tanti fecerim, præsertim in vocabulis tam sæpe confusis. v. Pers. ad Eur. Orest. 659. 1072.

808. θέβος Guelph.

809. τὰ ἐπιτίμια Ald.

810. μὴ δέ τις Ald. Rob.

811. περιφρονήσας var. lect. in Reg. O.

812. ἄλλων τ' ἐρασθεὶς suspicatur Blomf., male, participia enim illa sensus jungi non patitur.—ἐκχέει Mosq., in quo versus sequens omittitur.

Digitized by Google

Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς. 825
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον, σωφρονεῖν κεχρημένοι
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, κόσμον, ὅστις εὐπρεπὴς, 830
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. 835
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,
ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

813. ὑπερκόπων Blomf., ut solet, suspicatus simul, legendum esse, τῶν ἄγαν ὑπερκόπων, sed eadem vocabulorum collocatio est v. 780.

814. ἔπεισιν ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phœn. 192. Brunck. Schütz. citra necessitatem.

815. κεκτημένοι Reg. G. var. lect. in Reg. B. recepta a Brunckio. κεχρημένον ex Schol. reposuit Schütz., probantibus Blomf. et Elmsleio ad Eur. Heracl. 801., qui exemplis allatis probat, κεχρημένον τινὸς esse *egentem aliqua re*. Sed quis σωφρονεῖν genitivum haberi jubet? τῷ σωφρονεῖν κεχρημένοι erit *sapientia usi*, idque sensui aptissimum est. κεχρησμένον suspicatur Blomf.

816. πινίσκετ' M. 1. 2.

817. ὑπερκόπῳ Blomf., ut ubique.

818. σὺ δ' αὖ Ald. Turn.—γηραιὰ M. 1. 2. Ald. Rob.

819. εὐτρεκὴς conjecit Valck. ad Eur. Phœn. 801., recte jam a Brunckio refutatus.

820. ὑπαντιάζεται Reg. C.—παῖδα Blomf. ex Lobeckii sententia ad v. 836., sed etiamsi ibi libri accusativum haberent, non sequeretur, hic dativum poni non potuisse. — πάντῃ M. 2. Turn. et suprascr. in M. 1. παντί conjecerunt Canter. et Schütz., recte refutati a Wunderl. obss. critt. p. 156. s. παντᾶ var. lect. in Reg. O.

821. σώμασι Mosq.

823. εὐφρόνοις Regg. K. L. Guelph. M. 2.

824. μόνοις cum var. lect. μόνης Reg. O.

825. ζόφου Reg. G.

826. πρεσβὺς M. 1. Ald.

827. ψυχὴν Ald. Rob., iota subscripto in ν converso, ut sæpissime, sed Pauw. inde conjecit ψυχὴν διδόντες ἡδονῇ, quod recepit Glasg., sed minime necessarium esse viderunt Wunderl. obss. critt. p. 163. et Blomf.

828. χρήματ' pro πλοῦτος M. 1. Thom. Mag. v. ὠφελῶ. Schol. ad Eur. Orest. 680. Triclin. ad Soph. Ant. 566. Hinc vulgato πλοῦτος obelum apposuit Glasg., χρήματ' recepit Blomf. Sed in tanto librorum consensu et quum χρήματα nihil habeat quo præ-

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι 840
ἤλγησ' ἐκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει. 845
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,
ὑπαντιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πο- στρ. α'.

stet, credendum potius est, Scholiastas illos ex Magistro hausisse, hunc autem in versu laudando memoria lapsum esse, quæ est sententia Oudendorpii ad Thom. et Wunderl. p. 164.

831. πολλὰ Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob.—εἰσέρχεται κακοὶ Med. Colb. 1. M. 2. Mosq. Ald. Rob. κακ' εἰσέρχεται M. 1. Guelph.

832. μαλιστά γ' Guelph. Reg. C. var. lect. in Reg. O. μάλιστα δ' ἥγε Reg. P.

834. κλύουσα Ald. — ἀπεμπέχει Reg. C.

836. ἐμῷ παιδὶ Colb. 1. Ald. Rob. παιδὶ ἐμῷ Reg. C. Guelph. Mosq. et M. 2., ubi γ' inseritur a secunda manu. παῖδ' ἐμῷ ceteri libri, eliso iota dativi, quem usum Tragicis concessit quidem Porson. præf. ad Eur. Hec. pag. XXII. et ad Eur. Orest. 584. 1427., sed denegaverunt Lobeck. ad Soph. Aj. 801. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693.; interdum elisionem, si in quo vocabulo res dira atque horrenda inest, de industria ad percellendos animos adhibitam esse putat Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. 362., quod ut de augmenti omissione recte dici posse concedam, quomodo in iota elisum cadere possit non video. Nostro quidem loco ad vitandam elisionem Lobeck. l. l. legendum proposuit παῖδ' ἐμὸν, exemplis allatis probans. ὑπαντιάζειν et similia cum quarto casu construi, eumque secutus est Blomf. Sed non solum hoc loco, sed etiam v. 820. libri omnes in dativo consentiunt. Herm. El. metr. p. 55. παιδὶ ἐμῷ cum libris nonnullis scribendum, et synizesin admittendam putat, eique adsentitur Passov. melet. crit. p. 46. Sed ejusmodi synizesis, qua vocabula duo in unum coalescerent, an non ferri possit admodum dubito; certe ex omnibus tragicorum scriptis ne unum quidem ejus exemplum præter hunc locum afferri poterit. Discrepantia librorum in vocabulis ἐμῷ παιδὶ adducor potius, ut ea ex errore librariorum vel glossa orta et antiquitus aliud quid eorum loco lectum putem.—πειράσομαι Ald.

838. Carminis, quod sequitur, vulgo prima tantum stropha et antistropha distinguitur, reliqua monostrophica habentur. Horum responsionem primus restituit Herm. de metris p. 427., deinde idem accuratius in Elem. metr. p. 364., et cum eo plerumque consentiens Passov. in melett. critt. p. 39.; paullo aliter Burneius Tent. Æsch. p. 39., quem sequitur Blomf.—μεγάλης Ald. Rob. Turn., quod recepit Passov., sed quum codd. omnes in μεγάλας, mox. codd. et edd. omnes in ἀγαθᾶς consentiant, neque intelligi possit,

Digitized by Google

λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν, 850
840 εὖθ' ὁ γηραιὸς
πανταρκὴς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεὺς
ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπε- ἀντ. α'. 855

cur in altero vocabulo dorismum secutus sit poeta, in altero non secutus sit, vulgatam retinui.

839. πολιοσνόμου M. 2. Ald. Rob. —ἐπεκύρσαμεν Guelph. M. 1. et M. 2. suprascripto ἐ.

840. εὖτ' Ald. Rob. Turn.—γεραιὸς vulg., quod metro adversatur, retinuerunt tamen Pauw. et Blomf., in antistrophico πάντ' εὔθυνον corrigentes. Sed quum Reg. A. Ald. Rob. Turn. γηραιὸς præbeant, hoc recepto responsio sine emendatione restituitur, et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Herm. Passov.

841. πανταρκὰς M. 1. πανταρκας Guelph. πανταρχας Reg. F. πανταρχὴς Reg. G. πανταχὴς Rob. πανταρχὴς suspicatur Blomf., quod minus aptum foret.—ἄκακος M. 1. ἀκακὰς Guelph. ἀκάκας Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed in ἀκάκης reliqui libri omnes consentiunt, quod recte revocavit Passov. Blomfieldius autem, ἀκάκης pro ἄκακος positum contra analogiam peccare ratus, ἀκάμας corrigendum putat, sed multis adjectivis duplicem hanc terminationem esse notum est. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 184. s. —ἄμαχος om. Guelph.

842. ἦρχε Blomf.

843. Quæ sequuntur sensum difficilem habent, nec a quoquam interpretum recte sunt explicata. Primum quidem πρῶτα ἀπεφαινόμεθα Pauw. et Abresch. dictum putant pro πρῶτοι ἀπεφ. *inter alias gentes primi fuimus probato exercitu*, Heath. jungit τὰ πρῶτα εὐδοκίμου στρατιᾶς *quæ primas tenent in probatissima militia exercebamus*, quomodo etiam Hermannus accipere videtur ad Eur. Hecub. 775.; Passov. in melet. crit. pag. 40. πρῶτα μὲν *olim* significare dicit, referrique ad νῦν δὲ in septimo epodi versu, sed id non πρῶτα μὲν, sed πρότερον μὲν vel πρὸ τοῦ μὲν esse debebat, neque hanc comparationem jam in animo habet Chorus, simpliciter prædicans Darii tempora; quorum quum singula bona deinceps enumeret, consentaneum est, eum a πρῶτα μὲν incipere, cui deinde pro ἔπειτα δὲ simplex δέ opponitur, quod recte vidit exemplisque comprobavit Brunck. cf. Reisig. Conject. Aristoph. I. pag. 218. At idem Brunckius, quum ἀπεφαινόμεθ' non intelligeret, ἀποφαινόμεν' ex conjectura dedit, jungitque τὰ ἀποφαινόμενα νόμμα εὐδοκίμου στρατιᾶς. Sed mutatione non opus esse vidit Schütz., qui cum Schol. recte explicat: *primum quidem ob exercitum laude et gloria florentem clari eramus.* Similiter eadem vocabula juncta leguntur Xenoph. Cyrop. VIII. 8. 13. ὅπου ἂν ἀφοφαινόμενοι εὐδοκιμοῖεν. (Si quis tamen in genitivo offendat, facile corrigi possit εὐδοκίμους στρατιάς.) Deinde τὰ πύργινα νόμμα Brunck. et Schütz. de legibus civilibus explicant, quibus domi respublica regatur, oppositis bello, quo foris clari essent. Sed quis πύργινα pro πολιτικὰ positum esse credat? et quorsum pacatæ reipublicæ commemoratio, quum et in præcedentibus et in sequentibus de bello sermo sit? Immo τὰ πύργινα sunt ea, quæ ad castella turresque munitas expugnandas pertinent, et νομίσματα nominativum habeo, τὰ πύργινα accusativum; pluralem enim ἐπεύθυνον recte Hermannus ap. Poppon. obss. critt. in Thucyd. p. 151. ideo positum judicat, quia νόμοι cogitatione substituuntur. Totius igitur loci sensum hunc puto: *primum quidem eo excelluimus, quod gloriosa nobis exercitus erat, deinde leges regebant urbium expugnationes*, i. e. in urbibus expugnatis legitime versati sumus, non templa Deorum sepulcraque

Digitized by Google

φαινόμεθ', ἠδὲ νομίσματα πύργινα
845 πάντ' ἐπεύθυνον.
νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς
* * * εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους. 860
ὅσσας δ' εἶλε πόλεις, πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, στρ. β'.
οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς,
850 οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι

evertimus, ut Xerxis milites, cf. v. 795. sqq. Hoc jam vidit Schol.—πρῶτον Guelph.

844. ἀποφαινόμεθ' M. 1. Ald. σ Rob. Turn. ἐπιφαινόμεθ' Reg. C.—ἢ δὲ Ald.—νόμμα τὰ vulg. νομίσματα, quod sensus æque ac metrum postulat, feliciter restituit Herm. de metr. Pind. pag. 187., et receperunt Blomf. Passov.—τὰ om. Colb. 2.

845. πάντα εὔθυνον Colb. 1. πάντ' εὔθυνον Pauw. Blomf. propter strophicum, ad quem vid. quæ monita sunt.

847. Primum hujus versus vocabulum in libris omnibus deest, in Reg. B. tamen ἡμᾶς legitur, quod receperunt Brunck. Schütz., et metri causa in ἡμέας mutavit Passov. Sed vocabulum illud ita per se languidum est, tamque parum apto loco positum, ut lacunæ signum relinquere, quam vocem recipere maluerim minime aptam, et quæ qua ratione exciderit, intelligi non potest. — πράσσοντα Rob. — ἄγον ἐς οἴκους vulg. invito metro, quare ἐς ejecerunt Glasg. et Blomf., sed Passov., recepto ἄγον ex Ald. Rob., ἐς servavit; quod minus placet, nam et tribrachys hic ferri vix potest, ubi stropha trochæum habet, et dorismum ἄρχε eodem loco habet strophicus, et ἐς a glossatore facillime inseri potuit. οἶκον Reg. G. οἴκους Ald.

848. ὅσας vulg. ὅσσας Med. Blomf., quod, quamquam ὅσσας ferri potest (est enim in basi), tamen ex præstantissimo codice recepi. ὅσας δ' δ' Ald.—πόλις vulg. forsitan recte. πόλεις Regg. A. B. C. G. Colb. 1. Ald. Rob. Brunck. et recentiores.—Ἅλυος Vict. αὔλος Reg. C.—ποταμοῦ vulg. ποταμοῦ γ' M. 1. — Passovius, qui versum in δια- finivit, et a βὰς alterum incipit, vocabuli ποταμοῦ ultimam syllabam coalescere putat cum sequente οὐδ', quam sententiam confirmare poterat ex Reg. K. et Turn., ubi revera ποτάμοιδ', ex Reg. C., ubi ποταμ' οὐδ' legitur, et ex Schol., qui et ipse hanc σκληροτέραν συναλοιφὴν agnoscit. Sed in libris hoc ex errore nasci potuit, quum alterum ου ab altero absorptum esset, et synizesis illa, sive synecphonesin vocare mavis, tam rara est et apud tragicos inaudita, tamque parum firmata exemplis, quæ habet Reisig. Conject. Aristoph. I. p. 309. et syntagm. crit. p. 33., ut eam Æschylo inferri nolim; præterea ne metrum quidem eam fert, nisi in antistrophico πόργον ejiciatur, quod fecit quidem Passovius, sed, quod venia viri summi dixerim, vix recte fecit. Sed neque vulgatum ποταμοῦ metro satisfacit, ideoque a Burneio et Hermanno El. metr. p. 364. in ποταμοῖο mutatum est, quam mutationem quia facillima est et epicæ totius carminis indoli apta, cum Blomf. recepi.

849. ἀφεστίας συθεὶς Ald. ἀφ' ἑσυθεὶς cod. Lips. ap. Passov.

850. Ἀχελωΐδες vulgo, quod ex Schol. explicatione: αἱ δίνγροι, ἀχελῷον γὰρ πᾶν ὕδωρ λέγουσι, interpretantur urbes maritimæ, sed recte Passov. et Blomf. post Ursin. et Voss. ad Virg. Georg. I. 9. observant, Ἀχελῷος transiisse quidem in significatum appellativum, sed ita, ut de fluviali tantum aqua, non de marina usurpetur,

Θρηϊκίων ἐπαύλων·
λίμνας τ' ἔκτοθεν, αἳ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι
περὶ πύργον ἀντ. β'. 870
τοῦδ' ἄναακτος οἴκου
Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε
Προποντίς,

Hinc Passov. Ἀχελῴδος ex Reg. P. Ald. reposuit, ut mare, quod Strymonis ostiis efficitur, πελάγους Ἀχελῴδους, i. e. ποταμῴδους nomine insigniatur; quod probarem, si in pluribus libris illa lectio exstaret; sed quum hæc unius libri lectio tam artificiosa explicatione egeat, circumspiciendum potius est, an non faciliorem admittat vulgata. Eaque inveniri posse videtur; nam quum πόλεις Ἀχελῴδες, quod recte observavit Passov., sint urbes ad flumen sitæ, vel flumine circumfusæ, hic sermonem esse puto de iis urbibus, quæ ad flumen Strymonem jacent, ubi in immensum dilatatus mare fere efficit. Ceterum ad confirmandam illam vocabuli Ἀχελῷος significationem, hæc mecum humanissime communicavit idem vir doctissimus: "Ἀχελῷος appellative de fluminibus in universum usurpatur, v. Interpp. Aristoph. Lysistr. 381. Schol. Victor. ad Soph. Trach. 9. in Thierschii Act. philol. Monac. T. I. p. 330. Ἀχελῷος τῶν ὕδωρ, Hesych. h. v. T. I. p. 657., ubi ipsum Æschyli locum attulit Albert. Ἀχελῷος τῶν πηγαῖον ὕδωρ, Eustath. ad Il. XXI, 194. p. 1316, 32. Basil. Schol. Villois. ad eund. Il. locum. Macrob. Sat. v. 18. Serv. et Jo. Henr. Voss. ad Virg. Georg. I. 9. Musgr. ad Eur. Bacch. 519. Elmsl. ad 615. Artemidor. oniroc. II. 38. p. 221. Reiff. Spanh. ad Callim. hymn. in Cer. 13. p. 759. cujus rei etymologicam rationem reddunt Joan. Leonh. Frisch., Teutsch Lat. Wörterb. v. Achen, et nuper Schwenkius etym. mythol. Andeut. p. 104." — Hæc Passovius.

851. θρήκων Reg. G. θρήκων Colb. 1. θρηκίων Brunck. et recentiores, sed formam epicam, quam reliqui libri omnes exhibent, in carmine tot similibus formis referto, nullo pacto rejecerim, sed synizesin in ultima syllaba admittendam puto.—ἐπ' αὐλέων cod. Lips. ap. Passov., ἐπαυλέων Reg. G. Colb. 1. M. 1. Schol. var. lect. ap. Steph. ἐπαύλεων Rob.

852. ἔκτοσθεν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Ald. Rob. Turn.—χέρσον Reg. G. —παρεπόργον Reg. G. περὶ πύργον Ald. Rob. Difficiles sunt hæ voces et corruptæ videntur, præsertim cum metro quoque adversari videantur, si in strophico vulgatum ποταμοῦ retinetur. περίπυργον vel περίπυργοι conjecit Pauw. περὶ πύργοις Arnald. περὶ πύργοι habet Glasg., nisi is error typ. est. πύργον ejecit Passov., sed ut eas difficultates taceam, quæ ad strophicum commemoratæ sunt, neque πόλεις videntur ἐληλαμέναι dici posse, quamquam τεῖχος, τάφρον ἐλαύνειν recte se habet, neque quid περὶ significet, omisso πύργον, video. Nisi quid vitii latet, Blomfieldii explicatio (nam Schützii κατεληλαμέναι χέρσον περὶ πύργον non intelligo) ceteris præferenda videtur, ut sit περιεληλαμέναι πύργον, certe confirmat eam Schol. τοῖς τείχεσι κεκυκλωμέναι, et glossa in Reg. C. ὑπέπυργοι.

853. ἅλων pro ἅλον Colb. 1.

854. τ', quod vulgo abest, recte habent Colb. 2. Guelph. Schütz. Blomf. Herm., sensu enim requiritur. —ἐχόμεναι vulg. sensu metroque violato. αὐχόμεναι Regg. B. C. F. H. K. Guelph. Rob., quod receperunt Brunck. Schütz. Herm. Passov., sed verbum αὔχομαι Græcis ignotum fuit.

αυ ω

αὐχόμεναι Ven. 1. ἐρχόμεναι Colb. 1. ἐρχόμεναι M. 1. var. lect. in Reg.

Digitized by Google

855 καὶ στόμωμα Πόντου· 875
νᾶσοί θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίπλυστοι, στρ. γ'.
τᾶδε γᾶ προσήμεναι,
οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος, 880
ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
860 Ἄνδρος ἀγχιγείτων·
καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐπράτυνε μεσάπτους, ἀντ. γ'.
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος,
καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
865 αἰτία στεναγμῶν.

B., ubi et ἐλκόμεναι adnotatur. ἐρχόμεναι Med. Reg. A. Colb. 2. M. 2., quod recepi, quia et bonorum librorum auctoritate nititur et ad vulgatam proxime accedit, et sensum bonum praebet. ἀρχόμεναι ex conjectura dedit Blomf.

855. στόμα vulg. repugnante metro. στόμωμα cod. Lips. ap. Passov. στόμωμα Med. Colb. 2. M. 1. 2. Rob., quod recte receperunt Blomf. Herm. Passov.

856. αἱ vulg., sed αἰ monente Brunchio recte Schütz. Blomf. Passov. θ' αἱ μετὰ M. 1. τὲ κατὰ Colb. 1.— ἅλιον περίπλυστον Colb. 1.

858. οἷα vulg. οἷα Schütz. Blomf. Herm., quod et ego recepi, non tam metri causa, est enim basis, quam quod ita locutus est noster v. 850. 925.—Χῖος vulg. violato metro et usu linguae. Χίος Ald. Rob. Glasg. Blomf. Passov. quem vide.

859. Πάρος Colb. 1.—ἠδὲ Μύκων cod. Lips. ap. Passov. Μύκονος Ven. 1. Ald. Μύκωνος Colb. 1. Μύκων Regg. K. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Rob., sed in M. 1. γρ. Μύκονος.— Πτήνῳ Colb. 1.—De συνάπτειν vi intransitiva v. Erf. ad Soph. Œd. R. 664. Herm. ad Soph. Aj. 1296. Monk. ad Eur. Hippol. 187., quos laudat Passov., et Lobeck. ad Aj. p. 326.

860. Ἄντρος Regg. C. K. M. 1. 2. Guelph. Mosq. Ἄντρος τε Colb. 1.

861. ἀγχιάλους inepte insulas vocari ratus Pauwius ἀμφιάλους correxit, sed illud adjectivum saepius de insulis usurpari docuerunt Muegr. et Lobeck. ad Soph. Aj. 134. Pers. Advers. p. 160. ed. Lips.—ἐκράτυνε Ald. Rob.— μεσάγκτους vulg. μεσάπτους Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod receperunt Blomf. (qui tamen obelo notavit) Herm. et Passov. τοὺς μεσάπτους Reg. C. Analogia postulat sane μεσαίτιον, quod ex Heathii emendatione receperunt Brunck. et Schütz., idque habet Schol. μεσάγκυον suspicatur Butler. ἐπάκτους Blomf. Si μεσάπτους verum est, non ab ἁπτή, sed ab ἅπτω derivandum erit.

862. Λήμνον Ald. — ἕλος Vict. Schol.

863. καὶ Ῥόδον Reg. G. Ῥόδον τ' Herm. ex conjectura, a Passovio recepta, ne dactylus sit in basi, sed in textu nihil novare ausus sum.—ἠδὲ vulg. repugnante metro. ὀδὲ Ald. ἢ δὲ Reg. P. ἠδὲ Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Regg. C. G. Glasg. Blomf. Herm. Passov. — Κνίδο Ald. Κνίδος Rob. Κίδνον var. lect. in Lips.

864. τῆς vulg. τὰς Reg. G. Guelph. Vitch. τᾶς Med. Regg. A. B. C. M. 1. 2. cui auctoritati recte obsecuti sunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Herm. —ματροπόλεις Med. Reg. G. Vitch.

865. στεναγμάτων vulg. contra metrum. στεναγμῶν ex conj. Herm. Burnei. Blomf. Passov.

Digitized by Google

καὶ τὰς εὐπτεάνους κατὰ κλῆρον ἐπῳδ. 895
Ἰόνιον, πολυάνδρους
Ἑλλάνων, ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.
ἀπάμαστον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων.
870 παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι 900
δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας 905

867. Ἰόνιον cod. Lips. ap. Passov. Ἰόνιον πολυάνδρους Ἰωνίδας πόλεις Reg. G. Ἰαόνιον dederunt Herm. El. metr. p. 364. et Lachm. de chor. syst. p. 51., hoc versu cum praecedente conjuncto, quod non displicet, sed nihil mutare ausus sum.

868. Ἑλλήνων Ald. Turn. ἑλάνων M. 1. ἐλάνων et ἐλαύγων var. lect. in Reg. O. ἐλαύνων M. 2. Regg. F. K. Guelph. Rob. et glossa in Reg. H., recepitque Hermannus. Et profecto, si, ut vulgo, nulla interpunctione interjecta, τὰς Ἑλλάνων jungitur, parum elegans est hic genitivus, sed commatibus inclusi verba πολυάνδρους Ἑλλάνων, quae jungenda puto, *urbes Graecis viris frequentes.* — ἐκράτυνε ejecit Hermannus, sed neque causam video, neque quomodo abesse possit intelligo. Post ἐκράτυνεν Burneius inseruit ἀναριστοτρόφους, quam vocem ex Æschyli Persis laudat Athenaeus III. p. 86. C., quamque revera ex hac nostra tragœdia desumtam esse judicavit Herm. de vers. spur. p. XI. Sed eam neque huic loco aptam, neque forsitan omnino ex Æschylo petitam demonstrarunt Blomf. et Passov., quos videsis.—χερσὶν Regg. A. K. M. 2. Guelph. Rob. var. lect. in Reg. B. et M. 1.

869. ἄκάμαντον Colb. 1. Reg. H. Reg. O. cum var. lect. ἀκάμαστον. ἄκαμπτον. ἀκαίματον Ald. ἀναίματον Turn. var. lect. ap. Steph.—πλῆθος pro σθένος Reg. G.—τευχηστόρων Ald.

870. παμμίκταν vulg. πάμμικτα Rob. παμμίκτων Med. Regg. A. B. G. L. Colb. 1. Ven. 1. M. 1. 2. Mosq. Guelph., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. — τῶν pro τ' Colb. 1.

871. ἀμφιλόγως vulg. ἀλόγως M. 1. cum var. lect. ἀμφιλόγως. ἀμφιβόλως Reg. G. Colb. 1. Ald. Rob. Schol., unde recepi cum Blomf. et Passov.— θεότρεπτα Med. M. 1. Ald. Cant. θεότρεπτα Rob. θεόθρεπτα var. lect. ap. Schol.—τάδ' ἦν αὖ Ven. 2. τάδ' ἦν ἂν Ald. τάδ' omittit Reg. G.—πολεμίοισι M. 1.

872. δαμαθέντες Rob. δμηθέντες Reg. C. δμασθέντες cod. Lips. ap. Passov. δαμασθέντες Reg. F. Ven. 1. M. 1. Guelph. Ald. Turn. ἀμαθέντες var. lect. ap. Schol. Hoc metri causa Hermanno, δαμασθέντες Passovio necessarium visum est, quia uterque versus aliter distribuit. Ex nostra distributione, quam cum Lachmanno communem habemus, nulla mutatione opus est.—πλαταῖσι ποντίαισιν Reg. K. πληγαῖσι ποντίαισι Reg. C. πλαγαῖσι ποντίαισι Ald. Rob. πλαγαῖσί τε ποντίαισι M. 1. (ποντίαις sec. Blomf.) πλαγαῖσί τε ποντίαισιν Reg. B., unde πλαγαῖς τε ποντίαισιν Brunck. Schütz. Blomf., sed copula non est necessaria. πλαγαῖς ποντίαις Lachmann. sine causa.

873. ἰὼ extra versum est, ut Sept. Th. 852. ἰὼ δυσαδελφόσταται. — δύστηνος Passov. ex sententia Schaeferi

Digitized by Google

τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
875 ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν. 910
εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
880 τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,

ad Dionys. de comp. verb. p. 91., sed vix ita scribendum, etiamsi a στένω derivandum sit.—μοῖρας Ald.

874. τῆς Lips. 2. τῆς δὲ Ald. τῆδε Turn.— ἀτεκμαρτοτάτας M. 2. ἀτεκμαρτοτάτοις Viteb.

875. ὠμοφρόνως Mosq. — ἀνέβη Colb. 1. ἐνέβαλε M. 1. ἐνέθη Reg. C.

877. ἐμοὶ suprascriptum in Guelph., quod receperunt Schütz. et Blomf., propter participium ἐσιδόντ', quod non habet quo referatur, nisi ἐμοὶ præcedit. Vulgatum revocavit Passov., qui participium illud ad sequentia traxit; quod etsi non facio, tamen ἐμῶν retineri posse puto, ex quo pronomen cogitatione supplendum est, ad quod ἐσιδόντ' referatur. Artificiosior est sane hæc constructio, et nescio an exemplis firmata, quæ facilior foret et usitatior, si ἐμοὶ legitur.—γύων Ald. Rob. μελέων Reg. C. (suprascripto γυίων) Colb. 1. var. lect. ap. Steph.

878. εἰσιδόντ' Reg. P. Ald. Rob. ἐσιδόντος Colb. 1. εἰσιδοῦσ' Reg. G. ἐσιδόν Guelph.—In fine versus Turn. comma habet, Ald. nullam interpunctionem, quod probaverunt Abresch. et Passow., hunc versum cum sequentibus jungentes, ne in εἰσιδόντ' iota dativi elisum esset. Sed id sensus non sinit, qui postulat, ut ab εἴθ' ὄφελε voti initium fiat, et ἐσιδόντ' recte accusativum esse posse, etiamsi ad præcedentia pertineat, docuit Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. p. 116. ed. Lips.

879. ὄφελε vulg. ὄφελεν Reg. G. utrumque contra metrum, quamquam enim Blomf. negat, se unquam brevem vocalem productam ante ζ in tragicis invenisse, non magis tamen ullum locum ex tragicis afferre poterit, ubi brevis vocalis ante ζ non sit producta. Maxime autem mirum, Blomfieldium, quum vulgatam lectionem nullam metri difficultatem habere contenderet, tamen, ea deserta, ex conjectura dedisse ὄφελεν, ὦ Ζεῦ, cujus jam nulla necessitas intelligi potest. ὄφελε habet Turn., quod recipiendum judicarunt Arnald., Pors. Advers. p. 137. ed. Lips., Elmsl. in *Quarterly Review* XIV. p. 456. et ad Med. 1380., et recepit Passov. ὄφελεν Med., quod præferendum duxi. Augmenti in anapæstis omissi exempla habet Elmsl. ll. cc.—Ζεὺς et v. 881. μοίρᾳ vulgo legitur, quorum alterum ab altero corruptum est. Ζεῦ et μοῖρα ex conjectura rescribi jussit Stanl., (et Tyrwhitt.) quem sequuntur recentiores omnes, et Ζεῦ habent Med. Regg. A. G. μοῖρα Reg. A. Ald. Turn. Ex recentioribus Glasg. et Passow. μοῖρα quidem receperunt, sed nominativum Ζεὺς retinuerunt.

880. τῶν deest in Ald.

881. De lectione μοῖρα ad v. 879. ai sermo fuit.—καλύψῃ Colb. 1.

882. ὀτοτοὶ Colb. 1. M. 1. 2. (ubi in ὀτοτοῖ reformatum) Guelph. Reg. C. Lips. 2. Ald. Rob. ὀτοτοῖ Blomf.

Digitized by Google

καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης, 915
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
885 οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.
γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμένᾳν, Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀδοβάται γὰρ 920
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
890 τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθιται.
αἴ αἴ αἴ αἴ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
Ασία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας, 925

—βασιλεὺς Med. Reg. C. βασιλεὺ Colb. 2. στρατίας Med. στρατείας Colb. 2.

883. περσιόμου Guelph.

884. κόσμον Guelph.

885. ὃς Barocc. Ald.— νῦν deest in Colb. 1. — ἐκέκειρε Reg. H. Colb. 2. Guelph. ἐκέκειρεν Med. Reg. L. Viteb., unde litteram paragogicam recepi, quam de suo addiderat Passov.

886. Hæc Xerxi tribuenda putat Lachm. de mensura trag. p. 17., quod nescio quomodo fieri possit. — ἡ γᾶ Viteb. γαῖα Colb. 1. Ven. 1. 2. M. 1. Lips. 2. Ox. Ald. Rob. — αἰάζει Ald. Rob.—τ' ἐν Ald.—ἐγγαίαν Lips. 2.

887. Ξέρξῃ Reg. G. Ξέρσα Ald. Rob. — κταμένᾳν Lips. 2. — Inepte hariolantur Pauw. et Heath., qui non posse Chorum tam parum reverenter de rege coram ipso loqui putantes, locum emendatione egere opinati sunt; hos recte refutavit Brunck., sed idem male versu sequente ante Περσῶν comma posuit, et, præeunte Schol., ἥβαν Περσᾶν junxit, in quo eum secutus est Schütz., sed id recte fieri non potest. Rectius Passovius junxit σάκτορι Ἅιδου Περσᾶν, qui Orcum Persarum plenum reddit. Blomf. ante Περσῶν puncto distinxit, quod displicet.

888. σάκτορος Colb. 1. — Περσῶν Reg. G. Colb. 1. M. 2. Lips. ap. Passov.—ἀγδαβάται vulg. ἀδαμάται Reg. G. ἀγδαβάται Guelph. ἀγδαβάτας Lips. ap. Passov. ἀδαγβάται Barocc. Ald. ἀδαβάται Rob. ἀφθάρσται conjecit Canter. Nov. Lect. VIII. 1. ἱκποβάται Heath. ἀγχιβάται Pauw. Ἀγβατάνων ex sententia Wesselingii ad Herod. I. 42. Brunck. et Schütz. ἀθάνατοι Blomf. Sed elegantissima est emendatio Passovii, quam humanissime mecum communicavit, ἀδοβάται, quæ sensui tam pulchre convenit, ut eam recipere non dubitaverim. Confirmavit mihi idem formam illam similibus ἀδοφοίτης Aristoph. Gerytad. ap. Athen. IV. p. 551. B., ubi in edd. adhuc male ἀϊδοφοίτης legitur et ἀρβοφοῖτις Schol. Victor. Il. XIX. 87.

890. τοξοδάμαντος Reg. K. — φύσις Reg. C. Turn. φύξις conj. Pauw. φοῦ 'στιν Heath. φυστὴ Blomf., sed nihil mutandum videtur, quamquam alibi vox non legitur. Schol. explicat ἡ ἔκφυσις, γονή, gloss. in Regg. A. B. ἀναβλάστησις, γενεά.

892. αἴ bis vulgo. αἴ quater M. 1. Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. de chor. syst. p. 8. et p. 80., quod necessarium est, si hic versus anapæstis adnumerandus videatur. Male enim vulgo Xerxi tribuitur, quem v. 896. demum Chorum alloqui ipsa ejus verba δ' ἐγὼν docent. Quare hunc versum Choro dedi, quam Hermanni quoque sententiam esse, lectus intellexi. —κεδνᾶς Blomf. sine causa.

893. Hos versus prosodiam carminis sequentis fecit Lachm. p. 99. — δὲ om.

Digitized by Google

αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

895 ὦδ' ἐγὼν, οἴ οἴ, αἰακτὸς στρ. α'.
μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρῴᾳ
κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

πρόσφθογγόν σοι νόστου, τὰν 930
κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
900 Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
πέμψω, πέμψω,

Regg. K. P.—Antiquæ editiones nullam hic interpunctionem habent; Brunck. et Schütz. βασιλεῦ commatibus inclusserunt, ut secundum Schol. γόνυ γαίας jungatur, sed melius Blomf. et Passov. post γαίας interpunxerunt, ille tamen Ἀσίας scribi vult, at Ἀσίας γαίας jungatur, quod non probandum. — γαῖαν Regg. C. L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. O. γαίαν M. 2.

894. αἰνῶς αἰνῶν Guelph. αἰανῶς M. 1.—γοῦνν vulg. γόνυ Regg. A. B. C. Colb. 1. M. 1. 2. Lips. 2. Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. Passov. Lachm. Versus aperte dochmiacus est.

895. Ex iis, qui sequuntur, versus priores tres vulgo anapæstis adnumeratur, reliqui legunter monostrophici; sed responsionem antistrophicam inesse perspicuum est, quam inde a versu 913. primus restituit Hermannus de metr. p. 428., inde ab hoc versu Burnei. et Blomf., Passov., et Lachm. p. 99. sqq., nonnihil tamen inter se dissentientes, quod singulis locis monebitur. — οἴ ter M. 1. et sic Burnei., quem sequitur Blomf., metri causa, sed antistrophicus potius corrigendus est.

896. γόνναν Rob. — γᾷ τε πατρίᾳ vulg. contra metrum. καὶ γᾷ πατρίᾳ ex emend. Brunck. Herm. Burnei., sed facilior et aptior est Blomfieldii emendatio γᾷ τε πατρῴᾳ, quam receperunt Passov. et Lachm. πάτριος et πατρῷος sæpe confundi notum est, v. Pors. ad Eur. Hecub. 79. ad Med. 420. Seidler. de vers. dochm. p. 101.

897. κακῶν ἄρ Colb. 1. — ἐγενόμην vulg. ἐγενόμαν Med. Regg. A. B. M. 1. Guelph. Viteb. Brunck. et recentiores præter Glasg. et Passov.— Brunckius, qui hos versus anapæsticos esse putavit, eos ita refinxit:

"Ὀὦ ἐγὼν, οἷον, αἰακτὸς μέλεος
Γέννᾳ καὶ γᾷ
Πατρίᾳ κακὸν ἄρ' ἐφαάνθην.

Ceterum hic versus dubitari potest utrum anapæsticus sit, proceleusmatico pro anapæsto posito, an dochmiacus. Mihi posterius videtur ut v. 894.

898. προσφθόγγου Med. M. 1. Guelph. var. lect. ap. Steph. πρὸς φθόγγον Regg. H. K. Rob. var. lect. ap. Steph. πρὸ φθόγγου Colb. 1. Ald. πρόφθογγον Reg. G.—νόστον Colb. 1. νόστιν Reg. G.

900. Μαριανδυνοῦ Reg. L. M. 1. Ald. Μαριανδηνοῦ Reg. K. Colb. 1. M. 2. Μαρυανδυνοῦ Rob.— θρηνατῆρος M. 1. θρηγητῆρος Ald.

901. πέμψω vulg. bis legitur, sed alterum ejecerunt Glasg. Blomf. Lachm., quia in antistrophico κλάγξω semel in omnibus libris legitur et ut versus parœmiacus evaderet. Rectius autem fecisse videtur Passov., qui in antistrophico κλάγξω addidit, verbum enim repetitum quomodo omisiti potuerit a librariis, facilius intelligitur, quam quomodo addi; et sic versus sequens dochmiacus est idem, ac v. 894. 897. 904.

Digitized by Google

πολύδακρυν ἰαχάν. 935

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴετ' αἰανὴν πάνδυρτον ἀντιστρ. α'.
δύσθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
905 μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον, 940
λαοπαθῆ σεβίζων, ἀλίτυπα βάρη,
πόλεως γένναις πενθητῆρος.
κλάγξω, κλάγξω
910 δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν,

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β'. 945

902. *ἰαχὰν* Glasg. Blomf., quia versum anapaesticum esse putarunt.

903. *ἴετ'* Ald.—*αἰανῆ* Med. (teste Blomf.), quod recepit Blomf., *αἰανὴς* unicam adjectivi formam esse ratus, et Lachm.—*καὶ πανδυρτον* vulg., quae lectio Blomfieldium ad strophicum mutandum permovit; sed *καὶ* abesse debere poetarum usus docet, epitheta ornantia copula non jungentium, de quo jam saepius monitum est; recte igitur ejecerunt Passov. et Lachm. *πάνδυρτον* autem metri causa Lachm. recte rescripsit ex emendatione Blomfieldii, et commendavit Passov.

904. *δύσθροον* Ald. *λαύθροον* Colb. 1.—*βοὰν* Reg. G.—*δὴ ἂν* Ald.

905. *μεσάτροπος* Mosq. *μετάτροπτος* Regg. B. G. H. Colb. 1. Ald. Brunck. Schütz., quod metrum respuit.

906. Chori nomen non hic sed v. 909. habet Lips. ap. Passov., prorsus omittit Ald.—*ἥσω τι* Ald.—*πανόδυρτον* vulg., quod hic quoque postulante metro ex emend. Blomfieldii in *πάνδυρτον* mutavit Lachm.

907. *λαοπαθῆ τε σεβίζων ἀλίτυπά τε βάρη* vulg. contra metrum. Elmsl. in *Edinburgh Review* XVII. p. 215. ex Schol. corrigit *Ἥσω τοι καὶ λίαν λαοπαθῆ σεβίζων Ἀλίτυπά τε βάρη*, quo metrum magis etiam corrumpitur. Burneius corrigit *σὰ πάθεα τε σέβων*, Blomf. suspicatur: *Ἥσω τοὶ καὶ λίαν λάου τὰ πάθεά τε σέβων ἀλίτυπά τε βάρη*. Sed non tanto molimine opus est, quum prius *τε* omittant Ald. (ubi *λαοπαθῆσε βίζων* legitur) Rob. Turn. Hinc facile aliquis corrigere possit *λαοπαθῆ σέβων ἀλίτυπά τε βάρη*. Sed neque hac mutatione opus est, quum alterum quoque *τε* abesse jubeat sermo poeticus et absit in Reg. C., quo ejecto metrum restitutum est, idque fecerunt Passov. et Lachm.—*σεβίζων* Colb. 1.

908. *πενθυτῆρος* Turn. *πυντῆρος* Reg. C.

909. *κλάγξω* semel vulg. *κλαύσω* Reg. G. Colb. 1. *κλάγξω* cum Passovio bis ponendum esse ad strophicum monitum est.

910. *δ' ἂν* Reg. G.—*εὐρύδακρυν* Ven. 1. Ald. Turn., quod recepit Passov., sed cum metro minus facile conciliari potest.

911. Haec vulgo Choro continuantur, sed Xerxi propter antistropham necessario tribuenda sunt, quod cum Lachmanno feci.—Duorum primorum versuum metrum et responsio incerta est; Passovius eos antispasticos esse nec ulla mutatione egere putat. Blomf. et Lachm. auctore Hermanno, qui in El. metr. p. 417. hos versus

Digitized by Google

Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
νυχίαν πλάκα κερσάμενος
915 δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

οἴ οἴ οἴ βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου. 950
ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
ποῦ δέ σοι παραστάται,
οἷος ἦν Φαρανδάκης,
920 Σούσας, Πελάγων, ἠδ' Ἀγδαβάτας, 955

anapæstis cycliis adnumerat, alterum Ἰάνων ejecerunt. Nihil in loco admodum incerto mutare ausus sum.—Ἰόνων vulg. Ἰαόνων Colb. 1. Regg. C. G. Lips. ap. Passov. Ἰάνων Med. Guelph. Colb. 2. M. 1., quod cum Passovio recepi.

912. νεόφρακτος Ald. ναύκρατος Lips. ap. Passov.

913. ἑτεραυλῆς Colb. 1. Reg. C.

914. πλάκων Colb. 2.

915. ἁλμὰν Colb. 2.

916. Hunc versum, qui vulgo Xerxi continuatur, Choro tribui antistropha poscit, eique tribuit Lachmannus, et, quod ex litteris ejus intelligo, Hermannus, qui rectissime monet, ἐκπεύθου passivam vim habere, ut sit *interrogare, sine omnia ex te quæri.*—ἐκπεύθου Med. ἐκ πεύθου Ald. ἐκπυθοῦ Blomf. ex more.

917. ποῦ δὴ φίλων ἄλλος ὄχλος Guelph. ποῦ σοι φίλων ὄχλος Rob. ποῦ δέ σοι φίλων ὄχλος var. lect. ap. Steph., quam etiam Schol. metr. in codice suo reperisse videtur, et recepit Schützius, sed vulgatam postulat metrum.

919. φαρανδάκης cod. Lips. ap. Passov. φαραδάκης Reg. C.

920. Hæc vulgo ἀμέτρως ita leguntur: Σούσας, Πελάγων καὶ Δοτάμας ἠδ' Ἀγηβάτας, Ψάμμις καὶ Σουσισκάνης, quas vario modo emendare tentarunt viri docti. Blomf. dedit

Σούσας, Πελάγων,
Δοτάμας, ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις,
Σουσισκάνης τ'

in quibus displicet cæsura violata. Passov. exhibuit:

Σούσας, Πελάγων καὶ Δοτάμας
ἠδὲ Ψάμμις, Σουσικάνης τ'

in quibus et Δοτάμας ex conjectura est, et Ἀγδαβάτας invitis libris omissum. Apud illum Carolus Schneiderus correxit:

Σούσας καὶ Πελάγων καὶ Δοτάμας
ἠδὲ Ψάμμις
ἠδ' Ἀγδαβάτας, Σουσισκάνης τ'

quod cum metro antistrophicorum conciliari nequit. Lachm. dedit:

Σούσας, Πελάγων, Δοτάμας ἠδ' Ἀγδαβάτας, Ψάμμις Σουσισκάνης

vocabulo male in duos versus diviso. Metrum antistrophicorum anapæsticos dimetros duos postulat, qui facillime restitui possunt verbis ita transpositis, ut in textu dedi.—Σούσας Ald. Turn. —καὶ Πελάγων Rob.—καὶ quod vulgo ante Δοτάμας legitur omittit Rob.—Δότμας Reg. G. Δομάτας Reg. C. et var. lect. in Reg. O. Δομάσας Turn.—Ἀγδαβάτας M. 1. Robert., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. Αἰγαβάτας Ald.—Ψάμμης Guelph.—καὶ, quod vulgo post Ψάμμις legitur, omittunt Med. Regg. A. B. C. M. 1. Guelph. Turn. Brunck. et recentiores. —Σουσικάνης Reg. G.—τ', quod vulgo abest, ex sequente versu recte huc traxerunt Brunck. et recentiores. In Rob. quum Σουσισκάνης versu sequente contineatur, id ipsum Σουσισκάνης τ' legitur.

Digitized by Google

Δοτάμας, Ψάμμις, Σουσισκάνης τ'
Αγβάταν' ἐκλιπών;

ΞΕΡΞΗΣ.

ὀλοοὺς ἀπέλιπον ἀντ. β'.
Τυρίας ἐκ ναὸς
925 ἔρροντας, ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλου 960
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

οἴ οἴ οἴ οἴ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος
Καριόμαρδός τ' ἀγαθὸς,

922. τἀκβάταν' λιπὼν vulg. τἀγβάταν' λιπὼν Med. τὰν βάταν' λιπὼν Colb. 1. τἀκβάταν' προλιπὼν Regg. L. P. τ' ἐκβάταν' ἐκλιπὼν Rob. Hinc τ' a recentioribus in versum præcedentem rejectum esse, jam supra monitum est. λιπὼν autem metro non satisfacit, nisi antistrophicus mutatur, quod fecit Passov. προλιπὼν recepit Blomf. ἐκλιπὼν probavit Schneider. apud Passov. et recepit Lachm., idque mihi quoque placet, præsertim quum hæ strophæ fere omnes in dochmium exeant.

923. ὀλοούς τ' Colb. 1. ὀλοάς M. 1. — ἔλιπον Rob., quod receperunt Blomf. et Lachmann. metri causa, de quo ad stropham monitum est.

924. ἐκ omittit Rob.—νεὼς Blomf. Lachm. metri causa.—ἔργοντας M. 1. αἴροντας Viteb. Mosq.

925. ἐπ' ἀκραῖς conj. Pauw., ob sequens ἀκτὰς; eadem de causa Blomf. alterum hoc ex emendatione Schützii in ἄκρας mutavit; sed neutrum mutandum est, quum ejusmodi repetitiones apud Æschylum frequentissimæ sint, quod jam sæpius monitum est.

926. σαλαμινίσι vulg. σαλαμινῖσιν Med. σαλαμινῖσι Rob. σαλαμινῆσι Aldin. σαλαμινιάσι, quod metrum postulat, ex emendatione Hermanni Blomf. Passov. Lachmann.—στυφελοὺς Colb. 1. Brunck. Schütz. Blomfield. Lachm. male, quum vulgata bonum præbeat sensum.

927. θανόντας vulg. θανοῦντας Reg. C. θείνοντας Med. Regg. A. B. G. Colb. 1. M. 1. Ven. 1. Guelph. Rob. Brunck. et recentiores.—ἀκταῖς Ald. Turn., quod recepit Lachmann. ἀκτὰν Reg. G. ἀκτὰς Reg. B. (in quo et ἀκτᾶς legitur), quod receperunt Brunck. et Schütz. ἄκρας Blomf., sed vulgatam recte tuentur Glasg. et Passov.

928. οἴ ter vulg., bis in Colb. 1., sexies in M. 1. Passov. et Lachm., qui ter ponunt, βόα in strophico monosyllabum habere videntur. Blomf. bis posuit et in fine versus excidisse aliquid putat. Quater cum Burneio posui, ut versus sit dochmiacus dimeter, qualis est strophicus.—ποῦ σε Ald. Rob.—φανοῦχος Viteb. φανοῦρχος Rob.

929. Καριόμαρδός τ' Aldin. Rob. Turn. et var. lect. in Reg. B. (et, ut videtur, reliqui codd., quorum lectio non enotata est, quia cum ed. Stanl. collati sunt, quæ hanc lectionem habet) κ' Ἀριόμαρδός τ' Vict. Canter. κ' Ἀριόμαρδίς τ' Reg. G. Καριδδαρμός τ' Colb. 1. Καρίσμαρδός τ' Regg. A. B. Χαρίσμαρδός τ' Reg. H. Ἀριόμαρδός τ' ex conj. Brunck. Glasgov. Schütz. Blomf. τ' Ἀριόμαρδός τ' Lachm. Sed quanquam supra Ariomardus commemoratus est, intelligi non potest, cur non Cariomardus etiam quidam fuisse possit, quare plurimorum librorum lectionem cum Passovio servavi.

Digitized by Google

930 τοῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ, 965
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας,
Αρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

ΞΕΡΞΗΣ.

935 ἰὼ ἰὼ μοί μοι, τὰς ὀγυγίους στρ. γ'.
κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας, 970
πάντες ἐνὶ πιτύλῳ,
ἔ ἔ ἔ

930. τοῦ δέστε βαλκις ἢ λιλαιάται τοῦ δὲ σευάκης ἄναξ ἢ λίλαιος εὐπάτωρ Ald.—σεβάλκης vulg. σευάλκης Regg. B. H., quod recte receperunt Brunck. et recentiores. σευάλης Rob. σευάγκης Ox. σεβάλλης Colb. 1. σευάλλης var. lect. in uno ex Regg. A. B. σεβάγλης Reg. C. var. lect. in Turn.—ἔρραψ Reg. H. ἔραψ var. lect. in uno ex Regg. A. B.

931. ἀνάτωρ Reg. C.

932. μέμφθις Ald. Rob.—θάμυρις Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Guelph. Rob. θάρυβις Ald.—μασίστρης vulg. μασίστρας Med. Reg. B. C. et M. 1. sec. Blomf., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm. μαγίστρας Reg. G.

933. ἀρτεμφάρης Reg. H.—εἰσταίχμας Colb. 1. οἰσταίχμας Ald. — οἰσταίχμας Ox. Rob.

934. τὰ pro τάδε ex conj. Passov. metri causa, de quo ad stropham monitum est.—ἐπανέρομαι vulg. ἐπανερόμην Reg. A., unde Brunck. ἐπανηρόμαν dedit, quod recepit Schütz. ἐπανέρομαι Reg. B. et sic Glasg. Blomf. Lachm., sed quid conjunctivus sibi velit non video. Si autem vulgata lectio Reg. A. confertur, vix dubium videri potest, quin verum sit ἐπανερόμαν, ex quo utraque cum lectione facillime potuit oriri, illa ι in ν, hæc ε in αι mutato, quod utrumque frequentissimum. Vulgata enim ferri non potest, quum nullum sit præsens ἔρομαι.

935. Hic et sequens versus antistrophicis non respondent, sed neque in textu quidquam mutare ausus sum, neque habeo certam emendationem. Blomfield. dedit:

Ἰώ, μοι, τὰς
Ὠγυγίους κατιδόντες
Τὰς ὀτυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἰυγάν μοι
Δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων ὑπο-
μιμνήσκεις ἄλαστα

quas emendationes recepit Lachmannus. Passovius locum ita exhibuit:

Ἰώ μοι μοι· τὰς Ὠγυγίας
Κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἴυγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἐτάρων
Ὑπομιμνήσκεις, στύγν' ἄλαστα.

Hermannus proponit:

Ἰώ μοι μοι·
Τὰς ὠγυγίους κατιδόντες
Στυγνὰς Ἀθάνας

et in antistr.

Ἴυγγά με δῆτ'
Ἀγαθῶν ἐτάρων μιμνήσκεις
Ἄλαστ' ἄλαστα.

Lectoribus liberum relinquo judicium. —ἰὼ ter Med.—ὀγυγίας vulg. ὀγυγίους Med. Regg. C. H. K. L. Barocc. Guelph. Brunck. Schütz. Blomf. Lachmann.

936. Ἀθήνας Guelph.

938. Hic quoque cum sequente versu antistrophicis non respondent. Blomf. dedit:

Ἔ, ἔ, ἔ, τλάμονες ἀ-
σπαίρουσι χέρσῳ.

Digitized by Google

τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

940 ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ 975
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
τοῦ Σησάμα
945 * * τοῦ Μεγαβάτα

et antistr.

Βοᾷ, βοᾷ μελέων
Ἔντοσθεν ἧτορ.

Passovius correxit:

Ἔ ἔ ἔ ἔ,
τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
Βοᾷ βοᾷ
Τλᾶμον μελέων ἔνδοθ' ἧτορ.

Lachm. emendavit:

Αἰ αἰ τλά-
μονες ἀσπαίρουσιν χέρσῳ.
Βοᾷ βο-
ᾷ μελέων ἔνδοθεν ἧτορ.

Nihil certi habeo. ἔ sexies legitur in M. 1., bis in cod. Lips. ap. Passov.

939. ἀσπαίρουσι Regg. C. F. Ald. Turn. var. lect. ap. Steph. ἀσπαίρουσιν Barocc. ἀσπαίρουσι Colb. 1.

940. τῶν Περσῶν Reg. C. Turn.—αὐτὸν Ald.—Chori nomen omittit Lips. ap. Pass.

941. τῶν σῶν Lips. a prima manu. σὸν τὸν Turn. σὸν, omisso τὸν, Colb. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Brunck. Schütz., Blomf., quod metrum antistrophici non patitur.—πάντ' deest in Colb. 2. secundum Blomf., sed teste Buttlero ὄντ' ejus loco legitur, quod habet etiam Rob. et receperunt Brunck. Schütz. contra metrum. τ' pro πάντ' Guelph. παντόφθαλμον conj. Stanl., quod minus bonum foret.

943. Βατανούχου Reg. G. Βατανάχου Guelph. Βατανόχου Reg. C. Ald. Rob. Turn.—καὶ δ' Ald. — Ἄνιστον Reg. G.

944. τοῦ σησάμου τοῦ vulgat. τοῦ σησάμα τοῦ Reg. A. M. 1. Colb. 2. τοῦ σησαμάτου Aldin. Rob. τοῦ σησίμα τοῦ Reg. L. τοῦ σησίμου τοῦ Reg. P. τοῦ σεισάμα Colb. 1. Reg. G. τοῦ σημάτου Ox., unde Ἠησάμα recte receperunt Brunck. Blomfield. Passov. Lachm. In Med. teste Buttlero vulgata legitur, sed secundum Blomf. habet σησάμα τοῦ, omisso priore τοῦ; inde omiserunt etiam Blomfield. et Lachm. metri causa, de que ad versum sequentem sermo erit.

945. Hic lacunae signum posui, quia excidisse aliquid antistrophicorum metrum docet, quae suspicio ea quoque confirmatur, quod nimia videtur Alpisti genealogia; excidisse igitur nomen patris filii Megabatae. Reliqui editores alio modo metro succurrere studuerunt, et Blomf. quidem versus ita exhibuit, ut nullam videam responsionem:

Ἠησάμα τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην

et antistr.:

Ἱππάνακτας
Κιγδάταν καὶ Λυθίμων,
Τόλμον τ' αἰχμῆς ἀκάρεστον.

Passovius autem et Lachmannus paullo audacius versati sunt, quorum ille vocabulo uno ejecto sic scripsit:

Τοῦ Ἠησάμα, τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην—
Ἱππάνακτας, Κιγδαγάταν καὶ
Λυθίμων αἰχμῆς ἀκάρεστόν.

hic autem ratione minus etiam probabili duobus vocabulis additis ita dedit:

Ἠησάμα τοῦ Μεγαβάτα
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβά-
ρην ἔλπιδ' ἔλπιδ';

deinde versu sequente inscruit ἔλπιδ' ἔλπιδ', et antistrophices ita exhibuit:

Digitized by Google

Πάρθον τε, μέγαν τ' Οἰβάρην 980
ἔλιπες ἔλιπες ; ὦ ὦ δαΐων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκαπα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ἀντ. γ'.
ὑπομιμνήσκεις, ἄλαστα
στυγνὰ πρόκαπα λέγων. 985
βοᾷ βοᾷ
μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἄλλον γε πυθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον

Ἰστάσπαντα, Κτεβαγάνα,
Καὶ Δοτάμαν Τάλαον
Τ' αἰχμᾶς δεύτερον.

Quibus omnibus nostra ratio probabilior videtur.—Μυγαβάτα vulg. Μεγαβάτα Med. Regg. G. L. Colb. 1. M. 1. Ald., quod receperunt Blomfield. Passov. Lachm. Μεγαβάτην Rob.

946. Πάρθον vulg. Πάρθων Med. Πάρθον Reg. G. Πάρθον Reg. K. Πάρθον Reg. A. Colb. 2. M. 1. Ald. Rob. Brunck. et recentiores.—τοιβάρην τ' Med. τ' οἰβάρων τ' Guelph. τ' οἰβάρων τ' Reg. C. τ' Οἰβάρων M. 1. τ' Οἰβάρων Regg. K. L. τ' οἰνοβάρην τ' Baroce. Aldin. Turn.

947. In Rob. totus hic versus Xerxi tribuitur, in Vict. Cant. Brunck. Schütz. Glasg. verba ὦ δαΐων Xerxi dantur. Lachmannus addito ἄλλων hunc et sequentem versum, ut et antistrophicos Xerxi tribuit. Sed in codd. omnibus, et in Ald. Turn. hic Choro continuantur, et sic Blomf. Passov., quorum tamen ille male ex hoc et sequente versu novam stropham confecit.—Altorum ἄλλων omisit Lips. ap. Passov.—ὦ vulgo semel; bis legitur in Regg. A. C. G. Colb. 1. 2. Ox. Guelph. Aldin. Robert. Turn., Brunck. Schütz. Passov. recte; semiles in Med. ὦ ἰὰ Blomfield. Lachm. contra metrum; versus enim anthipasto et dochmio constat.

948. Πέρσαις Ald.—ἀγαθοῖς Colb. 1. ἀγαυοῖς Reg. G.—κακὰ πρὸς κακὰ Reg. A. (cum var. lect. πρόκαπα) Colb. 2. Vitob. Mosq. Ox. Ven. 1. Ald. κακὰ πρὸς κακοῖς Rob. var. lect. ap. Steph. De πρόκαπα v. Jacobs. Anthol. Pal. pag. 257. Schwenck. ad Bumen. 825.—λέγων Lachm. sine causa.

949. Varii hanc antistrophum in metra seu restituendi conatus ad strophum allati sunt.—ἴυγα Ald. ἰυγὰν quod ex Schützii emendatione receperunt Blomf. et Lachm. minime probandum est, quum ἴυγξ loco aptum sit. — μοι omittit Baroce. με habet Rob.—ἑταίρων Colb. 1. ἑτάρων Ald.

950. ὑπομιμνήσκεις M. 1. ὑπομιμνήσεις Ald.

951. πρὸ κακὰ Ald.—λέγων Lachm. male.

953. Versum hunc corruptum esse metrum docet; quomodo eum sanare conati sint, ad strophicum monitum est.

954. ἄλλο τι vulg. ἄλλο τε Reg. C. ἄλλο γε Med. Regg. A. G. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. Glasg. ἄλλον γε, quod metri et sensus causa necessarium, ex conj. reposuit Blomf., quem sequuntur Passov. Lachmann.

955. Μάρδον Regg. C. (cum var. lect. μαχίδων) L. Guelph. M. 1.

Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην, 990
Διαΐξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην
ἱππιάναντας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν
960 Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς 995
τροχηλάτοισιν, ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ, στρ. γ.

Lips. ap. Pass.—μυριόναρχον Robort. μυριοντάρχαν Brunck. Schütz. μυριάδαρχον Blomf. μυριονάρχαν Schneider. ap. Passov. μυρία τ' ἀρχὸν Lachmann., sed nulla est causa a vulgata discedendi, presertim quum eadem forma v. 306. occurrat. Quare non dubito cum Passovio synizesin secundæ et tertiæ syllabæ admittere.

956. Ξάνθην vulg. Ξάνθον Rob., quod metro postulante recte receperunt Blomfield. et Lachm.—ἀγχάρην τοῦς ἵππους τῶν ἵππων Ven. 1. ex glossemate versus sequentis.

957. Ἀρσάκον Lips. ap. Pass. Ἀρσάμην ex conjectura Burneii Blomf. Lachm. sine causa.

959. κηδαδάταν Med. Colb. 1. M. 1. κηδαδάταν Colb. 2. τοὺς κηγδαγάτας Lips. ap. Passov. κιγδαδάταν Reg. G. κιγδάταν Blomfield. κιγδάδαν Regg. C. K. L. Guelph. κνγδαγάταν Ald. Pass. κνγδάταν Rob. Non video causam a vulgata recedendi.—λιθίμναν Colb. 1. θυλίμναν M. 1. λυθίμαν Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz.

960. τόλμον sine τ' vulgat. τόλμον τ' Reg. A. Colb. 2., quod metri causa cum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm. recepi. τόμον Aldin. τόλμαν Regg. G. P. τόλμαν τόλμαν suprascripto τολμηρὸν Guelph. Passovium hoc vocabulum paullo audacius ejecisse, supra monitum est.—αἰχμῆς vulg. αἰχμᾶς Med. Reg. A. Guelph. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm.

961. Hæc vulgo Xerxi tribuuntur, quæ jubente stropha cum Passovio Choro continuavi.—ἔταφον ἔταφον ex emend. Valckenarii ad Eurip. Hippol. 1247. Brunck. Schütz. Blomf., quod pro ἐτάφησαν positum an dialecti causa non admittendum sit, dubitari potest, neque necessarium est, quum ἔταφον intransitivam vim habere possit, de qua re docte disseruit Pass. Ita Schol. quoque accepisse videtur, qui ἐκτέθαπον explicat, in reliquis vero ineptit. Si quis autem ἔταφον obstupescendi significatione accipere velit, nescio quomodo sequentia jungenda sint.—οὐκ omittit Rob.

962. τροχηλάτοισι Colb. 2. τροχηλάτοις Rob.—ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι vulg. contra sensum et metrum. ἑπόμενοι Reg. C. Turn. ὄπισθε δ' correxerunt Pauw. Heath. Brunck. Schütz., quod neque sensum nec metrum juvat. ὄπισθεν ἑπόμενοι Blomf., quod metro non satisfacit. ὄπιθε δ' ἑπόμενοι Pass. δ' ὄπισθ' ἑπόμενοι Lachm., utroque metrum restituitur, sed sensum aptum in neutro video. Ausus sum rescribere ὄπιθεν ἑπόμενοι. Particula enim δὲ, quam Schol. non agnoscere videtur, facile inseri potuit ab aliquo, qui antistrophicam responsionem recte perspexerat, sed in antistrophico falsam lectionem πρὸς κακὰ invenerat. Sensus autem hic videtur: *sepulti jacent, neque currum tuum comitantur, post eum incedentes.* Hoc enim ordine Persas processisse docet Herod. VII. 41.

963. In stropha et antistropha, quæ sequitur, personarum nomina vulgo

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

βεβᾶσιν, οἴ, νάνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

965 ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰὼ δαίμονες, 1000
ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. γ.

male distribuuntur; nam v. 963. 64. cum præcedentibus Xerxi continuantur; v. 965 — 968. Choro, 969. Xerxi, 970 et seqq. Choro tribuuntur, in quibus neque æquabilitatem esse ullam, neque apte cohærere loquentium verba perspicuum est. Primum strophæ et antistrophæ versum Xerxi tribuendum esse, quum antistropham præcedentem habuerit Chorus, dubitari non potest; et sic recte fecit Passov., sed deinde reliqua omnia Choro dedit, quæ non ab una persona dici posse sensus docet. Blomfield. et Lachm. primum versum male Choro dederunt, reliqua melius inter utrumque distribuerunt, ita incommode tamen Lachmannus, ut in antistropha, quæ jungi necessario debent: πεπλήγμεθ'—εὔδηλα γάρ, Ἰαόνων ναυβατῶν κόρσαντες, inter Xerxem et Chorum divisa sint. Eam, quam dedi, personarum dispositionem Hermanno placere scio.—γὰρ οἵπερ vulg., sed pro γὰρ antistrophicus syllabam longam postulare videtur, quare Passov. γὰρ ex usu Homerico productum putat, allato Spitzner. de versu heroico pag. 35. Sed melius placet, quod idem proponit, ut οἵπερ in τοίπερ mutetur, quod probavit Herm. et recepit Lachm.—ἀκρότατα Rob. var. lect. ap. Turn. et Schol., quam præferri jussit Brunck. et recepit Schütz. ἀρχέτα ex conject. Blomf., melius foret ἀγρότα, quod ex Hesychio reponi vult Toup. in Hesych. T. III. pag. 253. Sed nihil mutandum puto.

964. οἵ οἵ νάνυμοι vulg. οἰνάνυμοι Ald. ἀνάνυμοι Robort. οἵ νάνυμοι Reg. C. Colb. 1. 2. M. 1. Viteb. Turn. Passov. Blomfield. Lachm. postulante metro.

965. ἰὴ quinquies, ἰὼ octies Colb. 1. Barocc. Ald. ἰὴ quater M. 1. Guelph. ἰὼ bis Rob. Vulgatam metrum confirmat.

966. δυσδαίμονες vulg. deest in Ald. ὦ δαίμονες Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph. Rob. δαίμονες Med. Reg. G. Ven. 1. Mosq. var. lect. ap. Stephan., quam metro postulante receperunt Blomfield. Passov. Lachm.

967. ἔθετ' vulg. contra metrum. ἔλθετ' Colc. 1. Blomf., ut metra conciliet, in antistrophico κόρσατ' legi vult, male. Lachm. ἔθετ' ἤρ' dedit, sed melius Hermann. et Schneider. ap. Passov. proponunt ἔθεσθ', quod sensui quoque aptius est, ideoque a me receptum.

968. Versus hic antistrophico non respondet; quare Blomf. οἷα dedit, in antistrophico autem δῆτα, sed id audacius est factum; admodum probabilis est Hermanni sententia, διαπρέπον glossema esse pro πρόκακον, quo recepto syllaba syllabæ respondet.—οἷαν Colb. 1.—ἅταν Colb. 1. Barocc. Ald. Rob. fortasse recte.

969. οἷαι δὴ δι' αἰῶνος Rob. οἷοι δαίμονες var. lect. ap. Schol., quam receperunt Brunck. Schützius, repugnante

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

970 πεπλήγμεθ', εὔδηλα γὰρ . . .

ΞΕΡΞΗΣ.

νέαι νέαι δύαι δύαι· 1005

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

975 πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι; στρ. ε'. 1010

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' οὔπω; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

ὁρῶ ὁρῶ.

metro. — τύχα Guelph. — οἰ, οἰ, δ' εἰῶνος τύχᾳ ex conj. Blomf., cujus nullam video necessitatem.

970. εὔδηλον sine γὰρ Rob.—Chori personam non præfixam habet Turn. — Interruptæ orationis signum adjeci, quia cohærent hæc verba cum iis, quæ deinde Chorus dicit.

971. νέα νέα Ald. var. lect. ap. Turn.

972. Ἰάνων Med. Reg. L. Colb. 2. Guelph., quo recepto servari possitan vulgata in strophico possit. Ἰαόνων Aldin. Ἰόνων Rob. —ναυατῶν Colb. 1. M. 1. Guelph. ναβατῶν Ald. ναυβα-
ων
τοις Lipa. ap. Passov. ναυατῶν Colb. 2. Reg. A., unde ναυβατῶν dederunt Brunck. Schütz. Blomf. Lachm., sed non tanta est illa auctoritas. Ἰάνων
ων
βάτων Reg. C.

974. δύσποτμον δῆτα Blomf. metri causa, de quo ad strophicum monitum est.—γένος τὸ Περσῶν vulg. γένος τὸ Περσᾶν Med., quod cum Blomfield. recepi. τὸ γένος τὸ Περσῶν Colb. 2. τὸ γένος τῶν Περσῶν M. 1. γένος Περσῶν Rob. τὸ γένος Περσῶν ex conject. Brunck. Schütz. male.

975. Interrogationem post πῶς δ' οὔ, quæ vulgo abest, recte ponunt Passw. Abresch. Brunck. Schütz. Passov. Lachm. πῶς δ' οὐ; Rob.—μὲν omittit Rob., Blomf. Lachm. propter antistrophici metrum, ad quem monebitur.

976. Chori nomen non præfixum est in Ald. — τί δ' οὖν; ex conj. Schütz. τί δ'; οὐκ Glasgov. idem cum interrogatione in fine versus Blomf., minus bene.—ὄλωλε M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov.—μέγαλα vulgat. contra metrum. μέγα Aldin. τὰ μέγιστα metri causa suspicatur Blomf. μεγάλᾳ Pass. μεγάλως auctore Hermanno Lachm., quod quum in M. 1. et Guelph. legatur, recepi.—Περσῶν de suo Blomfield.

977. τὰς δὲ τὰς ἐμᾶς Reg. K. Colb. 2. τᾶσδε τᾶς ἐμᾶς M. 1. Lipa. ap. Passov.

Digitized by Google

ΞΕΡΞΗΣ.

τάνδε τ' οἰστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

980 τί τόδε λέγεις σεσωσμένον; 1015

ΞΕΡΞΗΣ.

θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

ΞΕΡΞΗΣ.

985 ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. ε'. 1020

979. Hunc cum duobus sequentibus versibus omittunt Ox. Ald. τανδε vulg. quam formam, a tragicis vix usurpatam, invectam esse a librariis mihi persuasum est, ut iambicum trimetrum efficerent, qualem dederunt etiam Brunck. Schütz. Passov., qualesque sæpe librariorum culpa irrepsisse animadvertimus. τάνδε autem præbent Med. Regg. C. G. Turn., quod cum Glasg. et Lachmann. recepi. Porsonus autem in Adversar. p. 137. ed. Lips. τόνδε scribi jubet et post οἰστοδέγμονα (ita ille contra metrum scribit) interruptæ orationis signum ponit, et jungantur illa cum θησαυρον, eamque secutus est Blomf. Cujus mutationis non aliam video causam, quam quod adjectivum οἰστοδέγμονα feminino genere positum est, sed id in scena, Xerxe pharetram digito monstrante, eirum videri nemini potuit.

980. Ante σεσωσμένον Xerxis nomen positum est in Regg. A. B. F. Rob., quos secuti sunt Brunck. Schütz. perperam. In Turn. hic versus cum sequente junctus Choro tribuitur.

981. θησαυρὸν Reg. C. — βέλεσι vulg., deest vocabulum in Rob., βέλεσσι M. 1. βέλεσσιν Med., unde βελέεσσιν correxit Herm., quod metro postulante receperunt Blomfield. Passov. Lachmann.

982. Xerxi hunc versum tribuunt Ald. Turn.

984. ἰαόνων vulg. contra metrum. ἰαόνων Ald. Rob. ἰάνων ex emend. Hermanni Blomfield. Lachm., sed ἰάνων cum Passovio dedi, quod jam supra in ἰαόνων corruptum vidimus.— φυγάμας Ald.—Interrogationis signum vulgo in fine versus ponitur, quod auctore Pauwio delevérunt omnes.

985. ἀγανόριος Aldin. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Glasgov. ἀγανόρειος Rob. var. lect. ap. Steph. Canter. Stanl., et, ut videtur, plerique codd. utrumque contra metrum. ἀγανόρειος Med. Colb. 1. M. 1. Guelph., quod cum Passovio, quia metro satisfacit, recepi; si quis vero hanc vocabuli formam ferri posse negat, facile in ἄγαν ἄρειος mutari potest; refertur autem ad Ἰάνων λαός. Blomfield. et Lachm. ex conjectura ἀγάνορες dederunt, propterea que in strophico μὲν expulerunt.—δὲ deest in Rob.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

τραπέντα ναύφραικτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ παποῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παπαῖ παπαῖ. 1025

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.

ΧΟΡΟΣ.

990 δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

ΞΕΡΞΗΣ.

γυμνός εἰμι προπομπῶν. 1030

ΧΟΡΟΣ.

φίλων ἄταισι ποντίαισιν.

986. ναύπραικτον Colb. 2. ναύκρατον Reg. G. ναύαρχον Regg. L. P. ναύφραικταν Ald.—ὅμιλλον Ald.

987. ἐπέῤῥηξά γ' vulg. ἐπίῤῥηξ' Reg. G. ἐπέῤῥηξ' Med. Colb. 1. 2. Reg. C. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. Passov. ἀπέῤῥηξ' Brunck. Schütz. Blomfield. Lachm. ex conjectura inutili; verbo ἐπιῤῥήγνυμι consulto poeta usus est propter sequens ἐπί.—κακῶν var. lect. ap. Turn.

988. παπαῖ vulgo quater, quapropter Lachm. in strophico quoque ὁρῶ quater posuit, sed quum ibi libri omnes ὁρῶ bis habeant, hic autem παπαῖ bis legatur in Med. Colb. 2. Rob., hos libros cum Herm. Blomf. Passov. secutus sum. Ceterum semel legitur in Regg. F. L., ter in Reg. C. Guelph. M. 1., quinquies in Reg. G. sexies in Colb. 1.

989. πλεῖον vulg. πλέον Regg. C. L. P. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald. Turn., quod cum Blomf. et Lachm. metri causa recepi.—μὲν οὖν Vitob. Mosq. μὲν οὖν omittunt Colb. 1. Ven. Barocc. Ald.

991. Choro hanc versum continuant Ald. Turn.—χαρίσματα Ven. 1. Ald. var. lect. ap. Turn., quam lectionem, exigua auctoritate nixam, praesertim in tanta corruptelae facilitate, et a metro non commendatam, non recipere debebat Passov.

992. σθένος δ' vulg. σθένος γ' Med. Regg. A. B. C. M. 1. Colb. 1. Guelph. Rob. Turn., quod propter librorum auctoritatem et quia καὶ—δὲ hic sensui minus aptum videtur, cum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Lachm. recepi.—ἐκολούθη Colb. 1. Guelph. Barocc. Ald.

994. φίλων τ' ex conjectura inutili Brunck. Schütz.—ποντίαισι vulg. ποντίαις M. 1. Rob. ποντίαισιν Med., quod de suo dederat Passov.

Digitized by Google

ΞΕΡΞΗΣ.

995. δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. στ'.

ΧΟΡΟΣ.

διαίνομαι γόεδνος ὤν.

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. 1035

ΞΕΡΞΗΣ.

ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.

ΧΟΡΟΣ.

1000 ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά.

ΧΟΡΟΣ.

οἴ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

995. Anapæstum, qui est in secundo hujus trimetri pede, alii carminum melicorum licentia excusarunt, ut Herm. præf. ad Hecub. p. XLVII., alii synizesi in altero δίαινε admittenda, ut Herm. El. metr. p. 54. et 122. et Passov. Alterum minus commodum propterea videtur, quod idem δίαινε sine synizesi proxime præcedit. —γ' ἴθι Ald. Rob. τίθει Colb. 1.

996. Hunc versum, qui vulgo in antistropha v. 1004. legitur, cum strophico suo locum mutare debere sagacissime vidit Passov., idemque sensit etiam Buttler. Nam et hic Xerxi διαίνεω jubenti aptius Chorus respondet διαίνομαι, et in antistropha quam στένα ζε dixerit rex, ejulare cœpit Chorus, ut eidem jussui obsequens 1000. 1008. 1024. Quare versum, qui in antistropha minime aptum locum habet, huc transponere non dubitavi. — διαίνομαι bis M. 1. — γόεδνος Med. γὲ ἔδνὸς Mosq. γ' ἔδωδὸς Reg. G.

997. νῦν vulg. νυν ex Pauwii correctione recentiores omnes præter Passovium, qui, νῦν servato, versum antispasticum facit, quod propter versus præcedentes et sequentes minus placet. —ἀντίδουπα Rob.

998. Hanc παρήχησιν exemplis illustrant Pors. ad Eur. Hecub. 592. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 366.

999. ἐμοῦ pro ὁμοῦ Reg. G.

1000. ὀτοτοτοτοῖ vulg. ὀττοτοὶ Colb. 1. ὀττοτοτοῖ Colb. 2. Guelph. ὀττοττοττοττοτοι Regg. L. P. ὀττοτοῖ ὀττοτοτοῖ M. 1. ὀτοτοτοῖ M. 2. ὀτοτοτοτοῖ ὀτοττοὶ Ald. Rob. ὀτοττοὶ Turn. ὀττοττοτοῖ Reg. C. Brunck. Schütz. ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ Blomfield. ὀτοτοτοτοὶ ὀτοτοτοτοὶ Lachm. Vulgatam retinui, sed ὀτοττοτοῖ ὀτοττοτοῖ, vel id, quod Lachm. dedit, scribendum puto, ut versus sit iambicus dimeter.

1001. γ' ἅδ' ἀ vulg. γ' ἅδε Med. Regg. A. C. K. Viteb. M. 1. Guelph. var. lect. in Reg. B. Brunck. et recentiores omnes. γὰρ ἅδε Colb. 1. Regg. C. G. L. Ven. 2.

1002. οἴ μοι μάλα vulgo, sed μοι omittitur in Med. Colb. 2. Ald. Rob.,

Digitized by Google

ΞΕΡΞΗΣ.

ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. στ'.

ΧΟΡΟΣ.

αἴ αἴ αἴ αἴ, δύα δύα. 1041

ΞΕΡΞΗΣ.

1005 βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

μέλειν πάρεστι δέσποτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἐπορθίαζε νῦν γόοις.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται

ΧΟΡΟΣ.

1010 οἴ στονόεσσα πλαγά. 1045

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ στέρν' ἄραασσε, κἀπιβόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ'.

quare οἴ μάλα, antistrophici etiam versus lectione firmatum, cum Blomfield. et Lachm. scripsi.—μάλα M. 1. De hoc vocabulo in re iterata usurpato v. Reisig. ad Sophocl. Œd. Col. p. CLXXVII.—ἀγῶ Reg. C.

1003. ἔρεσθ' ἔρεσθε Colb. 1. ἔρεσσ' ἔρεσσε Reg. C.

1004. De versu huc transposito ad strophicum monitum est.—αἴ sexies in M. 1. octies in Colb. 1.

1005. νῦν vulg. ut in strophico.

1006. μέλειν Reg. G. Colb. 1. Ald.

1008. ὀττοτοῖ Colb. 1. Reg. G. ὀττοτοτοῖ Colb. 2. ὀττοτοτοτοῖ M. 1. ὀττοττοτοῖ Reg. C. Guelph. Editores ut in strophico.

1009. Hic versus vulgo Choro continuatur, sed Xerxis nomen recte præfigunt Ald. Rob. Turn. Blomf. Passov. Lachm.—μοὶ μίξεται Colb. 1.

1010. μοι καὶ στονόεσσα vulg. καὶ omittunt Med. Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. et hæ quidem editiones μοι in præcedentem versum rejiciunt. μοὶ καὶ ejiciunt Brunck. Schütz. μοι omittunt Glasg. Blomf., utrumque contra librorum auctoritatem. οἴμοι pro μοι καὶ Passov., qui idem in strophico habet. μοι in οἴ mutavit, omisso καὶ cum libris optimis, Lachm., quem secutus sum.—πολαγὰ Aldin. πλαγὰς Reg. C.

1011. καὶ βόα Eustath. ad Dionys. Perieg. 791., sed ἐπιβόα Hesych. s. v. Anapæsti vitandi causa Porn. ad Eur. Hecub. p. 106. correxit ἀράσσων ἐπιβόα; vulgatam male tuentur Burnei. et Blomf. ita, ut versum antispasticum habeant; synizesin in βόα admittendam putat Passov., sed eandem licentiam obtinere arbitror, quam v. 905. cf. Herm. præf. ad Hecub. p. LXV. El. metr. p. 123. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 326 s.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕΡΞΗΣ.

1015 αὔτει δ' ὀξύ. 1050

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τάδ' ἕρξω.

ΞΕΡΞΗΣ.

πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνια ἄνια ἄνια.

ΞΕΡΞΗΣ.

καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ κατοίκισαι στρατόν.

ΧΟΡΟΣ.

1020 ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα. 1055

ΞΕΡΞΗΣ.

διαίνου δ' ὄσσε.

ΧΟΡΟΣ.

τέγγομαί τοι.

1012. ἄνια ἄνια vulg. ἄνια ἄνια ἄνια Reg. C. Ven. 2. Ox. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod cum Passovio recepi. ἄνι' ἄνι', ἄνια auctore Burneio Blomfield., ἄνι', ἄνι', ἄνι', ἄνια Lachm.

1013. ὕπερθε Med. Reg. C. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. Turn. ὑπερθεν Colb. 1. Ald. ὑπερθος Lips. ap. Passov., ν ex præcedente voce male repetito.—λευκήρη Rob.

1014. ἄπριγδ' deest in cod. Lips. ἄπριγδα ἄπριγδα Mosq.

1016. τάδε vulg. τάδ' Regg. A. B. G. M. 1. Guelph. Brunck. et recentiores. — ἕξω Ald. unde ἕρξω Passov.

1017. πλέον ρτο πέπλον Colb. 2.— ἔρεικ' ἐγκολπίαν Reg. F. Guelph. ουε ἔρειδε κολπίαν Rob. ἔρρεικε κολπίαν Mosq.—ἀκμῇ Schütz, de suo.

1018. ἄνια ἄνια vulg. φεῦ ἄνια ἄνια Regg. G. H. Guelph. φεῦ φεῦ φεῦ ἄνια ἄνια M. 1. φεῦ ἄνια Reg. C. ἄνια ἄνια ἄνια Ox. Aldin. Tum. Editores ut v. 1012.

1019. κατοίκτιζε vulg. κατοίκτισαι Med. Regg. A. B. H. Ald. Brunck. et recentiores postulante metro.

1021. δίαιν' ὄσσε Rob. διαίνου (suprascr. δίαινε) δ' ὄσα Lips. ap. Passov. —Cetera desiderantur in M. 1.

1022. σοὶ Guelph.

Digitized by Google

ΞΕΡΞΗΣ.

βόα νυν ἀντίδουπά μοι. ἐπῳδός.

ΧΟΡΟΣ.

ὀτοτοτοῖ.

ΞΕΡΞΗΣ.

1025 αἰαπτὸς ἐς δόμους κίε. 1060

ΧΟΡΟΣ.

ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος.

ΞΕΡΞΗΣ.

ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.

ΞΕΡΞΗΣ.

γοᾶσθ' ἀβροβάται.

ΧΟΡΟΣ.

1030 ἰώ, Περσὶς αἶα δύσβατος. 1065

1023. νῦν vulgat. νὺν Turn. — ἀντίδουπα Ald.

1024. οἴ quater vulgat. ter Guelph. Ald. ὀτοτοτοῖ dedit Glasg. ὀτοτοτοτοτοί Lachm., sed aut octies οἴ, aut ὀτοτοτοῖ ὀτοτοτοῖ, ut v. 1000. scribendum puto, ut versus præcedenti exæquetur. Nullus enim dubito, quin hæc epodus ita sit comparata, ut ea, quæ in Sept. Theb. inde a v. 978. legitur, ut singula versuum paria eodem metro decurrant. Illic in strophis quoque epodum antecedentibus eadem ratio obtinet, neque nostro loco in strophis proximis ejus rei vestigia desunt. Sed de his nihil affirmare ausim, in epodo autem res mihi videtur certissima; omnes enim versus ea ratione sibi respondent, præter v. 1029. 30., in quibus apertum est vitium.

1025. αἴαπτος Ald.—δ' ἐς Guelph.

1026. ἰὰ ἰὰ vulgr. semel Regg. C. L. Blomf. Lachm.—δύσβακτος hic et v. 1030. Regg. A. H., hoc versu Reg. B. δύσβαστος habet, cum var. lect. δύσβατος et glossa δυσθρήνητος, v. 1030. idem δυσβάϊκτος cum var. lect. δύσβακτος. Hinc Brunck. divinavit, utroque loco δυσβάϊκτος legendum esse, quod receperunt Glasg. Schütz. Blomfield. Lachm. Sed vulgatam lectionem, in qua reliqui omnes codd. et edd. consentiunt, quamque tuetur etiam Schol. explicans: οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύσκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυστυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ, rectissime servavit Passovius, eique succurrit et metrica nostra ratio, ad v. 1024. exposita, nam si ἰὰ in ὦ mutatur, versus præcedenti ad amussim exæquatus est.

1027. ἰωὰ hoc et sequente versu Regg. A. B. C. Mosq. Brunck. Schütz. ἰὰ à Med.

1028. ἰὰ ἰὰ Rob.—ναὶ ναὶ Xerxi tribuit cod. Lips.

1029. ἰὰ γοᾶσθ' Rob.

1030. ἰὰ ἰὰ vulgr. ἰὰ semel Reg. C. Guelph. Lips. ap. Passov., vid. quæ ad v. 1026. monita sunt. Hic versus præcedenti non respondet, neque omnino apte hic repetitus videtur, quare non possum non adsentiri Blomfieldio, qui eum uncinis inclusit, Choroque solas exclamationes tribuit. Id et

Digitized by Google

ΞΕΡΞΗΣ.

ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.

ΧΟΡΟΣ.

πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

propterea est probabile, quod Xerxes præcedentibus verbis Chorum lamentari jubet, quem jussum supra semper meræ exclamationes sequuntur, ut v. 1000. 1004. 1007. 1012. 1028., et quod sequente versu vulgo nimis multæ exclamationes leguntur, ita ut Xerxi vulgo duo versus tribuantur, quod in hujusmodi diverbio ferri non potest. Si igitur ex sequente versu hunc supplere licet, forsitan ἰὴ, ἢ, ἰὴ legendum erit.

1031. Hic versus vulgo sic legitur:

Ἢ ἢ ἢ ἢ τρισκάλμοισιν

Ἢ ἢ ἢ ἢ βάρισιν ὀλόμενοι

quod ferri non posse ad versum præcedentem monitum est. Utroque loco ἢ ἢ ἢ habet Ald., ἰὴ ἰὴ Reg. L. Rob., posteriore ἰὴ ἰὴ ἰὴ Ven. 2., quas exclamationes in versum præcedentem rejiciendas esse supra monui. Versum autem dochmiacum dimetrum esse debere maxime ex sequente versu elucet, talemque dederunt et Blomf.: ἰὴ τρισκάλμοις βάρισιν ὀλόμενοι et Lachm. ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι. Hunc secutus sum, quia hæc lectio propius a vulgata abest.—ὀλλόμενοι Reg. G. ὀλόμεναι Mosq. ὀλλόμενοι Ald. ὀλλόμεναισι Rob.

1032. πέμψωσε vulgo. πέμψω omisso σε Rob. πέμψω τοῖσδέ σε Regg. C. G. Lips. 2. πέμψω τοῖσε Ald. πέμψω τοί σε Med. Colb. 2. Regg. F. P. Guelph. Ven. 1. 2. Barocc., quod recte receperunt Blomf. Passov. Lachmann.—δυσθρόοις vulg., quod postulante metro in δυσθρόοισιν mutarunt iidem.—γόοις bis Reg. G.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ.
ΙΣΜΗΝΗ.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
ΚΗΡΥΞ.

Προλογίζει δὲ Ἐτεοκλῆς, παρασκευάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρουρὰν τῆς πόλεως.

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

Ὁ Λάϊος τοῦ Λαβδάκου υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκτημένος Ἰοκάστην, τὴν θυγατέρα τοῦ Μενοικέως· ἣ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι οὐκ ἐτόλμα, τὰς τοῦ Πέλοπος δεδιὼς ἀράς. Φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τοῦ Πέλοπος υἱὸν Χρύσιππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναικὸς, καὶ οὐκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Οἰνομάου Ἱπποδαμείας, ὁ Λάϊος ἥρπασεν, ἐρασθεὶς αὐτοῦ, καὶ αὐτῷ συνεγένετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀῤῥενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθώς περ δὴ [1] καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Ganymήδην ἁρπάσας. Ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λάϊον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονευθῆναι γονῆς. Ἐπεὶ γοῦν ὁ Λάϊος δι' ὃν εἴρηται τρόπον ἅπαις ἤδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον παρεγένετο,[2] ἐρωτήσων, εἰ δέοι τεκνώσασθαι. Ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ.

[3] Λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνευνᾶσθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἔσχε τὸν Οἰδίποδα. Φοβηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα

Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ',[4] ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

1. Sic Turn. δὲ vulg.
2. ἐγένετο Turn.
3. Argumenti initium brevius legitur in Ald. ita: Ὁ Λάϊος ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις· ἔσχε δὲ τὴν Ἰοκάστην γυναῖκα· παῖδα δὲ οὐκ ἐποίει. ἀγανακτῶν δὲ ἐπὶ τῇ ἀτεκνίᾳ ἀπῆλθεν εἰς Πυθὼ, ἐρωτήσων τί ἂν ποιήσας παιδοποιήσῃ· ἐξένεγκε δὲ τὸ χρηστήριον, μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα Λάϊε δαιμόνων βίᾳ. Λαβὼν δὲ κ. τ. λ.
4. παῖδ' omittit Ald.

Digitized by Google

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο,[5] ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγεννήθη, διατορήσας τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ χρυσέους κρίκους διαπερονησάμενος,[6] ἐν Κιθαιρῶνι τοῦτον ἐξέθετο.[7] εὑρόντες δέ τινες αὐτὸν [8] ποιμένες καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κορίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἠξίωσε, καὶ εἰς ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. ἔπειτα δὲ Οἰδίπους [9] παρά τινος ὑβρισθεὶς,[10] καὶ ὀνειδισθεὶς, ὡς νόθος ἐστὶ [11] καὶ οὐ γνήσιος τοῦ Πολύβου,[12] ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν,[13] ἤγουν εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖον,[14] τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ μαντεῖον, [15] ὅτι [16] πρόκειταί σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σου, καὶ μητρί σου [17] συνευνασθῆναι. ἀκούσας δὲ τοῦ χρησμοῦ, κατέλειψεν [18] ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον διὰ τὰ εἰρημένα, ὡς δοκῶν [19] τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα μητέρα·[20] καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας ὁδόν.[21] διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λάϊος, ὁ τούτου πατὴρ,[22] ἀπερχόμενος καὶ οὗτος εἰς τὸ μαντεῖον,[23] ἐρωτήσων περὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, ἤγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε.[24] ἐπεὶ δὲ συνήντησαν [25] ἄμφω, οἱ τοῦ Λαΐου [26] δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον·[27] παραχώρησον, ὦ ξένε, τῷ βασιλεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' οὐκ ἐπείσθη· πληγεὶς δὲ παρὰ τοῦ Λαΐου, ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὸν [28] καὶ πάντας τοὺς μετ'

5. καθὼς κ. Π. κ. om. Ald.
6. καὶ χ. κ. δ. om. Ald.
7. ἐξέθηκεν αὐτὸν ἐν ὄρει τινί. Ald.
8. τοῦτον Ald.
9. ὁ Οἰδίπους Ald.
10. ὑ. π. τ. Ald.
11. οἴη Ald.
12. καὶ—Πολύβου om. Ald.
13. ἐς τὸ χρηστήριον ἐρωτήσων Ald.
14. ἤγουν—μαντεῖον om. Ald.
15. ὁ θεὸς Ald.
16. ὅτι om. Ald.
17. τῇ μητρὶ Ald.
18. ἀπέλειψε Ald.
19. καὶ δοκῶν Turn.
20. καὶ—μητέρα om. Ald.
21. τὴν ὁδὸν τὴν ἐς Θήβας Ald.
22. ὁ πατὴρ τοῦ Οἰδίποδος Ald.
23. χρηστήριον Ald.
24. περὶ τοῦ τί γέγονεν ὁ Οἰδίπους ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκτεθεὶς Ald.
25. σκευήντησαν Ald.
26. βασιλέως Λαΐου Ald.
27. εἶπον post ὁδοῦ positum Ald.
28. καὶ αὐτὸν Ald.

Digitized by Google

αὐτοῦ· ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς στραφεὶς οἴκοι ἀπήγγειλε πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπους ὕστερον, εὗρε κακὸν αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν Σφίγγα· ἥτις αἰνίγματα ἔλεγε,[29] καὶ τὸν μὴ ἰσχύοντα λῦσαι αὐτὰ κατήσθιε.[30] προέκειτο δὲ τότε παρὰ τῶν Θηβαίων τῷ εὑρόντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς[31] βραβεῖον, ἡ τοῦ Λαΐου γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐτῷ[32] εἰς γάμον. εἰπούσης οὖν[33] τῆς Σφιγγὸς τὸ αἴνιγμα τό, τετράπους δίπους τε καὶ πάλιν τρίπους,[34] ὁ[35] σημαίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐφεῦρε τοῦτο ὁ Οἰδίπους· ἡ δὲ Σφὶγξ μανεῖσα ἀνεῖλεν αὐτήν.[36] συνελθὼν οὖν ὁ Οἰδίπους τῇ ἰδίᾳ μητρὶ,[37] παῖδας ἐποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν Ἀντιγόνην καὶ τὴν Ἰσμήνην.[38] ὕστερον δὲ μαθὼν[39] τὸ ἀνόμημα ὃ ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημένοις υἱοῖς[40] αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλειψεν. ἐπεὶ δὲ οὗτοι τοῦτον ὄντα τυφλὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς, ὥστε διὰ ξίφους καὶ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι.[41] οὗ ἕνεκα καὶ φοβούμενοι, τὸ ὁμοῦ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν· συμπεφωνήκασι δὲ, ἵνα τοῦ ἑνὸς ἐξερχομένου τῆς πόλεως καὶ ἀποδημοῦντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύοι, καὶ πάλιν τοῦ ἀποδημοῦντος εἰσερχομένου, ὑποχωροίη ὁ ἕτερος, ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγωσι τὴν ἀράν.[42] ὁ γοῦν Πολυνείκης, πρῶτος ὤν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἑνὶ[43] τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε, τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βα-

29. ἡ. ἀ. ἐ. om. Ald.
30. λῦσαι τὸ ταύτης αἴνιγμα κατεσθίουσαν Ald.
31. καὶ αὐτὴν ἀποκτείναντι addit Ald.
32. Λαΐου αὐτῷ δοθῆναι γυνὴ Ald.
33. δὲ pro οὖν Ald.
34. ἔστι διποῦν ἐπὶ γῆς Ald.
35. ὃ μεμάθηκας Ald.
36. ἡ—αὐτὴν om. Ald.
37. τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ald.
38. τὴν utrobique om. Ald.
39. καὶ νοήσοις addit Ald.
40. παισὶν Ald.
41. μερίσασθαι τούτους Turn.
42. ἐπεὶ δὲ οὗτοι — τὴν ἀράν om. Ald.
43. ἕνα χρόνον Ald. Glasg.

Digitized by Google

σιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αὖθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο[44] κατὰ τὸ συμπεφωνημένον· μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους, εἰς τὸν τοῦ Ἄργους βασιλέα Ἄδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει[45] τοιαύτῃ, ἵνα συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἄδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ Ἄργους στρατιὰν πλείστην, ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.[46]

Ἡ μὲν οὖν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκοῦσα[47] Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας·[48] καὶ θάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὸ ἑπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν[49] τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὗται αἱ Θῆβαι ἑπτάπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖσαι, ἑκατοντάπυλοι.[50]

44. ἐγένετο Turn.

45. εἶτα ἐξῆλθεν ὡς ἂν καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς κρατήσει ἕτερον χρόνον. καὶ πάλιν διαλλαγὰς χρονίας τῆς βασιλείας διέπουσι θάτερος θατέρῳ παραχωρῶν αὐτῆς· ἐλθὼν οὖν ὁ Πολυνεικὴς οὐ προσεδέχθη παρὰ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Ἐτεοκλέους· καὶ διὰ τοῦτο ἀπελθὼν εἰς τὸν Ἄδραστον, ὅστις ἐβασίλευε τότε τοῦ Ἄργους, γέγονε γαμβρὸς αὐτοῦ ἐπὶ θυγατρὶ, ἐπὶ ὑποσχέσει κ. τ. λ. Ald.

46. δράξασθαι. διὸ καὶ πλείστην ἀξιόχρεων στρατιὰν συλλέξας ἄπεισιν εἰς Θήβας, καὶ πόλεμον συνεκρότει μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν τῶν Ἀργείων στρατιὰν ἔχων σύμμαχον ὡς προείρηται, ἔνθα οὗτος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἐτεοκλῆς ἀνῃρήθησαν. Ald.

47. πολυορκοῦσα Ald. Turn.

48. νικήσαντας αὐτοὺς Ald.

49. ἐν τῷ πολέμῳ addit Ald.

50. τῶν Θηβῶν· ἡ διὰ τὸ ἑπτάπυλον. Ἑπτάπυλος γὰρ αὕτη ἡ Θήβα, ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Θήβα, ἡ λεγομένη ἑκατοντάπυλος. Ἔστι δὲ αὕτη ἐν Αἰγύπτῳ. Ald.

Digitized by Google

ΑΛΛΩΣ.

Οἰδίπους, μαθὼν ὡς ἀθέσμως συνῆν τῇ μητρὶ, ἐτύφλωσεν ἑαυτόν· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθῃ παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκαταπλείουσιν οἰκίσκῳ αὐτόν. ὁ δὲ, τοῦτο μὴ φέρων, ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα, μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν παρὰ μέρος, ἑκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἦρξεν, ἅτε καὶ πρεσβύτερος ὢν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθὼν ἀπῄτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεπέμφθη κενὸς παρ' Ἐτεοκλέους, οὐ βουλομένου ἐκστῆναι τῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐγκρατῶς ἐχομένου ταύτης. ὅθεν καὶ Πολυνείκης ἐκεῖθεν ἀπάρας, εἰς Ἄργος ἔρχεται, καὶ τὴν Ἀδράστου θυγατέρα γήμας, πείθει τοῦτον συνάρασθαί οἱ πρὸς τὴν τῆς ἀρχῆς ἀνάληψιν· καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ συχνὴν στρατιὰν, ἀφικνεῖται κατὰ Θηβαίων. ἦρχον δὲ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς μετὰ Πολυνείκους ἑπτὰ στρατηγοὶ, ἕβδομος γὰρ οὗτος ἦν, ὡς ἂν πρὸς τὰς ἑπτὰ πύλας τῶν Θηβῶν ἕκαστος ἐπαγάγοι λόχον πολιορ-

1. Hoc argumentum, quod in cod. M. 1. legitur, vulgati loco posuit Blomfield.

Digitized by Google

κοῦντα. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι στρατηγοὶ ὑπὸ Θηβαίων ἀνηρέθησαν ἐν τῷ πολέμῳ· Πολυνείκης δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς μονομαχήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀναιροῦσιν ἀλλήλους. σημείωσαι δὲ ὡς Εὐριπίδης μὲν ἕνα τῶν ἑπτὰ τὸν Ἄδραστον λέγει· Αἰσχύλος δὲ ἕτερον τὸν ἑπτὰ [2] Ἐτεόκλον, ἀντὶ Ἀδράστου προσθείς.

2 ἑπτὰ delendum putat Buttler., τῶν ἑπτὰ dedit Blomf.

Digitized by Google

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια,
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν·
5 εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις,
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
10 ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀπμαίας, καὶ τὸν ἐξηβον χρόνῳ,

2. Comma post πρύμνῃ in Ald. Rob. Vict. positum recte omittunt Ar. Ox. Turn. et recentiores omnes, jubente sensu et Platone Euthyd. 48. (p. 291. D.), ubi hic versus laudatur. —πόλει Reg. C.

4. Vim optativi πράξαιμεν recte explicarunt Herm. ad Vig. p. 831. et Erf. ad Soph. Œd. T. 664. ed. min.— θεοῦ Regg. E. G. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ar. Ox. Vienn. B. C. D. cod. ap. Turn., quod recepit Blomf., quia aliis etiam locis singularis usurpetur; quod nihil probat.

5. ἢ αὖ ἢ Vienn. A. B. C. D.

6. Ἐτεοκλῆς Vienn. A. B. C. D. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. — ἂν εἷς Reg. G. M. 1. ἂν εἷς ἂν Ven. 1. Guelph. Ald. Rob.—πόλιν Ald. Rob.

7. ὑμνεῖθ' Ald. et codd. Thom. M. v. Κώμας. ὑμνεῖται Eustath. ad Il. Z. p. 634. et ad Dionys. 1181.— παλιμῤῥόθοις emend. Valck. ad Phœn. 1346. idque recepit Brunck., sine causa. Vulg. tuetur etiam Eustath. ad Il. l. c.

8. οἰμώγμασί θ' Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.—ἀλεξιτήριος Colb. 2. Guelph. Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn.

10. νῦν abest a Guelph.

Digitized by Google

βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥστε συμπρεπὲς,
πόλει τ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐγχωρίων
15 βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε·
τέκνοις τε, γῇ τε μητρὶ, φιλτάτῃ τροφῷ·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους
20 πιστοὺς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις,

12. βλάστιμον M. 2. Vienn. B. C. D. Mosq. 1. 2. Ald. βλάστιμόν τ' Vienn. A. Rob. βλάστημόν τ' codd. ap. Steph., quæ copula ut retineri possit, Steph. βλάστημά τ' — πολὺ conjecit, sed sensus eam non patitur. —πολλὴν Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. πολὺ M. 1. Reg. C.

13. ὥραν θ' Ald. Turn. ὥραν omissa copula Colb. 1. M. 1. Regg. A. B. Ox. Mosq. 1. 2. Guelph. Rob., quos sequuntur Brunck. et Schütz., hic tamen in notis ὥραν τ' proponit, utrumque male, sensus enim est: *et impuberes et senes urbi succurrere oportet, dum quisque corporis vigorem intendit, roborisque florem tenet, ut decet.* [Reisig. cens. in Ephemer. litter. Jen. 1824. p. 238. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας puerum, τὸν ἥβηβον χρόνῳ, βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολὺν virum, et ὥραν ἔχονθ' ἕκαστον juvenem explicat, quod meæ explicationi forsitan præferendum est. *Ex Addend.*]—ἕκαστον ἔχοντα Mosq. 1. 2. Ald. Rob. — ὅς τις Mosq. 2. ὅς τι reliqui libri omnes, sine sensu, ut videtur. ὅστε conjecit Stanl., quem sequuntur Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., assentiente Schol., qui καθάπερ interpretatur.

14. πόλιν τ' ἀγείρειν Reg. C.

15. Comma post βωμοῖσι vulg. abest, puncto post ποτε posito; utrumque recte mutarunt Brunck. et Schütz. — μὴ 'ξαλειφθῆναι Guelph. Mosq. 2.

16. τέκνοισί τε Guelph. Ald. Regg. C. N. τέκνοισί γε Mosq. 2.—τροφῶν Mosq. 2.

17. ἃ γὰρ Reg. A. ἡ γὰρ Reg. B. Turn. Brunck. Glasg. Schütz., accentu addito, quia demonstrativi loco positus sit articulus, quod non probo; manet enim articulus idem, etiamsi pro demonstrativo usurpatur, et accentu carere vel propter relativum debet, a quo distinguendus est.

18. προσδοκοῦσα Guelph. Vienn. A. C. δοκοῦσα Colb. 2.—παιδίας ex Vict. in reliquas omnes edd. migravit, sed παιδείας Med. M. 1. 2. Ox. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Turn., quod ridicula de causa respuit Schütz., spondæum quinta senarii sede ferri non posse ratus. Recepi, ut sensui aptius, cf. Wunderl. obss. crit. p. 20. sq. Idem probat Schwenk. et Blomf.

19. οἰκητῆρας Guelph. οἰκιστῆρας Mosq. 2., quod verum putat Schütz., quia οἰκιστῆρες sint *coloni*, bene refutatus a Schwenkio.—ἀσπιδοφόρους Rob.

20. γένησθε Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn., quod verum videri possit, cf. Prom. 468.

21. μὲν abest Ven. 1. Ald. Barocc.

22. ἤδη abest Mosq. 2.— τόνδε Ald.—πυργουμένοις Reg. L. Guelph. M. 1.

Digitized by Google

καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτὴρ,
25 ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνῃ·
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα
νυκτηγορεῖσθαι, κἀπιβουλεύσειν πόλει.
30 ἀλλ' ἕς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
μίμνοντες, εὐθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
35 ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ·
καὶ τῶνδ' ἀκούσας, οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ετεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,

23. καλὸς M. 2. — πολέμου Reg. L. —κυροῖ Reg. K.

24. In verbis οἰωνῶν βοτὴρ explicandis infelix est Schütz., qui propterea sic vocari Tirésiam putat, quia aves sicuras aluerit, ex quibus auspicia caperet, nec felicior Schwenk., qui ab avibus carne sacrificiorum alendis hoc nomen eum traxisse opinatur. Recte vidit Wunderl. p. 193. eum avium domitorem vocari, quatenus ex iis vaticinandi facultatem habebat.

25. νωμῶ Rob.—φρεσὶ Guelph. M. 1. 2. Rob.—Verba πυρὸς δίχα male ita explicat Schütz., ut Eteoclem putet monere, Tiresiam propter cæcitatem ex igne vaticinari non posse, quod et loquentis personæ atque consilio minus aptum foret, et per se falsum est, quia Tiresiam ex igne quoque vaticinatum esse patet ex Soph. Antig. 995. sqq. Monet igitur Eteocles, eum tum non ex igne sed ex avibus futura prædixisse.

26. ἀψευδῆ Mosq. 1. 2.

27. δεσπότης τοιῶνδε Colb. 1.— De constructione mutata vid. Herm. de ellips. et pleon. in Mus. antiq. stud. 1. p. 207.

28. Ἀχαΐδα M. 1. 2. Reg. B., quam scribendi rationem ut antiquiorem receperunt Brunck. Schütz. Schwenk., sed reliquorum omnium librorum lectionem retinui. cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. El. 1282.

29. κἀπιβουλεύειν Regg. G. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. Ar. et recepit Blomf. sine causa.

30. εἴς τ' Blomf. Atticista.—πυργημάτων Mosq. 2.

32. σέλμασιν Med.

33. πόλλων Guelph.

34. εὖ θαρσεῖτε Turn. Glasg.

36. κατοπτῆρα Med.

38. οὗτοι Mosq. 2. Vienn. C. — λειφθῶ Ald. et codd. ap. Turn.

39. Ἐτέοκλες Vienn. B. D. Ald.

Digitized by Google

ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
αὐτὸς κατόπτης δ' εἶμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται,
ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος,
καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρην, Ἐνυὼ, καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότησαν, ἢ πόλει κατασκαφὰς
θέντες, λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ·
μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
λείβοντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα.
σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται,
κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν

Rob. Ἐτεοκλῆς Vienn. A. — ἄριστε Vienn. C.

40. σαφῆς τἀκεῖθεν Reg. G. σαφῆ τε τὰ 'κεῖθεν Ox. τ' ἀκεῖθεν Ald.

41. κατόπτης Ald.—εἶμ' Rob.

43. σάκκος M. 1. Obelum apposuit Glasg.; fortasse propter lectionis varietatem in codd. Longini de sublim. c. 15., quorum unus εἰς μέλαν σε τοῦ τα κύκος, alius εἰς μέλαν σε τὸ σακος habent, unde ex Blomf. sententia κύτος aliquis eruere possit; sed in σάκος consentiunt, qui, eodem notante, præter Longinum hunc versum laudant Aristid. T. II. p. 317. Stob. VII. 86. Schol. Barocc. in Eur. Orest. 819. Schol. Aristoph. Lysistr. 189.

44. χερσὶν Ald. Rob.—ταυρίου Ald. Turn.

45. Ἄρην τ' Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ox. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Ἄρη τ' Med. Ar. Vatic. 1. Ἄρρη τ' Guelph. — φόνον M. 1. Ar. Vienn. B. Rob. et suprascr. β Colb. 2.

46. ὡρκωμότησαν Ald.

47. βίᾳ deest M. 1.

48. φυράσσειν M. 2. Ox.

49. σημεῖα δ' Stob. l. c.—εἰς δόμους Med. Stob. l. c. ἐν δόμοις Colb. 1.

50. πρὸς ἅρμαθ' Reg. K. Colb. 1. Ven. 1. πρὸς δ' ἅρμ' Regg. C. G. Guelph. Ox. Rob.— χεροῖν Guelph. Vienn. A. Ald. Rob.

51. διὰ στόματος Colb. 1. ἀνὰ στόμα Stob. l. c.

52. ἀνδρίᾳ M. 2.

54. τῷδε Rob. Stob. l. c.—πίστις Colb. 2. Rob. Stob., idque recepit Schütz., (quem etiam τῷδε dare voluisse ex nota patet) probante Wunderl. p. 21. Sed vulg. cum versu sequente melius cohæret. — οὐχ Ald. Rob.

55. ἔλιπον Regg. A. B. Guelph. M. 2. Ox. Vienn. A. C. D. Ald. Rob., hinc Brunck. dedit κληρουμένους γὰρ ἔλιπον, quum γὰρ in Reg. B. suprascr. reperisset, sed si ἔλιπον propter librorum auctoritatem præferendum est,

Digitized by Google

ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
60 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.
σὺ δ' ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος,
φράξαι πόλισμα, πρὶν καταιγίσαι πνοὰς
Ἄρεος· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
65 καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον
ὀφθαλμὸν ἕξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσῃ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
70 Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·

melius legi potest κληρουμένους δ' ἕλιτον, ὅπως; facile enim ΟΠ præcedente ΟΝ absorberi potuit.

56. πύλαις codd. ap. Turn.—ἄγῃ Mosq. 1. et suprascr. οι Colb. 1. ἄγῃ Reg. L. Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. D. ἄγει Vienn. C.

58. τάγευσ' ὡς τάχος Ven.

60. κονεῖ Ald.—ἀργιστὴς Guelph.

61. πνευμάτων Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C. πνευμόνων rell. libri omnes, sed πλευμόνων Brunck. Schütz. ex præcepto Atticistarum.

62. ναὸς Med. Colb. 2. Glasg. Blomf. idemque Porsonus et Elmsl. restituerunt Eur. Med. 523., ubi eadem verba leguntur.

64. χερσαίου codd. ap. Steph. Reg. C. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in M. 2.—στρατοῦ abest Mosq. 1.

65. τόνδε M. 1. Ox. Guelph. Mosq. 2. Vienn. B. D. Ald. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. Idem suprascr. ω Colb. 1.—χαιρὸν Ald.—ὅς τις Guelph. Vienn. B. Rob.

67. σαφηνείᾳ Reg. B. Ox. M. 2. Rob., quod pro vulg. σαφηνίᾳ receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Blomf., recte, ut videtur, quia formas pleniores et graviores amat Æschylus.

68. εἰδὼς σὺ τὰ Ald. Rob. Barocc.

69. πολισσοῦχοι Vienn. A. B. C. D.

71. μου Rob.—τὴν πόλιν omisso γε Vienn. B. D.—πρευμνόθεν M. 2.—μήποι πόλιν γε legendum videtur Elmsleio ad Eur. Med. 175. male.

72. ἐκθαμνήσητε M. 1.— δηΐαλωτον vulg. quod retinuit Schwenk., in anapæsto non offendens. δηάλωτον Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

73. δήμους Mosq. 2. Ald.

Digitized by Google

ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
75 ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχέθειν·
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ.

θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη,
μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών,
80 ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',
ἄναυδος, σαφής, ἕτυμος ἄγγελος·

74. τε γῆν δὲ Colb. 1. τε γῆν τε Ald. Barocc.—Κάδμου ad γῆν quoque pertinet, quamquam ab eo sejunctum, cujus collocationis exempla habet Elmsl. ad Eur. Heraclid. 131.

75. δουλείοισι Colb. 1. Guelph. M. 2. Regg. A. B. C., quod pro vulg. δουλίοισι receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. vid. ad v. 67. Blomf. autem δουλίοισι retinuit, exemplis scilicet probans, alibi hanc formam legi. ζεύγλησι δουλείησι Regg. G. H. Barocc. Vienn. B. D. Rob.

76. γένοισθε Vienn. B. D.—Abest hic versus Mosq. 2.—De voc. ξυνὰ v. Lobeck. ad Aj. 180.

77. θεοὺς pro δαίμονας Barocc. 2.

78. Carmen quod sequitur totum in strophas et antistrophas primus divisit Seidl. de verss. dochm. p. 181. sqq., sed non sine magnis mutationibus et improbante Herm. El. metr. p. 751., cui maxima carminis pars monostrophica esse videtur. Id quidem certum mihi videtur, v. 78—92. proodum esse, quæ comparari quodammodo possit cum anapæstis dimetris, sæpe antistrophica carmina præcedentibus; tota enim dochmiacis dimetris decurrit, et clauditur v. 92. dochmio cum cretico, qui paræmiaci instar est. Deinde autem alternans singulorum Deorum invocatio de antistrophica ratione nos commonefacere videtur, quæ tamen adeo obscura est, ut manum abstineam. Seidleri lectiones et Lachmanni, qui *de chor. syst.* p. 81. sqq. strophas a v. 111. incipit, in calce libri exhibebo, eis tantum Seidleri mutationibus statim sub textu allatis, quæ non antistrophicæ responsionis causa factæ sunt.—θρεῦμαι, quod pro vulg. θρέομαι Regg. C. L. Guelph. M. 2. Mosq. 1. 2. Vienn. A. C. Seld. præbent, cum Seidlero, Lachmanno, Schwenkio et Herm. El. metr. p. 277. recepi. Blomf. θροῦμαι dedit.—μεγάλα τ' ἄχη M. 1. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Colb. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Reg. G. Rob. Schütz. Blomf., sed copulam, quam reliqui libri omittunt, neque sermo poeticus neque versus, qui est dochmiacus, admittit. μεγάλα sine ἄχη, quod additum recenti manu M. 2.

80. πολὺς δ' ὅδε vulg. πολὺς ὅδε Regg. A. B. Guelph. M. 1. 2. Mosq. 2. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed πολὺς ὅδε, quod metrum poscit, ex Reg. L. Mosq. 1. Colb. Seld. Rob. recepi, loci enim significatio demonstrativo inest. cf. Schaef. melet. crit. p. 77. s. Eodem modo ὅδε pro δδε vel οἵδε in libris quibusdam legitur Soph. Œd. Col. 111. Eurip. Orest. 342.—λεὼς M. 1. Reg. G.

81. κόνις με Schütz. ex errore typ. ut videtur. — φανεῖσα Guelph. Ald. Turn.

82. σαφὴς δ' Colb. 1. Vienn. C.—ἕτοιμος Mosq. 2.

Digitized by Google

ἐλεδεμνὰς πεδιοπλόκτυπος
ὠσὶ χρίμπτεται βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ'
85 ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.
ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ θεοὶ
θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρ-
νυται λαὸς εὐπρεπὴς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
90 τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
ποτιπίσω βρέτη δαιμόνων;
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι,
ἀκμάζει βρετέων
95 ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

83. ἐλεδεμνὰς Rob. ἐλεδεμνὰς, quod reliqui libri omnes habent, non græcum judicat Hermannus, in quo non dissentio, nec habet, quod opponat, Seidlerus; quod enim putat metri causa illud pro ἐλέδεμας scriptum esse, recte refutavit idem El. metr. p. 45. Ἐλέδεμας autem, quod Herm. p. 269. ingeniose proponit, metro etiam aptius est, puto enim hunc et sequentem versum ita legendos esse:

ἐλέδεμας βοὰ πεδιοπλόκτυπος
ὠσὶ χρίμπτεται, ποτᾶται, βρέμει δ'.

Pro πεδιοπλόκτυπος Seidlerus πεδὶ' ὀπλόκτυπ', Herm. l. c. πεδὶ' ὀπλοκτύπος, nescio quo sensu, dedit, sed compositionem illam ab Æschyli grandiloquentia non absonam puto.

84. ὠτὶ χρίμπτεται βοὰ Mosq. 1. ὠτὶ χρίμπτεταί βοὰ Mosq. 2. τε ὠτὶ χρίμπτεται βοὰ Regg. G. H. K. Ven. 2. ὅστε χρίμπτεται βοὰ Colb. 2. τ' ὠτὶ χρίμπτεται βοὰ Regg. A. B. Brunck. τ' ὠτὶ βοὰ χρίμπτεται Schütz. Reliqui ὠτὶ omittunt, et sic legunt: τί χρίμπτεται βοᾷ Med. τε χρίμπτεται βοᾷ M. 1. Ven. 1. Ald. Turn. Barocc. Seld., nisi quod hi duo βοὰ habent. δὲ χρίμπτεται βοὰ Colb. 1. ἐγχρίμπτεται βοᾷ Rob. τ' ἐγχρίμπτεται βοὰ Vict. Glasg. βοὰ χρίμπτεται Blomf.

85. ἀμαιμακέτου Ven. — ὀροκτύπου vulg., sed ὀροτύπου Med. Reg. L. Ven., quod metri causa recepi. Idem habet Schwenk. et Blomf.

86. ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ' Colb. 1. ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ θεαί τ' Colb. 2. Seld. Reg. K. Ven. 2. M. 2. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ ἰὼ θεαί τ' M. 1. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ, ἰὼ θεαί τ' Guelph. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ' Rob. ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοὶ θεαί τ' rell.

87. ὀβλόμενον Reg. G. Guelph. M. 1. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph.

88. βοὰ Seld. codd. ap. Steph.

89. λεὼς Blomf. — εὐπρεπὴς vulg. εὐτρεπὴς M. 1. εὐτρεπὴς Med. M. 2. Mosq. 2. codd. ap. Steph. Rob. ex rasura Reg. G. et simul cum vulg. Regg. A. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quamquam vulgatæ sensus non deterior est, quam tuetur etiam Schwenk.

90. ἄρα M. 1. — ἄρ' M. 1. ἄρ' omittunt Colb. 2. Barocc. Seld. Guelph. Ven. 1. Ald.

91. θεῶν ἢ θεᾶν om. Colb. 1. θεῶν ἢ θεαινῶν Colb. 2. Viteb. Vienn. B. D. θεῶν ἢ θεαινᾶν M. 1. 2. codd. ap. Turn. et suprascr. in Mosq. 1. τῶν θεῶν ἢ θεαινᾶν Rob. θεῶν ἢ θεῶν ἂν Reg. H. θεᾶν ἢ θεῶν Guelph.

95. δ' ἔχεσθαι Colb. 1. M. 2. Mosq. 1. Viteb. Rob. Turn. δ' ἔσχεσθε

Digitized by Google

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων
πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν;
κτύπον δέδορκα, πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
100 τί ῥέξεις, προδώσεις, παλαίχθων
Αρης τὰν σὰν γᾶν;
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου·
θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς,
105 ἴτ' ἴτε πάντες,
ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον
δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν

Regg. G. K. Vienn. A. C. Ald. ἔχεσθε Guelph.—τί om. Mosq. 2.

96. ἀκούετε ἢ Vienn. B. Mosq. 1. —οὐκ ἀκούετ' Ald.—Ab hoc versu apud Blomf. incipit τριὰς α', cui respondet τριὰς β' inde a v. 99.

98. εἰ Ald. — λιτὴν Rob. λίταν dedit Seidl., quod admodum placet.

99. δέδορκα Rob.—πάταγος δ' M. 2. Ven. 2. Guelph. Mosq. 1. Reg. A. πάταγον δὲ Colb. 2. πάταγον δ' Barocc. Ald. Turn. πάταγόν τ' Rob. Vict. πάταχος omisso δ' Mosq. 2. sed πάταγος omissa copula Regg. B. H. K. L. N. Med. Colb. Ar. M. 1., quod recte receperunt Brunck. Glasg. Schütz.

100. παλαίχθον Regg. A. B. Rob., quod male receperunt Brunck. Glasg. Schütz., est enim versus bacchiacus.

101. γᾶν τεὰν Viteb. τὰν τεὰν Seld. τὰν γᾶν τεὰν Colb. 1. τὰν τεὰν γῆν Ven. 2. τάν τε ἂν γῆν Reg. K. τάν τε ἂν γᾶν Med. Reg. L. τὰν τεὰν γᾶν Regg. A. B. M. 1. 2. quod receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., quo facto hic etiam versus bacchiacus foret, ut præcedens, sed malui vulg. τὰν σὰν γᾶν retinere, quod Vienn. A. C. Ald. Rob. Turn. Vict. præbent, quodque confirmatur lectione τὴν σὴν γῆν, quæ est in Mosq. 1. Vienn. B. D. Sic versus erit dochmiacus, quem daret etiam lectio Ἄρης γᾶν τεάν. — Blomf. responsionis triadum suarum causa legit:

τί ῥέξεις, παλαῖχθον Ἄρης προδώσεις τὰν τεὰν γᾶν;

102. χρυσοπήληξ Guelph. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn. χρυσεοπήληξ Regg. F. N. Seld. M. 1. Colb. 2.—ἔπιδ' ἔπιδε πτόλιν Rob. ἔπιδ' ἔπιδ' ἐπὶ πόλιν M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Vienn. A. C. ἔπιδ' ἐπὶ πόλιν Mosq. 1. 2.—τὰν πόλιν Reg. C., quod recepit Blomf.

103. ποτ' εὐφιλήτην Mosq. 2. ποτὲ φιλήταν M. 1. ποτὲ φιλτίαν Seld.

104. πολισοῦχοι Seld. Mosq. 2. πολιοῦχοι superscripta vulgata Viteb. πολιάοχοι Med. Reg. L. πολιοῦχοι recepit Blomf.

105. ἴθιτε Ald. ἴθ' ἴτε Ox. Vienn. B. C. D. Viteb. Vict. Schol. ἴθετε Turn. idque recepit Blomf., Burneius, ut in toto fere hoc carmine, secutus.

106. παρθένον Ald. — ἱκέσιον Guelph.—ὄχλον Colb. 1.

107. δουλοσύνης vulg. sed δουλοσύνας Reg. A. Med. Mosq. 1. M. 1. 2. Guelph. Brunck. Glasg. Schütz. Seidler. Schwenk.

108. πόλιν Viteb. Barocc. Ald.

Digitized by Google

δοχμολόφων ἀνδρῶν παχλάζει πνοαῖς
110 Αρεος ὀρόμενον.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Αργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
115 διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.
120 σύ τ' ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ Παλλὰς, ὅ, θ' ἵππιος

109. δοχμολόχων Guelph. δοχμολοφῶν Brunck. e conj., quem sequitur Schütz. sine causa.—καγχλάζει πνοαῖσιν Rob. πνοαῖς καγχλάζει Ald.

110. ἄρεως Viteb.—ὀρόμενον Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Ald. Rob.

112. ἀρήξον Colb. 1. ἐπάρηξον Vienn. B. D. Reg. E.

113. δὲ pro γὰρ Reg. L.

114. γὰρ ἠΐων Ald. γὰρ ἀρηΐων Barocc. ἀργείων Mosq. 2. sed suprascript. ἀρηΐων.— ἀρήων metri causa scribendum putat Butler., ἀρείων Atticismi causa dedit Blomf., sed vid. Seidl. p. 100. Böckh. ad Pind. Pyth. VIII. 56.

115. διὰ δέ τοι γενύων Reg. L. Barocc. Ald. διάδετοι γενύων Colb. 1. Guelph. M. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Turn. διάδετοί τε γενύων Rob. διάδετοι δὲ γενύων rell. Versus constat antispasto cum dochmio, γενύων enim per synizesin bisyllabum est.— ἱππίων Mosq. 2. ἱππίων Viteb. ἱππικῶν Blomf.

116. κινύρονται M. 1. 2. Mosq. 2. —φόβον M. 1. 2. Ar. Vienn. A. Mosq. 2. Colb. 2., ubi ν suprascr., Rob. Turn. codd. ap. Steph. φόβου Reg. G. φόβῳ Colb. 1. φόνων suprascr. ον Mosq. 1. φόνον rell. Schwenk. φόβον recepit, quod neque sensus causa, neque propter antecedens φόβος aspernatus essem, nisi vulg. majore librorum auctoritate niteretur.

117. προπέμπονται pro πρέποντες codd. ap. Steph. Rob.

118. δορυσσόοις vulg., sed δορυσόοις, quod metrum postulat, ex M. 2. et Thom. M. v. ἑβδόμη recepi. δορυσόοις Mosq. 2. δορυσσοῖς Blomf., qui exemplis allatis semper per σσ hoc vocabulum scribi contendit. Sed, ubi metrum postulabat, etiam breviore forma uti poetis licebat, ut θέσσυτος pro θεσσυτος et similia. vid. ad Prom. 115.— — πύλαισιν ex conjectura reposuit Brunck., quia δορυσόοις legens versum senarium esse putabat, et obsecutus est Schütz., sed dochmiacus est dimeter. — ἑβδόμοις Guelph. εὐδόμαις Ald. De ἑβδόμαις pro ἑπτὰ posito vid. Herm. ad Vig. p. 720., a quo dissentit Valck. de Aristobul. p. 129.

120. κρᾶτος Ald. Rob.

121. ῥυσίπτολις vulg., sed ῥυσίπολις Mosq. 1., quod versus poscit, qui iterum est dochmiacus dimeter, et sic jam Glasg. Blomf. Schwenk. dederunt. —ἵππειος Seld. Reg. N. Colb. 1. M. 2. Ald. Rob.

Digitized by Google

ποντομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ Ποσειδῶν
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
125 σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσι σε θεοκλύτοις 130
130 ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ, στόνων ἀϋτᾶς·
σύ τ' ὦ Λητογένεια κοῦρα,

122. ποντομέδων δ' Mosq. 1.

123. ἰχθυβόλων Mosq. — μαχανᾷ Regg. B. L. Viteb. M. 1. Brunck. et omnes post eum. — Ποσειδᾶν Med. Vit. Brunck. et rell. sed in talibus vulg. sequi malui, præsertim si, ut hic, omnium fere librorum auctoritate nititur.

124. φόβου vulg. φόνων Reg. L. M. 2. et suprascr. φόβου Med. φόβων Regg. A. B. C. G. H. K. Guelph. Ar., quod hiatus vitandi causa recte receperunt Brunck. et rell. omnes. — ἐπίλυσιν om. Mosq. 1.

125. φεῦ φεῦ extra versum positum putat Seidl. p. 195., quod recte improbat Reisig. conjectan. I. p. 285. Versus dochmiacus dimeter esse videtur, prima syllaba vocabuli Ἄρης producta, quod item fit infra 226. 326. et 461. cf. Doederl. spec. Soph. p. 19.

126. κήδευσαί τ' Guelph. κήδευσέ τ' Mosq. 2. κηδέσθητ' Mosq. 1. suprascr. κήδεσαί τ'.

127. γένος Viteb.

128. γὰρ vulg. abest, sed legitur in Regg. A. B. G. K. Colb. 1. Seld. M. 1. 2. In Schützii textum eo invito irrepsit, videtur enim ei adversus metrum esse, sed et sensus poscit et versus, qui est dochmiacus dimeter.

129. θυγατρὸς ante γεγόναμεν Reg. K. — λιταῖσι pro vulg. λιταῖς ex Hermanni conj. Schütz. Seidler. Blomf. Schwenk. recte.

130. ἀϋτοῦσαι legendum putat Seidl. p. 196., ut idem sit versus, qui sæpe in hoc carmine occurrit, ex antispasto cum penthemimeri iambica compositus, quod probabile est, nec tamen quidquam mutare ausus sum, præsertim, quum deinde πελαζόμεθα habeant Colb. 1. Reg. L. M. 2. Ox. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. Ald. Rob. Turn. — Schwenk. in ἀπύουσαι produci υ putat.

131. Λύκε' Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald.—λύκει Ald. ἐς λύκος Med.

132. τῷ στρατῷ τῷ δαΐῳ Guelph. Mosq. 2. στρατῷ δαΐῳ γενοῦ Vienn. B. D. — ἀϋτᾶς vulg. quod cum sensu carere videretur, a Stanleio in ἀΐτας, a Schützio in ἀΐσας, a Seidlero in Λητοῖς mutatum est. Brunck. Blomf. Schwenk. vulg. retinent et omisso ἕνεκα explicant. Mihi placet ἀϋτᾶς, ut sit accusativus absolutus, quod habent Mosq. 1. et suprascr. η M. 2. Præterea ἀητᾶς Mosq. 2.

133. σύ τ' om. Ald. Turn. — Λατογένεια Med. M. 1. et suprascr. η Colb. 2. Λαταγένεια Reg. K.—κούρη Guelph. et suprascr. α Mosq. 1.

Digitized by Google

τόξον εὖ τυκάζου, 135
Αρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ.
ὄττοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
ὦ πότνι' Ἥρα·
ἕλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι,
Αρτεμι φίλα. ἔ ἔ ἔ ἔ. 140
δορυτίναχτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμιν πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἔ ἔ ἔ ἔ.
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἕρχεται.
ὦ φίλ' Ἀπολλον, 145
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
καὶ Διόθεν πολεμόκραντον ἀ-
γνὸν τέλος. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσ'
Ογκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου. 150
ἰὼ παναλκεῖς θεοί, στροφή.

134. ἐντυκάζου suprascr. υ Med.
135. ἔ ἔ Schütz.
136. ὄτοβον invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. sine causa. τὸ ἀκροζόνιον ὄττοβον Vit.—πτόλιν M. 1. — Ab hoc versu apud Blomf. στροφὴ α' incipit, quam sequitur ἀντ. α' inde a v. 143.
137. πότνια vulg. πότνι' recte legunt Seidl. et Herm. El. metr. p. 229., quos sequitur Schwenk. et Burneio auctore Blomf.
139. ἔ ἔ ἔ Mosq. 2. ἔ ἔ Schütz.
140. δορυτίναχτος δ' vulg. sed δ' recte om. Colb. 2. Glasg. Blomf., est enim prorsus otiosum et metro adversatur.—ἐπιμένεται Mosq. 1.
141. καὶ πόλις Guelph.—ἄμμι Colb. 2., quod sine causa receperunt Glasg. Schütz. Seidl. Blomf., metro enim non adversatur vulg., quum hæc dochmii forma satis frequens sit. v. Seidl. p. 35. sq.—τί γεννήσεται Ald. καὶ γεννήσεται Mosq. 2.
142. πῆ Vienn. B. C. D. Mosq. 1. ex glossa ortum, ποῖ enim idem significat, v. Schaef. ad Soph. Œd. Col. 227.—ποῖ δέ τοι Reg. G. M. 2. ποῖ τι Rob. ποῖ omisso δ' ἔτι Guelph. ποῖ δὲ τέλος ἔτ' corrigit Seidl. p. 124., ut versus sit numerosior, creticum putans, quem Herm. El. metr. p. 268. pæonem habet.
144. φίλτατ' Rob.
146. ἐκ διόθεν Rob.—πολεμόκραντον Colb. 1. M. 1.—τέλος ἁγνὸν Burneio auctore Blomf., qui tamen reponendum censet ἅγων τέλος.
147. μάχαιρ' Ald. — ἐν μάχαις. σύ τε μάκαιρ' ex Hermanni conj. Seidl., non opus. ἔν τε μάχαις μάκαιρ' Blomf., Burneium secutus.
148. Ὄγγα Mosq. 1. om. Blomf. —πρὸ πόλεως deest Seld. Reg. K. et in M. 2. a recenti manu additum.
149. ἐπιρύου Ald. Barocc.
150. Quæ sequuntur in stropham et antistropham divisit Hermanno

Digitized by Google

ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ. 155
κλύετε παρθένων, κλύετε πανδίκους
χειροτόνους λιτάς.
ἰὼ φίλοι δαίμονες, ἀντιστρ.
λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλις, 160
μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά, 165

auctore Schütz., quem recte secutus est Schwenk., est enim in his responsio perspicua. Blomfieldio est στροφὴ et ἀντ. β'. παραρκεῖς Med. codd. ap. Turn.

151. ἰὼ deest M. 2. sed suprascr. recenti manu.—τέλειάς τε Rob. θεαὶ τέλειαί τε Mosq. 1.

152. τᾶσδέ γε Med.

153. δορόπονον Vienn. A. B. C. D. Guelph. M. 1. Ald. Rob. Turn.—πρόδοθ' Rob.

154. Deest syllaba, quare Schütz. sequente Schwenkio μοι ante στρατῷ inseruit, sed nihil mutare audeo cum Seidlero, qui hæc refert: *Pro ἑτεροφώνῳ Hermannus aliud antiquius vocabulum lectum esse suspicatur, veluti ἑτεροβάγμονι.* Blomf. suspicatur ἑτεροφώνῳ γε στρατῷ.

155. πανδίκως Colb. 1. Ven. 1. Regg. C. N. Ald. Turn., quod recepit Schütz. Blomf. Idem Mosq. 1., sed suprascr. πανδόκους et γρ. πανδήμους. Reil. πανδίκους, quod retinuit etiam Seidl., (cui tamen πανδόκους probari videtur) et Schwenk. probatque Wunderl. p. 22.

158. λυτήριοι ἀμφιβάντες hiatum efficit intolerabilem, quare Seidl. τ' inseruit, quod tamen displicet.

159. φιλοπόλιες vulg. φιλοπόλιδες Reg. L. sed φιλοπόλις Ald., quod recte recepit Schütz. φιλοπόλεις scripsit Seidl., quem sequitur Blomf. Schwenk. probante, ut videtur, Lobeck. ad Phryn. p. 607. Idem jam suaserat Wunderl. p. 19. qui formam ionicam nescio qua de causa respuendam dicit.

160. μέλεσθ' ἱερῶν vulg. μέλλεσθ' ἱερῶν Guelph. μέλλεσθέ θ' ἱερῶν Colb. 2. μέλεσθε δ' ἱερῶν Colb. 1. Mosq. 1. Rob., quod metro postulante receperunt Schütz. Seidl. Schwenk. μέλεσθέ θ' ἱερῶν Blomf.

161. μελλόμενοι Ald. Rob.

162. πόλεος pro vulg. πόλεως recte rescripsit Seidlerus, quod faciendum esse jam monuerat Wunderl. p. 20. Idem habet Blomf.—ὄρη pro ὀργίων Reg. K.

163. ἐστὲ vulg., quod invito Schützio in textu ejus remansit. ἔστε correxit Steph., idque dant Ald. Rob., quos recte sequuntur Seidl. Schwenk. Blomf.

164. θρέμαθ' Guelph.

Digitized by Google

ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,
στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ,
βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν,
αὔειν, λαπάζειν, σωφρόνων μισήματα;
μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
κρατοῦσα μὲν γὰρ, οὐχ ὁμιλητὸν θράσος,
δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
θεῖσαι, διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε·
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
ἀνὴρ γυνή τε, χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται,
λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖσα, μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω;

166. θράσος Ald. Rob. Turn. Barocc. — πυργουρουμένῳ M. 1. Reg. L.
167. πολισσούχων Ald. Rob.
168. ἀΰειν codd. ap. Steph. Rob.— λαπάζειν Mosq. 2. Barocc.—μιμήματα Ven. 1. Barocc.
169. ἐνευεστοῖ Ald. ἐν εὐεστοῖ Colb. 1.
170. φίλῳ Vienn. B. D. cum glossa γένει.
172. ἕκων pro οἴκῳ Ald.—πόλεως Reg. K.
173. τὰν Guelph.—βοὰς Rob. et Vienn. B. D. cum glossa φυγὰς.
174. θῶσαι Guelph. — διερθίσατ' Guelph. διεῤῥήσατ' Rob. — ἀψόχου M. 1.
175. ὀφέλλεται Med. Colb. 1. Barocc. et codd. ap. Steph.
176. ὑπ' αὐτῶν Vict. — ἔνδον Guelph.
177. Hic versus deest in Med.— τοιαῦτ' ἂν Reg. L. Mosq. 1. M. 2. Ald. Rob. τοιαῦτ' ἐν Ven. 1. τοιαῦτα γ' ἂν M. 1. τοιαῦτά τ' ἂν Guelph. Num forte legendum est: τοιαῦτ' ἂν ἐν? Blomf. dedit τοιαῦτα τἂν.—συναίων M. 1. Ald.—ἔχεις Mosq. 1.
178. μεταίχμιον pro ἀκούσεται Rob.
180. ὀλέθρια e codd. laudat Steph., idque verum putat, apte refutatus ab Abreschio; neque verius, quod conjecit Stanl., βαλήσεται.
181. φύγοι Guelph.
184. Primum ἢ om. Reg. H. Colb. 2. M. 1. 2.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

185 ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκού- στρ. α'.
σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον,
ὅτι τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' ἀύπνων πηδαλίων δια- 190
στόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

190 τί οὖν; ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῴραν φυγὼν
πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας,
νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι;

185. εἰσακούσασα Viteb. Colb. 2.

186. Hic et qui sequitur versus, ut in omnibus usque ad Schütz. editionibus leguntur, antistrophicis non respondent, leguntur enim ap. Brunck. Glasg. Schütz. ita:

σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι.

Dedi autem eos, ut a Seidl. p. 58. et Herm. El. metr. p. 246., receptis librorum lectionibus, rectissime dispositi sunt. Secutus est illos etiam Schwenk. Blomf. ex conj. dedit ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὅτε γ' Al σύρ. sed in appendice Seidleri rationem præfert. —ὄττοβον ὄττοβον Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Barocc. Ald. Turn. Vict. ὄττοβον Rob.

187. ὅτε τε Reg. L. ὅτι omisso τε Ald. ὅτι γε Colb. 1. ὅτι τε cum rell. codd. Rob. Turn. Vict. τε, quod a Brunck. Glasg. Schütz. injuria omittitur, ea ratione est collocatum, de qua ad Prom. 42. disputavi, ὅτι autem, quod præter illos etiam Seidl. Herm. Schwenk. in ὅτε mutarunt, retineri posse putavi absque sensus detrimento.—σύριγγας Ald.—ἔκλαξαν Colb. 2. — ὁλοίτροχοι Ven. 2.

188. ἀγρύπνων corrigit Seidl. p. 129. et Blomf. propter antistrophicum, qui duos creticos habet; quod quamquam propter mutationis facilitatem verum puto, tamen sine codd. in textum recipere non sum ausus. Recepit Schwenk.—ἄπνον legendum putat Lachm. de syst. chor. p. 88.

189. διαστόμια pro vulg. διὰ στόμα correxit Schütz., quæ mutatio tam facilis est, et tam necessaria, ut eam cum Seidlero recipere non dubitaverim. Nam ex vulg. lectione et constructio labórat, quum genitivus πηδαλίων non habeat, unde pendeat, et metrum, quum antistrophicus ex antispasto et penthemimeri iambica constet. Vulgatam ut Æschyli grandiloquentiæ aptissimam tuetur Schwenk. allatis locis Sept. Th. 51. 487. Suppl. 796. quibus nescio quid probare velit. διὰ στόμα legit Lachm. l. l.—πυριγενετῶν Colb. 1. Rob. et suprascr. in M. 1. πυριγενέταν Ald. Turn.—χαλινᾶν Med.

190. τί δ' οὖν Blomf. ex præcepto Porsoni ad Phœn. 892., qui hiatum post τί a tragicis non admitti putat. Sed exempla, quæ contrarium probant, ipse collegit Blomf., correcturus scilicet ea.—ἆρα μήσ Med. ἆρα μὴ εἰς Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. ἆρα μὴ sine εἰς Regg. G. K. L. ἆρα μὲ εἰς Reg. H. ἆρα μ' ἐς Vienn. B. D. Ald. Rob. ἆρά γ' εἰς Barocc. M. 1. 2. ἆρά γ' ἐς rell. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. Vulgatam primus reliquit Blomf. ἆρα μὴ εἰς scribens, quem secutus ἆρα μὴ 's dedi. Nam ut γε illud prorsus otiosum, ita ἆρα μὴ sensui h. l. aptissimum est, v. Schaef. ad Soph. El. 446. Herm. ad Soph. Antig. 628. ed. Erf. min. Heind. ad Plat. Phædon. 23.

192. ἐν κύματι Reg. L. Viteb.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ- ἀντ. α'. 195
χαῖα βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
195 ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις,
δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς,
πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν. 200

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὔκουν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν. ἀλλ' οὖν θεοὺς
200 τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

194. πίσσυνος Colb. 1.—θεοῖσι πίσυνος pro vulg. πίσυνος θεοῖς metri causa scribendum esse recte viderunt Seidl. et Herm. ll. cc., quos sequitur Schwenk.—Blomf. hæc sic dedit, verbis transpositis:

χαῖα βρέτη, θεοῖς πίσυνος, ὅτ' ὀλοᾶς
νιφάδος ἐν πύλαις νιφομένας βρόμος.

195. ὀλοὰς Ald. Rob.—νιφομένας Regg. A. B. L. Guelph. M. 1. et suprascr. in Med. et M. 2., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk.

196. δὴ deest M. 1.—ὄρθην Reg. G.—φόβῳ deest Reg. K.

197. πόλεως omnes, quod in πόλεος mutavi propter antistrophicum. — ὑπερέχοι Colb. 1.

198. στέργειν Colb. 1. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. C.—πολεμίων vulg. sed πολέμιον Regg. A. B. C. E. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Barocc. Mosq. 1., quod, ut magis poeticum, recte receperunt inde a Brunckio omnes.

199. οὐκ οὖν pro vulg. οὐκοῦν et interrogationis signum post θεῶν ponendum proponit Schütz. in notis; idem ex Mureti var. lect. v. 19. recepit Blomf. Tribuuntur enim vulg. hæc verba οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν Choro, neque intellexerunt viri docti, tres versus sine interruptione Eteocli dandos esse, ut sit hic locus conformis præcedentibus et sequentibus; ubique enim Eteocles inter Chori carmina tres senarios profert. Idem vidit Lachm. de chor. syst. p. 124. οὔκουν autem scribendum est, ut sensus sit hic: *turris ut hostium impetum sustineat, precandum est; non penes Deos hoc erit, sed Dei captæ urbis excedere dicuntur.* [V. 198. cum duobus sequentibus versibus non necessario Eteocli tribuendum esse censet Reisig. p. 239., interjectos enim esse hos tres versus inter duo systemata, ut reliquorum rationem non debeant sequi et obstare nexum, qui turbetur, si omnia Eteocli tribuantur. Sed et excusatio illa non magni est facienda, nam et v. 212—14., qui inter antistropham secundam et stropham tertiam sunt interjecti et v. 224—26., qui antistropham tertiam sequuntur, Eteocles indivisos habet; et causa nihili est, nam si sententiæ minus cohærent, hoc incommodum removere sagacitate Reisigii dignius erat, quam negare propterea, quod est certissimum. *Ex Addend.*] — ἀλλ' ὅκκα θεοὺς Rob.— θεοὺς ad sequentem versum trahitur in M. 1., unde, quum ἀλλ' οὖν revera aliquid offensionis habeat, audacior aliquis conjicere possit ἀλλ' αὐτίκα Θεοὺς τοὺς ἁλούσης etc. τῆς enim om. M. 2.

200. Offenderunt in articulo τοὺς viri docti, quare Schütz. αὐτοὺς ἁλούσης dedit, Herm. obss. critt. p. 45. s. τὰ τῆς ἁλούσης conjecit. Sed et articuli usum locumque aptis exemplis munivit, et ἐκλείπειν absolute positum esse demonstravit Wunderl. p. 159. sqq.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν στρ. β'.
ἄδε πανήγυρις, μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' 205
ἀστυδρομουμένην πόλιν, καὶ στράτευμ'
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

205 μή μοι θεοὺς καλοῦσα, βουλεύου καπῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ, γυνὴ, σωτῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος. 210

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα· ἀντ. β'.
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον
210 κἀκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.

201. ἐμὴν Barocc.

202. πανάγυρις Reg. L. quod recepit Blomf. — εἰσίδοιμι dedit Brunck. metri causa, quem male sequitur Schütz., versus est dochmiacus dimeter, vid. ad antistrophicum.

203. ἀστυδρουμένην Ald. ἀστυδρομουμένην Rob. Turn. ἀστυδρομουμένων ex Vict. in reliquas editiones omnes transiit.

205. μή τι M. 1.—συμβουλεύου Ald. —δειλᾶς Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

207. γυνὴ τῆς σωτῆρος Guelph. γυνὴ σωτῆρος vulg. γυνὴ σωτῆριος conj. Stanl., sed comma post γυνὴ habent Reg. B. Vienn. A. B. C. D., unde recte intellexit Brunck., γυνὴ pro vocativo positum et εὐπραξίας σωτῆρος jungendum esse, de qua generis enallage præter exempla a Brunckio collecta vid. Lobeck. ad Aj. p. 270. sqq. Seidl. ad Eur. El. 988.—γένοι Blomf. male.—ἔχοι Colb. 2.

208. Post ἔστι, Scholiastæ explicationem secutus, interpungit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf., sed sententia Choro multo aptior est, omissa interpunctione, ut vulg.—ἐστὶν θεοῦ Med. Reg. L.—δ' ἔτι codd. ap. Steph. Guelph. Turn. δέ τ' Vict. Glasg.

209. πολλάκις M. 1. Guelph.—κακοῖσι vulg. κακοῖσιν, quod propter antistrophicum præstat, Mosq. 2. Glasg. Schwenk.—τὸν vulg. contra metrum et sensum; τὸν conjecit Canter., idque ex Marcellin. de vita Thucyd. p. 2. recipiendum esse, recte viderunt Wunderl. p. 23. et Seidl. p. 93. et receperunt Glasg. Blomf. Schwenk.—ἀμάχανον Blomf. male.

210. ἐκ χαλεπᾶς vulg. invito metro. κἀκ χαλεπᾶς Med. M. 1. 2. Colb. 2. Regg. C. E. G. Ven. 1. 2. Barocc. Seld. Viteb. Rob., quod propter librorum auctoritatem cum Seidlero et Schwenkio verum puto. καχαλεπᾶς Colb. 1. κἂν χαλεπᾶς Reg. L. καὶ χαλεπᾶς Marcellin., quod Wunderl. et Glasg. receperunt.—ὑπέρ τ' Marcellin., quod non displicet.

211. κρημναμένων νεφέλων vulg. κρημναμένην νεφέλαν Ald. Rob. κρημναμένων νεφελῶν Marcellin., unde recte κρημναμενᾶν νεφελᾶν Seidl. Blomf. Vulgatam retinet Schwenk., cujus sententiam non intelligo.

Digitized by Google

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια 215
θεοῖσιν ἕρδειν, πολεμίων πειρωμένων·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν, καὶ μένειν εἴσω δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

215 διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον, στρ. γ'.
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; 220

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
220 ἔκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα ἀντ. γ'.

212. τάδ' ἔχει Rob. τόδ' ἐστὶ suspicatur Blomf., sine causa.

213. πειρωμένοις Med. πειρομένον M. 1.

214. τῇ σιγῶν Guelph.—ἔσω Regg. A. B. Mosq. 1., quod, ut magis atticum, receperunt Brunck. et Schütz.

215. νεμόμεσθ' vulg. sed νεμόμεθ' Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell. metro exigente.—ἀδάμαστον vulg. ἀδάματον jam Pauw. correxit, ut iambicum scilicet efficeret. Brunck. Glasg. Schütz. vulgatam retinent, sed dochmiacum dimetrum esse primus intellexit Seidl. p. 93., hinc ἀδάματον habent Blomf. Schwenk.

216. ἀποστέγῃ Ald. ἀποστέργει Mosq. 2.

217. τί τάδε libri omnes. τίν τάδε metri causa correxit Heath., idque non solum editores omnes receperunt, sed probarunt etiam Seidl. p. 93. 160. et Herm. El. metr. p. 261. Sed vulg. et sensui aptior est (*quid hæc invidia obtrectat?*) neque versui obstat, quem ex antispasto et iambo compositum puto, quemadmodum præcedentia quoque chori carmina in versum antispasticum exeunt.—στυγεῖσ' Reg. G.

218. οὗτοι Colb. 2. Med. Reg. L. et recepit Blomf. sine causa.—τιμᾶν δαιμόνων M. 1.

220. εὔκηλος Ar. Ox. Reg. G. Vienn. B. D. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

221. κρίουσα Rob.—πάτταγον Ald. Rob. et superscr. in M. 2.—ἄμμιγα Med. Reg. L.—Versus strophico non respondet, quare Heath. conj. ποτάνιον κλύουσά γε πάταγον ἅμα, Brunck. πρόσφατον κλύουσ' ὄτοβον ἅμα φόβῳ Ταρβοσύνῳ τοδὶ vel πρόσφατον κλύουσ' ὄτοβον ἀρτίως. Glasg. et Schütz. vulg. retinent. Blomf. verbis transpositis legit: κλύουσα πάταγον ποταίνιον, ἅμα, in notis autem proponit: ποταίνιον ἀκούουσα πάταγον ἅμα, qua emendatione, quam Rob. lectio firmare videtur, difficultas sane omnis tollitur. Hermannus teste Seidlero p. 94. ἄμμιγα recipiens versum trimetrum iambicum facit, et antitheticum ita legit: διὰ θεῶν πόλιν νεμοίμεθ' ἀδάματον, quod tamen an non verum sit cum Seidlero dubito, quia præcedentia carmina omnia a dochmiaco incipiunt, et strophicus quoque aperte dochmiacus est. Seidl. ita corrigit: ποταίνιον κλύουσα πάταγον μέγαν vel ποταίνιον κλύουσ' ἄμμιγα πάταγον ἅμα. Lachm. de

ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀπρόπτολιν, 225
τίμιον ἔδος, ἱκόμαν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
225 πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. 230

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλουμένων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

230 οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν περί.

ΧΟΡΟΣ.

δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐ σίγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν. 235

chor. syst. p. 88. Lobeckii conjecturam probat, qui ἅμα in ἅμαχον mutat. Ego quidem, quia ἅμα ad sensum aptissimum est, de retinenda vulgata cogitavi, et si ultima dochmii brevis defendi potest, cum Ald. et Rob. ποταίνιον κλύουσα πάτταγον ἅμα legi velim, ποταίνιον enim cum Seidlero trisyllabum habeo, duplicatum autem τ in πάτταγος non magis quam in ὄττοβος offendere potest, quum utrumque strepitum designet.

223. τήνδ' Ald. Rob. τῶνδ' Mosq. 2. — ἀκρόπτολιν pro vulg. ἀκρόπολιν recte Glasg. Seidl. Blomf. Schwenk. σκοτίαν Mosq. 2. σκοτῷ Guelph.

223. ἱκόμην Mosq. 2.

224. μή νυν Blomf., qui de quantitate enclicticæ non cogitasse videtur.— τετραμμένους Ven. 1. Guelph. Ox. Viteb. Vienn. B. D.

225. πύθοισθε Ven. 1. Barocc.— ἁρπαλίζεται Colb. 1. ἁρπαλλίζετε M. 2. ἁρπαλίζητε Ald.

226. φόνῳ Med. Ox. Colb. 1. Ven. 2. M. 1. Regg. A. B. C. F. G. Rob. Turn. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed vulg. φόβῳ prorsus est necessarium, refertur enim ad formidinem Chori, de qua in præcedentibus rex locutus erat.

228. ἅτων Rob.

229. δῆθεν vulg. sed γῆθεν Regg. G. N. Seld. Barocc. M. 1. Colb. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk.—κυκλούμενον Rob. Cant., et ἀμπτεσκρ. ον Mosq. 1.

230. οὔκουν et interrogationis signum in fine versus dederunt Brunck. Schütz. Schwenk., probante Buttlero, οὐκ οὖν Blomf., sed severius fere dictum videtur sine interrogatione, ut vulg.

231. δ' inertem h. l. particulam vocans sustulit Brunck., quem sequitur Schütz., male.—ὀφέλεται Ald.

232. οὔ, σίγα Ald. Rob.—μὴ δὲν

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀναστχήσῃ τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

235 θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. 240

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος.

ΧΟΡΟΣ.

μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

240 παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων;

ΧΟΡΟΣ.

ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. 245

Ald.—πόλιν Ald. Rob.—cf. Lobeck. et Herm. ad Soph. Aj. 75.

233. ξυγγένεια Rob.

234. οὐ σιγῶσ' Reg. G.—ἀναστχήσει Ven. 2. Rob. Glasg. et rell.

235. δουλίας Guelph.—vid. Wunderl. p. 39. sqq.

236. καί με καὶ πᾶσαν πόλιν vulg. Brunck. Schütz. Schwenk. κἀμὲ καὶ π. π. Mod. M. 1. Mosq. 1. Viteb. ἐμὲ καὶ π. π. Ven. 1. Mosq. 2. Ald. Rob. καὶ ἐμὲ καὶ π. π. Guelph. καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν M. 2. κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν Regg. K. L. Seld. Ven. 3. Glasg. Blomf., quod ego recepi, quia illud καὶ σὲ certe ad sensum maxime necessarium videtur; sed πᾶσαν aegre desidero, quare placet emendatio a Wunderl. p. 31. prolata, ex qua simul corruptionis origo elucet et vulgatae pars servatur: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Minus bene Buttl. suspicatur: αὐτὴν σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.

237. Ζεὺς Ald. Turn.

239. ἄνδρας vulg. Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk., sed multo melius ἄνδρες, quod habent Colb. 1. 2. M. 2. Regg. A. B. C. E. N. Barocc. Ald. Turn. et recepit Blomf.

240. πόλιν στομεῖς Ald.—Signum interrogationis vulg. abest, quod recte habent M. 1. Brunck. Schütz.

241. ἀψυχία Guelph. Ald.—φόβον pro γλῶσσαν M. 1.

242. κοῦφον commatibus inclusum Vict.—εἰδοίης Ald. εἰδοίη Reg. L.—λόγον pro τέλος var. lect. ap. Schol. A.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

σίγησον ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

ΧΟΡΟΣ.

245 σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοῦπος αἱροῦμαι σέθεν.
καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων, 250
εὔχου τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεούς·
κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ
250 ὁλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,
Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,
θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον. 255
ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,
πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,
255 Δίρκης τε πηγαῖς, οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων, καὶ πόλεως σεσωσμένης,
μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν, 260

243. λέγεις Ald.—οἴσομαι M. 1. et sic conjecit Pauw. sed cf. Soph. Œd. R. 1504.

245. σὺν Ald. Rob. Turn. Vict. ξὺν Brunck. et rell. omnes.

248. Comma post κρείσσω, quod vulg. abest, recte posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.—κρείττω Viteb.—ξυμμάχους Viteb. Brunck. et rell. συμμάχους Ald. Rob. Turn. Vict.

250. παιώνισον vulg. παιάνισον Regg. A. B. Barocc. M. 1. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

251. Ἑλληνικῆς Ar.

252. πολεμίων ex Schol. B. recepit Blomf., sed vulg. multo elegantior est.

253. πολισούχοις Ald. Rob.

255. πηγαῖς Regg. A. B. Ven. 2. M. 1. 2. Guelph. Turn. Brunck. et rell. πηγᾶς Vienn. B. D. πηγῆς Vienn. A. C. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ad quod θεοῖς subintelligendum esset, idque præferrem, habet enim aliquid offensionis hic a Deis ad fontes transitus, nisi statim eodem modo Ismenus, non Dei Ismeni, nominaretur.—οὐ δ' Blomf. Schwenk., qui sequentia cum Schol. A. ita explicant: *Non autem eos dico, qui Ismenum tuentur*, et sensu satis inepto, neque intelligentes, sic τοὺς ἀπ' Ἰσμηνοῦ scribi debuisse. Omnino recte Schol. B. explicat: οὐδ' ἀφαιρῶ τοῦ λόγου τὸν Ἰσμηνόν, nec tamen de tmesi ex ἀπολέγω facta cogitandum, quod fecerunt Stanl. et Schütz., sed ἀπὸ rariori significatione est usurpatum, ut sit fere idem quod ἄνευ, χωρίς. v. Phrynich. in Bekkeri Anecd. I. p. 14. Bast. epist. crit. p. 210. Simile est ἀπ' ἐλπίδων Soph. El. 1116.—Ἰσμηνῆς M. 1.

257. Aut ejiciendus esse hic versus, aut in sequente πᾶσιν pro θεοῖσιν le-

Digitized by Google

ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ' ἐσθήματα,
260 λάφυρα δαΐων δουρύπληχθ' ἁγνοῖς δόμοις.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν· 265
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἕξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
265 ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους 270
λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ· στρ. α'.
270 γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι

gendum videtur Blomfieldio, qui scilicet talem ejusdem vocabuli repetitionem non alibi in Æschylo invenerat.

259. δ' omisit Blomf. sine causa.—ἐς θήματα Turn.

260. δῆων Blomf., quod sit Atticum. —δουρίκτητ' Rob. δουρύπληθ' Ald. δορίπληχθ' Reg. L. δουρόπληχθ' Turn. Vict. Glasg. cum obelo, et Schwenk. δουρίπληχθ' Med. M. 1. et ut videtur Regg. A. B. Brunck. δουρίληφθ' ex emendatione Porsoni ad Eur. Hecub. 482. Schütz. Blomf. sed vulg. nihil offensionis habet, nisi quod fortasse par i potius scribendum est vocabulum. —Post hunc versum in Reg. B. Med. Colb. 2. legitur: στέψω πρὸ ναῶν πολεμίων ἐσθήματα. Priora tria verba in Reg. A. comparere testatur Brunck.

261. τοῖα δ' M. 1.

262. ποιφόρμασιν M. 1. ποῖ φόγμασιν Mosq. 2. ποιφύγμασι Rob. ποιφόμασι Ald.

263. οὐ γάρ τοι Guelph. Ald. Rob. —μὴ οὐ Reg. E.—φύγοις Mosq. 2. Barocc. Guelph. Ven. 1.

264. Vulg. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας, cui obelum apposuit Glasg., sensu caret, et neque cum Schützio ita explicari potest, ut sit tmesis pro ἐπιτάξω, neque cum Schwenkio ita, ut μολὼν ἐπ' ἄνδρας construatur, quod prorsus ineptum est. Canterus emendavit ἐγὼ δ' ἐπάρχους, Valck. ad Phœn. 755. ἐγὼ μὲν ἄνδρας, Blomf. ex nota MSta, a Burtono in margine Aldinæ inventa, ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας edidit, quod reliquis præferendum videtur. — ξὺν Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. invitis libris.

265. ἐχθροῖσιν Turn.

266. ἑπτατυχεῖς M. 1. ἑπτατοιχεῖς Guelph. ἑπτασοτοιχεῖς suprascr. in Mosq. 1.—μολὼν Viteb.

267. ἀγγέλου Mosq. 1. ex rasura.—ταχυῤῥόφους Viteb.

269. μέλλει Guelph.—ὑπνώσει Med. M. 1. Viteb. Ald. Rob.

270. καρδίας deest Reg. L. Offenderunt in hoc voc. editores, quia metro adversari videbatur, quare Schütz. in ed. priore et Blomf. auctore Hermanno κραδίας scripserunt; alii in antistrophico δαΐοις vel δηΐοις pro ἐχθροῖς legi voluerunt, Schütz. ἀρήϊον pro ἄρειον; sed καρδίας per synizesin bisyllabum est, quod nunc ipse vidit Herm. El. metr. p. 54.—μερίμναις Ald. μέριμνα Rob.

Digitized by Google

ζωπυροῦσι τάρβος,
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών·
δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχέ-
275 ων δυστυνήτειρα
πάντροφος τελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 280
πανδημεὶ, πανομιλεὶ
στείχουσιν. τί γένωμαι;
280 τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισι
ἱάπτουσι πολίταις

271. ζωπυροῦσι. τάρβος Ald. Rob. ζωπυροῦσι. ταρβῶ cod. Galeanus et sic Stanl. cur. secund. male.

272. τῶν ἀμφὶ τείχη λεῶν Ven.— Accusativi, qui multum negotii interpretibus facessiverunt, ex constructionis mutatione explicandi sunt. Verbis enim ζωπυροῦσι τάρβος cogitatione substituendum est ταρβῶ. cf. Ext. ad Soph. Ant. 212. ed. min. Herm. ad Soph. El. 122. Seidl. ad Iph. Taur. 1061.

273. δ' ὅς τι Colb. 1. δ' ὅστερ Rob. δράκοντά. γ' ὅς τις ex Heathii emendatione Brunck., qui tamen in notis reprobat, vulg. sic explicans: δέδοικε δὲ, ὅς τις τελειὰς ὑπερδέδοικε, quod nemo græce sic exprimere poterat. Schütz., qui vulg. retinuit, cum Casaubono ita explicat: τὸν ἀμφιτειχῆ λεὼν δὲ δέδοικα, ὅς τις τελειὰς δράκοντα, cui repugnat collocatio particulæ δ'. Omnino vulg. vix mihi explicari posse videtur, ideoque probo, quod ex Burnii emendatione dedit Blomf. δράκοντας ὅς τις. Hanc confirmare videtur lectio δυστυνήτειρας, quam mox Med. Schol. A. et Vict. habent, non habet enim hic accusativus, quo referatur, nisi præcessit δράκοντας.

274. ὅπερ, δέδοικε M. 1.—ὑπερδέδοικεν dedi, ut in antistrophico ἴηον, pro vulg. ὑπερδέδοικε et ἴηοι; utrumque metrum postulare videbatur.

275. δυστυνάτειρα Reg. G. Brunck. Schwenk. δυστυνάντειρα M. 1. δυστυνήτειρα Vienn. A. B. C. D. et, ut videtur, plerique reliquorum codd. Ald. Rob. Turn. Glasg. δυστυνήτειρας Med. Vict. Schol. A., hinc Schütz. δυστυνάτειρα. Blomf. δυστυνάτειρας. Mihi δυστυνήτειρας verum videtur, quod et sensum aptissimum præbet, et propter metrum est necessarium, idque, quum δράκοντας in δράκοντα δ' mutatum esset, in δυστυνήτειρα transire facile poterat.

276. ἀνάντροφος Med. Vitob. πάντροπος codd. ap. Steph., var. lect. in cod. Voss., et sic correxit Casaub., receperunt Schütz. Blomf. πάντροφος conj. Stanl., sed vulg. πάντροφος, quod habent etiam Eustath. ad Od. Θ. p. 1662. Tzetz. ad Lycophr. 87., recte explicat Schwenk., *quæ magna cura suos alit*.—Hunc et præcedentes versus ita dedit Lachm. de chor. syst. p. 67.: Δράκοντα δ' ὅς τις τέκνων ὑπὲρ δέδοικε λεχέων δυστυνάτειρ' ἄτων τροφὸς τελειάς, ex quibus nihil est, quod probari possit.

278. πανδημεὶ Ald. Rob. πανδαμεὶ, πανομιλεὶ Blomf.

279. στείχουσι vulg. στείχουσιν Med. Brunck. et rell.—τεὶ Regg. A. B. H. M. 1. Vienn. A. C.

281. ἱάπτουσιν Ox. Ald. Rob.—πόλιται Guelph.

Digitized by Google

χερμάδ' ὀκρυόεσσαν. 285
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς ὦ
θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
285 Καδμογενῆ ῥύεσθε.
ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον ἀντ. α'.
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες 290
τὰν βαθύχθονα αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐ-
290 τρεφέστατον τωμάτων,
ὅσων ἵησιν Ποσει-
δῶν ὁ γαιάοχος 295
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι

282. ὀκρυόεσσαν Regg. A. B. C. Vienn. A. C. Mosq. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Brunck. et rell., sed vid. ad Prom. 281.

283. δ' omittunt Regg. A. B. H. K. L. Seld. Barocc. M. 1. 2. Colb. 1. Ven. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. male. [Reisig. p. 241. vituperat δ' a me receptum, sed id potius reprehendere debebat, quod Διογενεῖς putavi anapaestum esse posse, quum sit potius choriambus. Quare Lachmannum fere hoc loco verum vidisse puto. *Ex Addend.*]— Versus hic et sequens antistrophicis non respondere visi sunt interpretibus, quare varia in eis tentarunt. Schütz. auctore Hermanno de metr. Pind. p. 190. edidit: Παντὶ τρόπῳ Διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr.: Πόλεως γενέ - σθε ῥυτῆρες εὔεδροί τε στάθητ'. Blomf. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς Θεοὶ πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως ῥύτορες Εὔεδροί τε στάθητ'. Lachm. p. 67. Παντὶ τρόπῳ, διογενεῖς θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν et antistr. Καὶ πόλεως (τ' ἔστε) ῥυτῆρες ε. τ. σ. Sed nihil prorsus mutandum est; versus prior est dactylicus trimeter, Διογενεῖς enim per synizesin trisyllabum est, alter creticis constat, θεοὶ monosyllabum est.

286. ἀμείψασθε Vienn. B. D. — γαίης M. 1.

287. vid. ad v. 270.

288. βαθύχθονα Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. C.—αἶαν om. Vienn. A. C.

290. εὐτραφέστατον Regg. A. B. C. K. L. Mosqq. 1. 2. M. 1. Guelph. codd. ap. Steph., et sic inde a Brunckio omnes, sed vulgatum ut magis poeticum retinui, v. Lobeck. ad Phryn. p. 577.—τωμάτων vulg. τωμάτων M. 1. Reg. L. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk., quod metri causa recipiendum fuit.

291. ἵησι vulg. vid. ad v. 274.

292. Ποσειδῶν Med. Seld. Colb. 2. M. 1. Brunck. et rell., sed Ποσειδῶν Vienn. A. B. C. D. cum rell. codd. Ald. Vict. Ποσειδῶν Turn. Ποσειδῶν Reb.—ὁ om. M. 2.—γαιάοχος Ald.

294. Versus initium quum strophico non respondere videretur, Brunck. proposuit πρὸς τάδ', ἰὼ, Schütz. ex Hermanni emendatione πρὸς ταῦτ' ὦ, sed versus est Pherecrateus, et mirum, eos in hoc versu offendisse, quum in aliis et trochaeum et iambum recte immutatum reliquerint; cf. Gaisf. ad

Digitized by Google

295 θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων, ἀνδρολέτειραν
καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν 300
ἐμβαλόντες, ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις
300 καὶ πόλεως ῥυτῆρες
εὔεδροί τε στάθητ'
ὀξυγόοις λιταῖσιν. 305
οἰκτρὸν γὰρ, πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν στρ. β'.
Αἴδι προϊάψαι, δορὸς ἄγραν,
305 δουλείαν ψαφαρᾷ σποδῷ
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμως, 310
τὰς δὲ πεχειρωμένας ἄγεσθαι,
ἴ ἴ ἴ, νέας τε καὶ παλαιὰς
310 ἱππηδὸν πλοκάμων,

Hephæst. p. 302. Nam sensus quidem causa nihil mutandum erat, πρὸς τάδε enim idem est, v. Herm. ad Aristoph. Nub. 1029.—πολισσοῦχοι Reg. L. Ven. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. πολισσοῦχοι Rob.

295. θεοὶ Ald.

296. ἀνδρολέτηραν Guelph.

297. καὶ τὰν in Ἄταν mutari jubet Herm. obss. critt. p. 46., quod recte recepisse videtur Schütz.

298. ἐμβάλλοντες Guelph. βάλλοντες Ald. βαλόντες Turn., qui tamen ἐμβαλόντες inter var. lectt. recenset.

299. Post κῦδος vulg. interpungitur, et τοῖς δὲ πολίταις cum seqq. jungitur, sed recte Blomf. τοῖσδε πολίταις scripsit, et cum præcedentibus junxit, apte comparans Hom. Il. IV. 94.

300. De emendationibus in hoc versu tentatis vid. ad v. 283.

301. τε om. M. 2. — στάθητε vulg. σταθοῖτε Ven. 2. Guelph. ἱταθητ' Seld. στάθητ' Med. M. 1. Regg. A. B. Brunck. rell.

302. λιταῖς Vienn. B. D.

303. τήνδ' ὠγυγίαν vulg. δὴ ὠγυγίαν Med. Regg. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. recte, cf. Wunderl. p. 24.

304. Ἄιδι Med. Αἴδα Colb. 1. 2. Regg. E. H. K. L. Guelph. M. 1. Ἄΐδα Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. sed perspicua est imitatio homerica, de qua monuit etiam Seidl. ad Eur. El. 122.

305. δουλίαν Cod. Ven. ap. Burton. et sic auctore Burneio Blomf., quia antistrophicus a trochæo incipit, sed basis est versus choriambici.

306. ὑπ' ἀνδρός τ' Guelph.

307. περθουμέναν Guelph. πορθουμέναν Reg. E. Vienn. B. D.

308. τὰ pro τὰς δὲ Reg. K. — κεχηρωμένας Med. κεχηρωμένα Reg. L.—ἄγεσθε Ald.

309. ἴ ἴ Med. Colb. 1. 2. Reg. L. Seld. M. 1., quod probat Burneius, sed νέας est monosyllabum. v. Seidl. de vers. dochm. p. 50. ἴ ἴ ἴ ἴ Reg. E. M. 2.

Digitized by Google

περιῤῥηγνυμένων φαρέων.
βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις, 315
λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.
315 κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων ἀντ. β'.
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. 320
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
320 πολλὰ γὰρ εὖτε πτόλις δαμασθῇ,
ἢ ἢ ἢ δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, 325

311. περιεῤῥηγμένων Turn. Vict. περιῤῥηγμένων Guelph. περὶ ῥηγνυμένων Barocc. Ald. περιῤῥηγνυμένων Med. Colb. 1. Reg. G. περιῤῥηγνυμένων Regg. A. B. L. M. 1. Rob. et sic metro flagitante recte Brunck. et rell.

312. ἐκκενωμένα Barocc. ἐκκενουμένη Ald. Rob.

313. λαΐδος Barocc. Ven. 1. Ald. Turn. et suprascr. in M. 2. — ὀλλυμένης Mosq. 1. κινουμένης Mosq. 2.— Ceterum Schütz. legendum putat: ἐκκενουμένα πόλις λαΐδος, ὀλλυμένα, μιξόθροος, quæ mutatio non minus est inutilis, quam quod Blomf. λαΐδος ὀλομένας et in antistr. μαινόμενος ἐκπνεῖ sine dubio legendum contendit.

314. τοι omittunt Regg. C. E. Barocc. Colb. 1. Ven. 1. Ald. Rob. Turn. τε ejus loco habet Guelph.— προταρβῷ Ald. Rob. προταρβεῖ mavult Schütz. male.

315. κλαυστὸν Rob.— τ' pro δ' Barocc.—ἀντιστρόποις Reg. E. ἀρτιδρόποις var. lect. ap. Turn. et Schol. A. ἀρτὶ τρόποις Guelph. Suspectum est hoc adjectivum Schützio, qui ἀρτιύμφοις suspicatur, sine causa. Schneider. in Lexico ἀρτιτρόφοις conjicit.—ὠμοτρόπων Rob.

316. προπάροιθε M. 1. 2.

317. δομάτων Ald. Rob.—στυργεράν Rob.

318. τὶ τὸν Ald. Rob.—γάρ τοι προλέγω Guelph., hinc Blomf., qui de τί; sic simpliciter posito dubitat, τί γάρ; φθίμενόν τοι προλέγω dedit. Sed articulus non bene abesse potest, et τί; etiamsi alibi non legatur, non est cur dici non possit.

320. εὖτε πόλις vulg. contra metrum. εὖτ' ἂν πόλις (non codd. Regg. auctoritate, ut dicit Schütz., sed ex conjectura) dedit Brunck., quem sequuntur Schütz. Blomf. Schwenk., sed metro succurrit εὖτε πτόλις, quod habent Seld. Rob. et recte recepit Glasg., εὖτε enim non minus quam εἰ cum conjunctivo jungit Æschylus.

321. ἢ ἢ Rob. Turn. Vict. omittit Reg. K. — δυστυχῆ γε reposuit Brunck., quem secutus est Schütz., ignorans uterque græcismum notissimum, de quo v. Herm. ad Hecub. p. 162. Sluiter. lectt. Andoc. p. 143. Wyttenb. ad Plutarch. de rect. aud. rat. p. 41. E.—πράσσειν Barocc. Ald. Rob. Turn. errore ex v. 319. nato. recepit tamen Schwenk., quo major animi perturbatio indicetur. Schütz. propter verbi ejusdem repetitionem πάσχει legendum putat, sed vid. ad Prom. 765.

Digitized by Google

φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ·
καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν.
325 μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.
κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, στρ. γ'. 330
ποτὶ (πτόλιν) δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται·
330 βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιδίων
ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται. 335

323. καὶ om. Reg. L. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Med. Seld. Rob.

324. καπνῷ δὲ χραίνεται libri omnes adversus metrum; δέ Brunck. et rell. omnes omiserunt.

325. δὲ πιπνεῖ M. 1. Regg. A. B., quod recepit Brunck. δ' ἐπιπνεῖ Ald. Rob. δ' ἐπιπνεῖ cum rell. codd. Turn. Vict. Schütz. Blomf. Schwenk., procul dubio recte. Simillimus est locus Soph. Ant. 136.

326. εὐσσέβειαν M. 2.

327. Tres primi strophæ versus vulg. ita leguntur:

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ,
ποτὶ πτόλιν δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνεται·

quibus non satis bene respondent antistrophici:

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς
χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας·
πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων.

quare χαμαὶ rescripsit auctore Burneio Blomf., et Arnaldi conjecturam τῶν θαλ. editores omnes receperunt, neque sic aut sensui aut metro satisfacientes. Et in primo quidem strophæ versu verum vidit Herm. El. metr. p. 233., qui deleto πόλιν, quod ab interprete illatum est, sic legit:

κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ· πρότι δ' ὀρκάνα πυργῶτις.
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει.

ex quibus unum πρότι, quia non omnino necessarium est, et in solo cod. Guelph. legitur, minus probo. Jam alterum versum ita legendum puto:

πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται.
κυρήσας πικρῶν ὄμμα θαλαμηπόλων.

ὑπὸ, quod metrum flagitat, habet Rob. κυρήσας autem, quod vulg. absque sensu cum præcedentibus jungitur, mutata interpunctione ad sequentia traxi, ubi, si πικρῶν legas, sensum aptissimum præbet. Sed in textu nihil mutavi, nisi quæ cum libris licuit.—ἀνὰ ἄστυ Ald. Turn. Vict.

328. πόλιν M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Ald. Rob., quod ejiciendum esse modo dixi.— ὀρκάνη vulg. sed ὀρκάνα Regg. A. B. L. Med. M. 1. Brunck. et rell. ὀρκάνει Vienn. A. C. cum glossa ἐγείρεται, γίνεται δίκην πύργου ἀφανισμός.—De voc. ὀρκάνα v. Elsml. ad Eur. Bacch. 611.

329. ὑπὸ, quod vulg. abest, Rob.—κλίνεται suprascr. αι Med.

330. βλυχαὶ Regg. G. K. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

331. ἐπιμαστιγιδίων Guelph.

332. ἀρτιβρεφεῖς Regg. B. H. Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn., (qui tamen e codd. ἀρτιτρεφεῖς adfert,) idque Brunck. et rell. omnes receperunt, sed per errorem ex vocabulo sequente nata videtur lectio, nam sensum quidem nullum, sed tautologiam inesse video. Ceterum hæc incredibili audacia dicta videntur Schützio, quare legendum suspicatur πλαγαὶ δ' αἱματόεσσαι τ. δ. ἄρτι βρεφῶν

Digitized by Google

ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες·
ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
335 καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον, οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. 340
τίν' ἐκ τῶνδ' εἰπάσαι λόγος πάρα;
παντοδαπὸς δὲ καρπὸς ἀντ. γ'.
340 χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει
κυρήσας. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος 345
γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς
ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
345 δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι

βρίμονται, sed simillimum est στόνον βαρυβρῶτ' αἱματηρόν ap. Soph. Philoct. 690. sqq. Alia adfert Schwenk.

333. δὴ Ald. — διαδρομῶν Mosq. 1. διαδρόμων suspicatur Schütz. male.

334. ξυμβαλεῖ M. 1. Ven. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. D. Mosq. 1. suprascripto η, et Ald. Rob. ξυμβάλλει Reg. L. Mosq. 2. Vienn. A. C., quod recepit Schwenk. propter τλήμονες in antistrophico.

335. λαλεῖ M. 1.

336. ξύνομον M. 1. 2. Ald. Rob.

337. ἴσον Vict. — λελιμμένος, Barocc. Ald. Rob. Turn. λεληιμμένοι Ven. 2. Guelph. codd. ap. Turn. Vict. λελιμμένοι Regg. A. B. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Seld., quod recte receperunt Brunck. et rell. λεληιμμένος cum Stanl. dedit Schwenk. male.

338. λόγοις ex conjectura inutili reposuit Blomf.

339. παντοδαπὴς Reg. K. Ar. M. 2.

340. χάμαι Blomf.—ἀργύνει Ald.

341. Sudant interpretes in explicando voc. κυρήσας et acquiescunt postremo in glossa inepta εὑρεθεὶς. Heath. κυροῦσας correxit, quod placet Schützio, sed vid. ad v. 327. — τῶν θαλ. ex Arnaldi conjectura in omnibus edd. legi, jam supra monitum est. θαλαμηπόλλων Colb. 1.

342. πολλὴ M. 2. Rob. Turn. — ἀκρυτόφυργος Ald. ἀκριτόπυργος Ven. ap. Burton. ἀκριτόφυτος Rob.

343. οὐτιδανεῖς Guelph.

344. ῥοθίοισι vulg. adversus metrum. ῥοθίοις Vienn. C. Seld. et sic Brunck. et rell. recte. ῥοδίοις Schütz. errore typ., ut videtur.

345. Locus, qui sequitur, ex difficillimis est, necdum persanatus. Extricant quidem interpretes, post εὐτυχοῦντος interpungentes, sensum hunc: *Novæ ancillæ, nova mala passæ, miseræ sunt ob servile connubium beati viri, adeo ut, hoste victoriam potito, spes sit nocturnum finem, i. e. mortem, adventurum, miserrimarum calamitatum liberatorem.* Sed et durissima est h. l. ellipsis verbi εἰσί, et νέαι τλήμονες, quod recte vidit Buttler., nihil est nisi interpretamentum voc. καινοπήμονες, et τλήμονες, quod in omnibus libris legitur, metro repugnat, quare Schütz. τλάμον', Blomf. τλήμον' reposuit; neque ὡς est *adeo ut*, quapropter ἀὶς suspicatur Buttler., et Blomf. transpositis verbis edidit: εὐνὰν δυσμενοῦς ὑπερτέρου ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος· ὥστ' ἐλπίς. His de causis vulgatam immutatam reliqui, exspectandum ratus, dum aut sagacior quis verum viderit, aut codex melior labo-

Digitized by Google

τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον
ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς 350
δυσμενοῦς ὑπερτέρου.
ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
350 παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει, 355
σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
355 εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῶν ἐναντίων, 360

ranti loco succurrerit. — κοινοπήμονες Rob.

348. ὑπερτέρους Ald. ὑπερφέρουσι Ven. ap. Burt.

349. ἐλπὶς δ' ἐστὶν Colb. 1. — νύκτερον τέλος Schwenkio sive de mysteriis sive de nuptiis intelligendum videtur.

350. παγκλαύστων M. 1. Guelph. Barocc. Vienn. A. C. Ald. Rob. πολυκλαύτων ex conjectura metrica Blomf. — ἀχέων M. 1. quod recepit Blomf., item metri causa, sed versus sine mutatione antithetico respondet. cf., si tanti est Herm. El. metr. p. 231. πημάτων Reg. L. — ἐπίῤῥοθος Guelph.

351. ὅτι τοι Rob.—ὡς deest Guelph. —στρατὸς Guelph.

352. ὑμῖν Barocc.—φέρειν Guelph.

354. ὅδ' ἄναξ Guelph.—τόκος Regg. G. H. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Rob.

355. εἶς Ven. ap. Burton. Ald. Rob. εἰς dedit Blomf. offendens in εἶσι, præsentis significatione usurpato; et profecto multum habet illa lectio, quo se commendet, sensus enim erit: *ecce adest etiam peropportune rex*, ut Soph. Ant. 622. ὅδε μὴν Αἵμων, sed obstat infinitivus μαθεῖν, qui verbo non præcedente minus apte explicari potest, et εἶμι præsentis significatione poetis vindicat Herm. dissert. de Danaid. p. VIII. allato nostro loco et Eum. 237., ubi πρόσειμι sane præsens est, quare vulg. retinui. — ἀρτίκολλον Reg. L. M. 1. ἀρτίκωλον Guelph. Mosq. 2.—λόγου Barocc.

356. οὐκ ἀπαρτίζει vulg. sine sensu; nam Pauwii, Stanleii, Sallieri explicationes, quas Schütz. commemorat, aut verbis non insunt, aut ineptæ sunt, et quod Schwenk. dicit, id. esse, quod ἀρτίπους ἐστί, id probarem, si οὐκ ἀπαρτίζει legeretur. οὐ καταρτίζει Guelph., quod recepit Blomf., hoc sensu, ut videtur: *non sinit quiescere*, sed καταρτίζειν est potius *restituere, conciliare*. οὐ καταργίζει ex Guelph. lectione conjecit Herm. obss. critt. p. 48. quæ est sane mutatio facillima, probata ab Erf. ad Soph. Ant. 439. Add. et recepta a Schützio. Nec melius quidquam video.

357. ἰδὼν Colb. 2.—πολεμίων Reg. L. suprascr. ἐναντίων eadem manu.

Digitized by Google

ὥς τ' ἐν πύλαις ἔπαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίδι
βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐπ ἐᾷ περᾶν
ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λελιμμένος,
μεσημβρινᾶις πλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰπλείδην σοφὸν,
σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ·
τοιαῦτ' ἀϋτῶν, τρεῖς πατασκίους λόφους
σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ
χαλκήλατοι πλάζουσι κώδωνες φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
φλέγοντθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ παυσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
πρέσβιστον ἄστρων, νυπτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπει.
τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις,
βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,

358. πῶς τ' Rob.—εἴληχε M. 1. 2. Mosq. 1. 2. Guelph. Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. — πάλου Reg. K. Mosq. 1. πάλῳ Guelph. Mosq. 2. κλῆρον Ven. 1. Vienn. B. D. Ald.

361. γίνεται Ald. Rob. Turn. Vict. γίγνεται Glasg. et rell.

362. λιμένος Med. sed λε eadem manu, μ alia suprascr. λελιμένος Reg. L. λελιμένος Guelph.

364. σθένει Barocc. Vienn. C. Ald. στένει Ven. ap. Burt. θείνει Guelph. Seld. Mosq. 1. 2. Reg. F. Vienn. D. Rob., quod recepit Blomf., qui θένω prorsus damnat.—δ' om. Ald.—ὀνείδει Guelph. Mosq. 2. Vienn. A.

366. αὐτῶν Ald. — τρισκατασκίους Guelph.

367. δὲ τοῦ Vienn. B. D. δ' ἔσω Med., quod recepit Blomf. sine causa.

368. χαλκήλατον Ven. ap. Burt. et codd. ap. Turn. — κώδωνες ἠχοῦσιν Reg. G. — κώδωνος Guelph. Vienn. A.

369. ὑπ' ἀσπίδος Rob.

371. λαμπρὰν Seld.

372. πρέσβυστον Ald. ἄστρον Reg. L. et suprascr. ω C.

373. Post τοιαῦτ' commate distinxit Brunck. male. — ὑπερκόμποις Blomf., qui pro more suo ὑπερκόμποις prorsus e tragicis ejiciendum putat.

374. Corrupit hunc locum Brunck., qui ita legit et interpungit:

βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις· μάχης
δ' ἐρῶν,
Ἵππος χαλινῶν ὡς πατασθμαίνων, μένει

inductus a cod. Reg. A., qui unus habet illud δ' post μάχης. Obsecuti tamen sunt Schütz. Glasg. Blomf. Schweuk., quorum primus præterea μένει in βρέμει mutavit, propter sequens μένων. Non intellexerunt enim, μένει non a verbo μένω, sed dativum voc. μένος esse, ut Eumen. 641. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. et Ag. 243. χαλινῶν μένει. Sic vulg., quam dedi,

Digitized by Google

375 ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν, 380
πλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγὼ,
380 οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 385
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ νοία τινί.
385 εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 390
αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.

sine ulla mutatione sensum multo meliorem fundit. cf. Herm. obss. crit. p. 50. et Comment. Æschyl. p. 6.

375. χαλινῶν δ' ὡς vulg. sed δ' recte omittunt Colb. 2. Rob.—κατασθμαίνει μένων Rob.

376. ὅς τις Ald. Turn. — βοῇ Reg. L.—ὁρμένει μένων Guelph. ὁρμαίνων μένει Regg. C. E. G. K. Ven. 1. M. 1. Mosq. 1. Seld. Vienn. D. codd. ap. Turn. ὁρμαίνει κλύων Blomf. ex emendatione a Tyrwhitto et Brunck. ad Aristoph. Ran. 1069. prolata, quam Buttlerus quoque probat, male.

377. ἀντίταξας Guelph.

378. κλῄθρων Med.

380. γίνεται Ald. Rob. Turn. Vict. γίγνεται Glasg. et rell.

381. κώδων οὐ Seld. Rob.—δάκνουσιν Rob. δάκις Guelph.—αὔνευ M. 1.

384. ἡ ἄνοια Vienn. A. B. C. D. M. 2. Barocc. Guelph. Ven. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. ἡ 'νοια rell. sed illud verum puto; tales enim contractiones voce, non litteris, exprimendæ sunt. Blomf., qui ἄνοια ultimam producere non posse contendit, ἐννοίᾳ dedit, ὑπονοίᾳ melius etiam ratus. ἀγνοίᾳ eadem de causa profert Schwenk. Sed ἀνοία ultimam producit etiam Eur. Androm. 521. ubi accentus, qui vulg. in antepenultima ponitur, mutandus est, ut nostro loco feci, nec non ἀγνοία Soph. Philoct. 129. et Trach. 349. ubi Herm. accentum recte mutavit. [ἡ 'νοια conjicit Tyrwhitt. Ibidem ad productionem postremæ syllabæ in ἀνοία afferre poteram etiam Soph. Terei fragm. VII. 2. τερπνῶς γὰρ ἀεὶ πάντας ἡ 'νοία τρέφει, et quæ disputat Meineck. ad Menandr. 333. 578. *Ex Addend.*]

385. πέσῃ Colb. 2. Seld. Ven. 2. et suprascr. in M. 2. Comma, quod vulg. post τόδε versu seq. ponitur, melius Schütz. Blomf. post πέσοι posuerunt.

386. ὑπέρκοπον Ald. ὑπέρκοπον Guelph. Mosq. 2. et sic Blomf. ut supra.

387. ὀρθῶς γ' Barocc. Ald. Turn., unde Comment. Æsch. p. 24. ὀρθῶς τ' legendum esse conjeceram.—ἐκδίκως Guelph.—τ' om. Vienn. B. D.

388. τήνδ' ὕβριν Regg. C. G. Colb. 2. M. 1., quo non opus est, recepit tamen Blomf.—μαντεύεται Regg. F. N. μανθεύεται Colb. 1.—Hunc ver-

Digitized by Google

ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀσταποῦ τόκον
390 τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ' εὐγενῆ τε, καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα, καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. 395
αἰσχρῶν γὰρ ἀργὸς, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
σταρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
395 ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νὶν προστέλλεται 400
εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν στρ. α'.
400 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων 405
ὀλομένων ἰδέσθαι.

sum vulgo male explicant: *et ipse adversus se contumeliam vaticinaturus esset*, neque melius Schütz., cum quo facit Schwenk.: *et ipse secundum suam ipsius insolentiam vaticinabitur*. Sensus hic videtur: et ipse superbiam illam, i. e. superbum illud signum, vaticinium vel omen in se ipsum fecerit.

390. *προστατεῖν* Reg. K. Ar.

393. *αἰσχρὸν* Ald.

394. *ἐφύσατο* Guelph. Mosq. 2., quod et Stephano in mentem venit, sed improbatum jam a Cantero Nov. Lect. 1. 6.

396. *ἔργων* Ald. *ἔργου* suprascr. in Colb. 2.

397. *δίκῃ* Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Turn.—*ὁ δαίμων* Regg. A. B. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn. et suprascr. in Ar. Ox. sed *ὁμαίμων* Ar. Ox. Med. suprascr. in M. 2. var. lect. in Regg. A. B. C., codd. ap. Turn. et Vict., quod verum esse jam nominativus *δίκη* demonstrat, in quo plerique libri consentiunt, et receperunt Brunck., Glasg. cum obelo, Schütz. Schwenk. et bene explicatur glossa ap. Brunck.: *τὸ τῆς συγγενείας δίκαιον στέλλει αὐτὸν εἰς μάχην*. Deterius est, quod dedit Blomf.: *δίκῃ δ' ὁμαίμων κάρτα νῦν προστέλλεται*, dubitans de activa verbi *προστέλλεται* significatione; est autem medium, h. l. aptissimum.

399. *ἐμὸν* Colb. 2.—*νῦν* libri omnes (præter Vienn. A., qui *μὲν* habet) quod ex Arnaldi emendatione metri causa in *νυν* mutarunt edd. omnes, sed illud neque metro neque sensui officit.

400. *δίκαιος* Blomf. ex Porsoni emendatione, cujus causam non video.

401. *αἱματιφόρους* Ald. Rob. *αἱμηφόρους* Guelph. Vienn. A. *αἱματηροὺς* Vienn. C.

402. *φίλων ἐμῶν* codd. ap. Steph. Rob.—*ὑπὲρ*, quod interpretibus offensioni fuit, bene explicavit Herm. de ellips. et pleon. p. 208. et ad Vig. 888., minus bene Erf. ad Œd. R. 164. ed. min.

403. *ὀλλυμένων* Reg. G. *ὀλλομένων* Vienn. A. C. *ὀλλουμένους* Guelph.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
405 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτρασιν εἵληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ, 410
πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά, ἃ μὴ κράνοι τύχῃ·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
410 καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, οὐδὲ τὴν Διὸς
ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχέθειν.
τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς 415
μεσημβρινοῖσι θάλπεσι προσείκασεν·
ἔχει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
415 φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, ΠΡΗΣΩ ΠΟΛΙΝ.

404. θεοὶ δοῖεν vulg. sed δοῖεν θεοὶ inde a Burtono scribitur, et sic Regg. A. B. M. 1. 2. Vienn. C. Seld.

405. Καπανεὺς M. 1. 2. εἵληχε M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Turn.

406. ἄλλον conjecit Markl. ad Suppl. 872., quod quum in Reg. A. et suprascr. in B. reperisset Brunck., in textum recepit, quem sequuntur Glasg. et Blomf., quia scilicet corpore pusillo erat Tydeus! Sed non solum ineptias poetæ obtrudit hæc lectio, sed ne satis græca quidem videtur. Vulgatam retinet et bene explicat Schütz., quem sequitur Schwenk.

407. μείζων δ' ὁ Barocc.—κόμπος οὐ Barocc. Ald. Turn.

408. Ante δεῖν' et τύχῃ obelum posuit Glasg., quare Blomf. in horum vocc. locum substituit ex v. 541. τοῖσδ' et θεός, eo argumento usus, quod illo etiam versu Rob. et codd. quidam δεῖν' exhibent; sed hoc ipsum sententiæ ejus adversatur, intelligi enim non potest, unde illud δεῖν' sumserint, nisi ex hoc versu.—κράνοι sine libris reposuit Brunck., quia v. 541. duo ejus codd. sic legunt, eumque sequuntur Glasg. Schütz. Schwenk. Hoc quidem loco Med. Colb. 1. Reg. L. Rob. κραίνοι exhibent, reliqui omnes κράνοι, v. 541. autem omnes fere libri in κραίνοι consentiunt. Blomf. utroque loco κράνοι reposuit, ego autem utroque loco codicum lectionem secutus sum, utrumque enim bene dici potest.

410. φησὶ, κοὐδὲ proponit Blomf., sine causa.

411. ἐκ ποδῶν Ald. ἐμποδὼν Regg. H. K. L. Seld. M. 1. 2. [Ἴριν emendat Tyrwhitt., respiciens Hom. Il. O. 58., quod improbans Elmsleius vulgatam tamen sibi suspectam dicit propter omissum ἄν, præsertim quum Euripides loco hinc desumto Phœn. 1190. ἐκόμπασε, μηδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διός, illud ἄν habeat. Sed hoc recte abesse posse alibi monitum est. *Ex Addend.*]

413. θάλπεσιν Med. Glasg. Blomf. Schwenk. θάλπασι Rob.—προσήκασιν Brunck. Schwenk. Atticismi causa et sic Med.

414. δεινὸν. γρ. γυμνὸν Vienn. C.

415. φέγγει. γρ. φλέγει Vienn. C. —χειρῶν Guelph. Ald. Rob.

416. φωνεῖν Ald.—γράμμασιν Glasg. Blomf. Schwenk.—πρίσω Ald. Rob.

Digitized by Google

τοιῷδε φωτὶ πέμπει. . . τίς ξυστήσεται, 420
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
420 τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων
ἡ γλῶσσ' ἀλήθης γίνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος, 425
θεοὺς ἀτίζων· κἀπογυμνάζων στόμα,
χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν
425 πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πίποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξεικασμένον 430
μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεἰ στόμαργος ἐστ' ἄγαν,
430 αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι, σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. 435
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ΧΟΡΟΣ.

ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται, ἀντ. α'.

417. πεμπαιὶς Rob. — Displicet apeniopesis, qua hic versus explicari debet, Blomfieldio, sed magis etiam displicet, quod ipsi in mentem venit πέμφ', ὅτις.—ξυμβήσεται Plut. Thes. c. 1.

418. κομπάσαντα Med. Ven. 2.

420. ἄνδρασιν M. 1. Glasg. Blomf. Schwenk.

421. γίγνεται Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk.—διδάσκαλος pro κατήγορος Reg. G. Rob. var. lect. in Mosq. 1. et ap. Steph.

422. δρᾶν παρεσκευασμένους θεοὺς ἀτίζων legendum putat Schütz., refutatus jam a Buttlero et Schwenkio. Omnis difficultas tollitur, modo post ἀτίζων non commate, ut vulgo, sed colo interpungatur.

425. γεγωνᾷ vulg. γεγῶνα Ald. Rob. γεγωνὸς Reg. G. γεγωνεῖ Mosq. 2. γεγωνὰ eleganti conjectura Brunck., quam omnes deinde receperunt, præter Schwenk., qui vulg. retinet, quamquam non satis validis argumentis eam defendens.

426. πυρπνόον suspicatur Blomf. sine causa.

427. ἐξεικασμένον Med. et sic Brunck. Schütz. Schwenk.

428. μεσημβρίνοισι Guelph.—θάλπεσι Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

430. αἴθον Schol. A., quod recepit Blomf. male.—Πολυφάντα Ox. Ald.—βίᾳ Ald. Rob.

432. εὐνοίασιν M. 1.—σὺν ἄλλοις Vienn. B. D.

434. ὄλλοιθ' Ald. Rob.

Digitized by Google

435 κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἑδωλίων ὑπερκόπῳ 440
δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
440 λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον. 445
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
445 φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον· 450
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις

435. *νιν* invitis libris omnibus reposuit Brunck., qui auctore Valck. ad Hippolyt. 1253. *μιν* a tragicis non usurpari putat, eumque sequuntur Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk. quod minime probaverim; notum est, quot formæ homericæ in tragicorum usum transierint. Legitur *μιν* etiam Eumen. 621., ubi Glasg. item *νιν* dedit, Schütz. et Schwenk. vulg. retinuerunt, parum sibi constantes.

436. *εἰσθορεῖν* Blomf. ut solet.

437. *ὑπερκόμπῳ* vulg. sed *ὑπερκόπῳ* Ven. ap. Burt., idque metri causa Brunck. et rell. omnes dederunt.

439. *πρὸς* deest Seld.

441. *πήδησεν* adjecto apostropho, ne augmentum omissum videretur, scripserunt Brunck et rell. male, augmenti enim omissionem in *ῥήματι ἀγγελικῷ* admitti posse censeo, et admitti debere docent illi loci, ubi per apostrophum excusari non potest.

442. *Νηΐτισι* vulg. contra metrum, quare Heathius *Νηΐταισι* conjecit, sed *Νηΐτῃσι*, in quod Abresch. et Brunck. conjectura inciderant, habent Reg. L. Mosq. 1. Vienn. B. Ald. Rob. et sic Glasg. Schütz. Schwenk. Sed Blomf. ut solet *Νηΐταισι* dedit.

443. *ἵππους γ'* Rob.—*ἐκ' ἀμπυκτῆρσιν* Schütz. male.

444. *πύλας* Ald. Rob. idque recepit Blomf., aliis locis allatis, ubi *πεσεῖν πρός τι* dicitur, sed hic propter perfectum *πεπτωκέναι* dativus præferendus videtur, in quo reliqui libri consentiunt.

445. *βάρβαρον βρόμον* vel *τρόμον* suspicatur Schütz., quia statim sequitur *τρόπον*, sed de his repetitionibus, in quibus Schütz. semper fere offendit, jam sæpius monitum est.

446. *μυκτηροπόμποις* suspicantur Casaub. et Blomf. male.—*πνεύμασιν* Glasg. Blomf. Schwenk.

447. *μικρὸν* Reg. G. Guelph. M. 1. Seld. Barocc. Ald. Turn.

448. *πρὸς ἀμβάσεις* vulg., sed junctim, monente Cantero Nov. Lect. III. 3., recte scripserunt Brunck. et rell.—Blomf. *στείχει* activo sensu, *admoveat*, interpretatur, male intellecta nota Porsoni ad Orest. 1427. Idem censet Schwenk., allatis Eur. Phœn. 488. 1173. Bacch. 1164. qui loci nihil probant.

Digitized by Google

στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
450 βοᾷ δὲ χ' οὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον, 455
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πέμποιμ' ἄν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
455 καὶ δὴ πέπεμπτ' οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων 460

449. Post ἐχθρῶν interpungit M. 1. —πύργων Guelph.

450. χ' om. Guelph.—ἐν om. Rob. —ξυλλαβαῖς Brunck. et rell.

451. ἀφεκβάλοι Colb. 1. ἀφ' ἐκβάλοι M. 1. σφ' ἐκβάλῃ M. 2. Colb. 2. Reg. L. Barocc. Vienn. C. σφ' ἐκβάλῃ Vienn. B. D.

452. τῷδε τῷ φωτὶ M. 2. Guelph. Vienn. A. Ald.—πέμπει Ven. 1

453. δούλιον Blomf. ut supra.

454. σὺν τάχει Rob. et var. lect. ap. Steph.—δὲ, τῷ Rob. Vict. δὲ τῷ Ald. Turn. sed δέ τῳ recte Ven. ap. Burt., codd. ap. Steph. Brunck. Glasg. Blomf. Schwenk. δέ τοι ex Burgessii emendatione Schütz., quæ non melior est, quam Buttleri δ' ἴτω, cf. Erf. ad Soph. Œd. R. 80. ed. min. Pors. ad Eur. Suppl. 1145. ed. Gaisf. (p. 195. ed. Lips.). Cum sequentibus hæc verba σὺν τύχῃ δέ τῳ jungit Herm. ad Vig. p. 829. quod minus placet.

455. καὶ δὴ πέμπετ' Regg. A. L. Colb. 1. 2. Mosq. 1. Ven. 1. 2. Ald. Rob. καὶ δὴ πέμπει Viteb. καὶ δῆτα πέμπετ' Mosq. 2. καὶ πέμπεται δ' Turn. Vict. sed καὶ δὴ πέπεμπτ' Regg. B. H. Med. M. 1. 2. Ar. codd. ap. Steph., quod recte receperunt Brunck. et rell. Aliter tamen sentit Blomf. in Appendice ed. sec. et in Mus. crit. Cantabr. II. p. 187. neque dubitat, quin legendum sit: καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον, quæ est emendatio Erfurdtii ad Aj. p. 514. dubitantis de elisione diphthongi αι, ad sensum inepta et sine causa prolata. cf. Lobeck. ad Aj. p. 248. [Erfurdtii emendationem, quæ mihi inepta et inutilis videbatur, atque etiamnum videtur, pulchram et necessariam vocat Reisig. p. 241., et ita explicat: *missus est, ostentationem manibus gerens, i. e. non lingua, sed factis se jactans.* Sed primum quidem Eteoclum lingua se jactare minime dixerat Nuntius, ita ut oppositio illa ne adsit quidem, immo nulla adsit oppositio, nam et Eteoclus ostentationem manibus gerebat; deinde secundum explicationem illam, ostentationem non in verbis quidem esse, sed inesse tamen ostentationem aliquam Megareo fatetur Eteocles, quæ non magna sane ejus commendatio foret. Vulgatam autem ut ineptam esse demonstret Reisigius ita vertit: *das Prahlen nicht in den Händen tragend,* quod male fecit, et contra verborum græcorum ordinem; debebat enim vertere: *nicht das Prahlen in den Händen tragend,* isque sensus est unice verus. Quum enim Eteoclus dictus esset clypeum illum ostentationis plenum manibus gerere, huic opponitur Megareus, *non ostentationem manibus gerens, sed veram fortitudinem. Ex Addendis.*]

456. τῶν σπαρτῶν Stanl. ex errore typ., quem pro vulg. lect. vendit Schützii negligentia. τοῦ om. Colb. 1. —γένος Colb. 1.

457. μάργον conjecit Schütz. et recepit Blomf. male.

Digitized by Google

βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται·
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονὶ,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, στρ. β'.
ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένα φρενὶ, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ογκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα, καὶ μέγας τύπος·
ἄλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,

459. χθονὸς Guelph.

460. ἄνδρας Guelph. Ox. Vienn. A. B. C. D.

462. ἐπ' ἄλλον M. 1. unde Blomf. suspicatur ἔτ' ἄλλον, male.—μὴ δέ μοι φθόνει M. 1. Ald. μηδὲ φθόνει Rob. μηδ' ἐμοὶ Brunck. ut solet.—λίαν pro λέγων Reg. K. M. 1. ubi tamen additum γρ. λέγων.—λέγειν corrigit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 1011. et ad Med. 62. male.

463. ἐπεύχομαι δὴ vulg. sed δὴ omittunt M. 2. Ald. Rob. idque præeuntibus Seidl. de verss. dochm. p. 71. et Herm. El. metr. p. 239. metri causa ejeci.—τῷδε vulg. Glasg. Blomf. τάδε Reg. B. et suprascr. in A., Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. Brunck. Schütz. Schwenk., quod, quamquam non metri causa, ut putarunt Brunck. Schütz., propter sensum tamen est præferendum.

464. ἰὼ extra versum positum putant Brunck. Schütz., prorsus omisit Blomf., sed respondet ei in antistrophico ἔχουσ', quod vulg. præcedente versu legitur.—προμ' ἐμῶν Mosq. 2. πρόμαχε τῶν ἐμῶν Regg. K. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Verba ἰὼ π. ἐ. δ. post δυστυχεῖν leguntur in Rob.

465. ὑπέραν χαβάζουσ' Ald. ὑπέραυχα βάζουσ' rell. sed βάζουσιν Reg. A., unde recte receperunt Brunck. et rell. —πόλιν Rob. πόλει Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. sed πτόλει recte Med. Seld. Brunck. et rell.

466. μαινομένη vulg. sed μαινομένῳ Regg. A. B. L. M. 1. Brunck. et rell.

467. νεμέτω Mosq. 2.

468. πύλας ἄλλας γείτονας Vienn. B. D.

469. ὄγγας Mosq. 2. οἴκας Thom. Mag. v. γείτων. — Ἀθήνας Barocc. Hesych. in v. Ὄγκας. — παρίσταται Colb. 1. Guelph.

470. Ἱππομέδοντος Turn. μέγ' Ἱππομέδοντος ex conjectura Blomf., in quam Porsonum quoque incidisse testatur idem, sed v. Herm. El. metr. p. 44. 60. — κτύπος Reg. L. Mosq. 1. Rob. var. lect. ap. Turn., qui et τύπος commemorat.

471. ἄλλω Ald.—πολὺν Vienn. B. D. Rob.—Post ἀσπίδος distinguendum putat Salmas. ad Solin. p. 277. male.

Digitized by Google

ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ. 475
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν,
ὅστις τόδ' ἔργον ἄπασε πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς πάσιν·
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος 480
προσηνδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, Θυιὰς ὡς, φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεταί. 485

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
πύλαισι γείτων ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
εἵρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Τπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἴνοπος τόκος
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων 490

472. ἔφριξε Barocc. Ald. — λέγω pro ἐρῶ Guelph.

473. σημαντουργὸς Vienn. A. B. C. D.—ἄρ' ἦν Ald. Rob. ἀνὴρ Regg. G. H. K. Colb. 2. Seld. M. 2. Ven. 2.

474. ἔπασεν Glasg. Blomf. Schwenk.

475. Τυφὼν ex Elmsleii conjectura Blomf. male. Τυφόνι' ἕντα Guelph.—διὰ στόματος Rob.

477. πλεκτάναις M. 1.—περίδρομος κύτους—κύκλος dedit sine ulla necessitate Schütz. κύκλος enim est clypeus ipse.

478. προσυδάφισται Ald.—κυλογάστορος Rob.

479. ἐπηλάλαξεν Reg. G. Guelph. —ἔνθεον Guelph.—Ἄρην vulg. ἀρ' ἦν Ven. ap. Burt. Ἄριν Guelph. Ἄρειν Ald. Ἄρῃ Vienn. C. Ἄρει Regg. A. G. K. Seld. M. 1. 2. Vienn. A. Rob. Turn. et sic Brunck. et rell.

480. Κακχᾷ Reg. L. Βάκχα var. lect. ap. Turn.—θυὰς vulg., sed θυιὰς metri causa reposuit Brunck., quod in Seld., teste Blomf., legitur et probatur a Ruhnk. Ep. crit. p. 51., receptum a Schütz. Blomf. Schwenk.—φόβου Guelph. φόνον auctore Cantero dedit Schütz. sine causa. v. Comment. Æschyl. p. 7.

482. φόβον Reg. B., quod receperunt Brunck. Schütz. Schwenk. nescio quomodo accusativum cum κομπάζεται construentes. Vulgatæ obelum apposuit Glasg., φόνος conjicit Blomf., sed προσωποποιΐα, quam vulg. dat, optime se habet.

483. πρῶτα Vienn. A. B. C. D. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. —ἥδ' ex Stanleii emendatione Blomf. male.

484. ἐχθαίρουσ' Ald. ἐχθραίνουσ' Barocc. ἐχθραίρουσ' M. 1.

485. εἵρξει M. 1. Ven. 2. Ald. Turn.—δύσχειμον Ald. Rob. cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 15.

486. Τπέρβικος Guelph. — τέκος Viteb.

Digitized by Google

ἐξιστορῆσαι μοῖραν, ἐν χρείᾳ τύχης·
οὔτ' εἶδος, οὔτε θυμὸν, οὔθ' ὅπλων σχέσιν
490 μωμητὸς, Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 495
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
495 σταδαῖος ἥσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων· 500
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων·

489. οὐδ' ὅπλων Reg. B. Colb. 1. M. 1. Guelph. Ald. Turn., quod sine causa vulgato prætulerunt Brunck. Schütz.

490. εὔλογος Ven. ap. Burt. — ξυνήγαγεν invitis libris Brunck. et rell.

491. Pro vulg. ἀνὴρ Schütz. dedit ὠνὴρ, Glasg. ἀνὴρ, Blomf. ἄνηρ, Schwenk. ἄνηρ, ego autem vulg. retinui, abest enim optimo jure h. l. articulus, et ne ea quidem excusatione eget omissio ejus, quam præbere possit Heind. ad Phæd. 108., sed verba ἐχθρὸς ἀνὴρ appositionem efficiunt subjecti, quod in verbo latet. Primam autem syllabam vocabuli ἀνὴρ, ut in ῥήματι ἀγγελικῷ, produci puto. cf. Comment. Æsch. p. 68.— Post ἀνδρὶ commate distinxit Blomf., τῷ pro relativo habens, quia articulum demonstrativi significatione cum substantivo jungi negat, immemor locorum, quales sunt Choeph. 97. τῆς δ' ἔστε βουλῆς - μεταίτιαι. Soph. Œd. R. 1075. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός. Ceterum ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ prorsus ita dictum est, ut 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον. —ἀνδρὶ deest Guelph.— ξυνζήσεται Colb. 1.

492. ξυνήσετον Guelph.

493. πυρπνόων Ald.—Τυφῶν Guelph. Τυφὼν Blomf. ut supra.

494. Ζεὺς deest Guelph.—ὑπ' ἀσπίδος Colb. 1.

495. σταδαίως Rob.—χειρὸς Reg. G. M. 1. Ald. Rob. — φέρων pro φλέγων Colb. 2. a secunda manu Regg. G. L. F. Rob. codd. ap. Steph. φέρον var. lect. ap. Turn. ἔχων M. 1. var. lect. in Vienn. C.

496. οἶδε M. 1. Rob.—Ζῆνά τον νικώμενον emendat Elmsl. in Quarterly Review xiv. p. 461. quo non egemus.

497. τοιαῦτα Colb. 1. — προσφίλια Guelph.

498. ἡσσημένων Schütz. sine causa. —Versus, qui sequuntur, corrupit Brunck., qui eos ita exhibet:

πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.

non solum enim versuum 499. 500. ordinem ex Regg. A. B. invertit, sed etiam v. 500. γε ex conjectura pro τε dedit, (legitur tamen γε in Med. Seld. Ven. 1. Ven. ap. Burt. Turn.) in quibus obsecuti sunt illi Glasg. Schütz. Blomf. Sed aptissimum sensum præbet vulgata, in qua nihil mutavi, nisi quod v. 502. pro vulg. γένοιτ' ἂν ex Reg. L. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. γένοιτο reposui: *a victoribus stamus, illi a victis,* (refertur hoc ad v. 496., quare non opus versum illum cum Brunckio addi) *consentaneum autem est, eandem rationem his ad-*

Digitized by Google

εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
500 εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
Ὑπερβίῳ τε, πρὸς λόγον τοῦ σήματος,
σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. 505

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἀντ. β'.
ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
505 δαίμονος ἐχθρὸν εἴπασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσι,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. 510

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορρέαις πύλαις,
510 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ

versariis intercedere, (ὧδε spectat ad præcedens κρατούντων et ἠσσωμένων, quare non debet versus ille interponi) si et Jupiter Typhœo pugna fortior, et Hyperbio Jupiter sospitator sit.

499. πράξειν Ald.—ἀντηρέτας Regg. K. L. Ven. 2. Mosq. 1., quod recepit Blomf.

500. καρτερώτατος Ox. Ald.

501. Ὑπερβίῳ γε Rob. Vict. Ὑπερβίῳ τοι—σωτὴρ γένοιτο suspicatur Blomf.

502. γένοιτ' ἂν vulg. vid. ad v. 498.—ὑπ' ἀσπίδος Rob.

503. δὴ, quod vulg. abest, ex Rob. metri causa recepi cum Seidlero p. 71.—Blomf. hunc versum, ut antithetico suo ἐπεύχομαι δὴ τῷδε μὲν εὐτυχεῖν responderet, ita refinxit: πέποιθα τὸν ἔχοντ' ἀντίτυπον Διὸς, quo non opus esse ex nostra ratione patet.

504. ἔχοντα vulg., quod recte mutavit Brunck. et rell. Ceterum ἔχοντ' vulg. in fine versus præcedentis legitur, quod antithetici causa ad hunc versum mihi trahendum fuit.

505. δαίμοσιν vulg. Brunckii emendationem δαίμονος, a Schol. A. confirmatam, cum reliquis recipere non dubitavi. Schwenk. tamen vulg. retinuit, quia discrimen sit inter δαίμονες et θεοί.—ἐχθῶν Barocc.—βροτοῖσί τε καὶ cum rell. codd. Vienn. A. C. Ald. Turn. Vict. βροτοῖσί γε καὶ Vienn. B. D. βροτοῖσι καὶ Rob. βροτοῖς τε καὶ Brunck. cum rell. editoribus.

506. δαροβίοις Ar.

507. πρόσθεν vulg. πρόσθε Brunck. cum rell.—πυλῶν Ven. 1.—κεφαλὴν Guelph.

508. οὕτω Seld. Vienn. B. D. Rob.—γένοιτ' ἂν Guelph. Vienn. A.

509. προταχθέντα Ven. 2. προσταγέντα Rob. προσταθέντα Viteb.—Βορρέαις Regg. A. B. Med. Barocc. M. 2. Colb. 1. Guelph. Viteb. Rob. Βορέαις M. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. Βορέαισι Turn. Βορέαισιν Vict. Βορρείαις Reg. L. Brunck. Schütz. Schwenk. Βορρέαις Glasg. Blomf. Ego Βορρέαις recepi, plurimorum librorum lectionem secutus, nam et illi, qui simplex ρ habent, eodem ducunt.

Digitized by Google

σέβειν πεποιθὼς, ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 515
ἢ μὴν λατάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
515 βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ. 520
ὁ δ' ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται.
520 οὐ μὴν ἀπόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι, 525
Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκπρουστον δέμας,
525 φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, 530
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς, ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ,
530 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφὰς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.

512. πεποιθὼς Guelph.—θ' om. Rob.
514. δορὸς pro Διὸς Reg. G. M. 2. Rob.—ματρὸς vulg. μητρὸς Barocc. Brunck. et rell. — ὀρεσκόου Colb. 1.
515. καλλίπρωρον Guelph. Ald. ἀνδρόπαις M. 1.
516. παρηΐδων Vienn. C.
517. ἀντέλουσα M. 1. ἀνατέλλουσα Vienn. B.
518. δ' Rob. Turn.—δ' οὔτι Colb. 2.—πάρθενον ὀμώνυμον M. 1.
519. γοργόν τ' Colb. 2. καὶ γοργὸν δ' Ald.
520. οὐ μὴν δ' Viteb.—ἀκόμπαστός γε Ald. Rob. ἀκόλαστός γ' Colb. 1.—ἐπίσταται Colb. 1.
522. κήκλω τῷ Ald. κυκλώτου M. 2. Post κυκλωτῷ comma ponit Rob. —βλήματι Colb. 1.
523. προσμεμηχανημένην Med. Regg. G. N. Seld. M. 1. 2. Mosq. 1. Rob., quod sine causa recepit Blomf. προσμεμηχανευμένη Ald.
524. γόμφοισι, νωμᾷ Wakef. et Blomf. suspicantur, quo non opus est. γόμφοισι νωμᾷ emendat Tyrwhitt.
525. ὑπ' αὐτὴν Guelph. ὑπ' αὐτῇ Vienn. B. D. Rob.
526. ἰάπτηται Vienn. C.
529. ὁ Παρθενοπαῖος Med., quod probant Pauw. Casaub. Tyrwhitt. et Wunderl. p. 24. παῖς Παρθενοπαῖος dedit Blomf. ex Eur. Suppl. 899. sed neutro opus est. vid. ad v. 470.
530. Ἄργει τ' Colb. 1. Reg. N.—ἐκτείνων Guelph.
531. δεῖν' ἃ μὴ Rob. δεῖν' ἂν μὴ Regg. K. L. M. 2. Ven. 2.— κραίνοι

Digitized by Google

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ τύχοιεν, ὧν φρονοῦσι, πρὸς θεῶν, 535
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν,
ἢ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
535 ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον,
ἄπτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου· 540
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,
ἔσω πυλῶν ῥέουσαν, ἀλδαίνειν κακά,
540 οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται, 545
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

vulg. κραίνει Colb. 2. Guelph. κράνοι Barocc. Rob. Blomf. vid. ad v. 408.

533. κομπάσμασιν Regg. A. B. M. 2. Brunck. Schütz. Schwenk. pro vulg. κομπάσμασι.

534. ἢ τ' ἂν vulg. Brunck. Glasg. Schwenk., quod tuetur Wunderl. p. 169., ἢ τε ex Homero defendens. ἢ γ' ἂν ex conjectura reposuit Schütz., quod nihili est. ἢ τἂν bene dedit Blomf., hoc enim in apodosi post εἰ frequentissimum est, ut Agam. 869. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς — τρισώματος τἂν Γηρυὼν κ. τ. λ. Eumen. 875. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν, οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιβρέποις πόλει. utroque loco vulg. τ' ἂν legitur. Soph. Aj. 450. εἰ δέ τις θεῶν βλάπτοι, φύγοι τἂν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα, ubi vulg. γ' ἂν, in Mosq. a. τ' ἂν legitur.—παγκάλως τ' Barocc. παγκακῶς omisso τ' M. 2.

535. ἔστι δὲ M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἔστιν omisso δὲ Ven. 2.

536. τὸν δράσιμον Colb. 2.

538. γλῶτταν M. 1. γλῶσσα Guelph.— ἄτερ Guelph. Ald. ἄνευ M. 1.

539. ἔξω Colb. 2. Reg. K. Ven. 2. Rob. εἴσω Blomf. ut solet.

540. ἀδίκου pro ἐχθίστου Rob.— δάκος Barocc.

541. εἰκῶ vulg. sed εἰκὼ Regg. A. B. Turn. Brunck. et rell. recte.

542. ἢ 'ξωθεν ex conjectura dedit Glasg., obsequentibus Schütz. et Blomf., sed non opus est; ἔξωθεν opponitur illi, quod præcessit ἔσω πυλῶν: *non intra mœnia admittetur, sed extrinsecus queretur*, omissa autem est copula adversativa, quod fieri solet ad augendam oppositionis vim; idem probat lectio cod. Guelph. ex interpretatione nata ἔξωθεν δ' εἴσω et quod in M. 1. 2. Ox. Ar. legitur φέροντι δὲ μέμψεται.

543. πικροῦ Colb. 1. Reg. L. Guelph. — κροτισμοῦ vulg. Schwenk. sed κροτησμοῦ Regg. A. B. M. 1. 2 Rob. Brunck. et rell.—πόλιν M. 1.

544. θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀλ. vulg. θεῶν θελόντων ἂν ἀλ. Reg. A. Barocc. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. utrumque adversus metrum; quare Brunck. dedit θεῶν θελόντων δῆτ' ἂν ἀλλ., Schütz. et Schwenk. θεῶν θελόντων κἂν ἀλ., quod habet Ven. ap. Burton., Blomf. θ. θ. τάδ' ἂν ἀλ. ex Arnaldi emendatione, Wunderl. p. 170. proponit θεῶν θελόντων ταῦτ', vel ἄρ', vel

ΧΟΡΟΣ.

545 ἰκνεῖται λόγος διὰ στηθέων, στρ. γ'.
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων κλύων 550
ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

550 ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·

τ' ἂν, quod in Reg. B. superscriptum est, et τὰν voluit etiam Elmsl. in Quarterly Review IX. p. 221. Facillima emendatione versus restitui potest sic: θεῶν θελόντων ἂν δ' ἀλ., unde etiam librorum lectiones facillime explicari possunt, offensi enim insolita particulæ δέ collocatione alii eam ante ἂν posuerunt, alii prorsus omiserunt. Eadem ratione in Aldina transposita est Suppl. 999. τέρειν δ' ὄπωρα, et quarto loco reperitur Suppl. 201. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετάπειν. Pers. 716. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν. Agam. 661. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρόρει κακά. Omnibus his locis insolentioris collocationis causam in metri necessitate quærendam esse patet, quæ et nostro loco obtinet. Sed vulgatam religiose in textu retinui.

546. ὀρθιος Blomf. ex Wakefieldii conjectura, quæ vim poeticam infringit.

547. Non respondent sibi hic versus et antistrophicus, ut vulg. leguntur, et in textu eos dedi, de qua re tamen editores omnes securi fuerunt. Primus sensit Seidl. de vers. dochm. p. 43., qui, strophico non mutato, antistrophicum ita legit: δορίτονα κάκ' ἐκτρέποντες εἰς. Sed et γᾶς ab eo sine librorum auctoritate omissum est, et κλύων, quum ad Chorum referatur, feminino genere dici debet, in quo neminem editorum offendisse miror; nam Brunckii explicatio, κλύων positum esse pro κλυούσῃ μοι, nemini probari potest. De vitio monet Colb. 1., qui κλύσω' habet, primusque animadvertit Wunderl. p. 24. Veram igitur puto emendationem Hermanni, qui El. metr. p. 279. hunc et antistrophicum versum ita refingit:

μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσᾳ.
δορίτονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς.

nisi quod accusativum κλύουσαν præfero, tum ad hiatum vitandum, quem versus sequens a vocali incipiens efficeret, tum quia sequente ἀνοσίων facile poterat terminatio ᾱν absorberi. Illo autem recepto, locus simillimus erit ei, qui legitur Choeph. 396. πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον. cf. Herm. ad Vig. p. 876. 896. Seidl. ad Eur. Troad. 1075. Brunck. ad Prom. 217. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 693. Add. (p. 116. ed. Lips.) Wyttenb. ad Plutarch. p. 161. E. Præterea postquam κλύουσαν in κλύουσ' corruptum erat, facile fieri poterat, ut librarii, quum participium non intelligerent, et cum πλόκαμος construendum putarent, κλύων rescriberent.

548. εἴθε οἱ θεοὶ vulg. εἴθ' οἱ θεοὶ Vienn. A. εἰ θεοὶ θεοὶ Med. εἴθε γὰρ θεοὶ Regg. A. B. H. K. L. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. et sic Brunck. et rell. εἴθε δὴ suspicatur Schwenk.

549. ὀλέσειεν M. 2. ὀλέσειαν Reg. G.—γῇ Ald. Rob.

550. σωφρονέστατον Med. Seld. codd. ap. Steph. Brunck. Glasg. Blomf., sed σωφρονέστερον Mosq. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. Schwenk., quod et ego præferendum duxi.

551. μάντιν τ' Ald. Rob.

Digitized by Google

Ομολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος 555
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
555 μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον· 560
καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν
ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν,
560 δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος,
καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς, 565

552. Ὁμολωΐσι Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Rob. Turn.—πύλαισι M. 2.—Hunc cum sequente versu omittunt Barocc. Ald.

553. βιάζει Rob.

554. σταράκτορα Reg. A.

556. Ἐρινύος Med. Blomf. — πρὸς πολλὰν M. 2.

557. κακῶν δ' Colb. 1. M. 2. Guelph. Ald. Turn.

558. αὖθι Schütz.—πρόσμορον ἀδελφεὸν vulg. sine sensu et metro, nec variant libri, nisi quod προσμόραν habet Med., πρὸς μόρον Ald. πρόσπορον var. lect. in Brunckii cod., et deinde ἀδελφὸν Rob. Varia tentarunt interpretes, quæ omnia, interdum satis inepta, afferre longum foret. Brunck. dedit ὁμόσπορον κακορροθῶν, Schütz. δύσμορον ἐς ἀδελφεὸν, Blomf. προσμολὰν ἀδελφεὸν, Buttler proponit προσμολόντ' ἀδελφεὸν, Burgess. in Append. ad Eur. Troad. p. 134. καὶ τὸν σὸν αὐτάδελφον εἰς ὁμόσπορον, Herm. obss. critt. p. 52. αὖθις εἰς ὁμόσπορον κάσιν, Heur. Voss. πρὸς μόριμον ἀδελφεὸν. In his tantis tenebris novare aliquid summæ incogitantiæ foret, neque tot conjecturis novam addere juvat, dicam tamen quid sentiam. Vocabulum ἀδελφεός in tragicorum senariis non occurrit, nam quæ hujus formæ exempla collegit Seidl. ad Eur. El. 134., ea omnia e lyricis carminibus petita sunt; ἀδελφεὸν igitur emendationem metricam pro ἀδελφὸν, quod Rob. habet, hoc autem interpretamentum esse censeo genuini ὁμόσπορον, cujus pars remansit in corrupto illo πρόσμορον vel πρόσπορον, et quo refertur glossa in cod. Brunckii τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπόρου, ἐκ τῆς αὐτῆς σπορᾶς γεννηθέντα. Jam quum glossema simul cum parte genuinæ lectionis in textum venisset, extrusum est vocabulum antecedens, quod metro officiebat. Sic igitur exhibendum hunc versum existimo: καὶ τὸν σὸν αὖθις πρὸς * ὁμόσπορον.

559. ὄμμα pro ὄνομα reposuit Schütz., probatum ab Herm. l. l., receptum a Blomf., quod quamquam per se bonum sensum præbet, recipere tamen nolui, quia, si quando reliqua clariora erunt, fieri potest, ut his quoque vocabulis: ἐξυπτιάζων ὄνομα lux affulgeat, nam nomen ejus alta voce inclamans, quod vult Buttlerus, vix significare possunt.

560. δὶς ἐν omisso τ' Blomf. — τελευτῇ M. 1.— δυσεκτελές θ' οἱ τοὔνομ' dedit Schütz. male, nam Amphiaraum δ' Πολύνεικες πολυνεικὲς exprobrantem exclamasse, id quidem satis perspicuum est, verba autem ἐν τελευτῇ, quæ ad præcedentia referuntur, propter illorum obscuritatem non satis intelligi possunt, nec tamen propterea mutanda sunt.

561. λαλεῖ pro λέγει Vienn. B. — τοῦτ' ἔπος ὁ Turn. τοῦτος Vienn. A. Ald.

562. ἦ ποῖον Colb. 1. 2. Reg. N.

Digitized by Google

καλόν τ' ἀκοῦσαι, καὶ λέγειν μεθυστέροις,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
565 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα.
μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ 570
ἁλοῦσα, πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
570 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
τοιαῦθ' ὁ μάντις, ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων 575
πάγχαλκον, ηὔδα. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,

ἢ θεῖον Rob., et sic Schütz. et Blomf., quod, per se bonum, ex uno libro non erat recipiendum, quum vulg. nihil habeat reprehensionis.

563. μεθ' ὑστέροις Guelph.

565. ἐπ' ἀκτὸν Guelph.—ἐμβεβηκότα Mosq. 2.

566. μητρὸς δὲ Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. male, aperte enim sibi respondent μητρός τε et πατρίς τε. — πηγὰς Guelph. Vienn. A. In Turn. post πηγὴν colo distinguitur, ut hæc verba cum præcedentibus jungantur. — Hunc versum ita edidit et explicavit Schütz.: μητρὸς δὲ πηγὴ τίς κατασβέσει δίκην; *Matris vero cæsæ vindictam num fons aliquis restinguet?* sed nemo ita dixit μητρὸς δίκη, nemo δίκην σβεννύναι. Vulgatæ sensus hic est: *Matris vero fontem quodnam jus exsiccabis?* μήτηρ de patria dictum est, ut supra v. 16. Soph. Œd. Col. 1480. πηγὴ autem σβέννυσθαι dicitur Agam. 888. θάλαττα Agam. 958.

567. πατρὶς δὲ Regg. A. B. K. Med. Colb. 1. M. 1. 2. quod recepit Blomf. non melius, quam versu præcedente. πατρός τε Guelph. Vienn. C. Ald. Turn.

568. πῶσσοι Ald. — ξύμμαχος Brunck. et rell.

569. δὴ om. Ald.

570. ἐπὶ χθονός Reg. K. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Rob. Spurius hic versus Schützio videtur, assentiente Buttlero, tum quia χθόνα etiam versu præcedente occurrit, de quo jam sæpius sermo fuit, tum quia mortis genus, quod Amphiarao impendet, nimis clare exprimitur, sed ὑπὸ χθονὸς κεκευθὼς nihil aliud est quam *sepultus*, quod bene probavit Blomf.

572. τοῖαδ' Colb. 2. M. 1. τοῖα δ' Reg. H.—εὔκηλον var. lect. ap. Steph. et in ed. hujus fabulæ, quæ Paris. 1587. prodiit, Schützio probata.—νεμῶν Mosq. 1. νόμον suprascr. ω Reg. K. ἔχων Med. Colb. 1. Ald. Rob., et hoc et illud e glossemate natum, significat enim νέμων idem quod νεμῶν. v. Lobeck. ad Aj. 367.

574. δίκαιος pro ἄριστος, qui hunc versum laudant, Plato de Rep. II. p. 362. A. et Plutarch. Aristid. c. 3., et, qui eos exscripserunt, Suid. v. δίκαιος. Damasc. ap. Phot. p. 1032. Sed illos vocabulum in usum suum commutasse vel ex eo patet, quod Plutarchus ipse ἄριστος habet de aud. poet. p. 32. D. et Apophth. p. 186. B. Tamen illorum auctoritate commoti sunt Porson. et Blomf., ut δίκαιος in textum reciperent.

Digitized by Google

575 βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα.
τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας 580
πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
580 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος. 585
Ατης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται·
ἢ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ
585 ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ,
ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει·
ἢ ξυμπολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὤν, 590
ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

575. ἄλοκα M. 1. αὔλακα Guelph. Vienn. A. C. Plutarch. de capienda ex inim. ut. p. 88. B. Damasc. p. 1032. 1056. Suid. l. l. sed ἄλοκα etiam Plat. et Plutarch. locis ad versum præcedentem laudatis.

576. ἀφ' ἧς Glasg. ex Plutarch. Aristid. c. 3. et de aud. poet. p. 32. D. sed ἐξ ἧς reliqui loci laudati tuentur.

577. ἀντέρωτας Guelph.

578. ὃς om. Guelph.—θεὸν cod. Barocc. 68. ap. Blomf.

579. ξυναλάσσοντος Ald.—βροτοὺς Barocc.

580. τοῖς M. 2.—δυσσεβεστάτοις Regg. G. K. L. Mosq. 1. M. 2. Rob., quod vulgatæ prætulit Schütz. sine causa.

582. οὐδὲν κακίον Reg. G.—καρπὸν οὐ κομιστέον dedit Schütz. et cum versu sequente conjunxit, ne hic seorsim et loci communis instar positus videatur, sed vid., quæ ad eum dicentur.

583. Hunc versum uncinis inclusit Glasg., ejecit Blomf., tanquam proverbialem, et a lectore quodam appictum. Sed hujus proverbii nulla alibi est mentio, et versus, Æschylo dignissimus, propter sequentia necessarius est, nec quidquam offensionis habet, si cum his magis, quum cum præcedentibus jungitur; quare puncto versus præcedentis fine interpunxi.

584. εὐγενὴς suprascr. in Colb. 1. 2.

585. ναύτοισι Colb. 2. καύταισι Blomf. ut solet. — ἐν πανουργίᾳ τινὶ Regg. K. L. κἂν πανουργίᾳ τινὶ conjecit Stanl., καὶ πανούργοισίν τισι Arnald. καὶ πανουργίαν τίνων dedit Schütz. male hæc omnia; vulg. bene se habet, re pro personis posita, ut sæpe. Exempla habet Blomf.

586. ξὺν invitis libris Brunck. et rell.—θεομίσῳ Guelph. Barocc. Ald.

587. ξυμπολίταις Regg. A. G. Seld. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Blomf. ξὺν πολίταις Regg. B. H. K. L. Colb. 1. Turn. Vict. ξυμπολίτης ex conjectura dedit Schütz., offensus dativo ξυμπολίταις, quem Brunck. jam recte vidit a ταὐτοῦ pendere.—ἀνδράσι M. 1. 2. Guelph. Ald. Turn.

588. ἀμνήμοσιν M. 2.

Digitized by Google

ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
590 πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη.
οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνὴρ, 595
μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ
595 τείνουσι πομπὴν, τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν,
Διὸς θέλοντος, συγκαθελκυσθήσεται.
δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, 600
οὐχ ὡς ἄθυμος, οὐδὲ λήματος κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
600 εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.

589. τ' αὐτὸν Ald.—ἐκδίκως vulg. Brunck. Blomf. in quo sensum non video. ἐκδίκως Regg. A. B. Seld. codd. ap. Steph. Ald. Turn., et sic dare voluit Brunck., dedit Glasg., quod sensui aptissimum est. ἐν Δίκης ex conj. Schütz., qui propterea etiam ταὐτῷ—ἀγρεύματι reposuit, ἐκ Δίκης suspicatur Blomf.

590. παγκοίνως Colb. 2. — δάκῃ Vienn. D. 'δάμη Brunck. et rell. addito propter omissum augmentum apostropho, qui in omnibus libris recte abest. vid. ad v. 441.

591. οὕτως δ' Reg. A. Colb. 2. M. 2. et suprascr. in Reg. B.—Οἰκλέως Ar. Οἴκλεος M. 1. 2.

592. εὐσεβὴς ἀγαθὸς M. 1. ἀκαθὸς εὐγενὴς Rob. εὐγενὴς etiam Reg. G. M. 2. Guelph. Seld. et suprascr. in Colb. 1. M. 1.

594. θρασιστόμοισιν M. 1.—ἀνδράσιν Glasg. et rell.—βίᾳ φρενῶν Reg. C. Med. Seld. Colb. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Ven. apud Burt.

595. τὴν deest Guelph. — πόλιν vulg. et editores omnes, sine sensu. De fuga interpretantur, quamquam non de fuga sed de morte vaticinatum erat oraculum; et de morte Amphiarai Eteoclem loqui etiam propter antecedentia exempla virorum justorum cum injustis pereuntium necessarium est. Quare πόλιν recepi, quod præbent Regg. A. B. C. N. Seld. Barocc. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Ald. Rob., idque, commate post πομπὴν posito, ita explico: *cum iis abripietur deorum ad iter in longinquam urbem faciendum.* μακρὰ πόλις de Orco dictum est, cogitatione ita supplendum: non in nostram, sed in remotam illam inferorum urbem venient. Non inepta igitur, quod Brunckio videtur, est glossa in Regg. A. B. ἤγουν εἰς τὸν Ἅιδην.

596. ξυγκαθελκυσθήσεται invitis libris Brunck. et rell.

597. μὴ δὲ Ald. Rob.—πόλας Seld.

598. ἄθυμον vulg. Brunck. Glasg. Schütz. ἄθυμος Regg. G. K. L. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Barocc. Guelph. Vienn. A. B. D. Ald. Rob., quod recte recepit Blomf., male conferens v. 239., nam illius loci alia est ratio. Hic mutata est constructio et sequens οἶδεν magis respicitur quam præcedentia. ἄθυμον autem ex correctione non intelligentium ortum esse liquet. — λήμματος Guelph.

600. ἔστι Colb. 1. 2.—θεσφάτοις Vienn. B. D. θεσφάτοις τοῦ Reg. G. Seld. Rob.

601. λαλεῖν pro λέγειν M. 2.

Digitized by Google

ὄμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν, 605
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
605 ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. 610

ΧΟΡΟΣ.

κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἀντ. γ'.
ἡμετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις εὐτυχῇ,
610 δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς
ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. 615

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει

603. ἐχθόξενον Seld.—ἀντιτάξομαι Rob.

604. τὸν deest Guelph.—φύσει pro φέρει Med. M. 2. Seld. Colb. 2. Rob. var. lect. in Regg. A. B., quod recepit Blomf., sed aut nulla, aut durissima est constructio, quamquam et ipse φύσει vix e glossemate irrepere potuisse fateor. Facilius ferrem, si quis φύει reponeret. cf. Lobeck. ad Aj. 1066.

606. ἁρπᾶσαι Ald. Rob.—δορὶ Reg. E.—παρ' ἀσπίδος a sinistro latere bene explicant Brunck. Schütz.

607. θεοῦ τε Guelph.

608. δικαίους λιτὰς Reg. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C. D. suprascr. in Vienn. B. δικαίους λόγους M. 2. Lips. 1. codd. ap. Steph. et ap. Turn. var. lect. in Vienn. B. C. Rob.

609. ἡμετέρους M. 2. suprascr. in Vienn. B. et var. lect. ap. Steph. et in Vienn. C. ἐμοὺς Rob.—τελοῖθ' Ar. εὖ τελεῖτε Rob., quos secutus Blomf. dedit: ἐμὰς εὖ τελοῖθ', quia strophicis hoc aptius respondeat. Sed nulla est mutandi causa.—Totum versum Rob. sic legit: ἐμοὺς εὖ τελεῖτε πόλιν εὐτυχεῖν, quæ lectio correctori debetur, qui non recte se habere versum putavit, nisi si ad amussim strophico respondeat.

610. δορύπονα Seld. M. 1. Vienn. B. D.—γᾶς τῶνδ' ἐπιμόλους Rob. γᾶς πρὸς ἐπιμόλους vulg. sed πρὸς omittunt Regg. A. C. E. G. K. L. Seld. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1. Brunck. Schütz. Blomf. sed sensu perquam incommodo. Mihi placere Hermanni emendationem ἐς γᾶς ἐπιμόλους, ad strophicum monui.

611. δ' om. Barocc. Ald.—ἔκτοσθεν Reg. B. M. 1. Barocc. Ald. Rob. Turn., sed ἔκτοθεν, quod cum reliquis libris Brunck. et rell. dederunt, metrum postulat.

612. ὁ Ζεὺς Vienn. A. C.—κανεῖ Reg. G. κονεῖ M. 1. 2. κονοῖ Rob. καίνοι Med.

613. Pro τόνδ' Brunck. suspicatur νῦν, Blomf. dedit τόν τ', sed τόνδ' eadem ratione dictum est, ut v. 390. cf. Erf. ad Soph. Œd. R. 101. ed. min.—ἑβδόμοις Colb. 1. ἑμδόμαις Ox.

614. λέγω Reg. G.

Digitized by Google

615 οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας, 620
σοὶ συμφέρεσθαι, καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τώς σ' ἀνδρηλάτην
620 φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον·
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ, καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς, ἐποπτῆρας λιτῶν 625
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος,
625 διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανευμένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. 630
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει, ΚΑΤΑΞΩ Δ' ΑΝΔΡΑ ΤΟΝΔΕ, ΚΑΙ ΠΟΛΙΝ

615. οἵας ἀρᾶται Reg. C. Vienn. A. C. Turn. οἷα γ' ἀρᾶται M. 1. Vienn. D. οἷα γὰρ ἀρᾶται Vienn. B. οἷα ἀρᾶται Ald.—τύλας pro τύχας Ald.

616. χθονὸς Reg. L.

617. ἐξιακχάσας Ald. Turn. Vict. ἐξιακχεύσας Rob.

618. ξυμφέρεσθαι Brunck. et rell. invitis libris.—Argutiæ sunt, quibus concludit Schütz. legendum esse κτανεῖν θανὼν.

619. ζῶν suspicatur Schütz. pessime.—τ' ὡς omisso σ' Rob. θ' ὥς σ' Guelph., quod recepit Blomf. sed vid. Erf. ad Soph. Œd. R. 80. ed. min. Elmsl. ad Eur. Med. 313.—ἀνδρηλάθῃ Ven. apud Burt. ἀνδρηλατῶν mavult Blomf. sine causa.

621. αἰτεῖ Rob. γενεθλίους θεοὺς Colb. 1.

622. γᾶς vulg. sed γῆς Med. M. 1. 2. suprascr. in Reg. B. Ald. Brunck. et rell. τε γᾶς Guelph.

623. βίᾳ Ald. Rob.

624. καινοπληγὲς Reg. L.—εὔκυκλον Ald. Turn. Vict. cum plerisque codd. εὔθετον Regg. A. B. Seld. Rob. var. lect. in M. 2. et ap. Steph. quod receperunt Brunck. et rell. et præferendum sane est, præsertim quum facile intelligi possit, εὔκυκλον ex v. 471. et 572. irrepere potuisse, εὔθετον non item.

625. προσμεμηχανημένον Mosq. 1. Med. Seld. Regg. G. L. Colb. 1., quod recepit Blomf. ut v. 523. sed rarior forma præferenda est.

626. τευχιστὴν Reg. H. Barocc. M. 1. 2. Vienn. B. C. Ald. Rob. Turn. τευχιστὸν Viteb.

627. ἄγοι Ald.

628. φασὶν Viteb. — γράμματα Guelph.

629. λέξει Med. M. 2.—κατάξω τ' ἄνδρα Reg. B., quod receperunt Brunck. Glasg. Blomf. κατάξω γ' ἄνδρα ex conjectura Schütz., sed nullam video mutandi causam, quum inscriptionis initium ex præcedentibus ita supplendum sit: Δίκη εἰμὶ vel Δίκη μὲν εἰμὶ, κατάξω δ' ἄνδρα etc. Nam quod Schützius putat, inscriptionem

Digitized by Google

630 ΕΞΕΙ, ΠΑΤΡΩΩΝ ΔΩΜΑΤΩΝ Τ' ΕΠΙΣΤΡΟΦΑΣ.

τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς· 635
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

635 ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
ὤμοι, πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. 640
ἀλλ' οὔτε κλαίειν, οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
640 ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ·
εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα, 645

revera ex his senariis constitisse: Αἴκη κατάξω γ' ἄνδρα etc., ridiculum est.

630. πατρῴαν ἕξει M. 1. 2. ἕξει πατρῴαν Seld., quod receperunt Glasg. et Blomf., et commate ante δωμάτων posito cum præcedentibus junxerunt. Sed non est, cur magis hoc placeat quam vulgatum, nisi forte propterea, quod ex vulg. lectione τε tertio loco positum est, quod non recte fieri posse putavit Pors. ad Toup. emend. in Suid. p. 489. sed oblocutus est jam Herm. ad Hecub. 77. et Reisig. ad Soph. Œd. Col. 473.—τ' om. Vienn. B. D.

631. εἰσὶ Viteb.

632. πέμπειν γνῶθι τίνα M. 1.— δοκεῖ Med. Reg. H. Guelph. δοκεῖ σοι Colb. 1. Ald.

633. τῶνδε Colb. 1. Viteb.

634. μέμψει Glasg. et rell. sine libris.

636. πολυδάκρυτον Schol. A. B.— ἡμὸν Rob. ὠμὸν Barocc. Ald. male, receperunt tamen Schütz. Schwenk.

637. δὲ νῦν ἀραὶ Viteb. δὴ ἀραὶ νῦν Vienn. A. C. Ald. Rob.

638. κλάειν adversus librorum auctoritatem Brunck. et rell.—οὔτε δύρεσθαι Blomf. ex præcepto Porsoni, qui ὀδύρομαι tragicis sine jure denegat.

639. τεκνοθῇ Ald.— δυσφοράτατος Regg. K. L. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Vienn. B. D.

640. Πολυνείκῃ et punctum post λέγω vulg. Πολυνείκη Ald. Πολυνείκει Reg. B. Brunck. Schütz. Blomf. Sed versus a sequentibus disjunctus sensu caret, (inepte vertit Schütz.: *Jam autem Polynici, vere ita nominato, hæc dico*). verba ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα cum versu sequente jungenda esse perspicuum est, dedi igitur Πολυνείκη λέγω, eaque commatibus inclusi. Accusativus autem hoc sensu non minus bene dicitur, quam dativus, v. Lobeck. ad Aj. 570.

641. εἰσόμεθα Vienn. A. B. C. D. Ald. οἰσόμεσθα M. 1. — τοὐπίσημ' Regg. C. G. Med. M. 1. Ven. 1. Guelph. Vienn. B. C. D. Seld. Barocc. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod recipere non dubitarem, si vocabuli τὸ ἐπίσημα aliud exemplum reperiretur.—ὅποι Rob. Vict.

Digitized by Google

ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
645 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, 650
οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος,
Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο·
650 οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος 655
Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
τούτοις πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυστήσομαι
655 αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
ἄρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος 660
κνημῖδας, αἰχμὴν, καὶ πετρῶν προβλήματα.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ

643. σὺν τύφῳ vulg. συμφοίτῳ Rob. συμφοίτῳ Med. M. 1. σὺν φοίτῳ Regg. A. B. C. E. F. H. K. L. Colb. 1. Seld. Barocc. Ven. 1. Guelph. Mosq. 1. 2. Schol., quod recte receperunt Brunck. et rell.

644. παρθένου δίκην Ald.

645. φρεσὶ M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn.

646. φεύγοντα mavult Blomf. sine causa.

647. οὔτε φηβήσαν τά Ald.

648. συλλογῇ Ald. Rob. Turn. Vict. ξυλλογῇ Brunck. et rell.

649. προσεῖδε ex Scholiasta interpretatione legendum censuerunt Stanl., Martin. var. lectt. IV. 19. Markl. ad Eur. Suppl. 958. idque receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Sed etiamsi multis poetarum locis hoc confirmari potest, non tamen ideo omnium librorum lectio relinquenda est, nam et προσειπεῖν curæ et honoris signum est, quod et Schwenk. recte vidit.

650. οὐδ' ἐν Regg. A. B. Barocc. M. 1., quod receperunt Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. sed nescio, quo jure vulgatæ præferendum sit.—κατουχίᾳ Schütz. errore typ.

651. νῦν συμπαραστατεῖν Ald. νῦν παραστατεῖν Regg. A. B. H. Med. Colb. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Ven. 1. Mosq. 2. Rob., quod receperunt Brunck. et Blomf., quorum tamen hic in notis vulg. mavult, nec video, cur sit ab ea discedendum.

653. φρενὸς Guelph.

655. αὐτῷ Reg. L.

656. ἄρχοντι γὰρ Colb. 1.

657. ξὺν Brunck. et rell. invitis libris.

658. κνημῖδας Ald. Rob.—αἰχμῆς Seld. Colb. 1. Reg. H. Schol. B., quod recepit Blomf., sed neque ocreæ apte possunt προβλήματα πετρῶν vocari, neque probabile est, eum solas ocreas postulasse. — πετρῶν M. 1, Guelph. Rob. Schol. B. et var. lect.

Digitized by Google

660 ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις
ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρσιον. 665
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

665 εἴτερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ,
ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
κακῶν δὲ καὶσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς. 670

ΧΟΡΟΣ.

τί μέμονας τέκνον; μήτι σὲ θυμοπλη- στρ. α'.
θὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'

in Seld. M. 2. Vienn. D., quæ lectio non contemnenda est.

660. ὀρμὴν Colb. 1.—ὁμοίως Ald. —αὐδουμένῳ Guelph.

662. ἀνδροῖν Seld. — αὐτοκτόνως Barocc. αὐτόκτονος taciti ediderunt Schütz. Blomf. et sic scribit Lobeck. ad Aj. 841.—θάνατος ἂν αὐτοκτόνος conjecit Elmsl. ad Soph. Œd. R. 60. male.

664. πέρας Colb. 1. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald.

665. Turbas inutiles in his versibus excitant interpretes. Schütz. v. 667. ante 666. ponendum putat, Buttler. v. 666. ante 665. ita ut ille Eteocli, hic Choro tribuatur, Blomf. comma ante αἰσχύνης posuit, et post v. 666. duos tresve versus excidisse ex Schol. verbis colligit, quæ sententia neque Schol. verbis comprobatur, et propterea omnino rejicienda est, quod et in sequentibus terni semper Eteoclis versus Chori cantibus interpositi sunt. Mihi quidem hi versus nulla mutatione egere, sed hunc sensum pulcherrimum præbere videntur: *Si quis malum aliquod* (i. e. mortem) *sine dedecore suscipit, esto; nullum enim est nisi in morte lucrum; malum autem cum dedecore junctum, omni gloria caret.* Hoc igitur dicit: Si fratri obviam iero, mortem gloriosam obibo, nec quidquam detrimenti capiam, quum mors lucro habenda sit; sin vero periculum fugio, cum morte, quam effugere non possum, simul ignominiam subibo. Ex his simul elucet, pro vulg. φέροι ex M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. φέρει recipiendum esse, quod et Blomf. dedit.

666. ἐν Vienn. A. B. C. D. Barocc. Schol. A., quod recepit Blomf., sine sensu.

667. καὶσχρῶς Rob.—οὔτιν' vulg. οὔ τιν' Brunck. et rell.

668. τί μέμονας Med. Seld. Reg. L. M. 2. Schol. B. Brunck. τί καὶ μέμονας Rob. τί μέμηνας Vienn. B. D. Vict. et, ut videtur, codd. plerique. τί μέμηνας Ald. Turn. καὶ μέμονας Glasg. Schütz. Blomf., quæ mutatio minime necessaria est, quum τί μέμονας et sensui et metro sufficiat. Sed si in quo libro illud τί abesset, malim μέμηνας, τέκνον; reliquæ enim lectiones ex emendatione metrica propter non intellectam versus dochmiaci rationem natæ videntur.—τέκος Reg. H.—μή τις σὲ Vienn. A. B. C. Vict.

669. θυμοπλήθους Guelph. Rob. — δορύμαργος Reg. L. M. 1. 2. Vienn. B. D.—ἄτη M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

Digitized by Google

670 ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεὸς,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν 675
Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

ΧΟΡΟΣ.

ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ- ἀντ. α'.
675 νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' ἀρὰ 680
ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

ΧΟΡΟΣ.

680 ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου. κακὸς οὐ κεκλή- στρ. β'.
σῃ, βίον εὖ κυρήσας· μελαναιγὶς δ' οὐκ

670. ἀρχὴν M. 2.

672. παρὰ Κωκυτοῦ Reg. L.—Inutilis est Blomfieldii conjectura: ἴτω κατ' οὖρον. κῦμα Κωκυτοῦ 'λαχεν Φοίβῳ κ. τ. λ.

673. πᾶν om. Ven. 1. — Λαΐου Colb. 1.

674. θυμὸς pro ἵμερος Rob. Brunck. male.—ἐποτρύνει M. 2. Rob. Brunck. non minus male, utrumque enim metrum pervertit.

675. πικρόκακον Rob.

676. θεμιτοῦ vulg. θεμιστοῦ Med. idem jam metri causa emendaverat Pauw. et reposuerat Brunck. ex var. lect. Reg. B. ἀθεμίστου, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

677. γὰρ καὶ Rob.—αἰσχρὰ vulg. ἐχθρὰ Regg. A. E. F. K. L. et var. lect. in B., Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Mosq. 1. Seld. Vienn. B., quod propter oppositum φίλου recte receperunt omnes præter Glasg.—μοῦ Regg. K. L. —τελεία Regg. K. L. τελεῖ Barocc. Ald. Rob. τελεῖν Turn.—ἀρὰ τέλει Colb. 1. Blomf. in Appendice cum Hermanno de elisione τέλει' ἀρὰ dubitans, τελεῖν legendum putat. Et revera illud τέλεια per se etiam incommodi aliquid habet, et oppositorum φίλου et ἐχθρὰ concinnitatem turbat.

678. ξηροῖς τ' Colb. 1.—ἀκλαύτοις Blomf. sine causa.—ὄμμασιν Glasg. Blomf.

679. μόρον Colb. 1. Guelph. Ald. Turn.—Schütz. ita edidit: λέγουσα προτέρου κέρδος. ὕστερον μόρου. Buttler. Blomf. Schwenk., qui vulg. retinent, ita explicant, ut dicat, mortem celerrimam seriori præferendam esse, qui sensus extricari non potest, nisi subaudito μεῖζον vel μᾶλλον, quod omitti non poterat. Si ad verbum vertas, sensus hic est: *denuntians lucrum, quod prius erit morte posteriore*, i. e. victoriam, quam sequetur mors, qui sensus, consulto obscurius expressus, aptissimus videtur.

680. μὴ ποτραίου Ald.—κακὸς δ' οὐ Vienn. B. C. D. δειλὸς οὐ Regg. G. K. L. Colb. 2. Ven. 2. Seld. Rob. —οὐκ ἐκλήσῃ Guelph. Rob.

681. κεκλήσει invitis libris Glasg.

Digitized by Google

εἶσι δόμον Ἐρινύς, οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν 685
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ὅτε σοι παρέσταχεν· ἐπεὶ δαίμων ἀντ. β'. 690
λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλ-
λακτὸς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·

et rell.—πρὸς μελαναιγὶς Vienn. B. D. —δ', quod ante οὐκ libri omnes habent, omiserunt, præeunte Pauw. et Arnald., Glasg. et rell. male, metro enim non officit.

682. δόμον vulg. adversus metrum. δόμων Reg. A., quod mavult Blomf. et recepit Schwenk. nescio quomodo genitivum explicantes. δόμους ex conjectura dedit Brunck., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.—Ἐρινὺς Blomf. —οὔτ' ἂν vulg. οὔτ' ἂν Ald. οὐδ' ἂν Rob. ὅταν Seld. M. 1. 2., quod receperunt Glasg. (ubi ἐν χερῶν ὅταν legitur) Schütz. Blomf. Schwenk. Seidl. de verss. dochm. p. 166., sed illud οὔτ' ἂν tam exquisitum est, ut, quomodo faciliorem lectionem extrudere poterit, intelligi nequeat. Malui igitur vulgatam mendosam retinere, quam lectiones improbabiles recipere. Mihi quidem versus ita legendus videtur: εἰς δόμον εἶσ' Ἐρινύς, οὔτ' ἂν χερῶν.

683. δέχονται Rob.

684. παρημελήμεθα Ald.

685. ὀλομένουν Guelph.—οὐ θαυμάζεται Vienn. A.

686. τί γ' οὖν M. 1. τί νυν Blomf. eadem de causa, qua v. 190. τί δ' οὖν, et eodem vitio, quo v. 224. μή νυν reposuit.—μόρον ὀλέθριον Guelph.

687. Schützius totam hunc stropham, quam conjecturis non ornavit sed oneravit, sic edidit:

νῦν τάδε σοι παρέσταχεν ἔπη θυμὸς·
λῆμα δ' ἂν ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸν ἴσως ἀνέλθοι· θαλερωτέρῳ πνεύματι νῦν ἔτι ζεῖ.

quarum mutationum nulla opus est, pleræque etiam sensum pervertunt. Sic primo statim versui, quasi grammaticæ græcæ prorsus ignarus, hunc sensum tribuit: *Nunc quidem ista verba tibi animi fervor suggerit.* Non minus facile carebimus iis, quæ suspicatur Blomf. ἐπεὶ δαμὲν λῆμα τὸ σὸν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸν κ. τ. λ.—νῦν ὅτι Rob. De νῦν ὅτε vid. Herm. ad Vig. p. 919.—παρέστηκεν Guelph. Barocc. Ven. ap. Burt.

688. λήμματος Colb. 2.—ἀντροπαίᾳ vulg. ἀντροπαίου Mosq. 1. ἐν τροπαίᾳ Ald. Turn., quod cum Blomf. recepi, præferendum sane Heathii mutationi, qui legi vult ἂν τροπαίᾳ—ἴσως ἀνέλθοι, poscit enim ἴσως quasi suo jure ἂν juxta se positum.—χρόνια Seld. Barocc. Ald. Turn. Vict.

689. ἂν ἔλθῃ Colb. 2. Reg. L.

690. ζῇ Rob.

691. ἐξέζησαν Reg. L. ἐξέζεσαν Barocc. Guelph. Ald. Rob. Turn.—ματεύματα Guelph.

Digitized by Google

ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων 695
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.

ΧΟΡΟΣ.

πείθου γυναιξὶ, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

695 λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐ δὲ χρὴ μακράν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ ἄλθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. 700

ΧΟΡΟΣ.

νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

ΧΟΡΟΣ.

700 ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

θεῶν διδόντων, οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

692. ἐνυπνίων φαντασμάτων vulg. et sic Glasg. Schütz. probante Pors. ad Eur. Orest. 401. ἐ. φαντασμάτων Ald. φαντασμάτων ἐνυπνίων M. 2. φασμάτων ἐνυπνίων Reg. A. Seld. M. 1. var. lect. in Reg. B. Rob., idque receperunt Brunck. et Blomf., qui φάσμα usitatius nostro dicit; sed ob illud ipsum non præferendum est. Et φάντασμα satis tuentur loci a Porsono laudati.

693. δοτήριοι Med. δατήριον Ald.

694. πιθοῦ Blomf. secundum ea, quæ ad Prom. 282. monuerat, et sic Elmsl. ad Med. 1216.—γυναιξὶν Med. —καίπερ μὴ Reg. L. Rob.

695. ἄνη τις Med. Seld. (teste Blomf.) codd. ap. Steph. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Schwenk. ἄνυτις M. 1. 2. Barocc. Seld. (teste Buttl.) Ald. Rob. Turn. Vict. ἄνυσις Regg. G. H. Colb. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. ἀνῇ τις Blomf. quod non intelligo. ἔσῃσις conj. Buttler. Sed recepta lectio proba videtur.—οὐδὲ vulg. οὐ δὲ Rob. et sic recte Schütz. Schwenk. Blomf.—μακρὰ Rob.

696. μ' ἔλθῃς Colb. 2. μήλθῃς Ald. μὴλθῃς Rob. Turn. μὴ ἔλθῃς Blomf.—ἐφ' om. Colb. 2.

697. τεθεγμένον Guelph.—τί μ' M. 1.—Hunc et duos, qui sequuntur, versus inverso ordine poni et Eteocli tribui vult Schütz., inepte; in commentario tamen locum recte explicat.

698. δίκην var. lect. ap. Schol. A., quæ placet Blomf., male.—γε om. Guelph.—Interrogationem in fine versus habet M. 1. quod probat Buttl., male; non est *injusta victoria* sed *turpis* i. e. ita reportata, ut Eteocles ipse a periculo abfuerit.

699. στέργειν γ' Guelph. στέγειν Ald.—τέκνος Vienn. B. τοῦτος Vienn. C.

701. ἐκφύγῃ M. 2. Ald.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον στρ. α'. 705
θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναληθῆ, παπόμαντιν
705 πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέσαι τὰς περιθύμους
κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα. 710
παιδολέτωρ ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.
ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ ἀντ. α'.
710 Χάλυβος Σπυθῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος, 715
χθόνα ναίειν διατήλας,
ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν,

702. Strophæ quæ sequitur versus ita disposuit Gaisf. ad Hephæst. p. 294., ut choriambici evaserint, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 425. Sequitur tamen illum in plerisque Blomf.—τὴν Lips. 1.—ὠλεσίοικον Reg. L. Lips. 1. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. ὠλεσίδομον var. lect. ap. Steph.

703. θεὰν Reg. G. Seld. Barocc. M. 1.—Post hunc versum legitur ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε in M. 1. 2. Colb. 1. Reg. G. Ven. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn. οὐ γὰρ ν. π. κ. γ. Ven. 1. Barocc. οὐ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε Ald. ἃ γὰρ νύκτωρ παρελεύσατο καὶ γέγονε Rob. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε Ar. Ox. Vict. quæ et sensu et metro spuria arguuntur, et omittuntur a reliquis codd. et edd. inde a Cantero.

705. εὐκτέαν Seld. — Ἐρινὺν Seld. Ald. Blomf.

706. ὑπερθύμους Regg. G. K.

707. τοῦ βλαψίφρονος M. 2.—Οἰδίποδος Barocc. Ald. Οἰδιπόδᾳ Turn.—Οἰδιπόδα βλαψίφρονος edidit Blomf. choriamborum suorum causa, mutato etiam antistrophico.

708. παιδολέτω Ald.—δ' ἔρις Vict. Brunck. Glasg. Schütz. sed δ' abest M. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. et recte omisit Blomf.—τάδ' Vict. sed δδ' Regg. A. B. Colb. 1. M. 2. Guelph. Lips. 2. Barocc. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

709. ξένους δὲ κλήρους Barocc. ξένους δὲ κλήροις Ald. ξένος δὲ κλήροις Colb. 1. Mosq. 2. Vienn. A. B. C. D. Turn. ξένος δὲ κλῆρος Rob.—ἐπινωμᾷν Reg. L. ἐπινωμᾷ Mosq. 2.

710. χάλυψ ὁ Σκυθῶν male et sine necessitate emendavit Stephanus, cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 162.

711. χρηματοδέτας Guelph. χρηματόδοτας Seld.

712. σίδηρος Guelph. Ald. Turn.

713. διατύλας Guelph.

714. ὁπόσων Ald. Turn. ὁπόσοις Med.—ἂν ante καὶ legitur vulg. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz., sed omittunt Med. Seld. Reg. K. Colb. 1. M. 2. et quemadmodum ex præcedente ὁπόσαν facile nasci poterat, ita neque metrum illud admittit, de quo mox dicturus sum, neque sensus, quem non ceperunt editores. Omnes enim aut εἴη aut πρέποι aut simile quid ad infinitivum κατέχειν subaudiendum esse putant, quod quomodo

Digitized by Google

715 τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.
ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνω- στρ. β'.
σιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι, 720
καὶ χθονία πόνις πίῃ
μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,
720 τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἄν σφε λούσειεν; ὦ
πόνοι δόμων νέοι παλαι- 725
οῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.
παλαιγενῆ γὰρ λέγω ἀντ. β'.
725 παραιβασίαν ὠκύποινον·

fieri possit non video; imo locus ita est supplendus: χθόνα ναίειν διαπήλας, ὑπόσων καὶ φθιμένοισι κατέχειν διαπάλλει. Quod quum non intelligerent, omnes etiam φθιμένους ex Brunckii conjectura receperunt; versum igitur ita ediderunt Brunck. Glasg. Schütz.:

ὑπόσων ἂν καὶ φθιμένους κατέχειν,

qui jam propterea strophico non bene respondet, quod βλαψίφρονος secundam syllabam producere deberet; Blomf. autem, qui in stropha Οἰδιπόδα βλαψίφρονος scripserat, dedit, quæ his responderent, καὶ φθιμένους ἂν κατέχειν. Sed φθιμένοισι, quod sensum postulare vidimus, habent libri omnes; et quod ad metrum attinet, strophico, qui ionicum a minore cum pæonico exitu habet ⏑ – – | ⏑⏑ – ⏑ –, ad amussim respondebit antitheticus, si legeris ὑπόσων καὶ φθινομένοις κατέχειν, sed etiam sine mutatione responsio salva videtur, hanc enim formam ⏑ – – | ⏑ – ⏑⏑ – recte illi respondere puto, pro certo affirmare nequeo, quum pæonum ratio propter rariorem usum nondum satis perspecta sit. Ceterum junctos cum ionico a minore pæones habes etiam Choeph. 801.

τὸ δὲ καλῶς κτάμενον, ὃ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός.

716. ἐπεὶ δ' ἂν Guelph. Mosq. 2., quod recepit Blomf. male. — αὐτοὶ κτάνωσιν Ven. 1. Barocc. Guelph. Ald. Turn. Vict. αὐτοὶ κτάνωσι Vienn. A. B. C. D. Viteb. Mosq. 2. αὐτοκτόνως var. lect. ap. Turn. Steph. et Rob. (nescio an codd. rell.) quod receperunt Brunck. et rell. omnes, propterea in antistropha mutare coacti. Vulgatum retinui, sed verum mihi videtur αὐτοκτονοῦσι, quod in utramque partem facile corrumpi poterat, et legitur Soph. Ant. 56. Hoc recepto, nihil in antistropha mutandum est, sensus autem videtur egregius.

717. αὐτοδάϊκτως Reg. G.

718. Correctione indigere hic versus videtur Hermanno El. metr. p. 431., quia choriambus est pro diiambo, quem antistrophicus habet, sed de necessitate dubito.

719. φόνιον M. 1. Colb. 1. Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. 2. Viteb. codd. ap. Turn. φόνον Reg. G.

720. καθαροὺς Mosq. 1. ex rasura. καθαρμὸν Guelph. Barocc. Vienn. C. Mosq. 2. κάθαρμα suprascr. ον Med.

721. λαίσειεν Ald.

722. παλαιοῖς vulg. παλαιοῦσι Ven. 2. Seld. Mosq. 1. Glasg. et rell.

723. ξυμμιγεῖς vulg. συμμιγεῖς Reg. G. Guelph. Mosq. 1. 2. Glasg. et rell.—κακοῖσι Reg. G. M. 1. Ven. 2. Mosq. 1.

725. παραιβασίαν Reg. B. (et plerique, credo, alii codd.) Ald. Rob.

Digitized by Google

αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.
Ἀπόλλωνος εὔτε Λάϊος
βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
μεσομφάλοις Πυθικοῖς
χρηστηρίοις, θνήσκοντα γένν-
ας ἄτερ, σώζειν πόλιν.
κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις, στρ. γ'.
ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα. παράνοια σύναγε
νυμφίους φρενώλεις·
κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει· ἀντ. γ'.
τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει

Turn. Vict. Brunck., quod unice verum est, et strophico recte respondet. παραβασίαν Seld. nescio an alii codd. Stanl. Glasg. Schwenk. Propter αὐτοκτόνους in strophico repositum Schütz. et Blomf. παρβασίαν legunt, quam conjecturam protulerunt Erf. ad Soph. Ant. 779. ed. maj. Herm. El. metr. p. 431., Porsono tribuit Blomf.

726. εἰς M. 1.—μὲν pro μένει Ald.

729. μεσομφάλοιν Rob.

730. θνήσκοντα M. 2. Guelph. Viteb. Ald. Rob. Turn.

731. γένας Mosq. 1. 2. — ἅτερ Ald. Turn.—σώσειν suspicatur Blomf. male. — Post πόλιν commate interpungunt Glasg. et rell., ut stropha sequens in media periodo incipiat. Quod fieri vix potest, et ita displicuit Vossio in censura Æschyli Schütziani, ut v. 727. εὔτε in ἦλθε mutari voluerit, quod non intelligo. Sed aperta in præcedentibus est anacoluthia, quum Chorus loquendo ita se implicuerit, ut verbum omiserit. Patet hoc ex δ' in primo strophæ sequentis versu; quare post πόλιν plenius interpunxi.

732. δ' ejecerunt Glasg. Blomf. male.—ἐκφίλων Ald. Rob. Turn. Vict. — ἀβουλίᾳ Regg. G. K. L. Viteb. Ven. 2. var. lect. ap. Steph. ἀβουλίας Vienn. A., idque suspicatur Blomf., male. Sensum bene explicat Erf. ad Soph. Antig. 1204. ed. min.

733. γείνατο vulg. adversante metro. ἐγείνατο Regg. G. K. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell. — αὐτῷ Seld. Mosq. 1. 2.

734. Οἰδίποδα vulg. Οἰδιπόδαν suprascr. in Reg. B. recepit Brunck., quem reliqui secuti sunt.

735. ὅστε Mosq. 1. ὅς Reg. G. — μητρὸς vulg. sed μὴ πρὸς Regg. A. B. Seld. Barocc. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Viteb. Ald. Rob. Brunck. et rell. ματρὸς Med. Reg. L.

736. ἐκτράφη M. 2.

738. ἔτλη Med. Mosq. 1. — παράνοια Reg. G.—σύν γε Ald. συνάγαγε Regg. G. H. K. Colb. 2. M. 1. Seld. Mosq. 1. συνάγαγεν Colb. 1. δὲ συνάγαγε Rob. συνάγαι Mosq. 2.

739. φρενώλης suprascr. ει Med.

741. πίπτον Vienn. B. D. πίπτον

τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ- 745
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
745 τείνει πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῇ. 750
τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ, στρ. δ'.
βαρεῖαι καταλλαγαὶ,
750 τὰ δ' ὁλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστῶν 755

Brunck. Schütz. et Schwenk. quod barbarum recte vocat Herm. ad Herc. fur. 1371., argumentis prolatis in censura Heraclidarum Elmsleii in Classical Journal XXXVIII. p. 284. sqq. ubi et noster locus tangitur.

742. τροχαλὸν Regg. E. G. Viteb. Vienn. D.—κινύμναν Colb. 1.

744. ἀλκὴν Mosq. 2. quod recepit Schütz., qui male sic explicat: *in medio vero brevi intervallo latitudine sua turris præsidium præbet.* δι' ὀλίγου cum ἀλκὰ jungendum esse, patet ex Eur. Phœn. 1114. δορὸς ἀλκὴ δι' ὀλίγου. Blomf., si quid mutandum sit, ἄλκαρ sibi placere dicit. — ὀλίγον Guelph.

745. ἐνεύρει Mosq. 1. 2.

746. δὲ om. Colb. 1.

747. μὴ καὶ πόλις M. 1. Regg. G. K.

748. Intolerabili hiatu laborat hic versus, quem vulgo iambicum haberi ex antistrophico apparet, nec tamen quisquam editorum in eo offendit, nisi quod Blomf. versum vocabulo παλαίφατοι claudit, et ἀραὶ versus sequentis initio ponit. Sed non magis hoc verum videri potest, quam quod Lachmann. de chor. syst. p. 72. Aldinam lectionem παλαιφάτων commendat, hæc enim sensu caret et correctorem metricum redolet. Nihil in hoc versu mutandum videtur, qui ex antispasto et dochmio constat, ita ut vocalis longa sequente vocali corripiatur, quem hiatum in dochmiis solennem esse, recte docuit Seidler. p. 95., in eo errans, quod ad priorem tantum antispasti arsin eum pertinere putat, cui sententiæ hic ipse versus repugnat, indubitatum, ut mihi videtur, exemplum exhibens hiatus in alteram arsin cadentis. Jam vero apparet, in antistrophico cum Rob. τόσον pro vulgato τοσόν δ' legendum esse, hoc enim metro non intellecto originem debere perspicuum est.—τέλεια Turn. Vict. Reg. B., quam correctionem metricam esse, ex Schol. A. patet. τέλειοι M. 1. et suprascr. in Med. Reliqui codd. et edd. τέλειαι recte.—παλαιφάτων Barocc. Ald.

750. τελόμεν' Seld. Barocc. Colb. 1. Reg. E. τελίμεν Ald. τελάμεν' suprascr. in M. 2. τελλομένα Mosq. 1. τελούμεν' M. 1. Mosq. 2. Vienn. A. C. quod recepit Blomf., male, nam et mutare propterea in antistropha coactus fuit, et ineptum fuisset dicere, ea quæ perficiuntur non imperfecta præterire.—οὐ παρέρχεται bis positum in Mosq. 2. ante et post τελούμεν'.

751. πρόπρυμναν Ald. Rob. πρόπρυμνον Turn. quod omisso δ' recepit Blomf. sine causa.—ἐκβολὴν var. lect. in Schol. A.

752. ἀλφηστῶν Guelph. ἀλφηστάων Vienn. B. D. Reg. B. unde Brunck. ἀλφηστῶν dedit, quod receperunt re-

Digitized by Google

ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.
τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν ἀντ. δ'.
755 θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεως πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον, 760
ἀναρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;
760 ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων στρ. ε'.
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν 765
μαινομένᾳ κραδίᾳ
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
765 πατροφόνῳ χερὶ τῶν
κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

liqui. Idem in Med. legitur, sed reliquis libris dissentientibus repudiavi.

753. ὄλβον Reg. G. — παυχυνθεὶς Colb. 1.

754. τοσόνδ' vulg. τόσονδέ γ' Seld. τόσον Rob. quod propter antistrophicum recepi.

755. καὶ om. M. 2. δὲ καὶ Barocc. Ald.

756. πολύβοτος vulg. πολύβοστος Mosq. 2. πουλύβοτος emendavit Heath., quod editores omnes receperunt præter Blomf., qui, quum in stropha τελεύμαν' receperit, ita scribit: τῶν πόλεως, πολύβοτός τ', audacter et metro inconcinno. Omnem vim poeticam infringit Schützii emendatio, in textum ab eo recepta: πουλύβοτοί γ' αἰὼν' ὅσον τότ' Οἰδίπουν βροτοὶ "τιον.

757. ὅσων τότ' Οἰδίπου Barocc.

758. ἀναρπαξάνδα Colb. 1. Ald. τὴν ἀρπαξάνδραν legendum putat Hermannus teste Seidl. de vers. dochm. p. 190. ἀναρπάξανδρον Blomf. sed v. Lobeck. ad Aj. p. 242.

759. θῆρ' conj. Stanl. et Bentl. male.

761. γένετο Guelph.

762. μαινομένῃ Ald. μαινομένῃ M. 2. Rob. Turn. — καρδίᾳ Seld. Barocc. Ald. καρδίᾳ Med. Reg. L. M. 2. Vienn. A. B. D. Rob.

764. κάκ' ἐτέλεσε vulg. κακὰ τέλεσε Seld. κάκ' ἐτέλεσεν Med. et sic recte Glasg. et reliqui. Brunck. Heathio auctore dedit κακά γ' ἐτέλεσσε, in notis autem mavult κάκ' ἐκετέλεσσε. Neutro opus est.

765. χειρὶ M. 1. 2.

766. κρεισσόνων τέκνων Regg. G. K. Guelph. Seld. Rob. var. lect. ap. Steph. κρείσσων τέκνων Mosq. 2. κρείσσω τέκνων Regg. A. E. suprascr. in Reg. B. Barocc. Ald. κρισσοτέκνων Mosq. 1. Reliqui κρεισσοτέκνων recte. —δ' ἀπ' ὀμμάτων Med. Seld. Regg. B. H. L. Colb. 1. Ald. Turn. Vict. ἀπ' ὀμμάτων Regg. G. K. Vienn. A. B. C. D. Rob. δ' ὀμμάτων Reg. A. Brunck. propter antistrophicum; eadem de causa ὀμμάτων omisso δ' ἀπ' Glasg. Blomf. γ' ὀμμάτων Schütz. Non in hoc versu, sed in antistrophico aliquid mutandum videtur, præpositis enim et sensus et metri causa necessaria est. Nugatur etiam Schütz. in eo, quod κρεισσότεκνα ὄμματα explicat *oculos liberorum potentiorum*, qui sunt *oculi liberis potiores*, nam de exercatione Œdipi hic sermonem esse, et eodem referri δίδυμα κακὰ non dubito. —ἐπλάχθη Mosq. 1.

Digitized by Google

τέκνοις δ' ἀραίας ἀντ. ε'. 770
ἐφῆκεν ἐπικότους τροφὰς,
αἴ αἴ, πικρογλώσσους ἀρὰς,
770 καί σφε σιδαρονόμῳ
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω, 775
μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.
775 πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν·
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου 780
πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
780 ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις·

767. Non respondet versus strophico, qui dochmius est, quod nullus editorum animadvertit præter Bothium. Is ὡραίοις dedit, sed facilius metrum restitui potest, τέκνοισι scribendo.

768. ἀφῆκεν Reg. G. Guelph. Mosq. 2. Turn. — ἐπικότους τροφὰς libri omnes, nisi quod Ald. ἐπικότας et Reg. E. ἐπιτρόπους habet, et egregius est vulgatæ lectionis sensus: Œdipus, qui educationem victumque debebat filiis suis, dedit quidem, sed ἀραίας, ἐπικότους τροφάς, quæ deinde explicantur apposito πικρογλώσσους ἀρὰς. Recesserunt tamen a vulg. editores omnes, nam ἐπίκοτος τροφᾶς Heathio auctore dederunt Brunck. Glasg. Blomf., ἐπικότους τροφᾶς Schütz. Schwenk. et Wunderl. p. 119., quæ quum per se sensu commodo carent, tum cogunt ἀραίας ἀρὰς conjungere, quod nescio quomodo explicandum sit.

769. πικρογλώσσου ἀρᾶς Ald. ἐπικρογλώσσου ἀρᾶς Barocc.

770. ἥ σφε Ven. 2.—σιδηρονόμῳ Mosq. 1. Turn.

771. διαχειρίᾳ libri omnes præter M. 1., qui διαχειρίαν habet, utrumque sine sensu et metro. Elegantissima emendatione in Glasg. repositum est διὰ χερὶ ποτὲ λαχεῖν, quam recepit etiam Blomf. Violentior est Schützii mutatio χερί ποτε διαλαχεῖν.

773. Non respondet versus strophico; sed recentiores editores, qui strophicum mutarunt, hunc intactum reliquerunt. Varia tentarunt Pauw. Heath. Arnald. Buttler., γε, τὰ, γ' ἁ, τάδε post τελέσῃ inserentes. Mihi legendum videtur μὴ τελέσειε, optativus enim huic loco aptissimus est.

775. δούλιον Viteb. et sic Blomf. ut semper.

776. πέπτωκε δ' Med.—ὀβρίμων Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Barocc. Rob. quod receperunt Brunck. Glasg. Blomf.

777. πόλις τ' Colb. 1.—εὐδεία M. 1.—ἐν εὐδιᾳ' στι vel ἐν εὐδίᾳ 'τι suspicatur Blomf.

779. στένει Rob. et Stanl. vitio typ. στέργει Colb. 1. M. 1. Mosq. 2. Vienn. B. D.—φερεγγύους Rob.

780. ἐφραξάμεθα Mosq. 1. 2. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob.

Digitized by Google

καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἕξ πυλώμασι·
τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας 785
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας.

ΧΟΡΟΣ.

785 τί δ' ἐστὶ κρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

[πόλις σέσωσται, βασιλέες δ' ὁμόσποροι]
ἄνδρες κεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων - - - - 790

ΧΟΡΟΣ.

τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

φρονοῦσα νῦν ἄκουσον, Οἰδίπου γένος - - - -

ΧΟΡΟΣ.

790 οἴ ἐγὼ τάλαινα, μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. 795

781. καλῶς δ' Colb. 1. 2. M. 1. Rob. et suprascr. in Med.—πλεῖστα ἐξ Viteb. Mosq. 1.

782. ἑμδόμας et ἑμδομαγέτας Barocc. — ἑβδομαγέτης Mosq. 1. quod recepit Blomf., qui suspicatur ἑβδομαγέτης.

783. Οἰδίπους Mosq. 1.—Post γένει comma in Ald. Rob.

785. κρᾶγμα vulg. κρᾶγος Regg. A. B. Seld. M. 1. Colb. 2. Vienn. A. C. Rob., quod recte prætulerunt Brunck. et rell.—νεόκηρον Mosq. 2. Guelph. νεότοκον Reg. H. Colb. 1. suprascr. in M. 2.—πόλει καὶ πλέον Rob. πόλει πλέον Med. M. 1. Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

786. βασιλέως Med. Reg. H. βασιλεῦς Reg. G. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 1. 2. Rob. βασιλεῖ Ald. Hunc versum recte uncinis inclusserunt Glasg. Schütz. et ejecit Blomf., turbat enim et sensum et versuum singulorum alternationem, et infra iisdem verbis recurrit. Ineptus est Buttler., qui hunc versum retinendum, sequentem autem ejiciendum putat.

787. χειρῶν M. 1. Ald. Rob.—αὐτομάτων Med. sed suprascr. κτόνων.

788. τί δ' ἔπος Vienn. A.—λόγον Barocc. Ald.

789. Interrupti sermonis notam omittunt Glasg. Blomf. male.

790. οἱ ἐγὼ Ald. Rob. Turn. Vict. quod recte retinuit Blomf. οἴ 'γὼ editores reliqui.

791. γε μὴν M. 1. νῦν Guelph. Mosq. 2. Viteb. Vienn. A. Rob.—κατεσποδημένοις Guelph.

792. κεῖθεν Rob. κεῖσθον Med. sed suprascr. ἠλ.—βαρέα μὲν, ὅμως M. 1. 2. Rob. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Regg. C. G. K. L. Ven. 2. βαρέα γ' οὖν, ὅμως Blomf. quod maxime displicet. Vulg. δ' οὖν nihil habet offensionis, modo comma, quod vulgo subjicitur, sustuleris.—φράσω Reg. E.

Digitized by Google

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίρεντ' ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

795 αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται, 800
δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
800 ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,
πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.
πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν 805
πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
805 δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους

793. οὕτος Guelph. — ἠνήρεντ' Turn.

794. οὗτος Guelph. ὅντως Vienn. A. C. quod recepit Schütz., pessime.

795. ἐναλοῖ Guelph. ἐναλοῖ Mosq. 2.

796. Hic versus et seqq. usque ad φορούμενοι in cod. Viteb. Choro tribuuntur, quem sequitur Blomf. Neque mihi hoc displicet; unum enim versum Nuntio tribui necessarium fere videtur propter ordinem præcedentium, sequentia autem Chori personæ aptiora sunt quam Nuntii. — χαίρειν κακὰ καὶ Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. — δακρύεσθαι Vienn. A. C. Viteb. Turn. Vict. δακρύεσθαι Med. Colb. 1. Mosq. 1. Vienn. B. D. δακρύεσθαι Regg. A. B. H. K. L. M. 2. Ven. 2. Sold. Ald. Rob. et sic recte Brunck. et rell.

799. χρημάτων M. 2. — παμπησίαν Mosq. 1.

800. τάφῳ Regg. G. K. L. Ven. 2. Ald. Rob. — χθόνα suspicatur Brunck., quia genitivus χθονὸς nihil habeat, a quo regatur, idque recepit Blomf. sed ταφῇ χθονὸς jungendum et ad ἣν supplendum est παμπησίαν.

801. δυσποτμῶν M. 1.

802. βασιλείοιν Med. Barocc. Mosq. 1. Ald. — Hunc et sequentem versum ejici vult Buttler. propter frigidam tautologiam, quæ tollitur, si præcedentes versus Choro, hi duo Nuntio tribuuntur, de quo supra dictum est.

803. πέπτωκεν Regg. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Barocc. Mosq. 1. Viteb. Ald. πέπτωται Rob. — γᾶ Barocc. Mosq. 1. γᾶν Colb. 2. M. 1. Viteb.

804. πολισσοῦχοι vulg. adversante metro. πολισοῦχοι Guelph. Vienn. A. B. D. Ald., quod cur recipere noluerint editores, non video, omnes enim πολισοῦχοι dederunt. πολισσοῦχοι Ged habet Tzetz. ad Hesiod. Op. 126.

Digitized by Google

τούσδε ῥύεσθε·
πότερον χαίρω, κἀπολολύζω 810
πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι,
ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας
810 ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;
οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν 815
καὶ πολυνεικεῖς
ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ.
ὦ μέλαινα καὶ τελεία στρ.
815 γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά,
κακόν με καρδίαν τὶ περιπιτνεῖ κρύος·
ἔτευξα τύμβῳ μέλος 820
ὡς Θυὰς, αἱματοσταγεῖς
νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους

806. τούσδε ῥύεσθαι Mosq. 1. τούσδ' ἐρύεσθε Mosq. 2. De syllaba brevi in fine versus vid. Seidl. de verss. dochm. p. 80., quare non necessarium puto, quod legi voluit Herm. de Metr. p. 293. τούσδε φυλάσσετε, quod suprascriptum est in Mosq. 2.

808. σωτηρίᾳ Regg. E. G. Colb. 1. Guelph. Viteb. Vienn. A. C. σωτηρία Mosq. 1.—Versus est paræmiacus exitu spondaico, cujus generis exempla habent Gaisf. ad Hephæst. p. 288. Herm. El. metr. p. 378. Sed hic nostrum versum corruptum putat, et mihi quoque rarius aliquod vocabulum hic olim lectum fuisse videtur, cujus glossa erat σωτηρίᾳ, quod deinde versus causa in σωτῆρι corruptum est. Nam neque ad sensum satis commodum est σωτῆρι, neque syllaba brevis in fine versus eandem excusationem habet, quam v. 806.

810. πολεμάρχους vulg. πολεμάρχας Seld. Vienn. B. D. var. lect. in Reg. B., quod recipi voluit Brunck., recepit Schütz. et Schwenk. sine ulla necessitate. Blomf. recte adfert Choeph. 1065. πολέμαρχος ἀνήρ.

811. καὶ κατ' Ald. Rob. quo confirmatur emendatio Blomfieldii, qui verbis transpositis dedit καὶ πολυνεικεῖς κατ' ἐπωνυμίαν, quam transpositionem sensus fere postulat.—ἐπωνυμίην vulg. ἐπωνυμίαν Reg. A. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

815. γένος Colb. 1. Reg. G.—Οἰδίπου γ' M. 1. 2. Οἰδίπου omisso τ' Rob.

816. κακόν μου M. 1. Colb. 2. Reg. G. Guelph. Mosq. 1. Vienn. A. Ald. Turn. Vict. κακόν μοι Colb. 1. Viteb.—κραδίᾳ Turn. Vict. καρδίᾳ Reg. G. Colb. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Rob. Brunck. Glasg. Schütz., sed καρδίαν propter constructionem legendum esse, probavit Brunck. idque recipere voluisse Schützium ex ejus adnotatione apparet. Legitur autem καρδίαν in Med. M. 1. 2. Regg. H. L., quare cum Blomfieldio recepi.—περιπνεῖ Colb. 1. Guelph. περιπίπτει Regg. G. K. Seld.

817. μέλος τύμβῳ Seld.

818. ὡς omittunt Med. Barocc. Colb. 1. Guelph. Reg. E. Ald. Turn. et cum iis Blomf., recte, ni fallor. θυὰς ὡς Reg. G.—θυὰς vulg. sed θυὰς Med. Brunck. et rell. ut supra v. 480.—αἱματοστυγεῖς Ald. Rob.

819. δυσμόρους vulg. δυσμόρως

Digitized by Google

820 θανόντας· ἦ δύσορνις ἅ-
δε ξυναυλία δορός.
ἐξέπραξεν, οὐδ' ἀπεῖπε ἀντ. 825
πατρόθεν εὐκταία φάτις·
βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.
825 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν,
καὶ θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.
ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰρ- 830
γάσασθ' ἄπιστον· ἦλθε δ' αἰ-
ακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ.
830 τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος· ἐπῳδός.
διπλαῖ μέριμναι, διδυμάνορα
κἀκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα 835
τέλεια τάδε πάθη. τί φῶ;
τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
835 δόμων ἐφέστιοι.
ἀλλὰ γόων ὦ φίλαι κατ' οὖρον
ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν 840
πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται

Regg. A. B. Seld. Guelph. Mosq. 2. Vienn. C. Brunck. Schütz. Schwenk. Blomf. δυσφόρους Reg. L. Colb. 1. Mosq. 1. Viteb. Ald. δυσφόρως Med. Barocc. Vienn. A. Sed vulgatum ut magis poeticum retinui.

820. θανόντα Rob.

821. ξυναυλίᾳ Ald. δουρὸς Guelph.

822. ἀπεῖπεν Med.

823. πατρόα Reg. K.

824. ἄπιστα Rob. ἀπείστοι suprascr. in Vienn. D. quod recepit Schütz. male. v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1443.

825. μερίμναι M. 1. Ald.—πόλιν Guelph. Barocc. Vienn. B. D. Ald. Rob.

826. καὶ omittunt Med. Colb. 1. Seld. Vienn. A. B. C. D. et cum iis Blomf., qui in strophico ὡς ejecerat.

828. εἰργάσασθε Ald. Turn. Vict.—ἦλθ' αἰακτὰ Guelph.

830. τρέπτος Seld.

831. δίδυμ' ἀνορέα Barocc. Guelph. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. δίδυμ' ἀνορέᾳ Turn. Vict. διδυμανόρεα Seld. Rob. διδυμανόρια var. lect. in Turn. δίδυμ' ἄνορα Colb. 2. M. 1. δεδυμάνορα Reg. A. Brunck. et rell.

832. αὐτόφονα Turn. Post hoc voc. punctum habet Rob.

833. τάδε om. Barocc. Ald. τὰ Vienn. B. C. D. Turn. Vict. τε Vienn. A. δὲ τὰ Colb. 2. τὰ δὲ Reg. K. M. 1. 2. τάδε Reg. A. Ven. 2. Seld. Rob. Brunck. et rell.—παθεῖν Ven. 2.

834. πόνων om. Rob.

835. δομάτων Rob.

836. γόον vulg. γόων M. 1. Seld. Rob. et suprascr. in Reg. B. et sic Brunck. et rell.

837. κράτα Vienn. D.

838. πίτυλον Guelph.—αἰεὶ Vienn. A. B. Guelph. quod recepit Blomf. ἀεὶ Vienn. C. D.—In verbo ἀμείβεται,

Digitized by Google

τὰν ἄστονον, μελάγκροκον
840 ναύστολον θεωρίδα,
τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,
πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος 845
πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη.
845 θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως
οἶμαι σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης 850
τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος
850 ἰαχεῖν, Ἀΐδᾳ τ'

quod Schütz. *sequitur* explicat, offendit Wunderl. p. 181., qui Ἀχέροντα πέμπεται conjicit. Eadem de causa forsan Blomf. suspicatur ἀμείβει τὰν. Sed nihil mutandum est. Verbum paullo audacius sane adhibitum hunc habet sensum: intrat cymbam et cum ea per Acherontem in locum inferorum se confert.

839. ἄστολον var. lect. in Schol. B. idque probat Valck. ad Theocr. Adoniaz. p. 229. B. et recepit Schütz. Verba τὰν ἄστονον uncinis inclusit Blomf. ut spuria.—μελάγκαρον Ald. et var. lect. ap. Turn.

840. ναύστολον e glossemate natum putat Stanl. et ejecit Schütz. ut efficeret senarium, qualem obtrudere certe Æschylo non oportet: τὰν ἄστολον, μελάγκροκον θεωρίδα. Non melior est Blomfieldii versus: μελάγκροκον νεκυοστόλον θεωρίδα. Reposuit enim νεκυοστόλον ex Buttleri conjectura, quia Schol. A. explicat τὴν διάγουσαν τοὺς νεκρούς, quod nihil probat. ἄστολον pro ναύστολον habet Rob. ναυστολῶν suspicatur Schwenk. Mihi quidem hoc loco nihil prorsus mutandum videtur, nec quidquam offensionis in vulgata video, omnium librorum consensu comprobata, nisi quod fortasse ναύστολον abundare videri possit, sed consulto imaginem pulcherrimam multis verbis illustrasse videtur, quemadmodum mox dixit τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον, quibus iterum offensus Blomf. postremum verbum ejecit.

841. ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι Pauw. Glasg. Blomf. sed voce tantum hanc crasin efferendam esse docet librorum consensus.—ἀνάλιον ut glossema ejecit Blomf., de quo jam supra monitum est.

842. πάνδομον Guelph.

843. ἀλλ' ἤκουσ' Colb. 1. 2.—ἐπὶ πρᾶγος αἴδ' M. 2.

844. θ' ἠδ' Colb. 1. Guelph. Ald. θ' ἠδ' Rob. θ' ἠδ' Turn.

845. ἀδελφοῖς M. 2. Post ἀδελφοῖν vulg. interpungitur, et sic Glasg. Blomf., sed post Ἰσμήνη recte interpungunt Brunck. Schütz.

846. καὶ pro ἐκ Colb. 2.

848. ὑμᾶς Reg. G.

849. θ' om. Rob. Vienn. A.—ὕμνον τ' Colb. 2.—Ἐρινύος Blomf.

850. ἠχεῖν emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 752. qui ἰαχεῖν secundam producere frustra demonstrare conatur, ipse suis exemplis refutatus. Ἀΐδα Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. recte. Ἀΐδᾳ Vict. Glasg. Αἴδῃ Blomf., qui in notis Αἴδου mavult.

Digitized by Google

ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι
στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται, 855
κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
855 μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἰὼ ἰὼ δύσφρονες, στρ. α'.
φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
πατρῴους δόμους ἐλόν- 860
τες μέλεοι σὺν ἀλπᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

860 μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους
εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἰὼ ἰὼ δωμάτων ἀντιστρ. α'.
ἐρειψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας 865
ἰδόντες, ἤδη διήλ-
865 λαχθε σὺν σιδάρῳ.

851. ἐπιμάρπτειν var. lect. ap. Turn.

852. δυσαδελφωτάται Guelph.

853. ἐσθῆσι vulg. ἐσθῆτα M. 2. Rob. αἰσθῆσι Colb. 2. ἐσθῆσιν a Pauwio repositum receperunt omnes, recte.

854. κλάω Glasg. Blomf. invitis libris.

855. μὴ ἐκ Ald. Blomf.—μ' ὀρθῶς M. 1. ὀρθῆς suspicatur Blomf.

856. Quæ hinc usque ad v. 1007. sequuntur, vulgo monostrophica leguntur, antistrophica esse primus vidit Hermannus, quem sequitur Schütz. Quod illi recte quidem fecerunt, ita tamen, ut nobis quam plurimis locis ab iis discedendum sit.

857. φίλον Ald.

858. δόμους πατρῴους dederunt Schütz. et Blomf., quod sane propter metrum necessarium est, nisi forte in antistrophico est vitium, quod putat Lachmannus.

859. ἀκμῇ suprascr. λκ Colb. 1. αἰχμᾷ Regg. E. G. Seld. Barocc. var. lect. ap. Turn. et Steph., quod receperunt Brunck. Schütz. Schwenk. Blomf., sed non video, cur præstet vulgatæ.

861. εὕραντο Ald. Rob.—λύμᾳ M. 1. idque ex uno Reg. B. restituerunt Brunck. et Schütz.

862. ἰὼ semel Colb. 1.—δομάτων Rob. δόμων Barocc. Ven. 1. Guelph. Ald.

863. ἐρειψίτειχοι M. 1. ἐριψίτοιχοι M. 2. Seld. Viteb. Ald. Rob.—ἐπὶ pro καὶ Colb. 1.—πικρᾶς Rob.

864. ἤδη om. Turn. ἤδη Rob. τί δὴ metri causa dedit Lachm. de chor. syst. p. 78.

865. διηλλάχθαι Seld. — σὺν omit-

Digitized by Google

[οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ,
ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.]

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

870 δι' εὐωνύμων τετυμμένοι. στρ. β'. 870

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
σπλάγχνων τὲ πλευρωμάτων.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

* * * * *

tant Regg. A. K. L. M. 2. Brunck., quem Schütz. sequitur, metrum non curans.—σιδήρῳ M. 2. Guelph. Rob.

866. Hunc et sequentem versum omittit Ar. et e cod. Farn. exulare jussit Triclinius, eosque tum propter sensus ineptiam tum propter metrum spurios esse et ex Scholiastæ explicatione natos recte judicarunt Stanl. Herm., omiserunt Schütz. Blomf., uncis inclusit Glasg. Ceterum οὐκ ὅτ' ἐπὶ vulg. legitur, ὅτ' omittit Reg. A., quem sequitur Brunck.

868. Hemichorii persona vulgo non præfigitur, quam recte addiderunt Schütz. Blomf. — κατεύγματα, quod vulg. post Οἰδιπόδα legitur, recte omittunt Regg. A. B. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Seld. Barocc. Viteb. Mosq. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Brunck. et rell. sed sensum pervertit Schütz., qui propter illud omissum ἀληθῆς scripsit; neque ἀρὰν ad ἀληθῆ subaudiendum est, quod putat Brunck., sed est neutr. plur.

869. πότνι' Rob. — Ἐρωὺς Blomf. —ἐπέκρανε vulg. ἐπέκρανεν Ald. Rob. Schütz. Blomf.

870. Quæ sequuntur, Hermanno auctore Schütz. et Blomf. ita distribuerunt, ut v. 870. — 75. stropham, 876 — 881. antistropham, et 882 — 892. epodum efficerent. Sed versibus 870 — 881. stropham, 882 — 892. antistropham contineri recte vidit Schwenk., qui tamen de restituenda responsione desperat, viderunt Lachm. de chor. syst. p. 79., Elmsl. in Museo crit. Cantabr. VII. p. 458. et ipsum Hermannum nunc sententiam mutasse intelligi potest ex ejus El. metr. p. 257. — Abest hic versus Seld.

871. δῆτα Med. M. 2. Seld. Guelph. δῆ τάθ' Rob. —ὁμοῦ Reg. L.

872. τε om. Reg. E. Guelph. — πλευραμάτων vulg. quod retinent etiam Lachm. et Elmsl., qui in antistrophico legunt πέδον φιλανδρον μενεῖ. Sed ibi μενεῖ ad versum sequentem pertinere docet Hemichoriorum ratio ab illis neglecta. Quare, nisi in antistrophico versu aliquid deest, in nostro πλευρῶν legere velim. — Post hunc versum lacunæ signum posuerunt Lachm. et Elmsl., deesse enim versum, non solum antistrophicus docet, qui non habet cui respondeat, sed etiam Hemichoriorum ratio. Sed habeo, quomodo lacunam expleam, huc enim transponendum puto versum πεπλεγμένους ἐννέπω, quem infra metrum antistrophæ non fert, quique apte respondet antistrophico μενεῖ πτέρνά τ' ἐκγόνους. Facilior certe hæc est ratio, quam Lachmanni et Elmsleii, qui non solum hic lacunam ponunt inexplebilem, sed etiam infra mutare coacti sunt, ut habeant, quod versui illi respondeat.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

αἴ αἴ δαιμόνιοι,
αἴ αἴ δ' ἀντιφόνων
875 θανάτων ἀραί. 875

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

διανταίαν λέγεις πλαγάν.
δόμοισι καὶ σώμασι
πεπλαγμένους ἐννέπω.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἀναυδάτῳ μένει
880 ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς 880
διχόφρονι πότμῳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. ἀντιστρ. β'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

στένουσι πύργοι, στένει
πέδον φίλανδρον.

875. Non respondet versus antistrophico καὶ θανάτου τέλος, nec quidquam juvat lectio Ald. θανάτῳ, succurreret metro lectio Turn. θανόντων, quam recepit Blomf., nisi et ad sensum minus commoda esset, et necessarium videretur θανάτων, quia et in antistrophico idem vocabulum est, quod consulto quæsitum videtur. Hac quidem ratione melior, sed propter sensum respuenda est Lachmanni emendatio ἐκ θανάτων. Mihi in mentem venit αἱ θανάτων ἀραί, hoc enim facile excidere potuit.

876. μοι ante λέγεις inserui Schütz. propter eum, quem putavit, antistrophicum. — Hoc hemichorium ut antistrophico responderet, ita emendavit Lachm. Διανταίαν λέγεις πλαγὰν δόμοις δόμασιν πεπλαγμένους. Elmsl. καὶ retinuit, sed ἐννέπω et ipse ejecit. Sed versu πεπλαγμένους ἐννέπω hinc transposito, ut supra dixi, nihil mutandum est. — διαντέαν Guelph. δι' ἀνταίαν Ald.—πλαγὴν M. 2.

877. δόμασι Regg. K. L. Guelph.

878. πεπληγμένους M. 2. Ald. πεπληγμένη Reg. G. πεπληγμένην M. 1.

879. ἀναύδῳ Blomf. propter suum antistrophicum.

880. ἀραῖ Guelph. — ἀραῖον ἔκ τε πατρὸς dedit Lachm. metri causa, ut videtur, quod minime opus est; versus hic ut præcedens ex eorum genere est, quos tragicis usitatissimos, iambicos ischiorrhogicos recte vocari posse dicit Herm. El. metr. p. 234.

882. Hemichoriorum distributionem in hac antistropha, quam epodum videri Schützio et Blomfieldio supra monitum est, omittunt omnes præter Rob., quem sequi propter stropham necessarium erat. — δὲ omisso καὶ Vienn. B. D. δ' ἐς Guelph.—πόλιν τε Reg. K. Ven. 2. — ὑπ' ἀνδρῶν στόνος Reg. K.

883. στένει δὲ πέδον Turn. Vict. sed δὲ omittunt Regg. A. B. Seld. Barocc. Colb. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. et rell.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

885 μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις. 885

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

διὰ ὧν αἰνομόροις,
διὰ ὧν νεῖκος ἔβα,
καὶ θανάτου τέλος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρ-
890 διοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. 890

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. στρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

895 σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες; 895

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τάφων πατρῴων λαχαί.

885. δ' ἐπιγόοις M. 2. δ' ἐπὶ γόνοις Guelph.

888. μένος var. lect. pro τέλος in Mosq. 1.

889. ἐμοίρασαν ποδ' Ald.

890. ὡς Vienn. B. D. — Ἴσον vulg. ἴσον Vienn. B. D. Rob. Turn. Brunck. et rell. ἴσαν Ald. ἴσα Colb. 1. Schol. A. Verum videtur ἴσα, quod metrum poscit; διοι autem monosyllabum est.

892. οὐ καμεμφίᾳ Ald. ἀμεμφίᾳ etiam Rob.

893. ἐπιχαρὴς Reg. G. Vienn. B. D.

894. In hac quoque strophia et antistrophia Schütz. et Schwenk. hemichoriorum distributionem prorsus omiserunt, Brunck. et Blomf. ex parte. —σιδηρόπληκτοι Viteb. M. 2. Guelph. σιδαρόπληκτοι var. lect. ap. Steph. σιδηρόπλακτοι Regg. G. L. M. 1. Turn. Vict. σιδηρόπλακτα Ald. — ἔχουσιν Med.—Hanc et duas sequentes personas Hemichorii non agnoscit Ar., duas sequentes non agnoscit Rob., quem sequuntur Brunck. et Blomf.

895. σιδηρόπλακσοι Ald. σιδηρόπλακτοι Turn. Vict. σιδηρόπληκτοι M. 2. Guelph. σιδαροπλάκτους dedit Schütz., quia nominativus non bene cum λάχη coeat. Sed prorsus necessarius est propter sequens τίνες, metaphora autem pulcherrima est.—Post hunc versum in Med. Reg. L. inseritur τετυμμένοι δῆθ' ὁμοῦ.

896. τάχα δ' ἂν Colb. 1. Ald. — εἴπῃ Viteb.

897. λάχῃ Schütz., mutationis causa non addita.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς
προπέμπει δαϊκτὴρ γόος, αὐ-
900 τόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθὴς, ἐτύμως 900
δακρυχέων ἐκ φρενὸς, ἄ,
κλαιομένας μου, μινύθει,
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

905 πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. ἀντιστρ. γ'.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας. 905

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

πολυφθόρους ἐν δαΐδι.

898. Deest persona ΗΜΙΧ. in Barocc. Ald. Turn. — δεινὰν pro δόμων suspicatur Brunck. sine causa. — ἀχὼ μάλ' αὐτοὺς Guelph. μάλ' αὐτοὺς ἀχὼ Vienn. A. ἀχὼ ἐς αὐτοὺς Reg. K. Colb. 2. ἀχὼ εἰς αὐτοὺς Reg. C. ἀχὰ ἐς αὐτοὺς Med. ἀχὴν ἐς αὐτοὺς Seld. Rob. Hiatu versus laborat, ut vulgo legitur, quare Schütz. suspicatur ἀχὼ δ' ἐπ' αὐτοῖς, Blomf. dedit ἀχὼ 'π' αὐτοὺς, quod versum pessumdat. Verum videtur ἀχὴν, quod proposuit etiam Lachm. p. 79. ἀχὰν ἐς οὖς emendat Elmsl. ad Eur. Med. 147., antistrophici enim scriptura ei incerta videtur ad Med. 393.

899. πέμπει Colb. 2.—γόος τ' Rob.

901. δαΐφρων, quod vulgo legitur, metro non satisfacit. οὐ φιλόφρων dedit Schütz. δαϊόφρων, quod recepi, exhibent Blomf. Schwenk. Herm. El. metr. p. 425. Lachm. l. c. — δ' οὐ Med. Regg. C. E. L. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Seld. Barocc. Guelph. τ' οὐ Rob. — φιλαγαθὴς vulg. male. φιλογαθὴς M. 2. Seld. Brunck. et rell. φιλομαθὴς Vienn. C. — ἐτύμως om. Rob.

902. δάκρυ χέων ἐκ Ald. δάκρυ χέων δ' ἐκ Rob. δακρυχέων δ' ἐκ Reg. E. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. Viteb. δακρυχέω δ' ἐκ Reg. C. δάκρυα χέων ἐκ Guelph.

903. κλεομένας Reg. K. κλαομένας Glasg. Schütz. Blomf.

904. τοῖν δὲ Rob. — δυοῖν Med. δυεῖν Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz.

905. πάρεστιν δ' vulg. πάρεστι δ' M. 1. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. πάρεστιν omisso δ' Seld. πάρα δ' Regg. G. K. M. 2. Ven. 2.—ἀθλίοισι M. 1.

906. πολίταις vulg. πολιήταις Vict. πολίτας M. 2. et sic recte Brunck. et rell.

907. ξένων τ' ἐς Reg. G. Ven. 1. Barocc. Guelph. Rob. ξένων δὲ Reg. B. quod recipi voluit Brunck., recepit Schütz., propter præcedens μέν, sed τε optime se habet, μέν autem non sequente δέ sæpissime poni, notissimum est.

908. δαΐσι Reg. K. Vienn. B. D. δαΐω Guelph. Vienn. A. C. δαΐ Med. Regg. H. L. var. lect. ap. Steph., quod receperunt Schütz. Schwenk. Blomf. Lachm., sed vulgatum versus causa necessarium est.

Digitized by Google

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα
πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται.
παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα, 910
τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ-
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι, στρ. δ'.
διατομαῖς οὐ φίλαις,
ἔριδι μαινομένᾳ, 915
νείκεος ἐν τελευτᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
ζωὰ φονορύτῳ μέμικται·

999. Hemichorii personam non agnoscunt Turn. Vict.—ἡ τεκοῦσα Med. Regg. H. L. Colb. 2. M. 2.

910. πρὸ om. Reg. G. quod probat Elmsl. ad Eur. Med. 393. προπασῶν Seld. et sic Glasg. Blomf. male.

911. παιδογόνοι Colb. 2.—κέκλυνται Ald.

912. αὐτᾶς Ald. Rob. αὐτῆς Viteb. —αὐτῇ M. 2. Guelph. Viteb. Rob. αὐτὴ Ald. αὐτὰ Turn.—θεμένη M. 2. Guelph. θεμένη Ald. Rob.

913. τοίσυς δ' Ven. 2.—οἷδ' Turn.

914. ἐτελεύτησαν vulg. ἐτετελεύτησαν Colb. 1. ἐτέλεσαν Rob. τέλεσαν Seld. teste Buttl. ἐτέλεσεν idem teste Blomf. ἐτελεύτασαν Regg. A. B. L. Med. Brunck. et rell.—ἀλληλοφόνοις vulg. ἀλληλοφόνοισι Seld. M. 2. Rob. ἀλλαλοφόνοισι Guelph. ἀλλαλοφόνοις Regg. A. B. Med. M. 1. Brunck. et rell.

916. Præfigitur huic versui vulg. Ismenæ nomen, cujus loco Hemichorii personam recte posuerunt Brunck. et rell.—δὴ καὶ Reg. A., quod recepit Brunck. invito metro. — πανόλεθροι Ald. πανωλέθριοι Vienn. B. D. quod recepit Schütz. propter antistrophicum, sed ibi μέλεοι est bisyllabum.

917. ἀφίλαις pro οὐ φίλαις vult Lachm. p. 80. et Schwenk., quod jam proposuerat Henr. Voss., sed nulla mutatione opus est; versus hic ut sequens, constat antispasto et iambo. Neque magis necessarium est, quod suspicatur Blomf. διατομαῖσιν οὐ φίλαις et in antistropha τῶν διοσδότων ἀχέων.

920. Præfixi huic versui, monente antistropha, hemichorii personam, quæ vulgo abest, sed per errorem hinc ad versum 923. migrasse videtur.

921. ζωὴ M. 2. Viteb. ζόα dedit Blomf., quod metrum non postulat; prima dochmii in strophico longa, in antistrophico brevis est; idem tamen habet Lachm. probatque Elmsl. ad Med. 946.—φονορρύτῳ vulg. sed uno ρ recte scribunt Blomf. Schwenk. et Lachm. postulante metro.

Digitized by Google

κάρτα δ' εἴσ' ὄμαιμοι.
πικρὸς λυτὴρ νεικέων 920
ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
θηκτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν
πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. 925

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεοι, ἀντιστρ. γ'.
διοσδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες 930
πόνοισί γε δόμους· τελευτᾷ δ'
αἷδ' ἐπηλάλαξαν

922. εἰσὶν vulg. εἴσ' Regg. A. B. N. Med. M. 1. 2. Seld. Guelph. Mosq. 1. Rob. Brunck. et rell.

923. Chori personam præfigunt Ald. Turn. Vict., hemichorii Rob., quam prorsus omiserunt Schütz. Blomf., nos versui 920. apposuimus.

924. σεισθεὶς Mosq. 1.

925. σίδηρος M. 2. Guelph.

926. διατητὴς Ald. δατητὴς M. 2. Turn. δαητὴς M. 1. δαητὰς Seld. teste Blomf. et Rob. δ' ἀητὰς Guelph. Mosq. 2. δακτὰς Seld. teste Buttlero.

927. Versus non respondet antistrophico. γε πατρὸς dedit Schütz. Lachm. πατρῴαν auctore Burneio Blomf. Neutrum satis placet.—ἀλαθῆ Vienn. A. C.

928. Antigonæ persona vulg. præfigitur, Hemichorio tribuit Brunck. et rell.—δ' om. Med.

929. διοδότων Schütz. Lachm. metri causa, sed non opus est. Antispasto respondet diiambus et ἀχέων disyllabum est.

930. σώμασι Reg. K. σώματος Ald. Turn. χώματι Blomf. ex conjectura inutili, sensum vulgatæ enim jam recte explicarunt Schütz. et Heath.

932. Ismenæ hæc tribuunt Turn. Vict. Glasg., Hemichorio Rob. Brunck.—ἐπανθήσαντες vulg. adversus metrum. ἐπανθίσαντες corrigit Buttlerus, quæ confusio est frequentissima, sed recte vidit Blomf., hoc activam vim habere, quare hoc recepto versu sequente δόμους dedit, quod librorum auctoritate non carere mox videbimus. Multo etiam aptius est ad sensum, fratres invocari, quam domum; quare utrumque recepi. ἐπανθίσαντες habet etiam Lachm.

933. πόνοισί γε δόμοι vulg. πόνοισί τε δόμοι Vienn. A. C. πόνοισί γε δόμοις Ald. Barocc. πόνοισι γενέαν πόνοισι δόμοι Reg. L. πόνοισι γενέαν πόνοισί γε δόμους Med. πόνοισί γε δόμους Vienn. B. D., quod cum Blomfieldio recepi, causis ad versum præcedentem prolatis. πόνοις ἀεὶ δόμοι ex Hermanni conjectura Schütz. metro pessumdato. πόνοισι γενέαν Lachm., quod et Hermannus vulgatæ præfert teste Seidlero de verss. dochm. p. 12.

934. τελευτῇ M. 2.—αἷδ' om. Regg. K. Seld. M. 1. 2. δδ' Reg. E.—ἐπηλάλαξαν Vienn. B. D.

Digitized by Google

935 ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον,
τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
ἔστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις, 935
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν
κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

940 α'. παισθεὶς ἔπαισας. προῳδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

α'. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

β'. δορὶ δ' ἔκανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

β'. δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. μελεόπονος.

935. ἀρὰ Reg. E.

936. τετραμμένον Rob.—παντρόφῳ Reg. C.—φυγῇ M. 2.—τοῦ γένους Rob.

937. ἔστακεν Med., addito δ' a secunda manu.—ἐν πύλαις om. Regg. C. K.

938. ἐθείναντο Viteb. quod recepit Blomf. ob sequens ἔληξε, sed hoc ad aliam rem refertur.

939. κρατήσασα Colb. 1.—ἔληξ' ὁ δαίμων Regg. A. B. H. M. 1. 2. Guelph. Mosq. 2., quod receperunt Brunck. Blomf., recipere voluit Schütz., sed vulgatæ non est præferendum.

940. Quæ sequuntur, vulg. monostrophica leguntur, et sic habent Brunck. Blomf. Schwenk. Miras turbas excitavit Schütz., qui auctore Hermanno stropham et antistropham fecit, versibus audacissime transpositis et mutatis. Has Schützii lectiones in Addendis exhibebimus. Blomf. satis habuit, versus ita emendare, ut bini semper eodem metro decurrant; quod recte quidem fecit, sed in eo non erat acquiescendum. Recte enim vidit Lachm. de chor. syst. p. 94. sq., carmen, quod sequitur, artificiosissimum ex stropha et antistropha constare, quas præcedit προῳδός, sequitur ἐπῳδός. Per totum autem carmen Ismenæ verba eodem metro decurrunt, quo præcedentia Antigonæ, id quod litteris additis significavi. — ἔταισας Rob.

941. Non respondet hic versus præcedenti, et corruptum esse docent variæ lectiones: ἔθανες κτανὼν Reg. K. Ven. 2. Vienn. A. ἔκτανες θανὼν Reg. G. ἔθανες κ'ακτανὼν Guelph. Neque latet corruptionis origo, voluit enim sciolus quidam senarium efficere: παισθεὶς ἔπαισας, σὺ δ' ἔθανες κατακτανών. Non displicet Lachmanni emendatio ἔθανες κατακτάς.

942. δορί τ' Guelph. hic et versu sequente. δορὶ δ' Ald.—ἔκανες auctore Hermanno Schütz. et auctore Burneio Blomf., et sic Lachm. recte, pro vulg. ἔκτανες.

944. μελεοπαθής. μελεόπονος. Guelph.

Digitized by Google

ΙΣΜΗΝΗ.

945 γ'. μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. ἴτω δάκρυα. 950

ΙΣΜΗΝΗ.

δ'. ἴτω γόος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ε'. πρόκεισαι.

ΙΣΜΗΝΗ.

ε'. κατακτάς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

950 Α. ἠὲ ἠὲ, μαίνεται γόοισι φρήν. στροφή.

ΙΣΜΗΝΗ.

Α. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Β. ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Β. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε. 945

946. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυα Regg. A. B. E. K. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 1. 2., quod hiatus vitandi causa receperunt Brunck. Schütz. Blomf. ἴτω γόος. ἴτω δάκρυ. Lachm. Vulgatus ordo teneri potest, si legitur: ἴτω δάκρυ'. ἴτω γόος, qui apostrophus in diverbio vehementissimo tolerari posse videtur.

948. Vulg. πρόκειστεται κατακτάς, quæ Antigonæ tribuuntur. πρόκεισεσθαι Guelph. Sed utrumque sensu caret, quare verum videtur πρόκεισαι κατακτάς, quod emendavit Herm. et inter Antigonam et Ismenam distribuit Lachm.

950. Verba ἠὲ ἠὲ Ismenæ tribuunt Reg. K. Seld. Rob., quos sequitur Blomf. Sed quatuor, qui sibi respondent, versuum comparatio docet, illud ἠὲ metro repugnare, quare aut hic et in antistropha ἠὲ ἠὲ in ἦ mutandum est, quod fecit Lachm., aut, si illam exclamationem extra versum positam putamus, ἦ post eam inserendum est; reliqui enim versus duo sunt iambici dimetri.

951. ἐν δὲ auctore Burneio Blomf., ut versus præcedenti respondeat, quod alia ratione effici debere ad versum præcedentem monui. — δὲ om. Reg. K. — καρδίᾳ Ald. κραδίᾳ Turn.

952. Non respondet versus antistrophico, quare Lachm. dedit ἰὼ πόλυ δακρυτὰ σύ, quod tamen incertum est. Blomf., qui et sequentem versum mutat, exhibet ἰὼ πανδάκρυτε σύ, sed ita legere antistrophici non sinunt, qui sunt iambici dimetri. — Alterum ἰὼ om. Reg. E. M. 2. — πανδάκρυτε Med. Seld. Regg. H. L. Colb. 1. 2. M. 1. — σύ om. Reg. E.

953. αὖ Reg. E. Guelph. quod recepit Blomf. propter versum præcedentem.

Digitized by Google

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γ. πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

955 Γ. καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δ. διπλᾶ λέγεις.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ε. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

960 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ 940
μέλαινά τ' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

954. Versus neque sequenti neque antistrophico respondet, sed illi exsequari potest, si omisso γ' legitur πρὸς φίλου ἔφθισο, et sic scripsit Blomf., de antistrophico autem infra videbimus. Lachm., hoc non mutato, sequentem ita dedit: καὶ φίλον γ' ἔκτανες, quod minus placet. — πρὸς φίλου τ' Vienn. B. D. Turn.

955. φίλος Reg. L.

958. γόων pro ἀχέων Regg. G. K. Colb. 2. Seld. M. 1. Guelph. Rob. ἀχέω τάδ' var. lect. ap. Schol. B. — τοίων Guelph. — ἐγγύθι Colb. 1. — γόων recepit Lachm., qui totum hunc locum valde corruptum satis audacter ita exhibet:

γόων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ἀχέων πέλας δ' αἵδ' – ⏑ –
ἀδελφεαί.
ἀδελφεῶν.

Mihi quidem in hoc versu nihil mutandum videtur; de sequente quid sentiam, mox dicendum erit.

959. πέλας δ' Med. Regg. A, B. F. Colb. 2. M. 1. Guelph. Seld. πέλας δ' Rob. — Offendit in hoc versu, qui prorsus ἄμετρος est, jam Brunck., qui eum ita dedit: πέλας δ' ἀδελφῶν αἵδ' ἀδελφεαί. Blomf. scripsit: αἵδ' ἀδελφαὶ πέλας ἀδελφῶν, quod nescio quomodo cum versus præcedentis metro conciliare velit. Corruptum esse versum, etiamsi metrum non doceret, vel ex eo intelligi posset, quod nulla ejus est ad præcedentia Antigonæ verba relatio, qualis per totum hoc diverbium omnibus Antigonæ et Ismenæ dictis intercedit, quare ita legendum puto:

ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ἀδελφεῶν ἀδελφεαί.

ut ἀδελφεῶν referatur ad ἀχέων, ἀδελφεαί ad τάδε, et supplendum sit ἐγγύθεν, quod significaturus aliquis et explicaturus adscripsit πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

960. ἰὼ bis Rob., quem sequitur Blomf.

962. μέλαν' Ἐρινὺς Glasg. Blomf. sine causa, v. Herm. El. metr. p. 122. In ed. Glasg. præterea comma ante Ἐρινὺς positum, post hanc vocem deletum est, quo sensus pervertitur. — Ἐρινὺς Brunck. Schütz. Blomf. — τις om. Barocc. Ald.

Digitized by Google

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Α. ἠὲ ἠὲ δυσθέατα πήματα. ἀντιστρ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Α. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

965 Β. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Β. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Γ. ἀπώλεσε δῆτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

Γ. καὶ τὰ τοῦδ' ἐνόσφισεν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δ. τάλαν γένος.

ΙΣΜΗΝΗ.

970 Δ. τάλαινα παθόν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ε. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. 965

963. ἠὲ semel Barocc. Ald. Rob., quo confirmatur id, quod ad v. 950. dictum est. — πήματ' Med. M. 1. Guelph.

964. ἐδείξετε Guelph. δείξατ' Blomf. propter versum præcedentem, quem a voc. δυσθέατα incipit.—φυγῆς Guelph. φυγῶν Ven. 2. — ἐμοὶ om. Rob.

967. 68. ἀπώλεσεν Rob. Turn. Vict. — τόνδ' pro τὸ τοῦδ' Regg. C. F. G. Colb. 1. M. 1. 2. Ven. 1. Guelph. Seld. Barocc. Ald. Turn. — Corruptos esse hos versus, metrum antistrophicorum docet, idemque passi esse videntur, quod v. 940. sq., corrupti enim sunt, ut senarius efficeretur, decipi tamen se passus est etiam Blomf., non item Herm. El. metr. p. 123. Lachm., qui strophicos male mutavit, hos ita dedit:

ὤλεσεν δῆτ' ἰδόν.
καὶ τὸ τοῦ νόσφισεν.

Mihi legendum videtur:

ὤλεσε δὴ τόδε.
καὶ τόδ' ἐνόσφισεν.

ἐνόσφισεν pro vulg. ἐνόσφισε habent Ald. Rob.

969. ὦ τάλαν Reg. G.

970. τάλαινα καὶ πάθεν vulg. τάλαινα καὶ πάθεν Rob. τάλαιναν καὶ πάθον Ald. τάλαινα καὶ παθὸν Med. M. 1. 2. Regg. C. E. Seld. Barocc. Turn. var. lect. ap. Steph. τάλαινα καὶ ἔπαθον Reg. K. Ven. 2. τάλαινα καὶ πάθος Guelph. τάλαινα καὶ πάθη Colb. 1. τάλαινα πάθη var. lect. in Reg. B. τάλαινα παθὸν Reg. A. Brunck. Blomf. recte.

971. δύστονα καὶ κήδε' Reg. C. Turn. δύστηνα var. lect. ap. Steph., unde Blomf. dedit δύστανα καὶ κήδε' ὁμώνυμα, nescio quo metro; Lachm. δίκοινα κήδε' ὁμόνυμα, sed sufficit legere δύστηνα κήδε' ὁμώνυμα.

Digitized by Google

ΙΣΜΗΝΗ.

Ε. δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

(ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.)

975 ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερὰ
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ
μέλαινά τ' Ἐρινὺς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

α'. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. ἐπῳδός.

ΙΣΜΗΝΗ.

α'. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

980 β'. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

ΙΣΜΗΝΗ.

β'. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. 970

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

γ'. ὀλοὰ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

γ'. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

δ'. ἰὼ ἰὼ πόνος.

972. τριπάντων Reg. L.

973. 4. Non habent hi versus, quod in stropha ipsis respondeat, quare Lachm. ibi scripsit ἀδελφεαί. ἀδελφεῶν. Sed malim hos versus ejicere, qui ex v. 982., ubi eadem aptius leguntur, huc irrepsisse videntur, quare uncinis inclusi.

975. sqq. ἰὼ om. Reg. L. Colb. 2. Seld.—βαρυδότηρα Guelph.—πότνια δ' Barocc.—μέλαιν τ' Ald. De reliquis eadem, quæ ad stropham, monenda sunt.

979. ὕστερος Med. Regg. H. L. Seld. Colb. 1. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., quod recepit Lachm. forsitan recte.

981. τῷ γ' Cant. Stanl.

984. ἰὼ πόνος δύφ' ἡμῖν Vict. ἰὼ πόνος ὁ ἐφ' ἡμῖν Colb. 1. ἰὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Reg. K. Guelph. M. 2. ἰὼ πόνος ὑφ' ἡμῖν ἐξημμένος Ven. 2. ἰὼ πόνος ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Vienn. B. D. ἰὼ ἰὼ πόνος ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐξημμένος Rob. sed glossemata illa omittunt Regg. A. B. Med. Ven. 1. Seld. Barocc. Ald. Turn. Brunck. et rell. — ἰὼ κακά, altero ἰώ omisso, M. 2. Barocc. Ald. Turn. Sed patet ita legendum esse, ut dedi: ἰὼ ἰὼ πόνος. — ἰὼ ἰὼ κα-

Digitized by Google

ΙΣΜΗΝΗ.

985 γ'. ἰὼ ἰὼ κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ε'. δώμασι καὶ χθονί. 975

ΙΣΜΗΝΗ.

ε'. πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ς'. ἰὼ ἰὼ, καὶ πρόσω γ' ἐμοί.

ΙΣΜΗΝΗ.

ς'. ἰὼ ἰὼ, δυστόνων κακῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

990 ζ'. ἰὼ, ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΙΣΜΗΝΗ.

η'. ἰὼ πάντων πολυκτονώτατοι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

θ'. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ. 980

ΙΣΜΗΝΗ.

ζ'. ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;

καί, ut sint dochmiaci. Blomf. neglecta abhinc versuum responsione, habet: ἰὼ πόνος.—ἰὼ κακὰ δόμασιν. Lachm. ἰὼ πόνος.—ἰὼ κακά.

986. 7. καὶ τῇ χθονὶ omisso δόμασι Rob.—καὶ χθονὶ om. Reg. G.—δ' om. Guelph.—ἰὼ καὶ χθονὶ, πρὸ πάντων δ' ἐμοί Blomf. δόμοις καὶ χθονί.—πρὸ πάντων δ' ἐμοί. Lachm., qua mutatione non opus est, quum versus sint dochmiaci.

988. ἰὼ alterum om. M. 1., utrumque Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Guelph.—καὶ τὸ πρόσω γ' Regg. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 2. Seld. Barocc. Ald. Turn. τὸ πρόσω ἐ' Rob. omisso καί.

989. ἰὼ semel Seld. Barocc. Guelph. Ald.—δυστόνων Regg. A. F. G. K. Colb. 2. M. 1. Seld, Ven. 2. Guelph. quod receperunt Brunck. Lachm. δυστήνων M. 2. Viteb. δυστάνων Med. Barocc. Regg. B. E, Vienn. A. B. C. D. Ald. quod recepit Blomf., forsitan recte.—πημάτων pro κακῶν Reg. C. M. 2. Vienn. B. C. D. var. lect. in Reg. B.—Mihi quidem hic et praecedens versus ita legendi videntur:

ἰὼ, καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ἰὼ, δυστάνων κακῶν.

990. Sex qui sequuntur versus non eo, quo superiores, ordine sibi respondent, sed eo, quem litteræ additæ indicant, quod neque Blomf. neque Lachm. viderunt.—Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα desunt in Med. Regg. B. C. H. L. —ἀρχαγέτα Blomf. et sic Vienn. A.

991. πάντων πολυστονώτατοι Vict. πολυστονώτατοι πάντων Rob. πάντων πολυκτονώτατε Guelph. πολυκτονώτατοι πάντων Viteb. πάντων πολυκτονώτατοι Brunck. ἰὼ πολυκτονώτατοι Lachm. sed nihil mutandum est, versus dochmio et iambo constat, ut is cui respondet.

992. ἰὼ bis Rob. Blomf.—δαιμονῶντος Rob.—ἐν omittunt Regg. F. G. Colb. 2. Guelph. Seld. Blomf. male.—ἄτῃ M. 2.

993. ἰὼ semel M. 2. — ποῖ Reg. H.

Digitized by Google

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

η'. ἰὼ ὅπου τιμιώτατον.

ΙΣΜΗΝΗ.

θ'. ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρεστον.

ΚΗΡΥΞ.

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως· 985
Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
εἴργων γὰρ ἐχθροὺς, θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει·
ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. 990
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσὶν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονὸς,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ 995
τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε,
στράτευμ' ἐπαστὸν ἐμβαλὼν ἤρει πόλιν.

M. 1.—θήσομεν Ald. θήσομαι Ven. 2. θέμομαι M. 2. — χθονὶ Guelph. ἐν χθονὶ Seld.

994. ἰὼ bis Colb. 2. M. 1. Seld. Guelph. Reg. F. Rob. Blomf. adversus metrum.

995. ἰὼ ἰὼ vulg. ἰὼ semel Reg. F. M. 1. 2.—πάτριον Colb. 2.

996. δοκοῦντα καὶ μέλλοντ' Reg. A. unde Brunck. μέλοντ' dedit. Etiam ed. Glasg. obelum ante δόξαντ' posuit, et Blomf. legendum suspicatur: ὑμῖν τὰ μὲν δόξαντ'. Sed nihil mutandum est. — ἀπαγγεῖλαι Vienn. B. D.

997. χθονὸς pro πόλεως M. 1. probante Blomfieldio, qui πόλεως sequente versu legi mavult.

998. εὐναίᾳ Ald.

999. ταῖς φίλαις Vienn. B. D. γῆς φίλης suspicatur Blomf.

1000. στυγῶν Regg. E. N. vat. lect. in Colb. 2. Ven. 1. Barocc. Viteb. Ald. Turn. Vict. Brunck. εἴργων Rob., et, ut videtur, reliqui libri, Glasg. et rell.—γὰρ om. Guelph. —εἷλ' ἐν πόλει Colb. 2. εἷλε πόλεως Reg. L.

1002. οὗπερ Ald. ὅστερ suspicatur Blomf.

1003. οὕτως Blomf. — ἐντέταλται Vienn. C.

1006. ὡς ὅτ' Rob. — Καδμείας ex uno Reg. A. dedit Brunck., quem male sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.

1008. ἕτος Mosq. 1.—κεκλήσεται Reg. L.

1010. ἠροτόλιν Ald.

Digitized by Google

οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως, τοὐπιτίμιον λαβεῖν· 1000
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα,
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
1015 ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο·
τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω, 1005
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ,
ἐγώ σφε θάψω, κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ,
1020 θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν, 1010
μητρὸς ταλαίνης, κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῷ
1025 ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.

1011. οὕτως Blomf. τούτου Schütz. male.

1012. τοὐπιτίμια Colb. 1.

1013. τυμβόα Barocc. Ald. — De tribracho in sede quarta vid. Elmsl. ad Med. 492.

1014. προσέβειν Guelph. Ald.

1015. ἄτιμον δ' εἶναι Barocc. Ald. ἄτιμον δ' εἶν Reg. L. ἄτιμον εἶναι δ' reliqui libri omnes, quæ male ita transposuit Brunck. εἶναι δ' ἄτιμον, sequuntur tamen Glasg. Schütz. Blomf. Schwenk.—ἐκφορὰν M. 1. et suprascr. in Colb. 2.

1016. τῷ γε Reg. F. quod recepit Blomf. Audacius etiam Schütz. dedit: ταῦτ' ἀμφὶ τοῦδ' ἔδοξε, sine causa. De τῷδε vid. ad v. 613.

1017. γε om. Barocc. Ald. Rob., unde Blomf. suspicatur, προστάταισι Καδμείων legendum esse.

1018. εἰ μὴ Ald. Turn.

1019. κἀνὰ ἀκίνδυνον βάλω Ald. κἂν ἀκίνδυνον βαλῶ Vienn. B. D. κἀνακίνδυνον βαλῶ Vienn. A. C. κἂν ἀκίνδυνον βάλλω Mosq. 2. (βάλλω etiam M. 1.) κἂν ἀκίνδυνον λάβω Mosq. 1. κἂν εἰς κίνδυνον βαλῶ Rob. Obelum apposuit Glasg. quare Blomf. ex conjectura dedit κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ, quia ἀναβάλλειν κίνδυνον nunquam pro ἀναρρίπτειν vel παραβάλλειν dici contendit. Mihi quoque vulgata dubia videtur, quamquam μάχας ἀναβάλλεσθαι eodem sensu dictum est apud Herod. v. 49.

1020. ἐμὸν δ' οὐκ αἰσχύνομεν Rob.

1021. πόλιν Guelph.

1022. δεινὸν γὰρ τὸ Regg. K. L. Ven. 2. Rob.

1023. κἀπὸ obelo notavit Glasg., καὶ τὸ emendavit Pauw. quod placet Blomfieldio, sed usitatissima est hæc præpositionis collocatio. v. Herm. ad Vig. p. 854. Ruhnk. epist. crit. p. 130.

1024. κοινωνεῖ Reg. G., quod mavult Blomf. — κακῷ vulg. Glasg. Schwenk. κακῶν Regg. G. H. K. N. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Seld. Guelph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf. recte.

1025. ψυχῇ Ald.

Digitized by Google

τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί. 1015
τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
γυνὴ περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι
1020 κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος.
καὐτὴ καλύψω· μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν·
θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. 1020

ΚΗΡΥΞ.

αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗΡΥΞ.

1035 τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

τράχυν', ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ; 1025

1026. τούτῳ δὲ Reg. L. Vienn. B. D.—δὲ om. Guelph.—οὔτε Guelph.—οὔτι suspicatur Blomf. sed οὐδὲ refertur ad v. 1005. ἀρπαγὴν κυσίν.—κοιλογάστορες Viteb.

1027. πάσονται vulg. et Glasg. cum obelo. σπάσονται Regg. A. B. E. F. G. Seld. Barocc. M. 1. 2. Viteb. Mosq. 1. 2. var. lect. ap. Turn. et Steph. et sic Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk., probante Schaefero ad Schol. Apollon. Rhod. p. 280. sed præferendum vulgatæ non videtur.—De imperativo aoristi cum μή juncto vid. Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. IV. p. 482. s.

1028. αὐτοῦ Guelph. αὐτῇ ex emendatione Piersoni Verisimil. I. 3. p. 41. receperunt Glasg. Schütz. Blomf., quod minime necessarium videtur. Nam quod sequitur τῷδε, ea est repetitio tum per se, tum propter interjectum γυνὴ περ οὖσα facile toleranda, (nam τῷδε cum Brunckio ad κόλπῳ referre ridiculum est) αὐτῇ autem prorsus otiosum foret. [De αὐτῷ, sequente τῷδε, quorum alterutrum abundat, v. Herm. adnotationes ad Elmsleii Medeam p. 399. ed. Lips.—*Ex Addend.*]

1029. οὖσα om. Rob.

1030. κόλποις suprascr. in Guelph.

1031. καὐτῇ Rob.—μὴ δέτω Ald. Rob. μηδέ σοι Brunck. male.

1032. Vulgo post θάρσει comma ponitur, ut sit allocutio sui ipsius, sed comma deleverunt Glasg. Blomf., ut θάρσει sit substantivum, idque necessarium est, nam et allocutio illa hic minus apta est, et verba μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν otiosam habent repetitionem eorum, quæ v. 1027. dicta sunt, nisi sequitur id, propter quod nemini contra videri debet.—σωτήριος M. 1.

1033. τάδε Med. M. 1. 2. Colb. 1. 2. Seld. Rob. Brunck.

1035. καὶ Ald.

1036. τραχύνεσθ' Ald. et var. lect. ap. Turn. τραχὺς Rob. τραχύς γ' ex Burgessii emendatione Blomf., qua non opus est. Recte sic adloquitur κήρυκα, qui personam populi agit.—δ' male omittunt Glasg. Schütz.

1037. σὺ κοσμήσεις M. 1. cum var.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

ΚΗΡΥΞ.

οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

1040 παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀντημείβετο.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ερις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν. 1030
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

ΚΗΡΥΞ.

ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

1045 φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐριννύες, αἴτ' Οἰδιπόδα 1035
γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως.

lect. τιμήσεις. σὺ τιμήσειας Guelph. Vienn. A. σὺ μὴ τιμήσῃς Vienn. D. μὴ σὺ τιμήσεις Vienn. B.

1038. οὐ διατετίμητος Seld. οὐ τετίμηται Viteb. οὐκ ἠτετίμηται Heathio auctore dederunt Brunck. Schütz. Peritiorem manum exspectat Blomf. Vulgatam Schwenk. explicat: *Nonne jam a Diis quam maxime honoratus est?* in quibus sensum non video. Locus mihi sic interpretandus videtur: *Num jam a Diis hic dehonestatus est?* ut οὐ διατετίμηται positum sit pro ἠτετίμηται. Quare interrogationis notam addidi, quæ vulgo abest. Huic deinde interrogationi aptissimum est, quod respondet præco.

1039. λαβεῖν Reg. L.

1040. ἀντημείψατο M. 1. suprascr. vulg. ἀντιμείβετο Guelph. Ald. ἀνταμείβεται Reg. E.

1041. αὐθενδὸς Guelph.

1042. περαίνοι Ald.—Hunc versum præconi adsignant Ald. Turn. Vict. Blomf., Antigonæ ceteri. Blomf. tamen eum uncis inclusit, tanquam adscriptum a lectore diligente. Et revera ad sensum facillime desiderari potest, turbat autem diverbii singulis versibus decurrentis ordinem.

1043. θάψων Ald.

1044. ἦσθ' Reg. K. Colb. 2. M. 2. Seld. Vienn. A. C. D. Rob. ἴσ' Vienn. B.—ἀπ' ἐννέπω Guelph.

1045. Hæc hemichorio vulgo tribuuntur, Chori personam habet Ar., quem recte sequitur Blomf.

1046. θαρσιγενεῖς Rob. [Hemichorii, v. 1049. Chori, v. 1052. Hemichorii, et v. 1054. Antigonæ personam præfigendam censet Tyrwhitt.—*Ex Addend.*]

1047. Ἐριν̀ύες Blomf.—αἴθ' M. 2. — Οἰδιπόδος Guelph.

1048. ἄγενος Guelph. — ὀλέσατε Lips. 2. ὠλέσσατε legit Elmsl. ad Med. 814. scilicet ne vocalis ante πρ producatur. — πρέμνοθεν Blomf. ex

Digitized by Google

τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν,
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξῃ· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόπλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω

emendatione Is. Vossii ad Hesych. vv. αὐτόπρεμνος. πρόμναδε. quæ non est quod vulgatæ præferatur.

1049. Huic versui Antigonæ nomen præfigunt Rob. Vict. Glasg., Iamenæ Regg. A. B. Barocc. Ald. Turn. Brunck., neutrum satis apte. Rectius Choro hæc continuant Schütz. Blomf. — μήσομαι Lips. 2. Guelph. Vienn. B. C. D.

1050. πῶς bis M. 1. Ven. 1. Ald. Rob.—μήτε omisso σὲ Reg. H. μήποτέ σε Barocc. Reg. L. Ven. 1. Ald. μή σε Rob. μήποτε om. σὲ Turn.—κλάειν vulg. κλαύσειν Colb. 1. κλάειν Reg. A. Ald. Rob. Turn. Brunck. et rell.

1051. μήτε σε προπέμπειν vulg. μήποτέ σε π. Barocc. Ald. Rob. Turn. μήποτε π. Reg. L. Ven. 1. 2. μήτε π. Regg. A. B. Guelph. Lips. 2. Brunck. et rell.—τύμβῳ vulg. et Glasg. τύμβων Rob. τύμβον Regg. A. K. L. et var. lect. in B. Seld. Lips. 2. Mosq. 2. Brunck. Schütz. Blomf. Schwenk. recte.

1052. καὶ ἀποτρέπομαι legendum putat Lobeck. ad Aj. p. 443., cui libri non favent.

1053. Hunc versum omittit Lips. 2.

1054. Hinc alterum hemichorium vulg. incipit, quod falsum esse vel ex eo patet, quod versus præcedens non est parœmiacus.—σύ γε μὲν M. 1. Lips. 2.—πενθητηρίων Vienn. B. D.

1055. τεύξει Glasg. et rell. invitis libris.

1056. μονόκλαυστον Guelph. Vienn. B. D.—θρῆνον ἔχων M. 2. Colb. 1. Lips. 2. Vienn. B. D. Ald. Rob.

1057. εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο; vulg. εἶσι. τίς οὖν ταῦτα πείθοιτο; Barocc. Vienn. B. D. Ald. Rob. εἶσι. τίς οὖν τὰ πείθοιτο; Vienn. C. εἰσίν. τίς ἂν οὖν πείθοιτο; Reg. H. Med. Colb. 1. εἶσι. τίς ἂν οὖν τὰ πείθοιτο; Reg. L. Colb. 2. (ubi suprascr. ταῦτα πίθοιτο) M. 2. εἶσι. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο; Turn. εἶσι. τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο; M. 1. εἶσι. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο; Lips. 2. εἰσιν. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο; Reg. A. et suprascr. in B. et sic Brunck. Schütz. Schwenk., quod vel propterea falsum est, quod parœmiacus hic necessarius est. εἶσι. τίς ἂν ταῦτα πίθοιτο; Glasg. et Blomf., particula οὖν sine librorum auctoritate omissa. Vulgata nihil offensionis habet, nisi quod ἂν abest, quod hic recte abesse posse puto, vid. Comment. Æschyl. p. XI. Si quis mordicus illud teneat, ei potius legendum erit: εἶεν. τὶς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

1058. δράτω πόλις vulg. metro claudicante. δράτω δὲ πόλις Turn. δράτω τε πόλις ex emendatione Canteri Brunck. et rell. sed malim, quod sensus postulare videtur, δράτω τι πόλις, jamque in idem incidisse video Elmsleium ad Eur. Med. 1224. qui quam facile ΤΙ ante Π excidere possit, exemplis probat. Nam quod illud τι interdum omitti contendit Doederl. Specim. p. 28., id hoc ipso loco maxime nititur.

Digitized by Google

τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.
ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν
αἵδε πρόπομποι. καὶ γὰρ γενεᾷ
κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως 1050
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν,
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν 1055
μὴ 'ναστρατῆναι, μηδ' ἀλλοδαπῶν
κύματι φωτῶν
καταπλυσθῆναι ταμάλιστα.

1059. κλάοντας sine libris Glasg. Blomf.—Πολυνεικῆ Reg. G.

1060. ἡμεῖς μέν γ' Med. ἡμεῖς γὰρ Colb. 1. M. 2. Ven. 1. Seld. Barocc. Lips. 2. Guelph. Ald. Turn. ἡμεῖς μὲν γὰρ Colb. 2. M. 1. Rob.—ἴσμεν Guelph.—ξυνθάψομεν Brunck. et reli. invitis libris.

1061. μετὰ γὰρ Reg. L.

1062. ἄχθος Lips. 2. Vienn. Rob. ἄκος vitium typ. in ed. Stanl. Glasg. Buttl.—γ' ἄλλος Colb. 1. Lips. 2. οὐκ ἄλλως Rob.

1064. ὥσπερ τις πόλις Seld. Barocc. ὥσπερ πόλις Guelph. Obelum apposuit Glasg., ut videtur propter antepositum τε, quare Blomf. suspicatur ὥς τ' ἡ πόλις, sed vid. quæ ad Prom. 42. monui.

1066. θεῶν pro Διὸς M. 2.

1067. Καδμείαν suspicatur Blomf. sine causa.

1068. μὴ ἀναστρατῆναι M. 1. 2. Med. Lips. Guelph. Seld. Barocc. Rob. et sic Blomf. μὴ ἀναστρατῆναι Ald.—ἀλλοδαπῷ Regg. H. L. Colb. 2. Vienn. B. D. ἀλλοδαπῶν Lips. 2.

1070. συγκαταπλυσθῆναι Guelph.—τὰ μάλιστα Vienn. B. D. Ald.

Digitized by Google

Auctarium Variæ Lectionis In Sept. Adv. Thebas.

2. πράος Reg. E.
3. νομῶν Regg. C. E.—ὕμνω Reg. E.
4. θεοῦ var. lect. in Reg. P.
5. τύχῃ Reg. C.—αὖ Reg. E.
6. Ἐτεοκλῆς Reg. N.—πόλιν Reg. C.
7. φοίμοις Reg. E.
8. ἀλεξτήριος Regg. E. N.
12. βλάστιμον Regg. C. E. N. O.—πολὺν cum var. lect. πολὺν et πολὺ Reg. O.
13. ὅς τις Reg. E. ὅστε Reg. O. ex correctione.
14. τε τ' Reg. E.
20. γένησθε Reg. E.
21. τὸ σὸν δ' Reg. E.
23. πόλεως Reg. P.
28. λέγειν Reg. C.
29. νικτιγορεῖσθαι Reg. E.
30. τέλας cum var. lect. πόλας Reg. E.
32. πληροῦνται Reg. E.
36. καμπτῆρας Reg. E.
39. ἐτέοκλες Reg. E.
45. ἄρην τ' Reg. C. ἄρρην τ' Reg. E.—φιλάματον Reg. E.
46. ἀρκομότησαν Reg. Ot — πόλις Reg. C. — κατασφαγὰς cum var. lect. κατασκαφὰς Reg. O.
47. κάδμει Reg. C.
48. γῆν abest Reg. E. — φυράσσειν Regg. C. N.
49. μνημνεῖα Reg. E.
50. ἅμα τ' ἀδράστου χεροῖν var. lect. in Reg. O. χεροῖν Reg. C.
53. ἄρρην Reg. N.
56. πόλαις Reg. C.—ἄγη Reg. E.
57. ἔκριτους Reg. E.
58. ἐξόδοις Reg. C.
64. χερσαῖον Reg. E. χερσαίου var. lect. in Reg. O.
65. τόνδε Reg. C.— ὅστις Reg. N. ὅς τις var. lect. in Reg. O.
66. ἡμερόσκοπον Reg. C.
67. σαφηνείᾳ Reg. C.
68. σὺ τὰ Reg. E.
71. μοὶ τὴν Reg. E.
78. θρεῦμα Reg. E. θρεῦμαι var. lect. in Reg. O.—μεγάλα τ' ἄχη Reg. F. et var. lect. in Reg. O.
80. πολὺς δ' ὧδε et πολὺς δ' ὄγε var. lect. in Reg. O.
82. σαφὴς δ' Reg. C.
83. ἐλαδάμας Reg. C.
84. τε ὀτὶ χρίμπτεται Taur. τε ὅστι χρίμπτεται Reg. C. τε ὀτὶ cum var. lect. τι pro τε Reg. O. τε χρίπτεται Reg. E.
85. ὀρροκτύπου Taur. ὀροτύπου Reg. P.
86. ἰὼ ter Reg. O. ἰὼ ἰὼ ἰὼ θεοί, ἰὼ θεαὶ Taur. Reg. C.
87. ὁράμενον Reg. C. ὀρρόμενον Taur. Regg. E. et O. cum var. lect. ὁράμενον.—ἀλλεύσατε Reg. E.
89. εὐτρεπὴς Taur. Regg. F. P.
90. λεύσεται Reg. C.
91. θεαυῶν Reg. C. θεαυῶν Reg. E. utrumque pro varia lectione in Reg. O.
94. βροτέων δ' Reg. C. βροτέων δ' Reg. E.
96. ἀκούσ' Reg. C.
99. πάτταγος Regg. E. et O. cum var. lect. πάταγος δ' οὐδενός.—πάταγος οὐχ Reg. C.
100. παλαίχθον Reg. N.
101. τὰν τε Reg. C. τὰν τεὰν γῆν Reg. F. τὰν τεὰν sine γᾶν Reg. P.
102. τὴν πόλιν Reg. C.
103. ἅμποτ' εὐφιλίταν Reg. N.
104. πολιαῦχοι Reg. C. πολιησοῦχοι Reg. E. πολιάσχοι Reg. P.
105. ἴθ' ἴτε Reg. C. et var. lect. in Taur.
106. ἴδε Reg. C.—ἱκέσιον Taur.
107. δουλοσύνας Reg. C.

Digitized by Google

108. πόλιν Reg. N.
δογμολόφων
109. δοχμόλοχων Taur.
110. ὀρρώμενον Reg. C. ὀρρομένων cum var. lect. ὀρρόμενον Reg. O.
112. δαίω Reg. E.
113. δὲ Reg. P.
114. ἀρκίων Regg. C. E.
115. διὰ δέ τοι Reg. P. var. lect. in Taur. et Reg. O.
116. κινύρονται Taur.—φόβον Taur. Regg. C. E.
118. δορυσσοσάγεις Reg. O.—πύλαος Reg. E.—εὐδόμαις Reg. C.
121. ῥυσίπτολις Reg. N.
123. ποσιδῶν Reg. N.
126. κήδεσε Reg. E. κήδευσαι Taur.
129. θυγατρὸς ante γεγόναμεν Reg. F. —θεοκλήτοις Reg. F.
130. πελαζόμεθα Reg. P.
131. λύκι' Reg. N.
132. ἀτυῶς Taur.
133. λαπογένεια Taur. Reg. P.
134. ἐντυκάζου var. lect. in Reg. O.
138. ἔλαβον Reg. E. — χνόαν var. lect. in Reg. O.
140. ἐπισημαίνεται var. lect. in Reg. O.
141. καὶ πόλις ἄμμιν Taur. τί πτόλις ἄμμι Reg. P.—πάσχειν Reg. E.
142. ποῖ τέλος Taur.
144. ἄπολον Reg. C.
146. πολεμόκρατον Reg. E.
147. μάχεσι Reg. C.
150. παναλεῖς Reg. E. παναρκεῖς var. lect. in Reg. O.
154. ἑτεροφόνῳ Reg. N. ἑτεροφρόνῳ Reg. C. ἑτεροφρόνῳ var. lect. in Reg. O.
159. δείξασθ' Reg. E.—φιλοπόλιδες Reg. P.
160. μέλλεσθ' Taur.—ἱρῶν Reg. E.
162. πόλεων Reg. E.
163. μνηστῆρες cum var. lect. μνήστορες Reg. O.
164. ἐραστῶν Reg. E.
166. θράσος Reg. C.
167. πολισούχων Reg. C.
169. ἐν εὐεστῇ φίλα Taur. ἐν εὐετῇ var. lect. in Reg. O.
170. γυναικίω Reg. E.—φίλω Reg. E. φίλω γένει Reg. C. φίλῳ var. lect. in Reg. O.
172. πλείον Reg. E.
173. τὰς Taur.
174. διερρόθησαιτ' Reg. E. διερεθίσατ' Taur. διερρόθησατ'
176. ἑαυτῶν var. lect. in Reg. O.
177. τοιαῦτ' ἐν Reg. E. τοιαῦτ' ἂν Reg. N.
178. ἀκούσηται Reg. E.
179. χ' ὅτι τῶν μεταιχμίων Taur.
181. δ' οὐτὶ δήμου Reg. E. — οὔτι μὴ Reg. O. οὐ
182. μύλλει Reg. N.
184. ἥκουσας, οὐκ Reg. C. — κοφῇ Reg. E.
185. εἰσακούσασα Reg. N.
186. ὄττοβον, ὄττοφον Reg. C. ὄττοβον, ὄττοβον Regg. E. F. ὄττοβον Reg. P.
187. ἔκλαξαν Reg. C.
190. ναύτας ἄρα μὴ πρώραν Reg. P. ἄρ εἰς Reg. C. ἄρα μ' εἰς Reg. E. ἄρα μὴ εἰς Reg. N.
191. πρήμνοθεν Reg. E. πρόμνοθεν Reg. C. ῃ
192. ἐν κύματι Reg. P.
194. φόβῳ abest Taur.
195. νιφομεναι Reg. C. — ὑλοάς Reg. E.
200. θεοὺς τοὺς τῆς Taur.—ἐκλιπεῖν Reg. E.
201. λείποι Taur. Reg. P.
203. ἀστυδρομουμένην Reg. C.
205. δειλῶς Taur.
206. τῆσδ' Reg. E.
210. κ' ἀχαλεπῆς Reg. N.—ὀμματατων Reg. E.
211. κτηνωμένων Reg. E.
212. τάδε σφάγια var. lect. in Reg. O.
213. ἔδειν Reg. C.
215. νεμόμεθ' Regg. C. E.—ἀδάμαντον Reg. P. var. lect. in Reg. O.
216. ὄχλων Reg. E.
218. οὗτοι Reg. P.
219. ἀλλ' ὁ Reg. C.
220. εὔκηλος Regg. E. et O. cum var. lect. ἔκηλος.
221. ἅεμα Reg. E. ἄμμιγα Reg. P.
222. κρόκολιν Reg. E.
223. πίμιον Reg. C.
224. τετραμμένους var. lect. in Reg. O. τετραμμένους Reg. C. ω
225. πύθοισθε Reg. E.
226. φθόνῳ Reg. N.
227. φρυμαγμάτων var. lect. in Reg. O.
228. ἄκουσ' ἄγαν Reg. C.
229. γῆθεν cum var. lect. δῆθεν Reg. O.

Digitized by Google

232. στγᾶ var. lect. in Reg. O.—πόλιν Reg. C.
234. φορὸν Reg. E.
236. δουλοῖς ἐμὲ Regg. C. E. καί σε κἀμὲ κἀμὲ καὶ πόλιν Reg. P.
239. πόλιν Reg. E.
242. εἰ δοίη Reg. P.
248. συμμάχοις Reg. E.
249. κἀμακουσας' Reg. E. εὐμάτων Reg. C.
250. παιάνισον Regg. C. E.
255. διρσκ . . ίμενοῦ Reg. E.
256. ξεντυχόντων Reg. E.
258. θεοῖσιν abest Taur.
260. δορύπληχθ' Reg. C. δουρίπληκτα Reg. F. δυρίπληχθ' Reg. N.—ἁγνοῖς νόμοις Reg. E.
261. τοι ταῦτ' Reg. E.—ἐπεύχομαι Reg. C.
262. καὶ ἀγρίοις Reg. C.
264. εὐδόμω Reg. C.
266. ἑπτὰ τείχους var. lect. in Reg. O.—μολεῖν Reg. E.
270. μέριμνας Reg. E.
272. τῶν Reg. E.
273. δράκοντ' ὄστι Reg. N.—τέκνων δ' Reg. E.

ε

274. ὑπερδίδουκα Reg. C.
276. πελιὰς Reg. N. πάντρομος πελεία Reg. P.
283. διογενὲς Reg. E.
286. ἀμείψασθε Reg. E.
288. βαθύχθονα Reg. C.
290. εὐτραφέστατον Reg. P.
291. ὄδων Reg. E. — ἴησιν var. lect. in Reg. O.
301. στάθοιτε Reg. F.
302. λυταῖς Reg. E.
303. δδ' ὀγυγίαν Reg. P. et var. lect. in O.
308. τὰς δέ κεν ἠχρειωμένας var. lect. in Reg. O.—ἄγεσθε Reg. E.
309. ἢ ἢ Reg. P.
311. περιερηγμένων Reg. C. περιῤῥηγνυμένων Reg. P. περιρηγνυμένων Regg. E. et O. cum var. lect. περὶ ἐρηγμένων.
313. ὀλυμμένας Reg. C.
315. ἀρτιδρόποις var. lect. in Reg. O. — αἱμοδρόπων Reg. E. ὠμοτρόπων var. lect. in Reg. O.
320 et 21. desunt in Reg. P.
321. ἢ quater Reg. E. αἴ αἴ Taur.—πάσχει πράσσεις Reg. E. πράσσει Reg. C.
323. καὶ abest Reg. P. — πυρφορεῖς Reg. E.
324. δὲ abest Reg. O.— κρίνεται var. lect. in Reg. O. αἰνέται ὅταν Reg. E.
325. ἐπικνεῖ cum var. lect. πιτνεῖ Reg. O.
328. πρὸ τί πτόλιν Taur. — δρκάνη cum var. lect. σαγήνη Reg. O.
329. δορὸ Reg. E.—κλίνεται Reg. P.
330. βληχαὶ Reg. C.
331. τῶνδ' Reg. E.
332. ἀντιστραφεῖς Reg. E.
333. διαδρομῶν Taur.
334. συμβαλεῖ Reg. E. ξυμβλεῖ Reg. F. ξυμβάλλει ex correct. cum var. lect. ξυμβαλεῖ Reg. O.
336. ξύνομον Reg. C.
337. λελημμένοι Regg. C. E.
340. ἀγύνει Reg. E.
342. φυργᾶς Reg. E.
343. οὐτιδανοῖσιν Reg. N.
345. δμωΐδεσι δὲ καινοπημάνεσι νέαις τλημόνεσιν Reg. O.
349. δμιλεῖν var. lect. in Reg. O.
352. φέρειν Taur.
353. νόας Reg. E.
354. καὶ νῦν var. lect. in Reg. O.—οἶδί Reg. E.
356. σπουδῇ τε — οὐ καταρτίζει cum gl. εὐθετεῖ et var. lect. οὐκ ἀπαρτίζει ἤγουν ἄρτιον ποιεῖ Taur.
357. ἴδὼν var. lect. in Reg. O.
358. εἴληχε cum var. lect. εἴληφε Reg. O.
359. πύλαις Reg. E. — πρατίσιν Reg. P.
364. σοφὶς Reg. E.
365. σαίειν Reg. C.
367. κρόνους Reg. E.
369. ἔχειν δ' ὑπέφρον Reg. C.
370. φλέγονδ' Reg. E.
372. ἄστρον Reg. P.

ων

376. βοῇ Reg. P. — δρμαίνων μένει Reg. C. δρμείνων μένει Reg. E. δρμαίνων μένει Reg. F.
380. τὰ abest Reg. E.
382. ὑπ' Reg. E.
384. ἡ ἄνοια Regg. C. E. N. et Taur. cum var. lect. ἄνοιαν. κἄνοια Reg. P.
388. τήνδ' ὕβριν Reg. P.—μαντεύεται Reg. E.
389. κενὸν Reg. E.
391. μαλ' εὖ abest Reg. E.

δμαιμων

397. ὀδαίμων Reg. E. οδαίμων Reg. C.

Digitized by Google

399. ἐμὸν var. lect. in Reg. O. ἀμὸν μὲν Taur.
400. δικαίως προμ. ὄρν. πόλεως Taur.
401. αἱματοφόρους Reg. E. αἱμηφόρους Taur.
403. ὀλλομένων Taur. ὀλλυμένων var. lect. in Reg. O.
405. καμπτωνεὺς Reg. E.—ἰλέκτραισιν Reg. E. ἠλέκτρησι Reg. N.
407. ὁ abest Reg. E. — κατ' abest Reg. E.
409. θοῦ Reg. C.
410. τῆς Reg. E.
411. ἐμποδὼν cum var. lect. ἐκποδὼν Reg. O.
415. χειρῶν Reg. E.
416. φρονεῖ Reg. E.
418. κομπάσαντα Reg. P. — τρέσεις Reg. E.
422. παρασκευασμένος Reg. C.
428. θέλπεσι τοῦ Reg. N.
432. τ' abest Reg. E.
436. πρίν γ' ἐμὸν Taur.
438. ἐκλαπάξαι abest Reg. E.
446. μυκτηροκόπαν Reg. E.
448. ὁπλήτης κλήμακος ἀμβάσεις Reg. E.

ο

449. πύργων ἐμπέρσαι Reg. C. ἐκπρῆσαι var. lect. in Reg. O.
450. οὕτως Reg. E.
451. ἐκβάλῃ Regg. C. E. F. P.
454. δέ τῳ Taur. Reg. O.
455. καὶ δὴ πεμπτ'οὐ Reg. C. καὶ δὴ πέμπτ' οὐ κόμπου Reg. E.—χερσὶν Reg. N.
459. θὰν Reg. E.
460. δύο ἄνδρε Reg. C. δύο ἄνδρεε Reg. N. δύ' ἄνδραν Reg. E.—καὶ τὸ Reg. C.
461. ἐλθὼν — πάλιν var. lect. in Reg. O.
462. ἄλλον var. lect. in Reg. O.—μηδὲν Reg. C. — λίαν pro λέγων var. lect. in Reg. O.
463. τάδε Regg. C. N. — εὐτυχεῖν σε Reg. N.
465. βάζουσιν Reg. N.
466. μαινομαίνη Reg. C.
468. πόλας ἄλλος γείτονας Reg. E.
469. σὺν Reg. P.
470. πόνος var. lect. in Reg. O.
471. πολὺν bis Reg. E.
473. σημαντουργὸς Regg. E. N. — γ' ἂρ Reg. E.
476. αἰόλα Reg. E.
477. πληκτάναι Reg. C.—κῦτος Taur.
478. προσηδάφησται Reg. N.
479. ἐπηλάλαζεν var. lect. in Reg. O. —ἄρει Regg. C. E. ἄρην cum var. lect. ἄρει Reg. O.

ἀλκὴν

480. βακχὰν Reg. E.—ἀρχὴν Reg. C.
481. αὖ Taur.
483. πρῶτα Regg. C. E. N.—ἐγχίπολις var. lect. in Reg. O.
484. γείτων πυλαῖσιν ἀ. ἐχθραίρουσ' Reg. P.
488. χρεί Reg. C.
489. οὐδ' Taur.
490. ἐρῆς Reg. E.—εὔλογος Reg. C.
495. φέρων Reg. P. et var. lect. in Reg. O. φλέγον cum gl. καίον Taur.
496. κἄπω Taur.—οἶδε Reg. P.
498. τὸν Reg. C.
500. γε-καρτεράτατος Reg. E.
502. γένοιτο Reg. P.
503. δορὸς pro διὸς var. lect. in Reg. O.
505. βροτοῖς γε καὶ Reg. C. βροτοῖσί τε καὶ Taur. Reg. P.
506. ἀροβίοισι Reg. E.
508. γένοιτ' ἂν Taur.
509. βορέαις Taur. Reg. C. βοῤῥέαις Reg. N.

θ

512. σέβον Reg. E. — δ' ὑπέρτερον Reg. P.
517. ἀντέλουσα Regg. C. N.
519. καὶ γοργὸν δ' Reg. E.
520. ἀκόμαστός γ' Reg. E. ἀκόλαστός τ' Reg. N.
521. χαλκηράτῳ Reg. P.
523. προσμεμηχανημένην cum var. lect. προσμεμηχανευομένην Reg. O.
529. ὁ παρθενοπαῖος Reg. F.
531. δεῦ' ἃ μὴ Reg. P. et var. lect. in Reg. O.
535. τόνδ' Reg. E.
538. δάσει Reg. C. — ἀρμάτων ἄνευ var. lect. in Reg. O.
539. ἕξω var. lect. in Reg. O.
542. μέμψηται Reg. E.
543. πικροῦ var. lect. in Reg. O.—καρτησμοῦ Reg. C. κρυτησμοῦ Reg. N.
544. θελόντων ἂν ἀλ. Taur. ἂν ἀναλευθήσαιμ' Reg. E.
548. εἴθε γὰρ θεοὶ Reg. E. εἴθ' οἱ θεοὶ Taur.
550. σωφρονέστερον Reg. E. σωφρονέστερον Regg. C. O.
551. ἀλκὴν δ' ἄρ. Taur.
553. πολλὰ abest Reg. E.

Digitized by Google

554. ταακτορα Reg. E.
556. πρόστορον var. lect. in Reg. O.—φόνον Reg. E.
557. κακῶν δ' Taur.
560. τελευτὴν - ἐνδωτούμενον Reg. E.
561. τοῦπος Taur.
566. μητρὸς δὲ Reg. O.
567. πατρός τε Reg. C. et var. lect. in Reg. O.—γυῖα Reg. E.
570. πολεμία Reg. C. — ἐπὶ χθονὸς Taur. et var. lect. in Reg. O.
572. ἔχων var. lect. in Reg. O.
574. γὰρ abest Reg. E.
575. αὔλακα Taur.
581. ὁμιλίκας Reg. E.
582. κάκλον Reg. E.
584. πλεῖον Regg. C. E.
586. θεοπτύστω Reg. C. θεομίσω Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
587. ξὺν πολίταις Taur.
589. ἐνδίκως cum var. lect. ἐκδίκως Reg. O.
590. παγκοίνως var. lect. in Reg. O.
592. εὐσεβὴς ἀγαθὸς Reg. P.—εὐγενὴς var. lect. in Reg. O.
593. πρόφης Reg. C.
594. βίᾳ φρενῶν Taur.

α

595. πόλιν Taur. Reg. E. πάλιν Reg. C. — μολεῖν cum var. lect. ἑλεῖν Taur.
596. συγκαθελκύσεται Reg. N.
598. ἄθυμος Taur. Reg. E.—λήμματος Taur.

αι

600. ἔστι Taur. ἐστὶ Reg. N.
604. ἡβῶντα et φύσει var. lect. in Reg. O.
607. δὲ abest Reg. E.
608. δικαίους Reg. E.
610. πρὸς omittunt Reg. P. et var. lect. in Reg. O.
612. ὁ ζεὺς Taur.—κράνοι Reg. C. κονοῖ var. lect. in Reg. O.
613. εὔδομον Reg. C.
615. οἷα et οἷος var. lect. in Reg. O. — γ' omittunt Taur. Reg. C. et var. lect. in Reg. O.
616. καπγυρωθεὶς var. lect. in Reg. O.
617. ἐπεξιακχήσας Taur.
619. θ' ὃς ἀνδρ. Taur.
621. γενεθλίους θεοὺς Taur.
624. καινοπηγαῖς Reg. E. καινοπληγὲς Reg. P.—εὔκυκλον Regg. P. et O. cum var. lect. εὔθετον.
625. προσμεμηχανημένον Taur.
626. τευχιστὴν Reg. C. τεύχη Reg. E.
630. τ' abest Reg. E.
632. δοκεῖ cum var. lect. δοκεῖς Reg. O.
635. θεομενὲς Reg. E. — καὶ abest Reg. E.
636. ἐμὸν Reg. N.
643. φρενὶ var. lect. in Reg. O.
647. πω abest Reg. E.
653. ξενοῦσα var. lect. in Reg. O.
657. ἐχθροῖς - τάχως Reg. E.— ἐχθρῷ ξυστήσομαι Taur.
660. ὁρμὴν var. lect. in. Reg. O.
663. ὁμαίνειν Reg. E. — αὐτοκτόνως Taur.

γῆρας

664. πέρας Reg. C. πέρας Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
666. τεθνηκότι cum var. lect. τεθνηκόσι Reg. O.
668. τί μέμνας Reg. P. τί μέμνηας Taur.—τέκος cum var. lect. τέκνον Reg. O.—μή τις σὲ Taur. Reg. P.
669. ἄτη Reg. C.
674. ἐποτρύνει Reg. P.
677. τελεῖ Taur. var. lect. in Reg. O.
680. μὴ ἐποτρύνου Reg. C.—δειλὸς var. lect. in Reg. O.
682. οὔτ' ἂν Taur.
683. δέχονται Reg. C.
685. οὐ θαυμάζεται Taur.
687. παρέστηκεν Reg. C.
688. χρόνια var. lect. in Reg. O.
691. ἐξέζεσαν Regg. C. E.
694. καίπερ μὴ Reg. P.—στέργων νόμους var. lect. in Reg. O.
695. ἄνυσις Taur. Reg. E. ἄνυτις Regg. C. F. ἄνυ τις Reg. P.—οὐδὲ Taur.—μακρὰ Reg. N. var. lect. in Reg. O.
696. μὴ 'θης Reg. E. μέλθης Reg. N. —ἐφ' abest Reg. N.
699. τ' ἔπος Reg. E. τοῦπος Taur.
702. ὁλεσίοικον. οὐ θεοῖς ὁμοίαν θεὸν Taur.
703. ἃ γὰρ νύκτωρ παρεκελεύσατο καὶ γέγονε Taur. Reg. C. ἃ γὰρ νύκτωρ παρακελεύσατο καὶ γέγονε Reg. E.
706. ὑπερθύμους Reg. F.
708. παιδοδέλετωρ Reg. C.—ἐρινὺς var. lect. in Reg. O.—ἥδ' Reg. E. ἥδ' Reg. F.—ἠτρύνει Taur.
709. κλήροις Taur. Regg. C. P.
710. χάλιβος Reg. C.
714. ὁπόσην Regg. C. F. ὅπωσα καὶ φημένοισι Reg. E.
716. αὐτοὶ κτάνωσιν Taur. Reg. E.
719. φόνιον Taur. var. lect. in Reg. O.

Digitized by Google

720. καθαρμὸν Taur. Reg. P.
723. συμμιγεῖς Regg. C. P.
726. μενεῖ Reg. P. a prima manu.
732. καρτηθεὶς var. lect. in Reg. O.—ἀβουλίᾳ Reg. P. ἀβουλίας Taur.
733. μόνον Reg. C.
735. μὴ πρὸς Reg. N.—ἀγνὰ Reg. E.
736. ἐκτράφη cum var. lect. ἐτράφη Reg. O.
740. συνάγαγε cum var. lect. σύναγε Reg. O.
741. πιτνὸν Taur. πιτνῶν cum var. lect. πιτνοῖ et πίπτον Reg. O.
742. τροχαλὸν var. lect. in Reg. O.
744. ἀλκᾶ Taur.
745. πύργου var. lect. in Reg. O.—εὔνει Reg. E. ἄρει var. lect. in Reg. O.
750. τελλόμεν' Reg. N. τελούμεν' Taur. τελόμεν' cum var. lect. παλλόμενα, τελόμενα, τελλόμενα Reg. O.

α

751. πρόπρυμνον Reg. C.—τε Reg. N.
752. ἀλφηστάων Reg. E. ἀλφιστῶν cum var. lect. ἀλφοιτῶν Taur.
754. τοσόνγ' var. lect. in Reg. O.
757. τόντ' Reg. E.
760. δ' ἄρ' ἔμφρων var. lect. in Reg. O.
761. γένετο Taur.
763. καρδία Reg. E.
766. κρείσσω τέκνων Reg. E. κρεισσοτέκνων κρεισσὼ τέκνων Reg. C. κρεισσόνων τέκνων Reg. F. κρείσσων τέκνων Taur.—τ' ἀπ' Taur.
767. τέκνοις τ' Taur.
768. ἀφῆκεν ἐ. τροφᾶς var. lect. in Reg. O.—ἐπισκότους Taur.
769. πικρονόμους var. lect. in Reg. O.
770. σφαι Reg. C.—σφε δὴ σιδαρονόμω διαχειρία Taur.
771. ποτὲ κτήματα Reg. E.
775. δόλιον Reg. E.
776. ὀβρίμων Taur.
777. κλυδονίου Reg. E.
779. στέργει Regg. C. E. et var. lect. in Reg. O.—πύλαις Taur.—φερεγγύους var. lect. in Reg. O.
780. ἐφρεξάμεθα μονομάχαισι Reg. E.
782. εὐδόμας - εὐδομαγέτας Reg. C.
783. ἄπολλον Reg. E.
784. δυσβουλείας Reg. E.
785. πρᾶγμα Reg. P. var. lect. in Reg. O. — νεότοκον var. lect. in Reg. O.—πλέον Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
786. βασιλεῖς Reg. F. et var. lect. in Reg. O.—ὁμοσπόροιν var. lect. in Reg. O.
792. βαρέα μὲν, ἀλλ' ὅμως Reg. F. var. lect. in Reg. O.
793. ἀνήρηντ' var. lect. in Reg. O.
794. κοίνως Reg. C.
796. δακρύσεσθαι Reg. E. δακρύσασθαι Taur.
797. πόλις μὲν εὖ πράσσουσα Taur.
800. ἐν τάφῳ Reg. F. ἐν ταφῇ abest Reg. E.
803. πέπτωκεν Taur.—γᾶν cum var. lect. γαῖ' Reg. O.
804. καὶ abest Reg. E.—πολισοῦχον Reg. C.
805. δὴ abest Taur.
808. σωτηρίᾳ Taur.
810. πολεμάρχας Reg. E.
816. μου Taur. Regg. C. E. F. et var. lect. in Reg. O.—τι abest Taur.—περιπίπτει Reg. F. περιπνεῖ Taur.—κρόν Reg. E.
817. μὲ τύμβῳ Reg. E.
818. ὡς omittunt Taur. Regg. C. E. P.
819. δυσφόρους μόρους Reg. C. δυσμ φόρους Regg. N. O. δυσφόρως Reg. P.
822. ἀπεῖπεν Reg. P.
823. πρόθεν Reg. C. πατρῴα Reg. F. —In hoc versu desinit cod. Taur.
825. πόλιν Reg. C.
826. καὶ abest Regg. E. P.
828. ἦλε - ἀλακτὰ Reg. E.
831. διδυμανόρεα Reg. P.
832. αὐτόφονον Reg. E.

ο

836. γόων Reg. C. — κακούργων var. lect. in Reg. O.
837. κρατεῖ Reg. C. κράτει Reg. E.
839. τὴν Reg. C.
841. τὴν Reg. C.
843. οἴκουσ' Reg. E.
844. ἀντιγόνην Reg. C.—θ' ἥδ' var. lect. in Reg. O.—ἱεμήνη Reg. E.
845. ἀδελφῶν Reg. C. var. lect. in Reg. O.
846. ἐκ abest Reg. N.
848. φήμη Reg. E.
850. ἰσχειν Reg. E.
851. ἐχρὸν Reg. E.—πιμέλπειν Reg. E. ἐπιμάπτειν var. lect. in Reg. O.
854. κλεώ Reg. E.
856. ἰὼ semel Reg. F.
857. φίλων τ' Reg. E.
861. δόμων abest Reg. E.

Digitized by Google

863. ἐρρωψίτοιχοι Reg. P.
865. δεήλαχθε Reg. C. — σὺν abest Reg. N.—σιδήρῳ Reg. C.
868. κατεύγματα abest Regg. C. E. P.
869. ἐπέκρανεν Reg. P.
871. ὠμοσπλάγχνων var. lect. in Reg. O.—ὁμοσπλ. et seqq. alteri hemichorio tribuuntur in Regg. N. P.
877. δόμασι Regg. F. P.
882. πολιστόνος Reg. E. πόλιν τε ὑπ' ἀνδρῶν στόνος Reg. F.
883. στέργουσι Reg. E.
884. φίλανδρος Reg. E.
885. τέανα Reg. C.
892. οὐ καμεμφία Reg. P.
894. σιδηρόπληκτοι Reg. C.—ἔχουσιν Reg. P.—Post v. 903. positus est in Reg. E.
895. σιδηρόπληκτοι Reg. C.—δὲ αὐτοὺς Reg. E.
898. ἀχὴ εἰς Reg. C. ἀχήεις var. lect. in Reg. O.
901. φιλεγαθὴς Reg. E.
902. δάκρυ χέων δ' ἐκ var. lect. in Reg. O.
904. δὲ abest Reg. E.
905. πάρα Reg. C. var. lect. in Reg. O.—δ' abest in Reg. E.
906. πολίτες Reg. E.
907. τ' ἐς Reg. C. — στίχας abest Reg. E.
908. δαΐσι Reg. E. δαΐ cum var. lect. δαΐδι Reg. O.
909. ἡ τεκοῦσα Reg. C.
910. πρόπαρθεν Reg. E.
911. κέκληται Reg. C.
913. τοιούσδ' Reg. F.—δδέ τ' Reg. N.
914. ἐτελεύτησε Reg. E.
916. δὴ καὶ δῆτα Reg. O.—πανωλέθριοι Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
921. ζῶν Reg. E.
922. εἶσ' Regg. E. N.
925. θηκτοι Reg. E.
926. δατητὴς Reg. C. — ἄρης ἄρης Reg. E.
932. θανθήσαντες Reg. E.
933. πόνοισί τε δόμοι Reg. P. δόμους Reg. E.—τελευταίᾳ var. lect. in Reg. O.
934. αἷδ' abest Reg. F.
937. ἅπαντας Reg. E.
941. ἕκτανες Reg. C.
945. μελεοπαθὲς Reg. E.
948. προσκείσεται Reg. E.
952. ἰὼ semel Regg. E. P.—πανδάκρυτε Reg. N. πανδάκρυτε Regg. P. et O. cum var. lect. πολυδάκρυτε.
954. φίλου τ' Reg. C. — τεφθίσου Reg. E.
956. διπλὰ—πάρεστι—διπλὰ Reg. N.
958. γόων cum var. lect. ἀχέων Reg. F.—ἔγγυθι var. lect. in Reg. O.
960. βαρυσδότειρα Reg. C.
964. ἐκφυγὰς Reg. C.
965. ἵκιθ' Reg. E.
968. καὶ δὴ Reg. E.
970. τάλαινα καὶ ἔπαθον Reg. F. τάλαινα καὶ πάθον Reg. E. τάλαινα καὶ παθὼν cum var. lect. τάλαινα πάθη et τάλαινα καὶ πάθον Reg. O.
971. δύστονο καὶ Reg. C.
972. τριπάντων Reg. P.
975. ὦ abest Regg. E. P.
978. νιν var. lect. in Reg. O.—ἦσθα Reg. E.
983. abest Reg. F.
984. ἰὼ semel Reg. E.—ἐφ' ἡμῖν ἐξημένος Reg. E. ὁ ἐφ' ἡμὶν ἐξημμένος Reg. F. absunt hæc Reg. C.
986. σώμασιν Reg. P.
988. ἰὼ semel Regg. C. P. et var. lect. in Reg. O.—τὸ πρόσω Regg. E. F. P. et var. lect. in Reg. O.
989. δυστάνων Reg. P.
990. πημάτων ἄναξ omissis reliquis Reg. C.—ἐτέοκλες Reg. F.
991. ἰὼ ἰὼ Reg. F.
992. ἰὼ ἰὼ Reg. F.—ἐν ἄτᾳ abest Reg. E.
993. ἰὼ semel Regg. E. O.—ποῦ ποῖ Reg. O.
994. τιμιωτάτων Reg. E.
996. ἀπαγγειλαι Reg. E.
1000. στυγῶν Reg. P. γόγων Reg. C. στυγῶν cum var. lect. εἴργων Reg. O.—εἶλε πόλεως Reg. P.
1003. ἐπίσταται Reg. E. τῶδ' ἐντέταλται var. lect. in Reg. O.
1006. ἀναστῆρα Reg. E.
1008. τὸ τοῦ δ' Reg. O.—κεκλήσεται Reg. P.
1012. τὰ φέρτ' Reg. E.
1015. ἐκ φθορᾶς et ἐκφορὰν var. lect. in Reg. O.
1016. δὲ abest Reg. E.
1017. δὲ abest Reg. E.
1020. δ' abest Reg. E.
1024. κακῶν Reg. F.
1026. τούτῳ Regg. E. P.
1028. ταφῶν γὰρ αὐτῶν Reg. C.

Digitized by Google

1033. τάδε Regg. E. et O. cum var. lect. τόδε.
1037. σὺ μὴ τιμήσῃς Reg. E.
1040. ἀντημείβου Reg. C.
1044. ἀλλ' abest Reg. E.—ἦσθ' Reg. E.
1049. μήσομαι Reg. E.
1050. πῶς bis Reg. O.—μήποτε Reg. C. et var. lect. in Reg. O.—κλαύσεω cum var. lect. κλαίειν Reg. N. κλαίειν Reg. O. cum var. lect. κλάειν.
1051. σε abest Reg. E., deinde in fine versus πολιτῶν δεῖμα.
1054. πενθετήρων Reg. C. πενθητηρίων Reg. E.
1057. τίς οὖν ἂν τὰ πίθοιτο Reg. P. τίς οὖν ἂν τὰ πείθοιτο Reg. F. τίς ἂν οὖν ταῦτα πίθοιτο Reg. C. τίς ἂν οὖν ταῦτα πείθοιτο Reg. E.
1059. πολυνείκης Reg. E.
1060. ἡμεῖς γὰρ Reg. E.
1061. πόμπιμοι Reg. C. προπομπεῖ et πόμπιμοι var. lect. in Reg. O.
1062. ἄλγος Reg. N.
1064. ὅσπερ καὶ πόλις Reg. P.
1065. καί τε Reg. E.
1068. μὴ ἀνατραπῆναι Regg. C. E. —ἀλοδαπῷ Reg. E. ἀλλοδαπῷ Reg. F.

Digitized by Google

ADDENDA.

Primum hujus tragœdiæ carmen ita constituit Seidler. de vers. dochm. p. 182. sqq.

Προφδός.

Θρεῦμαι
φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.

στρ. α'.

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν,
βεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος ἐλεδεμνάς.
πεδί' ὁπλόκτυπ'· ὠσί τ' ἐγχρίμπτεται
βοὰ, ποτᾶται, βρέμει δ' ἀμαχέτου
δίκαν ὕδατος δρεοκτύπου.

ἀντ. α'.

ἰὼ ἰὼ ἰὼ, ἰὼ ἰὼ θεοὶ,
θεαί τ', δρόμενον κακὸν ἀλεύσατε.
βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρ-
νυται λαὸς εὐτρεπὴς ἐπὶ πόλιν διώκων.
τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεαινᾶν; πότερα δῆτ' ἐγὼ
ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

στρ. β'.

ἰὼ
μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι, τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

στρ. γ'.

ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμ-
φὶ λίτας' ἕξομεν;

ἀντ. γ'.

κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις; προδώσεις σὺ, παλαίχθων Ἄ-
ρης, γᾶν τὰν τεάν;

ἀντ. β'.

ἰὼ,
ἰὼ χρυσοπήληξ δαῖμον, ἔπιδ' ἔπι-
δε πόλιν, ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

στρ. δ'.

θεοὶ πολισσοῦχοι χθονὸς,
ἴτ' ἴτε πάντες,

Digitized by Google

ἴθετε παρθένων ἱκέσιον λόχον
δουλοσίωας ὅπερ.

ἀντ. δ'.

κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

στρ. ε'.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελὲς
πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
διάδετοι δὲ δὴ γενύων ἱππείων
κινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσόοις σάγαις, πύλαις ἑβδόμαις
προσίστανται, πάλῳ λαχόντες.

Μεσῳδός.

σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
βυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς, ὅ θ' ἵππιος
ταυτομέδων ἄναξ,
ἰχθυβόλῳ μαχανᾷ Ποσειδᾶν,
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

ἀντ. ε'.

σύ τ' Ἄρης, (φεῦ, φεῦ,) Κάδμου ἐπώνυμον
πόλιν φύλαξον, κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις ἅτε γένους προμάτωρ,
ἅλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀθροῦσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σὺ, Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ
στρατῷ δαΐῳ στόνων Λητωΐς
τε κούρα, τόξον εὖ πυκάζου.

στρ. ζ'.

ἐ ἐ ἐ ἔ.
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω,
ὦ πότνι' Ἥρα.
ἕλακον ἀξόνων βριθομένων χνοαί.

στρ. η'.

Ἄρτεμι φίλα,
δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
ποῖ δὲ τέλος ἔτ' ἐπάγει θεός;

ἀντ. ζ'.

ἐ ἐ ἐ ἔ.
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

ἀντ. η'.

ἐκ δὲ διόθεν
πολεμόκραντον ἀγῶν τέλος ἐν μάχαις.
σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥόου.

Digitized by Google

στρ. θ'.

ἰὼ παναλκεῖς θεοί,
ἰὼ τέλεοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνῳ στρατῷ.
κλύετε παρθένων κλύετε παυδίκους
χειροτόνους λιτάς.

ἀντ. θ'.

ἰὼ φίλοι δαίμονες
λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν
δείξαθ', ὡς φιλοπόλεις·
μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε.
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἔστε μοι.

Schema stropharum hoc est:

Προφδός. α'. α'.

Paullo aliter hæc constituit Lachmann. de chor. syst. p. 81. sqq., qui v. 78—110. proodum fecit, deinde has strophas dedit:

Στροφὴ α'.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές – ⏑ – πάντως ἄρηξον δαΐων ἄλωσιν.
Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται.
φόβος δ' ἀρείων ὅπλων. διάδετοι γενύων ἱππίων κινύρονται
φόνον χαλινοί.
Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσόοις σαγαῖς πύλαις
ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες.
Σύ τ' ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ, Παλλὰς,
ὅ θ' Ἵππιος
Ποντομέδων ἄναξ ἰχθυβόλῳ μαχαᾷ Ποσειδᾶν
Ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

Ἀντίστροφος α'.

Σύ τ' Ἄρης φεῦ φεῦ Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς
Καὶ Κύπρις ἃ τε γένους προμάτωρ ἄλευσον.
Σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. λιταῖς θεοκλύτοις ἀϋτοῦσαι πελαζόμεσθα.
Καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ, λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ ⏑ – – ⏑ –,
⏑ –, – – ⏑ – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ –, ⏑ – – ⏑ –, ⏑ – – ⏑ –, ⏑ – – ⏑ –
– ω – σύ τ' ὦ Λατογένεια κόρα, τόξον εὖ πυκάζου.
⏑ – – ⏑ –, ⏑ – – ⏑ –

Στροφὴ β'.

Ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
Ὦ πότνι' Ἥρα.
Ἕλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
Ἄρτεμι φίλα ἓ ἔ. δορυτίνακτος δ' αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
Τί πόλις ἄμμι πάσχει; τί γενήσεται;
Ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; ἓ ἓ ἓ ἔ.

Digitized by Google

Ἀντίστροφος β'.

Ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
Ὦ φίλ' Ἄπολλον.
Κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
Ἐκ (δὲ) Διόθεν (ἢ ἢ) πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαις.
Σύ τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου. (ἢ ἦ.)

Postremam partem postremi hujus tragœdiæ carminis Schützius, Hermannum secutus, hisce transpositionibus et mutationibus deformavit :

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

στροφή. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
Πότνια τ' Οἰδίπου σκιά,
Μέλαινα τ' Ἐρινύς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.
Ἠέ, ἠέ, μαίνεται γόοισι φρήν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἐντὸς σὲ καρδία στένει.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἰώ, ἰὼ πολυδάκρυτε σύ.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ.

Σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Δορὶ δ' ἔκτανες.

ΙΣΜΗΝΗ.

Δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πρὸς φίλου γ' ἔφθισο.

ΙΣΜΗΝΗ.

Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Μελεόπονος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Μελεοπαθής.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἴτω γόος.

ΙΣΜΗΝΗ.

Ἴτω δάκρυα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Διπλᾶ λέγειν.

ΙΣΜΗΝΗ.

Διπλᾶ δ' ὁρᾷν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.

ΙΣΜΗΝΗ.

* * * * * * * *

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαί.

ΙΣΜΗΝΗ.

Πέλας τῶνδ' ἀδελφῶν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

Ὀλοὰ λέγειν.

Digitized by Google

ΙΣΜΗΝΗ.
Ὀλοὰ δ' ὁρᾷν.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Ἀντιστρ. Ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
Πότνια δ' Οἰδίπου σκιά,
Μέλαινά τ' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.
ΙΣΜΗΝΗ.
Ἠὲ ἠέ, δυσθέατα πήματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανε.
ΙΣΜΗΝΗ.
Σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Ἀπώλεσε δῆτα.
ΙΣΜΗΝΗ.
Καὶ τὸ τεῦδ' ἐνόσφισε.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Τάλαν γένος.
ΙΣΜΗΝΗ.
Τάλαινα παθόν.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Τάλαινα σύστονα κήδε' δμώνυμα.
ΙΣΜΗΝΗ.
Δίνγρα διπάλτων πημάτων.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.
ΙΣΜΗΝΗ.
Σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.
ΙΣΜΗΝΗ.
Δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Πρόκειται φονευθείς.
ΙΣΜΗΝΗ.
Πρόκειται κατακτάς.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.
Ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣΜΗΝΗ.
Ὀλοὰ δ' ὁρᾷν.

Quæ sequuntur, epodum fecit Schützius.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ.
ΩΚΕΑΝΟΣ.
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ.
ΕΡΜΗΣ.

In Ald. Turn. adduntur ΓΗ et ΗΡΑΚΛΗΣ, in Rob. hic solus.

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ΔΕΣΜΩΤΟΥ.

Προμηθέως ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένου διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, κυνθάνεται Ἰὼ πλανωμένη, ὅτι καὶ Αἴγυπτον γενομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξεται τὸν Ἔπαφον. Ἑρμῆς δὲ παράγεται ἀπειλῶν αὐτῷ κερανυωθήσεσθαι, ἐὰν μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διί. προείλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς, ὡς ἐξωσθήσεται ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπό τινος οἰκείου υἱοῦ. τέλος δὲ, βροντῆς γενομένης, ἀφανὴς ὁ Προμηθεὺς γίνεται.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιΐα ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις,[1] παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως οὐ κεῖται. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ὠκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτοῦ ἐστι Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ, ὅτι οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι[2] τοῦ Ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔξεστι[3] συμβαλεῖν.

1. Κολχίσι Blomf. ex Brunckii emendatione.
2. τέρμασι Ald.
3. ἔστι.

Digitized by Google

ΑΛΛΩΣ.

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου, παραγίνονται[1] πᾶσαι αἱ Ὠκεαναῖαι[2] νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τὶς τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς, Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διῒ εἴπῃ· καὶ μὴ βουλόμενον[3] βροντὴ καταῤῥαγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

1. Sic Reg. L. παραγίνονται Ald. παραγίνοντο Rob.
2. Ὠκεανῆαι Rob.
3. βουλομένου mavult Blomf.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ΚΡΑΤΟΣ.

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

1. ἐς habent Suid. et Schol. ad Aristoph. Ran. 827. qui hunc versum cum sequentibus laudant.

2. ἄβατόν τ' Med. Rob. ἄβατον ceteri omnes et præterea Synes. Ep. p. 35. Schol. Aristoph. l. l.; obelo notat Porsonus. ἄβροτον Blomf. ex Phavorin. s. v. ἀβρότη νύξ, Schol. Venet. ad Il. Ξ. 78. Eustath. p. 968, 45. ed. Rom. et Suidæ Ms. C. C. C. Oxon. v. ἀβρομέτας. Proba est vulg., quam tueri videtur etiam Soph. Œd. T. 712. ἄβατον εἰς ὄρος: [Reisigius in censura, quæ in præfatione indicata est, p. 225. lectionem ἄβροτον præferendam censet, quia rariora vocabula amet Æschylus, quia magna sit hujus lectionis auctoritas, et quia hoc vocabulum unice aptum sit poetae consilio, ut Prometheus, hominum amicus, ab hominibus sejunctus ostendatur. Sed horum nihil est, quod aliquam probandi vim habeat. Nam rariora vocabula apud Æschylum præferenda esse, id quidem verum est, sed hæc ratio iis tantum locis adhiberi potest, ubi codices in duobus vocabulis, *idem significantibus*, variant, quorum alterum usitatius, alterum rarius est; nostro autem loco, quum variis lectionibus ἄβατον et ἄβροτον diversa vis insit, ista raritatis ratio nihil prorsus momenti habet. Auctoritatem deinde si spectamus, vulgata lectio profecto multo majorem habet, quum in codicibus et editionibus antiquis omnibus nec non apud Synesium et Aristophanis scholiastam exstet, altera autem lectio ne in uno quidem codice compareat, nec nisi grammaticorum quorundam testimonio nitatur. Tum neque illud, quod tertio loco attulit Reisigius, ullam vim habet. Nam quos argumento adfert versus p. 21. 22., eam, quam vult, vim habere non possunt, quia non oppositum est id, quod ad illam sententiam exprimendam opponi debuisset, et quia a Vulcano, Promethei amico, proferuntur, qui his verbis eam designat conditionem, quæ alii cuivis homini non minus quam Prometheo tristissima foret. Probaret aliquid φιλανθρώπου v. 11., si v. 6. præcessisset πέτραις ἀνανθρώποις vel simile quid, quod profecto posuisset poeta, si id voluisset, quod putat Reisigius. Omnium minime autem hæc sententia primis tragœdiæ versibus contineri potest, quum de Prometheo omnino nondum sermo fuerit, sed illi nihil nisi naturam loci describunt, ita ut et ἄβροτον, si hæc vera esset lectio, illo loco nihil nisi epitheton ornans foret. Sed, quod maximum est, ne unus quidem exstat locus, quo ἄβροτος idem significet quod ἀνάνθρωπος, (cf. Buttman. Lexilog. I. p. 134. sq.), ita ut ἄβροτος non rarum vocabulum vocandum sit, sed nusquam obvium. Hujus significationis exempla afferre debebat Reisigius, priusquam de lectione præferenda judicaret. —*Ex Addend.*]—Priorem versus partem citat Eustath. ad Dionys. v. 69.

Digitized by Google

Ἡφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφὲ δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπαις δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

Κράτος, Βία τε, σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ, κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχέθειν·

3. Post Ἡφαιστε Ald. Rob. Turn. puncto distinguunt. Stephanus primus vocativum cum sequentibus conjunxit.—μέλλειν Ar. Vienn. C. Ald.—ἐπιστολὰς Ar. Vienn. A. C. Ven. 2. Ald. Schol. ad. h. l. et Thom. Mag. v. ἐπιστειλάμην, cujus tamen verba corrupta sunt. Vulgatam tuentur etiam Eustath. ad Il. A. p. 29, 15. Hesych. v. ἐπιστολαί et Schol. Aristoph. cum Suida supra laudatus.

4. τὸν δὲ Ald. Rob., ut sæpe.

6. ἀδαμαντίνοις πέδῃσιν ἀῤῥήκτοις πέτραις Ar. Vienn. B. ἐν post πέδῃσιν addit Reg. A. M. 2.; idem in Reg. B. superscriptum est. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις Med. ἀδαμαντίναις πέδαισιν Reg. G. πέδῃσιν supra scripto αι Reg. L. M. 1. ἀδαμαντίνῃς πέδῃσιν ἐν ἀ. π. Ven. 1. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἀ. π. Ven. 2. πέτραις in Guelph. erasum est. ἀδαμαντίναις πέδῃσι ἀῤῥήκτοις λέγω Vienn. C. Farn. ex emendatione Triclinii. ἀδαμαντίναις πέδῃσιν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις Ald. Turn. Garb. Vict., idem Rob., nisi quod πέδαις habet. Sed Schol. Aristoph. jam sæpius laudatus habet ἀδαμαντινῶν δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις, idque Canterus primus recepit, omnibus post eum editoribus recte sequentibus præter Brunckium, qui Stanleii emendationem ἀδαμαντινῶν δεσμοῖσιν ἀῤῥήκτοις πεδῶν injuria prætulit.

7. αὐτὸς Marg. Ald.— σίβας conjecit Wakef.

8. ὅπασε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ald. Turn.—τοιᾶς δέ τοι Ald. τοιᾶσδ' αἰνὸ τοι Rob. τοίας δὲ Colb. 2.

12. σφῶϊ Vienn. A. C. σφῶϊν Vienn. B. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. Sed σφῷν metrum postulat, idque inde a Brunckio legitur.

13. ἐπί Reg. O. in Fachs. Sylloge p. 68.

14. θεῶν Colb. 1.

15. δεῖσαι Ald.—πρὸς τῇ δυσχειμέρῳ Rob. idem τῇ superscriptum est in Med.

16. Deest hic versus Lips. 2.—τῶνδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz. sine causa. — τόλμα Ox. [σχεθεῖν scribi vult Elmsl. in Edinburgh Rev. 1810. XXXIII. p. 227.—*Ex Addend.*]

Digitized by Google

ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι
20 προσπαισαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,
ἵν' οὔτε φωνὴν, οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογὶ,
χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμένῳ δέ σοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος·
25 πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύσει σ'· ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον,
30 βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν,
ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς
φθέγξῃ· Διὸς γὰρ δυσταραίτητοι φρένες·
35 ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

17. ἐξωριάζειν obelo notatum est in Porr. 2. quare Blomfield. εἰωριάζειν reposuit, Hesychio et Photio in h. v. testibus adhibitis, qui tamen nihil probant.

19. ἄκων ἄκων σε Colb. 1. Ald. Rob.

20. προσπαιστελεύσω Colb. 2. Reg. G. Ox. Rob. — τῷδ' Rob. — πόνῳ pro πάγῳ Med. Rob., et laudat e cod. Stephanus. In margine codicis tip. Morell. est ὄρει, in marg. Vienn. C. ὄρει et τρόπῳ.

21. Pro του Barth. Advers. VII. 11. τοῦ conjicit. — βροτῶν μορφὴν Rob. μορφὴν θεῶν Regg. C. G. H. L. N. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. Ph. Vienn. B. et C. in marg. In Colb. 2. βροτῶν superscriptum est. — Initio versus οὔτε του φωνὴν Ven. 2.

22. σταθευτὸς Ald.

25. ἥλιον Ald.

26. ἀεὶ Guelph. — παρόντος Rob.

27. λωφήσων Rob. — Citat Thom. Mag. v. λωφᾷ. — πέφυκέ τοι Reg. O.

28. ἀπύρω Ald. ἐπήρω Med. et ὁ cod. affert Stephanus, sed ἀπήρω etiam Eustath. ad Il. H. p. 675, 49. [ἐπηρόου Elmsl. ibid. male. Ad ἀπύρω, cujus loco ἐπήρου conjecit Elmsleius, conferri possunt, quæ monuit Buttmann. Lexilog. I. p. 84. — Ex Ald. dend.] — φιλαντρόπου Turn.

29. Distinguunt Ox. Ar. Vienn. A. B. C. post θεός, puncto post τρόπου mutato. — ὑποπτήσσων Turn.

30. πέρα Ar.

31. ἀνθὼν M. 1. 2.

32. κάμπτων Ven. 2.

33. Deest δ' Ox. — ἀωφελεῖς Ven. 2.

34. φθέγξ. Ald. φθέγξῃ Rob. Turn. Vict.

35. τηνχὺς superscr. α Reg. O. — αὶ M. 1. — νέου Ald. νέος Garb. et

ΚΡΑΤΟΣ.

εἶεν· τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;
τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεὸν,
ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

τὸ συγγενές τοι δεινὸν, ἤ θ' ὁμιλία.

ΚΡΑΤΟΣ.

40 σύμφημ', ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων
οἷόν τε πῶς; οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄπος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι· σὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

45 ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

citat Stephan., νέως Ms. marg. ap. Morell. — κρατεῖ Schütz. contra omnium codd. et edd. (Ald. Rob. Turn. Vict. Cant.) auctoritatem et contra leges grammaticas.

36. κατοικτίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. κατοικτίζει dederunt, ut ubique. κατοικτίζεις Lips. 2.

37. προὔδωκε Med. Guelph.

39. συγγενές Ald. Rob. Turn. Vict. cujus loco Glasg. Schütz. Blomf. ξυγγενές dederunt, ut ubique. — τοι deest Ox. Ar. συγγενές τι Reg. L. συγγενές τε Reg. O.

40. σύμφημ' Vienn. A. B. C. Turn. σύμφη μ' Rob. σύμφειμ' Ald.

41. οἷόν τε; πῶς οὐ Vienn. A. B. C. οἷόν τε; πῶς; in quibusdam libris reperit Stephanus.

42. αἰεί τε Vienn. A. Ald. Turn. Vict. Cant. αἰεί τι Vienn. B. M. 1. 2. Regg. C. D. H. αἰεί τοι Guelph. Lips. 1. Colb. 1. Ven. 1. αἰεί τει Rob. αἰεί γε Vienn. C. et sic correxit Brunckius, quem omnes editores secuti sunt. Sed vulg. αἰεί τε defendi posse videtur, eodem enim modo τε collocatum est Sept. Th. 1051. ὅστερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον συνεταινεῖ.—Choeph. 128. ἐποικτείρειν τ' ἐμὲ, φίλον τ' Ὀρέστην. cf. Comment. Æschyl. p. 41. sq. Meineck. curæ crit. p. 10. Elmsl. ad Eurip. Heraclid. v. 622. [αἴ, αἴ, τί δὴ νηλής idem, quod minime probandum est. Vulgatum τι tuetur Reisig. cens. p. 226., eique hunc sensum tribuit, ut sit: *aliquatenus* vel *aliqua in re;* sed quanquam undecim, quæ numeravit, testimoniis accedit etiam Reg. E., non tamen admittendum est; quantopere enim, hoc addito, minuatur et frangatur opprobrii acerbitas, quod a poetæ consilio prorsus alienum est, nemo non videt. Quo consilio autem exemplis probet, δή τι conjungi, quod et per se certum est, neque cum hoc loco quidquam commune habet, non intelligo.—*Ex Addend.*]—θάρσους Rob.—πλέος Guelph.

43. τῶνδε Med. sed eraso ω et inserto ο.

44. πόνοι Ald.

45. χειροναξία Guelph.

Digitized by Google

ΚΡΑΤΟΣ.

τί νιν στυγεῖς ; πόνων γὰρ, ὡς ἁπλῷ λόγῳ,
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔμπας τὶς αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
50 ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ἔγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

ΚΡΑΤΟΣ.

οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ ;

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.

ΚΡΑΤΟΣ.

55 λαβών νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει

48. ὄφελε Ar. Ald. Turn. ὄφειλε Guelph. Lips. 2. ὄφελε λαχεῖν ἄλλος Rob.

49. ἅπαντ' Ald. Obelo notat Pors. Emendant Stanl. ἅπαντ' ἐπαχθῇ, Pauw. ἅπαντα πραχθῇ, Heath. ἅπαντ' ἐπράχθη 'ν, Abresch. ἅπαντ' ἐπράθη, Both. ἅπαντ' ἅπραντ', ἢν πληθύωσι κοίρανοι. Omnia futilia; vulgatam satis tuentur, quæ profert Abresch. Animadv. in Æsch. 1. 2. [Vituperat me Reisig. cens. p. 227., quod Abreschii explicationem ad vulgatam tuendam sufficere dixi, idque recte facit, jam enim et ipse intelligo, me in illa acquiescere non debuisse, quum haud aptum præbeat sensum. Nec tamen omnia dixi futilia esse, quæ unquam ad locum emendandum inveniri possint, sed quæ adhuc prolata sint; ideoque vellem communicasset nobiscum certam loci emendationem, quam habere se profitetur, cujusque audiendæ admodum cupidus sum.—*Ex Addend.*]

51. Pors. obelo notat, Bothius interpungit: ἔγνωκα τοῖσδε· κοὐδὲν— Blomfield. edidit ex conjectura καὶ τοῖσδ' οὐδὲν— Reisig. comment. crit. (p. 381.) de Soph. Œd. Col. emendat τοῖσδ' ἔτ' οὐδὲν—. Possit etiam legi: κοὐδὲν τοῖσδ' ἔτ', sed mutare vulgatam non ausus sum. [ἔγνωκα· τοισίδ' οὐδὲν Reisig. p. 228., quod reliquis conjecturis ad hunc versum prolatis non est præferendum.—*Ex Addend.*] — ἀντιτοῦν' ἔχω Ald.

52. οὐκοῦν Ar.—ἐπείξῃ Ald. Rob. Turn. Vict.—τῷδε δεσμὰ Vienn. A. B. M. 1. 2.—περιβάλλειν M. 2.

53. ἐλιννύοντα Regg. A. B. Guelph. Brunck. Schütz. Blomfield.—Interrogationis signum in fine versus primus posuit Stephanus.

54. ψάλλια Vienn. A. B. C. M. 1. 2. Ald. Rob. Vict. ψέλια Guelph. Ar. Turn. Garbit. ψέλλια Colb. 2.—δέρχεσθαι Ald.

55. Stanl. conj. βαλών νιν, Pauw. λαβών, νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθέ-

ῥαιστῆρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.
δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

60 ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

ΚΡΑΤΟΣ.

καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.

νει ῥαιστῆρι θεῖνον, πασσάλευε πρὸς πέτραις, Wakef. ἐγκράτει, σθένου, inepte omnes.

56. πασσάλευ' ἐρρωμένως in quibusdam libris reperit Steph. [Non ferri posse censet Reisig. p. 227. imperativos θεῖνε, πασσάλευε, et quia generalior notio specialem sequatur (liceat barbare loqui) et quia nulla particula juncti sint. Sed θεῖνε et πασσάλευε ad eandem notionem referuntur, imperat enim, ut Promethei brachia malleo adigat easque saxo adfigat; et quid sit quod θεῖνε, πασσάλευε dici posse neget, quum mox ἄρασσε, σφίγγε, χάλα recte dici putet, non video. Si enim tres tantum imperativos ita sine copula poni posse putat, sunt hic quoque tres, quum λαβών imperativi vicibus fungatur. Omnium autem infelicissima est ratio, qua priorem imperativum removere conatur, θεῦναι recipi jubens ex Reg. E. et uno Faehsii codice (ignorat enim, hunc unum eundemque librum esse). Primum enim ipse suo se gladio jugulat; quum enim p. 223. monuisset, Aldinam multis scatere vitiis (quod minime ignoraveram), omnes illas Aldinæ lectiones nihili faciendas judicat, quæ propter similes vocales commutatas etc. aliquam erroris speciem habeant. In illo autem codice Reg. E., quam sæpissime αι et ε inter se confunduntur (quemadmodum, ut in Prometheo consistam, v. 85. δαιμόναις pro δαίμονες, v. 94. διακνεόμενος pro διακναιόμενος, v. 490. συναιδρίαι pro συνεδρίαι, v. 539. διακνεόμενον pro διακναιόμενον, v. 573. πλαῦται pro πλαυῇ τε, v. 796. νέουσι pro ναίουσι), ita ut illius lectionis plane nulla sit auctoritas. Sed ipsum illud θεῦναι, etiamsi in plurimis libris exstaret, quis est qui ferendum putet? et quid deinde vocabulis ἀμφὶ χερσίν fiet?—*Ex Addend.*]

57. μάτα Ald. ματᾷ' οὔργον Rob.

58. ἄρασσε μᾶλα Rob.

59. τρόπον Ar. M. 1. τρόπων Guelph. Reliqui libri omnes πόρον habent, idemque Synes. epist. 147. p. 288. A. sed πόρους Marcellin. vit. Thucyd. p. 2. Schol. ad Aristoph. Eq. v. 756. Dionys. Hal. Ant. Rom. VII. 36. indeque receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

60. ἄρηρεν Joann. Diacon. in Hesiod. Scut. p. 211. — δυσκωλύτως Schol. Barocc. ad Soph. El. 147.

62. μάθοι Guelph.—νωθέστερος Διὸς Rob.

63. πλὴν τοῦ τ' Rob.

Digitized by Google

ΚΡΑΤΟΣ.

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

αἰ αἰ Προμηθεῦ, σῶν ὑπερστένω πόνων.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἢ μὴν κελεύσω, κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας,

64. αὐθάδει γνάθῳ στέρνον Garb.

66. Schütz. divisim ὑπερ στένω, invitis libris omnibus, qui una voce scribunt, neque id contra usum linguæ. cf. Markl. ad Eur. Suppl. 988. Brunck. ad Soph. Aj. 224.

67. σὺ δ' οὖν Vienn. B. C. Colb. 1. 2. Rob. et reperit in codd. Steph.—κατ' δικεῖς Ald.—ὑπερ - στένεις Vienn. A. B. Ald. Turn. Vict. Cant., divisim Rob., editores recentiores omnes et Pors. ad Eur. Hecub. 725.

68. Post στένεις Ald. Rob. puncti signum habent, Turn. comma, Steph. interrogationis notam posuit.—σκόπει post πότε additur in Guelph. Lips. 2.

69. Post ὄμμασιν Steph. interrogationis notam in cod. invenit.

71. βάλλε Rob.

72. ἐγκέλευ' ἔτι Vienn. C., sed in marg. γρ. ἄγαν.

73. ἢ μὲν Schol. B.—σε πρὸς Regg. F. K. Rob. δὲ πρὸς Reg. N. Colb. 1. Guelph. γέ σε πρὸς Ven. 2. Deest πρὸς Lips. 2.

74. κάτω δὲ σκέλη Rob.—κρίκωσον Vienn. A. B. Regg. A. B. C. D. E. F. Ph. Colb. 2. Ar. Guelph. M. 1. 2. Lips. 2. Rob. Schol. B.

75. χρόνῳ pro πόνῳ Regg. E. F. G. Rob. et in cod. reperit Steph., quod placet Buttlero et Blomfieldio.

76. πέδας Lips. 2. Rob.—διατόρους male a Schützio passiva vi acceptum esse monet Voss Cur. Æschyl. p. 5.

Digitized by Google

ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.

ΚΡΑΤΟΣ.

σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ.

στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.

ΚΡΑΤΟΣ.

ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα
συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,

77. οὐπιτιμητίς Ald.

78. ὅ μοι ἀμορφῇ γ. σ. γυρύεται Ald. —γαρύεται Reg. L. Ven. 1. Guelph.

79. 80. μαλακίζου, αὐθαδείαν et θρασύτητα Eumath. de Ism. Amor. p. 225.—θρασύτητα habent etiam Vienn. A. C. Lips. 2. M. 1. 2. Reg. O. et Ms. marg. ap. Morell. βαρύτητα Guelph.—πίπλησε Colb. 2. subscripto μ et σ, ut sit 'πίμπλησσε.

83. Punctum post σοι Ar.

84. ἀπαλλάξαι Vienn. B. Reg. G. Ph.

85. δαίμονες Ald.

86. δεῖν Guelph. [πραμηθίας vult Elmsl. l. c. p. 228. et ad Eurip. Bacch. 508., sine causa.—*Ex Addend.*]

87. τρόπῳ Rob.—ἐκκυλισθήσῃ Ald. Rob. Turn. Vict.—τέχνης Vienn. A. B. C. Colb. 1. Regg. H. K. L. Ar. Lips. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Guelph. codd. quidam Stephani. Ald. Turn. Editores tamen omnes reliquorum librorum lectionem τόχης in textum receperunt, nec quisquam, quod quidem sciam, alterius patrocinium suscepit præter Wunderl. obss. critt. in Æsch. p. 112. Non dubitavi lectionem tot librorum auctoritate firmatam et poetæ ingenio non minus quam totius loci sensui aptissimam reponere.

88. διὰ Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn. Reg. O.

89. ποντίων κυμάτων omisso τε Guelph.—βευμάτων Reg. O.

90. γέλασμα suprascripto κίνημα Guelph. Pauw. emendavit γ' ἅλασμα, Toup. ad Hesych. p. 557. κύλασμα, quod in textum recepit Schütz., recte improbatum a Blomfieldio et Voss. Cur. crit. p. 5. s. [ἀγέλασμα conjecit Tyrwhitt., recte improbante Elmsleio, qui ejus emendationes edidit.—*Ex Addend.*]

Digitized by Google

καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ', οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ', οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
αἴ αἴ τὸ παρὸν, τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω. πῆ ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι,
καίτοι τί φημι; πάντα προὐξεπίσταμαι
σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκοντ', ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν, οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἵόντε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα

91. πάνοπτον conjecit Stanleius, sed vulg. recte tuentur editores reliqui et Ruhnk. ad hymn. Cer. 62.—ἡλίου κύκλον Guelph. Gud.

93. αἰκίαισι vulg., sed αἰκίαισιν propter metrum inde a Brunckio omnes præter Bothium, qui οἵαισιν ἐν αἰκίαις dedit. ἀνίαισι Guelph. Lips. 2. Rob. Reg. ap. Fähs. p. 69.

95. ἀεθλεύσω Vienn. A. C. Ar. Reg. L. Ven. 2. Guelph. M. 1. 2. Rob.

97. θεσμὸν conjicit Aug. Matthiæ obss. critt. c. 1.—ἀεικεῖν Ar. ἀουῆ Ald.

98. φεῦ φεῦ Vienn. B. Ar. Med. Colb. 1. M. 2. Regg. E. G. affertur præterea a Steph., et in Vienn. C. superscriptum est vulgatæ: et sic Glasg. Blomf., sed non minor est vulgatæ auctoritas. [φεῦ φεῦ præfert Reisig. p. 228., quia αἴ αἴ mollior sit lamentatio, quam quæ Prometheo sit digna, eademque de causa v. 136., ubi libri omnes in αἴ consentiunt, φεῦ φεῦ reponi jubet; de quo dubito.—*Ex Addend.*]

99. ποῖ Colb. 1. 2. Reg. L. M. 2. Ven. 2. Ar. Ox. Guelph. Rob. πεῖ Ald.

100. τέρμα Vienn. A. B. Ar. Ox. Colb. 1. 2. Regg. G. L. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 1. Reg. ap. Fähs. p. 69. Ald. Rob. et affertur a Stephanc. —ἐπετεῖλαι Ald. ἔτι τεῖλαι Colb. 2. [χρὴ τέρμα τοιῶνδ' ἐπιτεῖλαι conjicit Elmsl. p. 229., ut plurimorum librorum lectio τέρμα servetur, sed τοιῶνδε non est aptum.—*Ex Addend.*]

102. τορῶς Vienn. B. Ph. Reg. G. —μέλλοντα Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.—οὐδ' ἐμοὶ Brunck. Schütz., ut semper fere. οὐδέν μοι Colb. 2.

104. ῥᾷστα Ald. Rob.—γινώσκοντ' Ald. Rob. γινώσκοντ' Turn. sed editores inde a Brunckio omnes hic, ut ubique, γιγν. Ceterum Rob. ita interpungit: αἶσαν φέρειν, ὡς ῥᾷστα γινώσκοντ', ὅτι.

107. οἵόντ' ἐμοὶ Brunck. — γέρας Reg. G. M. 2.

Digitized by Google

πορὼν, ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
110 πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε, καὶ μέγας πόρος.
τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,
ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.

ἆ ἆ, ἔα ἔα.
115 τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγὴς,
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη·
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεὸν,
120 τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὁπόσοι

108. ὑπέζευγμαι Regg. A. B. C. G. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 1. ἐνέζευγμαι Med. Guelph. Regg. D. N., codd. ap. Steph., quod placet Blomfieldio.

109. θηράσας conj. Canterus.

110. παγὴν Reg. ap. Fähs. p. 69. Lips. 2. suprascr. η.

111. πᾶσι Regg. E. F. Ald. Rob. et codd. ap. Steph.—βροτοῖσι Ven. 2. Ox. — πέφυκε Ald. Rob. Turn. Vict. sed πέφηνε Ar. Ox. M. 1. 2. Med. Lips. 2. Guelph. Regg. A. B. G. H. K. Colb. 2., et sic inde a Brunckio omnes.

112. τοιῶνδε quatuor Vienn. et sic contra librorum auctoritatem emendavit Stanl., quem sequuntur Brunck. et Schütz.; sed vulgatam recte tuentur Blomf., Wunderl. p. 112. et Herm. ad Soph. Aj. v. 448., uterque allato simillimo loco Choeph. 40., ubi eandem conjecturam in textum intulit Schützius.—ἀνλακημάτων libris in vitis post Glasg. edd. omnes.

113. πασσαλευμένος Vienn. B. D. Med. Ar. Regg. E. K. Ald. πασσαλευόμενος M. 2. πεπασσαλευμένος Rob. πασσαλευτὸς omisso ὤν Vienn. A. C. Ox. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Reg. G. Lips. 2. Ven. 1. πασσαλευτὸς ἂν Turn. Vict. et omnes deinceps.

115. Nugas, quas de his versibus protulerunt Arnald. et Pauw., non operæ pretium est afferre; patet hunc versum bacchiacum esse. v. Herm. El. metr. p. 293.—προσέπτατο Reg. O. προσέπτα τ' ἀφέγγης Colb. 1. προσέπτ' ἀφ. Reg. G.

116. θεόσυτος Vienn. quatuor, Regg. G. L. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. θεόσυτος conj. Barth. Advers. VII. 11. et sic editores omnes. cf. v. 279. 599. 603. κεκραμένη Ar. Ald. Rob.

117. ἵκετο Reg. L.—τις post τερμόνιον metri et sententiæ causa addendum putaverunt Pauw. Brunck. Schütz. refutati a Wunderlich. p. 113. Dochmius est cum pæone quarto. v. Herm. El. metr. p. 269., τις autem supplendum, ut sæpe.

119. θεῶν Colb. 1. idemque suprascriptum in Lips. 2.

120. θεοῖσι Ald. Rob.

Digitized by Google

τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ.

μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἥδε τάξις, στρ. α'.
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρεικοῦσα φρένας.
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι·
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῆξεν ἄντρων
μυχὸν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτεροντῷ.

122. εἰσιχνεῦσι Vienn. C. Ar. Lips. 2. M. 2. Colb. 1. 2. Rob. Reliqui libri omnes εἰσοιχνεῦσι, cui editores recentiores ν in fine metri causa addiderunt. Blomfield. εἰσοιχνοῦσιν, ut formam ionicam scilicet expelleret.

123. φιλότητα τῶν βροτῶν Vienn. A. Ar. Ox. Colb. 2. Ven. 1. Ald. Rob. φιλότητα τῶν omisso βροτῶν Lips. 2.

124. αἴ αἴ Vienn. B. D. Reg. G.—ἂν pro αὖ Ph. Colb. 1.—κινάθυσμα Ald. κινάτισμα M. 2.

126. Wunderlich. p. 114. post ὑποσυρίζει demum interrogationis notam ponendam esse censet, quod non placet.

128. Versus sequentes ita disposuit Blomfield, ut exeant in φιλία—πτερύγων—προσέβα—πατρῴας—φρένας—αὖραι—χάλυβος—ἐκ δ'—μου—σύ - — πτεροντῷ, quo facto effecit quidem id, quod ex Porsoni præcepto voluit, ut omnes fere versus eodem metro decurrant; sed multum de numerorum venustate detraxit, et scholiastæ auctoritatem neglexit, qui diserte hos versus Anacreonticos esse tradit. cf. Herm. Elem. metr. p. 492. s.

129. θεαῖς Ald.

131. μόγις deest Reg. L. μόλις Rob. et Guelph. Lips. 2. sed in utroque suprascr. γ.

132. δ' ἔπεμψαν Colb. 1. δ' ἐμ' Brunck.

133. κτύπον Ald.—διῆξ' Vienn. B. D. διῆκεν M. 1. διῆξ' ἀντέων Reg. G. —ἄντρων deest Turn.

134. μυχὸν, quod in omnibus libris legitur, omiserunt Brunck. et Schütz., (reliquorum enim nugas prætermitto) ejecerunt simul in antistrophico δὴ; metrum scilicet, cum sanare vellent, corruperunt. cf. Comment. Æschyl. p. 11.—ἐν δ' ἔπληξε Reg. O.—θεμερῶπιν Vict. (conjectura assecutus est Bentl. epist. ad Mill. p. 76.) et edd. recentiores omnes. θεμερρῶπιν Turn. θερμῶπιν Colb. 1. θερμεροπὴν Reg. K. θερμερῶπιν Vienn. quatuor, Ald. Rob. et cod. ap. Turn., idque ex emendatione metrica natum videtur, hoc enim si verum est, in antistrophico non opus est ἀθέσμως mutare.

135. ἀπέδιλλος Ald. ἀπέδηλος Colb. 2.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αἰ αἰ,
τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου
χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες
140 πατρὸς Ὠκεανοῦ· δέρχθητ', ἐσίδεσθ'
ἔμ', οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς,
τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

ΧΟΡΟΣ.

λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ἀντ. α'.
145 ὁμίχλη προσῆξε πλήρης
δακρύων, σὸν δέμας εἰσιδούση

136. αἰ bis Vienn. A. B. C. D. Regg. A. G. Ven. 2. Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., ter Vict. Stanl., sexies M. 1. quater Reg. B. Heath. Brunck. et sequentes omnes, ut sit basis anapæstica. Retinui vulg., ut sit exclamatio extra versum, ut v. 879.

137. πολυτέχνου Ald.

138. τ' ἐλισσομένου Ald. Rob.

140. ἐσίδεσθέ μ' Vienn. quatuor, Reg. K. Ven. 1. 2. M. 1. Ald. Rob. εἰσίδεσθέ μ' Med. Reg. G. ἐσίδεσθέ με Colb. 2. M. 2. Ar. Ox. ἐσίδεσθέ μου Guelph. Lips. 2. Turn. ἐσίδεσθ', Οἵῳ, omisso ἔμ', Brunck. idque edd. post eum omnes præter Blomfield., qui, ut pronomen servaret, conjecit δέρχθητέ μ', ἴδεσθ'. Recepi omnium fere librorum lectionem, ut οἵῳ primam brevem habeat, quod in hoc et similibus vocabulis sæpe fieri animadvertit jam Valck. ad Eur. Phœn. 512. Idem in eodem vocabulo apud nostrum fit Pers. 530. Agam. 1257.

141. προσπαρτὸς Ox. προσπατὸς Guelph. πρὸς πατρὸς Med. [Reisigius p. 228., revocatum a me ἐμ' improbans, ita potius versum constituendum fuisse monet: πατρὸς Ὠκεανοῦ | δερχθῆτ' ἐσίδεσθέ μ' οἵῳ δεσμῷ, versum igitur cæsura carentem inferri jubet, quem tamen ipse alia de causa improbat, quia nimirum repugnat regulæ, quam ipse comminiscitur, in anapæstis non posse vocalem longam in medio vocabulo corripi, nisi si eo vocabulo pes integer aut integra anacrusis contineatur, cujus regulæ gratia multi sane loci emendandi erunt. Censet igitur pronomen a glossatore quodam insertum esse, quod non magis hoc loco mihi factum videtur, quam v. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω. et v. 92. ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. —*Ex Addend.*]

142. σκοπέλων Lips. 2. ἄκρους Ald.

144. λεύσω Vienn. D. Ald.

145. ὁμίχλα Ar. Ven. 2. et Blomfield., qui doricas formas in canticis reponere solet.—προσῆξε sine ι subscripto Ald. Rob. Turn. — δακρύσιν πλήρης Vienn. A. δακρύων πλήρης Vienn. C.

146. δακρύων σὸν δέμας bis positum Ald.—εἰσιδοῦσι e codd. laudat Schol. et sic Vienn. B. D. εἰσιδοῦσιν Vienn. C. εἰσιδούσι suprascr. η Colb. 2. M. 1. εἰσιδοῦσα Med. εἰσιδούσᾳ Turn. Reg. N. et sic Blomfield.

Digitized by Google

πέτραις προσαυαινόμενον
ταῖς ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις·
νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου·
150 νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' Ἀΐδου
τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
155 ἀγρίως πελάσας, ὡς μήποτε θεὸς,
μήτε τὶς ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.

147. πέτρᾳ ex Reg. A. Brunck. et Schütz. et sic Regg. O. D. K. Ven. 1. 2. M. 1. 2. et Vienn. B. D. in marg. πέτρα Colb. 2. Ar. πέτρης Ph. Reliqui omnes codd. et edd. πέτραις.

148. ταῖσδ' Vict. et edd. sequentes omnes, sed ταῖς Colb. 1. 2. Reg. L. M. 1. Ven. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn., quod recte tuetur Wunderl. obss. crit. p. 115., quam sæpe enim articulus pronominis vim apud Æschylum habeat, notissimum est. [Improbat Reisig. p. 229. ταῖς pro ταῖσδ' a me receptum, et profecto nunc mihi quoque ipsi, quamquam idem ταῖς etiam in Regg. C. D. E. legitur, ταῖσδ' magis placet, præsertim cum Δ propter sequens A facillime excidere potuerit. — *Ex Addend.*] — ἀδαμαντοδέτοις M. 1. Ald. Rob. καμαντοδέτοις Ven. 2. Guelph. Lips. 2.

149. οἰκονόμοι κρατοῦσ' Ald.

150. δὴ, quod præter Turn. et Ox. in omnibus libris est et metri causa abesse nequit, ejecerunt Brunck. Schütz., ἀθέτως autem, quod pro vulg. ἀθέμιστα nunc metri causa in omnibus edd. legitur, conjecit Bentl. epist. ad Mill. p. 66. Vid. de utroque ad v. 134. νεογμοῖς δὲ νόμοις Ox. νεοχμοῖς δὴ νόμοις Lips. 2.

151. πρὶν γὰρ Guelph.

152. ἔρθεν Guelph. νέρθεν θ' ἀΐδου Turn. νέρθεν θ' Αἴδου Blomf. tacite dedit contra librorum auctoritatem.

153. κεκροδέγμονος Ald.

154. ἧκε Guelph. Lips. 2. Ald. Rob. Turn. [Reisig. p. 229. etiamnum tuetur emendationem a se olim propositam δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίοις πελάσας, sed neque nunc video, qua ratione hæc præstet vulgatæ lectioni, præsertim cum ἀλύτοις in libris omnibus, ἀγρίοις in tribus tantum legatur. Præterea δεσμοῖς ἀγρίοις recte dici posse non opus erat exemplo ex v. 175. petito comprobari, sed ut ἀλύτως πελάσας dici posse putem non adducor exemplo a Reisigio allato v. 60. ἄραρεν—ὠλένη δυσεκλύτως, nam quamquam hoc loco adverbium recte est cum verbo intransitivo ἄραρεν junctum, non sequitur, idem cum πελάσας jungi posse. Postremo displicet locus, quo adverbium positum est.—*Ex Addend.*]

155. ἀγρίοις codd. ap. Stephanum, Med. Regg. G. N. Colb. 1., in quo tamen ω suprascriptum; ἀγρίως reliqui omnes codd. et edd. sed Glasg. obelo notavit, et Blomf. ἀγρίοις recepit, notatus propterea a Reisigio comment. ad Soph. Œd. Col. p. 341., qui δεσμοῖς ἀλύτως ἀγρίοις conjicit, non aptius sane.—μήτε vulg., sed μήποτε codd. ap. Stephanum, Colb. 2. Regg. G. H. K. M. 1. Ox. Lips. 2. Ven. 1. 2. Guelph. Ald. Rob., qua auctoritate fretus recepi. cf. Comment. Æschyl. p. 19.

156. ἐπιγεγήθῃ Vienn. A. C. Rob. ἐπιγεγήθει codd. ap. Steph., Reg.

νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας
ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ὧδε τλησικάρδιος στρ. β'.
160 θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῇ·
τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς
τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ
θέμενος ἄγναμπτον νόον,
δάμναται οὐρανίαν γένναν·

L. ἐπεγεγήθει Regg. D. E. Ven. 2. ἐπιγήθη Guelph. Ph. ἐγεγήθει Blomf. Elmsleium secutus, sine causa. [Elmsleius in *Edinburgh Review* 1810. Nr. XXXIII. p. 229., quia μήτε τις ἄλλος ad neminem nisi ad homines referri possit, hominibus autem, quorum maximus benefactor esset Prometheus, nulla causa fuerit, quare ex ejus malis gaudium perciperent, μηδεὶς ἄλλος legi vult. Reisigius p. 220. et 229., ulterius etiam progressus, verba μήτε τις ἄλλος prorsus ejici vult, fultus auctoritate Scholiastæ, qui monet καλῶς οὐκ ἐπήνεγκε μήτε τις ἄνθρωπος; hinc enim conjicit, glossatorem aliquem adscripsisse μήτε τις ἄνθρωπος, quod deinde in μήτε τις ἄλλος mutatum sit. Sed ipsa illa Scholiastæ verba clarissime demonstrant, eum vocabula μήτε τις ἄλλος legisse, laudat enim poetam, quod non disertis verbis dixerit μήτε τις ἄνθρωπος, quippe quod minus aptum fuisset (in hoc enim caderet id quod monuit Elmsleius), sed magis indefinite μήτε τις ἄλλος. Et hac ratione defendenda etiam est librorum lectio, tam solennis enim hæc est oppositio μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος, ut verba non nimis premenda sint, nec quærendum sit, quis sit ille ἄλλος. Præterea θεὸς ita nude positum, si nihil sequeretur, quod ei opponeretur, vix ferri posset; sic enim poeta profecto θεός τις vel θεῶν τις dixisset.— *Ex Addend.*]

157. κήνυγμ' codd. ap. Steph., et Turn., qui tamen e cod. κίνυγμ' laudat. [κίνυγμα τάλας reponit Elmsl. p. 229., quia quatuor codd. Vauvillerii κίνυγμα ὁ τάλας habeant; sed articulus hic non bene abesset.— *Ex Addend.*]

158. ἐχθροῖσιν Rob. — ἐπίχαρμα Colb. 1. Lips. 2. Regg. L. O. Ven. 1. 2. Ox. Ald. Rob. ἐπιχάρματα Regg. E. K., ἐπίχαρτα autem inde a Turn. et Vict. edd. omnes.

161. ξυνασχαλεῖ Lips. 1. ξυνασκαλᾷ Ald. Rob. συνασχαλᾷ Blomf.

162. τοῖσι Lips. 1.—δίχα γ' ἐνὸς cum glossa ἥγουν Διός Reg. O., quod Fähsio elegantissimum videtur, sed metro adversatur. idem Colb. 1. Reg. N.—ὁ δ' ἐπὶ κότον Reg. O. cum gl. γρ. δδ' αἰεὶ ἐπικότως. suprascr. ἐπὶ σκότον. ὠπίκοτος Colb. 1.—ἐπὶ κότοις Both.—αἰεὶ ἐπικότως M. 2. αἰεὶ etiam Ar. M. 1.

163. Non respondet antistrophico, quare Arnaldus emendavit θέμενος ἄγναμπτον τὸν νόον, Morell. θέμενος τὸν ἄγναμπτον νόον, Buttler. θέμενος μάλ' ἄγναμπτον νόον, Pauw. et Herm. τιθέμενος ἀ. ν., quod recepit Schütz.; Both. et Blomf. antistrophicum mutarunt, ad quem vid. [Pauwii emendationem τιθέμενος, quæ metrum restituit, propterea probandam esse monent Elmsl. in Edinb. Rev. p. 229. et Reisig. p. 229., quia participium præsentis vel propter antecedens ἀεὶ præferendum sit, quod recte monere videntur.—*Ex Addend.*] — ἄγναπτον M. 1. Ar. ἄκαμπτον Reg. O.

164. δαμνέται Colb. 2. — οὐνίαν Lips. 1. 2. Guelph.

Digitized by Google

165 οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμῃ τινὶ
τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τὶς ἀρχήν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς
ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις,
170 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου
σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.
καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς
ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ'
οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας, τόδ' ἐγὼ
175 καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν
τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς ἀντ. β'.
δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς,
180 ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.
ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος·
δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις,

165. λήξῃ Lips. 1.—κορέσῃ τὸ κέαρ Vienn. A. Lips. 1. Guelph.—παλάμῃ Vienn. A. C. Rob., quod recepi propter sequentia, vulg. παλάμᾳ.

166. τὴν et ἀρχὴν Colb. 2. M. 2. Ald. Rob., vulg. τὰν et ἀρχὰν.—ἕλοι Vienn. B. C.

167. ἀπ' ἐμοῦ Med.

168. γυιοπέδαις γ' M. 2. γυιοπέδοις Lips. 1.

170. βούλευμά μ' Reg. O. — ἐφ' ὅτου Reg. L.

171. σκῆπτρόν τε τιμάς τ' Lips. 1. τιμᾶς Rob.

172. καίτοι μ' οὐ Vienn. A. Turn. Vict. et reliquæ edd. usque ad Glasg. contra metrum. καί τοι μ' οὔτι Vienn. C. Ald. καί μ' οὔτοι Med. Colb. 1. Reg. L. codd. ap. Steph. Rob. καί μ' οὔτι Ox. Vienn. B. D. M. 1. 2. Ph. Colb. 2. Ven. 1. 2. Lips. 2. Reg. O. ed. Glasg. Schütz. καί μ' οὔτε ex emend. Porsoni Blomf. et sic scribit Herm. El. metr. p. 374. sed librorum auctoritatem sequi malui.—μελιγλώσσης Reg. G. Lips. 1. 2.

173. ἐπ' ἀοιδαῖσι Ald. Lips. 2. ἐπαοιδαῖσι Turn. Vict. ἐπαοιδαῖς Rob.—στερβάς τ' Vienn. C.

176. ποινάς τε μοὶ τίνειν Vienn. B. D. M. 1. Ven. 1. 2. Ar. Ald. Rob. Vict. τ' ἐμοὶ τίνειν Vienn. A. C. M. 2. Lips. 1. 2. Guelph.

177. αἰτίας Rob. αἰκίας καὶ μαστίξεως Colb. 1. Reg. N.

179. ὑποχαλᾷς Vienn. A. Lips. 1.

181. ἐρέθισε Turn., quod fere verum videtur propter versum strophicum.

182. δέδια δ' ἀμφὶ, ut strophico respondeat, ex Porsoni emendatione re-

Digitized by Google

πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε
τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα, καὶ κέαρ
185 ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἶδ', ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ
τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. ἀλλ' ἔμπας [οἴω]
μαλακογνώμων
ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ·
190 τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν,
εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
σπεύδων σπεύδοντι ποθ' ἥξει.

ΧΟΡΟΣ.

πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι,
195 οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,

posuit Blomf, δέδιά γ' ἀμφὶ eadem de causa Both., quæ facilior certe mutatio est; possit etiam δέδι' ἄρ' ἀμφὶ legi, sed vulg. hic ut in stropha retinui, quia certi nihil proferri potest.— σὰς τύχας Ven. 1. Ox., et suprascr. in Regg. A. B.

183. ὅπῃ Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Ald. ὅποι Vienn. A. B. D. Regg. G. L. Rob. ὅπα Vienn. C. Colb. 1. M. 1. 2. Reg. H. Lips. 1. 2. Guelph.— χρή σε τῶνδε πόνων Vienn. B. D. Lips. 1. 2. Guelph. τῶν πόνων χρή σε Vienn. A.

184. τέρμ' ἀκέλσαντ' Ald. κέλσαντα Ven. 2.—ἐπιδεῖν Reg. ap. Spanh. et Reg. L. εἰσιδεῖν Colb. 2. Lips. 2.

185. οὐ παράμυθον Vienn. A. Ox. Med. Regg. C. L. Ven. 1. Lips. 1. Guelph. Turn.—ὁ Κρόνου Vienn. A.

186. ὡς θρασὺς Colb. 1. θρασύς τε καὶ Ven. 1. 2. Ald. θραχύς τε καὶ Lips. 2. Rob. θρακὺς καὶ Turn. θρασὺς καὶ Colb. 2. Reg. K. Ph. τραχύς τε καὶ Vict. Cant.

187. οἴω, quod in omnibus libris legitur, metri causa inde a Brunckio ab omnibus edd. ejectum est. Ad versum sequentem trahendum, ibique excidisse aliquid puto, quod dimetrum expleat.

189. τόθ' Vienn. B. Reg. G.—ὅτ' ἂν Rob. — ταυτὶ Reg. K. — ῥαχθῇ Reg. G. ῥεγχθῇ Vienn. B. D. ῥεχθῇ Vienn. A. C. (ubi tamen in marg. est vera lectio) Ph. Ar. Reg. K. et pro varia lectione Regg. A. B. cum glossa ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα οὕτως ὡς λέγω.

190. στορέσας τ' Rob.

191. ἀριθμὸν M. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ald. Rob.

[192. τόθ' ἥξει emendat Pors. Advers. p. 132. ed. Lips. sine causa.— *Ex Addend.*]

196. βλάπτῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

197. ἐστὶ Ven. 1. 2. Ald. Turn.

Digitized by Google

ἄλγος δὲ σιγᾶν, παντα χῇ δὲ δύσποτμα.
ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου,
200 στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον,
ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν·
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων, πιθεῖν
205 Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλας δὲ μηχανὰς
ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
ᾤοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὸ δεσπόσειν·
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις,
210 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει,
ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν, οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.

198. παντα χοῦ Ph. — δύσποτμος Regg. F. K.

201. ἕδρας vulg., sed ἕδρης Colb. 2. Ar. Guelph. Lips. 2. Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Ald., quod Brunck. et Schütz. recte receperunt.

202. ἀνάσσοι vulg., sed ἀνάσσῃ Ven. 2. M. 1. 2. Ar. Lips. 2. Vienn. A. B. C. D. Ald. Conjunctivum necessario recipiendum esse duxi, non offendens in sequente optativo (quem patet illius mutandi ansam dedisse), quia ἀνάσσῃ refertur ad rem in posterum duraturam, ἄρξειεν autem ad consilium, quod exitum statim habiturum est. Simillimus est locus Homeri Od. XIII. 76. quem tractat Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 213. cf. Herod. IX. 51. ἐς τοῦτον δὴ τὸν χῶρον ἐβουλεύσαντο μεταστῆναι, ἵνα καὶ ὕδατι ἔχωσι χρᾶσθαι ἀφθόνῳ, καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο. Thucyd. VIII. 87. οἱ μὲν, ἵνα διατρίβῃ—οἱ δὲ, ἵνα—ἐκχρηματίσαιτο.

203. ἄρξειε Lips. 2. Ven. 2. Guelph. Ald. Turn.

204. ἐντεῦθεν Vienn. C. Regg. C. H. Lips. 2. ἐντεῦθ' Vienn. D. Reg. E. —τἄριστα Regg. C. H. Colb. 1. Guelph.

205. Pro χθονὸς Ar. γῆς.

206. αἱμύλους varia lectio in Regg. A. B. K. Colb. 2.—δέ μου μηχ. Rob.

208. ἀμοχθὶ Med. et Spanhem. e cod. reg. et recepit Blomfield., causas in glossario fusius exponens, quas tamen mihi quidem non probavit.

209. ἐμὴ Reg. C. M. 2. Colb. 1. 2. Ph.

210. ἀλλὰ καὶ γαῖα Ald. Ven. 1.— Spurium hunc versum judicat Schütz., quod Terra Promethei mater vocetur, id quod minime fit, ut recte vidit Bothius. [Ante hunc versum Reisigius p. 232. excidisse putat versum unum, quo narretur Themis vaticinandi facultatem a Gæa accepisse, quod non omnino improbabile est. — *Ex Addend.*]

213. χρὴ ἢ Vienn. A. B. C. D. M. 2. Reg. A. G. Ven. 1. 2. Ald. Turn. Vict., iidemque omittunt δὲ post δόλῳ. χρὴ, ἢ δόλῳ τε Reg. B. χρῆν ἢ δόλου τοὺς M. 1. χρῆ δόλῳ τε τοὺς Reg. H. Guelph. Lips. 2. χρεῖ ἢ, δόλῳ δὲ cod.

Digitized by Google

τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου,
215 οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα,

ap. Steph. χρεῖ ἦ Rob. Cant. χρείη conjecit Dawes. miscell. crit. p. 332. idque omnes inde a Brunckio receperunt, recte, ut videtur.—ὑπερέχοντας Vienn. A. B. C. D. Ven. 1. 2. M. 2. Colb. 2. Regg. A. B. K. cod. ap. Steph. Ald. Rob. et sic Brunck. Schütz. nec video, quid insit offensionis. ὑπερέξοντας Turn. Vict. ὑπερέσχοντας Colb. 1. Regg. G. L. ὑπερσχόντας Pors. Blomf. [Plurimorum librorum lectionem ὑπερέχοντας, quam tuentur etiam Regg. D. E. F. N., ferri non posse contendit Reisigius et propter ictum, qui in postremam vocabuli ὑπερ syllabam cadat, quod in tribracho apud Æschylum et Sophoclem nunquam fiat, et quia apud neutrum eorum ionicus a minore, uno vocabulo comprehensus, pedem sextum antecedere soleat, qualis h. l. περεχοντας. Quæ observationes quatenus veræ sint, inquirere nunc propter temporis angustias non licet, sed non ex omni parte veras esse mihi persuasum est. Facilius tamen ferrem, si quid melius in locum ejus, quod damnat, substitueret Reisigius; sed maxime mirum est, quod comminiscitur, πελωρίους legendum esse, cujus rei nullum aliud habet argumentum, quam quod Schol. ὑπερέχοντας explicat τοὺς μεγάλους, eoque vocabulo Lexicographi πελώριος explicare solent. Qui si πελώριος solerent per ὑπερέχων explicare, id aliquam certe ad locum nostrum emendandum vim habere posset, sed ita quid probetur non video. Præterea quomodo Titanes ita nude possint οἱ πελώριοι vocari, aut qualis hic sit sensus: *qui magni sunt, eos non vi sed dolo victoriam quærere oportet*, non intelligo. Monet enim Reisigius, accusativum illum non objectum, quod vulgo putatur, sed subjectum esse, id quod recte monere videtur, sic enim sensus evadit aptissimus, sed hoc sensu neque τοὺς πελωρίους neque τοὺς ὑπερέχοντας ferri potest, sed participium futuri desideratur, hic enim sensus esse debet: *qui superiores esse volunt, illi non vi, sed dolo victoriam debent reportare.* Tale quid voluisse videntur, qui ὑπερέξοντας dederunt, quod in Turn. et Vict. legitur, idque profecto optimum foret, si metrum pateretur. Fingamus id ex glossemate natum, versumque olim ita lectum esse: χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς κρατήσοντας κρατεῖν, et sensus optimus erit. Omnino sine codicibus vix restituere hunc versum licebit. — *Ex Addend.*]

214. τοιαῦτα Turn. — ἐξισουμένου Rob.

[215. τοιάν scribi jubet Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. cc.—*Ex Addend.*]

216. κράτιστον Rob. et suprascr. in Lips. 2. — δέ μοι Ven. 1. 2. Ald. δέ με Vienn. B. D. Reg. G. δή με Vienn. A.

217. προσλαβόντα Colb. 1. M. 1. 2. Reg. N. et suprascr. in Reg. A., unde recepit Brunck., quem sequuntur Pors. Schütz. Blomf. sine causa, nam non solum minor est hujus lectionis auctoritas, sed errant etiam in eo, quod verba προσλαβόντι μητέρα ad sequentia trahunt, quæ cum præcedentibus conjungi sensus postulat; loquitur enim de matre ad consilium vocata. [προσλαβόντι probat etiam Herm. in censura Medeæ Elmsleii p. 393. sq. ed. Lips., quamquam non vidit hoc participium cum ἐφαίνετο jungendum esse. Meam loci explicationem, ex qua προσλαβόντι ad præcedentia trahendum judicaveram, improbat Reisig. cens. p. 234., quia de matre in consilium vocata sermo jam supra fuerit, et id potius dicendum sit, Jovem quoque ipsum Themidis consilio adjutum esse. Sed de matre a Prometheo in consilium vocata supra ne verbum quidem; nihil nisi vaticinium Themidis legitur, et ne id quidem ad

Digitized by Google

ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.
ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς
220 πευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφεληθέν,
κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξηπειλήσατο.
ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι
225 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.
ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον
καθέζετ', εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα
230 ἄλλοισιν ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
ἀρχήν· βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔσχεν οὐδέν· ἀλλ' ἀϊστώσας γένος

Prometheum refertur, sed ad futurum certaminis eventum et (secundum Reisigii ipsius explicationem) ad eam rationem, qua victoriam sibi Titanes comparare possint, ita ut consilium Titanibus potius datum quam Prometheo vocari possit. Deinde vero Prometheus, quid sibi ipsi in hoc certamine faciendum sit reputans, de hac re matrem consuluisse aptissime dicitur; quæ quid ei suaserit, ex iis, quæ sequuntur, intelligitur, ut nimirum sponte Jovi succurrat. Contra si *προσλαβόντι* cum sequentibus jungimus, frustra exspectamus narraturum esse poetam, quidnam Themis, a Prometheo socia assumta, Jovem adjuverit; narratur enim nihil nisi quod Prometheus fecit.—*Ex Addend.*]

218. *ἑκὼν δ'* M. 1. et suprascriptum *τε*.

219. *ἐμαῖς τε* Colb. 2. Reg. G. V. 1. 2. — *μελεμβαφὴς* Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. Lips. 1. Guelph. Rob. *μελαμβαφὴς* Reg. K. et suprascr. in Reg. B. *μελεμβαθὺς* Ven. 1. 2. M. 1. *μελαμβαθὺς* Reg. B. Turn. Vict. *μελεμβαθὴς* Ox. M. 2. Ald. *μελαμβαθὴς* Ar. Regg. L. A. et sic edd. inde a Brunckio omnes, recte; cf. Valck. ad Phœn. 1017.

223. *κακῇσι* M. 1.—*τιμαῖς* Guelph. Mosq. 1. — *ἀντημείψατο* Ar. M. 2., quod recepit Blomfield., vix recte usitatius vocabulum reponens pro rariore. [*ἐξημείψατο* præferendum esse judicat etiam Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. XXXI.—*Ex Addend.*]

224. *ἔστι* M. 1.

225. *πεπονθέναι* Turn.

226. *ἐρωτᾶτέ μ' αἰτίαν* Regg. H. K. M. 1. 2. Ven. 1. 2. Ald. *ἐρωτᾶτ' ἐμ' αἰτίαν* Vienn. A. C. Lips. 2. Rob.

229. *καθίζεται* Vienn. C. sed *καθέζετ'* reliqui omnes. Brunck., ne augmentum absit, reposuit *ἐκαθέζετ'*, refutatus ab Herm. præf. ad Eur. Hec. p. LVIII. Pors. præf. ad eand. p. XIX. Wunderl. obss. critt. p. 115. s. — *δαίμοσι* Vienn. A. B. C. D. Ar. Ald. Rob. Turn. — *νέμει* propter temporis mutationem in *ἔνεμεν* mutant Morell. et Heath., in *νέμεν* Stanl. male.

231. *ταλαιπόρων* Ald. Rob. Turn.

232. *οὐδένα* Ald. Rob. *οὐδὲν* Turn.

Digitized by Google

τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.
καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
235 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' ἐξερυσάμην βροτοὺς
τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.
τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προβέμενος, τούτου τυχεῖν
240 οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς
ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

ΧΟΡΟΣ.

σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος,
ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ

233. φιτῆσαι M. 2. φυτῆσαι Guelph. Lips. 2. Colb. 2. Vienn. A. C. Ald. φυτεῦσαι M. 1. Colb. 1. Vienn. B. D. Rob.

234. τοισίδ' Blomf. ex conjectura Elmsleii, sine causa.

235. ἐγὼ δὲ τολμῆς Colb. 2. Turn. Vict. Cant. quod probat Wunderl. obss. critt. p. 26. improbat Schæf. ad Dionys. de comp. p. 156. ἐγὼ δ' ὁ τολμῆς Ar. M. 1. 2. Ven. 2. ἐγὼ δ' ὁ τόλμης cum glossa ὁ τολμηρὸς Vienn. B. D. ἐγὼ δὲ τόλμης Vienn. A. C. Regg. A. B. Ald. Rob., idemque e codd. laudant Turn. et Steph. ἐγὼ δὲ τόλμας suprascr. η Reg. H. ἐγὼ δὲ τόλμησ' Med. et conj. Steph. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' e Schol. verbis conjecit Valck. ad Phœniss. 856. idemque habet Reg. F. et receperunt Brunck. ceterique editores, quibus et ego adsentio. — ἐξερυσάμην Regg. A. B. G. H. K. Ven. 1. 2. Ox. Ald. Turn. Cant. Brunck. et reliqui. ἐξελισάμην Ar. ἐξελυσάμην Ms. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict. et suprascr. in Reg. H., idque præfert Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. 377. propter augmentum in altera lectione omissum; in eo potius offendendum erat, quod non ἐξερρυσάμην positum est, videtur enim ab ἐκρύομαι derivandum. [Reisigius, quem erroris accusaveram, quod ἐξερυσάμην pro ἐξειρυσάμην, positum putabat, id jam intelligere videtur, de ἐξερύομαι non esse cogitandum; sed ἐξελυσάμην etiamnum tuetur, quod præferebat etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. 526. ed. maj. Sed ἐξερυσάμην, quod tuentur jam et Regg. E. F., defendi posse docent exempla apud Herm. ad Soph. Œd. R. 72.—*Ex Addend.*]

236. τὸ μὴ Med. Ph. Reg. ap. Spanh. Rob. et recepit Schütz., reliqui libri habent τοῦ μὴ, quod recte tuetur Herm. obss. critt. p. 5. et ad Vig. p. 898.

237. τοι omissum Rob. ταῖς suprascr. τοι Med.

238. αἰγειναῖσιν Rob. — οἰκτραῖσι Ald. Rob. Turn.

240. ἀλλὰ νηλεῶς ex Elmsleii conjectura Blomf., quæ elegans est, sed non necessaria mutatio. [Elmsleii emendationem ἀλλὰ νηλεῶς necessariam judicat Reisig. cens. p. 235., quia ἀνηλεὴς a poetarum usu plane sejunctum sit.—*Ex Addend.*]

241. Comma post Ζηνὶ habent Ar. Reg. D.

243. ξυνασχαλᾷ contra librorum omnium auctoritatem Brunck. et reliqui omnes, perverso illo Atticismos sectandi studio ducti.

Digitized by Google

μόχθοις· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
245 ἔχρηζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην πέαρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

μή που τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

250 τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

ΧΟΡΟΣ.

μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀφ' οὗγε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.

ΧΟΡΟΣ.

255 τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε, κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν;
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;

245. ἀλγύνθην Ald. Rob. Turn. Vict. et, ut videtur, Reg. B. ἠλγήθην Colb. 2. M. 1. idem Reg. A. suprascr. ἠλγύνθην. ἠλγήνθην Lips. 2. ἠλγόνθην Ven. 2. Ar. M. 2. et edd. recentiores omnes.

246. εἰσορᾷν ἐλεεινὸς Vienn. A. — ἐλεινὸς contra librorum omnium consensum ex auctoritate Porsoni præf. ad Hec. p. VIII. receperunt Schütz. Blomf., Atticismi iterum studiosi.

247. οὐ μήν τοι προὔβης Colb. 1.

248. θνητούς τ' ἔπαυσα Vict. Brunck. θνητούς γ' ἔπαυσα Vienn. B. D. Lips. 2. Glasg. Schütz. Blomf. θνητοὺς ἔπαυσα Ald. Rob. Turn., quod verum puto, probatque Herm. obss. critt. p. 5. otiosum est enim et τε et γε.—προσδέρκεσθαι Ven. 2.

253. φλογοπὸν Ald.

256. αἰκίζεται omisso τε Ar. Lips. 2. αἰκίζεταί σε Colb. 2.—κουδαμῶς Lips. 2.

257. οὐδέν ἐστιν Rob. — ἄθλων Guelph.—τέρμα ποι Vienn. A.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟΡΟΣ.

δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾷς, ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει, παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς
πράσσοντας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς εὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με
κατισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,

258. ἐκείνῳ Colb. 2. Ar. Ald. — δοκεῖ Rob.

262. ἄθλον Ald. ἄθλου Regg. A. B. G. K. M. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Ph. Schol. B. Brunck. Blomf. ἄθλων reliqui codd. et Rob. Turn. Glasg. Schütz. Illud ex v. 257. ortum videtur, ἄθλων autem quomodo per errorem irrepere potuerit, intelligi non potest.

263. ἐλαφρὸς Garb.

264. νουθετεῖν Ald. — τοὺς κακῶς πράσσοντας codd. et edd. omnes; propter anapæstum in secunda sede v. 265., quem corruptis exemplis tuetur Brunck., Stanl. et Heath. emendant τὸν κακῶς πράσσοντ', quod receperunt Schütz. et Blomf. Propter librorum consensum emendationem incertam recipere non sum ausus.

265. [Anapæsti vitandi causa ἐγὼ in σὺ mutari vult Elmsl. p. 230., quæ facilior sane mutatio est, quam Stanleii, sed tamen vix probanda.—*Ex Addend.*] ἐπιστάμην Lips. 2.

267. δ' omittit Rob. — πόρομεν M. 2.

268. οὐ μέν τοι Vienn. B. D. Ald. οὐ μέν τι Turn. et codd. ap. Steph. οὐ μήν τοι Ven. 1. Guelph. Lips. 2. οὐ μήν γε Ar. Ven. 2. M. 2. Vienn. A. — ποιναῖς ᾠόμην omisso γ' Lips. 2. Vienn. A. Ald. Rob. Turn. [τοιαισίδε et 270. τυχὼν scribendum putat Elmsl. p. 231. sine causa.—*Ex Addend.*]

269. Deest hic versus in Colb. 2. — κατισχανεῖσθαι Ald. Rob. Turn. Vict. κατισχανεῖσθαι Reg. D., idem conjecit Stanl. et recepit Glasg. Blomf., quamquam Pors. ad Orest. 292. alteram formam præfert. [κατισχανεῖσθαι conjecit Tyrwhitt., probante Elmsleio.—*Ex Addend.*]

271. Deest hic versus in Colb. 2.— καὶ μὴν suprascr. οι M. 1. καίτοι Rob. et marg. Ms. ap. Morell.—μὴ δδύρεσθ' Colb. 1. μὴ 'δύρεσθ' Ald. Rob. Turn. Vict. μὴ δύρεσθ' Med. idem conjecit Pors. ad Hecub. 734. et receperunt Schütz. Blomf. recte.

Digitized by Google

πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πείθεσθέ μοι, πείθεσθε, συμπονήσατε
275 τῷ νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον
280 θῶκον προλιποῦσ', αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκρυοέσσῃ
χθονὶ τῇδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
285 διαμειψάμενος πρός σε, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων·

272. [πεδῷ vult. Elml. l. c. male.—*Ex Addend.*] βλάβας pro τύχας Schol. probante Scaligero.

273. μάθοιτε Colb. 2. M. 1. 2. Ar. Ven. 2.

274. πείθεσθ' ἐμοὶ Brunck. ex more.—μοι post alterum πείθεσθε repetunt Colb. 1. Viteb.—πίθεσθε Schol. B. πίθεσθε ex monitu Elmsleii Blomf. sine causa.

275. ταυτά μοι Vienn A. B. C. D. ταὐτά τοι Regg. D. F. N. Turn. codd. ap. Steph. Schol. Brunck.—Adjeci coronidem, quæ in edd. abest.

276. πρὸς ἄλλον ἄλλῃ marg. Ms. ap. Morell. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλο Vienn. B. D. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλῃ Vienn. A.

277. ἐθώυξας Colb. 2.

278. τοῦτ' ἄ Vienn. B.

279. κραιπνόσσυντον libri omnes præter Reg. G. qui κραιπνόσυτον dat, quod metri causa scribendum esse jam monuit Bentl. Diss. de Phalar. p. 140. et sic inde a Brunckio omnes. vid. ad v. 116.

280. θᾶκον Regg. A. B. C. G. H. M. Med. M. 1. 2. Guelph. Vienn. C. Lips. 1. Ar. Brunck. et reliqui omnes, qui idem reponunt v. 833. ubi omnes libri in θῶκον consentiunt, quod nostro loco exhibent Vienn. A. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict.—αἰθέρ' ἁγνὸν Ar. Vienn. B. Ald. Rob.

281. ὀκρυοέσσῃ Regg. A. B. Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀκριοέσσῃ Reg. N. Lips. 1. M. 2., quod Brunck. ex conjectura reposuit, et reliqui receperunt. Nescio cur illam vocem, tot librorum auctoritate et grammaticorum testimoniis firmatam, ubique exstirpare velint editores.

283. ἀκούσεω Ven. 2. Rob.

284. τέρμα, quod Schütz. male intellexit, cum ἥκω jungendum esse, probavit Wunderl. obss. critt. p. 185. s.

285. πρὸς σὲ desunt in Lips. 1. πρὸ σὲ Turn.

287. εὐθύνων ἄτερ Lips. 1. Vienn. A.

Digitized by Google

ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.
τό, τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως
290 ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους
οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
νείμαιμ', ἢ σοί.
γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
295 σήμαιν', ὅ, τι χρή σοι συμπράττειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ
φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἔα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
300 ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν σιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
ἐμὰς ἀφῖξαι, καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;

288. ξυναλγῶ omnes præter Med. Colb. 1., qui συναλγῶ exhibent, quod metri causa legendum esse jam Stanleius vidit, habentque post eum omnes.

292. νέμοι μ' Ald. νέμοιμ' M. 1. 2. Colb. 2. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Med. Rob. γε νέμοιμ' Turn. Garb.

293. γνώσῃ codd. et edd. omnes, et cum iis Brunck., quem tamen in notis pœnitet, reliqui pro more γνώσει, quod præbet Athen. IV. p. 165. D., ubi totus versus ita legitur: γνώσει τάδ' ὡς ἔτυμά γ' οὐδὲ γὰρ μάτην.—δὲ deest Ven. 2. Viteb. — ἐτήτυμα Ox. Colb. 1. 2. Lips. 1. 2. Guelph. Ven. 2. ἐτήτυμ' Ar. Regg. G. H. Ald. ἐτήτυμον δὲ Reg. L.—κοὐδὲ Lips. 1. οὐ Viteb. Reg. H.

294. σε χαριτογλωσσεῦν Guelph. Regg. H. L. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph. Ald. σοὶ χαριτογλωσσεῖν M. 2. Lips. 2. Regg. G. K. σοὶ τὸ χ. Rob. χ. σοι Regg. D. E. F. M. 1. χ. σ' Reg. N.—χαριτογλωττεῖν Regg. G. L.

295. εἴτι χρὴ Rob.—συμπράττειν codd. et edd. omnes, quod inde a Brunckio in ξυμπράσσειν male mutatum est. Hoc loco jam propter præcedens σοὶ illud retinendum erat, in quo consentientem habeo Reisigium ad Soph. Œd. Col. p. 341.

296. ποτε φῇς Colb. 2. Reg. H. ποτε φῆς Regg. E. H. Ox. Barocc. Vienn. B. D. Ald. ποτ' ἔφης Lips. 2. ποτε φήσεις Ar.

297. φίλος ἄλλος Reg. G. φίλος ἕτερος Rob.

298. δὴ deest Lips. 2. Ald. Rob.

301. αὐτόκτιστ' Colb. 1. Vienn. A. C. Ald. Rob. αὐτότικτ' Vienn. B. D.

302. θεωρὸς τύχας ἐμᾶς Ald. θεωρὸς ὢν Vienn. C.

303. ἀφίξω Colb.—συνασχαλῶν M. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob. Turn. συναλγῶν Ven. 2., sed ξυνασχαλῶν omnes inde a Vict. v. Comment. Æschyl. p. v.

Digitized by Google

δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
305 τὸν συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
310 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
ῥίψεις, τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
315 ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.
320 σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς, οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.
οὔκουν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὁρῶν ὅτι
τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.
325 καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,

305. ξυγκαταστήσαντα contra libros omnes Brunck. Glasg. Blomf.

309. γίνωσκε libri omnes, præter Vienn. D. γίγνωσκε Glasg. Schütz. Blomf.—μεθάρμοσον Viteb. idem vulgatæ lectioni suprascr. in Colb. 2. M. 2. μετάρμοσον marg. Ms. Morell. μεθάρμοζε Rob.

310. νέος καὶ γὰρ Colb. 1.

311. τραχεῖς τε καὶ Lips. 2.

312. ἀνωτέρω Guelph. Vienn. A. et D. in marg. Rob.

313. θακῶν Ald. Rob. Turn.— κλύῃ Colb. 1. 2. Lips. 2. Ald. κλύει Guelph. Viteb.

314. μόχθον Regg. G. K. Guelph. Vienn. B. D.

316. τῶν πημάτων Lips. 2. Ald. abest τῶνδε Colb. 1.

317. σοι deest Lips. 2.—φαίνομαν Ven. 2.—λέγων Ar. Seld. et suprascr. in M. 2.

319. τὰ 'πίχειρα vulg., quod correxit Brunck. — γίνεται Ald. Rob. Vict.

320. κακῶν Viteb., quod præfert Schütz., refutatus a Wunderl. obss. critt. p. 155.

321. προσβαλεῖν Reg. G.

325. καὶ μὴν Lips. 2.

Digitized by Google

ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.
σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.
ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὧν περισσόφρων, ὅτι
γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς,
πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί.
καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησάτω.
πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθής.
πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς,
ἢ σαυτόν· ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.
αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώσειν Διί, ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κοὐδαμῇ λήξω ποτέ·
προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ

326. [ἵν' ἂν δύνωμαι legi jubet Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. CCXIII., quia jam deliberandum non amplius putet Oceanus, sed paratus sit ad proficiscendum. Sed quænam, quæso, deliberandi significatio verbis ἐὰν δύνωμαι inest? et quis unquam ἵνα qua via, qua ratione significare audivit?—*Ex Addend.*]—ἐκλύσειν Colb. 2.

327. λαυροστόμει Vienn. A. C. D. Regg. H. K. Ald. λειροστόμει M. 2. πολυλόγει Vienn. B.

328. περισόφρων Vienn. C. περισόφρων Vienn. A. Ald. Rob. περισσόφρων M. 1.

329. προσγίνεται Ven. 1. 2. Ar. Ox. M. 1. 2. Lips. 2. codd. ap. Steph. Ald. Rob. Turn., sed alteram lectionem προστρίβεται, quam etiam Vict. Stob. p. 218. et Mich. Apostol. VI. 36. præbent, omnes inde a Brunckio editores ut magis Æschyleam recte receperunt.

330. ζημίας Rob.

332. μὴ δὲ Ald. μηδὲν Vienn. A. C. D. Colb. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob.

333. πείθεις Med. — εὐπειθὴς M. 2. Lips. 2. Viteb. Ald. Rob.

335. ἔχεις pro ἔφυς Ph.

337. μηδαμῶς μ' ἀντισπάσῃς M. 1. 2. quod recepit Blomf., quamquam minime desideratur.

339. δώσειν γε Reg. K. — τῶνδε deest M. 2. Lips. 2.—ἐκλύσειν Vienn. B.

340. κοὐδὲ μὴ Reg. B. Med. Ven. 1.—ἐπαινῶν οὐδαμῇ conjecit Valck. ad Phœn. 1723. et recepit Brunck., bene refutatus a Schützio, qui ἐπαινῶν ad λήξω supplendum esse recte vidit. cf. Herm. ad Soph. Aj. 1258.

341. προμηθείας Guelph. προμηθίας Regg. C. D.

Digitized by Google

μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ, οὐδὲν ὀφελῶν
ἐμοὶ, πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
345 ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
τείρουσ' Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους
ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
350 ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ὤκτειρα, δάϊον τέρας
ἑκατονταπάρηνον πρὸς βίαν χειρούμενον

343. θέλοις Reg. B. Viteb. M. 1., quod receperunt Brunck. et Schütz. inepte.

344. ἡσύχαξε Rob.

345. εἵνεκα codd. et edd. omnes, sed οὕνεκα præeunte Dawes. misc. crit. p. 195. recentiores omnes, Atticismi scilicet causa. Idem recurrit Suppl. 191. Eurip. Androm. 409. Herc. fur. 210. Simile est ἐξεκείνωσε Pers. 758. et quod sæpe apud tragicos legitur ξεῦνος. v. Valck. ad Phœn. 285.

346. οὐ θέλοιμ' ἂν Colb. 1.—πημονᾶς Ald.

347—372. vulgo Oceano tribuuntur, sed Prometheo continuandos esse acute vidit Elmsleius, quem secutus est Blomf., assentiente Lachm. de mensura trag. p. 20. Perspicua res videtur, totius enim orationis argumentum et vaticinium v. 367. sqq. Oceani personæ minus, quam Promethei conveniunt. [Quæ hinc leguntur Prometheo continuata esse, improbat Reisig. p. 239., sed causarum, quas attuli, nullam refutavit, suæ autem sententiæ hoc unum protulit argumentum, sui ipsius opprobrium dictarum fuisse Prometheum, si ea dixisset, quæ v. 360. continentur; quod me non intelligere fateor. Itaque etiamnum certissimum habeo, hæc Prometheo tribuenda esse.—χ' al est emendatio Porsoni in Adversar. p. 132. ed. Lips. Ex Addend.]—χ' al Glasg. Blomf. sine causa; abest articulus non minus bene, quam v. 25. 169. 395. 891. 833. 872.

348. ὃς ἐς Med. Rob. — Conjecturam Spanhemii ad Callim. hymn. in Del. 174. ἑσπέρου Abreschius, et Valckenarii ad Eur. Hippol. 277. ἑσπέροις τόποις Brunckius bene refutavit.

349. ἕστηκε κίων οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς, ὤμοιν ἐρείδων ἄχθος ο. ε. Rob. sensu egregio. Idem conjectura assecutus est Petit. observ. misc. III. 24. qui tamen male post κίων comma ponit. Sed reliqui libri omnes in vulg. consentiunt, et κίονα Eustath. quoque præbet ad Od. A. p. 18., itaque abstinui.

350. ὠμοῖν Reg. D. ὤμοιν Rob. quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Sed ὤμοις reliqui omnes et Plutarch. de facie in orbe lunæ c. 6. T. XIII. p. 87. Hutt., idque restitui.

351. Κιλίκων M. 1. Reg. H.

353. ἑκατονταπάρηνον libri omnes et Brunck. ἑκατογκάρηνον anapæsti vitandi causa conjecit Pauw. et receperunt Glasg. Schütz. ἑκατογκάρανον Blomf., Atticismi scilicet causa. Vulgatam retineo, in qua anapæstus fortitan ex ipso poetæ consilio excusationem habet. [Reisig. p. 234. ἑκατοντα-

Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς,
σμερδναῖσι γαμφηλῆσι συρίζων φόνον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας·
ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ·
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας
κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου
ἰπούμενος ῥίζῃσιν Αἰτναίαις ὕπο·

κάρηνον ferri posse negat, meque reprehendit, quod poetæ consilium, quo formam illam excusari posse dixeram, non aperuerim. Sed illud ita in propatulo est, ut pluribus verbis opus non esse crediderim; nimirum in re immani vocabulo etiam sesquipedali et majus quoddam sonante uti voluit poeta. Ceterum reputandum est, hoc non ad emendationem aliquam commendandam excogitari, sed ad tuendam librorum omnium lectionem. Ad quam rem hoc quoque forsitan aliquam vim habet, quod eadem forma utitur Pindarus in loco simillimo, qui singula fere nostri verba refert, Pyth. I. 15. (30.)

Ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος,
Τυφὼς ἑκατοντακάρανος· τόν ποτε
Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον.

Quod vero hoc exemplo utitur Reisigius ad meam senarii tragici imperitiam probandam, qui ignoraverim scilicet, anapæstum tragicos vitasse, id sane ridiculum est.—*Ex Addend.*]

354. ὃς πᾶσιν Rob. Id quod dedimus, in reliquis omnibus libris legitur et ediderunt Brunck. Glasg., sed propter anapæstum varia tentarunt viri docti: πᾶσ' ὃς Stanl. ὃς πᾶσ' Schütz. μόνος ὃς Buttler. ὅστις ex Gaisfordii conjectura, Porsono probata, Blomf., uterque πᾶσιν ejecto, Τυφὼν ἅπασιν ὅστις Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 1096. ed. Lips. Τυφῶνα θῆρ', ὃς πᾶσιν Burges. πᾶσιν ὃς πρὸ ὅστη Lobeck. ad Soph. Aj. p. 344. adsentiente Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. 253. πᾶσιν ὃς ἀνέστη Wunderl. obss. critt. p. 27. θοῦρον. Πᾶσιν ἀντέστη vir doctus in ephemer. Jen. 1813. p. 212. quæ quum omnia incerta sint, vulgatam intactam reliqui. [ὅστις ἀντέστη emendavit Pors. Advers. p. 132.—*Ex Addend.*]

355. δειναῖσι pro σμερδναῖσι Rob. et Tzetz. ad Lycophr. 177. ubi tamen cod. σμερδναῖσι habet. δινναῖσι Eudocia in Villois. Anecd. p. 406.—γαμφηλῆσι Colb. 1. M. 1. 2. Regg. B. G. Lips. 2. Ald. Turn. Eustath. ad Il. E. p. 440. Brunck. Schütz. cf. Valck. ad Hippol. 1432. γαμφηλαῖσι vulg. et Glasg. Blomf. Atticismi causa.—φόβον Med. Reg. D. Rob. Schol.

356. ἤστραπτέται Lips. 2. Guelph.

358. ἄγριον βέλος Lips. 1. Guelph. Vienn. A. ἄγριον σέλας codd. ap. Steph.

362. κἀξεβροντίσθη Reg. N. κ' ἐξεβροντίσθη Colb. 1.

363. παράωρον M. 1. 2. Viteb. Vienn. B. D. codd. ap. Steph., idem suprascr. ήο Colb. 1., παρήορον suprascr. άω Colb. 2. παρήωρον Ven. 2. Vienn. A. C. Rob. πανάωρον Ox. cod. ap. Turn. Ald.

365. ἰπνούμενος codd. et edd. om-

Digitized by Google

κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ
Ἡφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις
τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας·
370 τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον
θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης,
καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.
σὺ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
χρῄζεις· σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι·
375 ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην,
ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι
ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

nes, Schol. ad Aristoph. Vesp. 139., idque dedit Brunck., quem tamen pœnitet ad Aristoph. Lysistr. 291. Equ. 924. ἰπούμενος conj. Steph. et Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 814. quibus Wunderl. obss. critt. p. 117. auctoritatem addit Eustathii, qui ad Il. A. p. 16. nostrum locum respicit. Obsecuti sunt Glasg. Schütz. Blomf. —βίζησιν Colb. Reg. B. Ald. Rob. Turn. Brunck. Schütz. vulgatum βίζαισιν retinent Glasg. Blomf. ut solent.

367. ἐνθένδ' Vienn. A. C.

368. ἀγρίοις Colb. 1. Reg. K.

369. λευρούς Rob. quod probat Elmsl. ad Eurip. Heraclid. 839. exemplis contendens, γύη Atticis semper masculinum esse, et alia de causa Wunderl. p. 117. obelo notat Pors.— γύας Colb. 2. M. 2. Vienn. A. B. C. D. γύας tuetur etiam Valck. ad Phœn. 648.

371. θερμῆς Colb. 1. M. 2. Regg. A. B. (hic tamen suprascr. θερμοῖς) C. F. N. Vienn. A. B. C. D. Reg. ap. Spanh. Rob. Vict., sed θερμοῖς præstat, et receptum est a recentioribus omnibus.— ἀπλείστῳ Regg. C. F. ἀπλάστου Schütz. ex conjectura inutili.

372. οὐ ἄπειρος Rob.

376. λωφήσῃ Ald. λωφήσω Reg. C. et var. lect. ap. Turn. λωφήσει suprascr. η Colb. 2. comma post λωφήσῃ habet Rob.

377. γινώσκεις Ald. Rob. Turn. Vict., recentiores γιγνώσκεις, quod jam non amplius monebo.

378. ψυχῆς νοσούσης habet hunc versum citans Plutarch. cons. ad Apoll. p. 102. B. (T. VII. p. 317. Hutt.) et Eustath. ad Il. Θ. p. 696., idemque expressisse Ciceronem, qui Tusc. III. 30. hunc locum vertit, putabat Stephanus. Sed errat; ὀργὴ omnis omnino animi affectio est. v. Ruhnk. ad hymn. Cer. 203. Musgr. ad Soph. Antig. 1183. Werfer. in Act. phil. Monac. I. 1. p. 78. ideoque nihil mutandum. [Recte Stephanum hoc loco offendisse monet Reisig. cens. p. 242., quia ὀργὴ, *animi affectio*, non possit νοσοῦσα vocari, sed tantum animus ipse. Quomodo vero versus emendandus sit, hoc loco non aperit; aperuit autem ad Soph. Œd. Col. p. CL., ubi ὀργῆς νοσοῦσιν scribi jubet. Sed ita res non mutatur, nam si ὀργῆς sunt ἰατροί, tunc ὀργὴ debet etiam posse νοσεῖν. Nec video, cur participium illud non possit a ψυχὴ ad ὀργὴν trans-

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ,
καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μόχθον περισσὸν, κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
κέρδιστον, εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μὴ γάρ σε θρῆνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἦ τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας;

ferri. Sic Herod. v. 124. ψυχὴν οὐκ ἄκρος et 1. 73. ὀργὴν οὐκ ἄκρος.—*Ex Addend.*]

379. ὅταν τις Plutarch. l. l.—γε deest Ar. M. 1.—μαλθάσῃ M. 1. Ar. Colb. 2. Vienn. D. Ald. Rob.

380. σφυδῶντα Med.—ἰσχναίῃ Colb. 1. ἰσχαίνῃ Vienn. B. C. Schütz. Blomf.

381. προμηθεῖσθαι Regg. A. B. L. Colb. 2. codd. ap. Steph. Rob. Valck. ad Phœn. 1475. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. προμυθεῖσθαι γε Vienn. B. Reliqui omnes προθυμεῖσθαι, quod nescio cur sit lectioni, minore auctoritate firmatæ, postponendum. — τολμᾶν τινας Colb. 1.

382. δίδασκ' ἐμὲ vulg. et Brunck., sed δίδασκέ με Vienn. B. C. Ald. Glasg. Schütz. Blomf. δίδασκ' ἐμοὶ Vienn. D.

383. εὐηθείαν Reg. L.

384. τῇδε τὴν νόσον Ox. suprascr. in Reg. B. Turn. Vict. Brunck. Glasg. Schütz., sed non deterior est dativus, quem Med. Ven. 1. 2. Ar. Regg. A. B. C. D. F. H. K. L. N. codd. ap. Steph. Ald. Rob. præbent, et recte retinuit Blomf. τῇδε νόσῳ Reg. G. τῇδε τῇ νόσων Colb. 1.

385. φρονεῖν δοκεῖν M. 1. 2. Vienn. B.

386. δοκεῖ σοι Regg. C. H.—τἀπλάκημ' Glasg. Schütz. Blomf. ut solent.

387. στελλεῖ Ald. στελεῖ Ox. Bar. —πάλαι Viteb.

388. ἐμὸς Ar. Ald.

389. νέως Ms. marg. Morell.—κρατοῦντι Vienn. A. B. C. D. Reg. A. Ald. Turn. Vict. sed θακοῦντι Regg. B. H. N. Viteb. Med. M. 1. Rob. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

390 τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ἡ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

στέλλου, κομίζου; σῶζε τὸν παρόντα νοῦν.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
395 τετρασκελὴς οἰωνός· ἄσμενος δέ τ' ἂν
σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ.

ΧΟΡΟΣ.

στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας, Προμηθεῦ, στρ. α'.
δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων

390. μήτ' ἀχθέσθῃ Colb. 1.

391. συμφορὰ Turn. Vict. ξυμφορὰ edd. inde a Brunckio, ut ubique.

393. ἐκεθώυξας Reg. G. M. 1. Ald.

394. λευρὸν γὰρ οἶμον Ven. 2. Rob.—ψαίρει Reg. B. in marg. Turn., quod tuentur Jensius Lectt. Lucian. p. 393. et Valck. ad Phœn. 1399. et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. φαύει Vienn. A. B. C. D. Regg. A. B. M. 1. 2. Ar. cod. ap. Turn. Rob. Vict. ψαύει Colb. 1. Ald. Videtur ψαύει ex glossemate ortum esse.

395. ὁ τετρασκελὴς Colb. 2. Reg. A., ex quo Brunck. articulum recepit, notatus propterea ab Herm. præf. ad Hec. p. LIV. nec minus facile hic articulo caremus, quam v. 347. — δ' ἔτ' ἂν M. 1. et conjecit Stanl.

396. σταθμοῖσιν Vienn. D. — κάμψειε Ven. 2. Ald. Turn.

397. Carminis, quod sequitur, versus iterum ita disposuit Blomfield., ut choriambici orti sint, recte jam propterea reprehensus ab Herm. Elem. metr. p. 426. Eodem p. 493. probante in primo versu, qui vulgo ita disjunctus est, ut a τύχας alter versus incipiat, idem metrum exhibui, quod jam supra v. 128. conspeximus.—τὰς Ald. Turn.

398. δ' omittunt, suadente Heathio, Brunck. et Blomf. ut versus antistrophico respondeat, retinet Schütz., quia sic quoque responsionem salvam esse putat, de quo recte dubitat Herm. El. metr. p. 494. δακρυσιστακτὶ δ' proponens. Ego quidem δ' propter sensum abesse nullo modo posse censeo, (neque Reisigio credo, hanc emendationem tanquam suam proferenti ad Soph. Œd. Col. p. 388.) neque in δακρυσίστακτον quidquam mutandum esse puto, vitium enim in antistrophico latere videtur, ad quem vide quæ monebuntur. [Reisigius cens. p. 224. reprehendit me, quod commemorata ejus emendatione, quam ad Soph. Œd. Col. p. 388. protulit, prorsus neglexerim eam, quam ibidem commendaverit, loci constructionem, quamquam per duas integras paginas de ea disputaverit. Quam minime neglexi, sed mihi non probari breviter, ut loco illi aptum erat, monui; hic vero, quoniam postulat, causas etiam exponam. Recte quidem illud observat, interdum geminas enuntiationes, quarum eadem sit vis, ita cumulari, ut alterutra loquentis animo pæne excidisse et abundare videatur. Sed hoc et in illum Œdipi locum non

Digitized by Google

ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειὰν 400
νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε· Ζεὺς δ'
ἰδίοις νόμοις κρατύνων,
ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405
πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα, ἀντ. α'.
μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαι-

omni ex parte, et in nostrum prorsus non cadit. Nam illo quidem, quum verba φασὶ et λόγος αἰὲν ἀνέχει copula τε jungantur, non hoc observandum erat, posterius negligenter adjectum esse, sed pronomen relativum in posteriore enuntiatione omissum esse. Constructio enim hujus loci, quam recte indicavit Elmsleius, hæc est: ὃν φασὶν εὐνᾶσθαι ἐν πύλαις πολυξέστοις καὶ ὃν λόγος αἰὲν ἀνέχει κυνοῦσθαι ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀΐδα, eaque singularis videtur propter omissum alterum ὃν, quod eodem modo latine dici poterat: *bellua, quam dicunt ad Orci portas cubare, et (quam) latrare ex antro, indomitum custodem, fama fert.* Sed quid hoc et cum Theocriti loco illic laudato commune habeat, et cum nostro non video; quis enim est qui credat, huic enuntiationi: *conqueror infortunium tuum illam lacrymarum ex oculis profluentium stillis os humectavi* absque copula posse subjici? Huic asyndeto nullum eorum exemplorum, quæ attulit Reisigius, respondet, idque nec mihi unquam probabit, nec alii puto cuiquam.—*Ex Addend.*]

399. ῥαδινῶν vulg., sed ῥαδινὸν Regg. G. L. Ox. M. 1. Ald. Rob., quod præferendum putavi: namque ob id quidem non est damnandum, quod ῥέος duo epitheta habet, ὅσσων nullum. v. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 750.—λειβομένα post Heathium omnes edd. omiserunt versus antistrophici causa, quod male factum esse, tum librorum consensus et pleonasmus intolerabilis, quem Heathii lectio efficit, demonstrant, tum ex eo elucet, quod in antistrophico alia etiam sunt certissima lacunæ indicia.

400. νοτίαις Turn.—ἔτεγξε conjecit Heathius, et in Reg. A. repertum recepit Brunck. omnesque post eum, quos ita legere oportebat propter omissum λειβομένα, quo retento hic etiam omnium librorum lectio restitui potest. — παγαῖς Reg. G. Colb. 2. M. 2. Ven. 1. 2. Vienn. B. C. D.

401. Vulgo neque interpungitur post τάδε et δ' abest; utrumque sensus requirit et recepi ex Rob., præeunte Hermanno l. c. Simile est, quod habet Vienn. B. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Ζεὺς γὰρ ἰδίοις.

402. κρατύνει Vienn. A. C.

403. 4. τοῖς πάρος θεοῖς δείκνυσιν Vienn. D. Ald. Turn. Vict. θεοῖς τοῖς πάρος δείκνυσιν M. 2. Reg. B. Vienn. A. B. C. Rob. θ. τ. π. δεικνύει Viteb. Colb. 1. M. 1. θ. τ. π. ἐνδεικνύει Reg. D. θ. τ. π. ἐνδεικνύειν Med. θ. τ. π. ἐνδείκνυσιν Ar. Reg. L. θεοῖσι τοῖσι πάρος δείκνυσιν ex Heathii conjectura Brunck. Glasg. Schütz. quod et contra libros est neque metro satisfacit. θεοῖς τοῖ— σι πάρος δείκνυσιν Herm. l. c. quod probarem, nisi ex conjectura fluxisset. Id, quod cum Blomfieldio dedi, plurimorum librorum auctoritate nititur. — αἰχμὴν Viteb. M. 1. 2.

405. ἤδη in ἤδε mutavit Schütz. sine causa.

406. μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ libri omnes præter Vienn. B. C. D. qui μεγαλοσχήμονά τε ἀρχ. et Aldinam, quæ μεγαλοσχήμων δ' ἀρχ. præbet. Vulgatam Glasg. et Blomf. retinent, quamquam sensu caret, reli-

Digitized by Google

ὀπρεπῆ* στένουσα τὰν σὰν
ξυνομαιμόνων τὲ τιμὰν, 410
ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
410 Ἀσίας ἕδος νέμονται,
μεγαλοστόνοισι σοῖς πή-
μασι συγκάμνουσι θνητοί·
Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι στρ. β'. 415
παρθένοι, μάχας ἄτρεστοι,
415 καὶ Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς
ἔσχατον τόπον ἀμφὶ
Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν,
Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος, ἀντ. β'. 420

qui edd. Heathii conjecturam κἀρχαιοπρεπῆ receperunt, adversantem illam poetarum mori, epitheta ornantia duo nunquam per copulam jungendi. (v. Herm. de differ. poeseos et prosæ orat. p. 31. et ad Orph. Lith. 81. Jacobs. ad Anthol. Gr. III. 2. p. 210.). Verum latere mihi videtur in lectione Ald., qua metrica quoque difficultas tollitur, de qua ad strophicum disputavi. Sensum quidem neque hæc ullum præbet, sed ex eo ipso certum est, lacunam esse in versu sequente, id quod metrum etiam strophici 399. docet.

407. στένουσι Vienn. A. C. Rob. Vict. Glasg. Blomf., sed et sensus adversatur, deberet enim subjectum e sequentibus suppleri, quamquam ὁπόσοι τ' indicat, aliud subjectum antecedere, et στένουσα legitur in Ar. Ox. Ven. 1. 2. M. 2. Reg. D. Baroc. Ald. idque receperunt Brunck. et Schütz. Multus est in hoc loco explicando Wunderl. p. 117. sqq., qui tamen sententiam suam vix cuiquam persuadebit. — τᾶν σᾶν Ald. τῶν σῶν Rob. et Ms. ap. Morell.

408. Deest versus in M. 1. et τε in Ald.

409. ἔποικοι Colb. 1.

411. σοῖσι Colb. 2. Ven. 1. 2. Ox., idque ex conjectura reponere debuerunt Heath. Brunck. Glasg. Schütz., qui in strophicum emendationem suam intulerant. Reliqui omnes σοῖς.

414. μάχαις Regg. A. B. D. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 1. 2. Ox. Ar. Bar. Brunck. Schütz. Blomf. μάχης Ald. μάχαν Rob. μάχας rell. omnes, quod recepit Glasg. et ut exquisitius recte commendat Wunderl. p. 121.

416. πόρον vulg. et sic Brunck. Schütz. τόπον πόρον Ald. τόπον Regg. H. K. L. N. Med. Colb. 1. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Rob., quod tragicis usitatissimum recte prætulisse videntur Glasg. Blomf.

418. Ἀβραβίας M. 1. 2. — Γάβιοί τ' scribendum putat Herm. obss. crit. p. 9., quia Arabiam cum Scythis commemorare summæ imperitiæ foret, et Eustath. ad Il. XIII. p. 916. Abios dicat ab Æschylo Gabios vocari. Sed primum non ita premenda sunt verba poetæ, qui talia minus anxie curat, deinde Eustathii verba locum Promethei soluti spectant, quem adfert Steph. Byz. s. v. Ἄβιοι, postremo Γάβιοι primam corripit, quod ex illo ipso loco patet. — ἔθνος vulg., sed ἄνθος Ar. Viteb. Regg. A. B. G. H. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ven. 2. codd. ap. Steph. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

Digitized by Google

ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα
420 Καυκάσου πέλας νέμονται,
δάϊος στρατὸς, ὀξυ-
πρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις ἐπῳδ. 425
δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις
425 Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεῶν
Ατλανθ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος
κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοις ὑποστενάζει. 430
βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
430 ξυμπιτνῶν, στένει βυθὸς,
κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς
γᾶς, πηγαί δ' ἀγνορρύτων ποταμῶν

419. ὑψίκρημνόν τ' οἳ Turn. ὑψίκρημνον οἳ Blomf., auctore Elmsleio, sine causa.

420. νέμουσι Med. Colb. 1. Reg. N.

422. ὀξυπόροισι Ald. — ἐν deest in Reg. D.

423. Versus sequentes in stropham et antistropham, obsequente Schützio, ita divisit, ut antistropha a v. 429. inciperet, Herm. obss. critt. p. 11. non sine magnis mutationibus, quas referre non attinet, quum jam ipse, mutata sententia, El. metr. p. 730. epodum his versibus contineri declaraverit, qualem etiam Glasg. Blomf. et Lachm. de chor. system. p. 71. exhibent. — μόνον δὲ Vienn. A. C. Ven. 2. — σου post πρόσθεν addunt Ox. Ald.—ἄλλων Regg. D. F. Ar. M. 1. 2. Ald. — ἐν πόνοις omittit Schütz. πόνοισιν Blomf., Burneium secutus, sine causa.

424. ἀκαμαντοδέτοις libri omnes præter Colb. 1. qui ἀδαμαντοδέτοις præbet. Idem conjectura assecutus erat Stanl., et receperunt Schütz. Blomf., quod certissimum videtur, collato v. 148.

425. εἰσιδόμην Ald. Rob. quos secutus sum, ut v. 432. rell. εἰσιδόμαν. —θεὸν Reg. L. Guelph. Rob.

426. Ἄτλαν θ' Ald. Schol. B. — ὑπέροχον Schütz. invitis libris omnibus.

427. κρατειὸν Guelph. ὑπέροχον χθονὸς κατερείδων conjicit Schütz. in excursu, quia accusativus cum ὑποστενάζει non facile jungi possit. κραταιῶν, reliquis non mutatis, scribit Voss. cur. crit. p. 6. κραταιὸν οὐρανοῦ πόλον Butler. Sed nihil mutandum est; verba ita jungas: ὑπείροχον κραταιὸν σθένος καὶ οὐράνιον πόλον (i. e. σθένος οὐρανίου πόλου) ν. ὑ. [καρταίνων emendat Herm. de differ. pros. et poet. or. p. 32. sq.—*Ex Addend.*]

428. νώτοισιν codd. ap. Steph. — ὑποβαστάζει Rob. Vict. Cant. Stanl. Glasg. ὑποστενάζει Regg. A. B. G. H. K. L. Ar. Ox. Viteb. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Lips. 2. codd. ap. Steph. Ald. Turn. Brunck. Schütz. Blomf.

430. ξυμπίπτων M. 1. Ven. 2. et Vienn. C., ubi tamen ξυμπιτνῶν in marg. συμπιτνῶν Blomf.—βάθος Med. βαθὺς Rob.

432. πηγαί θ' Colb. 2. M. 2. Ald.

Digitized by Google

στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. 435

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ
435 σιγᾶν με· συνοίσῃ δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.
καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
τίς ἄλλος, ἢ 'γώ, παντελῶς διώρισεν; 440
ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν
440 ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πήματα
ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς, νηπίους ὄντας τὸ πρίν,
ἔννους ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
λέξω δὲ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων, 445
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος·
445 οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
κλύοντες οὐκ ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον

Turn. πηγαὶ δ' Med. Guelph. Reliqui πηγαί σ'. — ἀγνοούσαν libris invitis, monente Heathio, receperunt Brunck. et Schutz., ut metrum anapæsticum esset, male.

433. πικρόν M. 1. Colb. 1. sed in hoc suprascr. οἰκτρόν.

434. μή τοι Vienn. A. B. D. Med. Colb. 2. Regg. A. G. M. 2. Ar. Rob. Brunck. Glasg. Blomf., [μή τοι tuetur etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj.—*Ex Addend.*] sed μή τι Reg. B. Ald. Turn. Vict., quod cum Schützio præfero.—μήδ' Colb. 2. Regg. A. B. G. M. 1. 2. Guelph. Brunck., sed reliqui omnes μήτ', quod præstat.

436. προσελούμενον Vienn. A. B. D. Regg. A. B. G. Ald. Rob. Vict. προσηλούμενον Vienn. C. M. 1. 2. Guelph. προσιλλούμενον Garb. προσιλλούμενον codd. ap. Steph. et Turn., qui e codd. προσηλλούμενον et προσεούμενον laudant. Metro e vulg. lectione labanti variis emendationibus subvenire voluerunt viri docti, quas omnes referre longum foret. Brunck., sequente Schützio, προσέλυόμενον dedit, positionem effici putans spiritu, qui consonantis loco sit. προυσελούμενον Glasg. et Blomf., quod mihi verum videtur, firmatum testimoniis Etym. M. v. προσέληνοι, quocum Schol. ad h. l. conferendus est, et Hesychii s. v. προυσελεῖν, quod in προυγελεῖν corruptum est.

438. ἢ ἐγὼ Rob.

439. ἀλλὰ ταῦτα σιγῶ Vienn. A. B. C. D. ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιγῶ Reg. K. Ven. 2.—οἰδυίαισιν Ald.—Abresch. aut ἂν in ἐν, aut καὶ in κἂν mutandum putat, sine causa.

440. τ' ἂν Ald. τὰ marg. Ms. Morell.—πταίσματα, in Reg. B. suprascriptum, Brunck. et cum eo Schütz. receperunt, ut sensui aptius, sine causa.

442. ἐπιβόλους Vienn. C. Guelph. Ar. Ald. Turn. Garb.

443. μέμψιν Ald.

444. οἷσι δέδωκ' Reg. A. Colb. 2. ὧν δέδωκ' Reg. K.

447. ἀλλίγκιοι Rob. ἀλίγκιον Ald. — βίον Ar. Viteb. Med. Colb. 1. Regg. C. D. F. G. K. L. N. Guelph.

Digitized by Google

ἔφυρον εἰκῇ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖς 450
δόμους προσείλους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν·
450 κατώρυχες δ' ἔναιον, ὥστ' ἀήσυροι
μύρμηκες, ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ,
οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος, οὔτε καρπίμου 455
θέρους βέβαιον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
455 ἔπρασσον, ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ
ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.
καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, 460
μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.
460 κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα

M. 1. 2. Ven. 1. 2. codd. ap. Steph. [τὸν μακρὸν βίον præfert Elmsl. p. 233., collato v. 535.—*Ex Addend.*]

448. κοὔτε Glasg. Blomf. sine causa; nam neque καὶ οὔτε offenderet, etiamsi οὐ non sequeretur, v. Schaef. ad Dionys. de comp. p. 183., et οὔτε—οὐ sæpissime sibi opponuntur, v. Schaef. ad Lamb. Bos. p. 229. et ad Soph. Œd. Col. 972. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 615.—πλινθυεῖς Rob.

449. προσήλους Vienn. A. B. C. cod. ap. Turn. Ald. Rob. Vict., idem Vienn. D. sed suprascr. προσείλους, quod habent Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. 2. codd. ap. Steph. Turn. Garb., idque, suadente Dawesio misc. crit. p. 272., receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.—Ἴσαν Vienn. B. D. Ald. Rob. Turn. Vict., sed ᾖσαν Regg. A. B. C. D. E. F. H. K. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph., quod præeunte Piersono ad Mœr. p. 174. Brunck. et reliqui omnes receperunt. Non repudiarem formam homericam, nisi hæc primam corriperet. v. Il. XVIII. 405. Od. IV. 772.

450. ἀείσυροι libri omnes, præter M. 1. qui αἰείσυροι, et Vienn. B. Turn., qui ἀήσυροι præbent. Hoc, suprascriptum etiam in Regg. A. B., et confirmatum auctoritate Eustathii ad Od. IV. p. 150. recte receperunt Brunck. et reli. omnes.

454. γνώμας Vienn. B.

455. ἀνατολὰς Vit. Vienn. B. D.

456. τὰς δὲ Vienn. C.—δύσεις pro δύσεις Stob. Ecl. I. p. 4. Heer., quod præfert Herm. obss. critt. p. 18. iterum sermonem poeticum arctioribus vinculis constringens; et præterea antecedens ἀντολὰς postulat δύσεις.

457. νοσφισμάτων in libris quibusdam scriptum fuisse notat Schol. A.

458. Hunc et sequentem versum ita emendat Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 88.: γραμμάτων τε σύνθεσιν μνήμης ἁπάντων μ. ἐ., quod in textum recepit Brunck. Eundem sensum faciliori mutatione restituturus, θ' post μνήμην delet Herm. obss. critt. p. 19. Sed argutiæ sunt, quibus vulgatam damnant.

459. ἐργάτιν libri omnes, præter Vienn. C., qui ἐργάτην, et Guelph., qui ἐργάταν habet; sed ἐργάτην ex Stobæo receperunt Brunck. Schütz. Blomf., ut Atticum. Non assentior; non minus quam hic libri de hac voce consentiunt Soph. Philoct. 97.

460. πρώτως Colb. 1. πρῶτ' Rob.

Digitized by Google

ζεύγλαισι δουλεύοντα· σώμασίν θ' ὅπως
θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
γένωνθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους 465
ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.
465 θαλασσόπλαγκτα δ' οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας
βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ 470
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟΡΟΣ.

470 πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεὶς φρενῶν·
πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. 475

461. ζεύγλοισι codd. ap. Steph. ζεύγλῃσι Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Brunck. Schütz. sed ζεύγλαισι reliqui codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Blomf.—Punctum post δουλεύοντα vulgo abest, quare cum locus sensu careret, pro σώμασιν Brunckius κέντροισιν, Schütz. σάγμασιν reposuit, uterque v. 463. ἅρμα τ' invitis libris dedit. Interpunctionem, quam dedi, quamque in Comment. Æschyl. p. 17. s. commendaveram, habent etiam Glasg. Blomf.—σώμασί θ' Guelph. Ald. Rob. Turn.

462. θνητοῖ Reg. G.

463. γένωνθ' libri omnes (γίνωνθ' Ven. 1. γένωνται Vienn. A. C.) sed γένοιντ' ex Dawesii canone (misc. crit. p. 272.) ediderunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Conjunctivum autem recte tuentur Herm. obss. critt. p. 20. sqq. Wunderl. p. 135. sqq.—ἅρμα τ' Turn. et sic Brunck. et Schütz. e conjectura, vid. ad v. 461., sed reliqui libri omnes ἅρματ'.

466. εὗρεν Ald. Rob. Turn.—ναυλόχων Med.

467. ἐξεῦρον Ven. 1. Rob., idem, sed suprascr. ὢν, Vienn. B. D.

468. βροτοῖς Rob.—αὐτὸς δ' οὐκ Vienn. D. Rob.

470. ἀεικὲς libri omnes et Brunck. αἰκὲς Glasg. Schütz. Blomf., quam formam huic aliisque tragicorum locis vindicavit Seidler. de vers. dochm. p. 404. et in Soph. El. 199. 209. reposuit Hermannus.

471. πλάνα Ald. πλάνᾳ Turn. et codd. ap. Steph. πλανῇ Vienn. A. B. D. Rob. Vict., sed doricam, ut putabant, formam evitaturi, Brunck. et Schütz. φρενῶν πλάνῃ dederunt, quod præbent Regg. B. M. 2. et Vienn. C. a manu secunda. Vulg. φρενῶν πλανῇ sine commodo sensu retinent Glasg. Blomf. Sed interpunctionem post φρενῶν exhibent Ald. Rob. quam recepi, idemque conjectura assecutus est Reisig. ad Œd. Col. p. 367., asyndeton apte defendens. — κακῶς Viteb.—ὅστις Ven. 1. M. 1. 2. Guelph. codd. ap. Steph. Ald. Rob. ὅστε Viteb.

472. σαυτὸν Vienn. B. D.

473. ἰάσιμον Colb. 2. Barocc. Ald.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὰ λοιπά μου κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον,
475 οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον,
οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστὸν, ἀλλὰ φαρμάκων 480
χρείᾳ κατεσκέλλοντο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
480 ἔδειξα πράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ 485
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
485 ἐγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεβρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα 490

474. μοι Colb. 2. Reg. L. M. 1. Guelph. Viteb.—θαυμάσῃ libri omnes, præter Turn., qui θαυμάσεις habet. θαυμάσει edd. post Brunckium.

475. τέχνας τὶ Turn. — δόλους Vienn. A. B. C. D. Ald. Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. πόρους Regg. A. B. H. M. 1. 2. Med. Colb. 1. Ar. Ph. Rob. Brunck. Schütz. Blomf., quod sensus commendat.

476. ἐς νόσον ex Reg. A. B. receperunt Brunck. Schütz., idem præbent Colb. 2. M. 1. Ven. 2., rell. omnes εἰς νόσον.

477. οὔτε βρώσιμον M. 2. idque ex Regg. A. B. recepit Brunck., ex Ar. Blomf. sine causa.

478. οὔτε πιστὸν Blomf. ex Ar. improbante etiam Elmsleio ad Eur. Heraclid. 615. οὐ πιστὸν Colb. 1. M. 2. οὐ ποτιστὸν Reg. H. marg. Ms. Morell. παστὸν conjecit Gaulminus ad Psell. de Oper. Dæm. p. 124. probantibus Garb. Pauw. et Morell., sed ipse mutavit sententiam ad Eumath. de Ism. amor. p. 17. Vulg. tuetur Eustath. ad Il. Δ. p. 464. Od. Z. p. 1554., et defendit Hemsterh. ad Aristoph. Plut. 717. Valck. ad Hippol. 516.

479. χρείαν Guelph. Colb. 2., sed ibi χρείᾳ suprascr. χρείᾳ sequente commate Ald. Rob. —πρὶν ἐγὼ libri omnes, præter Reg. G. N. Ar. M. 2. Guelph. Rob., quod metri causa recepit Blomf. πρὶν ἂν ἐγὼ eadem de causa Brunck. ex conj. Vulgatum recte tenent Glasg. Schütz., πρὶν enim sæpius producitur, v. Comment. Æschyl. p. 68.

480. κερασμάτων marg. Ms. Morell. et suprascr. in Reg. B.

481. ἐξαμείβονται Guelph. Barocc. codd. ap. Steph. Ald. ἐξαμύνονται obelo notavit Pors. [ἐξαμύνωνται legi vult Blomf. ad Sept. Th. 20. sine causa.—*Ex Addend.*]

483. πρῶτον Colb. 2.

486. γαμψονύχων Guelph.

487. τε deest Guelph. Viteb. Ald. Rob.

488. εὐόνυμοι vulg. et sic Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sed εὐωνύμους Regg. G. H. K. L. N. Vienn. A. B. C. D. Ar. Θx. Colb. 1. 2. Ven. 1. M. 1. 2. Barocc. Ald. Turn., quod

Digitized by Google

ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
490 ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τὲ λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονὴν,
χολῆς, λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν, 495
κνίσσῃ δὲ κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
495 ὀσφὺν πυρώσας, δυστέκμαρτον εἰς τέχνην
ὥδωσα θνητούς· καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς 500
κεκρυμμένα ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
500 χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε, 505
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

ΧΟΡΟΣ.

505 μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὐελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι

non dubito, quin sit præferendum, quum vel prosæ orationis scriptores ita loquantur. Xenoph. Cyrop. II. 1, 4. τί οὖν οὐ καὶ τὴν δύναμιν ἔλεξάς μοι, πόση τις ἡ προσιοῦσα, καὶ πάλιν τὴν ἡμετέραν;

489. ἔχουσιν Guelph.

490. στέργητρα Med. M. 1. θέλγητρα Reg. G. Colb. 2. Ph.—συνοδίαι Guelph. ξυνεδρίαι Vict. Brunck. Schütz. Blomf.

491. σπλάγνων Ald.

492. δαίμοσιν Glasg. Schütz. Blomf. invitis libris.

494. κνίσῃ contra libros Blomf.

495. ὀσφὴν Ald. ὀφρῦν Ar.

496. ἔδωσα Vienn. C. sed in marg. ἔδωσα. — θνητὰ Viteb. sed suprascr. θνητοὺς.

498. δὴτ' ἔνερθε Colb. 1. δὴ ταῦτα. ἐν. Rob. Ald.—ἔνερθεν M. 1. 2. Guelph. Vienn. A. C.

500. Colon post ἄργυρον habet Turn.—χρυσὸν δὲ Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Ald. Turn.

502. οἶδ', εἰ μὴ Reg. G. Colb. 1. Viteb. cod. ap. Turn.

503. λόγῳ Vienn. A. D.—ταῦτα Med. M. 2. Ven. 1. Ar. Barocc.—συλλήβην Viteb.—μάθοις Colb. 1. 2. M. 2. Guelph. Viteb.

504. θνητοῖσιν M. 2. Ar.

505. μή νυν auctore Porsono Blomf., male, loquitur enim Chorus de iis, quæ nunc facienda sunt.—καιροῦ Ald.

507. τῶνδ' ἐκ Ald.

Digitized by Google

λυθέντα, μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. 510

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; 515

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Ἐρινύες.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄρ' ὁ Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο, μηδὲ λιπάρει. 520

ΧΟΡΟΣ.

ἤπου τὶ σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος

508. *μεῖον'* Garb.—*ἰσχύσει* Guelph.
509. *ταύτῃ* Ald. Rob.—*τελεσφόρων* Ald. *μοίρᾳ πω τελεσφόρῳ* Vienn. B.
510. *κρῆναι* Ald. Rob. Garb. *κράναι* Turn.—*δὲ* abest Guelph.
511. *φυγγανῶ* Vienn. A. C. et sic Brunck. Schütz., sed præsens præstat, ut v. 523.
514. *Ἐρινύες* Med. et cum eo Blomf.
515. *ἄρα Ζεὺς* Colb. 1. Ar. M. 2. Vienn. B. C. Rob. *ἄρα Ζεὺς* Ven. 1. 2. Viteb. Vienn. A. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf. *ἄρ' ὁ Ζεὺς* Ald. *ἄρ' ὁ Ζεὺς* reliqui.
516. *ἐκφύγῃ τε* Reg. G. Colb. 1. Ven. 1. M. 2. *ἐκφύγοι τε* Ald. *ἐκφύγοιτο* Vienn. B. *ἐκφύγῃ* sine particula Reg. L. Ar. *ἐκφύγῃ γε* Ven. 2.
518. *οὖν* abest Viteb. Vienn. B. Colb. 1. Guelph.—*οὐκ ἔτ' ἂν* Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. A. C., et sic jam Brunck., nescio qua auctoritate, et Blomf., sed vulg. præstat. [*τοῦτ' οὔτ' ἂν* Elmsl. p. 234., pessime. — *Ex Addend.*]
520. *τόνδ' οὐδαμῶς* Guelph. Viteb. cod. ap. Turn.
521. *καιρὸς* Rob. — *συγκαλυπτέον* Guelph. Colb. 2. sed suprascr. *ος*.

Digitized by Google

ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ,
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω. 525

ΧΟΡΟΣ.

μηδάμ' ὁ πάντα νέμων στρ. α'.
θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος
ἀντίπαλον Ζεὺς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις τοτινισσομένα 530
βουφόνοις, παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς
ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι,
καὶ μήποτ' ἐκτακείη. 535
ἡδύ τι θαρσαλέαις ἀντ. α'.
τὸν μακρὸν τείνειν βίον
ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένη 540

522. τάχιστα Reg. L. M. 1.

523. βίας Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. codd. ap. Turn. Rob. — ἐκφυγγανῶ Vienn. A. C. Brunck. Schütz. vid. v. 511.

525. θεῖτο Reg. G. Colb. 2. M. 2. Viteb. Ald. Rob.—γνώμῃ Ald.

527. ἐλινύσαιμι Rob. Brunck. Schütz. Blomf. ut v. 53.—ὁσίους Reg. G. ὁσία legendum putat Schütz., refutatus a Vossio cur. crit. p. 8.

529. βουφόνοισι Reg. G.—Ὠκεανοῦ Regg. G. H. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Ar. Viteb. Guelph. Ald. Rob., idque reponi jubet Herm. ad Orph. 724. quia Tragicis sit usitatius, sed neque Genitivus in οιο rarior est, et ut retineatur vulgata lectio, metrum suadet. [Ὠκεανοῖο apud Hesychium quoque legi monet Pors. Adversar. p. 133.— *Ex Addend.*]

532. τόδ' ἐμμένοι Reg. K. M. 2. τόδε μένοι Ald. Turn. Vict., sed τόδ' ἐμμένοι Regg. A. B. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ar. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

533. μήποτε τακείη Colb. 1.

534. ἡδύ τοι Vienn. A.—θαρσαλέοις Ald. Turn.

535. τείνειν deest in Colb. 1. sed suprascr. διεξάγειν, τίνειν.

536. Virgulam post φαναῖς habent Reg. D. M. 1., quod placet Blomfieldio, sed aptius cum sequentibus jungitur.

537. ἀλλδαίνουσαν Rob. ἀλδαινούσαις Turn.

538. δερκομένα Regg. A. B. G. M. 1. Ven. 2. Guelph. et, qui doricas formas in choricis fere semper reponunt, Brunck. Schütz. Blomf., sed δερκομένη cum reliquis codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Per totum fere hoc carmen ionismi regnare videntur, quos restitui, ubi libri eos præbebant.

Digitized by Google

μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.
540 * * * *
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων,
ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ
θνητοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.
φέρ' ὅπως ἄχαρις στρ. β'. 545
545 χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ που τίς ἀλκά;
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίην ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν
ἀλαὸν * * * γένος ἐμπεποδισμένον; 550
550 οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν
θνητῶν παρεξίασι βουλαί.
ἔμαθον τάδε, σὰς ἀντ. β'.
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 555
555 τόδ', ἐκεῖνό θ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοετρὰ

542. Ex vulg. lectione, quam dedi, versus strophico non respondet, quod silentio transeunt Schütz. et Brunck., primus animadvertit Heathius, qui ἀλλὰ in strophico primam corripere putat, inepte. Morell. ex Schol. ἐν ἰδίᾳ recipi jubet, quod fecit Blomf., neque melius quidquam ipse video; mutare tamen nihil sum ausus.—γνώμᾳ Mosqu. 1. Schütz. Blomf.—σέβει invitis libris Glasg. Schütz. Blomf.

543. θνητοὺς Ald. Rob., quos secutus sum; reliqui θνατοὺς.

544. χάρις ἄχαρις Med. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Guelph. Ald. Rob. Vict.

545. εἰπὲ, ποῦ τις ἀλκά; ex Stephani conjectura Brunck. Schütz. Blomf., sed vulg. propter sequens τίς præstat.

546. τίς δ' Rob.—ἐφαμέρων Guelph. Mosqu. 2.

547. ὀλιγοδράνειαν Colb. 1. ὀλιγοδρανίαν Med. M. 2., quod ex Regg. A. B. recepit Brunck., quem secuti sunt Schütz. et Blomf. ὀλιγοδρανίην cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. ὀλιγοδρανοῦσαν Guelph. et cod. ap. Turn.—ἄκι κηρισόνειρον Ald.

548. [ἀντόνειρον emendat Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. LIII. Causam non video, nisi ἰσόνειρον primam longam habere non posse probaverit.—*Ex Addend.*]—αἷς Colb. 1. Ald. ᾗ Guelph.

549. Lacunam explere voluerunt Burneius legendo ἀλαῶν ἀλαῶς γένος, Blomf. post ἄκικυν inserendo ἰσχὺν, utrumque futile. Verosimilius est, quod putat Schütz., verbum finitum excidisse, quocum participium ἐμπεποδισμένον jungendum sit. — Interrogationis notam in fine versus, quæ vulg. abest, posuerunt Brunck. Schütz. Blomf.

550. τὴν Ald. Rob.

551. τῶν θνητῶν Guelph. θνητῶν Ven. 1. 2. Ald. Rob., rell. θνατῶν.

553. προϊδοῦσ' codd. ap. Steph.

555. ἐκεῖν' ὅτε τότ' Med. ἐκεῖν' ὅτ' M. 1. ἐκεῖν' ὅτε τ' Ven. 2. ἐκεῖνό γε ὅτ' Rob. ἐκεῖνό τ' ὅτ' Turn. ἐκείνου

καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν
ἰότητι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἔδνοις ἤγαγες Ἡσιόναν
πιθὼν δάμαρτά κοινόλεκτρον. 560

Ιω.

560 τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον; τίνος ἀμπλακίης
ποινὰς ὀλέκῃ; σήμηνον, ὅπῃ
γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. 565
565 ἆ ἆ, ἔα ἔα·

τε ὅ, τ' Ald. ἐκεῖνό τε ὅ, τ' Reg. G. Colb. 2. Guelph. ἐκεῖνό θ' ὅτ' Brunck. Schütz. Blomf. Rectius cum Ald. aliisque Glasg. ὅ, τ', a relativo ὅστε.—λοῦτρά τε M. 1. λοῦτρα Regg. A. G. K. Colb. 2. Rob. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. sed λοετρά τε Turn. Vict. λοετρὰ cum rell. codd. Ald.

556. τόσον Regg. K. L. σοὶ Guelph. —ὑμεναίων Ald.

557. ἰότητι Reg. A. Viteb. Med. Colb. 2. (in hoc tamen η suprascr.) Brunck. etc.—τὰν Regg. A. B. Med. Colb. 2. Ven. 1. 2. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn. Brunck. etc.

558. [ἔδνοις deleri vult Reisig. præf. ad Soph. Œd. Col. p. xxxvi. sq., quo facto nulla in stropha erit lacuna; quod non improbabile est.—*Ex Addend.*] —ἤγαγες Regg. A. B. Vit. Med. Colb. 2. M. 2. Rob. Brunck. Schütz. Glasg. Blomf., sed ἤγαγες Ald. Turn. Vict. cum rell. codd. Ἡσιόνης Colb. 2. sed ην in marg. Ἡσιόνην Vict. Ceterum hunc versum ante verba ὅτε τὰν ὁμοπάτριον transponunt Ald. Rob. Turn., hic tamen verum ordinem ex cod. laudat.

559. πείθων Med.

560. γῇ Ald. Rob. Turn. Vict. γᾶ Brunck. etc. ut semper.—λεύσσεν ἐμὲ Reg. G.

561. χαλινοῖσιν Med. Ald. Rob. χαλινεῖσι M. 1. 2. Colb. 2. Guelph. —πετρίνοισι Ven. 1. Ald. Rob. Turn. Vict., post quod vocabulum addunt ὀρείοις Regg. K. L. M. 2. Guelph. Colb. 1. Ven. 2. τοῖς ὀρείοις M. 1. Colb. 2. Ar. Ox. Reg. H. Ald. Rob. τοῖσιν ὀρείοις Turn. sed glossema esse recte intellexit Stephanus, quem secuti reliqui edd. omiserunt.

562. ἀμπλακίης Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Vict. Turn., quod recepi. ἀμπλακίας Regg. A. B. Colb. 2. quod dedit Brunck. ἀπλακίης Glasg. ἀπλακίας Schütz. Blomf.

563. ποινὰς Vienn. A. C. Colb. 1. 2. Reg. D. M. 1. codd. ap. Steph. Ald., quod ut exquisitissimum recepi, præsertim quum idem velle videantur Vienn. B. D. Ar. Barocc. Turn. qui ποινᾶς habent. ποινῆς Reg. E. ποναῖς rell. codd. Rob. Vict. Brunck. Schütz. Glasg. sed præfixo obelo. ποινά σ' ὀλέκει conjecit Steph., quod recepit Blomf. nisi quod ποινή dedit, subito ad ionicas formas deflectens.—ὀλέκει contra libros omnes Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. ὀλέσῃ Colb. 2.—ὅπα γᾶς ἁ Brunck. Schütz., libris fere omnibus obstrepentibus. ὁποῖ Med. Guelph., quod probat Elmsl. ad Eur. Heracl. 19. vulgatum contra tuente Reisigio ad Soph. Œd. Col. p. 176. γᾶς Reg. H. γᾶς ἁ Vienn. A. γῆς ἁ Vienn. C.

565. ἆ ἆ Med. Colb. 1. Reg. H., ubi ἆ ἆ adjicitur.

Digitized by Google

χρίει τὶς αὖ με τάλαιναν οἶστρος,
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς, ἄλευ ὦ δᾶ,
φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων, 570
570 ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλά με τὰν τάλαιναν
ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ,
πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.
ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας στρ.

566. τὰν τάλαιναν jubente Elmsleio Blomf., et sic M. 2. τὴν τάλαιναν Reg. G. M. 1.—οἴστροις codd. ap. Steph.

567. εἴδωλον γὰρ Ἄργου codd. ap. Turn.—γένους Ven. 2.—Ἀλευάδα M. 2. Reg. G. Schol. Ἄλευ δᾶα Reg. H. ἄλευ ἃ δᾶ codd. ap. Turn. Reg. N. idemque conjecit Valck. ad Phœn. 1304. ἄλευε δᾶ legi voluit Arnald., ut senarius evadat.

568. φοβοῦμαι abest Vienn. B. D. — εἰσιδοῦσα Regg. C. G. Colb. 2. Vienn. B. D. εἰσορῶ Vienn. A. C.

569. δολερὸν M. 2. Ar., quod placet Blomf.

570. καταθανόντα Colb. 1.

571. ἀλλ' ἐμὲ Brunck. Schütz. contra librorum omnium auctoritatem.

572. περῶν Barocc. — κυναγετεῖ Brunck. Schütz. invitis libris omnibus.

574. Qui sequuntur versus hic primum in stropham et antistropham divisi prodeunt, quo primus digitum intendit Herm. ad Aristot. de arte poet. p. 142. et El. metr. p. 768., quamquam, quomodo singulos versus legat, non ostendit. Sed vere eum de hoc loco monuisse, ex eo maxime patet, quod sine ulla fere mutatione responsionem restituere licet.—ὀττοβεῖ vulg., sed ὀτοβεῖ, quod metrum poscit, Med. Glasg. Blomf. [Quæ sequuntur antistrophica esse vidit etiam, primus, ut ipsi videtur, Elmsl. l. c. p. 235. Totam stropham et antistropham primus exhibuit Monk. in Museo Crit. Cantabr. 1815. v. p. 58. sqq. quem librum nunc demum nactus sum, quum reliqua jam typis sunt exarata; quo magis gaudeo, eum in plerisque mecum consentire. Legit enim hunc locum ita:

Στροφή.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.
ἰὰ, ἰὰ, πόποι·
πᾶ, πόποι, πᾶ μ' ἄγουσι
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ,
τί ποτε παῖσδ' ἐνέ-
ζευξας εὐρὺν ἀμαρ-
τοῦσαν ἐν πημοναῖς;
ἴ, ἴ, οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρί με φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
μηδέ μοι φθονήσῃς
εὐγμάτων ἄναξ· ἄδην με
πολύπλανοι πλάναι γε-
γυμνάκασ', οὐδ' ἔχω
μαθεῖν ὅπα πημονὰς ἀλύξω.
κλύεις φθέγμα τᾶς
βούκερως παρθένου;

Ἀντιστροφή.

πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀκούεις;
εἰπέ μοι τῷ μογερῷ, τίς ἦν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον δὴ ἐ-
τήτυμα προσθροεῖς,
θεόσυτόν τε νόσον ὠ-
νόμασας, ἃ μαραί-
νει με χρίουσα κέν-
τροισι φοιταλέοις;
ἴ, ἴ, σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις
λαβρόσυτος ἦλθον, Ἥρας
ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα· δυσ-
δαιμόνων δὲ τίνες, οἴ—ἴ, ἴ—
οἵ' ἐγὼ, μογοῦσιν;
ἀλλά μοι τορὼν τέκμηρον,

Digitized by Google

575 ὑπνοδόταν νόμον· 575
ἰὼ ἰὼ, ποποί,
πῶ πῶ πῶ· πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευξας εὐρὼν
580 ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; ἔ ἔ. 580
οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρεις;
πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν,
585 μηδέ μοι φθονήσης

ὅ τι μ' ἐκαμμένει πα-
θεῖν· τί μῆχαρ, τί φάρ-
μακον νόσου, δεῖξον, εἴπερ οἶσθα,
θρόει, φράζ'ε τῇ
δυσπλάνῳ παρθένῳ.—*Ex Addend.*]

575. ὑπνοδότην Vienn. C. Reg. K. ὑπνόδοτ' ἄνομον Guelph.

576. ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ vulg. ἰὼ ἰὼ πὸ ποῖ πὸ ποῖ cod. ap. Turn., unde certum est, quod, suadente metro, cum Seidlero de verss. dochm. p. 84. recepi.— ἰὼ ἰὼ reliquis omissis Blomf.

577. πῶ ποῖ πῶ ποῖ Guelph. Vienn. A. C. πῶ quater Ox. bis Regg. K. L. Ven. 2. πόποι πόποι Reg. N. Med. M. 1. 2. Colb. 1. Ar. codd. ap. Steph. Blomf. Vulg. retineri potest, respondet enim in antistropha creticus. cf. Herm. El. metr. p. 273. — ποῖ Reg. K. L. Ven. 2. Brunck. Schütz., sed πῇ rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. πᾶ Blomf. — τηλέπλανοι pro vulg. τηλέπλαγκτοι ex conjectura reposui, quam certissimam puto tum propter metrum antistrophici, tum propter similitudinem v. 587., ubi libri inter πολύπλαγκτοι et πολύπλανοι variant. — πλάνοι vulg. sed πλάναι Regg. A. B. G. K. L. Colb. 1. 2. M. 1. Vienn. A. B. C. D. Guelph. Mosqu. 1., quod cum Brunck. Schütz. Blomf. recepi, tum ad vitandum ὁμοιοτέλευτον, tum ob v. 587., ubi omnes libri in πλάναι consentiunt.

578. τίς ποτέ μ' Ald. Rob. τί μ' Med. M. 1. 2. Regg. K. L. Colb. 1. 2.—Ante ταῖσδ' vulg. τί ποτε bis positum est, sed alterum omittunt Regg. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ven. 2. Brunck. Blomf., quod nunc jam metrum quoque antistrophici delendum esse ostendit.

579. ἀρὼν Ald.

580. αἂ, αἂ, ἔ ἔ Reg. G.

581. δείγματι Guelph.

582. παράκοτον M. 1. παράσκοπον Guelph.

[583. πυρί με φλέξον legi jubet Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 632. ed. maj. propter regulam illam, quam isto loco malis conjecturis quam plurimis tueri conatur, ob quam etiam mox v. 609. τί δή με χρή legendum esse putat, antistrophicæ responsionis non minus ignarus, quam Reisigius, qui cens. p. 240. ex metro hic nihil colligi posse dicit, quia carmen sit epodus. Non vidisse igitur videtur, me epodum illam recte, ut mihi quidem persuasum est, in stropham et antistropham divisisse.—*Ex Addend.*]

584. ποντίοισι Regg. A. B. G. Guelph. Ven. 2. M. 2. Brunck. Schütz. ποντίοισιν Blomf., sed vulg. ποντίοις verum esse, metrum antistrophici docet.

585. μηδ' ἐμοὶ Brunck.

εὐγμάτων, ἄναξ.
ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι 585
γεγυμνάκασ', οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπῃ
πημονὰς ἀλύξω.

ΧΟΡΟΣ.

590 κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης
τῆς Ἰναχείης; ἦ Διὸς θάλπει κέαρ 590
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερημήκεις δρόμους
Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.

ΙΩ.

595 πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις, εἰπέ μοι ἀντιστρ.
τᾷ μογερᾷ, τίς ὤν,
τίς ἄρα μ', ὦ τάλας,
τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς· 595

586. ἀγμάτων Ald.

587. ἄδην contra librorum consensum Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.— πολύπλαγκτοι vulg., sed πολύπλανοι Regg. C. D. G. L. Ven. 2. codd. ap. Steph. Ald. Turn., quod metri causa recepi.

588. γεγυμνάκασιν vulg. γεγυμνάκασι Guelph. γεγύμνασω Ald. sed γεγυμνάκασ' ex conjectura metri causa reposui, quod facile poterant mutare librarii, ut trimetrum facerent versum, quem patet esse dochmiacum cum basi iambica.— ὅπα Schütz. Blomf., invitis libris omnibus. [ὅποι legendum proponit Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 383. sine causa.—*Ex Addend.*]

590. Versum hunc, qui ad stropham praecedentem pertinet, cuique respondent v. 611., e dochmio creticisque duobus constans, transpositis verbis trimetrum effecerunt Heath. Brunck. Schütz. hunc: τᾶς βούκερω πρόσφθεγμα παρθένου κλύεις; Id quod suadentibus Herm. El. metr. p. 268. et Seidl. de verss. dochm. p. 165. dedi, praebent Vienn. B. D. Med. Rob., et ordinem quidem verborum eundem habent libri omnes, sed προσφθέγματα codd. ap. Steph. Ald. Turn. προσφθέγματος codd. ap. Turn. et Steph. πρόσφθεγμα Vict. Glasg. Blomf. φθέγματα Ar. Vienn. A. Viteb. Regg. D. E. F. K. L. N. Colb. 1. 2. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph. φθέγματι Vienn. C. φθέγματος Reg. C. — τὰς Ald. τᾶσδε Ar. Vienn. A. C. Regg. D. F. Colb. 2. Ven. 2. Guelph. τῆς Colb. 1. δὲ σῶν Reg. E.

592. Ἰναχίης Guelph. Ἰναχίας Colb. 2. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ἰναχείας Med. Vienn. A. C. Blomf. Ἰναχείης, quod habent rell. libri et tuetur Steph. Byz. s. v. Ἰναχία, recte retinent Brunck. Glasg. Schütz. — θάλπῃ Guelph.

594. στυγητῶς Viteb. — βιάζεται Ar. M. 2., et Vienn. B. D. in marg.

598. ἔτυμα vulg., sed ἐτήτυμα Ar. M. 1. 2. et Guelph. ab altera manu, quod metri causa recepi.

Digitized by Google

θεόσυτόν τε νόσων ἀνόμασας, ἃ
600 μαραίνει με χρόνο-
σα κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ ἔ.
σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600
λαβρόσυτος ἦλθον, (Ἥρας)
ἐπικότοισι μήδεσι δεμνεῖσα. δυσ-
605 δαιμόναν δὲ τίνες, οἴ, ἔ ἔ,
οἵ ἐγκὰ μυγοῦσιν;
ἀλλά μοι τορῶς
τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐπαιρόμενει 605
παθεῖν, τί μὴ χρή· τί φάρμακον νόσου,
610 δεῖξον, εἴπερ οἶσθα·
θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ τι χρῄζεις μαθεῖν,

599. θεόσυτον vulg., sed θεόσυτον, praeunte Herm. El. metr. p. 269., metri causa scripsi, vid. ad v. 518.— δὲ vulg. et Glasg. Blomf., sed τε, quod sensui aptius est, Regg. A. B. G. Med. Colb. 1. 2. Ven. 1. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. Brunck. Schütz.

601. κέντροις Vienn. B. D. idque Blomf. e Barnesii conjectura, quod falsum esse arguit metrum.—φυταλέοισιν Ald. φυτάλεος secunda syllaba longa ex Eur. Orest. 327. quamquam dubitans adfert Seidl. de vers. dochm. p. 38., sed alter alterum locum satis tuetur.

602. κήστησιν Vienn. B. C. D. M. 1. 2., quod in quibusdam libris se reperisse testatur Schol. A.

603. λαβρόσυτος pro vulg. λαβρόσυτας metri causa rescribendum erat, ut supra θεόσυτος.—Deest in fine versus vox bisyllaba ad explendum metrum, quam ex Schol. restituit Herm. sagacissima conjectura, probata etiam Seidlero de vers. dochm. p. 164. Uncinis tamen inclusi, ut quæ a libris abest.

604. δεμνόεσσι Guelph. δεμνόεσσιν Blomf. contra metrum.— μήδεσιν invitis libris et metro Schütz. Glasg. Blomf.

605. δὲ τινες omissa interrogatione post μυγοῦσιν Ald. Rob. Turn.

609. τί με χρὴ Regg. E. G. Rob. Brunck. Schütz. τί μοι χρὴ Colb. 2. M. 1. 2. Reliquorum librorum lectionem τί μὴ χρὴ unice veram esse, et sensus et metrum demonstrat. Elmsleius, puncto post παθεῖν posito, τί μὴ χαρ legit, quod explodendum.

611. φράζε τε τᾷ Reg. L. Ven. 2. M. 1. Guelph. Ar. Barocc. Vienn. C. φράζε τε omisso τᾷ Ven. 1. Rob. φράζε δὲ Ald.

612. τορῶσοι Ald. σαφῶς σοι M. 2. σοι deest Reg. L.—ὅ pro ὅ τι Guelph. Vienn. B. D. ὅπερ Etymol. M. p. 762. ubi sub Sophoclis nomine hic versus cum duobus sqq. laudatur, idque Glasg. Blomf. receperunt, male, quamquam idem ex Etymologo restituit suasit etiam Meineck. cur. crit. in Athen. p. 48. Sed improbo, quæ ad Eur. Orest. 64. disputavit Porsonus de syllaba brevi nunquam apud tragicos ante mutam cum liquida productæ, et hanc licentiam iis adnumero, quæ a poetis epicis ad tragicos transierunt,

Digitized by Google

οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ, 610
ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα.
615 πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.

ΙΩ.

ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανεῖς,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. 615

ΙΩ.

οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

620 λέγ' ἥντιν' αἰτῇ· πάντα γὰρ πύθοιό μου.

ΙΩ.

σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βούλευμα μὲν τὸ Διὸν, Ἡφαίστου δὲ χείρ.

ΙΩ.

ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; 620

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.

nam remotis etiam iis locis, in quibus ν ἀφελκ. omnem difficultatem tollit, satis multi supersunt emendatu difficiliores, quos omnes qui mutare voluerunt, quantas turbas excitaverint, vid. apud Erf. ad Soph. Aj. 1109. Nec desunt, qui ab horum sententia discesserint, v. Seidl. ad Eur. El. 1053. et Dindorf. ad Aristoph. Acharn. 545.

614. καὶ pro δίκαιον Colb. 1.

616. θνητοῖσι Vienn. C. Viteb. Ald. Rob. Turn. βροτοῖσι Colb. 2.

617. τοῦ χάριν Vienn. A. Colb. 2.

618. ὅ μοι Regg. C. D. cod. ap. Turn. ἁρμοῖ invitis libris Brunck. Schütz.

619. τάνδε Vienn. B. Ald. Rob.

620. αἰτεῖς Vienn. C. αἰτεῖ Med. Brunck. etc. ut solent, rell. libri omnes αἰτῇ. — πάντα γὰρ πύθοιο Vienn. A. Ox. Ven. 1. Guelph. Regg. A. B. codd. ap. Steph. Ald. Rob. πᾶν γὰρ πύθοιο Colb. 1. 2. πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο Turn. Vict. πᾶν γὰρ οὖν πύθοιο var. lect. ap. Steph., sed ne ἂν abesset, πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο conjecit Steph., quod in Reg. B. simul cum altera lectione repertum recepit Brunck. ceterique omnes. Sed plurimorum librorum lectionem restitui, ἂν enim hoc loco abesse posse, mihi persuasum est, v. Comment. Æsch. p. 36. et p. xi. — μοι Ven. 1. Guelph. Ox. Ald. Rob.

621. ὄχμασε vulg. Brunck. Glasg. Blomf. ὄχμασεν Med. M. 1. et Schütz. auctore Hermanno.

622. βούλημα Rob. — μὲν τὸ δ' οὖν Med. μέντοι τὸ δῖον Colb. 1. Viteb.

623. ἀπλακημάτων, ut semper, Glasg. Schütz. Blomf. — τείνεις Guelph.

624. ἀρκέσα cod. ap. Turn., unde

ΙΩ.

καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
δείξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ.

μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

ΙΩ.

τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

Schütz. conjicit: τοσοῦτον ἀρκεῖ σοι σαφηνίσαι με νῦν; vulg. tamen in textu retinet, signo interrogationis in fine versus posito. Sed neutro opus est.

626. Comma post δείξον habet Turn.

627. μαθεῖν σε Colb. 2. M. 1. Regg. A. B. H., sed in B. H. σοι suprascr.

628. μή τι Regg. A. G. M. 1. Ox. Rob. et Thom. M. v. μέλλω, sed μήτοι cum reliquis libris Schol. ad Eur. Hec. 570. [Hermann. de verss. spur. ap. Æsch. p. x. in responsione Iûs offendit, quæ non satis convenire videtur cum eo, quod Prometheus dixerat, quum pro μήτοι potius ἀλλὰ μὴ vel μὴ μέντοι desideretur. Jam quum Schol. ad v. 627. hæc moneat: λέγουσι δὲ ὅτι, ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται, senarium hunc, qui latet in Scholiastæ verbis, vere Æschyleum esse, et cum v. 627. Prometheo tribuendum esse censet Hermannus, quo facto et versuum æquabilitas restituatur, ut duobus Iûs versibus respondeant duo Promethei, et præmittatur aliquid, ad quod illud μήτοι recte referatur. Sed ipsa illa versuum æquabilitas, quam restituere voluit Hermannus, vetat, ne versum illum in ordinem recipiamus, est enim hæc versuum responsio: quemadmodum v. 616. 617. Io duos trimetros habet, quos sequuntur septem, alternis vicibus a Prometheo et Io prolati, ita v. 626. 627. iterum puellæ duo tribuuntur trimetri, et sequuntur iterum septem, quorum singuli inter hunc et illam alternantur. Illud tamen recte observasse videtur Hermannus, μήτοι aliquid incommodi habere, si præcedit v. 627., qualis nunc legitur; quamobrem in conjecturam incidi, quam aliis incommodis premi non ignoro, quam tamen obiter hic appingere liceat. Si enim legeretur: τὸ μὴ παθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε, et lusum verborum haberemus, qualem amat Æschylus et sensum aptum. Hoc enim diceret: Præstaret, te hæc non pati, quam a me comperire, i. e. etiamsi audiveris, quæ futura sunt, minime levaberis, sed ferenda sunt ea, quæ tibi sunt destinata. Ita simul intelligitur, quomodo versus ille, ἃ δεῖ γενέσθαι, a glossatore adscribi potuerit, et apte respondet Io: ne igitur celes me, quæ tamen perpetienda sunt. — *Ex Addend.*]

629. τοῦδε τοῦ Vienn. A. B. C. D. Viteb. Regg. G. H. L. Med. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Rob. σοὶ abest Ald. — Hic et qui sequitur versus desunt in Ven. 1. Ox. Barocc.

630. οὐ deest in Ar. M. 1. et Med. in quo tamen suprascr., erasum est in Colb. 2. et M. 2., suprascr. in Guelph. a recenti manu; male abesse monstrat Soph. Aj. 540. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

φθόνος μὲν οὐδεὶς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ.

μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή. 630

ΧΟΡΟΣ.

μήπωγε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.

635 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νάσον,
αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθῆναι πάρα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν, 635
ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός.

640 ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας
ἐνταῦθ', ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ
πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

631. σὰς δοκῶ Ven. 1. Guelph. Barocc. Ald.

632. μᾶλλον suprascr. in Guelph. — ἢ ὡς Vienn. A. C., idemque a Turnebo in cod. repertum receperunt Brunck. et Schütz. μασσόνως ἢ 'μοὶ emendat Elmsl. ad Eur. Heracl. 544. Vulgatum habet obelo addito Glasg., nec inepte explicat Blomf.: *Ne de me amplius sollicitus sis, siquidem mihi lubet audire.* Herm. ad Vig. p. 720. vulg. ita defendit, ut ὡς pro ἢ positum esse exemplis contendat, cui assentirem, si vel unum locum attulisset, ubi ipsum illud ὡς legitur. [μασσόνως ἢ 'μοὶ γλυκὺ conjicit Elmsl. l. c. p. 236. —*Ex Addend.*]

633. προθυμῇ Ald. Rob. Turn. Vict.

635. Deest hic versus in M. 1.

638. Ἰῶ suprascr. in Colb. 2.

640. ὡς τἀποκλαῦσαι M. 2. Ven. 2. Reg. C. et sic Glasg. Blomf. omnino recte; eodem pertinet ὡς τ' ἀποκλαῦσαι Turn. et ὥστ' ἀποκλαῦσαι Vienn. A. C. Regg. A. B. et codd. ap. Steph., sed hoc ipsum recepit Brunck., inepte putans, vocabulis ὥστε ἀπ. raptim elatis, ε et α coalescere et longam syllabam evadere. ὡς κἀποκλαῦσαι Reg. G. Viteb. M. 1. ὡς ἀποκλαῦσαι Ald. Rob. Vict. Cant. Stanl. ὡς καὶ τὰ κλαῦσαι emend. Huschk. Anal. p. 57. et recepit Schütz., ubi nemo non videt, quam inepte vocabula idem significantia duplici καί jungantur.—κἀποδύρεσθαι Ald. Rob. Turn. Glasg. κἀποδύρεσθαι Med. Regg. E. D. G. N. Viteb. Ar. Brunck. Schütz. Blomf. sed facile praecedente aoristo commoveri poterant librarii, ut eum iterum inferrent, contra non item. [ὡς κἀποκλαῦσαι conjecit Tyrwhitt.—*Ex Addend.*]

641. ὅπου Med. Guelph. Viteb. Vienn. B. D. Rob.—μέλλει M. 1.—ὄψεσθαι cod. ap. Turn.

642. ἔχειν Ald.

Digitized by Google

ΙΩ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρὴ, 640
σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρήζετε,
645 πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι
θεόσσυτον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι 645
ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμοὺς, παρηγόρουν
650 λείοισι μύθοις· ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
τί παρθενεύῃ δαρὸν, ἐξὸν σοι γάμου
τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸς σοῦ τέθαλπται, καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650
θέλει· σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος
655 τὸ Ζηνὸς, ἀλλ' ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρὸς,
ὡς ἂν τὸ Διῶν ὅρμα λωφήσῃ πόθου·
τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν 655
ξυνειχόμην δύστηνος, ἔς τε δὴ πατρὶ
660 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ, κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς

643. ὅπως μὲν ὑμῖν Reg. K. M. 1. Ven. 2.—ἀποστῆσαι Viteb.

645. πεύσεσθε Rob. — αἰσχύνομαι M. 1. 2. Ar. var. lect. in Regg. G. D. L. Mosq. 1., ap. Steph. et Schol. A., quod receperunt Schütz. et Blomf., sed glossæ similius est, quam altera lectio.

646. τὸν θεόσσυτον Colb. 2.

647. σχετλίᾳ Ald. Rob.

648. αἰεὶ Med. M. 1.—ἄνυχοι Ald. —πολεύμεναι Reg. C. πολούμεναι Reg. D., quod recepit Blomf., iosicarum formarum inimicus acerrimus.

650. εὐδαῖμον Vienn. B. D. Ar. Rob., quod recepit Schütz. εὔδαιμον Blomf. sed a vulg. non recedendum.

651. παρθενεύεις Vienn. A. C. παρθενεύῃ M. 1. 2. παρθενεύει libris invitis Glasg. Schütz. Blomf.

653. τέθαπται Viteb. sed suprascr. τέθαλπται. — ξυναίρεσθαι Reg. B. Brunck. et rell.

654. μοὺ πολακτήσῃς M. 1. μὴ 'πολακτήσῃς M. 2. μὴ 'πιλακτίσῃς Viteb. μὴ 'πολλακτίσῃς Ald.

655. τὸ deest Ven. 2.

656. τε καὶ πρὸς Colb. 1. Viteb.

658. ὀνείρασιν M. 1. Ald. Rob. Schütz.

660. γεγονεῖν Ald. — νυκτίφαντ' Med. Rob. Vulg. Synesii auctoritate firmat Lobeck. ad Phrynich. p. 686.

661. Δωδώνην Turn. Vict. Glasg. Blomf., qui nescio cur a plurimorum librorum lectione recesserint.—συχνοὺς Ar. Thom. M. v. θεοπρόπους.

Digitized by Google

θεοπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθῃ, τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα, δαίμοσιν πράττειν φίλα. 660
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
χρησμοὺς ἀσήμους, δυσκρίτως τ' εἰρημένους.
τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ
σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη,
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ, 665
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν,
ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων 670
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σπιρτήματι 675

662. θεοτρόπους Colb. 1. 2.—ἴαλεν Guelph. Ald. Rob. Thom. M. l. c.—μάθῃ Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. Guelph. Viteb. Mosq. 2. Ald. Rob. Garb. μάθοι, quod reliqui libri habent, amplexus est, ut solet, Brunckius, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf., mihi quidem conjunctivus non minus quam v. 463. retinendus videtur. — χρὴ suprascr. ν Med.

663. δαίμοσι Rob. Vict. Turn.—πράσσειν Med. et suprascr. in Reg. B., unde reliquis libris invitis atticam formam receperunt Brunck. et reliqui omnes.—φίλως suprascr. α Med. φίλον Guelph. Vienn. B. D.

[664. ἀναγγέλλοντες mavult Elmsl. l. c. et in Mus. crit. Cant. VI. p. 292. —*Ex Addend.*]

665. ἀσήμως δυσκρίτως τ' vulg. Brunck. Glasg. Schütz. sed ἀσήμους δυσκρίτους τ' cod. ap. Turn. et Rob. ἀσήμους δυσκρίτως omisso τ' Viteb. ἀσήμους δυσκρίτως τ' Med. Colb. 1. 2. Guelph. Regg. H. K. N. Barocc., quam lectionem commendat Wunderl. p. 18., recepit Blomf. atque ego veram puto.

666. ἐν ἀργῆς Ald.—ἦλθε βάξις M. 1. 2. Mosq. 1., qui ordo cur vulgato concinnior Schützio videatur, ita ut in textum receperit, non intelligo.

668. δόμων Rob.

670. θέλῃ Vienn. A. C. Ald. Rob. θέλει M. 1. Vienn. B. D. Schol. B.—πυρωτὸν Med. [πυρωπὸν ἐν Διὸς μολεῖν Elmsl. p. 236. sed vid. quos laudat Stallbaum. ad Plat. Phileb. 114. — *Ex Addend.*]

671. μένει Med.

673. ἐξήλασε Vienn. A. B. C. D. Guelph. M. 1. 2. Ald. Rob. Turn.

674. ἐπανάγκαζε Guelph.

676. εὐθὺς οὖν Thom. M. v. διάστροφοι.

677. κεράστη Rob. κεράστης Viteb. —ὡς deest Viteb.—ὀξυτόμῳ Rob.

Digitized by Google

ἧσσον πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος
680 Λέρνης ἄκρην τε· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὠμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος 680
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ
685 μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ 685
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

ΧΟΡΟΣ.

690 ἔα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·

679. ἧσθον M. 2.—εὔποντον Reb. —Κερχνείας vulg. et Glasg. Blomf. idque tuetur Spanh. ad Callim. in Del. 271. et tragicis hanc formam vindicat Valck. ad Phœn. 1395. sed Κεγχρείας Regg. A. B. E. G. Vienn. A. B. C. D. Ar. Ox. Guelph. Barocc. Ald. Brunck. Schütz.—ῥέων Ald.

680. ἄκρην τε vulg. ἄκραν τε Reg. A. Colb. 2. Brunck. Schütz. ἄκρον τε Lips. 2. Ald. Rob. ἄκριν τε Reg. K. τε deest Colb. 2. M. 1. Λέρνης τε κρήνην e Canteri conjectura Blomf., qui tamen in notis proponit aliam sibi magis probabilem ἀκτήν τε Λέρνης. Verum videri possit nonnullorum librorum ἄκραν τε, ad quod supplendum foret βέος, sed cum omnia incerta sint, malui vulg. lectionem retinere cum Glasg., ubi obelus additus est.

682. τὰς ἐμὰς Viteb.—καταστίβους Lips. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Turn.

683. Vulg. lectio quum anapæstum pedi quinto inferre videatur, Wunderl. obss. critt. p. 148. ex Schol. ἐξαίφνης pro αἰφνίδιος recipi posse putat; idem in Ar. suprascriptum verum videtur Gaisfordio ad Hephæst. p. 242. Blomf. ex Porsoni conjectura transpositis verbis legit αἰφνίδιος αὐτὸν. sed nihil mutandum videtur, tollit enim anapæstum synizesis in syllaba ιος, quam commendavi jam Comment. Æschyl. Addend. ad p. 26. ubi vera falsis mixta invenies. [ἀφνίδιος vult Elmsl. p. 237., male.—*Ex Addend.*]

685. γῆς πρὸς γῆν Colb. 2. Ar. Ox. Lips. 1. 2. Viteb. cod. ap. Turn. Ald. γῆν πρὸς γῆς Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. A. C. γῆν ἐκ γῆς Rob.

686. ἔτι Vienn. A. B. C. D. Viteb. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Rob.

687. πόνον Vienn. C. Reg. K. M. 1. 2. Ven. 2. Ald. πόνου Rob.—σήμηνε Colb. 1. Viteb. σήμηνον M. 2. et suprascr. in Mosq. 1.

688. λόγοις Regg. K. L. Ven. 2.—ψεύδεσι Ven. 2. Ald. Rob. Turn.

689. ξυνθέτους Colb. 2. M. 2.

690. Quod sequitur carmen et argumento et metrorum similitudine epodus præcedentis carminis antistrophici, quamquam paullo remotior, non injuria esse videtur Hermanno El. metr. p. 768. — οὔποτ' οὐ — ad hunc versum traxit Seidl. de vers. dochm. p. 128. ut tres essent cretici, recte refutatus ab Herm. El. metr. p. 269.—ἄπεχε contra librorum auctoritatem legit Abresch. Animadv. ad Æsch. I. 6. Brunck. et Schütz.

Digitized by Google

οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους
ἐς ἀποὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα 690
πήματα, λύματα, δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ
695 ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
ἰὼ ἰώ, μοῖρα, μοῖρα,
πέφρικ', εἰσιδοῦσα τρᾶξιν Ἰοῦς. 695

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

ΧΟΡΟΣ.

700 λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ,
τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα 700
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·

691. οὔποτ' οὔποτ' vulg. οὔποτ' semel Reg. G. cod. ap. Turn. οὐπώποτ' οὐπώποτ' Ox. οὐπώποτ' semel Vienn. A. B. D. Ven. 1. Ald. Turn., quorum auctoritatem secutus sum. — ηὐχόμην Ox. Rob. Vict. Stanl. Brunck., sed ηὔχουν, quod rell. libri et Schütz. Glasg. Blomf. habent, metro quoque commendatur.—ξένους cod. ap. Turn.

693. ὡς δὲ Guelph.—καὶ om. Colb. 1. Viteb.

694. δείματα, λύματ' Vienn. A. λύματα καὶ δείματ' Reg. D. M. 2.—δείματα invitis libris Brunck. Schütz., qui hoc vocabulo versum finiunt.—Seidl. p. 33. hæc in unum versum contrahit: λύματα, δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν, ut tres sint dochmiaci, quod vel propterea non probo, quia πήματα a similibus non est disjungendum. Dochmiaci sunt sane versus, sed ita ut dedi distribuendi videntur.

696. μοῖρα semel Rob.

697. ἐσιδοῦσα Med. M. 1. 2. Guelph.

698. πρῶ γε Med. suprascr. πρός γε. πρῷ γε conjicit Brunck., quod sit atticum, sed recte vidit Blomf., tmesin esse pro προστενάζεις.—τις εἶ πλέα Rob.

699. προσμάθοις Guelph.

700. λέγε δίδασκε Colb. 1. Viteb.—νοσοῦσι γὰρ Colb. 1. Regg. G. N. M. 2. νοσοῦσί τοι Regg. A. B. Mosqq. 1. 2. Med. Ven. 1. Guelph. Barocc., quod tuetur Valck. ad Phœn. 456. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. νοσοῦσί τι cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict., quod recepissem, nisi hæc commutatio frequentissima et τοι hoc sensu tragicis usitatum esset, quod post Valck. animadvertit etiam Porn. ad Hec. 232.

702. χρείαν τ' Med. Colb. 1. Ar. Guelph., Viteb. Ven. 1.—ἠνύσαν' Rob. ἠνύσω' Ven. 1.

704. ἀφ' ἑαυτῆς Vienn. A. B. C. D. Mosqq. 1. 2. Viteb. Colb. 1. M. 1. 2. Regg. K. L.

Digitized by Google

705 τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
710 στρέψασα σαυτὴν, στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις, 710
ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' ἁλιστόνοις πόδας
715 χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή. 715
ἀνήμεροι γὰρ, οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
720 ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος 720
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν, ἐς μεσημβρινὴν

705. ἀκούσασθ' Ald. Rob. ἀκούσεθ' Viteb.
707. σύ τ' Regg. A. B. Viteb. Med. Colb. 2. M. 2. Ven. 2. quod receperunt Brunck. Blomf., cui idem confirmare videtur corrupta lectio οἵ τ' apud Steph. Byz. v. Ἰναχία. Sed vulg. praestat.
708. βάλλ' Colb. 2. Vienn. B. D. μάθ' Colb. 1.—τέρμ' Viteb. Colb. 1. τέρμα τ' M. 2.
709. ἐνθάδε Reg. K. ἐνθάδ' Reg. L. Ven. 2. Vienn. B. C. D.—ἀνατολὰς Reg. G. Colb. 1. M. 1. 2. Vienn. B. D. Ald. Turn. ἀστολὰς Rob.
710. τρέψασα Viteb.—γυίας Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. γόους Ar.
711. ἀφίξῃ Ald. Rob. Turn. Vict.
712. νέουσ' Med. ναίουσιν M. 2.
713. ἐξηρτυμένοι Ar.
714. ἁλιστόνοις Glasg. et Blomf. obelo notant sine causa. — γύποδας Ven. 1. 2. Guelph. Reg. E. Barocc. Ald. Rob. Vict. γυπόποδας Ar. γυμνόποδας Schol. A.
715. χρίπτουσα M. 1. 2. Ar. χρίμπτουσαν Colb. 2.
716. λαιᾶς ἐς M. 2.
719. Ἄραξιν Rob. Ὑβριστὴν autem Schütz. primus littera majuscula ut nomen proprium scripsit, recte.—οὐκ εὐώνυμον var. lect. in Mosqu.
720. ἄβατος Colb. 2. Guelph.
721. αὐτὸν τὸν Καύκασον Colb. 1. Vict.—μόλοις Colb. 1. Guelph. Vienn. A. C.
722. ἐκφυσσᾷ Vienn. B.
723. ἐπ' αὐτῶν Guelph.—ἀστυγείτονας Viteb.
724. μεσυμβρινὴν Ald. Rob.

Digitized by Google

725 βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυραν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμῶδονθ', ἵνα 725
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτῃσι, μητρυιὰ νεῶν·
730 αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσκλάγχνως σὲ χρὴ 730
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
735 τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον,
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
740 χρῄζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους, 740
εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις.

726. ἥξῃ Regg. A. B. H. K. L. Colb. 2. Ar. M. 2. hinc ἥξῃ Brunck. et ἥξει Glasg. Schütz. Blomf. ἥξεις Vienn. A. B. C. D. et cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict., quod non video cur pauciorum codicum auctoritate sit immutandum. — στυγάνορα Regg. K. L. M. 2. Ald. Rob.—Θεσμίκυραν Reg. K. Θεμισκύρον M. 1.

727. κατοικοῦσιν Guelph. Θερμῶδονθ' M. 2.

728. Σαλμυδησσία Vienn. B. C. D. Turn. Vict., sed uno σ Σαλμυδιασία Med. Σαλμυδισία Colb. 1. M. 1. Σαλμυδησία Reg. A. Colb. 2. Σαλμυδησία Ald. Rob. Brunck. Schütz. Blomf.

729. ναύτοισι Ald. ναύτῃς Rob. ναύταισι Eustath. ad Il. E. p. 560. Tzetz. ad Lycophr. 1285.

730. αὗται Viteb.

731. ξενοπόροις Colb. 2. στενωπόροις Ald. στενοπόρου Rob. στενοπόρων Guelph. codd. ap. Steph. et var. lect. in Reg. B.

732. θρασύσπλαγχνον Regg. C. F. M. 1. codd. ap. Turn.

734. ἐσαεὶ M. 1. εἰς ἀεὶ Steph. Byz. v. Βόσπορος.

735. Βούσπορος δ' Colb. 1. Βόσπορός τ' Rob.—ἐπώνυμον Reg. L.

737. ἤπειρον δ' Guelph.—ἡμῖν codd. ap. Turn. Ald.

740. ὑπέρριψε M. 2. ἐπέρριψεν Glasg. Blomf. invitis libris, vid. ad v. 612.

741. πικροῦ ἐς κύρσας M. 2.

743. εἶναι σοὶ δόκει Ven. 2. Vienn. A. C.—μηδ' ἐπῶν προοιμίοις Vienn. A. B. C. D. M. 1. 2. Colb. 2. Guelph. Lips. 2. Ven. 2. Ar. Barocc. Ald. μηδ' ἐπῶν προοίμια Rob. μηδ' ἐπῶν ἐν προοιμίοις Reg. D. Viteb.

Digitized by Google

ΙΩ.

ἰώ μοί μοι. ἔ ἔ ἔ ἔ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

745 σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά;

ΧΟΡΟΣ.

ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆδε πημάτων ἐρεῖς; 745

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ.

τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
750 ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδῳ σκήψασα, τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, 750
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
755 ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον 755
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

744. ἰὼ ἰὼ M. 1. Rob.—ἔ ἔ bis tantum Regg. A. B. E. G. H. Colb. 1. 2. M. 1. Ar. Med. Brunck. Blomf., sed quater cum rell. codd. Ald. Rob. Turn. Vict. Glasg. Schütz. ἔ ἔ αἰ αἰ Reg. D. ἔ ἔ φεῦ φεῦ Viteb.

745. σὺ δ' ἂν Rob.—κἀναμυχθίζῃ Ald. Rob. Turn. Vict. κἀναμοχθίζῃ Colb. 1. Viteb. var. lect. in cod. Reg. ap. Brunck.

746. δράσοις Ald. Rob.—ὅτ' ἂν Viteb.

747. τοι Colb. 1. Ald. Rob.

748. δυσχείμαρον Ald. Rob.—τε Regg. E. G.—πέλαγον Reg. D.—ἀτείρας codd. ap. Turn.

750. ἀποστύφλου Ald. Rob. ἀπὸ στύφλου Turn. Vict. Eadem varietas est Eur. Iph. T. 1395. ed. Seidl.

751. πεδοσκήψασα marg. Ms. ap. Morell.

752. εἰς ἅπαξ Ald. Rob. Blomf.—Similes sententias collegit Erf. ad Soph. Antig. 459.

754. ἂν omittit Rob.—φέρεις Colb. 2. Vienn. D.

755. ἔνεστι M. 2. Ar.

756. ἂν ἦν Vienn. C. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. ἦν μοι Rob.

757. τέρμα τὸ πρ. Rob. τέρμα πρ. Vienn. B. D.

758. ἐκπέσοι Vienn. A. C. Colb. 2. M. 1. Ven. 2. Guelph.

Digitized by Google

ΙΩ.

ἦ γάρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

760 ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.

ΙΩ.

πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. 760

ΙΩ.

πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.

ΙΩ.

765 ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

ΙΩ.

θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον. 765

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

760. ἥδοιμ' ἂν vulg., versu Ioi continuato, qua re et sensus nexusque cum sequentibus tollitur, et versuum alternantium ordo turbatur, et forma solœca ἥδοιμι infertur; has difficultates tollit emendatio Dawesii Misc. crit. p. 250., quam cum omnibus inde a Brunckio editoribus recepi, probatam etiam Porsono ad Eur. Phœn. 418. ἡδοίμαν M. 1. 2.—τάνδ' Vienn. B. D. —ἰδοῦσαν Colb. 2.

761. πῶς οὐκ Reg. N. Colb. 1.—κακὰ Reg. L. Rob.—De πῶς δ' οὐκ ἄν; vid. Erf. ad Soph. Œd. R. 929.

762. μαθεῖν σοι M. 1. 2. Guelph. Barocc. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. Pro μαθεῖν Schütz. γηθεῖν suspicatur scribendum esse, male.

764. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ M. 1. 2. Ar. —αὐτοῦ Ald. Rob.—κενόφρων Rob.

765. σήμηνον ποίῳ τρόπῳ Ald. Rob. — Interrogationis notam male omittit Glasg.

766. γάμον τόνδ' Rob.

768. οὐδὲ γὰρ Colb. 1.— οὐ γὰρ θεμιτὸν ex conjectura reposuit Brunck., quem sequitur Schütz., ut evitetur et ejusdem vocabuli repetitio et pleonasmus in ῥητὸν αὐδᾶσθαι, pessime. Vulg. post Herm. ad Orph. Argon. 926. Schaef. ad Soph. Philoct. 847. et Voss. cur. Æschyl. p. 9. defendi Comment. Æsch. p. 6. — τόνδε Colb. 1. τόδε Regg. G. H. Colb. 2. Ven. 1. M. 1. Guelph. Barocc. Rob., quod prætulit Blomf., sine causa.

Digitized by Google

ΙΩ.

ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

ΙΩ.

οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ.

τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοντος Διός;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.

ΙΩ.

πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τρίτος γὲ γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γονεῦς.

ΙΩ.

ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

771. τὶς ἀποστροφὴ Vienn, B.

772. πλὴν ἔγωγ' ἂν Med. Guelph. Berocc. Vienn. C. πρὶν ἂν ἔγωγ' Vienn. A. Ald. Rob. πρὶν ἔγωγ' ἂν Regg. A. B. et cum rell. codd. Turn. Vict., quod cum Schütz. et Glasg. (ubi tamen obelus adjectus est) recepi, πρὶν enim hic non minus longum est, quam v. 479., ad quem vid., quod ignorans Brunck. ex conjectura reposuit πρίν γ' ἂν ἐκλυθῶ δεσμῶν ἐγώ, Blomf. ex Pauwii emendatione πρίν γ' ἔγωγ' ἂν, in nota tamen præfert legere πρὶν ἂν ἔγωγ' ἂν, cujus tamen mox eum pœnitet, ab Elmsleio monitum, geminatum ἂν cum subjunctivo nunquam conjungi. [πλὴν ἔγωγ' ὅταν δεσμῶν λυθεὶς Elmsl. p. 238. — *Ex Addend.*]—λυθεὶς Med. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf., signo interruptæ orationis apposito; male, nam et alterius lectionis auctoritas major est, neque verba Ius interrogationis vehementer et celeriter irrumpentis indolem præ se ferunt.

773. σ' deest Regg. G. K. Med. Colb. 1. 2. Med. 1. 2.

774. αὐτῆς elegantius fore videtur Brunckio et Buttlero, sine causa. — χρεῶν codd. ap. Turn.

775. ἦ 'μός σε παῖς Vienn. B. — σ' deest Colb. 1. 2. Ald.

776. τρίτος δὲ codd. ap. Turn. Ald. Schol. B. — πρὸς δέ κ' Ald. — ἄλλαισι Vienn. A. Ald. Rob. Turn. ἄλλησι Viteb. Vienn. C. ἄλλησιν Reg. G. Colb. 1. Guelph.

777. οὐκ' ἔτ' Vienn. A. B. C. D. Turn. Vict. — εὐξυμβλῆτος Guelph.

778. [καὶ μή γε legi jubet Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 1422., male. Καὶ μηδὲ est: und—auch nicht.—*Ex Addend.*] σαυτῆς τ' Med. Colb. 1.

Digitized by Google

ΙΩ.

μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

780 δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

ΙΩ.

ποίοιν πρόδειξον, αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

δίδωμ'· ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι 780
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ.

τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
785 θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους·
καὶ τῆδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ. 785

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.
790 σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον, 790

780. δυοῦν Regg. A. B. Vienn. A. B. C. D. Colb. 1. 2. M. 1. Ven. 1. Guelph. δυεῖν, quod magis atticum sit, ex Turn. Vict. receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., perperam, omnibus enim fere locis, ut hic, plurimi libri in δυοῖν consentiunt, ut Prom. 869. Pers. 733. Agam. 1385. Choeph. 301. 1040. Eum. 422. 690. cf. Comment. Æsch. p. 20. sq.—θάτερον Colb. 1.—δωρήσωμαι Ald.

781. Interrogationis notam post ποίοιν invitis libris male ponunt Brunck. Schütz.

782. ἢ omittit Colb. 2.

783. φράσαι Rob. — ἐκλύοντά με codd. ap. Turn. ἐκλύσοντά με Vienn. A. C. Schütz. male, ἐκλύσοντ' ἐμὲ rell. libri omnes, et sic Brunck. Glasg. Blomf. recte, opponitur enim praecedentibus.

784. ἐμὴν χάρω Reg. L. M. 1.

785. οἴκους suprascr. λόγους Viteb. [λόγου emendat Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 50., quod non est necessarium.— *Ex Addend.*]

786. τήνδε μὲν Ar.

787. λύσοντά σε, τοῦτο Reg. H. Barocc. Ald.—γὰρ νῦν ποθῶ Vienn. B. D. Ald.

789. οὐ omittunt Regg. K. L. Colb. 2. M. 1. 2. Guelph. Ven. 2. Ar. Vienn. A. C. Rob. et cum his Schütz., male. οὐ ne potest quidem h. l. abesse. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 219. in Mus. ant. stud. vol. I.

790. πολύδονον codd. ap. Turn.

791. μνήμοσι Guelph. Vienn. A. B. C. Ald. Rob. Turn.

792. ὅρων Ald.—Multi sunt de fluvio, qui continentis terminus dicatur, Voss. epist. mythol. vol. II. ep. XVII.

Digitized by Google

πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς
* * * * * * *
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκῃ
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι, 795
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς· 800
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω.
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν·
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρύπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱππόβαμον', οἳ χρυσόρρυτον 805
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου·

et Herm. obss. crit. p. 29. sqq., quorum ille Phasin, hic Bosporum Cimmericum innui putat.

793. ἀντολὰς M. 1. 2. Vienn. A. B. C. D. vid. eandem diversitatem v. 709. — φλογοπὰς Ald. φλογωπὰς rell. libri omnes, sed φλογῶπας metri causa scribendum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur Schütz. Blomf. — Post hunc versum aliquid excidisse, primus recte vidit Brunckius, et Iûs quidem errores per Asiam hic narratos fuisse, suspicantur Voss. et Herm. ll. cc. Vel quatuor versus, vel undecim, vel etiam plures eadem ratione excidisse putat Lachm. de mens. trag. p. 20.

794. πόντον Ven. 1. Guelph. Ald.

795. Κισθήνης Reg. A. Med. et suprascr. in Reg. B. Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. Κιθήνης Viteb. Κιθήνης Colb. 2. Κισθίνης Turn. Vict. Σκυθήνης Vienn. C. Colb. 1. M. 2. Σκυθίνης Regg. G. K. L. M. 1. Guelph. Ar. Ox. Ald. Rob. Κυνήτης emendat Voss. l. l. p. 144., Ξυνθίκης Herm. obss. crit. p. 35. In re tam incerta nihil decerno.

797. δμμα κεκτημέναι Ald. Rob.

798. τὰς Vienn. B. D. Ald.

801. δρακοντομάλοι Ald.

802. θνητῶν Regg. K. L. Ven. 2.

803. τοιοῦτον Guelph. Viteb. Ald. [τοιοῦτον ἔν σοι conjecit Elmsl. in *Edinb. Review* T. XVII. p. 239. τοιόνδε μέν σοι Blomf. ad Agam. 306. Vid. quæ ad hunc Agamemnonis versum a me monita sunt.—*Ex Addend.*]

805. ἀκραγγεῖς Reg. H. codd. ap. Turn. Ald.

806. γύπας Guelph.—φύλαξον Rob. φύλαξον Ald.—τόν γε Viteb.—μονῶπα Colb. 2. Eustath. ad Dionys. 31. μουνῶ καστρατόν Reg. E. Barocc. Ald.

807. Ἀρμασπῶν Viteb. — ἱππόβαμον Ox. Ald. — οἳ καὶ χρ. Colb. 1. M. 1.

808. πόρον Reg. G. Med. M. 1. 2. Rob. et suprascriptum in Colb. 2.

τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
810 ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ 810
καταβασμὸν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
815 οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. 815
τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπαναδίπλαζε, καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
820 σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης, 820
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν
δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

825 τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν.
ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω, 825

Guelph., quod recepit Blomf., commate post νᾶμα posito, ut Πλούτωνος πόρον ejus appositio sit; male. Illa per genitivum circumscriptio tragicis maxime est frequentata. v. Herm. de ellips. et pleon. p. 206. Erf. ad Soph. Antig. 420. ed. min. Schwenk. ad Æsch. Eum. 363.

809. σὺ μὲν Ald. — τηλουργὸν Med.

812. ἐξίκῃ suprascr. οις Vienn. C. ἐξίκοις Guelph. ἐξίῃς Ox. Barocc. Ven. 1. Ald.

813. Βιβλίνων Med. Colb. 2. M. 1. Ar.—ὀρέων Codd. ap. Turn.

814. σεμνὸν Reg. A. Colb. 2. — κεῖλος Ald.—εὔποτος Reg. C. Turn.

815. σ' om. Ald. δ' ὁ δώσει Reg. L. M. 1.

816. ἀποικίαν Vict. errore typographico, qui in edd. Cant. Stanl. Butl. transiit.

817. τε om. Rob.—κτίσαι suprascr. ᾖ Vienn. B. D.

820. πλέον Ox.—ἢ θέλεις Ox. Ald. εἰ θέλεις Guelph. Vienn. A. C.

821. εἰ μέν τοι Viteb.

822. πολυφόρου Regg. H. K. L. Rob.—τύχης suprascr. πλάνης Regg. H. K. L.

824. αἰτούμεθα Colb. 1. M. 2. Ald.

827. ἐμμεμόχθηκε Guelph. ἐκμεμόχθηκεν invitis libris Glasg. Blomf. vid. ad v. 612.

Digitized by Google

τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγορροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι;
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παραπτίαν
κέλευθον ἦξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς,
σαφῶς ἐπίσταθ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.

828. τοῦ ταυτὸ Ald.

829. τῶν πλείστων Garb. et suprascr. in Colb. 2.

831. δάπεδα obelo notat Glasg. γάπεδα dedit Blomf. ex sententia Porsoni, qui ad Orest. 324. aut δάπεδα hic præter morem primam producere, aut γάπεδα scribendum esse dicit, quod testimonio Stephani Byz. v. Γῆ satis est verisimile, nec tamen quidquam mutare sum ausus.

832. αἰπύκνωτον Guelph.

833. θᾶκος invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. vid. ad v. 280. —τ' deest Colb. 1.

835. ἀφ' ὧν Colb. 2. Guelph.

836. προσηγορήθης Reg. H. Colb. 1. 2.

837. ἔσεσθαι τῶνδε Regg. G. H. K. L. Vienn. A. B. C. D. Colb. 2. M. 1. Guelph. Ald. Rob. ἔσῃσθαι τῶνδε Barocc. ἔσεσθαι· τῶν δὲ Regg. C. E. Ar. M. 1. Blomf., qui vertit: *quin et hisce oraculis gratum aliquod tibi inerat*, sensu non satis apto. Plurimorum librorum lectionem ego quoque recepi, sed adjecto in fine versus interrogationis signo, quod habet M. 1. Vulg. ἔσεσθ', εἰ τῶνδε habent Brunck., Schütz., Glasg., hic tamen obelo addito. [Eandem, quam dedi lectionem, commendavit etiam Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 517. ed. maj.—*Ex Addend.*]—προσσαίνεις ἔτι Colb. 1. Guelph.

839. ἦξας Schol. A. B., quod præfert Abresch.

840. πολυπλάγκτοισι Vienn. A. B. C. D. Ar. Reg. K. M. 1. Bigot. codd. ap. Steph. Schol. B. Rob.—χειμάζῃ Ald. Rob. Turn. Vict.

842. κληθήσεται vulg. sed κεκλήσεται Regg. A. B. H. K. L. Ar. Viteb. Colb. 1. 2. Ven. 2. M. 1. 2. codd. ap. Turn., quod, ut Atticis poetis magis usitatum, receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., quos propter librorum auctoritatem sequor.

843. τῶν invitis libris Glasg. Blomf.

844. σημείασι Guelph.

Digitized by Google

τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. 845
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονὸς,
Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
850 ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θίγων μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον· ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
855 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένναι πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον 855
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐκτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
860 ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·

848. ἐστὶ Ald. Rob. Turn.—πολὺς Ald. Rob.—κώναβος Ald.

849. Hunc versum sequenti postponit Colb. 1.—πρὸς χώματι Ald.

850. τιθεῖσιν Med.

851. θίγων Vienn. D. θιγὼν ex Abreschii sententia, qui et ἐπαφῶν vult, dederunt Glasg. Blomf. sine causa. cf. etiam Wunderl. p. 150.

852. τοῦ Διὸς Reg. L.—θιγημάτων ex Peyraredi conjectura, Valckenario probata ad Phœniss. 639. receperunt Brunck. et Schütz., ut haberet ἐπώνυμον Ἔπαφον, quo referretur, sed hac lectione ἐπωνυμία non magis quam vulgata explicatur, quam patet ad præcedens ἐπαφῶν referendum esse; ipsa autem illa contrectatio simul γέννημα erat, nulla igitur est mutandi causa. Eadem ratione vulg. tuetur Wunderl. p. 148. sqq.

853. καρπώσαιτο Rob.

854. πλατύῤῥουν Ald.

855. πέπτη M. 2.—πεντηκοντάπαις Colb. 2. M. 1. Ald. Turn. Brunck, Blomf., apud quem vide grammaticorum de hac re loca.

857. θηλύσπορον Guelph. Ald.

858. ἐκτωημένοι Guelph. οἶδε πτοημένοι Ald.

860. θηρεύοντες Colb. 1.

861. Admodum vexavit hic locus interpretes; quæ quidem Heyn. ad Apollodor. p. 273. et Siebelis diatrib. de Æsch. Pers. p. 118. ad eum explicandum protulerunt, suis locis inspiciantur; Brunck. emendavit: φθόνον δὲ σώμασ' ὧν ἕξει θεὸς, Πελασγία δεδέξεται θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων, quod nemini probari potest. Schütz. vulgatam retinet explicans: *Deus autem corpora iis invidebit, h. e. vita eos privabit, eaque corpora ipsorum Pelasgia tellus accipiet cæde muliebri domitorum*, in quibus quam violenta sit explicatio genitivi δαμέντων, nemo non videt. Butler. puncto post δέξεται posito, vertit: *Deus iis invidebit corpora (ea vero Pelasgia terra recipiet) fœmineo ferro domita*, quo sensu δαμέντα poni debuisse patet. Blomf. Pauwii emendationem δαμέντας in textum recepit. Herm. obss. critt. p. 49. explicat: *faciet Deus invidiam filiabus*

Digitized by Google

Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνῳ 860
Αρει δαμέντων νυκτιφρουρήτῳ θράσει·
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
865 δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει, τὸ μὴ 865
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται·
γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
870 κλύειν ἄναλκις μᾶλλον, ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Αργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. 870

Danai propter cæsa sponsorum corpora, eaque invidia Pelasga terra laborabit, quæ cum præcedentibus minus cohærere perspicuum est, repetit tamen eandem explicationem ad Vig. 753. quamquam mutavit jam sententiam ad Vig. p. 728. Aptissime omnia cohærere videntur, loco ita explicato: *Venient juvenes captantes nuptias non captandas, sed Deus ipsis corpora puellarum invidebit, easque Pelasgia excipiet* (patet enim, ad δέξεται accusativum ex præcedente σωμάτων supplendum esse), *interfectis illis ferro muliebri*, δαμέντων enim genitivus absolutus est, omisso αὐτῶν, cujus ellipseos exempla habet Schaef. ad Lamb. Bos. p. 50. cf. Soph. Ant. 900. Electr. 1340. Eur. Iph. Taur. 1043. Electr. 1146. [Ut meam hujus loci explicationem non defendam, multo tamen infelicior est ea, quam profert Reisig. cens. p. 237.; σωμάτων enim de virorum corporibus accipi vult, deinde eadem σώματα ad δέξεται supplet, et mox etiam σώματα αὐτῶν δαμέντων construit. Ex qua explicatione v. 861. non intelligere me fateor, quamquam versu eum germanico reddidit: *Gram wird ihrem Körper seyn ein Gott.* Reliqua intelligo: *Pelasgia corpora eorum recipiet, postquam interfecti erunt a mulieribus.* Sed quis unquam narraverit, Danaides primum conjuges interfecisse, deinde interfectorum corpora secum in Pelasgiam abstulisse, non magis scio, quam quo consilio hoc facere potuerint. — *Ex Addend.*]

863. δαμέντα M. 1.—νυκτοφρουρήτῳ Reg. G.

866. ἐς ἐχθροὺς Med. Colb. 1. M. 2. Ven. 2. Viteb. Ar. Reg. N. Rob. —ἐπέλθοι Colb. 2.

867. τὸ μὴ οὐ Brunck. ex conjectura, quæ refutatione non eget.

868. σύνευνον Turn. Vict. Glasg. ξύνευνον Brunck. Schütz. Blomf. — ἀπαμβλυθήσεται M. 1. 2. ἀπαμβληθήσεται Guelph. ἐπαμβλυθήσεται Rob.

869. γνώμων Ald. Turn. Vict., sed duo posteriores post γνωμῶν interpungunt. γνώμαιν Regg. A. B. H. Guelph. codd. ap. Turn. Rob. Brunck. γνώμην sequente puncto et distinctione post ἀπαμβλυνθήσεται sublata Regg. D. E. F. G. Ar. M. 1. 2. Med. Glasg. Schütz. Blomf., sed vulg. nihil offensionis habet, cf. Comment. Æsch. p. 20. — δυεῖν Vict. Brunck. Glasg. Schütz. vid. ad v. 780.—θατέραν Reg. A. et suprascr. in B.

871. βασιλειῶν Ald.—ἕξει Guelph. Barocc. Ald.

872. λόγου δὴ Barocc. λόγου δὲ suspicatur Schütz., male.—ταῦτα ἐξελθεῖν Reg. H. ταῦτ' ἐξελθεῖν Rob. ταῦτά τ' ἐξελθεῖν Guelph. Mosq. 2.

Digitized by Google

στορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
875 λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπη, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου 875
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν, ἐκμαθοῦσα, κερδανεῖς.

ΙΩ.

ἐλελελελεῦ,
880 ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσ', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος· 880
κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
885 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι, λύσσης
πνεύματι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ 885
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς [ἦν], στρ.

873. ἐκ τῆς Colb. 1. ἐκ τῶνδε Ven. 1. Barocc. καὶ τῶνδε Guelph.

874. κλεινοῖς Med. Ald. Rob.—ὃς ἐκ πόνων τῶν ἐμὲ Reg. L. ὃς πόνων τῶν ἐμὲ Colb. 1. ὃς ἐκ πόνων τῶνδέ με Reg. H. M. 1. 2. Vienn. A. C. ὃς τῶνδ' ἐκ πόνων ἐμὲ Vienn. B. D.

875. λύσει γε M. 1.

876. ἐμὴ Reg. K. Guelph. M. 1. 2. Viteb. Barocc. et suprascr. οι Colb. 2. —θεῶν pro θέμις Guelph.

877. ὅπως δὲ χ' ὅπη Ald. ὅπως χὤπη Rob.—ταῦτα δὴ Reg. F. codd. ap. Turn.—μακροῦ λόγου Vict. cod. ap. Turn. Glasg. Blomf., cui tamen altera lectio præferenda videtur.

878. σύ δ' Colb. 1.

879. ἐλελελελελελεῦ M. 1. ἐλελελελεῦ Ald. ἰὼ ἰὼ ἐλελελελεῦ Rob. ἐλελελελελεῦ Turn. Vict. ἐλελεῦ ἐλελεῦ præeunte Pauwio Glasg. Schütz. Blomf., sed non video, cur in anapæstos digeri debeat exclamatio; vid. v. 136.

880. φρενοβλαβεῖς Guelph. Lips. 2. Vienn. B. D.

881. θάλπουσιν Vienn. B. D. Ald. —οἴστρου τ' Barocc.—ἄρσις Guelph.

882. ἄπειρος Guelph.

883. καρδία M. 2. Vict. Cant. φρένα φόβῳ Viteb. Colb. 1. M. 1. Ald. φόβῳ λακτίζει φρένα Rob.

884. γ' ὄμμαθ' Rob.

887. παίουσ' Med. Reg. L. παίουσ' Reg. K. παίουσιν Guelph.

888. στυγνοῖς M. 1. 2. Reg. L. Vienn. A. C.

889. Non respondent hic et qui sequitur versus antistrophicis, quare Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. v. 897. lacunæ signum posuerunt, sed in strophe vitium quæro, omisso enim ἦν, quo facile caremus, et ejectis vocabu-

Digitized by Google

890 ὅς πρῶτος [ἐν γνώμᾳ] τόδ' ἐβάστασε
καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ· 890
καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων,
μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων
895 ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.
μήποτε μήποτέ μ' ἀντ.
ὦ Μοῖραι λεχέων Διὸς 895
εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλασθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
900 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. 900

lis ἐν γνώμᾳ, quæ ad explicandum ἐβάστασε facile addi poterant, omnia sibi optime respondent, quare hæc uncis inclusi. Illa ἐν γνώμᾳ absunt jam a cod. Farn. ex emendatione Trichinii, his additis: περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐν γνώμᾳ.—διὸ ἐξεβλήθη παρ' ἡμοῦ. ὅμοιον γὰρ χρὴ εἶναι τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστρόφου. Simile quid in mentem venerat Monkio, qui Censuræ Trimestris T. v. p. 226. conjicit: ὃς γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε, quod tamen minus placet.

892. ἀριστεύειν Guelph. Ald.

894. γένει M. 2.

895. ὄντα deest Guelph.—χερνῆτα Ar.—γάμων ut spurium ejiciunt Glasg. Schütz. Blomf., quia non magis sit necessarium, quam in antistrophico πόνων, quod æque eliminant. Sed γάμων quidem hic non est otiosum, πόνων autem quatenus abundet, dijudicari nequit, quia reliqua verba illic corrupta sunt, quare utrumque retinui.

896. Alterum μήποτε abest a Reg. G. Ar. Colb. 1. μήποτε μήποτ' δ Regg. H. K. Barocc. M. 1. 2. Vienn. C. Ald.

897. λεχέων om. Reg. L. Διὸς om. Ald. Turn. Barocc. Reg. C. Διὸς λεχέων Vienn. A. B. C. D.

898. ἴδεσθε M. 1. Ven. 2. ἴδοισθέ με Vienn. B. D.—πρίουσαν Reg. L.

899. πλαθείην Barocc. Med. sed suprascr. σ, illam tamen formam receperunt Brunck. Glasg. Blomf. eademque melior videtur Porsono ad Hec. 884.—ἐν γαμέτᾳ M. 1. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod metrum respuit.

900. ἀστεργάνωρα Ald.

901. μεγάμῳ Ald. Vulg. γάμῳ corruptum esse, et sensus docet, qui nullus est, et metrum, quod strophico non respondet; χρόα δαπτομέναν suspicatur Brunck., μέγα δαπτομέναν reposuerunt Schütz. et Blomf. Verbum aliquod latere puto, a μεγα compositum, quod apprime conveniat strophico μεγαλυνομένων, nam et in δαπτομέναν variant libri, δ' ἀπτομένην enim habet Ald., δαπανομένην Colb. 1. δαπανωμέναν codd. ap. Turn. Interea vulgatam intactam reliqui.

902. δυσπλάνοις Barocc. Bigot. codd. ap. Turn. et recentiores edd. omnes. δυσπλάγχνας Colb. 2. M. 1. δυσπλάγχνοις Vienn. A. C. Rob. δυσπλάγχνοις Turn. Vict. δυσπλαίγχνοις Ald. vid. ad v. 577. 587.—ἀλατείαισι M. 1. Ald. ἀλαπίαισιν Turn. ἀλατείαισι Vienn. A. B. C. D. Rob. Vict.—πό-

Digitized by Google

ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἐπῳδ.
ἄφοβος, οὐ δέδια μηδὲ κρεισσόνων
θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος·
οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. 905
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,
ἔσται ταπεινὸς, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ 910

ναν, quod abest a Reg. C. et Turn., a Glasg. Schütz. Blomf. ejectum esse, ad strophicum jam monitum est. Brunck. in χόλῳ mutandum esse putat.

903. Hanc epodum Lachm. de chor. syst. p. 54. s. non sine mutationibus in stropham et antistropham divisit, quod ne quis faceret, recte jam cavit Herm. El. metr. p. 730. [Hanc epodum in stropham et antistropham distribui vult Elmsl. p. 240., ideoque stropham ita constituit: Ἐμοὶ διότι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος, Οὐδὲ δέδια· μηδὲ κρείσσων Θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμ' * * * προσδράκοι με. Quod minime probandum est. — *Ex Addend.*] —ὁ abest Vienn. B. D.

904. οὐδὲ διὰ Rob. οὐδέ τι διακρεισσόνων Ven. 2. — θεῶν, quod omittit Reg. D. Schol. A. ejecit ex Musgravii sententia Blomf., quia κρεισσόνων idem sit, quod θεοί, sed etiamsi interdum ita usurpatur, non sequitur, conjungi utrumque non posse. — ἔρως tanquam glossema delevit Schütz. probante Buttlero, quo facto quum ἄφυκτον ὄμμα nominativus fiat, sermonis venustatem simul deleri patet. — προσδέρκοισθε Ven. 1. Ox. Barocc. Ald. προσδέρκοι Vienn. A. C. Ar. Colb. 1. 2. Regg. G. H. M. 1. 2. Ven. 2. προσδράμοι Vienn. B. D. Reg. F. προσδάρκοι Med. προσδράκῃ Rob., unde προσδράκοι recepit Blomf., quia syntaxis aoristum postulet, quod non intelligo. Hermanni emendationem, nescio ubi prolatam, commemorat Reisig. ad Œd. Col. p. 333. hanc:

μηδ' ἄφυκτον
κρεισσόνων θεῶν ἔρως
ὄμμα με προσδρακείη.

906. εἰς ἄπορα Regg. D. F. G. K. L. Ar. Big. M. 2. Vienn. A. B. C. Rob. et Reg. ap. Spanh. ad Julian. p. 256., quod patet e glossa ortum esse.

907. γενοίμην Ald.

908. ὅπου Vienn. B. D.

909. αὐθάδη φρενῶν Regg. E. F. Mosq. 1. M. 1. Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. αὐθάδη φρενῶν M. 2. Guelph. Turn. ita paullatim depravata videtur vulg. αὐθάδης φρενῶν, quam et Ald. Vict. Brunck. Schütz. habent.

910. τοῖον Rob., quod recepit Blomf., quamquam ille relativi usus notissimus est et ab ipso comprobatus aptissimo exemplo Herod. VIII. 12. cf. Wyttenb. ad Ecl. hist. p. 347. [τοῖον ἐξαρτύεται ex Rob. præfert Elmsl. l. c. et in Mus. Crit. Cantabr. VI. p. 280. sed quamquam exempla ab eo allata Prom. 916. Soph. Aj. 560. Eurip. Hec. 905. apta sunt, non tamen probant, οἷον poni non posse. — *Ex Addend.*]

912. τ' deest Rob. — πατρός τ' Reg. L. Ven. 1. 2. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Barocc. Ald. πατρὸς sine δ' Rob. — ἄρα Ald.

Digitized by Google

Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα, χῷ τρόπῳ. πρὸς ταῦτα νῦν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστὸς, τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ.
πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται,

913. ποτ' codd. ap. Turn. Reg. C. τόδ' M. 2.
914. ἐκπίπτων Viteb. Colb. 2.
915. τοίονδε suprascr. α Med.
917. ἐγὼ δὲ τάδ' Viteb.
918. θαρρῶν Schol. θαρσείτω var. lect. in Mosq. 1.—καθείσθω Ald. Rob. —τόποις Schol. A.
919. πίστως Med. πυστὸς Schol. A. —τ' ἐν χεροῖν vulg. χερσὶν Colb. 1. Reg. G. M. 1. χερσὶ Reg. D. Ar. Viteb. χερὶ Reg. A. χειρὶ Colb. 2.—πυρπνοῦν Med. Regg. B. G. Brunck. Schütz. πυριπνοῦν Colb. 1. M. 1. Vienn. B. D. Rob. πύρπνοον cum rell. codd. Ald. Turn. Vict., quod verum esse, docent etiam exempla hujus vocabuli, quæ Blomf. ad h. l. et Wunderl. obss. critt. p. 158. collegerunt. Sed hoc recepto, vulg. τ' ἐν χεροῖν metri causa retineri non potest, idque obelo notavit Glasg. τινάσσων χειρὶ πύρπνοον tacite correxit Pors. ad Hecub. 1125. quod recepit Blomf., sed facilius χερσὶ in χεροῖν corrumpi potuit, idque quum librorum auctoritate firmetur recepi, cf. Wunderl. l. c. et Comment. Æsch. p. 12.
920. ἐπαρκέσῃ Colb. 1.—οὐ in fine versus deest Regg. G. L. Colb. 2. M. 1. Mosq. 1. Ven. 2. Vienn. A. C. Ar., cum quibus omiserunt Schütz. Blomf. male, vid. ad v. 789.
921. εἰς πτώματ' M. 2.
922. παρασκευάζεται νῦν Guelph. Mosq. 1. Ald. Rob.
923. αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ Rob. αὐτὸς ἑαυτῷ Mosq. 1. Reg. K. αὐτὸς αὐτῷ M. 1.
924. εὑρήσοι suprascr. in Colb. 2.
925. βροτῆς M. 1. — ὑπερβάλλοντα M. 1. ὑπέρβαλλον Mosq. 2.—κρατερὸν Ald.
926. τινάκτειραν νόσον non placet Schützio, qui suspicatur Æschylum scripsisse γῆς τινάκτηρ, ἐννόσων τρίαιναν, sed similiter turbo dicitur νόσος Soph. Antig. 417. ubi apte nostrum locum advocat Erfurdt.
927. αἰχμὴ Guelph.—τοῦ Ποσ. Rob.
928. κακῶν Vienn. A. C. Med. Reg. K. Ven. 2. M. 1. 2.

Digitized by Google

ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.

ΧΟΡΟΣ.

930 σὺ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; 930

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς, τοιάδ' ἐπρίπτων ἔπη;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

935 τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδέ γ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὅδ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδοκητά μοι. 935

ΧΟΡΟΣ.

οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

929. ὅσσον Rob. Med. ὅση Guelph.

932. δεσπόζειν Vienn. B. Viteb.—Διός τινα M. 1. Ar. Mosq. 2. Vienn. B. D. codd. ap. Steph. Ald. Turn. τινὰ Διός Ven. 2. Vienn. A. C. et suprascr. Ζηνός τινα Mosq. 1., sed videtur Διὸς ex v. 930. huc migrasse.

933. τῶνδε τέξει Guelph. Lips. 2. τῶνδε δ' ἕξει Rob. τῶνδε ἕξει Reg. H. Vienn. B. D. τῶνδ' ἕξει Vienn. C. et vulg. suprascr. Mosq. 1. Suspicor scriptum fuisse τῶνδ' ἔθ' ἕξει.

934. πῶς δ' οὐχὶ Vienn. B. C. D. Colb. 2. M. 1. 2. Reg. G., quod cum Blomf. recepi.

935. τίνα δ' ἂν Reg. F. τί δαὶ Med. —ὡς Barocc.

936. ἂν abest Colb. 2. αὖ Mosq. 2. —τοῦδ' ἀλγίω Colb. 1. Sensui aptius foret τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω, vid. v. 933. [In eandem conjecturam incidit Elmsl. p. 241., quam et ego protuli, τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω legendum esse, apte collatis Æsch. Pers. 438. τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Soph. El. 1189. τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;—*Ex Addend.*]

937. ὅδ' οὖν vulg. sed ὅδ' οὖν Regg. A. B. M. 1. 2. Ar. Barocc. Mosqq. 1. 2. Viteb. Ald. Rob. Turn., quod Brunck. primus recte recepit, et post eum omnes.

938. προσυνοῦντες Ald.

939. θώπευε Colb. 1. 2. Ven. 1. Mosqq. 1. 2. Vienn. A. B. D. Ald. [τὸν κρατοῦντ' ἀεὶ positum est pro τὸν ἀεὶ κρατοῦντα v. Monk. et Wüstem. ad Eur. Alcest. 716.—*Ex Addend.*]

Digitized by Google

940 ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον,
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. 940
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
945 πάντως τὶ καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.

ΕΡΜΗΣ.

σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις 945
πορόντα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὔστινας κομπεῖς γάμους
950 αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς 950
ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὁρᾷς δ', ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.

940. ὀλίγον pro ἔλασσον Vienn. A. C.

941. βραχὺν Ald.

942. θέλοι Regg. K. L. Mosq. 1. θέλῃ Vienn. C. D.—δηρὸν Reg. G. M. 1.

944. τὸν τυράννου Mosqq. et Ald.

945. χαινὸν Ald.

946. πικροῖς ex conjectura dedit Schütz. refutatus jam a Vossio cur. crit. p. 10. — τοῦ διὸς ὑπέρπικρον Vienn. C.

947. ἐξαμαρτῶντ' Colb. 2. Guelph. —τὸν ἐφημέροις vulg. contra metrum, sed articulum omittunt Vienn. A. B. C. D. Mosq. 1. Reg. L. M. 2. Ar., quos sequitur Schütz., quamquam, quum reliqua articulum habeant, neque hic abesse posse videtur. Melius Blomf. omisso articulo comma etiam præcedens delevit, ut sit: *qui contra Deos peccasti beneficia mortalibus præstando.* καφημέροις emendavit Porsonus teste Gaisfordio ad Hephæst. p. 243. τὸν ἡμέροις Viteb. Reg. H. Schol. A. τὸν ἡμέρους Med. ἐν ἡμέροις Reg. C. τὸν ἀνθρώποις Mosq. 2.

949. πατὴρ σ' ἄνωγεν Brunck. Schütz. in vulg. nescio quid duri invenientes.—λόχους M. 1. λόγους Rob.

950. πρὸς ὧν γ' M. 2.—ἐκβληθῇ pro ἐκπίπτει Vienn. B. D. Bigot. Rob.

951. ἐνοικτηρίως Reg. L.

952. αὐθέκαστα φράζε M. 2. Ar. Rob. αὖθ' ἕκαστα φράζε Vienn. B. D. codd. ap. Turn. Regg. G. K. M. 1. Colb. 2. αὖθ' ἕκαστ' ἔμφραζε Guelph. αὐθέκαστ' ἔκφραζε Ald. Vict. Glasg. αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε Regg. A. B. Turn. Brunck. Schütz. Blomf. — μηδ' ἐμοὶ Brunck. ut solet. μηδ' ἐμ' εἰς διπλὰς Mosq. 2.

953. προβάλλῃς Ald. Rob. προβαλῇς Colb. 1. M. 1. codd. ap. Turn. προβαλῇς Προμηθεῦ Mosq. 2. βάλλῃς Προμηθεῦ Guelph.—ὅτι καὶ Colb. 2. a secunda manu.

954. Ζεὺς τοι τοιούτοις Reg. C. codd. ap. Turn. ὁ Ζεύς τε τούτοις Colb. 2.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

955 σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ 955
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ᾽· οὐκ ἐκ τῶνδ᾽ ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;
960 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς; 960
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν·
965 πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

ΕΡΜΗΣ.

τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. 965

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ᾽, οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ᾽ ἐγώ.
970 κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ,
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. 970

955. σεμνόστομός τε Reg. B. Turn. —πλέος Guelph.

956. Διὸς pro θεῶν Rob.

960. τυραννοῦντ᾽ Vienn. B. C. D. Ald. Rob. Turn. Vict. sed κοιρανοῦντ᾽, quod poscit metrum, Regg. A. B. F. G. H. N. Med. Colb. 1. M. 2. Viteb., quod cum Brunckio recentiores omnes dederunt. κοιρανοῦ τ᾽ Colb. 2.

961. δοκῶ σοι Guelph.

962. ὑποπτήσειν M. 1. 2.

963. πολλῷ γε Reg. H. πολλοῦ δὲ Ald. Barocc.—ἐλείπω Ald.

965. πεύσῃ Ald. Rob. Turn. Vict. —ἂν ἱστορεῖς Med. Colb. 2. Regg. A. G. M. 2. Mosq. 1. Ald. ἂν ἱστορῇς Turn. Vict. quorum illud grammaticæ, hoc sensui repugnat. ἀνιστορῇς codd. ap. Steph. ἀνιστορεῖς Reg. E. Ar. Viteb. Vienn. B. D. et inde a Brunckio omnes.

966. αὐθαδήμασιν Reg. L.

967. καθώρσας Med. Rob. καθωρόσας Colb. 1. κατόρουσας Vienn. C. κατόρουσας Reg. L. κατόρσας Mosq. 1. καθόρισας Viteb. κατήγαγες Colb. 2. Ar., et suprascr. vulg. Ven. 2.

969. ἀπαλλάξαιμ᾽ marg. Ms. ap. Morell. ἂν ἀλάξαιμ᾽ Ald.

971. φῆναι Reg. G. Colb. 2. Mosq. 2. Viteb. Ald. Turn. Garb. φυῆναι Vienn. B. D.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
975 ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφορᾶς ἐπαιτιᾷ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, 975
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡΜΗΣ.

κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

980 νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

ΕΡΜΗΣ.

εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὤμοι.

ΕΡΜΗΣ.

τόδε Ζεὺς τοῦτος οὐκ ἐπίσταται. 980

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν σύγ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.

973. πήμασι Ald. Rob. Turn. Vict., sed quod sensus commendat πράγμασι Regg. A. B. D. E. F. H. K. L. Med. Colb. 1. 2. Ar. M. 1. 2. Ven. 2. Viteb. codd. ap. Turn. et Steph. et Thom. Mag. v. χλιδῶ, et sic inde a Brunckio omnes.

975. καὶ σέ γ' ἐν Blomf., ne legatur scilicet καὶ—δὴ, quod proscripsit Porson. ad Orest. 614. sed recte jam oblocutisunt Schaef. ad Long. p. 350. Herm. ad Vig. 847. Seidl. ad Eur. El. 1112. Apud nostram ipsum illud præter hunc locum legitur Pers. 151. 544. 776. Eum. 65.

976. γάρ τοι M. 2. — ξυμφορᾶς emend. Valck. ad Phœn. 682. quo non egemus, recepit tamen Schütz. ξυμφορᾶς invitis libris Glasg. Blomf. συμφορᾶς ἐπ' αἰτιᾷ Mosq. 1.

977. τοὺς νῦν Reg. K. Ven. 2.— ἐχθαίρω Colb. 1. Turn., qui tamen e codd. vulgatum laudat.

978. παθόντες Ald. — κακοῦσί μ' ἀδίκως Guelph. Mosq. 2. κακοῦσιν ἐκδίκως codd. ap. Turn.

979. σμικρὰν invitis libris Brunck. Glasg. Schütz. Blomf.

981. πράσσεις Vienn. A. B. D. Ald. et suprascr. πράσσοις Vienn. C.

Digitized by Google

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

985 σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

ΕΡΜΗΣ.

ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. 985

ΕΡΜΗΣ.

ἐκπερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,

990 εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πευσεῖσθαι πάρα;

οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ

προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, 990

πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλὸξ,

995 λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι

χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασσέτω·

γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι, 995

πρὸς οὗ χρεὼν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.

ΕΡΜΗΣ.

ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1000 ὤπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

987. δ' ἂν Rob. — τίνοιμ' ἂν αὐτῷ Colb. 1.

988. ὄντ' ἐμὲ Brunck. pro more. ὄντα om. Vict. Vienn. B. D.

989. καὶ ἔτι vulg. καί 'τι Med. κἄτι primus Brunck. et deinceps omnes.

990. τι Ald. — πεύσεσθαι Colb. 1. et sic monente Heathio Brunck. male.

991. αἴκιμ' vitium typ. in Vict. et Stanl.

992. προστρέψεται Viteb. — γεγωνεῖσθαι M. 1.

994. αἰθάλουσα Reg. A. Colb. 2. sed uno σ etiam reliqui libri omnes, geminato primus edidit Cant., idque verum esse intellexit Valck. ad Phœn. 524., quem deinceps omnes sequuntur.

995. λευκοπτέροις δὲ νιφάσι Colb. 1. Regg. E. G., var. lect. in Reg. B.

997. γνάψει Colb. 1. M. 1. — τῶνδ' ἐμ' Brunck. — φράσσειν Colb. 1.

998. χρέων Colb. 1.

999. νῦν vulg. contra metrum, νυν Turn. Brunck. et rell.

1000. ὃ παῖ Med. codd. ap. Turn. ὤπται δὴ ταῦτα κ. β. πάλαι Rob.

Digitized by Google

ΕΡΜΗΣ.

τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς
1005 γνώμην φοβηθεὶς, θηλύνους γενήσομαι,
καὶ λιταρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν, 1005
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.

ΕΡΜΗΣ.

λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
1010 τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς
ἐμαῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. 1010
ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς,
1015 αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει.
σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,

1002. καλῶς pro ὀρθῶς Ar.

1004. σ' ἔννοια μήποθ' Regg. K. L. Mosq. 1. M. 1. 2. Ven. 2. Guelph., ubi εὔνοια.

1006. μαλακήσω pro λιταρήσω M. 1. a secunda manu.

1007. γυναικομήμοις M. 1. — ὑπτιάσμασι Guelph. Ald. Rob. Turn. — χειρῶν Ald. Rob.

1008. τῶν δεσμῶν Colb. 1. 2.—τοῦδε παντὸς Mosq. 2. τοῦ δὲ τοῦ παντὸς Mosq. 1. τοῦδε πάντως Guelph.—δεῶν Viteb.

1009. ἀλλ' ἐρεῖν μάτην var. lect. ap. Schol. A.

1010. τέγγει et μαλθάσσει invitis libris Glasg. Schütz. Blomf. — μαλθάσῃ Vienn. B. D. Reg. H. M. 2. Mosq. 1. Ald.—μαλθάσσῃ κέαρ λιταῖς -ἐμαῖς Rob., quod receperunt Glasg. Blomf. ejecto ἐμαῖς.

1011. νεοζυγὸς Viteb.

1012. βιάζει, μάχει et mox σφοδρύνει Glasg. Schütz. Blomf. contra librorum auctoritatem. — ἡνίαν Guelph. Mosq. 2.

1013. σοφίζῃ pro σφοδρύνῃ Rob.

1014. γὰρ abest a Colb. 1.—τῷ μὴ φρονοῦντι καλῶς Mosq. 2.

1015. μεῖον emend. Stanl., et receperunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf., sine causa; sensus, qui præcedentibus optime convenit, hic est: *pervicacia ipsa per se nihil*, vel potius *neminem superat*; hoc enim dicere vult, ineptam esse Promethei pertinaciam, quia hæc sola per se, aliis adjumentis destituta, Jovem vincere non valeat.

1016. ἐὰν καὶ Turn. codd. ap. Steph. ἐὰν omisso μὴ Ald. ἂν μὴ Reg. L. Viteb. ἂν εἰ μὴ M. 1. 2. Ven. 2. ἂν οὐ μὴ Ar. — πείθῃ Regg. K. L. Ven. 2.—λόγους Ald.

Digitized by Google

οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία 1015
ἕπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
1020 πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σὸν, πετραίᾳ δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετὸς λάβρως
1025 διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται. 1025
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
1030 φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Αἰδην, κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος 1030
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
1035 τὸ Διὸν, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν

1018. ἀκρίδα Ald. Rob.
1019. κεραυνίῳ Viteb. φλογὶ κεραυνίᾳ Reg. G.
1020. παράξει Mosq. 1. suprascr. τ.
1021. πετραίᾳ δ' ἀγκάλῃ Ald. Rob., quod non tam ineptum est, quam putat Schütz. vid. Comm. Æsch. p. 24.
1022. ἐκτελήσοις Viteb.
1023. εἰς φάος M. 1. 2. Guelph. Rob.—δ' ἔτι Reg. H.
1024. δαφοινὸς Mosq. 2.—αἰετὸς, atticam formam, invitis libris dederunt Brunck. Glasg. Schütz. Blomf. — λάβρος Regg. A. B. D. N. Ar. M. 1. codd. ap. Turn., quod sine causa prætulerunt Brunck. et Blomf. λαῦρος Mosq. 1.
1025. διαρταμήσῃ Turn.
1026. ἄλκητος Guelph. — ἀνήμερος Viteb. a manu secunda.
1027. ἐκθουνηθήσεται Rob. ἐκθουνίσεται Mosq. 2. ἐκθουνήσηται Viteb.
1028. τοσούτου M. 1. τοῦ σοῦ δὲ M. 2. Ar. Vienn. C. Schol. B. — μή τοι Med. Vienn. A. C. μηδέ M. 2. Ar.
1029. θελήσει Regg. A. B. Ar. Ald. Rob., quod recepit Brunck., de eleganti temporum enallage somnians.
1030. τ' deest Colb. 1.
1033. ὁ deest Vienn. B. D. Ald. Rob.
1035. τελεῖν Barocc. codd. ap. Turn. Ald.

Digitized by Google

εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. 1035

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
1040 μεθέντ', ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πείθου· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας 1040
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, οὐδὲν ἀεικές.
1045 πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ, σφακέλῳ τ' 1045
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
1050 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν, τῶν τ' οὐρανίων
ἄστρων διόδους· ἔς τε κελαινὸν 1050
Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας
τοὐμὸν, ἀνάγκης στερραῖς δίναις·

1037. ἀμείνω Guelph. ἀμείνονα Rob. ἄμεινον Viteb.
1038. ἀναγκαῖα pro ἄκαιρα Ald.
1039. Verba ἄνωγε — πείθου spuria judicat Schütz., quia repetitionem eorum, quæ Mercurius dixerit, contineant, non intelligit enim, id ipsum quod unice ad obtemperandum commovere poterat Prometheum quam apte repetat Chorus, callide oppressis iis, quæ turpiora videri poterant.
1041. πιθοῦ Reg. L. M. 2. Vienn. B. D., quod recepit Blomf., qui ubique hunc imperativum infert.
1042. εἰδέ τι τίμοι Ald. εἰδ' ὅτι μοι Guelph. τοι omittunt etiam Reg. L. Barocc. M. 2. Rob.
1043. ἐθώϋξε Ald. Rob. Turn. Vict.
1044. ὑπ' ἐχθροῦ Mosq. 1.
1045. ἐπ' om. Mosq. 2. Guelph. Ald. ἐπί μοι ῥιπτείσθω Med.
1046. ἀμφίκης M. 1.—αἰθέρα Viteb.
1047. βροντῆς Vienn. A. C.
1048. ἀγρίων τ' ἀνέμων Guelph. Ald.—πυθηένων Ald.
1049. αὐταῖσι ῥίζαις Ven. 2.—πεῦμα Ald.—κραδαίνει Ven. 2.
1050. πόντον legendum esse suspicatur Schütz., quod absurdum est.
1051. συγχώσειεν ἐμὲ Regg. D. N. Barocc. Ox. Lips. 2. Ald. συγχώσεί' ἐμὲ Reg. E. Vienn. B. D. συγχώσειέ με Ven. 2. συγχώσει ἐμὲ Reg. L. Colb. 1. συγχώσει με Rob. συγχώσειε Turn. Vict. ξυγχώσειεν Glasg. Schutz. Blomf.
1053. ἄδην var. lect. in Mosq. 1.
1054. ἀναγκαῖς M. 2. — στερεαῖς Mosq. 1. στεραῖς Mosq. 2.

Digitized by Google

1055 πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡΜΗΣ.

τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων
βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. 1055
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;
εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν;
1060 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε, τόπων
μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς· 1060
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟΡΟΣ.

1065 ἄλλο τὶ φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. 1065
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ', ὅ τι χρὴ, πάσχειν ἐθέλω·
1070 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον·
κοὐκ ἔστι νόσος

1058. ἐλείπει Ald. — παραπταίειν Ox.

1059. Choro hunc versum tribuit Rob.—εἰ δὲ τάδ' εὐτυχῇ Vienn. A. B. C. D. εἰ τάδ' εὐτυχῇ Mosq. 2. Ar. Colb. 1. Regg. G. H. Lips. 2. Ven. 1. 2. Ald. Rob. Garg. εἰ τοῦδ' εὐτυχῇ Med. εἶτα δ' εὐτυχῇ Regg. K. L. M. 1. 2. εἰ τάδ' ἀτυχῇ Guelph. εἰ δ' εὐτυχεῖ codd. ap. Turn. εἰ δ' εὐτυχῇ Turn. Vict. Glasg. Varia tentarunt viri docti; εἰ δὲ τάδ' ἀτυχεῖ Brunck. quem sequitur Schütz.; τί τάδ' ἠτύχθη; Herm. obss. critt. p. 42. εἰ μήδ' ἀτυχῶν ex Porsoni conjectura Blomf. Mihi quidem, ne ἀσύμβολος discedam, minore mutatione legi posse videtur εἰ τῇδε τύχῃ τί χαλᾷ μανιῶν; hoc sensu: quid enim abest a delirio, si vel hoc infortunio quidnam remittet ab insania? i. e. nihil. Sed sine libris nihil mutandum.

1060. γε pro γ' αἱ Regg. H. K. L. Med. Colb. 2. Mosq. 1. 2. M. 1. 2. Lips. 2. Guelph. Ald. Rob.

1061. ξυγκάμνουσαι Glasg. Schütz. Blomf. contra librorum auctoritatem.

1062. ποι Blomf. ex conjectura, male, quam sæpe enim hæc verba motum et quietem significantia inter se commutentur, in vulgus notum est.

1063. ὑμῶν Viteb., quod Schützio præferendum videtur, sine causa.

1065. φώνει om. Ald.—παραμυθοῦ μοι Mosq. 2.

1066. καὶ οὐ πείσεις Rob.—που om. Rob. δή που om. M. 2.

1069. θέλω Vienn. A. C.

1070. τοὺς γὰρ προδότας cum Bothio Blomf., ut metrum sit concinnius, sine causa, simillima enim sæpe occurrunt. [τοὺς γὰρ προδότας probat Elmsl. in Edinb. Rev. XXXVII. p. 95.—*Ex Addend.*]

1071. ἔνεστι Rob.

Digitized by Google

τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. 1070

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω·
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,
1075 μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ',
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ' 1075
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ,
κοὐκ ἐξαίφνης, οὐδὲ λαθραίως
1080 εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ 1080
χθὼν σεσάλευται·
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
1085 βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν

1073. ἅτα ἐγὼ Rob. ἅτ' ἐγὼ Ald. Vict. ὅτ' ἐγὼ Ar. ὅτ' ἐγὼ Colb. 2. Lips. 2. Guelph. Turn. Brunck. ἃ 'γὼ ex emendatione Glasg. Schütz. Blomf. probante Hermanno ad Soph. Œd. T. 688. ed. Erf. min., qui relativi ὅστε significationem argutius premens, illud huic loco aptum esse negat; quum enim definitioni inservire dicat, non video qualem statuat Pers. 16. 295. 759. Ag. 49. Eum. 25. Sept. Th. 486. Quare non dubitavi hanc librorum lectionem in textum recipere. — λέγω Reg. K.

1074. πειραθεῖσαι Guelph.

1075. μέμψοισθε M. 2. Guelph. Mosq. 2.—εἴπεθ' Ald. εἴποιθ' Mosq. 2. εἴπητ' Turn.

1076. ὁ Ζεὺς Vienn. B. D.—ἡμᾶς Regg. K. L. Guelph. M. 1. 2. et Reg. ap. Spanh.

1077. πῆμ' δῆτ' Rob.—εἰσέβαλλεν Colb. 2. ὑπέβαλε Mosq. 1. εἰσέβαλε vulg. sed εἰσέβαλεν Reg. B. M. 1. et edd. recentiores omnes præter Schütz.

1079. οὐκ Colb. 2. M. 2. Guelph. Ald. καὶ οὐκ Med. Rob.—κρυφίως pro λαθραίως Reg. ap. Spanh. et K. L.

1082. κοὐ Regg. K. L. Lips. 2. τ' οὐκέτι Rob.—ἔργον κοὐκέτι μῦθος· ex emendatione Schaefeii melet. crit. p. 113. dedit Schütz., quod minime probandum. v. Voss. cur. crit. p. 12. 2.—λόγῳ pro μύθῳ Guelph. Mosq. 2.—Hemistichium hoc versu excidisse, non injuria suspicatur Herm. El. metr. p. 784., patet enim systema strophicum esse, ita compositum:

ΠΡ. ΈΡ. ΧΟ. ΈΡ. ΠΡ.
ά. β. μεσ. β. α.

in quo præter hunc versum omnia optime sibi respondent.

1083. σαλεύεται Colb. 1. Mosq. 1. Viteb.

1084. παραμυχᾶται Mosq. 1.

1085. δ' om. Colb. 1.

1086. κόνιν quia ultimam corripere putabant, Heath. κόνιν γ' legere voluit, Schütz. positionem ex sequenti aspera nasci putavit, sed longam per

Digitized by Google

εἰλίσσουσι· σκιρτᾷ δ' ἀνέμων 1085
πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. 1090
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

se esse vidit Bentl. Diss. de Phalar. p. 135. et adfirmarunt Butler. et Blomf., adlatis Suppl. 183. 786. et simillimo ὄφιν Choeph. 920.

1087. ἑλίσσουσιν Med. Colb. 1. ἁλλίσσουσι M. 2. ἑλίσσουσι M. 1. Guelph. Vienn. A. B. C. D. Lips. 2. Ald. Rob.

1088. πάντως M. 2.

1089. ἀντιδεικνύμενα Regg. G. K. L. Rob. ἀντιδικούμενα Lips. 2.

1091. ὡς τοιάδ' Viteb.

1092. φόνον codd. ap. Steph. et Schol. contra sensum.

1093. θέμις pro ἐμῆς Bigot.—κοινὸν pro πάντων Regg. K. L. πάντων θέμις M. 1. 2. Ar. Schol.

1094. πάντων φάος αἰθὴρ ἑλίσσων Regg. K. L. ἑλίσσων etiam Colb. 1. 2. Mosq. 1. 2. Guelph. Viteb. Vienn. A. B. C. D. Ald. Rob. — φῶς Mosq. 2.

1095. εἰσορᾷς M. 2. ἐπορᾷς Mosq. 1.—ἄδικα M. 2. Lips. 2. Viteb. Vienn. B. D.—Interrogationem in fine versus habent M. 1. 2. codd. ap. Turn. Vict.

Digitized by Google

Auctarium Variæ Lectionis

In Prometheum.

2. ἄβατον m. Victorii. ἄβατόν τ' s. Victorii.
3. ἐφοῖτο Reg. N.
4. ἐπιτολὰς Regg. C. E. F. N.
a
6. ἀδαμαντίνοις πέδησιν Reg. C. ἀδαμαντίνοις πέδαισιν Reg. D. ἀδαμαντίνοις πέδησιν Reg. E. ἀδαμαντίναις πέδαισιν Reg. F. ἀδαμαντίναις πέδησιν Reg. N. πέδησιν ἀῤῥήκτοις m. Victorii.—ἐν ἀῤῥήκτοις πέτραις Regg. C. D. E. F. N.
8. ἔπασε Regg. C. D.
11. φλανθρώπου Reg. C.
12. τε abest Reg. N.—σφῶι Reg. C.
ἔτι
13. μάτην Reg. C.
14. θεῶν Reg. N.
πρὸς
15. τῇ s cod. Victorii, unde Thiersch. male conjicit φάραγγι τῇ δυσχειμέρῳ legendum esse.
16. πάντος Reg. E.
18. ἐπιμῆτα Reg. C. αἰπῦτα Reg. E.
19. ἄκοντ' ἄκων σε Reg. F.—χαλκεύμασιν Reg. E. teste Faehs.
20. προσπατταλεύσω Regg. C. N. προσπαταλεύσω Reg. E.
βρότων
21. θεῶν Reg. E. θεῶν Reg. C.
26. δὲ abest Reg. C.—ἀχθηδὸν Reg. C.
30. πέραν Reg. D. s. Victorii.
34. γὰρ abest Reg. D. δὲ pro γὰρ Reg. E. teste Faehs.
35. νέος Reg. E. νέον secundum Faehs.
37. προὔδωκε Regg. C. D.
38. θνητοῖς Reg. N.
42. αἰεί τι Reg. E. αἰεί τοι omisso δὴ Regg. D. N. ἀεί τοι cod. Victorii.
48. ὤφελε Regg. C. D.
49. θεοῖς Reg. D.
50. ἐστι abest Reg. C.
52. τῷδε δεσμὰ Reg. E. teste Faehs. τῷ τὰ δεσμὰ Reg. C.
53. ἐλανύοντα προδεχθῆ Reg. E.
54. ψάλλια Regg. C. E. N. s. Victorii.
55. λαβόνιν Reg. C. λαβὸν νῦν D.—χερσὶ Reg. E. teste Faehs.
56. θεῖναι Reg. E.—πασάλευε πρὸς πέτρας Reg. N.
58. μηδαμὴ Reg. D.
59. διὸς γὰρ Reg. E.—ἀμηχάνον Reg. C.
62. σοφηστὴς Reg. E.
64. αὐθάδην Reg. D.
67. σὺ δ' οὖν Reg. E. teste Faehs.—ὅπερ στένεις Reg. D. ὑπὲρ στέρνω Reg. E.
69. Interrogationis signum in fine versus habet Reg. E. teste Faehs.
72. τάδ' s. Victorii.—μήδέ Reg. E.
73. κἀπιθωΰζω Reg. E.—δὲ πρὸς N.
74. κρίκωσον Reg. N.
75. ἐν μακρῷ Reg. C.
77. οὐ'ποτιμιτὴς Reg. E.
78. ὁμοίᾳ Reg. E.—γυρίεται Reg. F.
80. μὴ ἐπίπλησσε Reg. D. μὴ πίπλησε Reg. E.
81. κάλοισιν Reg. E.
83. προτίθει Reg. C.
84. ἀπαλλάξαι Reg. E. teste Faehs.
85. ψευδομύμωσι—δαιμόναις Reg. E.
86. ἐδεῖ Reg. E.
87. ἐκκυλισθήσῃς Reg. D. ἐκυλισθήσῃ Reg. E.—τέκνης Regg. C. D. F. N.
88. διὸς—καταχύπεροι Reg. E.
89. πονταμὸν Reg. C.
90. ἀνίριθμον Reg. C.—τε abest Reg. N.
92. ἴδεσμ' οἷα Reg. C.—θεὸς abest Reg. D.
93. ἀνίαισι Gud.
94. διακνεόμενος Reg. E.
95. ἀεθλεύσω Regg. C. D. E.
98. φεῦ φεῦ cum varia lectione αἰ αἰ Reg. O.—ἐπερχόμοι Reg. E.
101. καί τι τί Reg. C.
103. πεπραμένην Reg. E.
105. ἀδήρητον Reg. D.
111. πᾶσι Reg. E. teste Faehs.——πέφηνε Regg. C. E. F. N. πέφυκε Reg. E. teste Faehs.

Digitized by Google

112. τοιᾶσδε Reg. E. teste Faehs.
113. ὑπέθριος Reg. C.—πασσαλευμένος Regg. E. teste Faehs. et N. πασαλευσμένος Reg. F.
115. ἀφεγγὺς Reg. E.
ον
119. θεῶν Reg. C.
121. ἀμπεχθείαν Reg. E.
122. εἰσιχνεῦσι Reg. D. εἰσιχνεύουσι Reg. F.
123. φιλότητα τῶν βροτῶν Regg. E. F.
126. ῥυπαῖς Reg. D. ὑπαῖς Reg. E.
133. δῆξ' Reg. E.
134. αν μυχὸν Reg. C. ἄντρων μῦχον Reg. D.—τὴν Regg. D. E. teste Faehs.—θερμερῶπιν Reg. E. teste Faehs.
138. εἰλησσομένου Reg. E.
140. ἐσίδεσθεμ' Reg. C. ἐσίδεσθε μ' Reg. E. εἰσίδεσθέ μ' Reg. E. teste Faehs.
141. προυπαρτὸς Reg. E.
144. λεύσω Reg. E.
146. εἰσιδεῦσι Reg. D. εἰσιδοῦσιν Reg.
ν
E. εἰσιδοῦσαι Reg. N.
147. πέτρα Reg. D.—προσαναυόμενον Reg. E.
148. ταῖς ἀδαμαντοδέτοισι Regg. C. E. ταῖς ἀδαμαντοδέτοις Regg. D. et E. teste Faehs.
150. νεοχμαῖς Reg. D.
151. λάρια Reg. E.
152. γῆν ερθέν Reg. E.
153. νεκροδέμονος Reg. E.
155. μήποτε Regg. C. E.
157. κίνυγμα Regg. C. E. N.
158. ἐπίχαρμα Reg. D.
162. αἰεὶ ἐπικότως Reg. C. ἐ ἴοτος Reg. N.
163. ἄγναπτον Reg. E. ἄγναπτον Reg. N.
164. δάμνεται Regg. D. E.
166. ἕλοι Reg. E.—ἀρχάν τις Reg. D.
168. γυιοπαίδαις Reg. C. γυοπέδαις Reg. E.
170. τὸν νέον Reg. E.
172. καὶ οὔτι Reg. E.
173. ἐπαοιδαῖσι Reg. E. teste Faehs.—στερῆρας Reg. C. στεράς Reg. D.
176. τίνη Reg. E.
177. μαστίξειος Reg. N.
182. δόδοια Reg. C.
183. ὄπα Reg. C. ὄποι Reg. E. teste Faehs.
184. ἐσσιδεῦν Reg. E.—κέαρ δ' Reg. F.
186. κρόννου Reg. C.
186. θρασύς τε καὶ Reg. E. teste Faehs.
189. ῥεχθῇ Reg. F. ῥαχθῇ Reg. N.
190. στορέσει Reg. C.
191. ἀριθμὸν Regg. C. D. E. F. N. et O. cum var. lect. ἀρθμόν.
195. αἰτίζεται Reg. E.
197. ἄλγινα Reg. E.—ἐστὶ Regg. C. E.
198. ἄλγος τὸ var. lect. in Reg. O.
202. ἀνάσσῃ Regg. D. E. F.—τ' οὔπαλιν Reg. E.
203. ἄρξειε Regg. C. D. E.
204. ἐντεῦθ' cum var. lect. ἐνταῦθ' Reg. O.—ἄριστα Reg. C. τἄριστα cum var. lect. τὰ λῷστα Reg. O.—πειθεῖν Regg. D. N.
207. κρατεροῖς Reg. D.
211. προὐθεσπίκει Reg. D.
213. χρὴ ἢ Regg. N. O.—δόλῳ τε Regg. E. N. O.—δὲ abest Regg. C. D.—ὑπερέχοντας Regg. D. E. F. N. O.
214. ἐμοὶ Reg. E.
216. κράτιστον Reg. D.—δ' ἐμοὶ Reg. D. δή με Reg. E. δέ με Reg. E. teste Faehs.—τάδε var. lect. pro τότε Reg. O.
φῆς
219. ἐμὰς Reg. C.—μελαμβαθὺς Reg. C. μελαμβαθὴς Reg. D. μελεμβαφὴς Regg. E. F.
221. συμμάχοις Reg. D.
222. τύραννος Reg. N.
223. τιμαῖς var. lect. in Reg. O.
226. ἐρωτῶν' ἔμ' Reg. E. teste Faehs.
227. μοι cum var. lect. με Reg. E.
229. καθίζετ' Regg. C. N.—καθέτ' Reg. E.—δαίμοσι Regg. C. D.
232. οὐδένα Reg. E. οὐδὲν var. lect. in Reg. O.
233. ἔχριζεν Reg. E.—φυτεῦσαι Regg. C. D. E. F. et var. lect in O.
234. ἀντέβαινεν Reg. E.
235. δὲ τόλμην Reg. D. δὲ τόλμης Gud. Regg. C. N. δ' ὁ τόλμης Reg. E.—ἐξερυσάμην Regg. E. F.
237. πημονῇσι Reg. D.
238. οἰκτραῖσι Reg. D.
241. ἐρύθμισμαι Reg. N.
245. ἠλγήθην Reg. E. ἠλγύνθην Reg. F. ἀλγύνθην cum var. lect. ἠλγύνθην Reg. O.
246. φίλοισιν Regg. D. N.
247. μή πω τὶ Reg. E. teste Faehs.
248. προσδέρκεσθαι Reg. D.
250. ἑαυτοῖς—κατώκισαν Reg. E.
251. τοῖς τ' Reg. E.
253. φλογωπόν γ' ἔχουσιν Reg. D.

Digitized by Google

256. τε abest Reg. E. teste Faehs.
258. ἐκείνω Regg. E. F.
259. δόξη Reg. C.
262. ἄλλου Reg. O.
267. ἀῤῥήγων Reg. E.
268. τοι Regg. E. F. N. τι abest Reg. D.
269. πεδαρσίαις Reg. D.
270. ἐῤῥήμου Reg. E.
271. μὴ δδύρεσθ' Regg. D. E. μὸδύρεσθ' Reg. F.—ἀρχῇ Reg. E.
273. ὦ μάθοιτε Reg. C.
276. ἄλλο τ' ἄλλο Reg. N. ἄλλοτ' ἄλλο var. lect. in Reg. O.
279. κραιπνόσυτον Reg. E.
280. θῶκος Reg. E. θῶκον Reg. E. teste Faehs.—αἰθέρ' ἁγνὸν Reg. E. et var. lect. in Reg. O.
281. πόῤῥον Reg. E.—ὀκρυέσση Reg. D.
282. τῆσδε Reg. E.
συ
284. κελευθω Reg. C.
285. προσέ Reg. E.
290. ἐγαναγκάζει Reg. E.
292. νέμοιμ' Reg. C.—εἰ σοὶ Reg. D.
293. γνώσῃ τάδ' Reg. C. — ἐτήτυμ' Regg. C. D. F. ἐτήτυμα Reg. E.—οὐ μάτην Reg. C.
294. σε χαριτογλωσσεῖν Regg. C. N. σοὶ χαρ. Regg. D. E. F.
296. ποτε φῄς cum var. lect. ποτ' ἐρεῖς Reg. O.
300. πετροῤῥεφῆ var. lect. in Reg. O.
301. αὐτόκτιστ' Reg. D. αὐτότικ' Reg. E.—σιδηρομήτρα Reg. C.
304. τόδε Reg. D.
λῶστα
308. πλεῖστα Reg. C.
310. θεοῖσι Reg. E.
312. ἀκωτέρω var. lect. in Reg. O.
313. κλύει Reg. E.
314. παρόντων Reg. D.—μόχθον Reg. E.
317. ἴσσως Reg. N.
319. τἀπίχαρα Reg. E.
327. λαυροστόμει Regg. E. N.
328. περισόφρων Regg. C. E.
329. προσγίνεται var. lect. in Reg. O.
330. οὔγε Reg. D.
332. μηδὲν Regg. C. E.
333. εὐπειθὴς Regg. D. E. N.
337. δμώμενον Reg. C.
339. δώσειν γε Reg. F.—ἐκλύσειν Reg. E. teste Faehsio.
341. αὐτὸς Reg. D.
343. ποιήσεις var. lect. in Reg. O.
345. γὰρ εἰ Regg. D. N.—εἵνεκ' οὗ Reg. D.
346. πλείστοι Reg. C. πλείστους Reg. D.—πημονῆς Reg. D.
348. ὃς ἐς Reg. D.
350. ὅμοιαν Reg. D.—ἄρχθος Reg. D.
351. κιλίκων Reg. C. et O. cum var. lect. κιλικίων.
352. ἄρτρων Reg. C.
353. χειρουμένην Reg. E.
354. ὃς πᾶσιν Reg. E.
355. σμεραναῖσι γαμφηλῆσι Reg. C.
356. ἥστραπται Reg. D.
358. ἦθεν Reg. C.
363. παρόωρον Reg. C. παράωρον Regg. D. E. et var. lect. in O.
365. ἱπούμενος Reg. C. et var. lect. in O.—ῥίζησιν Reg. E.
367. ποτὲ abest Reg. E.
368. δάπτοντ' ἀγροί Reg. E.
369. γυίας Regg. D. E.
371. θερμῆς Reg. E.—ἀπλείστου Reg. F.—πυριπνόου var. lect. in Reg. O.
379. μαλθάσῃ Regg. D. N. et O. cum var. lect. μαλθήσῃ.
381. προμηθεῖσθαι Reg. C. προθυμεῖσθαι var. lect. in Reg. O.—δεῖ Reg. E.
382. μοὶ cum var. lect. με Reg. N.
383. κουφόνου Reg. E. κουφόννουν Reg. N.
385. φρονεῖν δοκεῖν Reg. E. teste Faehs.
386. δοκήσοι cum var. lect. δοκήσῃ Reg. O.
388. βάλοι Reg. D.
389. θακοῦντι Regg. C. D. κρατοῦντι var. lect. in O.—παγκραταῖς Reg. E.
394. οἶμαν Reg. E. teste Faehs.—ψαύει Regg. C. E. F. ψαύοιει cum var. lect. ψαίρει Reg. O.
395. πετρασκελὴς Reg. N.
396. σταθμοῖσιν Reg. E. teste Faehs.
399. ῥαδινὸν Reg. F. ῥαδινῶν cum var. lect. ῥαδινὸν Reg. O.
400. ἔντεγξα Reg. E.
402. τάδε τὰ κακὰ var. lect. in Reg. O.
404. θεοῖς τοῖς πάρος δεικνύει Reg. C. —αἰχμὴν Regg. D. N.
405. πρόπασαν Reg. E.
407. στένουσαν Reg. E. στένουσιν Reg. N.
408. ξυνόμαμον Reg. D.
409. ἔποικοι Regg. D. E. ἀγνῆς Reg. D.
412. γκάμνουσι Reg. C.
416. τόπον cum var. lect. πόρον Reg. O.
417. ἔχουσι abest Reg. D.

Digitized by Google

418. ἀρβαβίας Regg. C. D. E.—ἄνθος Regg. D. E.
420. καυκασίου Reg. D.—νέμουσι var. lect. in Reg. O.
422. ὀξυπρώοισι Reg. D.
ον
423. πρόσθεν σου ἄλλων cum var. lect. πρόσθεν ἄλλον Reg. O. ἄλλων Reg. E. teste Faehs.
426. ὑπείρογχον Reg. C.
428. ὑποστενάζει Regg. C. D. E.
430. ξυμπίπτων var. lect. in Reg. O.
431. μυχοὺς Reg. E.
432. ἀγνηῤῥυτων Reg. F.
433. πικρὸν Reg. C. et var. lect. in O.
434. μή τοι Reg. E.—μήδ' Regg. C. D. E. N.—ἀθυμίᾳ Reg. C.
436. ὁρῶ Reg. E. — προσηλούμενον Regg. C. D. F. N. προσελούμενον cum var. lect. προσηλούμενον Reg. O.
438. ἢ ἐγὼ Regg. D. N. — πάντως Reg. C. παντελῆ var. lect. in Reg. O.
440. τ' ἀμβροτοῖς var. lect. in Reg. O.
442. εὔνους var. lect. in Reg. O.—ἐπιβόλους Regg. D. E.
447. βίον var. lect. in Reg. O.
450. ἔνναιον Reg. D.
453. ἠῦρον—καρπίμους Reg. E.
454. γνόμας Reg. E.
455. ἀνατολὰς Regg. D. E.
ει
456. δύσης Reg. C.
459. μουσομήτορος Reg. E.—ἐργάτην Regg. C. E. et var. lect. in O.
461. σκόμασι Reg. E.
467. ἐξεῦρον Reg. E.
468. αὐτὸς δ' οὐκ cum var. lect. αὐτὸς οὐκ Reg. O.
469. ἀπαλλαγμῶ Reg. E.
470. ἀπαλλαγεὶς var. lect. in Reg. O.
471. πλάνῃ Reg. D. πλανῇ cum var. lect. πλάνᾳ Reg. O.
474. μοι Regg. D. E. F. N.
475. δόλους var. lect. in Reg. O.
478. οὐ ποτιστὸν Reg. C. et Reg. O. cum var. lect. οὐδὲ πιστόν.
480. ἐξείξας Reg. E.
481. εἶ — ἐξαμείβονται var. lect. in Reg. O.
484. κλιδόνας Reg. E.
488. εὐωνύμους Reg. D.
490. συναιδρίαι Reg. E.
494. κνήσσῃ κῶλα Reg. C.
495. ὀσφὺν Reg. C.
498. ταῦτα Reg. D.
500. σίδυρον Reg. N.
503. βραχὺ Reg. E.—μάθοις cum var. lect. μάθε Reg. N.
509. ταύτη ταυτη Reg. E.
511. δυλαις Reg. E.
515. ἄρα Ζεὺς Reg. E. teste Faehs.
516. ἐκφύγῃ Regg. C. D. F. ἐκφύγοιτο Reg. E.
518. οὖν om. Reg. E.
519. ξυνεπέχεις Reg. D.
523. βίας Regg. C. E. et var. lect. in O.
524. μηδαμῶς Reg. D.
525. γνώμη Reg. N.
528. ποτνισομένα Reg. N.
531. αὔτοιμι λόγος Reg. E.
532. μοὶ δ' Reg. E.—ἐμμένοι Regg. C. E. N. ἐμμένῃ Reg. D. ἐμμένει Reg. F.
535. τείνει Reg. E.
538. δερκομένα Reg. C.
539. διακναιόμενος Reg. C. διακνεόμενον Reg. E.
542. ἰδία γάρ μη Reg. E.
545. ἀλκή Reg. C.
547. ὀλιγοδρανείαν Reg. C. ὀλιγοδρανίαν Reg. E.
548. ἦ Reg. E.
555. ἐκεῖν ὅτε τ' Reg. D. ἐκεῖν' ὅτετ' Regg. E. N. — λουθρὰ Reg. C. λουτρὰ Reg. N. λουτράκας Reg. E.
557. ἰότατι Reg. N.—ὁμηπάτριον ἔθνος Reg. E.
558. ἄγαγες εἰς ἠσιόναν Reg. N.
559. πιθὼν Reg. E.
560. λεύσειν Regg. N. et E. teste Faehs.
561. χαλινοῖσιν Reg. D.—πετρίνοισιν ὀρείοις Regg. D. F. πετρίνοισι τοῖς ὀρείοις Reg. E.
563. πονᾶς Reg. C. πουνῆς Reg. E. ποιναῖς Reg. E. teste Faehs.—ὀλέκει Reg. E.
565. ἆ ἆ ἆ ἆ Reg. N. et O. cum var. lect. ἔα ἔα.
567. εἴδωλον γὰρ Reg. C.
568. εἰσιδοῦσα var. lect. in Reg. O.
569. δόλειον Reg. E. θολερὸν var. lect. in Reg. O.
570. καθανόντα Reg. E.
572. περῶ Reg. E. πτερῶν Reg. C. et O. cum var. lect. περῶν.
573. πλανᾶται Reg. E.
577. πὸ πᾶ πὸ ποῖ πῇ Reg. C. ποῖ, ποῖ, ποποῖ, ποῖ Reg. D.—τηλέπλακτοι Reg. N.
580. ποιμοναῖσι Reg. C.

Digitized by Google

582. τήρεις Reg. E.
587. πολύπλακτοι Reg. E. πολύπλανοι var. lect. in Reg. O.
590. ἡλόεις Reg. C.—φθέγματα Reg. C. φθέγματα τᾶσδε cum var. lect. φθέγμα et πρόσφθεγμα Reg. O.
595. ἀπεύεις Reg. E.
598. προσφωνεῖς var. lect. in Reg. O.
599. τε Reg. F.
601. κέντροις Reg. E. teste Faehs.
602. σκηπτημάτων Reg. E.—νήστησιν Regg. C. et E. teste Faehs.
606. δ μ' Reg. N.
607. ἄλλα μοὶ Reg. E. teste Faehs.
609. τὶ μὴ χρὴ Reg. C. τί μοι χρὴ Regg. D. F. τί μὴ χρὴ cum var. lect. τί μοι οὐ χρὴ Reg. O.
611. φράζε τε Reg. F. φράζε δυσπλάνῳ var. lect. in Reg. O.
612. δ Reg. E.
613. ἐπλέκον Reg. E.—ἀλ' Reg. C.
614. φίλον Regg. D. N.
615. βροτοῖσι Reg. E.
616. ἐφήλημα Reg. C.—θνητοῖσι Reg. E. teste Faehsio.
617. τλήμων Reg. E. teste Faehs. ἁρμοῖ
618. ὦ μοι Regg. C. D. ἅρμοι var. lect. in Reg. O.
620. μὲν Reg. E.—πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο cum var. lect. πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο et πάντα γὰρ πύθοιο Reg. O.
622. τὸ διὸς Reg. C.
624. ὄρκεσα Reg. C. ἀρκῶ σε cum var. lect. ἀρκῶ σοι Reg. O.
627. σοι abest Reg. C.
628. μήτι κρύψῃς με Gud.
629. τοῦδε abest Reg. E.
630. μὴ γεγωνίσκειν Reg. O. γινώσκειν Reg. E.
635. ἱστορήσωμεν Reg. E.
639. τε abest Reg. C.
640. ὅστ' ἀποκλαῦσαι Regg. D. F. et O. cum var. lect ὃς ἀποκλ.—ὡς κἀποκλαῦσαι Reg. E. — ἀποδύραθαι Reg. D.
641. ὅποι Reg. N.—μέλλοι Reg. C.—ὄσσεσθαι var. lect. in Reg. O.
643. μι χρὴ Reg. E.
644. σωφῇ Reg. E.—τὸ πᾶν Reg. E. teste Faehsio.
645. αἰσχύνομαι var. lect. in Reg. O.
649. εἰς Reg. E. teste Faehs.
650. κούρη Reg. D.
653. πρὸ σοῦ—συναιρέθη Reg. E. ξυνάρασθαι var. lect. in Reg. O.
654. μὴ ἀπολατίσῃς Reg. N.
659. ὅς τε Reg. E.
663. πράσσειν Reg. C.
664. ἀγγέλλοντες Reg. D. ἀναγγέλοντες Reg. E.
665. δυσκρίτους Reg. C.
670. θέλει Reg. E —πυραπὸν Reg. D.
673. ἐξήλασε Reg. E.
674. ἐκανάγκαζε Reg. E.
680. τε abest Reg. N.
683. ἀπροδόκητος Reg. C.
685. γῆς πρὸς γῆν Regg. C. N. γῆς πρὸς γῆς Reg. E.
687. πόνον Reg. E. teste Faehs.—σήμαν Reg. C.
688. λόγοις Regg. D. F.
690. ἄπεσχε Reg. E.
691. ηὐχοῦν Reg. C. ηὐχόμην ξύννους var. lect. in Reg. O.
694. καὶ δείματ' Regg. D. F.
695. ψύχει Reg. C.
696. ἐσιδοῦσα Regg. E. N.
699. εἴς τ' ἂν cum var. lect. ἔς τ' ἂν Reg. O.
700. νοσῶσι γὰρ Reg N.
702. κρείαν τ' Reg. N.
704. τὸν ἀφ' Regg. C. D. E.
706. πλῆναι Reg. E.
708. βάλλ' Reg. E. μάθ' cum var. lect. βάλ' Reg. N.
709. ἐνθένδε Reg. D. ἐνθάδε var. lect. in Reg. O.—ἀνατολὰς Regg. C. D. E. et var. lect. in O.
710. γυίας Regg. D. E.
711. ἀφίξῃ Reg. E. — σκύθης Reg. D.
715. χρίπτουσα Reg. E.—ἐκπέρα cum var. lect. ἐκπερᾶν Reg. O.
716. σιδηραρτέκτονες Reg. E.
717. σε abest Regg. D. E.
718. πρόσπλακτοι Reg. E.
719. ἕξῃ cum var. lect. ἥξεις Reg. O.
721. καυκάσιον Reg. D.—μόλις Reg. C.
723. κροτάφον Reg. E.
726. ἕξῃ var. lect. ap. Turn.—στυγάνορα Regg. C. D.
727. κατοικοῦσιν Reg. E.
728. σαμυδησία Reg. C.
729. ἐχθοδόξενος Reg. C. — μετρυιὰ Reg. E.
730. ὁδηγήσωσι Reg. E.
731. λίμναις Reg. C.

ως

732. θρασύσπλαγχνον Reg. O.
733. λιποῦσ' αὐλῶν Reg. N.—μαλωτικὸν Reg. D.
734. ἐσαεὶ Reg. E.
736. κέκληται Reg. E.—λιπᾶσα Reg. C.—δ' abest Reg. D.
737. ἡμὶν Reg. C.
739. βιαίως Reg. E.
740. ἐπέραψε Reg. E.
741. πυκροῦ Reg. D.
742. γὰρ καὶ νῦν Reg. E.
747. τοι Reg. E. τι abest Reg. C.
748. γε abest Reg. D.—ἀτείρας cum var. lect. ἀτηρᾶς Reg. O.
750. ἔριψ' Reg. D.
752. ἀπηλάγην Regg. D. E.
754. δυσπετῶν—φέρεις Reg. E.
755. πεπρωμένην Reg. E.
757. μοι abest Reg. E.
760. ἥδοι' ἂν Viteb., de quo me certiorem fecit Hermannus in litteris ad me datis. ἡδοίμην ἂν Reg. D.
762. μαθεῖν σοι Reg. C.
763. τυράννου var. lect. in Reg. O.
765. βλάβη σοι Reg. D.
768. ὄντινα—αὐδᾶσαι Reg. E.
771. οὐδὲν—τις ἀποστροφὴ Reg. E.
772. πλὴν Reg. E.—λυθεὶς var. lect. in Reg. O.
773. ὁ λύσσων ἐστὶν Reg. C.
774. ἐγγόνων cum var. lect. ἐκγόνων Reg. C.
776. γέναν Reg. E.—ἅλαισι Reg. C.
780. δυοῖν Regg. D. et E. teste Faehs. —σοι Reg. E. teste Faehs.
781. ποίοις Reg. E.

τ' ἐμὲ

783. ἐκλύσοντά με Reg. C. ἐκλύσοντά με Gud.
784. τήνδ' ἐμὴν cum var. lect. ἐμοὶ Reg. D.
785. ἀτιμάσεις Reg. D.—λόγον Reg. E. teste Faehs.
786. γέγονε Reg. E.—λυπὴν Reg. D. —βλάβην var. lect. in Reg. O.
787. γὰρ νῦν Reg. E.
790. πολύδινον cum var. lect. πολύδυνον Reg. O.
791. μνήμοσι δέλτοισι Reg. E.
792. ἠπείρου Reg. N.
793. ἀνατολὰς Regg. E. N.
795. κισθήνης Regg. C. D. σκυθίνης Reg. E. κισθίνης cum var. lect. κισθήνης Reg. O.
796. νέουσι Reg. E.
797. ὄμματ' Reg. E.—ἐκτειμέναι Reg. C.
798. τὰς—προσκέρδεται Reg. E.
799. νύκτορος Reg. E.
801. δρακοντόμαλοι Regg. D. E.
802. βροτὸς Reg. D.
803. τοιοῦτον Regg. D. E.
805. ὀξυστομόμους Reg. D.
806. μονῶπα Reg. D.
807. ἱπποθάμονα Reg. E.
809. τηλουργὸν Reg. C.
812. ἔρφα Reg. E.—ἑξίης var. lect. in Reg. O.
813. ὀρέων Reg. C.
815. τρίγωνα Regg. D. N.—ἐστ' Reg. D.
817. κτῆσαι Reg. E.
818. σοὶ abest Reg. E.
821. μέντοι Regg. D. N.
824. αἰθούμεθα Reg. C. αἰτούμεθα Reg. D.—δὴ Reg. E.
828. μόθον Reg. E.
831. μολουσσὰ Reg. C. μόλουσσα Reg. E.
832. αἰπύνωτον δ' Reg. N.
836. προσηγορήθης cum var. lect. προσηγορεύθης Reg. O.
837. ἔσεσθαι. τῶν δὲ Reg. D. ἔσεσθαι τῶνδε Reg. E.—προσαίνεις, ἔτι Reg. D. προσαίνει σέ τι Reg. E. προσσαίνει σ' ἔτι Reg. N.
840. παλιμπλάκτοισι Reg. D.—χειμάζει Reg. E.
842. κεκλήσεται C. D. E. F.
843. μνήματα Reg. E. — Post hunc versum in Reg. N. legitur Ἴδιος ἀπὸ σοῦ μνημόνευμα τῆς σῆς πλάνης.
846. τῇδ' ἐς Reg. N.
856. ἐφέψεται var. lect. in Reg. O.
859. λελοιμμένοι Reg. C.
861. φθόνων Reg. E.—δὲ δέξεται θεὸς Reg. E. teste Faehs.
862. δεδέξεται Reg. O.
863. νυκτιφορήτῳ var. lect. in Reg. O. —θάρσει Reg. D.
865. ἄῤῥητον var. lect. in Reg. O.
866. τοιάσδ' Reg. D.—ἐς Reg. D. et O. cum var. lect. ἐπ'.
867. ἥμερος Reg. C.
868. ἐκαμβληθήσεται var. lect. in Reg. O.
869. γνωμᾶν Reg. C. γνώμαιν Reg. D.—θατέραν Reg. C.—βουληθήσεται Regg. D. N.
873. φύσεως Reg. E.—ἐκ τῶνδε cum var. lect. ἐκ τῆσδε Reg. O.
877. ταῦτα δὴ cum var. lect. δεῖ Reg. O.

Digitized by Google

879. ἰὰ, ἰὰ, ἔλε, ἔλε, λε λεῦ Reg. E.
880. φρενοβλαβεῖς Reg. E.
881. θάλπουσιν Reg. E. teste Faehs.
882. ἄπειρος Regg. E. F.
883. καρδία Reg. E. — φρένα φόβω Reg. D.
884. προχιδινεῖται Reg. N.
885. λύσης Reg. C.
886. πνεύματι μάργῳ abest Reg. D.
888. στυγμῆς Reg. E.
890. ἐβάσταζε Reg. E.
893. πλούτων Reg. E.
895. ἀραστεῦσαι Reg. E.
896. μ' abest Reg. D.
897. Διὸς λεχέων Reg. E. teste Faehs.
898. με πέλουσαν Reg. E.
899. ἐν γαμέτῃ Regg. C. D. E.
900. ἀπεργάνορα Reg. E.
901. γάμο Reg. E. — δαπανωμένων Reg. C. δαπανομένην Reg. D.
902. δυσσπλάγχνοις cum var. lect. ἀσπλάγχνοις Reg. O. — ἀλατείσησι Reg. E.
903. ὁ abest Reg. E.
904. οὐδὲ διανομὴ δὲ Reg. E.
905. ἄφικτον Reg. E. — προσδέρκοι Reg. C. — προσδέρκει Regg. D. F. προσδράμοι Reg. E.
906. εἰς ἄπορον Reg. E. — πορισμὸς Reg. E.
908. ὅπου Reg. E.
909. αὐθάδη φρονῶν Reg. C. et var. lect. in O.
912. πατρός τ' Reg. E.
916. πλὴν ἐγὼ var. lect. in Reg. O.
918. καθέσθω Reg. E.
919. πυρίπνουν Reg. D. πυρὶ πνο Reg. E. πυριπνοῦν Reg. E. teste Faehs.
920. ἀρκέση cum var. lect. ἐπαρκέση Reg. D.—μὴ ουν Reg. E.
921. εἰς πτωματ' Reg. C. — ἀναχητὰ Reg. E.
924. κρείσσων—φλάγα Reg. E.
928. κακῶν var. lect. in Reg. O.
930. ταῦτα Reg. C.
932. τινὰ Διὸς var. lect. in Reg. O. Διὸς τινα Reg. E. teste Faehsio.
933. γ' abest Reg. E.
934. ἐκρίπτεις Reg. D.
936. τοῦτ' cum var. lect. τοῦδε Reg. D.—ἄλγιον Reg. C.
939. θάπτευε Reg. D.
940. μέλλει Reg. C.
944. ῥάνου Reg. C.
946. ὑπέρτικρως Reg. C.
947. τὸν ἡμέροις cum var. lect. τὸν ἐφημέροις Reg. O.
949. σ' οὕτινας Reg. D.
950. ἐκβληθῆν Reg. E. ἐκβληθῇ Reg. E. teste Faehs.
951. ἀνικτηρίων Reg. E.
953. προβάλῃς Regg. C. E.
954. Ζεὺς γὰρ τοιούτοις var. lect. in Reg.
955. σέμνοστος Reg. D.
960. τρίτον τόνδε τὸν νῦν κοιρανοῦντ' Reg. D.
961. αἴσχιστον δὲ Regg. D. N.
963. πολλοῦ δὲ var. lect. in Reg. O.
965. ἱστορεῖς Reg. D.
967. κατάρουσας Reg. C. καθάρουσας Reg. D. καθόρμησας Reg. E. κατάρουσας Reg. F.
971. φῆναι Regg. C. D. N.
973. πράγμασι Reg. C. πήμασι var. lect. in Reg. O.
976. τοι Reg. C. — συμφορᾶς ἐπαιτιᾶς Reg. D.
977. ἐχθραίνω Reg. D.
978. κακοῦσιν ἐκδίκως Reg. C.
981. πράσσεις Reg. E.
985. οὐκ ἂν in fine versus Reg. D. — δθ' Reg. E.
986. ἐρεῖν γὰρ Reg. D.
987. ὠφέλων Reg. E. — ἂν τίνοιμ' ἂν Regg. D. N.
989. καὶ ξι Reg. E.
990. τί μου cum var. lect. ἐμοῦ τι πεύσεσθαι Reg. D.
991. οὐδὲν Reg. D.
994. ῥεατέσθω Reg. E.
995. ἐκβροντήμασι var. lect. in Reg. O.
996. κυμάτων Reg. E.
997. γάμψει Reg. C. γνάψει Reg. D. σσ — φράζειν Reg. D. φράσσειν Reg. E.
1000. ὅπαῖ ὅ παι Reg. C.— καὶ abest Reg. C.
1001. μάνταις Reg. D.
1002. καλῶς Reg. C. et var. lect. in O.
1003. παραγορῶν Reg. C.—μι Reg. C.
1004. μήτωθ' Reg. N.
1005. ληθύνους Reg. C.
1006. μέγαν Reg. E.
1007. γυναικομίκοις — χειρῶν Reg. D. —ὑπτοιάσμασι Reg. E.
1008. μὲ τῶν Regg. D. E.—παρόντος Reg. E. πάντως Gud.
1009. ἔοικας Reg. E.—λέγειν Reg. O.

Digitized by Google

1010. μαιθάσῃ Reg. E. μαλθάσῃ Reg. D.
1012. βιάζει Reg. E.
1013. ἀτὰρ δὲ cum var. lect. αὐτὰρ Reg. O.—σφοδρίσῃ Reg. E.
1014. αὐθάδεια Regg. D. N. — γὰρ abest in Reg. D.
1015. οὐθενὸς Regg. D. N.
1016. ἐὰν καὶ τοῖς Reg. C. — ἂν εἰ μὴ — πείθῃ cum var. lect. πεισθῇς Reg. O.
1021. ἀγάλη Reg. E.
1022. ἐκτελευτήσεις χρόνον Reg. E.
1023. ἄψορον Reg. C. — δ' ἥξεις λεῖς Reg. E. ἥξεις εἰς Reg. D.
ως
1024. λαβρος Reg. N. λαβρὸς cum var. lect. λαῦρος Reg. O.
1028. τοῦ σοῦ δὲ var lect. in Reg. O. — μή τοι Reg. E. μηδὲ var. lect. in O.
1031. τ' abest Regg. D. N.
1033. ὁ abest Reg. E.
1034. ψευδογορεῖν Reg. D.
1042. εἰδότι μοι var. lect. in Reg. O.
1043. παρασχεῖν Reg. C.
1047. βροτῇ Reg. C. βροντῆς Reg. E. teste Faehs.
1049. αὐταῖσι Reg. C.
1050. τραχὺ Reg. E.
ν
1051. συγχώσειε ἐμὲ Reg. O.
1053. ἅδην Reg. D.
1054. ἀνάγκη στεραῖς δίκαις Reg. E.
1057. βουλουματ' ἔπει Reg. E.
1059. εἰ τάδ' εὐτυχῇ Regg. C. D. E. F. εἰ τάδ' εὐτυχεῖ cum var. lect. εἰ τὰ τοῦδ' εὐτυχεῖ Reg. O.
1060. γε pro γ' αἰ Regg. C. N.
ει
1066. πείσῃς Reg. D.
1067. λητὸν var. lect. in Reg. O.
1068. πῶ Reg. E.
1069. θέλω Reg. E.
1071. ἔστιν Reg. C.
1072. μέλλον Reg. E.
1073. ἅτ' ἐγὼ Regg. C. E. F. N.
1074. θηραθῆσαι Reg. E.
1076. ὡς Ζεὺς Reg. C. ὁ Ζεὺς Reg. E.
1078. ἡμᾶς var. lect. in Reg. O.—γὰρ οὐκ cum var. lect. γὰρ καὶ οὐκ Reg. O.
1079. οὐκ Reg. C.—κρυφίως Reg. F.
1081. ἐμπλεμπλεχθήσεσθ' Reg. E.—ἀνίας Reg D.
1082. κοὐ var. lect. in Reg. O.
1083. σαλεύεται Reg. D.
1084. βραχεῖα Reg. E.
1085. βροτῆς Reg. D.— δ' abest Reg. D.
1086. ὡς ἄπειροι Reg. C.—κόνην Reg. E.
1087. ἑλίσσουσι Regg. C. D. N.—ἐλεισσουσι Reg. E.—δὲ Reg. D.
1088. κατ' ἄλληλα Reg. E. teste Faehs.
1089. ἀντιδεικνύμην Reg. E. ἀντιδεικνύμενα Reg. F.
1091. ῥιπὴ ἡ Reg. C.
1093. πάντων θεμι Reg. E.
1094. ἑλίσσων Regg. C. D. ἐλίσσων Reg. E.
1095. ἄδικα var. lect. in Reg. O.

FINIS VOL. I.

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

Digitized by Google

ÆSCHYLI

TRAGŒDIÆ.

AD OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM

RECENSUIT,

INTEGRAM LECTIONIS VARIETATEM NOTASQUE

ADJECIT

AUGUSTUS WELLAUER.

VOL. II.

AGAMEMNONEM, CHOEPHOROS, ET EUMENIDAS,
ITEMQUE INDICES CONTINENS.

CANTABRIGIÆ:
SUMPTIBUS W. P. GRANT.
VENEUNT LONDINI APUD R. PRIESTLEY.
MDCCCXXVII.

Digitized by Google

LONDINI: EXCUDIT T. DAVISON.

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Alterum hoc Æschyli volumen in lucem edens, quum neque consilium, quod in priore parte secutus sum, mutaverim, neque nova accesserint editionis adjumenta, quæ quidem singulari commemoratione digna sint, præfandi negotio supersedere facile possem, nisi hanc mihi non jucundam sane necessitatem imponeret vir doctus, qui prioris voluminis censuram egit in Ephemer. litter. Jen. 1824. p. 217. seqq., Carolus Reisigius Thuringus, (ipse enim, quæ est viri illustris ingenuitas, se illius censuræ auctorem esse dissimulare noluit) qui quum nonnulla illic a me disputata magis minusve recte, sed paullo acerbius atque iniquius omnia, vituperaverit, de quibus in Appendice disserendi locus erit, tum in varia lectione a me collecta plura fere desiderari quam inveniri monet. Cujus criminis ut me coram lectoribus aut reum confitear, aut insontem coarguam, jure a me exigi potest. Sunt autem tria potissimum, quæ

Digitized by Google

objurgat Reisigius, quorumque alia recte monet, in aliis non ea, quæ vituperatorem decet, circumspectione utitur, neglectos enim a me dicit codices a Vauvilliersio collatos, neglectos eos, quorum lectiones publici juris fecit Faehsius, et ne Buttleri quidem atque Blomfieldii copias satis accurate adhibitas. Jam quod ad Francogalli libros attinet, id sane a me commissum esse pudet me atque pœnitet, ut, quum a Blomfieldio varias lectiones ex iis laudari viderem, omnes ab eo laudari putaverim, tantumque indulserim pigritiæ meæ, ut librum a Blomfieldio adhibitum non mihi quoque ipsi inspiciendum esse statuerim. Id autem male a me factum esse, quum Blomfieldius eas quidem lectiones, quæ alicujus momenti essent, sed non omnes attulisset, brevi post editum a me librum ab amicis commonefactus, statim omnes, quotquot omiseram, lectiones alteri volumini subjicere decrevi, id quod jam factum est. De Faehsiano autem libro alia res est, quo diligenter perlecto, quum intelligerem, nihil fere novi, quod quidem alicui usui esset, a Faehsio in medium prolatum esse, sed omnes Æschyli codices, quos usurpavit, ab aliis jam ante collatos esse (id quod et Faehsium ex parte fugit, et Reisigium latuit), tantum me illius libri tædium cepit, quanto ab recocta crambe abhorrere

Digitized by Google

soleo. Sed jam tædium quoque hocce non minus quam pigritiam illam auctore Reisigio feliciter vici, et has quoque varias lectiones ad calcem libri enumeravi. Sed hæc res postulat etiam, ut, quod jam in priore volumine facere debebam, codices Parisinos paullo accuratius describam, idque mox faciam, postquam, quod tertio loco mihi objecit Reisigius, purgavero. Ut enim ne iis quidem lectionibus, quas Brunckius et Buttlerus attulerunt, me satis diligenter usum esse demonstret, ex primis CCL Promethei versibus exempla quædem omissarum a me lectionum congessit, quæ, si aut omnia vera essent aut totidem in reliquis quoque a me neglectas esse inde sequeretur, turpissimæ profecto incuriæ me arguerent. Sed statim quod primum reprehendit, me v. 28. ἀπηύρω ex Regg. A. B. non laudasse, id nihili est faciendum; ἀπηύρω enim illo loco vulgata est lectio, quam quum in textu dederim, in nota autem monuerim, ἀπύρω in Ald. ἐπηύρω in Med. et cod. Steph. legi, quisque intelligit, ἀπηύρω non solum in Regg. A. B., sed etiam in reliquis libris omnibus præter eos, ex quibus aliam lectionem attuli, legi, et si Regg. A. B. nominassem, eodem jure reliquos quoque codd. et edd. omnes enumerandos fuisse. Nam si id postulatur, ut ii quoque libri, quibus vulgata lectio nititur,

Digitized by Google

enumerentur, ad singulum quodque Æschyli vocabulum libri omnes et manu scripti et typis exarati enumerandi sunt. Illam contra rationem mihi tenendam esse putavi, ut, in qua lectione et codices et editiones omnes consentiunt, de ea nihil monerem, sicubi autem diversitas aliqua esset lectionis, eorum tantum librorum lectionem afferrem, qui a vulgata recedunt, ex quo sperabam fore ut facile quisque intelligeret, reliquos libros omnes, de quibus nihil monuissem, in vulgata consentire; eandemque rationem et ab omnibus omnium scriptorum editoribus observatam vidi, neque Reisigium ipsum aliter facturum fuisse mihi persuasum est. Eodem redit, quod miratur, me, quum ad primos Promethei versus codicis Reg. O. lectiones enotaverim, non ipsas codicis lectiones, sed varias lectiones ad marginem libri notatas attulisse, quod recte feci, illæ enim non differunt a vulgata, neque Faehsius ipse eas attulisset, nisi propter variam lectionem adscribere debuisset. Ejusdem generis complura sunt, quæ singula recensere nolo, quum jam longior fuerim quam operæ pretium est. Mox ad v. 54. glossam in margine Colb. 2. scriptam a me omitti queritur, sed non meum erat colligere scholia, nisi si in qua forte glossa veræ lectionis vestigium latet. Reliquæ sunt variæ lectiones

Digitized by Google

nonnullæ aut suprascriptæ in codicibus aut ad marginem eorum notatæ, quarum non diffiteor nonnullas me, in primis maxime paginis, consulto omisisse, alias forsitan me fugisse, sed neque magni illæ momenti sunt, neque in sequentibus quidquam ejus generis, quod quidem sciam, a me omissum est.

Sed hactenus de Reisigio. Venio ad codices Parisinos, de quibus nonnulla me moniturum esse pollicitus sum. Sunt autem omnino decem Æschyli codices ex bibliotheca Regia collati a viris quatuor, Askevio, Brunckio, Vauvilliersio, Faehsio; quorum primus quatuor libris usus est, qui Buttlero et Schützio audiunt Ask. A. B. C. D., a Blomfieldio et me vocantur Regg. G. H. K. L. Priores duo uno continentur volumine, quod tum temporis numero 3320. insignitum fuit; tertius tunc fuit No. 3330., hique tres Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas continent; in quarto, tunc temporis No. 3521., tribus illis tragœdiis accedunt Eumenides et Supplices. Hoc usus videtur Robortellus, cujus editionem Triclinii recensionem exhibere non dixerim cum Hermanno in *Classical Journal* xxxviii. p. 286. De Victoriana idem majore jure dici possit, quæ cum cod. Farnesiano semper fere consentit.

Digitized by Google

Brunckius duobus usus est codicibus, No. 2884. et 2787., quos Regg. A. B. nuncupavimus, quorumque uterque Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas continet.

Vauvilliersius quinque codices contulit, quorum priores quatuor descripsit in *Notices et Extraits des Manuscrits de la Bibliothèque du Roi* vol. i. Illorum primus, Reg. C., No. 2789. (p. 281—299.) Prometheum continet, Septem contra Thebas, et Persas. Hoc codice usus videtur Turnebus, pleræque enim variæ lectiones, quas ad libri calcem commemorat, eum hujus codicis lectionibus consentiunt. Alter, Reg. D. No. 2790. (p. 300—306.) Prometheum continet; in tertio, Reg. E. 2782. (p. 307—317.) Prometheus et Septem contra Thebas leguntur, in quarto, Reg. F. No. 2788. (p. 318—323.) Prometheus, Septem contra Thebas, et Persæ. Horum descriptionem inde a p. 324. alius libri No. 2791. descriptio sequitur, qui illis non est adnumerandus. Est enim Isaaci Casauboni manu scriptus et continet Agamemnonem cum Casauboni notis et observationibus. Sed in earundem Notitiarum vol. iv. p. 89—106. quintus describitur codex Reg. N. No. 2783., qui Prometheum, Septem contra Thebas, et Persas continet.

Digitized by Google

Faehsius denique tres Æschyli codices contulit, quorum primus No. 2787. idem est, quem a Brunckio collatum Reg. B. vocavimus; nec id ignoravisse videtur Faehsius, qui in Sylloge p. 68—77. nihil fere ex eo nisi varias lectiones ad marginem libri adscriptas attulit. Quas quum omiserit Brunck., Faehsianam libri collationem Reg. O. vocavimus. Præterea Faehsius usurpavit cod. No. 2782., quem eundem esse cum Vauvilliersii Reg. E. et numerus ostendit, et ex eo perspicitur, quod variæ lectiones, quas ad Prometheum ex eo attulit Faehsius, vel in minutissimis librarii erroribus cum Vauvilliersii collatione consentiunt. Dissentiunt quidem in paucis quibusdam, sed ea ejusmodi sunt, ut alteruter facile potuerit errare. Hæc non minus quam ea, quæ a Vauvilliersio omissa notavit Faehsius, in Auctario variæ lectionis congessi. Sed illud scrupulum videtur injicere, quod Vauvilliers. suo libro Prometheum et Septem contra Thebas, Faehsius Prometheum, Eumenidas, et Supplices contineri dicit. Sed in hac re errorem a Faehsio commissum esse perspicuum est. Quas enim, ut ex hoc codice, ad Eumenidas et Supplices varias lectiones enotavit Faehsius, eæ ad amussim respondent iis, quas ex Reg. L. depromsit

Digitized by Google

Askevius; quid quod Suppl. v. 740., qui versus in solo Reg. L. legitur, eadem verba ex hoc libro affert Faehsius. Jam quum Faehsius hunc ipsum codicem Reg. L. revera usurpaverit, quod mox demonstrabitur, certissimum videtur, errasse Faehsium, quum varias lectiones in Eum. et Suppl., quas ex No. 2886. hauserat, ex No. 2782. haustas esse testaretur. Tertius enim, quo Faehsius usus est, codex insignitus est numero 2886., eoque Septem adversus Thebas et Persas contineri dicit. Hic vero in omnibus fere, vel in apertis scribæ erroribus, Regio L. respondet, ideoque huc pertinere lectiones varias in Eum. et Suppl. a Faehsio collatas censeo. Faehsii collationem, quum nonnulla exhibeat, ab Askevio omissa, Reg. P. vocavi.

Postremo his adnumerandi sunt codices duo, quos olim in bibliotheca Colbertina sub num. 4016. et 6448. asservatos usurpavit Askevius. Iidem quum postea in bibliothecam Regiam translati essent, iterum aliis nominibus ab aliis collati sunt. Et Buttlerus quidem Colb. 1. eundem esse cum Brunckii Reg. B., Colb. 2. cum Reg. A. judicat. Blomfieldius autem ab Elmsleio de ea re certior factus, Colb. 1. et Reg. N., Colb. 2. et Reg. B. sibi respondere testatur.

Digitized by Google

De hac re, quum A. et B. ipsi inter se admodum similes sint, judicium ferre non potest, nisi qui ipse libros illos oculis suis usurpavit; id quidem certum videtur, Regium N. potius apographum Colbertini 1., quam eundem codicem esse, quum in Reg. N. lacuna sit in Prom. v. 898—934., quæ in Colb. 1. non comparet.

His subjicienda sunt nonnulla de iis codicibus, quorum lectiones in hoc altero volumine accesserunt. Et primum quidem Farnesiani codicis non iis tantum lectionibus usus sum, quas Elmsleius ex eo excerpsit in Museo critico, sed ad integram Agamemnonem eas suppeditavit Blomfield., ad Eumenidas Burgess. Præterea ad Agamemnonem Blomfield. collationem habuit codicis, qui in bibliotheca Florentina Plut. xxxi. 8. asservatur, quemque cum eo Flor. vocavi, et codicis Veneti, a Morellio confectam. Ad Persas idem Lambethanum codicem contulit, ex quo tamen paucas tantum lectiones excerpsit. Præterea addidi codicis Taurinensis No. 253. lectiones in Septem c. Thebas, ex Peyronii *Notitia librorum, qui donante Calusio illati sunt in Regii Taurinensis Athenæi bibliothecam* p. 60. s. (observandum est, hunc Taurinensem codicem semper fere cum Guelpherbytano

Digitized by Google

consentire), et lectiones in Promethei initium ad ed. Robort. a Victorio adscriptas, ex duobus codd. desumtas, siquidem codices sunt, quos litteris m. et s. significavit, ex Thiersch. *Act. Philol. Monac.* i. 3. pag. 319. sq. (plurimas harum lectionum Stephanus jam commemoravit, quas omisi), nec non lectiones quasdam codicis Gudiani, quas, id priore editione adnotatas, in novissima omisit Schützius, quo factum est, ut me fugerint. Postremo in *Classical Journal* No. xxxiv. p. 340. sqq. lectiones quædam in Prometheum communicantur, a Robortello collectæ, quas omisi, quum neque novi quidquam contineant, neque certum sit, quæ ex codd. sint petitæ, quæque ab emendatore profectæ.

Restat, ut lectores moneam, me Lexico Æschyleo conficiendo operam navare, quod forsitan aliquando in lucem prodire jubebo, si, quod spero, non ingratum hunc laborem harum rerum æstimatoribus esse intellexero.

Digitized by Google

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΦΥΛΑΞ.
ΧΟΡΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΚΑΣΑΝΔΡΑ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

Προλογίζει δὲ ὁ φύλαξ, θεράπων Ἀγαμέμνονος.

Ὀρέστης, Ἠλέκτρα, Τροφός adduntur in Turn., e Choephoris, quæ fabula Agamemnoni adhærebat. Deinde θεράπων Ἀγαμέμνονος ὁ προλογιζόμενος, οὐχὶ ὁ ὑπὸ Αἰγίσθου ταχθὶς φύλαξ legitur in Ald. Turn.

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀγαμέμνων εἰς Ἴλιον ἀπιὼν, τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, εἰ πορθήσοι[1] τὸ Ἴλιον, ὑπέσχετο[2] τῆς αὐτῆς ἡμέρας σημαίνειν διὰ πυρσοῦ. ὅθεν σκοπὸν ἐκάθισεν ἐπὶ μισθῷ Κλυταιμνήστρα, ἵνα τηρόιη τὸν πυρσόν. καὶ ὁ μὲν ἰδὼν ἀπήγγειλεν· αὐτὴ δὲ τὸν[3] τῶν πρεσβυτῶν ὄχλον μεταπέμπεται, περὶ τοῦ πυρσοῦ ἐροῦσα· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνίσταται· οἵτινες ἀπούσαντες παιανίζουσι.[4] μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Ταλθύβιος παραγίνεται, καὶ τὰ κατὰ τὸν πλοῦν διηγεῖται. Ἀγαμέμνων δ' ἐπὶ ἀπήνης ἔρχεται· εἵπετο δ' αὐτῷ ἑτέρα ἀπήνη, ἔνθα ἦν τὰ λάφυρα καὶ ἡ Κασάνδρα. αὐτὸς μὲν οὖν προεισέρχεται εἰς τὸν οἶκον σὺν τῇ Κλυταιμνήστρᾳ. Κασάνδρα δὲ προμαντεύεται, πρὶν εἰς τὰ βασίλεια εἰςελθεῖν, τὸν ἑαυτῆς καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ τὴν ἐξ Ὀρέστου μητροκτονίαν, καὶ εἰςπηδᾷ ὡς θανουμένη, ῥίψασα τὰ στέμματα. τοῦτο δὲ τὸ μέρος τοῦ δράματος θαυμάζεται,[5] ὡς ἔκπληξιν ἔχον καὶ οἶκτον ἱκανόν.[6] ἰδίως

1. πορθήσει Ald. Turn. πορθήσει Vict. et recentiores. πορθήσει Blomf.
2. ὑπέσχετο omittunt Ald. Rob. Turn., ἴφη post σημαίνειν inserentes.
3. τὸν omittunt Ald. Rob. Turn.
4. παιανιάζουσι Ald. Rob.
5. θαυμαστόν ἐστι Flor.
6. Sic Ald. Rob. Turn. In Vict. et

Digitized by Google

δὲ Αἰσχύλος τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ σκηνῆς[7] ἀναιρεῖσθαι ποιεῖ· τὸν δὲ Κασάνδρας σιωπήσας θάνατον, νεκρὰν αὐτὴν ὑπέδειξε.[8] πεποίηκέ τε Αἴγισθον καὶ Κλυταιμνήστραν, ἑκάτερον διϊσχυριζόμενον περὶ τῆς ἀναιρέσεως, ἑνὶ κεφαλαίῳ· τὴν μὲν, τῇ ἀναιρέσει Ἰφιγενείας· τὸν δὲ, ταῖς τοῦ πατρὸς Θυέστου[9] ἐξ Ἀτρέως συμφοραῖς.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους, Ὀλυμπιάδι ὀγδοηκόστῃ,[10] ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ.[11] ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

recentioribus male legitur ὡς καὶ ἐπτλῆξε καὶ οἶκτον ἱκανὸν ἐμποιεῖν.

7. ὑπὸ σκηνῆς recte conj. Stanl., nam quod putat Blomf., Agamemnonem ita a Clytæmnestra cæsum esse, ut a Choro quidem non potuerit videri, sed a spectatoribus, non credibile est.

8. ἐπεδείξε Flor.

9. Ὀρέστου Ald. Rob. Αἰγίστου Flor.

10. εἰκοστῇ ὀγδόῃ vulg., quod recte correxit Meurs. in Æschylo, p. 2.

11. πρῶτος σατυρικῷ Flor.

Digitized by Google

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
5 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι·
ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν·

2. μῆκος δ' ἦν Med. Guelph. Rob. μῆκος δ' ἦν Ald. μῆκος δ' ἦν var. lect. ap. Schol. μῆκος ἦν Turn. Sed illud δ' patet ab iis profectum esse, qui quum veram lectionem non intelligerent, ita legendum putabant: φρουρᾶς ἐτείας μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος, quod maxime comprobat ed. Turn., in qua primi et tertii versus fine puncto distinguitur. Sed neque recentiores hunc locum melius intellexerunt; quum enim Stanl. et Valck. ad Herod. iv. 150. μῆχος conjecissent, hoc certatim receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., male. Nam μῆχος otiosa prorsus et inutilis foret vocabuli ἀπαλλαγή epexegesis, quod nulla explicatione eget, μῆκος contra defesso et impatienter exspectanti aptissimum est. Recte igitur vulgata defensores nacta est Pauwium, Voss. cur. Æschyl. p. 13. et Orell. in *Philolog. Beyträge aus der Schweiz*, p. 193. Male autem Pauw. cum Schol. eam ita explicat: τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς, hoc enim græce non ita dici poterat. Sensus est aut: *liberationem ab his laboribus vigiliæ annuæ*, quod voluit Voss. aut: *ab his laboribus, a vigilia sc., quæ longitudine annua est*, quod ipse in Comment. Æsch. p. 3. proposui.

3. ἴγκαθεν Guelph. Ald.

4. κυνέρων Guelph. Ald. Rob.

5. βροτοῖς θέρος Ven. Flor. Farn. θέρος βροτοὺς Guelph.

7. Hunc versum spurium judicavit Valck. ad Eur. Phœn. 506, quem secuti Glasg. Schütz. et Blomf. eum

Digitized by Google

καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν,
ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ·
ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων,
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.

uncis incluserunt, Both. omisit. Sed neque tautologiam vel repetitionem otiosam in eo video ullam, nec quidquam probat Achilles Tatius Isagog. in Arati Phæn. p. 81, qui tres versus antecedentes laudans, hunc non addidit; neque in τῶν recte offendit Blomf. (cf. Seidl. ad Eur. Iph. Taur. 764). Summo igitur jure eum tuentur Herm. de. verss. spur. ap. Æschyl. p. iv., Voss. cur. Æsch. p. 14. Humboldt. in versione et Orell. l. c.—ὅτ' ἂν Guelph. Ald. Rob.

10. ἀλώσιμον βάξιν, ut Sept. Th. 617. ἀλώσιμον πεπᾶνα.—κρατεῖν γ. ἀ. ἰλπίζω Ald. Turn. Vict. Glasg., Schütz., quod explicant: *sic enim spero fore, ut mulieris viriliter ferocientem animum vincam*, male, non enim suo consilio hoc instituit custos, sed a Clytæmnestra jussus facit: neque cum sequentibus hoc cohæret. κρατεῖν—ἰλπίζει emendavit Heath. κρατεῖν—ἰλπίζον Both. Sed κρατεῖ—ἰλπίζον Guelph. κρατεῖ—ἰλπίζον Ven. Flor. Farn. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod recte tuentur Abresch. Humboldt. Blomf. Orell. Sensus est: *sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans.* Ad κρατεῖν jubendi significatione adhibitum in Comment. Æsch. p. 5. contulit Eur. Hecub. 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.

12. εὖτ' ἂν γε var. lect. in Flor. κοίτην δὲ conjecit Bentl. ταύτην δὲ mavult Blomf., qui obelum apposuit, constructionem imperfectam esse ratus. Sed protasis, quæ ab εὖτ' ἂν incipit, interposita parenthesi continuatur, v. 16. vocabulo ὅταν, et apodosis sequitur v. 18. Quare Blomf. male post ὕπνῳ fortius interpunxit.

13. ἐπισκοπουμένην inutilis est Stanleii et Casauboni emendatio.

14. ἐμοὶ conjecerunt Stanl. et Bentl. virgula post ἐπισκοπουμένην posita, idque probavit Schütz. et recepit Blomf., sed causam non video.—In ὅπνος sæpius repetito offenderunt Schütz. et Both., sed hoc ex more Æschyli esse, jam sæpius monitum est.

16. ὅτ' ἂν Guelph. Ald. Rob.—De δὲ post parenthesin repetito v. Herm. ad Soph. El. 776.—Sensus est: *quum canendum mihi esse puto*, quod non intellexerunt editores; hanc enim δοκῶ interdum habet præcepti et voluntatis significationem, ut infra v. 1634. δοκῶ τάδ' ἔρδειν. Soph. Antig. 1089. καὶ τοῦτ' ἐκεινοῖς καὶ δοκῶ παραινέσαι; Eur. Med. 1275. δρᾶξαι φόνον δοκεῖ μοι τέκνοις. Xenoph. Anab. i. 7. 4. αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ. Similiter κρίζω Xenoph. Œcon. xvii. 9. 11.

17. ὕπνον Ald.—ἀντίμολπον Ven. Flor. —De significatione vocabuli ἀντίμολπον v. Reisig. comment. crit. ad Soph. Œd. Col. 709.

Digitized by Google

20 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων, καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
25 Ἰοὺ ἰού.
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς,
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος, δόμοις
ὁλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
30 ἑάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει
αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι,
τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα
35 ἄνακτος οἴκων τῆδε βαστάσαι χερί.

22. In Ald. et Turn. post λαμπτὴρ interpungitur, virgula post νυκτὸς sublata, quam interpunctionem defendi posse, monstravi in Comment. Æsch. p. 16. Confirmare eam videtur Schol., qui explicat: ἐν νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς· Pers. 301. λευκὴν ἦμαρ νυκτὸς ἐν μελαγχίμου. Agamemn. 508. φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων.

23. ὧν φῶς Ven. Flor. Farn.—χωρῶν Guelph. Ald.

25. Exclamationem ante v. 22, transponi jubet Herm. ad versionem Humboldt., improbante Blomf., neque ego, quamvis speciosa est illa ratio, a libris discedere ausus sum, quum neque hoc loco inepta sit exclamatio, reputante custode, quanto gaudio Clytæmnestram hic nuntius affecturus sit. Fortasse arctius etiam cum versu sequente jungenda est, ut hac ipsa exclamatione expergefacere Clytæmnestram velit, ad quod deinde σημαίνω refertur.—Hujus loci oblitus esse videtur Reisig. ad Soph. Œd. Col. 1485., quum hanc exclamationem lætitiæ nuntiam comœdiæ propriam esse, non tragœdiæ, diceret. Rectius idem observavit, non ἰοὺ, ἰοὺ scribendum esse, ut nostro loco recentiores omnes dederunt, sed ἰοὺ ἰοὺ, quod ipse Aristoph. Nub. 1. dedit, et nostro loco edd. antiquæ exhibent.

26. Ἀγαμέμνος Ald.—σημανῶ vulg., sed σημαίνω Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod recte revocavit Both. et Blomf.

27. εὐνὴν Guelph. Ald.

28. ὀλογυμὸν εὐφημοῦντα Ald.

29. ἐπορθιάζειν Guelph. Ald. ἐπ' ἐρθιάζειν Rob.

30. ἀγγίλων Ph. Flor. Ald.

32. *Collapsam dominorum fortunam restituam* Schütz. εὖ θήσομαι jungens; male, repugnat enim ordo verborum; εὖ πεσόντα jungendum est, quod bene explicat Voss. cur. Æschyl. p. 15.—εὖ πεσὼν παθήσομαι Suid. s. v. τρὶς ἓξ.

33. βαλοῦσα Suid. l. l.—τῆς δὲ μοι φρυκτωρίας Ald.—τῆς ἡμῆς φρυκτωρίας Rhot. et Suid. l. c.

34. De particulis δ' οὖν vid. Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. clxxv.

Digitized by Google

τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἶκος δ' αὐτὸς, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἂν λέξειεν. ὡς ἐπὼν ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ, κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.

ΧΟΡΟΣ.

40 Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς, ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδῶν,
45 στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν
τῆσδ' ἀπὸ χώρας
ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγὰν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη,
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ', ἐκπατίοις
50 ἄλγεσι παίδων, ὕπατοι λεχέων
στροφοδινοῦνται,
πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,

37. De βέβηκεν præsentis significatione v. Erfurdt. ad Soph. Trach. 40.—φθόγγον Schütz. nihil monens et sine libris; cf. Eur. Hippol. 418. τίρμνά τ' οἴκων μήποτοι φθογγὴν ἀφῇ. De voce domibus et parietibus tributa, præter ea, quæ Abresch. e græcis scriptoribus congessit, cf. Spalding de or. Marcell. in Mus. antiq. stud. i. p. 29. sqq.

38. λέξει'. ὡς Flor.

39. καὶ οὐ Guelph. Ald.

40. ἐπὶ Ald. Turn. Farn. ἐπὶ est *ex quo* v. Seidl. ad Eur. Iph. T. 247. —Πριάμῳ Guelph. Ald. Rob. Turn., quod ut elegantius fere præferendum duco.

44. Ἀτρειδᾶν Guelph. Farn. Rob. Vict. Glasg. Schütz. Ἀτρειδῶν Ald. Turn., quod recepit Blomf., quia Dorismos omnino ex anapæstis ejiciendos putavit, ego autem, quia in formis ad dialecti diversitatem pertinentibus Aldinum exemplar fere secutus sum.

45. Ἀρδείων Rob.—Ἴλιον αὐτὸν var. lect. in Flor. et apud Schol. χιλιοναύτην Blomf. σὺν πόπῳ χιλιοναύτῳ, quod legitur Iph. Taur. 139., hinc forsitan sumsit Euripides.

47. στρατιώτην Ald. Rob.—ἀρωγὴν Blomf.

48. κλάγξαντες Flor. Farn. var. lect. ap. Steph.

49. ἐν στόγλοις suspicatur Blomf. male, nam nisi ἐκπατίοις additur, quam ob causam dolorem conceperint non intelligitur.

50. ἄλγεσι παίδων Ald. ἄλγεσι παίδων Turn. ἄλγεσι παίδων Vict. Stanl., rell. recte ἄλγεσι παίδων, nam ἄλγεσι ex corrupto παίδων metri causa natum est.—ὕπαλτοι Ald.

52. ἐρετμόμενοι Ald.

Digitized by Google

δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
55 ὕπατος δ' αἰῶν ἤ τις Ἀπόλλων,
ἢ Πὰν, ἢ Ζεὺς, οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν
τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποινον
πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
60 οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ πρείσσων
ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
Ζεὺς, πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς,
πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ,
γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου,
65 διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
κάμακος, θήσων Δαναοῖσιν
Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τό πεπρωμένον·
οὔθ' ὑποκλαίων, οὔθ' ὑπολείβων,
70 οὔτε δακρύων, ἀπύρων ἱερῶν

53. δεμνιοτῆρι Ald.
54. γόνον conjecit Musgr., non improbante Blomf., sed hoc multo minus poeticum foret.
55. δαῖων Ald.—τις Ἀπόλλων, ut v. 1206. Σκύλλαν τινά.
58. Vulgo post μετοίκων virgula interpungitur, quam sensu postulante et auctore Pauwio Schütz. Both. Blomf. recte post ὀξυβόαν transposuerunt. μέτοικοι sunt pulli, qui nidis expulsi alias sedes habent, v. Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. cxxv.
59. παρὰ βᾶσιν Ald.—Ἐρινύν Ald. Blomf., ut semper.
60. Ἄτρειος Turn.
63. τοι pro καὶ Both. ignorans græcismum notissimum, de quo ad Sept. Theb. 321. sermo fuit.—γυιοβαρῆ Turn.
64. ἱρειτομένου Farn. cum glossa τιπτοντος; idem, sed suprascr. vulg. Flor.
65. προατιλείοις. Flor.
66. Δαναΐσιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. Δαναοῖσι recepi. De sententia parœmiaco non finita v. Herm. El. metr. p. 379. ad Eur. Hecub. 69.
67. ἐπὶ δ' ὅπη νῦν. ἐπὶ τετιλεῖται δ' ἐστὶ τετραμένον Ald. De dictione ἔστιν ὅπη ἔστι v. Herm. ad Vig. p. 709. Schæf. ad Soph. Œd. Col. 273. Abresch. ad h. l. et Blomf. in glossario.
69. ὑποκλίων Guelph. ὑποκλίων Ald. ὑποκλείων Turn., quod recepit Schütz. ὑποκαίων conjecit Casaub. ὑποκλάζων Pw. ἐπικλείων Both. Sed vulgata, quæ cum δακρύων bene jungi potest, cur non toleranda sit non video.—ἐπιλείβων Schütz. tacite et sine causa.
70. δακτύων Ald. δακτύων Turn.—In vocabulis ἀπύρων ἱερῶν explicandis sudarunt interpretes, et seducti ab scholiasta, qui de sacrificiis Furiis sine igne offerri solitis (quod ne verum quidem esse in glossario demonstravit Blomf.) sermonem esse dicit, ἐργὰς ἀπύρων ἱερῶν putaverunt significare *iram Dearum, quibus sine igne immolatur*. Sed nihil aliud est nisi *ira ob desideratam sacrificiorum flam-*

Digitized by Google

ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.
ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ
τῆς τότ' αρωγῆς ὑπολειφθέντες
μίμνομεν, ἰσχὺν
75 ἰσόπ αιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
ἐντὸς ἀνάσσων
ἰσόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
τὸ θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἤδη
80 καταπαρφομένης, τρίποδας μὲν ὁδοὺς
στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων,
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
σὺ δὲ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμνήστρα,

mam, quem sensum etiam Humboldt. in versione recte expressit. Hoc igitur Chorus dicere vult, qui semel Deos læserit, eum nunquam iram eorum effugere posse, ideoque se, quamquam qui nunc sit rerum Trojanarum status nesciat, illud tamen certum habere, Trojam aliquando deletum iri.

72. ἀτίτᾳ Rob. Vict. Stanl. Glasg. Blomf. sine sensu, sed ἀτιταῖ Guelph. ἀτιταὶ Farn. ἀτίται Flor. Ald. Turn., quod recepit Schütz., sed male explicavit *illæsi*. Significat *inhonorati*, ut Eumen. 257. ὁ ματροφόνος ἀτίτας et jungendum est cum genitivis τῆς τότ' ἀρωγῆς, qui consulto medii sunt positi inter ἀτίται et ὑπολειφθέντες.

73. ἀρογῆς Ald.

75. ἰσόπιδα Rob. Flor.

76. ὅτι libri omnes, quod correxit Stanleius.

77. ἀνάσσων vulg. ἀνάσσων Schütz. ex emendatione Hermanni ad Aristoph. Nub. 994., repetita ad versionem Humboldtianam, quæ ut facilis est, ita unice vera videtur, infantium enim medulla nondum ἀνάσσει, sed ἀνάσσει—ἀναίσσων Blomf.

78. ἔνι γ' ὥρᾳ ex Heynii emendatione Herm. l. c. non improbante Schützio. Sed vulgata significat: *suo loco non inest*, et recte Blomf. conferri jubet Ernest. ad Callim. H. Del. 192. et Valck. ad Theocr. Adon. p. 365. A.

79. τίθιτιεγγήρως Med. τιθίτιεγήρως Guelph. τίθι τιε γήρως Ald. τίθιτιε γήρος Rob. τίθη τιε γήρως Turn. τίθιτιε γήρως Flor. τόθ' ὑτιεγήρων Farn. τόθ' ὑτίεγηρων Vict. τό θ' ὑτίεγηρων Stanlei. et rell. Sed mirum tamen, omnes fere libros meliores in terminatione ως consentire, quare, nisi omnes etiam τι vel το haberent, suspicarer ὅ θ' ὑτίεγηρον, quod sequente ἀρείων confirmari videtur. —φυλλάδος Ald.

80. τρίποδος Flor. Farn.—Ad hanc dictionem cf. Seidl. ad Eur. Troad. 288.

81. ἀρείστων Aldin. ἄρειων Schütz., qui ἀρήϊον metri causa suspicatur, quod recepit Both. Sed quamquam neutrum ὑτίεγηρων præcessit, tamen ἀρείων ex constructione πρὸς τὸ σημαινόμενον recte stare posse, jam Blomf. vidit; construendum est enim cum nominativo γήρων, qui ex præcedentibus cogitatione repetendus est.

82. ἡμερόφατον Med. Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

85 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
τίνος ἀγγελίας
πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
90 τῶν τ' οὐρανίων, τῶν τ' ἀγοραίων,
βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης
λαμπὰς ἀνίσχει,
φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνοῦ
95 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.
τούτων λέξασ' ὅ, τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμις αἰνεῖν,

85. Interrogationis signa post χρέος et νέον tolli vult Wunderl. obss. critt. Add. ad pag. 144., male.

87. πυθοῖ Flor. unde πιυθοῖ suspicatur Blomf., quod vulgatæ tamen recte non præfert.—θυοσκεῖς Turn., quod Bentlei. probavit et Blomf. recepit, sine causa. θυοσκοῖς var. lect. in Farn. cum schol. ὡς ἀπὸ τοῦ θυοσκόος ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον ποιῶν ἤτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα.

90. Hunc versum spurium et præcedentis glossema putant Pauw. et Heath., quos secuti Glasg. et Schütz. eum uncis incluserunt, Both. omisit. Sed versum minime abundare, neque eadem continere, quæ versu præcedente dicta sunt, intellexerunt Herm. de verss. spur. p. ix. Humboldt. in versione, Orell. p. 194. et Blomf. Dei enim ἀστύνομοι aut superi sunt aut inferi, aut cœlestes aut forenses. Neque omnino abhorrent tragici ab ea verbositate, quæ in his conspicua est. Sic Sept. Th. 253. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Suppl. 977. θῆρες καὶ βροτοὶ, καὶ κνώδαλα πτηροῦντα καὶ πεδοστιβῆ. Soph. Antig. 844. οὔτε βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν. Œd. Col. 750. Eur. Hippolyt. 1272.

91. δώρεις Guelph. Flor. Ald. Rob.

94. χρίματος Med. Rob. χρήματος Ald.

95. Blomfield. se intelligere negat, quid sint unguenti ἄδολοι παρηγορίαι, ideoque hunc versum aut post v. 93. vel post v. 98. ponendum suspicatur. Sed satis bene hoc explicat Schütz.: *olei casti mollibus sincerisque fomentis*, et Humboldt.: *von des heiligen Oels süsssschmeichelndem Duft.*

96. μηχόθεν Rob.

97. λέξ' ὅστι καὶ Ald. λέξ' ὅστι καί σοι Turn. λέξον θ' ὅ τι σοὶ Blomf. propter sequens τε; id tamen sæpius post participium ab Æschylo infertur, ut Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους ἵξω. ibid. 550. ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ θανόντες, nam quod Blomf. ibi constructionem hujusmodi esse ὡς ληφθῶσιν δόλῳ τε καὶ ταυτῷ βρόχῳ, id falsum esse et ordo verborum arguit, et sequens θανόντες, quod ille dolose omisit. Conf. Herm. ad Aristoph. Nub. 180. et ad Viger. 772.

98. εἰπεῖν pro αἰνεῖν Farn. Vict.

Digitized by Google

καίων τε γενοῦ τῆςδε μερίμνης,
100 ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ'
ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον'
τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

100. νῦν ἴσθ' ὅτι μὲν κακόφρων Guelph. νῦν ἰδ' ὅτι κακόφρων Ald. (in Turn. vulgata est, falso ex ea ἴσθ' ὅτι τοτὲ μὲν laudat Buttler.) hinc jam in Comment. Æsch. p. 25. suspicatus eram, aliam latere lectionem ἣ νῦν ἴσθ' ὅτι κακόφρων τελέθει, quam tamen vulgatæ præferre non ausim, nisi aliæ accesserint auctoritates.

101. ἀγανὰ φαίνεις Med. Guelph. Turn. ἄγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανεῖσ' Rob. ἀγανὰ φαίνουσ' Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., quod ita explicarunt, ut ἀγανὰ cum ἐλπὶς construerent, φαίνουσα autem intransitive dictum putarent, hoc sensu: *fausta spes ex sacris elucescens.* Quod quum fieri non posse recte putarent Both. et Blomf., ille ἀγάν' ἀμφαίνουσ' reposuit, hic ex Buttleri emendatione ἀγανὰ σαίνουσ' dedit. Sed vulgatam tuetur etiam Wunderlich. obss. critt. p. 100., qui tamen verbi φαίνειν usum ita explicat, ut supplendum sit φαίνουσα ἀγανὰ οὖσα, in quo verum vidit Wunderlichius, quamquam refragante Seidlero ad Eur. Electr. 1231., sed probavit illius sententiam Herm. ad Soph. Antig. 467. Nam quemadmodum pro φαίνω ἰμὶ κωιοῦντα dicendum est φαίνω κωιῶν (ut οἶσθα δούς Soph. Œd. R. 1135.) ita non φαίνω ἰμὶ ἀγαθὸν ὄντα dicitur, sed φαίνω ἀγαθὸς ὤν, et omisso participio verbi εἰμί (ut εὖσημον γὰρ οὔ μι λανθάνει Æschyl. Suppl. 695.) φαίνω ἀγαθός; hinc sensu intransitivo positum videtur, quamquam non est. Sic adjecto participio φαίνω et similia dicuntur Soph. Antig. 20. δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἴσος. ibid. 242. δηλοῖς δ' ὅς τι σημανῶν νέον. Electr. 1350. πῶς οὕτω κάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; Aj. 466. δηλώσω πατρὶ, μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς. ibid. 865. ὦ 'νὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς. Omisso autem participio verbi εἰμί, ut nostro loco Eur. Electr. 1230. ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσί τινες δαίμονες. Soph. Antig. 467. δηλοῖ τὸ γίγνημ' ὡμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρός. In hunc numerum Wunderl. non referre debebat nostri Prometh. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε, et Eur. Bacch. 184. Διόνυσον, ὃς πέφηνεν ἀνθρώποις θεός, nam πέφηνα, ut solent ejusmodi perfecta, revera intransitivam vim habet, ut Sophocl. Œd. Col. 319. 1219. ed. Reis. El. 636. ed. Herm. Eur. Iph. Aul. 973. Troad. 615. Jon. 978.

102. ἄπλυστον Med. (teste Blomf.) Guelph. Ald. Rob., unde Blomfield. suspicatur poëtam scripsisse φροντίδα πλείστην.

103. τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. τὴν θυμοβόρον λυποφρένα Farn. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Vict. Cant. Stanl. τὴν θυμοβόρον φρενὶ λύπην ex emendatione Pauwii Glasg. probante Buttlero. τῆς θυμοβόρου φρενὶ λύπης Herm. ad Aristoph. Nub. 180. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην ex Heathii emendatione Schütz. et Blomf. τὴν θυμόβορον λυπόχρωον Both. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Herm. ad versionem Humboldt. τῆς θυμοβόρου φρενολύπης vir doctus in Annal. Heidelberg. pag. 1219. Mihi quidem, variis librorum lectionibus inter se comparatis, certissimum videtur, latere vocabulum aliquod novo modo compositum, quod corruptas illas lectiones pepererit. Vero simillimum igitur videtur, legendum esse τὴν θυμοβόρον φρενολύπην, interim recepi eam lectionem, quæ a libris minus quam reliquæ discedit, et sensum satis commodum præbet.

Digitized by Google

κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν

στρ.

105 ἐκτελέων. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπᾶν,
ἀλκὰν σύμφυτος αἰών,
ὅπως Ἀχαιῶν
δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
110 ξύμφρονα ταγὰν,
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν ὁ κελαινὸς, ὅ, τ' ἐξόπιν ἀργίας 115

104. In Aristoph. Ran. 1276., ubi Æschylus hunc versum recitat., ὅσιον pro ὅδιον legitur, quam lectionem Asclepiadi deberi, tradit Schol. ad eum locum.

105. ἐντελίων ex emendatione Stanleii, Casauboni et Heathii dederunt Schütz. Both. Blomf. probante Orell. p. 195., sed mutationis necessitatem non video; probum enim sensum præbet librorum omnium lectio ἐκτελέων, *virorum excellentium.* — καταπνείει Guelph. καταπνεύει Fl. Farn. καταπνέει Rob. Turn. Vict. Glasg.

107. Vulgata editoribus sensu carere visa est, quare Heath. conjecit ἀλκὰν σύμφυτον, ἀΐων, Schütz. dedit ἀλκᾷ ξύμφυτος αἰὼν Both. ἀλκὰν ξύμφυτον αἰὼν. Blomf. πυθοῦ μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, αἰών Sed vulgatam recte explicasse videtur Voss. cur. crit. p. 15. sq.: *quamvis senex sim, adhuc tamen divinitus immissa cantum inspirat fiducia; adhuc ætas vires* (*ad canendum*) *subministrat.*

109. ἥβαν libri omnes et schol., item lect. vulg. in Aristoph. Ran. 1311., ad quem locum schol. ἀκμὴν legisse videtur, sed ἥβας ex emendatione Stanleii et Casauboni Glasg. Schütz. Blomf. idque sensu postulante recepi, quia idem præbent Aristophanis codd. Rav. et Borg. duoque Brunckii, in quorum altero glossa ἀκμῆς adjecta est. Both. ἀκμὰς dedit, Blomf. ἀκμὴν veram lectionem putat, uterque male.—Ἑλλάδος est adjectivum, v. interpp. ad Greg. Cor. p. 108. ed. Schæf.

110. τὰν γᾶν Med. Ald. Rob. τὰν γὰν Guelph. ταγᾶν Turn. ταγὰν Farn. Flor. Vict. Stanl. Glasg. Schütz. Both. ταγὸν Blomf., quia ταγὰν primam corripere putat; sed ταγὸν ferri non potest ad δίθρονον κράτος relatum, neque intelligi potest, cur Æschylus, qui ταγός prima longa usurpavit, non eodem modo ταγή dicere potuerit, nihil enim probant, quæ affert Blomfield., Aristoph. Lys. 105. Æschyl. Eum. 296.

111. πέμπει Rob. Vict.—ξὺν Vict. et recentiores omnes, sed σὺν Guelph. Ald. Rob. Turn. et Aristoph. l. l., quare hoc recepi.—δορὶ δίπας πράκτορι Guelph. Farn. Turn. Vict. δορὶ δίπας πλάκτορι Ald., sed δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι Aristoph. Ran. 1316., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf. δίπας, quod metro adversatur, ex glossa irrepsisse ostendit schol. explicatio τῇ δίκην εἰσπραξομένῃ.

113. νῶν Ald.

114. ἀεγίας Guelph. Ald. ἀεγίας rell. omnes.—Schütz., cui metrum hujus versus laborare videbatur, antistrophico quoque mutato tacite dedit ἅ τι τοὐξόπιν ἀεγός, sed nihil mutandum est, ἀεγίας enim per synizesin bisyllabum est, cf. Commentar. Æschyl. p. 26

Digitized by Google

115 φανέντες ἴκταρ
μελάθρων, χερὸς ἐκ δορυπάλτου,
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων. 120
120 αἴλινον, αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
ἀντ.
Ἀτρεΐδας μαχίμους, ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχάς·
οὕτω δ' εἶπε τεράζων· 125

sqq. De qua re male dubitans Blomf. ἀεγᾶς scripsit, quod nihil est.

115. αἱ φανέντες Flor.

116. δορυπάλτου Turn. Vict. et recentiores, sed δορυπάλκτου Guelph. δορυπάλκτου Ald. δορυπάλτου Med. Flor. Farn. Rob., quod recte prætulit Blomf. —χερὸς in δορυπάλτου est *parte dextra*.

117. παμπρέποισι vulg. παμπρέποισιν Flor. παμπρέπτοισιν Farn. παμπρέπτοις ex emendatione Abreschii Glasg. Schütz. Both. Blomf. omnino recte, postulante metro.—ἕδρεις Farn. ἕδραισιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulg. ἕδρασι recepi.

118. βοσκομένην Farn.—ἰρ' ἰκύματα Ald. ἰρικύματα Med. Phil. Guelph. Rob. Turn. ἰρικύμονα Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, Triclinii et Stephani, sed vera et a schol. confirmata, quare recentiores recte receperunt; falsa enim terminatio vocis ἰρικύματα ex sequente φέρματα natum videtur.—φέρβοντο Farn. Vict. ex emendatione, ut videtur, pro φέρβατι, quod teste Buttlero ex confusione litterarum β et μ in Med. legitur; sed secundum Blomf. Med. et Phil. exhibent φέρματα, veram autem lectionem φέρματι habent Guelph. Ald. Rob. Turn.

119. βλαβίντα ex constructione πρὸς τὸ σημαινόμενον, quod jam vidit Schol., refertur ad λαγίναν γίνναν, quasi præcessisset λαγωὸν, cf. Seidl. ad Eur. Iph. T. 1072.

120. αἴλινον semel Flor.—τοῦδ' ἰυνικάτω Ald.

121. δύω Ald. Rob.—λήμμασι Flor. — πιστοὺς emendat Lobeck. ad Soph. Aj. 151., probante Schütz., sed ita loci sensus pervertitur, δισσοὺς enim est *dissentientes*; cf. Herm. ad Soph. Electr. 635., quare non melius fecit Blomf., qui Canteri emendationem δισσῶς in textum recepit.

122. Ἀτρεΐδας auctore Monkio Blomf. recte pro vulgat. Ἀτρείδας, ad amussim enim hic versus strophico respondet; sic Τηρείας Suppl. 58. cf Elmsl. ad Eur. Med. 806.—Blomfield. male comma ante μαχίμους posuit.—λογοδαίτας Med. Phil. Ald. Rob. Turn. λαγαδαίτας Farn. Vict.

123. ἀρχὰς Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀρχοὺς Farn. Vict. quod male recepit Glasg. ἀρχὰς de Atridis dictum est, ut v. 110. τυγὰν et Eur. Phœn. 987. λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε. Sensus autem est: *quum Atridas dissentientes videret, agnovit leporis cpulatores et expeditionis duces* i. e. *intellexit, hos illis significari.* Quod quum non intelligeret Schütz., male emendavit: πομπαῖς δ' ἀρχαῖς οὕτως εἶπε.

124. οὕτω δ' οὖν εἶπε Flor. Schützii prava emendatio ad versum præcedentem allata est.

Digitized by Google

125 χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον. 130
130 οἷον μήτις ἄγα θεόθεν πνεφά-
σῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. Οἴκῳ
γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ,
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς, 135

125. αἰρεῖ emend. Elmsl. ad Eur. Med. 888., quem sequitur Blomf., sed quamquam exempla ab eo allata αἰρεῖ etiam dici potuisse ostendunt, non tamen ἀγρεῖ, in quo libri omnes consentiunt, non potuisse dici convincunt. De præsente pro futuro posito vid. quæ ad Choeph. 543. monebuntur.

128. πρόσθετα Pauw. Heath. male. —δημιοπληθῆ Ald.

129. μοῖρα λαπάξει Farn., idque ex emendatione proposuit Elmsl. ad Eur. Med. 888. et recepit Blomf., sed quamquam λαπάζειν noster usurpavit Sept. Th. 47. et 513., hoc tamen loco homericam formam consulto prætulisse videtur.

130. ὅιον Ald. Rob. Vict. ὅιον Farn. Turn. Schol., quod quamquam alibi hac significatione (μόνον, *tantum*) non legitur, recte tamen receperunt Glasg. et Schütz., sensus enim postulat.—ἄτα, quod in libris omnibus legitur (ἄτα Ald.) repugnante metro retinuerunt Glasg. et Schütz. ἄτα emendavit Burneius probante Elmsleio ad Eur. Med. 240., sed sensui multo aptius et librorum lectioni similius est ἄγα, quod Hermannus proposuit ad calcem versionis Humboldt. et in Elem. metr. p. 704., idque cum Blomf. recepi.

131. πνιφάσει Farn. — προτυπὲς Guelph. Ald. Turn. προτυφθὲν Farn. προτυπεῖσα dedit Schütz., quod ad ἄτα referatur et significet calamitatem erumpentem. Sed προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας est: Græcorum exercitus ejusque duces (servitutis frenum Trojæ imposituri), *qui jam antea violati sunt*, i. e. qui jam ante discessum Deorum invidiam sibi contraxerunt, peccato ab Agamemnone in Dianam commisso, quod tamen nusquam disertis verbis exprimitur, sed sub imagine leporis ab aquilis lacerati latet.

132. στρατωθὲν Med. Phil. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. στρατιωθὲν Turn. Vict. et recentiores, sed recte illam plurimorum et optimorum librorum lectionem revocavit Blomfield., nam στρατιωθὲν nihil prorsus est, et passiva vox non esse potest, nisi verbi activi στρατόω. —οἴκῳ ex conjectura dedit Schütz., quod recepit Both., οἴκοι legere videtur Humboldt., qui vertit: *Heim den geflügelten Hunden des Vaters bleibt Groll Artemis tragend.* Sed nulla mutatione opus videtur, si locus ita explicatur: *domui enim et genti Agamemnonis infesta est Diana propter alatos patris canes*, i. e. propter scelus ab Agamemnone commissum. Dativum causæ significandæ sæpe inservire demonstrarunt Markl. ad Eur. Suppl. 304. Brunck. ad Soph. Antig. 1219. Heind. ad Plat. Gorg. p. 146.—ἴκι, φίλοις Ald.

134. πτανοῖς Flor. Farn. πτανοῖσι Ald. Rob. Turn. Vict. Schütz. invito metro. πτανοῖσιν Med.—κυσὶν Med. Rob.

Digitized by Google

135 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
τόσσον περ εὔφρων ἁ καλὰ ἐπῳδ. 140
δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων,
140 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰτεῖ ξύμβολα πρᾶναι,

135. πτάων καθυομένοισιν Ald. πτῶκα θυομένοισιν Farn. Turn. Vict. πτᾶκα θυομένοισιν Rob., unde recte πτάκα Glasg. et rell.

136. ἀετῶν Glasg. Blomf. sine libris.

137. αἴλινον semel Flor.—τόδ' εὐνικάτω Ald.

138. τόσσον Guelph. Ald. Rob. τόσσον Med. Turn. Vict. τόσον Flor. Farn. et sic Schütz. Blomf. δὲ, ὅστις emendavit *Feder. comment. in Agam. carmen epodicum primum* p. 23., sed librorum lectionem τόσσον revocare non dubitavi, quum τόσσον legatur Soph. Aj. 184., ὅσσον Eur. Suppl. 59. ὅσσα Eur. Troad. 785. Soph. Philoct. 508. neque μίσσος et ἴσσομαι tragicis denegaverim, cf. Erfurdt. ad Soph. Antig. 1208. ed. min. Meinek. quæst. Menandr. p. 31. Sensus autem est: *Diana, quamquam tantopere* (ut versibus præcedentibus dictum erat) *ferarum fœtibus favet, tamen faustum exitum nos exspectare jubet.*—ἄφρων καλὰ Ald. ἄφρων καλαδρόσοισιν Turn. εὔφρων καλὰ Med. Guelph. Rob. εὔφρων ἁ καλὰ Farn. Vict., ex emendatione, ut videtur, quam receperunt recentiores omnes, recte, ni fallor, favet enim et sensus et metrum, Blomf. tamen ψακάλοις reponendum suspicatur, vix recte. ἁ καλὰ notum est Dianæ epitheton, vid. Feder. p. 9.

139. δρόσοισιν Med. Philelph. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. δρόσοις Farn. et sic male, plurimorum librorum lectione posthabita, Schütz. et Blomf. metri, ut videtur, causa, de quo propter corruptam vocem sequentem judicare non poterant; ν autem ἐφελκυστικόν, quod propter vocem sequentem, quæ vulgo male a vocali incipit, additum est, omisi.—ἀίλαστοις Med. Phil. Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀίστοις Flor. ἀίστοισι Farn. Vict. et sic legit Schol. idque receperunt recentiores omnes, sed in eo explicando multum frustra sudarunt; nam quas Schol. dat explicationes: τοῖς ἴστοθαι τοῖς γυπῦσι μὴ δυναμένοις et τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι, earum neutra ulla analogia nititur. Hinc ἀίφθοισι emendavit Pauw., ἀπτηνοῖ Heath. ἀλίστοις ovo *nondum exclusis* Blomf. Sed locus eodem modo mihi sanandus videtur, quo Suppl. 90. restitui, nam ΑΕΠΤΟΙΣ nihil est nisi ΛΕΠΤΟΙΣ, altera autem lectio ἀίλαστοις ex hac correctione ἀιστοις nata est. Hæc emendatio, (qua succurritur etiam librorum lectioni δρόσοισιν pro δρόσοις, quæ metrum pessumdaret, si ἀίστοις verum esset) tam certa mihi videtur, ut eam receperim; in genere enim masculino vix quisquam, puto, hærebit.—ὄντων libri omnes, præter Rob., ubi ὅλων (sic, sine spiritu) legitur, et Flor. Farn., in quibus vocabulum omittur. λεόντων emendavit Stanl. ex Etymol. M. p. 377. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σπέρμους τῶν λεόντων δρόσους εἰπλήπα, procul dubio recte, et receperunt Glasg. Schütz. Both. et dubitanter Blomf.

141. ὀβρικάλοισι Guelph. Ald. ὀβρικάλοις Flor. Farn.—τερπνὰ δὲ τούτων dedit Blomfield., qui post ὀβρικάλοισιν punctum posuit et versum finivit, sensum pervertens. Idem δὲ inseruit Lachm. de chor. syst. p. 56.

142. αἰτῶ Schütz. probante Butlero, sed nulla mutatione opus esse videtur: *Diana postulat, ut tanquam faustum omen interpreter avium ap-*

Digitized by Google

δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν. 145
ἴηϊον δὲ καλέω Παιᾶνα,
145 μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἰχενήδας 150
ἀπλοίας τεύξῃ,
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. μίμνει
γὰρ φοβερὰ παλίνορτος 155
150 οἰκονόμος δολία, μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέ-
πλαγξε

paritionem. Si quid mutandum esset, præferrem *αἰνῶ*, quod legisse videtur Humboldt.—*κρέανι* Med. (teste Blomf.) et Ald. Rob., quod receperunt Glasg. Schütz. *φάνει* Vict. Schol., sed *κρᾶνα*ι Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Turn. quod sensu postulante cum Blomf. recepi.

143. *κατάμορφα* Rob.—*φάσματα τῶν στρουθῶν* Flor. Farn. Vocabulum *στρουθῶν* omisit Blomf. jubente Porsono Adversar. p. 138. ed. Lips., qui illud ex Il. B. 311. interpolatum putat, et versum in *φάσματα* finiens numerum corrupit. Mihi quidem hac una de causa in illo vocabulo offendendum videtur, quod metro dactylico officit, quod neminem editorum ante Blomf. animadvertisse miror. Sed utrum in alius vocabuli locum ex glossemate irrepserit, an excusari possit exemplis illis, quæ attulit Herm. El. metr. p. 47., viderint acutiores. *φάσμα στρουθῶν* dedit Lachm. p. 56.

144. *ἴηον* Ald. Turn. *ἴκιον* Rob.—*καλῶ* Blomf. auctore Burneio, sed v. Lobeck. ad Soph. Aj. 427.

145. *ἀντὶ πνόους δεινοῖς* Ald.—*ἰχενήδας* vulg., quod cum Blomf. metri causa contraxi. — *ἰχνηΐδας χρονίας* Farn.

146. *ἀπλοΐας* Ald. Rob. *ἀπλοΐδας* Flor. Farn.

147. *σπερδομένα* Guelph. *σπενδομένα* Ald. Turn.—*θυσίαν ἰτέραν* est *sacrificium infaustum*, de qua voc. *ἴτερος* vi cf. Valck. Diatrib. p. 112. Feder. comment. p. 49. Loquitur autem de Iphigeniæ immolatione.

148. *τέκτονα* Rob.—*οὐδ' εἰσήνορα* Ald. —*τέκτονι σύμφυλον οὐ δεισήνορι* dedit Schütz. contra metrum et sensum, qui hic est: *sacrificium infaustum, quod efficiet jurgia inter cognatos* (Agamemnonem et Clytæmnestram), *virum* (Agamemnonem) *non timentia.* Adjectiva enim *σύμφυτον* et *δεισήνορα* per hypallagen transposita sunt, quum deberent cum *νεικέων* jungi, ut supra 49. *ἰκανοτίμοις ἄλγεσι παίδων*, Choeph. 183. *ἐξ ἡμμάτων δὶ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.* Eur. Herc. fur. 447. *γραίας ὄσσων σταγάς.* cf. Blomf. glossar. ad h. l.—*μῆνιν* vel simile quid post *δεισήνορα* excidisse putat Lachm. p. 56., qui *μίμνει* ad versum sequentem trahit, et *ἀ* post *γὰρ* inserit; hæc omnia sine causa.

149. *γὰρ* deest in Flor. Farn.—*παλινόρσιος* Med. (teste Blomfield.) *παλίνορτος* Med. (teste Buttlero) Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. *παλινόρσος* Turn. Vict. et recentiores omnes, sed revocavi eam formam, quam libri optimi et plurimi tuentur, cf. Etymol. M. p. 648. *παλίνορσον* suspicatur Schütz., probante Voss. cur. Æschyl. p. 16., quod ad Agamemnonem referatur; sed non de sola Clytæmnestræ ira sermo esse videtur, sed respici simul ad priores Pelopidarum cædes, ut sensus sit: *manet semper denuo resurgens ira liberorum ultrix.*

150. *μνάμην* Ald. Turn.

151. *ἀπίπλαιξιν* Med. Guelph. Ald.

μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις· 160
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον, αἴλινον εἰπὲ, τὸ δ' εὖ νικάτω.
155 Ζεὺς, ὅςτις ποτ' ἐστὶν, εἰ τόδ' αὐ- στρ. ά.
τῷ φίλον κεκλημένῳ, 165
τοῦτό νιν προςεννέπω.
οὐκ ἔχω προςεικάσαι,
πάντ' ἐπισταθμώμενος,
160 πλὴν Διὸς, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 170
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.
οὐδ' ὅςτις πάροιθεν ἦν μέγας, ἀντ. ά.
παμμάχῳ θράσει βρύων,
οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν,
165 ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια- 175

152. οἴκος Flor.

153. ὁμόφρονον Ald. ὁμόφρων ὢν Turn.

155. εἰ τὸ δ' Rob.—τόδε idem est accusativus, qui v. 157. τοῦτο, cf. Herm. ad Vig. pag. 737. ad Eur. Hecub. p. 121.—De metro v. Herm. El. metr. p. 661. De tota hac Jovem invocandi ratione cf. Victor. var. lect. xiii. 2. Heind. ad Plat. Cratyl. 38. et quos laudat Blomfield., Eur. Melanipp. fr. 1. Bacch. 220. Danaæ fr. 1. et Troad. 884.

157. τοῦτον Guelph. Ald.

158. οὐκ ἔχει τις εἰκάσαι Schütz. propter vocabula πλὴν Διός, quæ non intellexit.

160. Δία Ald. Turn.—τόδε μάταν vulg. contra metrum et sine sensu. εἴγε μάταν Farn.—Schütz. dedit εἰ τόδ' ἐμᾶς, et ex hac emendatione atque illa, quæ ad v. 158. allata est, locum ita vertit: *Nemo enim possit decernere, etiamsi omnia perpendat, præter Jovem, utrum hoc meæ curæ pondus vere oporteat abjicere.* εἰ τὸ μάταν dedit Glasg. idemque proponit Herm. ad vers. Humboldt., quod metro quidem succurrit, sed qui sensus insit non video, neque intelligo, quæ ad illud explicandum profert Orell. p. 196. πλὴν adverbialiter capiunt, et genitivum Διὸς a προςεικάσαι pendere faciunt Humboldt. et Salzmann. observ. in Agam. p. 5., quod vix probandum. Blomf., qui item τὸ μάταν edidit, locum satis inepte ita explicat: *non enim alium titulum comparando assequi possum, omnibus perpensis, præterquam hunc Jovis, si revera inutile conjecturæ onus excutere licet;* sed ματᾶν legere malit. Mihi quidem non dubium videtur, quin illud τόδε μάταν corruptum sit, sed medelam non habeo; hoc tamen certum videtur, comma, quod vulgo post ἐπισταθμώμενος ponitur, delendum esse, ut hæc jungantur πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός, deinde ἀπὸ φροντίδος ἄχθος βαλεῖν dictum esse pro φροντίδος ἄχθος ἀποβαλεῖν.

161. ἐτυτήμως Guelph. Ald.

164. οὐδὲν λέξαι Guelph. Flor. Ald. Rob. Turn. Glasg. οὐδέν τι πλέξαι Farn. Vict., quæ quum metrum respueret, οὐδὲν ἂν λέξαι emendarunt Schütz., Both., Herm. ad Humboldt., et Blomf., cujus sensum explicat Herm. ad Vig. 756. Recepi et ego, quamquam an non verum sit dubito. οὐδὲν ἂν δεῖξαι (δείξαι) suspicatur Blomf. Vulgarem hanc optativi formam tragicis non inusitatam esse, demonstravit Erf. ad Soph. Antig. 410. ed min.

165. ἐπί τ' Ald.

Digitized by Google

κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων,
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν·
τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ- στρ. β'. 180
σαντα, τῷ πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄ-
κοντας ἦλθε σωφρονεῖν. 185
δαιμόνων δέ που χάρις, βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.
καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσ- ἀντ. β'.
βυς νεῶν Ἀχαϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων, 190
ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων,
εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ-
νοντ' Ἀχαϊκὸς λεὼς,
Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρό-
θοις ἐν Αὐλίδος τόποις, 195

168. φρονῶν Rob.
169. φρονεῖ Ald.—βροτοῖς Rob.
170. τῷ πάθει μάθος Med. Farn. Ald. Rob. Turn. τῷ πάθει μαθὼν Vlct. τῷ πάθει μάθοις Guelph. τῷ πάθει μάθε Flor. τὸν πάθει μάθος correxerunt Glasg. Blomf. τὸν πάθη μάθος Schütz. Sed librorum omnium lectio τῷ retinenda est, participium enim θέντα pendet a participio ὁδώσαντα: *qui sapere mortales docet, efficiens, ut ex malo prudentiam capiant.* Sic infra v. 582. εὐφημοῦντες—κοιμῶντες φλόγα, *qui acclamabant exstinguentes flammam.*
172. ἔνθ' Ald. Rob.—πρὸς καρδίας Turn.
174. De articulo ad σωφρονεῖν omisso v. Herm. ad Vig. p. 703.
175. βιαίῳ Rob. βίαιος Turn., quod recepit Blomfield., qui tamen suspicatur βιαίῳ—ἡμένῳ. Schütz. βίαια dedit, quod prorsus sensu caret, sed nihil mutandum est: *Deorum hæc est gratia, potenter sublimi transtro insidentium.* Similiter Soph. Aj. 244. θεὸν ἱερείας ζυγὸν ἰζόμενον.
177. τοῦ Schütz. typothetæ errore.
178. ἀχαϊκῶν Flor. Farn. Ald. Rob. Schütz., sed recepi reliquorum librorum lectionem ἀχαϊκῶν, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 674. Herm. de emend. gr. p. 37. Lobeck. ad Phrynich. p. 39 sqq.
179. οὔτινα ψίγων vel οὔτιν' ἴψιγον legi vult Blomf., quod nimis longe abeit apodosis, sed ita sensus perverteretur.
180. ἐπαίοις Ald.—τύχαισι Ald. τύχισι Turn. τύχαις Flor.—συμπνέων Farn.
181. ἀπλοίᾳ Ald. ἀπλοίᾳ Farn.—κεναγεῖ Ald. Turn.
182. ἀχαϊκὸς Farn. Ald. Rob. Turn. Schütz. vid. v. 178.
184. τόπος Ald.

Digitized by Google

185 πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι στρ. γ'.
κακόσχολοι, νήστιδες, δύςορμοι
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι 200
190 τρίβῳ, κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματος ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοισι
μάντις ἔκλαγξεν, προφέρων 205
195 Ἄρτεμιν, ὥςτε χθόνα βάκ-
τροις ἐπιμπρούσαντας Ἀτρεί-
δας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.
ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν· ἀντ. γ'.
βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι· 210
200 βαρεῖα δ', εἰ
τέκνον δαΐζω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοσφάγοισιν
ῥεέθροις πατρῴους χέρας βωμοῦ πέλας.
τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; 215
205 πῶς λιπόναυς γένωμαι,

188. πνοὰν καὶ libri omnes. νεῶν τε καὶ metri causa Glasg. Schütz. Blomf., qua mutatione non opus foret, si in antistrophico δαΐζω bisyllabe legi posset; cujus rei quum exemplum non exstet, a me quoque emendatio illa recepta est.
παλίμμ
189. παλυμήκη Flor.
190. τριβᾷ suspicatur Blomf., cujus nulla est necessitas.—Ἄργους Schütz. metri causa, sed nihil mutandum est.
191. ἐπειδὴ καὶ Rob.
192. ἄλλο τι Schütz. propter antistrophicum, ad quem vid.
193. πρόμοισιν Rob. Blomf.
194. ἔκλαγξεν Glasg. Blomf. pro vulg. ἔκλαγξε.
195. ὅς τι Ald. ὅς τε Turn.—μάκτρους Rob.
198. φωνῶν Ald. De εἶπε φωνῶν v. Lobeck. ad Soph. Aj. 756.
199. πείθεσθαι vulg. πείσεσθαι Turn., quod recte receperunt Pauw. Glasg. Schütz. Both. Blomf.
202. παρθενοσφάγας Flor. παρθενοσφάγοισι Vict. Glasg. Schütz., sed παρθενοσφάγοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf.
203. ῥείθρους invitis libris omnibus Glasg. Schütz. Blomf. metri causa, sed nihil mutandum esse docuit Herm. El. metr. pag. 233.—πατρῴοις Guelph. Ald.—πέλας βωμοῦ Blomfield. propter strophicum, ad quem v.
204. ἄνευ κακῶν pro adjectivo positum est, ut Soph. Antig. 4. ἄνευ ἄνευ.
205. τί τῶν Ald. Turn. τί τῶν Rob. Vict. Perspicuum est, vitium

Digitized by Google

ξυμμαχίας ἁμαρτών;
παυσανέμου γὰρ θυσίας
παρθενίου θ' αἵματος ὀρ-
γᾷ περιόργως ἐπιθυ- 220
210 μεῖν θέμις. εὖ γὰρ εἴη.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον, στρ. δ'.
φρενὸς πνέων δυςσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. 225

librario deberi, cujus oculi in versus præcedentis initium aberraverant. — λιπόναυς τι Guelph. Ald. Rob. Turn. λιπόναυς τι Vict. λιπόναυς δὴ Schütz., qui propterea strophicum mutavit, sed τι ex vocabuli sequentis syllaba prima natum est. Veram lectionem πῶς λιπόναυς γίνωμαι habent Farn. Glasg. Blomf.

209. ἐργαὶ Rob. ἐργᾶ Ald. Turn. αὐδᾷ Farn., quam lectionem etiam Schol. habet. Variis modis hunc locum tentarunt interpretes; ἱκτόνμεῖ Ἄρτεμις correxerunt Pears. Casaubon. Stanl. et Ruhnk. ad Tim. pag. 194. et, ut reliquos prætermittam, ὀργᾷ in ἀρχὰς mutavit Schütz.; ἐργᾷ pro verbo habuisse videtur Humboldt. Sed vero simillima est ratio Vossii cur. Æsch. p. 10. a Blomfield. quoque probata, qui ἐργᾷ περιόργως dictum putat, ut πικρῶς ὑπέρπικρον Prom. 946.

210. γὰρ εὖ εἴη Flor. Farn.

211. Hæc stropha vulgo usque ad v. 223. continuatur, quo sequentia turbata sunt. Veram horum versuum dispositionem primus vidit Hermannus, quem sequitur Humboldt. et Elmsl. in Censura Edinensi t. xvii. p. 221., quem sequitur Blomf. Utriusque ratio paucis quibusdam versibus, qui aliter distributi sunt, exceptis, eadem est.

212. δυσιβῆ Flor.

213. ἀνίερόν θ' ὅθεν Turn. — Loci qui sequitur difficilis est explicatio; vulgo enim post βροτούς interpungitur, quare Schützius (nam Pauwium, Arnaldum, Heathium prætermittere licet) verba τόθεν—προωστήμων in parenthesi dicta, et apodosin a vocabulo ἔπλα incipere putat, hoc sensu: *postquam vero rex necessitatis jugum subiit, tum sane mutationem animi spirans impiam* (*unde ille ad quidlibet audendum promptos fieri solere mortales sero intellexit, etc.*) *ausus est*, inauditam fingens verbi μεταγιγνώσκειν significationem. Bothius eadem parenthesi posita βροτοὺς emendavit: *unde ad quidlibet audendum promptus fieri mutatis mentibus mortalis solet*, quod minus displicet, et Orellio quoque in mentem venit. Novam viam inierunt Hermann. ad Humboldt. et Blomf., qui ante βροτούς interpunxerunt, ut a τόθεν incipiat apodosis; male tamen Blomf. τὸ παντότολμον subjectum fecit: *exinde audacia sapientiam exuit*, melius ex Hermanni sententia: *exinde mutato consilio decrevit audacissimum facinus suscipere.* Quæ ratio etsi ita probabilis mihi videtur, ut in textu eam secutus sim, tribus tamen incommodis laborat; primum enim vocabuli τόθεν vis demonstrativa, quamquam analogia non caret (ut τό pro τοῦτο et similia sexcenties apud tragicos), exemplis tamen destituta est, deinde tautologia in his esse videtur: φρενὸς πνέων τροπαίαν —τόθεν μετέγνω, postremo libri omnes in βροτοῖς consentiunt; quare adhuc dubius hæreo.

214. τὸ πάντολμον Turn. Vict., sed τόπαν τότολμον Ald. τὸ παντότολμον Rob. τὸ παντότολμον Farn. et var. lect. ap. Steph. et sic poscente metro recentiores omnes.

Digitized by Google

215 βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρὸς
γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν, 230
καὶ προτέλεια ναῶν·
220 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους ἀντ. δ'.
παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ'
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς. 235
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν,
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
225 πέπλοισι περιπετῆ, παντὶ θυμῷ
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην, στόματός 240
τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,
βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. στρ. ε'.
230 κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα, 245

215. βροτοῖς libri omnes. βροτοὺς Schütz. Herm. Blomf.

216. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 254.

218. γυναικοποίνῳ πολέμῳ ἀρωγὰν Turn.—Accusativum ἀρωγάν explicat Herm. de ellips. et pleon. p. 173. in Mus. ant. stud. vol. i. et Matthiæ Miscell. phil. vol. ii. p. 7.

219. προτιλείῳ Guelph. Ald. Turn.—καὶ ναῶν προτίλεια metri causa Schütz., quippe qui strophas male distribuit, ut supra dictum est.

220. καὶ metri causa omisit Schütz., qui hunc versum ad stropham pertinere putabat.

221. αἰῶνα παρθένιον vulg. αἰῶνά τι παρθένιον Stanl. et Schütz. metri ignari. αἰῶνα παρθένιον Flor. Farn., quod postulat metrum. σ' in fine recte addidit auctore Elmsleio Blomf. et sensus et metri causa.

222. δὴ post ἔθεντο auctore Heathio inscruit Schütz. metri sui causa.—βραβεῖς Flor. Farn., quod recepit Blomf., quia altera scriptura non sit ævi Æschylei, male.

223. φράσει Flor. Turn. δ' ἐν ἔστεως Farn.—Hinc Glasg. Schütz. antistropham quartam incipiunt.

224. χιμαίρας Guelph. Ald. Rob.—ὕπερθεν Vict.

225. περιπετεῖ Ald.—παντὶ σθένει Schütz., verse versuum distributionis ignarus.

226. προνωπῆ Rob.—βαλεῖν Farn.—ἀέρδειν Flor.

227. καλλίπρωρον Guelph. Ald.—φυλακαγκατασχεῖν Ald. φύλακ' ἀγκατασχεῖν Turn. φυλακῇ suspicatur Blomf., sed nihil mutandum est, φθόγγον ἀραῖον est accusativus, quem vocant, absolutus usitatissimus.—Schütz. metri imperitus hæc ita deformavit: στόματος δὲ φύλακας τοῦ καλλιπρώρου φθόγγον κατασχεῖν ἀραῖον οἴκοις.

229. ἀναύδου Flor.—ἀναύδῳ τε μένει Schütz. metri sui causa.

230. δ' omittit Farn.—χέουσ' Vict. et recentiores, sed χέουσα Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum requirit.

Digitized by Google

ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ,
πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ' ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν. ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος αὐδᾷ πατρὸς
φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.
τὰ δ' ἔνθεν, οὔτ' εἶδον, οὔτ' ἐννέπω· ἀντ. ε.
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι
μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.

231. ἔβαλ' vulg. ἔβαν Ald. ἔβαλλ' Rob. Turn., quod cum Blomf. metri causa recepi.—ἕκαστον ἔβαλε transposuit Schütz.

233. πρέπουσα Ald.—δ' Schütz. tacite et sine libris.—προτεινίσιν Schütz. metri sui gratia.

236. ἔμελδεν Guelph. Ald. Rob. ἔμελλεν Turn. ἔμελψεν Vict. Glasg. Schütz. Blomf. hoc sensu: *quum sæpe in patris cœnaculis cecinisset et patris felicitatem celebrasset*, cujus nexum non video. Herm. ad Humboldt. ἔμελδεν in ἔμιχθεν mutandum putat, et hunc sensum exprimit: *colloqui voluit, ut antea, quum sæpe in patris ædibus convenisset*, qui verbis non inest. Sequentibus autem versibus idem putat Iphigeniæ animum ad mortem paratum, qua patris gloriam in bello Trojano parandam adjuvet, significari et Ἀιδᾷ forsitan pro αὐδᾷ legendum, quod admodum dubium est. Vir doctus in Annal. Heidelb. p. 1222. ita legit: πρέπουσά θ', ὡς ἔτ' ἐν γραφαῖσι προτεννίσιν ἔμελλεν, ἐπὶ κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἐδμὴς πατρὸς τρίστονδον φίλοις αἰῶν ἐπὶ πολλ' ἐτίμα. Alius vir doctus in Ephem. Hall. 1822. p. 310. ἐπὶ in ὅπᾳ (*quemadmodum*) mutari vult. Sed vitium in corrupto ἔμελδεν latet, quod donec codicibus sanatum erit, emendandi labor frustra impenditur.—ἀγνῇ Schütz., qui ab hoc vocabulo stropham quintam incipit, et Blomf. sine causa.—αἰδὰ Turn.

237. τρίστονδον Stanl. Schütz., quod metro adversatur. τριτόσπονδον Rob.—εὐστόσμον Flor. εὔστοτον Farn. εὔποτμόν τ' auctore Elmaleio Blomf., quod sermo poëticus respuit, neque metrum postulat.

239. οὐκ οἶδα γ' οὔτ' ἐννέπω Schütz. perperam.

240. ἄγραντοι Ald. ἄχραντοι Turn.

241. δίκα δύς Ald. Turn.—Hunc locum variis modis explicarunt interpretes. Schütz.: *justitia autem iis, qui mala perpessi sunt, seram ex damno sapientiam appendit.* Matthiæ Miscell. phil. vol. ii. p. 4.: *justitia ingruit in homines, ita ut futuro tempore, damnum ex injuste factis nacti, cognoscant, mala facinora non impunita manere.* Wunderlich. obss. critt. p. 60. *justitia hominibus mala patientibus, h. e. mala patiendo id, ut sortem futuram cognoscant, appendit.* Blomfield. autem, qui post ἐπιῤῥέπει interpungit, hunc sensum invenire videtur: *justitia illis, qui mala perpessa sunt, hoc tribuit, ut inde discant.* Mihi nexus sententiarum hic videtur: *Quæ exinde* (post abreptam Iphigeniam) *facta sunt, et quæ inde evasura sint, neque vidi, neque dico; timeo autem, ne ex Calchantis vaticinio mala eveniant. Justitia illis, qui mala passi sunt, futura adducit, ut cognoscant, sed ea præscire nolo; hoc enim idem est ac antea queri.*

Digitized by Google

τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις, προχαιρέτω·
ἴσον δὲ τῷ προστένειν. 260
245 τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, ὡς
θέλει τόδ' ἄγχιστον ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.
ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος· 265
250 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν, εἴτε μὴ, πεπυσμένη,
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. 270

243. ἐπιγίνοιτ' Med. Rob. ἐπὶ γίνοιτ' Guelph. ἐπιγίνοι τ' Ald. ἐπὶ γίνοιτ' Turn. Vict. Glasg.—ἂν ἡ λύσις Med. Vict. ἂν ἡλύσις Turn. ἂν ἡλύσις Guelph. ἀνηλύσις Ald. ἀνκλύσις Rob. ἂν κλύσις Flor. Farn. ἂν ἤλυσις Glasg.—Schütz. metri imperitus dedit: τὸ δὲ προκλύειν, ἐπὶ οὔπω γίνοιτ' ἂν ἡ λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τὸ προστενάζειν. Sed glossema aliquid huic versui inesse, metrum strophici docet; hinc Herm. ad Humboldt. legendum putat: τὸ προκλύειν δ' ἤλυσιν προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Blomf.: τὸ μέλλον δ', ἐπὶ οὐ γίνοιτ' ἂν λύσις, προχαιρέτω. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Lachm. de chor. syst. p. 57.: τὸ δὲ προκλύειν προστένειν ἐπὶ γίνοιτ' ἂν εἰ κλύοις, προχαιρέτω. Hermanniana ratio reliquis probabilior est, certum autem auxilium a codicibus est exspectandum.—Ab hoc versu Schütz. antistropham quintam incipit.

245. σύνορθον Med. Rob. σὺν ὀρθὸν Guelph. Ald. Turn. σύναρθρον Vict. Glasg. Hermann. Blomf. ξύναρθρον Schütz. Sed injuria recentiores omnes illam optimorum librorum lectionem prorsus neglexerunt, quam si cum Victoriana comparaveris, patet σύνορθρον legendum esse, quod vel propter sequens vocabulum necessarium esse mox videbimus.—αὔταις Med. Farn. Vict. Glasg. αὐταῖς Guelph. Ald. Rob. Turn. Blomf., qui sic explicat, ut ad τίχναις Κάλχαντος referatur, sed hæ nimis longe remotæ sunt. ἄταις emendavit Schütz. αὐτῷ sc. δίκᾳ Elmsl., sed facillima est emendatio Hermanni ad Humb. αὐγαῖς. Hoc tamen de diei radiis quisnam intelligere potest, nisi accesserit aliquid, quod de his sermonem esse significet? hinc unice verum mihi videtur σύνορθρον αὐγαῖς simul cum matutinis dici radiis.

246. πέλοι Rob.—τούταις Vict. et recentiores, sed τούτοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., quod metrum poscit.

249. Per totam hanc scenam Chori partes in Ald. Turn. Vict. Ἀγγέλῳ, in Rob. Φύλακι tribuuntur. Chori personam recte reposuit Stanl., quem sequuntur recentiores.

250. ἐπιφωτὸς Ald. ἐστὶν φωτὸς Schütz.

251. ἀρσένου Guelph. Ald. Turn.

252. εὖ δ' Ald. εἴ δ' Turn. pro σὺ δ'. —εἴ τι κεδνὸν Marg. Ask. probante Buttlero et Blomf. sine causa.

253. εὐαγγελλοῖσιν Ald.

254. Clytæmnestræ hunc versum tribuunt Flor. Farn. Turn.—οὐ δὲ Blomf. sine causa.—σιγῶντι Flor. Farn.

Digitized by Google

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

255 εὐάγγελος μὲν, ὥςπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν.
Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας. 275

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

260 Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;

ΧΟΡΟΣ.

χαρά μ' ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλουμένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ. 280

ΧΟΡΟΣ.

265 πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἤ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

255. Hunc versum Nuntio tribuunt Flor. Farn., φύλακι continuat Rob.

257. πεύσει Glasg. Schütz. Blomf. invitis libris.—Huic versui Nuntii personam præfigunt Ald. Turn. Vict., deinde v. 259. personam Clytæmnestræ, et sic per totum hoc diverbium Chori loco Clytæmnestra, et hujus loco Ἄγγελος positus est.

259. τοὔπος Flor. τὸ ὄπος Farn.—ἐξαπιστίας Ald.

260. ἥνερ ὡς Ald.

262. φρονούσης Farn. Vict.

263. Schützium, qui post γὰρ interrogationis notam poni vult, bene refutavit Döderl. in Act. phil. Monac. i. 1, p. 39., quem sequitur Blomf.—ἐστιν Guelph. Ald. Rob. Turn.

264. ἔστιν Ald. ἔστι Turn.—τάδ' οὐχὶ Turn.

265. εὐπειθῆ, Ald. εὐπαθῆ Blomf. secundum ea, quæ ad Prom. 341. disputavit, rejecto tamen εὐπειθής, quod ibi conjecerat.

267. ἀλλ' ἤ σ' Ald.—εὔπτερος Turn.—ἄπτερος levis explicat sine causa Wernick. ad Tryphiod. p. 132.

Digitized by Google

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παιδὸς νέας. ὥς, κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

ΧΟΡΟΣ.

ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; 285

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

270 τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης, λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν. Ἴδη μέν, πρὸς Ἑρμαῖον λέπας 290
275 Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥςτε νωτίσαι,
ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος, 295
280 σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς·

268. ὡς Ald. Rob.

271. καὶ τῶς τόδ' Farn.—ἵξ ἵκοιτ' Ald.—ἀγγιλῶν Pauw. Glasg. male.

273. ἀγγίλου libri omnes, sed ἀγγάρου ex h. l. laudant Suid. s. v. Ἄγγαρος. Etym. M. p. 7. cf. Bekker. Anecd. t. i. p. 325. et Eustath. ad Odyss. T. pag. 1854. Hoc ut recipiatur suaserunt Canter. et Wessel. ad Diod. Sic. xix. 57., receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

275. φανὸν. libri omnes, sed πανὸν Glasg. Both. Blomf., suadente Casaubono et Stanleio, ex Athenæo xv. p. 701. E. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ, quod neque ego recipere dubitavi.

276. Ἄθωον Blomf. secundum Eustath. ad Il. B. p. 358. forsitan recte.

277. ὑπερτιληστιστόντον Med. Guelph. (ὑπερτιλιστι Med. teste Blomf.) ὑπερτιλής τι πόντων Ald. ὑπερτιλής τι, πόντον Turn. ὑπερθ' Ἕλλης τι πόντου Rob. ὑπερ Ἕλης τι πόντον Vict. Stanl. ὕπερθ' Ἕλλης γι πόντον auctore Heathio Schütz., metrum jugulans; sed optimorum librorum lectionem cum ea interpunctione, quam præbet Turn., recte receperunt Glasg. et Blomf. De ὑπερτελής vid. Musgr. ad Soph. Trach. 36. et ad Eur. Jon. 1549., de νωτίζειν Pors. ad Eur. Phœn. 663. In omisso ἰγίνετο non ita offendendum est, ut ὑπερτελεῖ cum Blomf. emendandum sit.

278. ἰσχὺν, quod cum ὅςτι νωτίσαι jungatur, dedit Blomf., quia alius nominativus sequitur πεύκη. Hunc eadem de causa Schütz., qui ἰσχὺς retinet, in πεύκης mutavit; sed neutrum mutandum est; πεύκη explicationis causa per appositionem subjicitur.—πρὸς ἐκδοχὴν emendavit Schütz., probante Buttlero, sed πρὸς ἡδονὴν de læto nuntio, quem allatura est, accipiendum est, recteque Blomf. confert Prom. 492. Eur. Med. 771. Iph. A. 1022.

280. παραγγείλας ἀμακίστου Guelph. Ald.—σκοπᾶς Med. Guelph. var. lect. ap. Stephan. σκοπὰς Flor. Farn. Ald. Rob. σκοπαῖς emendavit Blomf. propter sequens ὁ, ut videtur, sed id ipsum ferri

Digitized by Google

ὁ δ' οὔτι μέλλων, οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος, παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν. 300
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω,
Γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας, 305
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρά, πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον, 310
ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ

non posset, si pluralis σκοπεί præcessisset.

281. Heathius Macistum virum esse putat, ad quem ὁ δ' οὔτι μέλλων referatur; sed de monte sermonem esse necessarium est, quare Schütz. legendum putat οἱ δ' οὔτ' ἔμελλον—νικώμενοι παρῆκαν, quod referatur ad σκοπούς, qui latent in σκοπαῖς. Sed intelligi non potest, cur non eodem jure singularis σκοπός in σκοπαῖς latere possit. —ἀφασμόνως Rob. ἀφράσμων ὡς Turn. ἀφρασμόνως Schütz. Blomf., quod sine libris non receperim.

284. Μεσαπίου vulg. Μεταπίου Ald. Μεσσαπίου Rob., quod non recipere debebat Blomfield. una Strabonis auctoritate, nam in Steph. Byzant. item uno σ et vulgo et in cod. Vratisl. scribitur.—φύλαξ Rob.—μολὼν Turn. Vict. Stanl. Glasg., sed μολὸν recte Ald. Rob. Schütz. Blomf.

285. οἵ τ' Flor. οἱ δ' Farn. ἀντ' ἐλαμψαν Ald.

286. γαίας Turn.

287. λαμπὰ δ' Ald. λαμπάδ' Guelph.

288. πεδίον ὠπτοῦ Guelph. Ald. πεδίον ὠπτοῦ Rob. πεδίον Ὠρωπτοῦ Turn. probante Casaubono, sed πεδίον Ἀσωπτοῦ Med. πεδίον Ἀσωπτοῦ Farn. Vict.

289. Post λέπας Blomf. recte comma posuit, quod vulgo abest.

290. Hic versus cum sequente locum mutat in Guelph.

291. ἠνιναίτο Rob.

292. φρουρᾶ Ald.

294. ἔσ' Rob.

295. μὴ χαρίζεσθαι vulg. δὴ χαρίζεσθαι Farn. μοι χαρίζεσθαι Casaub. Stanl. Both. νυν χαρίζεσθαι Voss. Pearson., quod placet Blomfieldio. μὴ χατίζεσθαι Heath., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Num forte verbum est Æschyleum μηχαρίζεσθαι, a μῆχαρ derivatum, ut θεναρίζω a θέναρ? hæc certe facillima foret emendatio et sensui aptissima, nam de reliquis dubito.

296. μέρει Rob.

297. πώγωνα Guelph.

Digitized by Google

πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο 315
300 ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαπτον Ἰδαίου πυρός.
τοιοῖδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι· 320
305 νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω,
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι 325
310 διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

298. κατοπτρον πρῶν' ὑπερβάλλειν Guelph. Rob. Vict. κάτο πτρονῶ πυρβάλλειν. Aldin. κάτοπτρον οὐχ ὑπερβάλλειν Turn. κάτοπτον recte correxit Canter. — Schütz. dedit: ὑπερβάλλειν πρόσω φλέγουσα· κἆτ' ἔσκηψεν, sed construendum est: φλογὸς πάγκαπα—φλέγουσαν, (ex constructione πρὸς τὸ σημαινόμενον ad φλόγα relatum), ὥστε ὑπερβάλλειν, ut neque de versu, qui interciderit, cum Blomf. cogitandum sit.

299. ἵς σ' ἀφίκετο Stanlei. Heath. Glasg. Schütz. ἔστ' ἀφίκετο Blomf., sed vetat significatio vocabuli σκήπτω, quod v. 293. et 301. ita usurpatum est, ut idem fere sit, quod ἀφικέσθαι; quare vulg. retinenda est; εἶτα cum vi quadam repetitum videtur, ad exprimendam lætitiam, quod nuntius jam ad eam pervenerit stationem, quæ Atridarum ædibus proxima erat.

300. ἀστυγείτονα Guelph. Ald. ἀστὺ γείτονας Rob.

301. ἱκόγε Aldin. ἵς τόγε Guelph. Rob. Turn.—Inde ab hoc versu lacuna est in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn., usque ad v. 1062. Robortellus primus lacunæ signum apposuit, et multa deesse monuit. Lacunam supplevit Vict. ex codice suo.

303. τοιοῖδ' ἕτυμοι Vict. Cant. τοιοῖδ' ἕτυμοι Farn. et sic emendarunt Stanl. et Heath. Vocabulorum ἕτυμος et ἕτυμος confusio frequentissima et ἕτυμοι h. l. sensui accommodatissimum est. Multo deterior est longiusque a vulg. lectione recedens Schützii emendatio τοιοῖδε τοί μοι, quam tamen receperunt Glasg. Both. et Blomf.

306. τοιοῦτον Flor. Farn., quod cum Blomf. pro vulgato τοιοῦτο recepi, non tamen propterea Prom. 803. τοιοῦτο μὲν σοι τοῦτο φρούριον λέγω emendatione egere ratus, ubi Elmal. in Censura Edinensi t. xvii. p. 239. τοιοῦτον ἵν σοι, Blomf. τοιόνδε μέν σοι reponendum putat, nam et altera forma, ubi metrum postulabat, tragicos usos esse, certum habeo.

308. Hunc versum Ἀγγέλῳ, cui præcedentia tribuuntur, continuat Vict., deinde versui 309. Clytæmnestræ personam præfigit, v. 311. Nuntii, 312. Clytæmnestræ.

310. διαπαῶς Blomf. ex præcepto Mœridis p. 129., male.—ὡς λέγοις, πάλιν emendavit Both., ὡς λέγοις, πάλιν dedit Blomf., qui etiam εἰ λέγοις πάλιν proponit; sed vulg. retinenda est. Schütz. eam ita explicat: *itaque iterum dicas*, sed videtur potius locutio ex dua-

Digitized by Google

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.
οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐκχέας ταυτῷ κύτει,
διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις. 330
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων,
παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου 335
δέρης ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον.
τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νῆστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις,
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον·
ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον, 340
ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες· ὥς δυςδαίμονες

rum constructionum confusione nata esse, nam et hoc dicere vult Chorus: λόγους ἀκεῦσαι θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις, et λέγοις πάλιν usinam iterum dicas, hæc igitur ita conjungit, ut dicat: *narrationem hanc perpetuo audire velim, quemadmodum iterum velim narres.*

313. ἀλειφάς' Pears. Schütz. probante Buttlero, nec improbante Blomf., sed formam rariorem non sine librorum auctoritate ejecerim. — ἐκχέας Farn. Vict. ἐγχέας Cant. et recentiores omnes, sed mutationis necessitatem non video, cum sensus hic sit: *acetum et oleum si ex duobus effuderis in unum vas.*

314. οὐ φίλως Farn. Vict. Cant. οὐ φίλω ex emend. Stanleii Glasg. Schütz. Both. Blomfield., quod commatibus incluserunt; sed quum διχοστατοῦντ' præcesserit, languida hæc et otiosa foret repetitio; contra recte et Æschyleo more dictum est οὐ φίλως διχοστατοῦντ' ἄν.

318. Post φυταλμίων Heathio auctore comma sustulerunt Schützius et Blomf., ut cum γερόντων conjungatur, male; tollitur enim imaginis varietas, si γέροντες parentes vocantur; dicuntur autem fratres super fratribus jacuisse, filii super parentibus, parentes super filiis, infantes super senibus. cf. Reisig. ad Œd. Col. p. xlix.

322. νῆστις Farn. Hoc voluit Pears., atque sic vertunt Stanl. et Schütz.: *jejunos*, sed νῆστις πόνος recte jungitur, ut Prom. 573. νῆστιν ψάμμον. Ib. 602. νήστιν αἰπίας. Agam. 185. πτοαὶ νήστιδες. 988. νῆστιν νόσον. 1605. νήστιδας δύας.

326. νίσσειν Vict. Cant. ναίουσιν Flor. Farn., quod jam ex conjectura reposuit Stanl. et receperunt omnes.—τῶν δ' ὑπ'. Schütz., quia hæc cum sequentibus jungit.

327. ὡς δυςδαίμονες vulgat., quod Schütz. ita explicat: *dormiunt per totam noctem, ut pauperes, i. e. ut illi, quibus nihil est quod custodiant.* ὡς δ' εὐδαίμονες emendavit Stanl., quod recepit

Digitized by Google

ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς 345
330 τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς, θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
ποθεῖν ἃ μὴ χρὴ, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας 350
335 κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατὸς,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόςπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις· 355
340 τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

Blomf. ὡς δὲ δαίμονες Herm. ad Humboldt. ὡς δ' ἐμαίμονες Orell. p. 198. Ego quidem interea dum melius quid inventum erit, accentum tantum in ὡς mutavi, ut sensus sit: *sic dormient infelices.*

329. εὖ σέβουσι ex emendatione Valck. ad Eur. Phœn. 1331. Glasg. et Blomf. Sed illa Valckenarii et Porsoni ad Eurip. Phœn. 1340. nimis cupide a Blomf. arrepta est, quum librorum lectio, ut h. l., sæpius adversetur, cf. Musgr. ad Eur. Phœn. 1331. et Herm. ad Soph. Antig. 727. ed. sec.

331. αὖθις ἀνθαλοῖν ἄν emendavit Stanl., quod receperunt Glasg. Schütz. Both. Blomf., nisi quod illi ἀνθάλοιν, hic ἀνθαλῷεν dedit. Sed Stanleii emendatio, quamvis speciosa, necessaria tamen non est; nam verborum ἁλῶν et θανῶν significatio h. l. non nimis premenda est, sed ita adhibita videntur, ut alterum sit pro *vincere*, alterum pro *vinci*. Sensus igitur est: *si Deos pie colunt, non victores deinde rursus ipsi vincentur.*

332. ἐμπίπτοι Flor. ἐμπίπτοι Farn.

333. κερδῶν Flor. Farn. Blomf. minus apte.—κέρδεσι Flor.

336. θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος Vict., quam lectionem retinuit Blomf., nisi quod ἀναμπλάκητος scripsit, hoc sensu satis inepto, qui ne inest quidem ita verbis græcis: *quinctiam si nullis erroribus actus redierit exercitus, Diis tamen ira ob eos, qui interierunt, reviviscat, etiamsi nihil novi acciderit.* Schütz. dedit θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος, Glasg. θεοῖς δ' ἄν, ἀπλάκητος. Sed comma illud delendum est: *si vero Diis obnoxius redeat exercitus*, etc. De εἰ ἄν vid. quæ ad v. 904. monebuntur.

337. ἐγρήγορον vulg. inscitia, ut videtur, librariorum illatum pro genuina lectione ἐγρηγορὸς, quam restituerunt Glasgov. et Blomf. cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 119.

339. τοιαῦτά σοι Farn. τοιαῦτα τἄν Blomf. male; sensus est: *hæc a me accipiatis velim, senes, quamquam mulier sum.*

341. Schützius hunc versum ita explicat: *multorum enim bonorum fructum percepi*, quod displicet. Alii emendationes tentarunt; πολλῶν γ' ἄν voluit Heathius; τήνδ' ὄνησιν proposuit Herm. ad Humboldt., sed sensum hujus mutationis neque Humboldt. assecutus est, neque, qui eam in textum recepit, Blomfield.; vertit enim: *nactus sum*

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.
ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια,
θεοὺς προςειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι. 360
345 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, καὶ νὺξ φιλία,
μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὡς μήτε μέγαν, 365
350 μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.
δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ 370
355 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ, μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.

hoc tempore multorum bonorum fruitionem. Hermannus ipse in Museo Ant. stud. vol. i. p. 144. ita explicare videtur: *hanc enim utilitatem multis bonis prætulerim*, et sic Orell. p. 198. Sed hoc sensu ἂν abesse non poterat. Mihi quidem γάρ ad præcedens μὴ διχοφρόνως ἰδών referendum videtur, ut sensus hic sit: *Vincat id, quod bonum est, sine ambiguitate; multorum enim bonorum fructum, hoc dicens, mihi delegi.* Ita neque τήν mutandum est.

347. τῶν μεγάλων Farn. — Hiatus, qui est in fine hujus versus, ex allocutione excusationem habere posse videtur, cf. Herm. El. metr. p. 373. Magis etiam excusaretur, si verum esset, quod observavit Reisig. conjectan. in Aristoph. i. p. 269., systema hoc antistrophicum esse. Videtur enim illi versibus 346, 347. proodus contineri, v. 348—352. stropha, 353—357. antistropha. Sed obstat ejus sententiæ v. 351., qui dipodia brevior est; eam paullo audacius ita supplendum putat, ut δυλωτάτας addat.

352. παναλωτον conj. Stanl. male.

354. Vulgo post Ἀλεξάνδρῳ interpungitur, sed male πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ jungitur; recte igitur Humboldt., quem sequitur Blomf., post πράξαντ' distinxit.

355. τείνοντα Blomfield. sine causa.

356. Inutiles difficultates movet Blomf. de vocabulis ὑπὲρ ἄστρων, quæ sensu carere putat; significant: *altius, quam ut telum Alexandrum ferire possit.*

357. Versum propter spondaicum exitum obelo notavit Glasg., correxitque Pors. apud Kidd. ad Dawes. Misc. p. 621. σκήψη βέλος ἠλιθιῶσαν, quod quamquam improbat Blomf., tamen propterea quoque corruptum hunc versum putat, quia ὡς ἂν cum optativo jungi non posse putat, nisi quando significent *quo maxime modo.* Sed ipse adfert Soph. Œd. Col. 425. Herod. i. 99. bis, quibus locis nihil mutandum est. Addere poterat tum alios multos, tum Hymn. Hom. in Cer. 272. ὡς ἂν ἴστωσα — ἱλάσκωσθι, quem frustra tentat Schæf. Melet. crit.

Digitized by Google

διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν, στρ. α.
πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι. 375
ἔπραξεν, ὡς ἔπρανεν. οὐκ ἔφα τις
θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν,
ὅσοις ἀθίκτων χάρις
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβής. 380
πέφανται δ' ἐγγόνους
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή- 385
μαντον, ὥςτε κἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντα.
οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις
Πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ

p. 109. De exitu spondaico v. Herm. El. metr. p. 379.

358. ἴχουσ' Vict., quod metri causa in ἴχουσιν mutavit Stanl. et obsecuti sunt recentiores omnes.—Post ἴχουσιν interpunxit Blomf., quod probarem, nisi deinde emendare debuisset εἰπεῖν πάρεστι τοῦτο κἀξιχνεῦσαι.

359. τοῦτ' ἰξιχνεῦσαι Flor.

360. ὡς ἔπραξεν, ὡς ἔπρανεν vulg., quod quum metro non conveniret, ὡς ἔπραξ' emendarunt Stanl. et Schütz. Sed neque duplex ὡς sensui aptum est, quare recte alterum ejecisse videtur Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomf.

361. μιλεῖν τινὸς habet etiam Soph. Aj. 674. El. 334.

364. ἐγγόνους Vict. ἐκγόνους Farn. Schol.—Hunc locum variis modis corrigere et explicare tentarunt viri docti. Scholiastæ explicatio hæc est: οἱ θεοί, φησί, πέφανται, καὶ φανεροὺς ποιοῦσι τοὺς ἐκγόνους τῶν ἀσεβῶν τῶν πνεόντων Ἄρη μεῖζον ἢ δικαίως κατὰ τῶν δωμάτων τῶν ἀτολμήτων, ἤγουν ὑπὲρ τὸ δίκαιον μαχομένων τοῖς ἱεροῖς οἴκοις τῶν θεῶν, quæ frustra in Æschyli verbis quæsiveris. Heathius emendavit: ὁ δ' οὐκ εὐσεβὴς πέφανταί γ' ἔγγονος ἀτολμήτων, Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως, φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. Schütz. cum Stanleio ἐγγόνους et ἀτόλμητον legit, locumque sic vertit: *manifestati sunt dii posteris Priami reliquorumque Trojanorum, bellum, quod suscipere nefas erat, ultra id quod justum erat, spirantium, ædibus nimirum nimia felicitate ac divitiarum copia affluentibus.* ἐγγόνους et ἀτόλμητον Hermannus quoque legit ad Humboldt., qui præterea ὅπερ τὸ βέλτιστον proponit. Blomfield. in textu vulg. exhibet, ita autem legendum suspicatur: πέφανται δ' ἔκγονος ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ, ὑπὲρ τὸ βέλτιστόν ἐστ', οὐδ' ἀπήμαντον, ὅστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λάχοντα. Nihil horum mihi placet, neque meliorem explicationem ipse habeo.

367. φλυόντων conjecit Stephanus.

368. ἢ που τὸ βέλτιστόν ἐστιν ἀπήμαντον suspicatur Schütz.

369. ὥστ' ἀπαρκεῖν Flor.

Digitized by Google

λακτίσαντι μέγαν δίκας 390
βωμὸν, εἰς ἀφάνειαν.
375 βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθὼ, ἀντ. ά.
προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.
ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δὲ, φῶς αἰνολαμπὲς, σίνος· 395
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον,
380 τρίβῳ τε καὶ προςβολαῖς
μελαμπαγὴς πέλει
δικαιωθεὶς, ἐπεὶ 400
διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν,
πόλει πρόςτριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
385 λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. 405
οἷος καὶ Πάρις, ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν,
390 ἤισχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

373. ἐκλακτίσαντι Farn. — μεγάλα Farn. Vict. μέγαν recentiores ex emendatione Canteri.

376. Blomf. post. ἄφερτος commate distinguit, ut et Vict. Glasg., ut πειθὼ ἄτας jungatur, et cum Schol. explicat: *fati vero suadela urget, quæ posteris intolerabili modo consulit*, sed multo melius Schütz.: *urget infausta fiducia intolerabilis noxæ filia consiliatrix*, προβουλόπαις enim nihil aliud est quam πρόβουλος παῖς, ut αἰνόπατρις Choeph. 313. ἀμβροτόπωλος Eur. Troad. 553., et, quæ ibi laudat Seidlerus, αἰνολίστα Theocr. xxv. 168. αἰνογιγάντων Nonn. iv. p. 87. αἰνόλυκον Anthol. H. Steph. p. 250. αἰνοτύραννος ibid. p. 401. χαινοστολίστης Aristoph. Acharn. 635. αἰνόλυκος Arat. Dios. 392.

377. Post παμμάταιον recte interpunxit Schütz., quem sequitur Blomf., quum vulgo jungeretur ἄκος δὲ παμμάταιον οὐκ ἐκρύφθη.

378. φώς scripsit Schütz., ut de viro sermo sit, quo sensus pervertitur. Præterea vulg. post φῶς comma ponitur, ut αἰνολαμπὲς σίνος jungatur, sed perspicuum est, sensum hunc esse: *non latet noxa, sed conspicua est, ut lux horrendum splendens.*

380. τε deest in Flor.—προβολαῖς vulg., quod in προςβολαῖς et sensus et metri causa recte mutavit Stanl.

383. πτανὸν vulg., quod metri causa in ποτανὸν recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomfield. Aliter metro succurritur in Farn., ubi πτανόν τιν' legitur.

384. θεὸς Flor.

386. τούτων Blomfield. sine causa.

387. φῶτα Δίκα suspicatur Blomf., sed nominativus θεὸς ex præcedentibus supplendus est.

389. οἶκον pro δόμον Farn. τῶν Ἀτρειδᾶν Vict., quod recte mutavit Canterus.

391. κλοπαῖς Vict. Canter., quod recte mutavit Stanl.

Digitized by Google

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀστίστορας στρ. β'. 410
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμοὺς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθορὰν,
395 βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν, 415
ἄτλητα τλᾶσα· πολὺ δ' ἔστενον
τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται.
ἰὼ, ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
400 πάρεστι σιγᾶσ', ἄτιμος, 420
ἀλοίδορος,
ἄδιστος, ἀφεμένων, ἰδεῖν.
πόθῳ δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
405 εὐμόρφων δὲ πολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί. 425
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις

393. De bacchio dochmios sequente vid. Herm. El. metr. p. 256., nam Seidlerum de verss. dochm. p. 30. versus male distribuisse, facile intelligitur.

394. Ἰλίου Blomf. nihil monens, male.

395. βίβαει Glasg. Blomfield. invito metro.

396. πολὺ δ' ἔστενον vulg. adversus metrum. πολὺ δ' ἀνέστενον Flor. πολὺ δ' ἐστένετον Both. Nisi πουλὺ cum Arnaldo et Heathio scribere volueris, legendum erit πολλὰ, quod conjecit Pauw., probavit Herm. ad Humboldt., et recepit Blomf. In textu nihil mutare volui.

397. τό δ' Farn. τάδ' Buttler. et Blomf., cujus mutationis necessitatem non video.—δόμων ex emendatione Stanleii et Musgravii ad Soph. Aj. 755. Blomf., sed neque hoc necessarium.

398. ἰὼ δῶμα καὶ Flor.

400. Exhibui vulgatam loci desperati lectionem, quem variis conjecturis sanare tentarunt viri docti. Schütz. legendum suspicatur: πάρεστι σῖγ' ἄτιμος, ἀλλ' ἀλοίδορος, ἀλγίστος ἀφιμένων ἰδών. Both. πάρεστι σοί γ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄδιστος, ἀφιμένων ἰδεῖν. Orell. ad calcem Isocratis p. 370. πάρεστι σιγᾶσ' ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄπιστος ἀφιμένων ἰδεῖν. Herm. ad Humboldt. πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος, ἄληστος ἀφιμένων, ἰδεῖν. Quæ emendatio, quamvis ingeniosa et facilis, duabus tamen difficultatibus laborat, primum quod Menelaus, de quo nondum sermo fuit, non potest subintelligi, deinde quod ἀφίμενοι non sunt: *qui auffugerunt*. Locus codicum auxilium exspectat.

403. ὑπὲρ ποντίας Vict. Canter., una voce Farn. Stanl. et recentiores.

404. Duplex sensus his inesse potest; aut enim significant, quod voluerunt Schütz. Orell. Blomf.: *præ desiderio Menelaus umbra aut spectrum esse videbitur*, aut, ut Heath. Cassaubon. Humboldt.: *desiderio transmarinæ*, i. e. *desiderantibus Menelao imago ejus ædibus imperare videbitur*, quem sensum sequentia confirmare videntur.

405. εὐμόρφων γὰρ vulg. invito metro et sensu. εὐμόρφων δὲ Flor., quod recte recepit Blomf., frequentissime enim δὲ et γὰρ confundi, notum est.

406. πάνδοὶ vulg. contra metrum. ἀνδὶ Flor. Pauw. et recentiores.

Digitized by Google

ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.
ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες ἀντ. β'.
410 πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. 430
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷν,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. 435
415 τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη,
τάδ' ἐστί, καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας
συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
420 δόμων ἑκάστου πρέπει. 440
πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
οἶδεν· ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
425 στου δόμους ἀφικνεῖται. 445
ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων, στρ. γ'.

410. πάρεισι vulg., quod metrum jugulat, et sic Blomfield. πάρεισιν recte Heath. Schütz. Glasg. Sed Herm. El. metr. p. 256. et ad Humboldt. præterea δόξαι metri causa reponendum putat, quod non necessarium est; quam sæpe enim hic spondæus iambo respondeat, docet Seidl. de verss. dochm. p. 30.

411. Sensum hujus loci non recte explicant Heath. Schütz. Blomf., qui ad μάταν subaudiunt ἐστὶ, et εὖτ' ἂν βέβακεν jungunt: *frustra enim est, si, cum quis bona quædam per somnium sibi videre videtur, visum illud e manibus elapsum paullo post discedit.* At εὖτ' ἂν cum indicativo βέβακεν construi non potest, sed jungendum est cum participio δοκῶν pro δοκῇ posito, de qua constructione v. Lobeck. ad Soph. Aj. 882. Herm. ad Soph. Aj. 179. Seidl. ad Eur. Electr. 533. Reisigii autem emendationem, qui Comment. crit. ad Sophocl. Œd. Col. p. 375. proponit: εὖ τά γ' ἐσθλά τις δοκῶν ἰδῶν vix quisquam probare poterit, quum non uno incommodo laboret, neque Salzmanni emendationem (Observ. p. 8.) εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκοῦνθ' ἑῷ.

412. χειρῶν Flor.

415. ἑφιστίους conjecit Stanl., quod probant Schütz. et Blomf.; hic tamen vocabulum illud prorsus omittere et in stropha ἰὼ δῶμα καὶ πρόμοι legere mavult, sed in vulgata nullam video difficultatem.

422. τις metri causa inseruit Glasg., recte, ut videtur.

423. ἀντὶ φωτῶν δὴ Schütz., male.

425. εἰς ἑκάστου τοὺς δόμους εἰσαφικνεῖται vulg. τοὺς omittit Flor.—Locum recte emendavit Glasg., sequente Blomf.

Digitized by Google

καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς,
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
430 ψῆγμα δυςδάκρυτον ἀν- 450
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτου.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν, ὡς μάχης ἴδρις·
435 τὸν δ', ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλ- 455
λοτρίας διαὶ γυναικός.
τάδε σῖγά τις βαΰζει.
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
440 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος 460
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.
βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ· ἀντ. γ'.
445 δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. 465
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου

427. Hunc versum recte explicat Orell. p. 199. ita, ut ἐν μάχῃ δορὸς jungatur: *qui Iloram tenet in hastarum pugna.*

429. βραχὺ, quod proposuit Schütz., probat Buttler. et recepit Blomf., sed vulg. recte se habet: *cineres graviter affligentes.*

432. γεμίζων τοὺς λέβητας εὐθέτου vulg. γεμίζοντος λέβητας εὐθέτους Schütz. γεμίζων λέβητας εὐθέτους Herm. ad Humboldt. γεμίζων λέβητας εὐθέτους Blomf. Et γεμίζων quidem retinui, non video enim, quid in eo sit offensionis; articulum autem et ego omisi, quia et sensus et metri causa bene abest, neque legitur in Flor.; de εὐθέτους autem dubius sum, nam quamquam εὐθέτου defendi sane potest, εὐθέτους tamen magis placet, et facile propter articulum potuit mutari, ne vitioso ordine legeretur τοὺς λέβητας εὐθέτους.

434. ἄνδρας Stanl. Schütz., sed apte Voss. cur. Æschyl. p. 18. confert Aristoph. Av. 842. κήρυκα πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω, ἕτερον δ' ἄνωθεν.

436. διὰ vulg. invito metro, quare διαὶ recte Herm. de metr. p. 348. Voss. cur. Æsch. p. 18., Burnei. et Blomf.

439. προδίκοισιν vulg. προδίκοις Farn. et sic, metro poscente, Pauw. Heath. Glasg. Blomfield.

442. εὐμόρφους Farn. εὐμόρφους Blomf. sine causa; recte explicatur a Schützio.

443. ἐχθρῶν Farn.—ἰλίντας vult Pauw. ἔχθοντας Orell. ad Isocr. p. 371., sed vulg. recte explicant Schütz. et Blomf.: *eos, qui sepulcra habent.*

445. δημοκράντου vulg., quod sensu

μέριμνα νυκτηρεφὲς.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
450 ναὶ δ' Ἐριννύες χρόνῳ 470
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρὸν, ἐν δ' ἀίστοις
τελέθοντος οὔτις ἀλπά.
455 τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ, 475
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις
διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
460 μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ- 480
λων βίον κατίδοιμι.
πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου ἐπῳδ.
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτητύμως,
465 τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος; 485
τίς ὧδε παιδνὸς, ἢ φρενῶν κεκομμένος,

metroque postulante in δημοκράντου mutavit Glasg., obsequente Blomf.

449. ἀπόσκοποι Flor.

450. δ' οὖν Ἐριννύες vulgat., sed. οὖν, quod abest in Flor., cum Blomfieldio omisi, v. ad strophicum.—χρόνῳ est *tempore, tandem* v. Wunderl. obss. critt. p. 57.

452. παλιντυχῇ vulg. παλιντυχῇ Farn. παλιντυχεῖ emendavit Scalig., quod cum Glasg. Schütz. Both. Blomf. recipere non dubitavi, suadente sensu.

455. ὑπερκότως Pears. Grot., quod recepit Blomf.; sed vulg. recte se habet; ὑπερκότως idem est, quod ξὺν κότῳ v. 444., et sensus hujus versus idem, qui illo exprimitur: *cum magna populi invidia laudari grave est.*

459. μηδ' εἴην Flor.—πτολίπορθος Blomf. propter πτολιπόρθ', quod legitur v. 763., sed quis neget, Æschylo utraque forma uti licuisse?

463. τὴν πόλιν Farn. Vict., sed articulum recte omittunt cum Flor. Glasg. Blomfield.—θοὰ διήκει βάξις Schütz. male.

464. ἐτήτυμος Blomfield. sine causa.

465. Vulgatum ἤτοι sensu caret, quare Stanl. emendavit ἤ ψύθος, Schütz. ἤτοι δεῖος ἐστὶ, μὴ ψύθος; Both. ἐστὶ δεῖον ἐστιν ἢ ψύθος. Sed disjungendum videtur in ἤ τοι, quo sæpe utuntur tragici, ut infra v. 648. 823. Choeph. 490, Soph. Trach. 149. Antig. 1167. Eur. Orest. 1507. Jon. 431. Jam interrogationis signo, quod vulgo post οἶδεν ponitur, in fine versus collocato, sensus hic erit: *an vero recte fama illa obti-*

Digitized by Google

φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν, ἔπειτ'
ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν;
470 γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει, 490
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος. ἀλλὰ ταχύμορον 495
γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

475 τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ', ὀνειράτων δίκην,
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας. 500
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
480 κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις

neat, an non mendacium sit divinitus missum, quis est qui sciat?—ἄ, του Flor.

467. παραγγέλμασι vulg.—ν recte addiderunt Glasg. Blomfield.

469. λόγους Vict. sine sensu, sed λόγου Farn. et sic recte ex conjectura Schütz. Glasg. Both.

470. Vulgo post καμεῖν non interpungitur, post αἰχμᾷ autem commate distinguitur, quod recte jam mutavit Schütz. Præterea ἐν γυναικὸς Vict., sed ἐν, quod ex vocabulo præcedente ortum est, recte omisit Glasg., obsequente Blomf. Hic tamen errat, quum γυναικὸς αἰχμὴν *indolem feminam* esse dicit, quod h. l. non magis significare potest, quam Choeph. 621., quem locum documento affert ille; utroque loco de mulieris imperio sermo est.

475. Hæc non Clytæmnestræ, sed Chorago tribuenda puto; nam præterquam, quod Clytæmnestra per totam hanc scenam non loquitur, ad quem illud σου v. 482. referendum sit, nisi ad Clytæmnestram, non video. Præterea solet Chorus procul advenientes primus conspicere propter eum, quem in theatro occupabat locum; in textu autem nihil novare ausus sum.—εἰσόμεθα Flor.

478. ἐφήλωσεν Glasg. Blomf.

480. Offendit hoc loco Schützius, qui non intelligere se dicit, quomodo pulvis testari possit, nuntium hæc vel illa dicturum esse, quare v. 481. post τόδε puncto distinguit, ut τόδε ad præcedentia referatur, deinde ὃς οὔτ' ἄναυδος. Sed ut taceam, relativum ὃς neminem ad Κήρυκα, referre posse, ineptissimum est etiam τόδε, ad præcedentia relatum; nam venire nuntium, id non pulveris testimonio eget, quum ipsa jam eum se videre dicat; sequitur tamen Schützium Bothius. Aliter locum explicant Voss. cur. Æschyl. p. 19. et Buttler., qui Clytæmnestram ex pulvere nuntii celeritatem intelligere, ideoque bona ominari putant; si enim minus fausta attulisset, lento gradu eum processurum, neque pulverem moturum fuisse. Sed hæc explicatio quam artificiosa sit longeque repetita quisque videt. Blomf. denique non pulverem, quem accurrens moveat, sed quo tectus sit nuntius, dici putat, indeque colligere Clytæmnestram,

Digitized by Google

πηλοῦ ξύνουρος δἰψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος, οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας, σημανεῖ καπνῷ πυρός. 505
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάζει λέγων· - - -
485 τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὅστις τάδ' ἄλλως τῆδ' ἐπευχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. 510

ΚΗΡΥΞ.

ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός·
490 δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῆδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. 515
νῦν χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
495 ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος, 520
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
500 πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. 525

eum recta ab exercitu profectum esse; pæne ridicule. Mihi quidem sensus simplicissimus hic videtur, ut κόνις opponatur καπνῷ, et hoc dicat Clyt.: *ex pulvere, quem excitat, intelligo, eum non uno loco stare, ut ignem accendat, sed accurrere, ut verbis nos certiores faciat.*

484. Post hunc versum aposiopeseos signum recte posuerunt Glasg. Schütz. Blomf. cf. Herm. ad Vig. p. 870.

489. Persona præconis non præfixa est in Vict.

497. Ut anapæstus removeatur, Both. ἄρσιος legit, Buttl. vocabula transponi vult, aut παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἅλις ἀνάρσιος, aut ἦλθες παρὰ Σκάμανδρον ἅλις ἀνάρσιος. Blomf. ἦσθ' ἀνάρσιος dedit, quod Margo Askeviana præbet; sed nisi forte ἀνάρσιος alius vocabuli glossema est, anapæstum retinere malim, quam in reliquis aliquid mutare.

498. καὶ παγώνιος Flor.—καὶ ἀπαγώνιος esse, non καὶ ἐπαγώνιος, quod putat Schütz., docet Schol., qui ἀπό-

Digitized by Google

ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην,
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε, καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἁμάρτια.

ΧΟΡΟΣ.

κήρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.

μαχοι explicat, recte probante Blomfieldio, qui bene vertit *certamine liberatus*.

506. ἦ *πεῦ* vulg., recte mutatum a Stanleio, quem sequuntur recentiores.— *τοῖσιν ὄμμασι* Farn. *φαιδροῖσι τοῖσι δόμασι* vel *φαιδροῖς ἰδόντες ὄμμασι* conj. Stanl., sed neutrum necessarium est.

507. δέξασθε Farn.

508. ἡμῖν Flor.

513. Similis versus legitur Pers. 816. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι δαιμόνων θ' ἱδρύματα*, non tamen propterea ejiciendus est, quod putat Salzmann. obss. in Agam. p. 10.

518. Πάρις οὔτε πόλις dictum est pro οὔτε Πάρις οὔτε πόλις, quam constructionem explicant Elmsl. ad Œd. R. 817. Herm. in Classical Journ. xxxviii. p. 277. Markl. ad Iph. T. 1368. Schweigh. ad Herod. v. 92.

520. ὄφλων vulg., quod in ὀφλὼν recte mutavit Blomf.

522. αὐτόχθονον obelo notavit Glasg., nec alibi hæc forma exstat, quare non improbabilis est Blomfieldii emendatio αὐτόχθον' ὄν.

524. Quæ per totam hanc stichomythiam Chorus loquitur, vulgo Clytæmnestræ adsignantur. Ab Heathio recte Choro vindicata esse docet totius colloquii indoles, Clytæmnestra minime digna, præ ceteris v. 535 sq. v. 566. 569 sq. Merito igitur recentiores eum sequuntur.

Digitized by Google

ΚΗΡΥΞ.

525 χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἔρως πατρῴας τῆςδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;

ΚΗΡΥΞ.

ὥςτ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

ΧΟΡΟΣ.

τερπνῆς ἄρ' ἥτε τῆςδ' ἐπήβολοι νόσου; 550

ΚΗΡΥΞ.

πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;

ΧΟΡΟΣ.

530 τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένος.

ΚΗΡΥΞ.

ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν.

ΚΗΡΥΞ.

πόθεν τὸ δύςφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; 555

ΧΟΡΟΣ.

πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

ΚΗΡΥΞ.

535 καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;

ΧΟΡΟΣ.

ὡς νῦν τὸ σὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.

525. οὐκ ἀντερῶ Flor.

528. ἔρ' ἔστι Flor.—Interrogationem deleri jubet Heath., quem sequitur Blomf. male.

529. πῶς δὴ; διδαχθεὶς—λόγου. Sic interpungi vult Schütz., quem sequitur Blomfield. sine causa.

530. πεπληγμένοι emend. Tyrwhitt. Schütz. Blomf. sine causa; redit Chorus ad singularem, quo v. 526. usus erat.

531. Interrogationem, quæ vulgo abest, recte apposuerunt Heath. et Blomf.

532. μ' vulgo abest, quod Marg. Ask. præbet, et inseruerunt Glasg. Schütz. Blomf.

533. In στράτῳ offenderunt editores; στυγόστρατον voluit Pauw., στύγος στρατοῦ Casaub. Stanl. θυμῷ στύγος dedit Schütz. Sed στρατὸς est *populus*, ut Soph. El. 739.

535. τυράννων vulg. κοιράνων emendavit Canter. et sic Farn. τύραννος et κοίρανος confusa sunt Eurip. Iph. T. 1050. edit. Seidl. et κοιρανοῦντα in τυραννοῦντα corruptum vidimus Prom. 960.

536. ὦν νῦν τὸν σὸν δὴ Vict. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ Stanl. Glasg. Schütz. Blomf. recte.

ΚΗΡΥΞ.

εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, 560
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυςαυλίας,
σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους,—τί δ' οὐ
στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος; 565
τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προςῆν, πλέον στύγος·
εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν·
ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμωνίαι
δρόσοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον σίνος
ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα. 570
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιὼν,
ἢ θάλπος, εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς

537. Schütz. post ταῦτα interpunxit, male.

538. εὖ λέξειεν vulg. ἂν λέξειεν Stanlei. Glasg. Schütz. Blomf. bene, quum εὖ abundet.

542. κακοστρώτους Vict.

543. οὐ κλαίοντες conj. Stanl. οὐ λάκοντες Heath. οὐ καμόντες Pauw. οὐ λαχόντες Schütz., quod significet τί δ' οὐ ἰσοτίνομεν, οὗ ἐλάχομεν, ἤματος μέρος; idque probat Hermann. ad Vig. p. 770. Sed neque hæc mutatio necessaria videtur; sensus hic est: *qua parte diei non suspiravimus, quum illa nobis non acciderint?* i. e. nulla parte diei illa nobis non acciderunt.

546. Pro γὰρ Casaub. δ' αὖ voluit, Pears. et Heath. δὴ, quod receperunt Schütz. et Blomf., sed nihil mutandum est, nonnunquam enim γὰρ ita iteratur, ut particula repetita duo membra non inter se, sed cum primaria sententia connectantur. Simillimus est locus infra v. 761. δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί· τὸ δυςτιβὲς γὰρ ἔργον — τίκτει, οἶκον γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί. Suppl. 477. βαιμὸς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων ὅς, ὡς ἴδωσι—μηδ' ἀπορρέφῃ λόγος ἐμοῦ. καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις εἴπειν—ἐχθίστους. Eurip. Suppl. 842. εἰπεῖ γ' ὡς σωφρονέστερος νίκωσι ἀστῶν τῶνδ'. ἐπιστήμων γὰρ εἶ· εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσονα, ἢ λέξαι λόγῳ, τολμήματα. Cf. Herm. ad Vig. p. 846. Poppo obss. critt. in Thuc. p. 54. sq. Alia ratio est particulæ γὰρ ita repetitæ, ut posterius membrum non primariæ sententiæ, sed membri prioris causam contineat, ut Prom. 333. Choeph. 742. 983. Soph. Aj. 550. Eurip. Heraclid. 476. Phœn. 959. Iph. Aul. 1408. 1423. Markl. —λειμωνίαι ex Schützii emendatione Bothius, Blomfield., quærit enim ille, quomodo δρόσοι λειμωνίαι possint a cœlo stillasse dici. Sed talia in poeta premere ineptum est; eodem enim jure quærere poterat, quomodo rores possint a terra καταψεκάζειν, quod verbum ad solum ἐξ οὐρανοῦ aptum est.

548. De τιθέντες participio masculino ad δρόσοι relato, v. Wernsdorf. ad Himer. Ecl. xiii. 23. Musgr. ad Eur. Iph. T. 844. Valck. diatr. p. 175.

Digitized by Google

κοίταις ἀπύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών·—
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος· 575
παροίχεται δὲ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν,
555 τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. 580
ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
560 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.
ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει,
ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
Τροίαν ἑλόντες δήποτ' Ἀργείων στόλος, 585
θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα,
565 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
τοιαῦτα χρὴ κλύοντας, εὐλογεῖν πόλιν,
καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον. 590

ΧΟΡΟΣ.

νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.
570 ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.
δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν
εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο, 595

562. In ποτωμένοις male offenderunt nonnulli, qui ποτωμένους vel ποτώμενοι reponi voluerunt; sed non plene, ut vulg., post hoc vocabulum interpungendum est, sequentia enim sunt verba ipsa quibus se jactarunt sospites.

564. θεῶν vult Valcken. ad Phœn. 88., sed neque hoc necessarium, neque cum Blomf. de schemate colophonio cogitandum est, sed δόμοις pro ἐν δόμοις dictum est, de cujus præpositionis omissione, v. Comm. Æsch. p. 60 sq.— Similiter Eur. Rhes. 180. θεῶσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.

565. ἀρχαίοις Blomf. ex emend. Porsoni, male.

573. ἀνωλολύξαμεν cod. Vict. (Flor.) Farn. ἀνωλόλυξα μὲν Vict. ex emendatione Stephani, recte. ἀνηλάλαξα Auctor Christi patientis v. 70., sed ἰλάλυγμα propriam esse mulieribus lætitiæ significationem docuit Elmsl. ad Eur. Heraclid. 782. cf. Seidler. ad Eur. El. 686.

Digitized by Google

ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρὸς,
575 φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, φρυκτώρων διὰ
πεισθεῖσα, Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κἄρτα πρὸς γυναικὸς, αἴρεσθαι κέαρ. 600
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
580 ὅμως δ' ἔθυον· καὶ γυναικείῳ νόμῳ
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον, εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. 605
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
585 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν, 610
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ,
590 πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει,
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·

576. ἐνίπτων Flor.

579. λόγοις τοιούτοις secundum ejusmodi sermones, v. Hermann. ad Soph. Ant. 687.—Auctor Christi patientis, hunc versum laudans, addit: πεισθεῖσα τῷ φέροντι δίκελλον φάτιν, quem versum quum ab Æschylo profectum et hic inserendum esse suspicatur Herm. de versibus spuriis p. xi., probare mihi sententiam suam non potest.

582. ἐνθεῶν Vict., quod recte in ἐν θεῶν mutandum esse vidit Stanl. ἕδραις ἐν θεῶν dedit Glasg., nescio qua de causa.

583. In κοιμῶντες offenderunt interpretes; καίοντες emendavit Casaubon. κοσμοῦντες Legrand. κομῶντες vel κομοῦντες Pauw. κομοῦντες recepit Schütz., qui post εὐφημοῦντες commate interpunxit et θεῶν ἕ ἕδραις dedit. Sed recte Buttlerus vidit, κοιμῶντες a participio εὐφημοῦντες pendere (vid. v. 170), ut sermo sit de acclamationibus in fine sacrificii fieri solitis: *acclamabant exstinguentes flammam.* Quare non, ut in Vict. post ἕδραις interpungendum est, sed cum Stanleio post ἔλασκον.

590. Vulgo post ἥδιον et ἄνδρα commate interpungitur, quare Pauw. Glasg. Schütz. πύλας τ' ἀνοῖξαι dederunt, ut sit: *quid dulcius, quam virum reducem videre, eique portas aperire?* Buttlerus vulgatam ita defendendam putat, ut δρακεῖν ἀνοῖξαι jungatur: *quid dulcius, quam videre virum reducem portas aperientem?* sed hic sensus participium ἀνοίξαντα postulat. Blomf. alteram Pauwii rationem secutus, recte post δρακεῖν interpungit, sed ἄνδρα in ἀνδρὶ mutat: *quid visu jucundius est, quam viro reduci portas aperire?* Sed neque hac mutatione opus est, nam commate post ἄνδρα deleto, sensus hic est: *quid visu jucundius est, quam, quum Dii virum sospitem reddiderint, portas ei aperire?* Ad vindicandam particulæ ἄ omissionem Blomfield. recte confert Eur. Alcest. 900. τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν

Digitized by Google

γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵαν περ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα 615
ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύςφροσιν,
595 καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν, οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. 620

ΚΗΡΥΞ.

τοιόςδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
600 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπὲ, κήρυξ· Μενέλεων δὲ πεύθομαι, 625
εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν
605 ἥξει ξὺν ὑμῖν, τῆςδε γῆς φίλον κράτος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

μεῖζον, ἁμαρτὼν πιστῆς ἁλόχου; in quo loco non offendisset Schæfer. ad Lamb. Bos. p. 477., si nostri memor fuisset.

592. ἴδοιν εὑρήσει voluit Schütz., quod placet Buttlero, sed εὕροι est *utinam inveniat*, i. e. *utinam celeriter veniat, ut inveniat*.

597. οὐκ οἶδα Blomf. Schützium secutus, sine causa.

598. χαλκὸς voluit Pauw. καλχῆς Tyrwhitt. Vulgat. Schütz. explicat *vulnera ferro inflicta*. Buttlerus: *æris tincturam*, quo proverbialiter significetur aliquid, quod fieri non possit, probante Blomf., sed hujus proverbii non alibi mentio fit. Sunt omnino χαλκοῦ βαφαί vulnera ferro inflicta, quæ sanguine saucium tingunt.

602. τροῖσί θ' ἑρμήνευσιν vult Schütz., quod significet: *hæc igitur ista prolocuta est, tum tibi discenti, h. e. nondum eam satis intelligenti, tum nobis, claris interpretibus, convenienter*, satis inepte. Blomf. λόγον in λόγους mutavit propter Scholiastæ explicationem ἀκριβέσι λόγοις, hæc autem ad verba τροῖσιν ἑρμηνεῦσιν referitur. Sensus videtur: *hæc sic tibi, si intelligis, verbis sententiam ipsius clare interpretantibus artificiose rem suam explicavit*.

606. Schütz. ante ἔπως comma poni vult, ut sit: *haud licebit amicis diuturnum inde lætitiæ fructum capere, postquam ficta iis bona narravero*, pessime non una de causa, refutatusque a Voss. cur. Æschyl. p. 20. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι jungendum est, ut jis locis, quæ collegit Monk. ad Eur. Alcest. 117. Male etiam Glasg. et Blomf. comma, quod in Vict. post ψευδῆ positum est, sustulerunt; illo enim retento, evadit sensus ille, quem poscunt sequentia Chori verba: *Non possum mendacia dicere, quæ pulchra quidem forent*

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; 630
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.

ΚΗΡΥΞ.

610 ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ; 635

ΚΗΡΥΞ.

ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ·
615 μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω.

ΧΟΡΟΣ.

πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος, ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ οἶδεν οὐδείς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς, 640
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.

ΧΟΡΟΣ.

620 πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ
ἐλθεῖν, τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότῳ;

ΚΗΡΥΞ.

εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ
γλώσσῃ μιαίνειν. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. 645
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
625 στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ,

amicis, ita ut diu iis fruerentur. His bene conveniunt Chori verba, ab interpretibus non intellecta: *quomodo igitur fieri poterit, ut, bona narrans, vera dicas?* i. e. quum mendacia pulchra fore dixeris, vera non possunt bona esse, ideoque te mala nuntiaturum esse intelligo. Ad τύχοις participium εἰπὼν repetendum est.

608. In Vict. et Cant. Chori partes per hanc scenam male Clytæmnestræ assignantur.—κἀληθῆ Schütz. sensu non perspecto, quem supra exposui.—τύχῃς vulg., quod recte in τύχοις mutarunt Glasg. Schütz. Blomf.

610. Ἀχαιϊκοῦ Flor. Farn. Schütz. vid. v. 178.

616. πότερα δ' ἄρ' voluit Stanl., sed sic statim v. 620. πῶς γάρ. Pers. 244. πότερα γάρ.

625. πήματα φέρειν pro ἀγγελίαν πημάτων φέρειν v. Herm. ad Eur. He-

Digitized by Google

πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ, 650
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα,
630 τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον,
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐριννύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν, 655
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω, λέγων
635 χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιστον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρὶν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην,
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. 660
ἐν νυκτὶ δυςκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
640 ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρῄκιαι πνοαὶ

cub. 162. Erfurdt. ad Soph. Aj. 780. ed maj.

626. τυχὸν malit Blomf., male, pendet enim ab ὅταν ἀγγέλλῃ, quod in præcedentibus latet.

629. Post hunc versum in Vict. Cant. Stanl. Glasg. male punctum ponitur; commate recte distinxerunt Pauw. Schütz. Blomf., hinc enim apodosis incipit.

630. σεσαγμένων vulg. σεσαγμένον reposuit Schütz., quod probant Glasg. Both. Voss. cur. Æsch. p. 20. Humboldt. Blomf. et necessarium videtur, quum σάττειν sit *onerare*; constructio quoque sic melius procedit.

631. τῶν Ἐριννύων Stanlei. Schütz. abundante articulo, sed neque ad ἄγγελον referri potest τόνδε, quod voluerunt Pauw. Abresch. Blomf., sed jungendum est, quod verborum ordo postulat, παιᾶνα τόνδε, ita enim vocatur ipsa illa malorum renuntiatio.

632. εὐάγγελος ἥκων τε Casaub. Stanl. Schütz. Both. pessime. Male autem Blomf., qui vulg. retinet, post πόλιν puncto distinguit, ut construatur: ἥκοντα δὲ πρὸς χαίρουσαν πόλιν χρὴ λέγειν παιᾶνα εὐάγγελον πραγμάτων σωτηρίων. Sed jucunda inest orationis inversio; quum enim in universum dicere cœpisset de nuntio bono, mox in ejus locum se ipsum substituit, et ab iis, quæ generatim dicenda erant, ad specialia transit, dicendum enim erat: εὐάγγελον δὲ ἥκοντα οὐ πρέπει συμμίξαι κ. τ. λ. Hoc jam recte viderunt Abresch. et Voss. cur. Æschyl. p. 21., qui apte confert Soph. Philoct. 298.: οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μίσει πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοεῖν ἐμέ.

636. Post ἔχθιστοι Vict. Cant. male comma habent.

639. ὠρόρει Schütz., causa non allata. Recte Blomf. confert Hom. Il. Σ. 497. et Soph. Œd. Col. 1614., ubi recte Reisigius ὠρώρει restituit.

640. ἀλλήλαισι Farn.—θρῃκίαι Vict. Cant., quod recentiores in θρῃκίαις mutarunt, sed et diæresis syllabæ primæ in ῥήματι ἀγγελικῷ ferri potest, neque synizesis in postremis syllabis, quam deinde metrum poscit, inaudita est, cf. Comment. Æschyl. p. 28. Sed illud revocare non ausus sum, quamquam formam eandem præbent libri Eurip. Alcest. 1024. Eur. Hecub. 7. 36., nam libris in hac re non multum tribui posse fateor.

Digitized by Google

ἤρειπον· αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,
ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. 665
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
645 ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν, ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν, ἢ 'ξητήσατο 670
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
650 τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο·
ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν,
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' ᾄδην πόντιον πεφευγότες, 675
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
655 ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. τί μή; 680
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.

641. ἤρειπον Farn.—κεροτυπούμεναι vulg. κεροτυπούμεναι Glasg. Schütz. Both. Blomf. ex emendatione Porsoni præf. ad Hecub. p. viii.

642. χειμῶνι, τυφῶ vulg. χειμῶνι τυφῷ legendum putat Schütz. et sic dedit Blomf. χειμωνοτυφῷ Both. Sed comma tantum post χειμῶνι tollendum esse, ut χειμὼν τυφῶ idem sit, quod τυφῶ μένος Suppl. 555., recte vidit Voss. cur. Æschyl. p. 22.—ξὺν Glasg. male.

643. κακῷ στρόβῳ voluit Stanl., sed ποιμὴν κακὸς est *procella*.

646. ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις Schütz., sed quum ἀνθεῖν cum utroque casu jungi posset, structura varia est, quod recte viderunt Matthiæ Miscell. phil. ii. p. 6. et Voss. cur. Æschyl. p. 22. Exempla habet Lobeck. ad Soph. Aj. p. 331. cf. quæ ad Choeph. 215. monebuntur.

648. ἤ 'ξηγήσατο Schütz. ἤ 'ξηρέσατο suspicatur Hermann. apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Sed nihil mutandum est: *Deus aliquis aut dolo aut precibus effecit, ut servaremur*.—De duplice τις v. Elmslei. ad Aristoph. Acharn. 569. ad Sophocl. Œd. R. 1100.

650. ναῦν στειλοῦσ' Canter. Glasg. Humboldt. Elmslei. ad Œd. R. 81. σωτὴν ναῦν θέλουσ' Pauw. νιν θέλουσ' Both. ναυστολοῦσ' Casaubon. Stanlei. Blomf. Sed nullam video mutandi necessitatem, θέλουσα est *lubens, propitia*, ut Choeph. 19. γενοῦ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Suppl. 136. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἱκετεύοιτο Διὸς κόρα.

651. ἄνορμον Both. ἀνόρμους Buttler. sine causa.

659. ἡμεῖς δ' Schütz. Both. male.—ταῦτ' Stanl. Pauw. Schütz. Both. Blomf. male, hoc enim foret τὰ αὐτὰ ἔχειν, ἃ ἡμεῖς ἔχομεν.

Digitized by Google

660 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προςδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διὸς, 685
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
665 ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

ΧΟΡΟΣ.

τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' στρ. ά.
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως,— 690
μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν, προνοί-
670 αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων;—
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' 695
Ἑλένᾳν; ἐπεὶ πρεπόντως
Ἑλένας, ἔλανδρος, ἑλέπτολις,
675 ἐκ τῶν ἀβροτίμων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ,
πολύανδροί τε φεράσπιδες, κυναγοὶ 700
κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον
680 κελσάντων Σιμόεντος ἀκ-

660. δ' ἄρ' οὖν Stanl. Blomf. male. Causam addit, cur fausta cupienda et exspectanda sint.

662. εἰ γὰρ Blomfield. sine causa.

666. κλύων Flor. κλύειν Farn.

668. In fine hujus versus interrogationis signum perperam habet Vict.

670. προνοίαις vulgat., quod metri causa in προνοίαισι mutandum esse, recte vidit Pauw., quem sequuntur recentiores.

674. ἰλίτυας Blomf. et Elmsl. ad Eur. Bacch. 508., quod fere necessarium videtur.—Multa similia lusus etymologici exempla ex tragicis collegit Elmsl. l. c.

675. ἀβροτίνων emendavit Salmas. Exerc. ad Solin. p. 78., quod receperunt Glasg. et Blomf., hic firmavit etiam allato Lycophr. 863. μηδ' ἀβροτίνους ἀμφιβάλλεσθαι πίπλους. Sed quamvis elegans est mutatio, vulgata, quum sensu non careat, non deserenda videtur.

677. Post αὔρᾳ vulg. puncto distinguitur, quod propter sequentium sensum recte sustulit Pauw. Glasg. Blomf.

679. πλάταν vulg. πλάτας Cant. πλατᾶν ex emendatione Heathii receperunt Schütz. Blomfield., sed non opus est; accusativus πλάταν a κελσάντων pendet, quod mox videbimus.

680. In κελσάντων offenderunt inter-

τὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους,
δι' ἔριν αἱματόεσσαν. 705
Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρ- ἀντ. ά.
θώνυμον τελεσσίφρων
685 μῆνις ἤλασε, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ
καὶ ξυνεστίου Διὸς 710
πρασσομένα τὸ νυμφότιμον
μέλος ἐκφάτως τίοντας
690 ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν
γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον 715
Πριάμου πόλις γεραιὰ,
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλήσκου-

pretes, quia genitivus non habere videbatur unde penderet, et verbum finitum deesse videbatur; quare κίλσαν τοῦ Casaub. Both. ἴκιλσαν οὗ Schütz. κίλσαν ναῦν Orell. ad Isocr. p. 371. Inepte Salzmann. observ. p. 15. κιλσάντων pro tertia imperativi habet et vertit: *Appellere oportuit.* Sed, puncto post αὔρᾳ deleto, ἴκλισαν e præcedentibus supplendum esse, recte viderunt Pauw. et Heath., quos sequuntur Glasg. et Blomfield., qui tamen κίλσαντες dederunt, qua mutatione non opus est. Construas κατ' ἴχνος κιλσάντων πλάταν: *navigarunt, vestigium secuti eorum* (*Paridis et Helenæ*), *qui navem, non amplius conspiciendum, appulerant ad Simoentis ripas.*

681. ἀξιφύλλους vulg. metro sensuque repugnante; quare ἐπ' αὐξιφύλλους Pears. Stanl., quod recepit Blomf., sed nescio, quomodo hoc vocabulis ἀμφὶ πολιτᾶν respondere velit. ἀεξιφύλλους Pauw. Heath. Abresch. Schütz. Herm., quod recepi.

684. τελεσίφρων vulg., quod metri causa recte mutavit Arnaldus, quem sequuntur recentiores.

685. ἴλασι Vict. ἤλασι, quod metrum poscit, Farn. et sic ex Stanleii emendatione Schütz. ἤλασιν Glasg. Blomf., huic tamen placet Wakefieldii conjectura ἴπλασιν, quod a πλάσσειν derivetur, inepte.

686. ἀτίμως ἴν' Vict., quod egregia conjectura in ἀτίμωσιν mutavit Canterus, quem recte sequuntur recentiores.

689. τίοντος Schütz., quod probat Buttler. et recepit Blomf. Referunt genitivum ad Διὸς, ut sit: *strenua Græcorum ira persequitur dehonestationem Jovis hospitalis, qui nuptiale illud canticum supra modum punit.* Sed notum est πράσσεσθαι cum duplici accusativo junctum, unde sensus hic esse videtur: *ira Deorum omnia perficiens contumeliæ, qua mensam Jovemque hospitalem affecerunt, pœnas exigit ab iis, qui carmen nuptiale celebraverant.* Sic locum recte explicarunt Heath., Voss. cur. Æschyl. p. 23. et Humboldt.

690. ἐπίφρεσι Farn. ἐπίῤῥεσι Glasg. Blomf.

692. μεταμανθάνουσα non est *postea discens*, non magis quam v. 214. μεταγιγνώσκειν *postea cognoscere*, ut putat Schütz., sed μεταμανθάνειν est *aliquid dediscere, ita ut aliud quid ejus loco discas*, quam vim verbis a μετά compositis inesse constat.

694. πολυθρήμων ex Bothii emendatione Schütz., propter vocabulum mox

Digitized by Google

695 σα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθη πολύθρηνον αἰ- 720
ῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.
ἔθρεψεν δὲ λέοντα στρ. β'.
700 σίνιν δόμοις ἀγάλακτον
οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον, 725
ἐν βιότου προτελείοις
ἄμερον, εὐφιλόπαιδα,
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
705 πολέα δ' ἔσπ' ἐν ἀγκάλαις,
νεοτρόφου τέκνου δίκαν, 730
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα, σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.
χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἀντ. β'.
710 ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.
χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων, 735

repetitum, in qua re eum semper offendisse vidimus.

696. παμπρόσθη vocabulum nihili est, quare παμπινδὴ emendarunt Casaubon. et Stanl. παμπρόσθη Pauw. et Abresch. παμπινδὴν Schütz. πάμπροσθεν Both. πάμπροσθ' ἡ Blomfield. Sed huic vitio vix sine libris mederi licet.

697. πολίταν Farn. πτολιστᾶν vel πολιητᾶν metri causa legendum puto. Humboldt. ἀμφί τι πολιτᾶν legisse videtur, vertit enim: *conquerens propter civium vitam et effusum sanguinem.* Sed vocabuli ἀνατλᾶσα significatio postulat accusativum αἰῶνα, hoc sensu: *urbs quæ miseram vitam agit propter civium cædem.* In Glasg. vocabula μέλεον αἷμα male commatibus inclusi sunt.

701. οὕτος vulg. metro et sensu adversante. οὗτος Flor. οὕτως Farn. et sic ex emendatione Both. Schütz. Buttl. Herm. Blomf.

705. ἴσχ' vulg., quapropter φαιδρωπὸν et σαίνοντα conjecit Stanl. ἴσχει Heath. et Schütz. explicant *hæsit*, quod esse non potest. ἔσπ' rectissime emendarunt Casaub. et Pears., quæ forma quum et Pers. 661. legatur, cum Blomf. eam recepi.

710. 11. Hi versus quum vulgo ita legerentur:

ἔθος τὸ πρὸς τοκήων.
χάριν γὰρ τροφᾶς ἀμείβων

strophicis non responderunt, quare Blomf. dedit

ἔθος τὸ πρὸς τοκέων χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων.

et τοκέων quidem, atque τροφεῦσιν ex Farn. recepit. Sed multa facilior mihi videtur ea mutatio, quam in textu exhibui. Nam πρόσθε sensus etiam poscit, ut sit: *antiquam parentum indolem*, γάρ autem transposuerunt jam Pears. Heath. Schütz., idque non minus quam δέ sæpe a librariis loco motum esse, si post secundum tertiumve vocabulum positum erat, satis notum est; sic mox v. 736. cf. Schæf. melet. crit.

Digitized by Google

μηλοφόνοισιν ἄγαισιν
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
715 ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
μέγα σίνος πολυκτόνον. 740
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.
παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
720 λέγοιμ' ἄν, φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, 745
ἀπασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,
δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος·
παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν
725 δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς, 750
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος,
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾷ Διὸς ξενίου,

p. 76. Reisig. conject. in Aristoph. I. p. 147. Hic autem recte vocabulo τροφῶν postponitur, quia in eo sonus inest, cf. Stallb. ad Plat. Phileb. p. 90.

712. ἄταισιν vulg. ἄταις Flor. Metri causa Pauw. et Schütz. scripserunt μηλοφόνοις ἄταισιν, Buttler. ἄταις μηλοφόνοισιν, sed melius Herm. El. metr. p. 326. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν, quod cum Blomf. recepi.

715. ἄμαχον δ' Vict., sed δ' recte ejecerunt Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

716. πολύκτονον vulg., quod correxerunt Both. Blomf.

718. προσεστράφη Vict. contra metrum. προσεστρέφθη Heath. προσεφρέφθη Glasg. Schütz. Blomf.

719. παρ' αὐτὰ Heath. Blomf., sine causa, neque statim vertendum est, sed similiter.—δ' οὖν ἰλθεῖν vulg., ut in antistr. ἐν τοῖς βροτοῖς, ex qua lectione non solum versus sunt miserrimi, sed in antistrophico etiam male abundat articulus. Recte igitur οὖν et τοῖς ejici jubet Hermann. ad Humboldt., quem cum Blomf. eo magis secutus sum, quod utrumque vocabulum abest in Flor.—ἦλθεν voluerunt Pauw. Stanl., λέγοιμ' ἄν Casaub. Pearc., quia v. 724. male interpungebatur.

721. δ' inseruerunt Glasg. Blomf., metro sensuque postulante, quod ante A. facile excidere potuit.

724. Post παρακλίνουσ' vulg. interpungitur, quod tantas turbas excitavit, ut alii de emendatione cogitarent (vid. ad v. 719.), Blomf. de enallage casuum. Sed παρακλίνουσ' ad sequentia trahendum esse, viderunt Stanl. Abresch. Heath. Schütz. Humboldt. Significat: *deflectens ab indole priore, et ad pejus convertens.* παρακλίνων' Flor.

725. πικρῶν Flor., sed πικρὰς τελευτὰς γάμων habet etiam Eurip. Med. 1385., ubi v. Elmsl.

727. Πριαμίδαισι vulg., quod recte mutavit Pauw.

Digitized by Google

νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.
730 παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος ἀντ. γ'. 755
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν·
ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. 760
735 δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυςσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέρα δ' εἰκότα γέννᾳ.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων 765
740 καλλίπαις πότμος ἀεί.
φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις στρ. δ'.
μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν,
τότ' ἢ τόθ', ὅταν τὸ κύριον μόλῃ,
745 νεαρὰ φάους κότον 770
δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον,
θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,

729. Ἐρινὺς Flor. Blomf., ut assolet.

730. ἐν τοῖς βροτοῖς vulg. de articulo omisso vid. ad v. 719.

731. Post ὄλβον male commate distinguunt Stanl. Glasg.

734. οἰζύν vulg., quod recte Pauwio auctore disyllabum fecerunt recentiores.

736. τὸ γὰρ δυςσεβὲς vulg., quod metro monente transposuerunt Pauw. Heath. Schütz. Blomf. vid. quæ ad v. 710. monita sunt.

739. ἢ δ' Stanlei. Glasg. Schütz. Blomf., γὰρ ferri non posse existimantes, sed vid. quæ ad v. 546. monuimus. cf. Herm. ad Vig. p. 846.

740. δὲ Glasg. Blomf.

741. Quæ sequitur stropha et antistropha pluribus vitiis scatet, quam quæ conjectura sanari possint, quare manum ubique abstinui.

744. ὅταν metro adversatur, quare ὁπόταν emendavit Pauw., quod receperunt Schütz. et Blomfield. εὖτ' ἂν proposuit Herm. ad Humboldt., qui in antistropha igitur τὰ χρυσόπαστ' ἰσόλα legere videtur. Sed nihil mutare ausus sum.

745. Vulgatam corruptam variis modis tentarunt interpretes: νεαρὰ φάους κότον Casaubon. νεαρὰ φάει κότον Heath. νεαρὸν φάεσι κότον Schütz. νέας βαφὰς κότου Seidler. de vera. dochm. p. 57. νεοβάφῃ κότου Herm. ap. Seidler. l. c. νεοφαῆ κότον Herm. ad Humboldt., quod ad librorum lectionem proxime accedit.

746. Blomf. τε ejici vult, et præterea ἀπόλεμον cum Stanleio et Abreschio; ἄμαχον omittit Farn.; sed neutrum abesse posse docet metrum antistrophici. τὸν autem recte in τὰν mutasse videtur Herm. ad Humb., ut habeat deinde ἰδομένας, quo referatur, neque mutatione egeat.

Digitized by Google

εἰδομέναν τοπεῦσιν.
δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν ἀντ. δ'. 775
750 δυςκάπνοις δώμασιν,
τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν
παλιντρόποισιν ὄμ-
μασιν λιποῦσ', ὅσια προςέβα, δύναμιν οὐ σέβου-
755 σα πλούτου παράσημον αἴνῳ· 781
πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ.

ἄγε δή, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',
Ἀτρέως γένεθλον,
πῶς σε προςείπω; πῶς σε σεβίζω, 785
760 μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας
καιρὸν χάριτος;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
προτίουσι, δίκην παραβάντες.
τῷ δυςπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν 790
765 πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προςικνεῖται·

748. εἰδομένας Casaub. Pears. Heath. Schütz. εἰδόμενον Pauw., sed nihil mutandum est, si ad τὸν δαίμονα refertur.

750. δώμασιν pro vulg. δώμασι Pauw. Glasg. Blomf. δυςκάπνοισι δόμοις Schütz., qui versus aliter distribuit, male.

752. χρυσόπαστ' ἰσθλὰ Farn.—ἴδιθλὰ conjecit Stanl., quod recepit Schütz., et omnino ἰσθλὰ corruptum videtur.

753. παλιντρόποις vulg., quod in παλιντρόποιοιν metri causa mutandum. Schütz. eadem de causa cum Pauw. et Heath. dedit λιποῦσ' ὄμμασιν, male.

754. ὄμμασιν item metrum postulat pro vulg. ὄμμασι. — προςέβα τοῦ vulg. προςέβα τοὔμπαλιν scribendum putavit Canter., sed nihil post τοῦ excidisse docet metrum; igitur ipsum illud τοῦ ex errore natum omisi; προςέβα autem in προςέβαλε mutari vult Hermannus, quod veri non est dissimile.

757. πτολίπορθ' reposuit Blomf., quod sine libris non licet.

759. σιβίζω Flor.

762. τὸ δοκεῖν εἶναι recte explicat Herm. ad Vig. p. 703.

763. παραβαίνοντες Farn.

764. δυςπραγίοντι ex Grotii emendatione Heath. Schütz. Lobeck. ad Aj. 427., metri causa ut putabant, sed hoc ipso metrum corrumpitur, δυςπραγοῦντι enim secundam longam habet, quod jam vidit Erf. ad Soph. Aj. 418. ed. maj.

765. δῦγμα Vict., sed δῆγμα ex Stob. p. 499. emendavit Stephanus, et sic legitur in Farn.

766. ἐφ' ἧπαρ, ut v. 421. πολλὰ γοῦν

Digitized by Google

καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
ἀγέλαστα πρόςωπα βιαζόμενοι.
ὅςτις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
770 οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτὸς,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
Ἑλένης ἕνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
775 κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος·
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θράσος ἀκούσιον
ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς, οὐδ' ἀφίλως 805
780 εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι.
γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

θιγγάνει πρὸς ἥκαρ. — προσιφικνεῖται Farn.; in parœmiaco offendisse videtur Triclinius, ut v. 763.

767. καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stob. l. c., unde Hermann. ad Humboldt. legendum censet νυκτὶ δὲ χαίρουσιν: *et lætantur, dum nocti similes sunt, vultu ad severitatem risu carentem composito.* Sed sensus hic non magis aptus est, quam comparatio cum nocte. Multo melius ex vulgata lectione: quemadmodum cum aliis gemunt, quamquam dolorem ipsi sentiunt nullum, ita lætari etiam cum aliis videntur (ξυγχαίρουσιν est dativus, quod Schützius non vidit), vultum, minime ad risum compositum, ridere cogentes.

768. ἀγέλας τὰ Stob.—De hiatu in fine versus v. Herm. El. metr. p. 373.

770. Post φωτὸς in Vict. Cant. plene distinguitur.

774. οὐ γὰρ ἐπικεύσω vulgat. metro labante, quare οὐ γὰρ ἐπικρύψω Pauw. Both. Blomf., sed melius videtur οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, quod proponit Buttler. Vulgatam male tuetur Doederl. spec. Soph. p. 20. locis aut corruptis aut minime aptis.

775. ἀπόμουσός σ'—οὔτ' εὖ rescribi vult Elmsl. ad Eur. Med. 102. sine causa, et recte improbante Herm. in *Classical Journal*, xlii. p. 339.

776. νομῶν scribi voluit Stanl. οἴακα mediam longam habere oblitus; neque causa est, cum νέμειν ita interdum pro νομᾶν ponatur, vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 367.

777. ἑκούσιον vulg., sed ἀκούσιον, quod metrum sensusque postulant, recte reposuerunt Canter. Casaub. Pauw. Glasg. Schütz.

780. πόνον ex emendatione Bothii Schütz. Blomfield., sed Schützius ipse in notis vulgatam bene explicat: *nunc vero feliciter defunctis non leviter nec sine benevolentia gratus est exhaustus militiæ labor.* τις autem, quod abest in Flor., quodque omittunt Humboldt. et Blomf., mihi quoque ejiciendum videtur.

781. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf.

Digitized by Google

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 810
785 δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
νόστου, δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
κλύοντες, ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς
ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως 815
790 ψήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
ἐλπὶς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ.
καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθήσκουσα δὲ
σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. 820
795 τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
τίνειν· ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
ἐπραξάμεσθα, καὶ γυναικὸς οὕνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσὸς, ἀσπιδηστρόφος λεὼς, 825
800 πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·

788. ἀνδροθῆτας in Glasg. 2. obelo notatum est, quare Blomf. ἀνδροκμῆτας reposuit; sed quamquam hoc vocabulum Æschylo usitatum est, non est cur illo non potuerit uti.

790. φθορὰς ψήφους ἔθεντο dictum est pro φθορὰς ἐψηφίσαντο, cf. Herm. ad Vig. 899. Porr. ad Eur. Phœn. 300. Seidler. ad Iph. Taur. 1061. Herm. ap. Seidl. ad Eur. Troad. 123. et in *Classical Journal*, xliv. p. 422. sq.

791. Hunc locum non intellexerunt editores. κεῖλος conjecerunt Stanl. et Casaubon. πληρουμένῳ dedit Schütz. πρὸς ἐμὶν χεῖρας Both., quod probant Voss. cur. Æschyl. p. 24. et Blomf. Sed nihil mutandum est: *ad alterum autem vasculum spes tantum accessit manus* (*calculum absolventem injecturæ*), *quod igitur non implebatur*, vel, *ita ut non impleretur*.

793. ζῶσι *florent*, *vigent*. v. Musgr. ad Soph. Œd. R. 485. Erf. ad Œd. R. 45.

796. χἀρπαγὰς conj. Tyrwhitt. et Orell. ad Isocr. p. 371. ὑπερκότους praeunte Heathio Blomfield.; neutro opus est, πάγας ὑπέρκοτοι sunt *insidiæ gravi ira structæ*.

797. ἐπραξάμεσθα Vict., quod correxit Stanl.

798. Ἀργεῖον sine causa obelo notavit Glasg. 2.

799. Schützius aut πόντιος ἵππου ἀσπιδηστρόφου πλείας scribendum, vel totum versum ejiciendum putat. Utrumque quam sit non necessarium, nemo non videt. Recte vidit Heathius hoc versu appositionem contineri vocabulorum Ἀργεῖον δάκος, quibus non equus ille Trojanus, sed Argivi ipsi designantur.—De forma ἀσπιδηστρόφος dubitans Blomf. ἀσπιδηφόρος mavult, sed non possunt librarii compositum insolentius in locum notissimi suffecisse. Attamen et ego cum Lobeckio ad Phryn. p. 683. de ἀσπιδηστρόφος dubito, quia, quod recte animadvertit Blomf., non solebant in

Digitized by Google

ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων,
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ' ἐς τὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων, 830
805 καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος,
ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον· 835
810 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται,
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν, στένει·
εἰδὼς λέγοιμ' ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι,
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. 840
815 μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·

his compositionibus η adhibere, nisi ubi syllaba brevis vitanda erat, quare ἀστιδοστρόφος verum videtur, quod præbet Farn., facile enim ex noto ἀστιδηφόρος librarii η recipere poterant.

801. ὑπερθορὼν Farn.

804. εἰς Blomf.—φρόνημ' δ' μίμνημαι legendum putat Schütz., ineptissime, quum vulgat. nihil offensionis habeat, si ita explicatur: *quod vero ad tuum erga me animum attinet, memini me audire*, etc.

805. ταῦτα vulg., quod Casaubono auctore correxerunt recentiores.—ξυνήγορον Glasg. Schütz. Blomf.

807. φθόνων Flor. ψόγου Stob. p. 223.

808. καρδίᾳ Casaub. Pears. Grot. in Excerpt. Blomf., sed accusativum satis tuentur loci, quos collegit Lobeck. ad Soph. Aj. p. 249. Reisig. ad Œd. Col. 1162.

809. πεπαμμένῳ vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

810. αὐτοῦ Elmsl. ad Heracl. 814., sed vid. ad Choeph. 109.

812. Colon post λέγοιμ' ἄν sustulerunt recentiores, ut εἰδώς ad sequentia tra-

hatur, præterea ὁμιλίας κάτοπτρον variis modis explicarunt. Schützius: *expertus enim dico, quod in eorum consuetudinem tanquam in speculum inspexi, eos, qui mihi maxime benevoli viderentur, nil nisi umbræ quandam imaginem esse.* Humboldt., qui post ὁμιλίας comma ponere, et hoc vocabulum pro accusativo habere videtur, hunc sensum expressit: *expertus dico* (*probe enim novi familiares meos*) *imaginem tantum et umbram fuisse*, etc. Orell. p. 202. κάτοπτρον nominativum esse vult: *ego, qui speculum fui amicorum meorum.* Sed malim cum Blomf. ὁμιλίας κάτοπτρον explicare *imaginem et speciem familiaritatis*, et sic retenta antiqua interpunctione sensus commodissimus hic erit: *expertus loqui possum; probe enim scio, speciem tantum familiaritatis umbræque imaginem fuisse eos, qui maxime benevoli videbantur.*

816. σειραφόρος vulg. σειρᾱφόρος Farn. idque ex Polluce vii. 24., ubi σειραφόρος ex Æschylo laudatur, restitui jubent Lobeck. ad Phryn. p. 645. et Blomf. Legitur eadem forma Eur. Iph. Aul.

εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ' ἄλλα, πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς,
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει, 845
820 βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον,
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἢ τοι κέαντες, ἢ τεμόντες εὐφρόνως,
πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. 850
825 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν, θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες, ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε, 855
830 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ', ἐμαυτῆς δύςφορον λέξω βίον,
τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. 860
835 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα
ἧσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαγλον κακὸν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις. 865
840 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν

225. et Aristoph. Nub. 1300. His auctoritatibus fultus, formam, quæ analogia caret, ejeci.

818. In Glasg. post θεοὺς non interpungitur, quod minus placet.

822. De διΐ cum dativo vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

824. πήματος τρέψαι νόσον vulg., sed νόσος πήματος nihil est, contra πῆμα νόσου dixit Soph. Philoct. 765. νοσούντων πήματα Eur. Suppl. 238. πῆμα ἄτης Soph. Aj. 363., palmaria igitur est Porsoni emendatio in Advers. p. 138. ed. Lips. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου, quam non potui non recipere cum Blomf.

833. Post βίον plene distinguitur in Glasg., et commate post Ἰλίῳ, haud recte.

834. ἰσ' Ἰλίῳ Farn.

837. ἡδονὰς vulg. κληδόνας ex conj. Stanleii recentiores omnes, quod verum esse docet v. 848.

838. Hunc versum recte explicat Schütz.: *alium venire, mala nuntion-*

Digitized by Google

ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος 870
845 πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω
χθονὸς, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβὼν,
ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων,
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης 875
850 ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παρασταθεῖ,

tem, *alium pejora afferre*, nam λέσχοντας δόμοις ad utrumque refertur.

841. ὠχετεύετο vulg., quod correxit Heath.

842. Facile emendari possit τέτρωτ' ἄν, sed abstinendum est; nondum enim scit Clytæmnestra, an non revera permultis vulneribus tectus sit. conf. Poppo prolegg. ad Thucyd. vol. i. p. 152.

843. ἐπλήθυνον Glasg. Blomf.

844. τ' ἄν vulg., quod sensu caret. γ' ἄν Abresch. Heath. Schütz., sed τἂν legendum esse perspicuum est, quod in apodosi post εἰ sæpius invenitur, ut Eum. 891. Soph. Aj. 451.

845 sq. Vexavit hic locus interpretes. Schütz. τὸν κάτω legit, et verba τὸν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονὸς τρίμοιρον parenthesi includit, aut v. 845. ejiciendum putat, neutrum profecto recte. Blomf. post λέγω interpungit, et χθονὸς χλαῖναν interpretatur cum Bothio et Voss. cur. Æschyl. p. 24. de sepulchro, corporis mortui indumento. Quod ut per se bonum sit, ferri non potest propter sequens μορφώματι, quod revera de pluribus corporibus viventibus sermonem esse indicat, neque hoc sensu comparatio cum Geryone satis apta foret. Jam si, ut vulgo, post χθονὸς interpungitur, χλαῖνα debet corpus significare, quod an alibi sic simpliciter dictum reperiatur, nescio; si χθονὸς χλαῖνα conjungitur, corpus vocatur *involucrum terreum*, id quod recentioribus poetis usitatius sane est, quam Græcis. Utut sit, sensus hic esse debet: *Si vero tot mortes obiisset, quot multiplicabant rumores, posset, tanquam alter Geryon tricorpor, sæpius sibi triplex in terra (nam quod sub terra est Geryonis corpus, non dico) corpus contigisse gloriari.* Nam πολλὴν τρίμοιρον χλαῖναν significat corpus triplex, quod non semel, sed sæpius ei contigit, nam sæpius quam ter mortuus esse dictus est; sic mox v. 849. πολλὰς ἀρτάνας ἔλυσαν *sæpe laqueum solverunt.* Sept. Theb. 6. Ἐτεοκλέης ἂν πολὺς ὑμνοῖτο. Quod vero addit, se non de tricorpore umbra Geryonis loqui, quæ apud inferos sit, id non otiosum est, sed ad invidiam removendam et ad sustentandam eam, quam præ se fert, amoris speciem, comparatum. Quum enim Agamemnonem cum Geryone comparet, fieri possit, ut aliquis de Geryone apud inferos habitante cogitet eumque cum Agamemnone mortuo conferat, quare subjicit: longe absit, ut de Agamemnone mortuo loquar. Sic enim οὐ λέγω adhibetur, si quis significare vult, se abominari quod mali ominis esse possit, ut Eum. 869. Soph. Electr. 1467.

850. εἰλημμένης Stanlei., sed alterius formæ exempla habet Elmsl. ad Eur. Bacch. 1100. λιλημμένη suspicatur Schütz. male. Melius foret λιλιμμένης, quod conjicit Blomf., sed neque hoc necessarium.

Digitized by Google

ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτον εὐμενὴς δορύξενος 880
855 Στρόφιος ὁ Φωκεὺς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταῤῥίψειεν, ὥςτε σύγγονον
βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
860 τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών.
ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω,
τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας 890
865 ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωὔσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ' ἀπενθήτῳ φρενὶ, 895
870 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε, τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στύλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρὶ,

853. μὴ δὴ Blomfield. contra sensum.
856. τὸν δ' Canter. Stanlei., sed τόν θ' recte Vict. et recentiores.
857. Post κίνδυνον male in Vict. plene distinguitur.
858. βόλον voluit Canter. καταῤῥίψειν Abresch., neutro opus est. Sed male Blomfield. explicat: *si consilium inirct, cum, qui cecidit, magis conculcandi, quemadmodum mos est hominibus.* Nam quomodo βουλὴν καταῤῥίπτειν possit esse *consilium inire*, non video. Sub βουλὴ illi intelligi videntur, qui absente Agamemnone imperium tenent, iique sunt πεσόντες, si Agamemnon mortuus est. Infinitivum autem λακτίσαι a σύγγονον pendere, perspicuum est.—ξύγγονον Schütz.
860. κατεσβήκασιν Flor.
863. ὄμμασι Glasg. Blomf.—πλαβὰς Flor.
865. λαμπτηρουχίαι ἀτημέλητοι non sunt: *signa per incuriam non exhibita*, quod cum Heathio putat Blomf., sed signa, quæ negligebantur, i. e. non incendebantur, quia incendendi causa nondum aderat; non igitur de incuria custodum queritur, sed de longa mariti absentia, quæ prohibuerit, quominus faces incenderentur.—ὀνείρασι Glasg. Blomf.
871. In Vict. Cant. post ναὸς comma ponitur, quod post πρότονον ponendum esse vidit Canterus, quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomf.
872. στύλον Flor.

Digitized by Google

καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰςιδεῖν ἐκ χείματος, 900
875 ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖςδέ τοί νιν ἀξιῶ προςφθέγμασιν,
φθόνος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεσθα· νῶν δ' ἐμοὶ φίλον κάρα, 905
880 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
τὸν σὸν πόδ', ὦ ναῦ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαὶ, τί μέλλεθ', αἷς ἐπέσταλται τέλος
πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν;
εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος 910
885 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη.
τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ· 915
890 μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
ἄβρυνε, μηδὲ, βαρβάρου φωτὸς δίκην,

873. In καὶ offendit Blomf., qui aut γῆν ἐκφανεῖσαν aut γαῖαν φανεῖσαν legendum aut versum ejiciendum putat. Sed videtur illud καὶ negligentiæ cuidam poeticæ tribuendum esse.

876. Hunc versum post sequentem collocavit Schütz., ejiciendum putat Blomf., sed recte locum suum tenet, causam enim continet, quare istis gaudii et amoris nominibus Agamemnonem cumulaverit.

877. τοιοῖςδε τοίνυν ἀξιῶ vulgat. τοίοις σε τοίνυν ἀξιῶ Casaubon. Stanl. τοιοῖςδε τοίνυν σ' ἀξιῶ Pauw., sed recte τοιοῖςδέ τοί νιν Schütz., quod receperunt Glasg. Blomf., ita enim de Agamemnone locuta erat, ut tertia persona uteretur.— ἀξιῶ *honoro*, vid. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 918.

881. ἄναξ vulg., quod metro postulante correxerunt Pauw. et Heath.— πορθήτορος emendavit Valcken. ad Eurip. Phœn. v. 854., sed poetico more ad pedem transfertur, quod de Agamemnone dicendum erat.

883. στορνύναι vult Elmsl. ad Eur. Med. 1209., male.

885. εἰς Blomf.—Post ἄελπτον comma poni vult Voss. cur. Æsch. p. 24., quo sensus pessumdatur.

887. ξὺν Schütz.

893. βαρβάδου Flor.

Digitized by Google

χαμαιπετὲς βόαμα προςχάνῃς ἐμοὶ, 920
895 μήδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούς τοι τοῖςδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν
βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. 925
900 χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν,
θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίσαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ. 930

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

905 καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; 935

894. βόημα Flor. Farn.

897. γὰρ pro δὴ Etymol. M. p. 486.

900. ποδοψήστρων δ' ἰμὴ τῶν Schütz., sed τὰ ποικίλα absolute est dictum de variegatis tapetibus, ut mox v. 910. cf. Theocrit. xv. 78. Aristophan. Plut. 1199. Phot. s. v. ποικίλον, quos laudat Blomf.

904. In εἰ ἄν offendit Blomf., qui ex Farn. recepit ἄνευ θάρσους; sed ita supra v. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στράτος. Eur. Androm. 771. εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον, ἀλκὰς οὐ σπάνις εὐγενίσταις. Phœn. 736. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προςβάλοιμ' ἂν ἐκ λόχου conf. Herm. ad Viger. p. 830. Sensus igitur erit: *si omnia sic perficere possim, bono animo ero.* In quo non video, quomodo nimiam parumque decoram Agamemnonis fiduciam invenire potuerit Reisig. *de vi et usu ἂν particulæ*, p. 107., qui propterea legi jubet: *εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἂν εὐθαρσὴς ἐγὼ*, duriore optativi εἴην ellipsi admissa.

906. διαφθεροῦσ' ἰμοὶ conjecit Porson. Advers. p. 138. edit. Lips., probante Blomfield., sed γνώμην διαφθείρειν est *sententiam in pejus mutare*, ut Eur. Med. 1051. χεῖρα δ' οὐ διαφθεῶ. Hecub. 602. φύσιν διέφθειρε. Hippol. 389. ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ συγχάνω φρονοῦσ' ἐγὼ, οὐκ ἴσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν ἔμελλον.

907. εὔξω Blomf.—Idem in ηὔξω ἂν offendens, interrogationem sustulit, ut sit: *Vovisses hæc ita facere, si aliquid metuisses*, inepte. Ἂν non ad εὔξω, sed ad infinitivum ἔρδειν trahendum est.

909. δοκῇ hoc et sequente versu Vict.

Digitized by Google

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

910 ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον - - - -

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. 940

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

915 τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος πρόδουλον ἔμβασιν ποδός, 945
920 σὺν ταῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν, θεῶν

Cant., quod correxerunt Schütz. Glasg. Blomf. Corruptum est a librariis, qui putabant ἂν δοκῇ jungendum esse, neque intelligebant, ἂν hoc versu ad omissum ποιῆσαι, sequente ad βῆναι pertinere; sæpe in hac re peccarunt librarii, ut Plat. Alcib. i. p. 105. A. 126. B. Alcib. ii. p. 138. C. ubi vid. Buttmann. cf. Bökh. ad Plat. Minoem. p. 142. Schæfer. melet. crit. p. 60.

911. αἰδεσθῆς Farn. αἰδεσθῇς Casaubon. Pears. Pauw. Blomfield., sed oratio est interrupta.

913. Interrogationis notam in fine versus habet Vict.

916. τῆσδε Stanlei. Both.—δήριος pro adjectivo habent Pauw. et Humboldt. δήριος Bothius. τήνδ' ἀδήριτος Buttl. Omnino nemo hunc versum satis apte explicavit, præcipue collocationem vocabulorum καὶ σὺ et voc. τήνδε omnes neglexerunt; nam quod Blomf. dicit: *tune adeo victoriæ appetens es, ut vel hujusmodi victoriam contentionis plurimi facias*, id verbis non inest. Nisi quid vitii latet, non alius sensus esse potest, nisi hic: *num tu quoque ejusmodi victoriam amas?* i. e. ut vinci te patiaris, nam τήνδε ad nihil referri potest, nisi ad τὸ νικᾶσθαι. Genitivus δήριος, nisi quis Ionicam formam improbat, nihil offensionis habet, v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1152.

917. μέν τοι Blomfield. sine causa.

919. πρόδουλος ex emendatione a Stanleio commemorata Blomf., male; poetice ἀρβύλαι vocantur πρόδουλος ἔμβασις ποδός.—Punctum, quod in fine versus vulgo ponitur, recte sustulerunt Humboldt. et Blomf.

920. ξὺν Glasg. καὶ Flor.—τοῖς δὲ vulgat. ταῖσδε Heath. Schütz. Blomf.

Digitized by Google

μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτως· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς 950
925 τήνδ' ἐςκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς,
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προςδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
αὐτὴ δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέστετο. 955
930 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα, πορφύρας πατῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔστιν θάλασσα,—τίς δέ νιν κατασβέσει;—
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
πηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς. 960
935 οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην,
δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,

921. βάλῃ Blomf., quod a nemine repositum esse miratur; sed nullam video mutandi causam, nam quamquam Eur. El. 900. legitur μή μί τις βάλῃ φθόνῳ, non ideo nostro loco idem est reponendum; ibi enim alius est sententiarum nexus.—De hac dictione φθόνος με βάλλει cf. Markl. ad Eurip. Iph. T. 1200.

922. σωματοφθορεῖν ita explicare conatur Voss. cur. Æschyl. p. 24., ut σῶμα de tota familia accipiendum dicat, quod vix probandum est. στρωματοφθορεῖν Casaubon. Stanlei. Glasg. 2. Buttler. δωματοφθορεῖν Schütz. Humboldt. Blomf. Vulgata vix sana, correctio autem incerta est, Schützio tamen magis assentior.—τόσιν Vict. Canter.

924. τοῦτ' οὖν, vel καῦτ' οὖν scribendum putat Schütz., et fatendum est, genitivum τούτων, quem Pauw. omisso περί explicat, habere aliquid offensionis. —οὕτω Flor. Farn. Glasg.

928. αὕτη Both. Blomf., quod non displicet.

930. καθίσταμαι var. lect. ap. Schol. κατίσταμαι Farn.

931. δόμους Flor.

933. εἰς ἄργυρον vulg. ἰσάργυρον egregia est emendatio Salmasii Exerc. Plin. p. 418. E., recepta a Glasg. Schütz. Blomf.

935. Vulgo post ἄναξ punctum ponitur, quod post ἔχειν recte collocarunt Glasg. Blomf., sed iidem οἴκοις dederunt, Blomfield. etiam οἴκῳ — τῷδε malit, sed nulla mutatione opus est, si ad ἔχειν, ut sæpe, ὥστε suppletur.

937. διμάτων vulg., quod correxit Canterus.

939. μηχανωμένης vulg., corruptum

Digitized by Google

ψυχῆς κομίστρα τῆςδε μηχανωμένη. 965
940 ῥίζης γὰρ οὔσης, φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών·
ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς 970
945 οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως στρ. ά. 975
950 δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
μαντιπολεῖ δ' ἀπέλευστος ἄμισθος ἀοιδά·
οὐδ', ἀποπτύσας δίκαν
δυςκρίτων ὀνειράτων, 980
955 θάρσος εὐπιθὲς ἵζει

propter vicina ψυχῆς τῆςδε; correxit Stanl., quem sequuntur Glasg. Schütz. Blomfield.

940. εἰς Blomfield.

941. ὑπερτείνασα Flor. ὑπερτείνουσα Casaub. Stanl. Blomf. male, quum præcesserit aoristus ἵκετο.

943. δόμοις pro μολόν Schütz. μολόν Blomf. διερμαίνει μολόν Voss. cur. Æsch. p. 25. Sed nihil mutandum, sensus enim est: *quum tu domum redis, rediens* (i. e. *ipso tuo reditu*) *æstivum fervorem adfers.* Qui sensus quum exprimendus et μολόν repetendum esset, non poterant non poni genitivi, quamquam ad subjectum referuntur. Igitur hoc non eget quidem h. l. negligentiæ excusatione, quæ in aliis locis observari potest, quos collegit Matthiæ Gr. gr. p. 818. Walch. emend. Liv. p. 74. Poppo Prolegg. in Thucyd. i. p. 119.

944. Ζεύς σ' Farn. Vict., sed σ' deleverunt Pauw. Heath. Glasg. 1. Schütz. Blomf. Ζεύς γ' Glasg. 2., idque recepi, intelligi enim non potest, quomodo illud σ' irrepserit.

946. ἐπιστρεφωμένου Flor. ἐπιστροφωμένου Farn.

948. μέλῃ Flor.—δί τί σοι vulg. δίσοι Flor. δί σοί τι Pauw. Schütz. δί τοι σοὶ Farn. Glasg. Blomf., quod verum puto.

950. δῆγμα conjecit Stephanus. δεῖμα Casaub. Stanl., quod receperunt Schütz. Humboldt. Blomf., sed vulgatum δεῖγμα recte tuentur Pauw. et Voss. cur. Æschyl. p. 27. Significat *ostentum illud, quod semper oculis obversatur*, et cum hoc bene convenit καρδία τερασκόπος, *animus, qui ex ostento illo mala auguratur.*

953. ἀποπτύσαν Casaub. Pauw. Glasg. Blomf., sed ἀποπτύσας est nominativus absolutus, quem jam sæpe observavimus, pro ἀποπτύσαντος ἐμοῦ.

955. ἵξει vulg. ἥξει Schütz. ἵζει Casaub. Abresch. Glasg. Blomf., quod probo.

φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
πρυμνησίων ξυνεμβόλοις
ψαμμίας ἀκάτας παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον 985
960 ὦρτο ναυβάτας στρατός.
πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων ἀντ. ἀ.
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν.
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐριννύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν 990
965 θυμὸς, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει
πρὸς ἐνδίποις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ. 995
970 εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι

956. ἐπὶ Farn., quod ex conjectura reponi voluerunt Stanl. et Herm. ad Humboldt., qui præterea ξυνεμβολαῖς et παρήβασιν scribendum censet, et verbum hoc activo sensu accipere videtur. Reliquis non mutatis pro παρήβησιν Pauw. πάρβησιν scripsit, Schütz. et Both. ex Heathii conjectura πάρηψιν. Sed plura h. l. corrupta, nam ξυνεμβόλοις nihil est, quare Schneiderus in Lex. ξυνεμβολαῖς scribi jussit, quod recepit Both., qui præterea ψαμμίαις dedit; ξὺν ἐμβολαῖς conjecit Casaubon. ξὺν ἐμβόλοις Stanl. Abresch. Pauw. Deinde ἀκάτας, cujus loco Flor. ἀκάτα habet, non alibi exstat, et quamquam cum Both. et Blomf. in ἀκάτους mutaveris, non video, quid sint ψαμμίαι ἄκατοι. Adjectivum ψαμμίας videtur ἀκτὰς poscere, idque suspicatus est Tyrwhitt. Totum locum ita legendum putat Blomf.: χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαὶ ψαμμίαις ἀκταῖς παρήβησαν. Mihi quidem, si quid conjectura assequi licet in loco corrupto, de quo eo difficilius est judicium, quod et antistrophicus v. 970. corruptus est, minore mutatione ita legi posse videtur: χρόνος δ', ἐπὶ πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς ψαμμίας ἀκτὰς παρήβησεν, diu est, ex quo simul cum funibus littori arenoso inhærentibus consenuit exercitus, ut ab ἐμβολαῖς duplex genitivus pendeat.

961. ἀπ' ὀμμάτων meis oculis, ut Soph. Œd. Col. 15. Eur. Med. 211.

963. τόνδ' vulgo. τὸν δ' Schütz. Glasg. Blomf.—ὅπως Farn. Vict. Cant. ὅμως ex vera Stanleii emendatione recentiores.

964. Ἐριννὺς Vict. Cant. Ἐριννύος, quod metrum et sensus postulat, Glasg. Schütz. Blomf.

967. οὔτι vulg. οὔτι metro exigente Casaubon. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf.

968. ἐνδίποις δὲ φρεσὶν scribi vult Schütz., ne copula absit, sed κέαρ κυκλούμενον sunt nominativi absoluti pro genitivis.

970. Vulgatam, quam exhibui, corruptam esse, perspicuum est. τι in τοὶ mutari vult Pears., in τοῦ' Pauw. Heath. Schütz., in τάδ' Stanl. Pors. Advers. p. 138. ed. Lips. In Flor. legitur εὔχομαι δ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, unde Blomf. dedit εὔχομαι τάδ' ἐξ ἐμᾶς ἐλπίδος, sed certi aliquid eo minus constitui potest, quum et strophicus corruptus sit.

Digitized by Google

ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν,
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.
μάλα γάρ τοι τᾶς στρ. β'.
πολλᾶς ὑγιείας
975 ἀπόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ * *
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν * * *
* * * ἄφαντον ἕρμα. 1000
980 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄπνος βαλὼν,
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν, 1010
985 οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ
ἐξ ἁλόπων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον. 1015

971. ψυθη Vict. ψιυδῆ Pauw. ψύθη Steph., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomf.

973. Strophæ initium in vulgata lectione, quam exhibuimus, corruptum est. μάλα γί τοι δὴ τᾶς Farn. τοι in τὸ mutarunt Schütz. Buttler. Blomf., sed neque sic versus antistrophico respondet, quem propterea violentius mutare coacti sunt. μάλα γὰρ οὖν τὰ πολλὰ τᾶς ὑγιείας suspicatur Lachmann. de chor. syst. p. 60., sed facilius foret μάλα γί τοι τὸ τᾶς, ut γὰρ ex γι natum, τὸ a præcedente τοι absorptum sit.

974. ὑγιείας penultimam corripere recte observat Lachm.

975. ἀχάριστον legendum putat Schütz., quod receperunt Both. et Humboldt., sed damnari vulgata non potest, quum sensus propter incertam versus præcedentis lectionem non perspicuus sit.—Deesse aliquid in fine versus, docet antistrophici metrum: νόσος μογερὰ conjecit Lachm., νόσος γὰρ ἀεὶ Blomf., qui ita etiam metro succurri posse dicit, ut omittatur πάλιν v. 992., quod abest in Farn. Res incerta est.

978. Lacunam hic esse, docent antistrophici. Schützius, qui in antistropha verba ἐπ' εὐλαβείᾳ omisit, ante ἀνδρὸς unum vocabulum, fortasse πολλάκις, excidisse putat, et ἔπεισ' scripsit.

980. καὶ πρὸ μὲν τῶν χρημάτων κτησίων ὄγκον βαλών emendavit Schütz., quod probant Buttler. et Humboldt., neque displicet, nam etiamsi cum Casaubon. et Blomf. ὄπνος βαλών pro genitivis absolutis ὄπνου βαλόντος positum accipitur, tamen quomodo illud τὸ μὲν πρὸ χρημάτων explicandum sit, non video.

983. γόμος suspicatur Blomf. male.

985. οὐ δ' Glasg. male.

987. πάξ ἁλόπων Flor.

Digitized by Google

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόνθ' ἀντ. β'.
990 ἅπαξ θανάσιμον
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ 1020
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
995 Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν, 1025
προφθάσασα καρδία
1000 γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
θυμαλγής τε, καὶ οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ 1030
καίριον ἐκπολυπεύσειν,
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1005 εἴσω κομίζου καὶ σύ· Κασάνδραν λέγω·

989. πεσόνθ' sensu caret, quare πεσόν γ' ἅπαξ Casaub. Pears. πεσὸν ἅπαξ Pauw. Blomfield., quod nescio quomodo strophico respondere velit. Schütz. propter strophicum a se mutatum violenta transpositione ita dedit: τὸ πεσὸν δ' ἅπαξ ἐπὶ γᾶν προπάροιθ' ἀνδρὸς θανάσιμον, nec tamen responsionem video. Mihi quidem certissimum videtur vocabula πεσόνθ' ἅπαξ ita transponenda esse:

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ
πεσὸν θανάσιμον

hinc illud ὁ, quod ex sequente vocabulo male adhæsit voci πεσόν.

991. τίς τ' ἀγκαλέσαιτ' omisso πάλιν Farn.

993. οὐ δὲ τὸν ὀρθοδαῆ τοὺς φθιμένους ἀνάγειν Ζεὺς αὖτ' ἔπαυσεν; Schütz. omisit enim verba ἐπ' εὐλαβείᾳ γε, quæ vulg. post ἔπαυσεν leguntur, cum Cantero et Casaubono, eadem uncis includit Glasg. Sed ex Scholiastæ verbis: τὸν Ἀσκλήπιον γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἱππόλυτον, ὅτι μὴ βλαβῆναι, intellexit Herm. ad Humboldt. scribendum esse Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ, quod cum Blomf. recepi, succurrunt enim et codd., nam Flor. omittit γε, in Farn. autem legitur ἐπ' ἀβλαβείᾳ γε. Illud ἂν autem, quod sensu postulante post Ζεὺς insertum est, facile propter sequens αὖτε excidere potuit. Sensus hic est: *neque*, si Dii vellent mortuos reviviscere, *Jupiter eum, qui rem bene perspectam habet* (Æsculapium), *prohibuisset, quominus mortuorum aliquem ad integritatem reduceret.* Ad τῶν φθιμένων enim τινὰ supplendum est, de qua ellipsi v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1036. ed. min. Neque opus est cum Blomf. verba ἐπ' ἀβλαβείᾳ post ἀνάγειν collocare.

1002. Verba θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν omittit Farn.

1005. ἀμηνίτους ex Aurati emenda-

ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα 1035
δούλων, σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆςδε· μηδ' ὑπερφρόνει.
1010 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι, καὶ ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆςδ' ἐπιῤῥέποι τύχης, 1040
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.
οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
1015 ὠμοί τε δούλοις πάντα, καὶ παρὰ στάθμην,
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. 1045
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων,
πείθοι' ἂν εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1020 ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ, χελιδόνος δίκην,
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. 1050

ΧΟΡΟΣ.

ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.

tione Schütz. sine causa, sed adverbium neque significat *cum benevolentia erga nos*, quod voluit Wunderl. obss. critt. p. 152., neque *absque nostra ira, absque dominorum sævitia*, quod putavit Buttler., sed *sine ira erga te*, quod sc. ἀρχαιοπλούτων ædibus te tradidit.

1011. Post πραθέντα vulgo commate interpungitur, quod recte sustulerunt Schütz. Glasg. Blomf. τλῆναι cum participio jungendum est, cujus constructionis exempla habet Wunderl. obss. critt. p. 152. sq.—θίγειν vulg., quod in θιγεῖν recte mutarunt Glasg. Blomf.—τλῆναι δουλείας μάζης βίου habet Flor.

1014. οἱ vulg., quod ex Stanleii voluntate correxerunt Schütz. Blomf.

1016. ἥκεις volunt Casaubon. Stanl. Pauw. Buttler., sed præsens præstat.

1019. πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο, ut infra v. 1365. χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτ', ἰγὼ δ' ἀστύχοιμι. Ad ἀπειθοίης autem non opus est ἂν ex præcedentibus repeti, quod vult Blomf., quum ἴσως vicem ejus sustineat, ut Suppl. 707. ἴσως γὰρ ἥ κόρυξ τις ἢ πρίσβυς μόλοι. Eurip. Iph. T. 1025. τὰ δ' ἀλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς.

1021. Schütz. legendum putat βάρβαρον φρενῶν ἔσω κεκτημένη, λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Buttlerus post λέγουσα comma poni vult, ut ad Cassandram referatur. Sed ἔσω φρενῶν λέγουσα est *ita loquens, ut intelligat*.

1022. εἴσω Blomf.—πείθῃς legi jubet Elmsl. in *Edinburgh Review*, 1811. N. xxxvii. p. 81. male.

Digitized by Google

πείθου, λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρη θρόνον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1025 οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός, 1055
ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴτι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.
1030 εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΧΟΡΟΣ.

ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τορεῖν 1060
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
1035 ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει· χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. 1065
οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
1040 ἴθ, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον,
εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. στρ. ά. 1070

1024. *πεθοῦ* Blomf. ut solet.

1025. *θυραῖαν* Vict. Glasg. Schütz. perperam, nisi forte *θυραῖον* legendum est, ut Soph. El. 305. Eur. Alc. 821. Omnino autem *θυραίαν* cum *τήνδε* jungendum, et ad Cassandram referendum est, non ad Clytæmnestram, quod putat Blomf.

1037. Hoc versu desinit lacuna in Med. Guelph. Ald. Rob. Turn.—*ἐξ ἀφρίζεσθαι* Ald.

1038. *ῥίψας* Turn.—*ἀτιμασθήσομαι* Farn. Vict. Stanl. Schütz. *ἀτιμιστρή-σομαι* Rob. *ἀτιμωθήσομαι* Guelph. Aldin. Turn., quod cum Glasgov. et Blomf. prætuli.

1039. *ἐπιπτείρω* Guelph. Ald.

1040. *ἴσθ'* Vict. Cant. Stanl., sed *ἴθ'* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.—*ἐρημώσας* Ald.

1041. *ἴκουσ'* Ald. Turn. Vict. *εἴκουσ'* Rob. ex Sophiani emendatione et sic recentiores recte.—*ἀνάγκῃ τῇδε* Ald. *ἀνάγκῃ, τῇ δὲ* Turn.—*καὶν ἴσον* Guelph. *καὶ νίσον* Ald.

1042. et 1046. *ὀτοτοτοῦ* Flor. *ὀτοτοτοῖ*

Digitized by Google

ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
1045 οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥςτε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ δᾶ. ἀντιστρ. ά.
ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον. 1075

ΧΟΡΟΣ.

ἡ δ' αὖτε δυςφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προςήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1050 Ἄπολλον, Ἄπολλον,
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. 1080

ΧΟΡΟΣ.

χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1055 Ἄπολλον, Ἄπολλον, ἀντ. β'.
ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός.

Farn. et sic Blomf.—πομποῖ δᾶ Flor. Farn.—ὀτοτοῖ, ὀτοτοῖ vult Blomfield. sine causa. Idem πόπου dedit, sed ποποῖ non est Deorum invocatio, sed interjectio dolorem exprimens.

1043. et 1047. Ἄπολλον, Ἄπολλον Farn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed ὄπολλον ὄπολλον Guelph. Ald. Rob. Turn. ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον Med., quod recepi. ὦ 'πολλον ὦ 'πολλον Blomf.

1044. ἀνωλόλυξας legendum suspicatur Steph., et sic legitur apud Schol. ad Eurip. Phœn. 1026., sed ἀνωτότυξας refertur ad Cassandræ exclamationem ὀτοτοτοῖ.

1049. προσήκοντ' ἰυγγόους Ald.

1051. ἀγυιᾶν τ' Turn. Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed quid illud τι sibi velit, nemo dixerit. ἀγυιᾶ τ' Med. ἀγυιάτ' Flor. ἀγυιάτ' Farn. ἀγυιά τ' Aldin. ἀγυιᾶτα Rob., unde recte ἀγυιᾶτ' Herm. El. metr. p. 265. et Blomf. Ἀπόλλων ἀγυιάτης commemoratur a Steph. Byz. s. v. Ἀγυιά.

1052. ἀπώλεσας Ald.—Similem in vocabulis Ἀπόλλων et ἀπολλύναι lusum habet Euripides Phætonte laudatus ab Elmsl. ad Eur. Bacch. 508.—De οὐ μόλις v. Herm. ad Vig. p. 788.

1053. χρέειν Guelph. Aldin. κλάειν Turn.—αὐτῆς Aldin. Rob.

1054. παρ' ἴν Med. Aldin. Turn. παρὶν Vict. παρὸν Farn. Rob., sic conjecit Stanl. et dederunt Pauw. Glasg. Sed recte Schütz. emendasse videtur περ ἴν, quod recepit Blomf.

1056. ἀγυιᾶν τ' vulg. ἀγυιά τ' Med. Ald. ἀγυιᾶ τ' Rob. ex emendatione Sophiani, in cod. enim invenit ἀγυιάτ'. Vid. ad v. 1051.

Digitized by Google

ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην; 1085

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς,
ἐγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1060 ἆ, ἆ.
μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα στρ. γ'.
αὐτοφόνα κακά, κἀρτάναν,
ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον. 1090

ΧΟΡΟΣ.

ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
1065 εἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

1057. ἆ Rob.—ποῖ ποῖ vel ποῖ δὴ pro ἆ ποῖ legi vult Elmsl. in Museo crit. Cantabr. vi. p. 306. sine causa.

1058. εἰ σύ. τὸ, μηδ' ἐννοεῖς Flor. εἰ. τόνερ μὴ δ' ἐννοεῖς Farn.

1059. του pro σου Rob.—κἄστα δ' οὐκ Flor.

1060. Interjectiones ἆ ἆ, quæ in Farn. Vict. absunt, omiserunt recentiores, sed leguntur in Med. Ald. Rob. Turn., indeque restitui. ἰὴ ἰὴ Guelph. ex frequente litterarum α et ιυ confusione. ἆ, ἆ Blomf.

1061. ξυνίστορα vulg., quod in συνίστορα metri causa mutarunt Pauw. Glasg. Blomf., et sic Flor.

1062. Versus hic antithetico non respondet, quare αὐτόφονά τι κακὰ scribi voluerunt Pauw. et Herm., καὶ ἀρτάναι Lachm. de chor. syst. p. 105., in antistrophico τὰ βρίφη Blomf., quorum quum unumquodque verum esse possit, neque alterum altero magis sit verisimile, nihil mutare malui. — αὐτόφονα vulg. αὐτοφόνα Rob. Flor., quod recte recepit Blomf.—κἀρτάναι vulg. κἀρτάνας ex emendatione Stanleii et Casauboni Schütz. Blomf., accusativum enim poscit adjectivum συνίστορα, cf. Erf. ad Soph. Ant. 783. ed. min., sed facilior mutatio est κἀρτάναν, quum notum sit, quam sæpe ν et ι in codd. confundantur, cf. Seidl. ad Eur. Troad. 206., neque sensus pluralem postulat. Displicet ratio Lachmanni, qui, puncto post οὖν posito, συνίστορα, ut reliqua omnia, pro nominativis habet.

1063. σφάγιον Ald. Rob. Vict., sed σφαγεῖον Turn., quod metri causa recentiores recte receperunt. — πέδον Pears. Schütz. Humboldt., quod propter copulam καὶ ferri non potest, quamquam fatendum est, adjectiva in ηριος semper fere activam vim habere; nam quæ contra afferri posse videantur, λυστήριον λύσημα Soph. Trach. 551. ἰκέσιον σωτήριον Soph. Œd. Col. 477. πλαδόνος σωτήριοι Choeph. 498. πλοῦτον λυστήριον Choeph. 806., ea omnia, si accuratius adspexeris, activa esse invenies. Tantum στέρημα σωτήριον Choeph. 234. et σωτήρια τράγματα Agam. 632. possunt quodammodo passiva vi prædita videri.

1064. εὔρειν Vict. Stanl. Schütz. εὕρειν Blomf. εὔρειν etiam Med., sed deleto ν suprascriptum est ς antiqua manu. εὔρις Guelph. Ald. Rob. Turn., unde propter majorem librorum auctoritatem et quia forma est rarior, cum Glasg. εὔρις scripsi.

1065. ματεύει Med. Guelph. Ald. Rob. ματεύει Vict. Stanl. Glasg. Schütz., sed ματεύειν rectissime Turn., retento ν, quod et meliores libri habent, sed loco suo motum, idque cum Blomfield. revocavi.—ὧν ἂν εὑρήσει Med. ὧν ἂν εὑρήσῃ Guelph. Rob. ὧν ἂν εὑρήσῃ Ald. ὧν ἂν ἀνευρήσει Turn. ὧν ἐφευρήσει

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

μαρτυρίοισι γὰρ τοῖςδ' ἐπιπείθομαι· ἀντ. γ'.
κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς,
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. 1095

ΧΟΡΟΣ.

ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι,
1070 ἦμεν, προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ ποποῖ, τί ποτε μήδεται; στρ. δ'.
τί τόδε νέον ἄχος μέγα
μέγ' ἐν δόμοισι τοῖςδε μήδεται κακὸν 1100
ἄφερτον φίλοισιν, δυςίατον· ἀλκὰ δ'
1075 ἐπὰς ἀποστατεῖ;

ΧΟΡΟΣ.

τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Vict. Stanlei. Schütz., sed ὧν ἀκουήσει unice verum esse collatæ inter se meliorum librorum lectiones facile docent, idque cum Glasg. Blomf. dedi.

1066. Antistrophæ etiam ἄ, ἄ præmisit Blomf., sed quum h. l. in libris non exstet, omisi, neque ad responsionem necessarium videtur, cum ejusmodi exclamationes extra versum poni soleant.—μαρτυρίοις γὰρ vulg. μαρτυρίοις μὲν γὰρ Flor. μαντείοις γὰρ οὖν Abresch., sed μαρτυρίοισι γὰρ recte Pauw., quem sequuntur Glasg. Blomf.—τοῖςδε πιστεύθομαι Flor. Ald. Rob. τοῖςδε πείθομαι Turn. Vict. Stanl. Schütz. repugnante metro. τοῖσι δ' ἰστιπείθομαι Glasg. 1., sed τοῖςδ' ἰστιπείθομαι recte Abresch. Glasg. 2. Blomf.

1067. Accusativi, qui sequuntur, sunt absoluti, pro genitivis. v. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693.—τὰ βρέφη Ven. Flor., quod metri causa recepit Blomfield. vid. quæ ad v. 1062. monita sunt. —Comma, quod vulgo post βρέφη ponitur, recte sustulit Schütz., σφαγὰς enim a Κλαιόμενα pendet.—σφαγάς τε Rob.

1069. s. ἦ μὲν—ἦ μὴν Guelph. Farn. Ald. ἦμεν—ἦμεν Rob. ἦμεν—ἰὴ μὴν Turn. ἦμεν—ἦμεν Vict. ἦ μὴν—ἦσμεν Glasg. Blomf. ἦσμεν—ἦσμεν Schütz. Humboldt., sed non est cur tantum a libris discedatur, quum ἦμεν—ἦμεν bonum sensum præbeat.

1070. μαστεύομεν Schütz. contra librorum omnium auctoritatem sine causa.

1071. ἰὼ hic et in antistrophico bis posuit Blomf., sine causa.—ποποῖ Blomf. ex Rob. Ven. Farn., ut v. 1042.—Post ποποῖ Rob. Chori personam ponit. —μήδεσθαι Ald.

1072. ἄχθος vulg. ἴχθος Casaub. Pears. ἄγος Both. Schütz. ἄχος Flor. Farn. Seidl. de verss. doclim. p. 161. Blomf. recte. Θ ex sequente Ο natum est.

1074. φίλοισι vulg., quod metri causa in φίλοισιν mutandum esse viderunt Pauw. Glasg. Blomf. et sic Farn.—ἀλκὰν Vict. Canter. ἀλκὰ vel ἀλκὰς conj. Tyrwhitt., sed ἀλκὰ habent Med. Ald. Rob. Turn., et hinc Schütz. Glasg. Blomf.

1077. βοᾷ πόλις Farn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed πόλις βοᾷ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. et hinc recte Glasg. Blomf.

Digitized by Google

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς, ἀντ. δ'. 1105
τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
1080 λουτροῖσι φαιδρύνασα; πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ
χειρὸς ὀρεγομένα.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων 1110
ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1085 ἒ, ἒ, παπαῖ, παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; στρ. ε'.
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία
φόνου. στάσις δ' ἀπόρετος γένει 1115
κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

ΧΟΡΟΣ.

1090 ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.

1080. φαιδρύνασ' Rob.

1081. προστῶν δὲ χεῖρ' Aldin. Turn. προτείνει δὲ χεῖρ * in Rob. (asterisco forsitan ex errore typ. pro apostropho posito) προτείνει δὲ χεῖρ' Glasgov. Schütz. προτείνει γὰρ χεῖρ Ven. προτείνει δὲ χεῖρ Vict. Blomf Herm. ad Humboldt. Lachm. p. 10). propter versum sequentem.

1082. χειρὸς Glasg. 2. Blomf. metri causa, quod non necessarium est.—χειρὸς ὀρεγμένα Flor. Farn., quæ aperte metrica est Triclinii correctio, quum χειρὸς ὀρεγομένα strophico recte respondere ignoraret. Sed ex scholiastæ verbis διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρεγμασιν τῶν χειρῶν Αἴγισθος καὶ Κλυταιμνηστρα Hermann. ad Humboldt. conjecit ὀρέγματα legendum esse, quem sequuntur Blomfield. et Lachm. Difficilis sane est optio inter has lectiones προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα et προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ χειρὸς ὀρέγματα. Hæc quidem elegantior videtur et doctior, prætereaque versum strophico ad amussim exæquat; sed quum illa optimis libris nitatur, neque aut sensus aut metri causa offensionem habeat, deserere eam non ausus sum. Præterea aptius videtur, de Clytæmnestra sola sermonem esse, quum Ægisthi nullam adhuc mentionem injecerit Cassandra.

1083. θὴν γὰρ vult Schütz. male.

1084. ἐπ' ἀργέμοισι Med. Farn. Turn. var. lect. ap. Stephan.—ἀμηχανῶ Ven.

1086. ἀΐδου Ald. Rob. Turn. Schütz. invito metro.

1087. ἀπόρεστος vulg., quod in ἀπόρετος mutandum esse metrum docet, et sic Hermann. Blomf.

1088. θύματι Ald. θύματι Turn.

1090. ἐρινῦν Med. Rob. ἐρινὺν Guelph. Blomf. ἐρινὰν Ald. ἐρινὺν Turn. Vict.—δώμασι Rob. Turn.—κέλῃ Rob. κέλῃ Vict. κέλῃ Ald. κελεῖ Turn. κέλει Glasg. Schütz. Blomfield. sine libris.

1091. ἐπορθιάζων Turn.

Digitized by Google

ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγὼν, ἅτε καὶ δορία πτώσιμος 1120
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
1095 ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἆ, ἆ· ἰδοὺ, ἰδού· ἄπεχε τῆς βοὸς ἀντ. ε.
τὸν ταῦρον; ἐν πέπλοισιν 1125
μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
1100 δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. 1130
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς στέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ

1092. ἐπὶ Guelph. Ald.—ἵδραμε Turn.

1093. καὶ δορία Ald. Turn. καὶ δορίω Rob. καὶ δορία Vict. Variæ sunt virorum doctorum conjecturæ: ἔτι καὶ δορὶ πτωσίμος Casaubon. Stanl. Schütz. Blomf. ἔτι καὶ δορῷ πτώσιμος Pears. ἔτι κάνορίᾳ πτώσιμος Pauw. ἔτι γῇ δορὶ πτώσιμος Herm. ad Humboldt., sed ut dativus duplex incommodus est, ita intelligi non potest, unde illud α ante πτώσιμος irrepserit. Locus sine libris sanari non posse videtur, quare vulg. retinui.

1094. ξυναντεῖ Aldin. Rob. Turn. ξυναντεῖ Vict. Stanlei. Schütz. Herm. ad Humboldt. ξυνανύτει Glasg. Blomf. Quum propter præcedentis versus obscuritatem sensus non perspicuus sit, de lectionis veritate judicari non potest.—αὐγὰς Pauw. Heath. Schütz.

1096. βοῆς Farn.

1097. πέπλοισι Guelph. Ald. Turn. Glasg.

1098. μελαγκαίρωνι Guelph. Ald. μελαγκέρω Rob. μελαγκέρῳ var. lect. ap. Schol. et sic Casaub. Schütz. Humb., quod si verum esset, neque κεκρυμμένῳ explicandum esset cum Schol., neque cum Schütz. de bipenni corneo manubrio instructa accipiendum, sed ad vaccam referendum esset, nigris cornibus præditam. Ea autem minus apte μηχάνημα vocarentur, et ob id ipsum præfero vulgatum μελαγκέρων, ad taurum referendum.

1099. πίπτει Guelph. Aldin. πίπτει Turn.—δ' ἐνύδρῳ vulg. δ' ἐν ὕδρῳ Ald., sed δ' ἐν ἐνύδρῳ metri causa recte Schütz. Blomf. Sed Blomf. etiam πίπτει pro τεύχει dedit, quod non necessarium est.

1100. δὴ ante λέβητος habent Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed recte abest in Med. Guelph. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—χέβητος Ald.

1101. οὐκ ἐμπάσαι μ' ἄνδι σφάτων Ald.

1102. κακῷ δίκῳ Ald.

1103. ἀπαδίδις φάτων Ald.—τὶς vulg., sed τίς scribendum, et post στέλλεται, ubi vulg. puncto distinguitur, interrogationis notam ponendam esse, viderunt Heath. Pauw. Schütz. Blomf.

1104. βροτοῖσι Farn. Vict. Stanl. Schütz., sed βροτοῖς, quod metrum postulat, Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.—κακῶν γὰρ δὴ αἱ Farn. Vict. Glasg. l. hinc κακῶν δὴ γὰρ αἱ

Digitized by Google

1105 πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰώ, ἰώ, ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. στρ. ε'. 1135
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
1110 οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ- 1140
φὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀπόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν

Herm. Schütz. Lobeck. ad Aj. p. 339., sed *κακῶν γὰρ διὰ* Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. 2., ex quo cum altera illa lectione collato perspicuum est *κακῶν γὰρ διαὶ* scribendum esse, et sic Herm. ad Humboldt. et Blomf.

1105. *πολυπειῆς* Vict. Canter. Stanl. Glasg. Schütz. Humboldt. *πολυπειῆς* Med. Ven. Flor. Farn. Ald. Rob. Turn., quod quin vel sine hac optimorum librorum auctoritate præferendum fuerit, nemo dubitare potest, et prætulerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf.—Vocabula *θεσπιῳδὸν φόβον* omittit Rob. *θεσπιῳδῶν* emendarunt Casaub. Pears. Heath. Schütz. *θεσπιῳδοὶ* Hermann. ad Humboldt., quod, si quid mutandum est, alteri emendationi præferendum est, sed vulgata sana videtur.

1106. *φέρουσι* vulg., sed *φέρουσιν* exigente metro Pauw. Glasg. Blomf., et sic Farn.

1107. *ἰὼ* semel auctore Buttlero Blomf., sine causa, versus compositus est ex dochmio hypercatalecto et dochmio.

1108. *θροῦ* Ald. *θροῦ* Turn.—*ἐπαγχέασα* Vict. Stanl. Schütz. *ἐπιγχέασα* Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf., qui tamen corruptum putat. *ἐπ' ἄχθη τὰ* emendavit Seidl. de vers. dochm. p. 14. Hermannus autem ad Humboldt. sanum putat, antistrophicum autem ita legit *περιβάλοντο αἱ πτεραφόρον δίμας γάρ*, in quo, ut *γάρ* quinto loco positum taceam, cujus sane exempla exstant, offendit tamen hiatus in *περιβάλοντο αἱ*, et ipsum illud *ἐπιγχέασα* quem sensum habeat non video, quare mihi quoque corruptum videtur.

1110. *οὐδέν ποτ' εἰ μὴ* Med. Guelph. Rob. *οὐδέν ποτ' εἰμὶ* Ald. Turn. *οὐδέποτ' εἰ μὴ* Vict. *οὐ δέποτ' εἰ μὴ* Farn. De vera lectione nemo dubitare potest. —Interrogationi *τί γὰρ* Chori personam præfigit Rob.

1111. *τις ἦ* Guelph. Ald. Turn.

1112. *αὐτᾶς* Turn. Blomfield. *αὐτᾶς* Ald.

1113. *ἄνομόν γε* Vict. *ἄνομόν γ'* Farn. et sic Pauw. Schütz., sed *γε*, quod aperte tanquam fulcrum additum est versui, qui antistrophico corrupto non videbatur respondere, recte omittunt Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. Blomf.

1114. *ἄπορτος* vulg. metro invito, *ἀπόρετος* recte Ald. Glasg. Blomfield.—*βοῦς* Rob. *βοᾶς* Turn.—*βοᾶς φιλοίκτοις φρεσίν* Farn., hinc *βοᾶς φιλοίκτοις ταλαίναις φρεσίν* Vict., sed pro *φιλοίκτοις*, quod aperte ex glossemate natum est, *φῶ* legitur in Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn., quod metro postulante receperunt Glasg. Schütz. Blomfield. In iisdem *ταλαίναις* legitur, cujus loco *ταλαίναις* habet Vict., quod receperunt Glasg. Schütz. Blomf. Incommodum sane foret, *ταλαίνας* cum *βοᾶς* jungere.

Digitized by Google

1115 Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον. 1145

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ, ἰὼ, λιγείας μόρον ἀηδόνος· ἀντ. ε'.
περιβάλοντο γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ, γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
1120 ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί. 1150

ΧΟΡΟΣ.

πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυςφάτῳ κλαγγᾷ
μελοτυπεῖς, ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
1125 πόθεν ὄρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ 1155
κακορρήμονας;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ γάμοι, γάμοι στρ. ζ'.
Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
1130 τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'

1115. ἴτυν ἴτυν σθένουσ' ἀμφὶ θαλῆ Ald.

1116. ἀηδὶν Rob.

1117. ἰὼ semel Blomf., ut in strophico.—ἀηδόνος μόρον vulgat., quod transponi jubet metrum, et sic auctore Hermanno Blomf.

1118. περιβάλοντο Med. περιβάλλοντο Ald. παρεβάλοντο Rob. περιβάλοντο Turn. Vict. Glasg. περιβαλόντες Ven. Flor. Farn. παρέβαλον Schütz. περίβαλον Blomf., quod verum puto, sed in textu nihil mutare ausus sum, quia antithetici lectio incerta est. Hermanni ratio ad strophicum allata est.—πτεροφόρον Rob.

1119. ἀγῶνα Guelph. Ven. Farn. Ald Rob. Vict. Schol. var. lect. ap. Turn. αἰῶνα Turn. var. lect. ap. Schol. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf. recte.—καμάτων Guelph. Ald.

1120. ἀμφίκη Ald.

1122. δοι pro δύας Ald. δ' αἰ Turn.

1123. ἐπὶ φόβῳ Ald. Rob. Turn. ἐπιφόβῳ Vict. Stanl. Glasg. Schütz., utrumque sine sensu. ἐπίφοβα Flor. Farn. ἐπίφοβα Aurat. Blomf, quod metrum quoque postulat.

1124. μελοτυπεῖς Flor. μολοτυπεῖς Farn.—ἐνόμοις Ald. Rob.

1125. ἔχουσ' Guelph —ἔχῃ Flor.—θεσπίας Vict. var. lect. ap. Turn. Cant. Stanl. θεσπιτίας Ald. θεσπισίας Med. Rob. Turn.

1126. Inde ab hoc versu lacuna est in cod. Med. usque ad Choeph. v. 10.

1127. γάμοι γάμοι Ald. γάμοι semel Rob.

1130. τάλαινα Vict. Canter. Stanl., sed τάλαιν' Guelph. Ald. Rob. Turn. et recentiores.

Digitized by Google

ἠνυτόμαν τροφαῖς· 1160
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω,
1135 νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι·
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ, 1165
δυςαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰὼ πόνοι, πόνοι ἀντ. ζ'.
1140 πόλεος ὀλομένας τοπᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς

1131. Hunc versum in Guelph. Aldin. Turn. statim sequitur Choeph. v. 10. et Agamemnonis inscriptio usque ad Choephororum finem continuatur. In Rob. eadem est lacuna, sed monuit editor, multa deesse et sequentia ex Choephoris esse.

1133. κἀχερουσίους ὄχθους ex emendatione Casauboni Blomf., quia ὄχθος sit tumulus, ὄχθα ripa; sed utrumque vocabulum proprie idem significat: collem ad ripam sitam, ut Pers. 465., deinde autem loquendi consuetudo ita tulit, ut altera forma magis ripæ, altera tumuli significationem indueret, ita tamen, ut altera alterius vim interdum haberet, sic Ἰσμήνου πρὸς ὄχθον *ad ripam Ismeni* Eur. Suppl. 655.

1134. In fine hujus versus interrogationis signum posuit Blomfield., quia τί non possit pro ὅ τι poni, sed ὅτι ἐφημίσω est *quod dixisti*, τί ἐφημίσω *quid dixeris*.

1135. νεογνὸς ἂν ἀνθρώπων μάθοι Schütz., sed ἂν in ejusmodi dictione recte abesse, jam sæpius monitum est; at eadem de causa Blomf. νεογνὸς ἂν μάθοι omisso ἀνθρώπων, quo factum est, ut in antistropha turbas moveret.

1136. ὑπὸ Ven. Flor. ἧπαρ conjecit Canter., quod probat Valck. ad Hippolyt. 1070., sed non necessarium est. Schütz. metri causa post ὑπαὶ aliquid excidisse putat, sed de metro ad antistrophicum videbimus.—δείμασι conj. Stanl. male.

1137. δυςαγγεῖ τύχᾳ Farn. Vict., quod jam Cant. correxit. δυςαλγεῖς τύχας Schütz. sine causa.—μινυρὰ κακὰ θρεομένας vulg., quo metrum possumdatur, quare Seidler. de verss. dochm. p. 43. et 172. in antistrophico θανατηφόρα scribendum putat, sed rectius viderunt Schütz., Herm. El. metr. p. 279. et ad Humboldt. atque Blomf., κακὰ ejiciendum esse, quod interpretamentum est. θρεομένας autem, quod volunt Hermann. et Seidl., non video cur sit necessarium.

1138. τραύματ' ex conj. Canteri. Pauw. Schütz. δαύματ' Tyrwhitt. Schneider. in Lexic. et Blomf., sed θραύματα, *quæ animum frangunt*, verum est.—κλύων Schütz., a quo genitivus θρεομένας pendeat, pessime; ille est genitivus absolutus, ad quem σοῦ supplendum, ut v. 1251., κλύειν autem a θραύματα pendet.

1140. πόλεος ὀλουμένας Vict. Stanl. Schütz. πόλεος ὀλομένας Ven. Flor. πόλεος ὀλουμένας Glasg. 1. πόλεος ὀλομένας Casaub., sed recte πόλεος ὀλομένας Glasg. 2. Blomf.

Digitized by Google

πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ' 1170
οὐδὲν ἐπήρκεσαν,
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
1145 ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφηρίσω.
καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη- 1175
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνὼν,
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα;
1150 τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφης δίκην· 1180
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς,
πνέων ἐσήξειν, ὥστε κύματος δίκην
1155 κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ

1143. ἐπήρκεσεν Blomf. male, nec melius, quod idem proponit, ἄχος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν.

1144. μὴ οὐ scribi jussit Hermann. de Ellips. et Pleonasm. p. 222., quod recepit Blomf. Sed ipse jam recte mutavit sententiam ad Viger. p. 800., et simplex μὴ positum esse putat, quia non de re futura, sed de præterita et certa sermo est, ut Soph. Trach. 225. ἰρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε, τόνδε μὴ λύσασιν στόλον.—ἔχειν Vict., quod correxit Stanl.

1145. ἐμπίδῳ vulg., quod in ἐν πίδῳ recte mutarunt Casaub. Heath. Blomf. Sed neque sic versus sanus esse videbatur, quare θερμὸν ὡς τάχ' emendavit Canter. θερμὸν ἰοῦν Musgr. θερμονὰς Lachm. de chor. syst. p. 106. θερμὸν οὖς etiam emendare aliquem memini. θερμόνους τάχ' ἐμπίσω βέλῳ Both. Schütz. τάδ' pro τάχ' vult Blomf. Nihil mutandum, sed ἐμαυτὸν ad βαλῶ supplendum videtur.

1146. προτέροις vulg., quod metri causa recte correxerunt Pauw. Schütz. Glasg. Blomf.

1147. καὶ κακοφρονῶν vulgat., sed καὶ, ut facile ex vocabulo sequente nasci potuit, ita metro adversatur, quare ejiciendum esse recte judicavit Hermann. ad Humboldt., quem sequitur Blomfield., et abest in Ven. Flor. κακοφρονῶν ex emendatione Schützii Humboldt. Blomf. recte.

1148. Blomf., quia v. 1135. dedit νεογνὸς ἂν μάθοι, hoc versu scribendum putat τίθησι δαίμων καὶ βαρὺς ἐμπίτνων. Debebat saltem τίθησιν scribere, sed nihil mutandum esse, nostra versuum distributio docet, quæ Hermannum sequitur.

1149. θανατηφόρα Pauw. Glasg. 2. Seidl. de vers. dochm. p. 43. et 172. Lobeck. ad Phrynich. p. 651., sed vid. quæ ad v. 1137. monita sunt.

1152. νύμφας Vict., quod correxerunt Glasg. Blomf.

1154. ἐσήξειν vel ἐσαίξειν cum Bothio vult Blomf. sine causa.

1155. κλύειν vulgat. κλύζειν Aurat. Schütz. Glasg. Blomfield. recte, sed πρὸς ἀκτὰς, quod idem vult Aurat., probantque Buttler. et Blomf. non magis

Digitized by Google

μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν 1185
ῥινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
1160 σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει, 1190
δυςπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐριννύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προςήμεναι
1165 πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ, τῷ πατοῦντι δυςμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τὶς ὤς; 1195
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι
1170 λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν,
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου, 1200
πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν

est necessarium, quam πρὸς αὐτὰς, quod suspicatur Blomf.

1157. ξυνδρόμως Glasg. Schütz.

1158. ῥινηλατούσης Vict. Canter. ῥινηλατούσῃ Aurat. Casaubon. Stanl. Glasg. Schütz. Blomfield., quod recepi, quia idem in Farn. et ῥινηλατούσῃ in Flor. legitur; nam possit sane etiam genitivus defendi, ut sit absolutus subaudito ἰμοῦ, ut v. 1137.

1160. ξύμφθογγος Schütz. Glasg. Blomf.

1162. Schützius Κῶμος scripsit et post δύςπεμπτος commate interpunxit; male. Verba δύςπεμπτος ἔξω commatibus includenda sunt, ut κῶμος Ἐρινύων jungatur. Sic Herm. ad Humb. et Blomf. —ξυγγόνων Schütz. Glasg. Blomf.— Ἐρινύων Blomfield.

1164. δώμασιν Glasg. Blomf.

1165. πρώταρχος Flor.

1166. Post ἀδελφοῦ recte interpunxit Pauw., ut ἀπέπτυσαν εὐνὰς jungatur; quominus enim cum Heath. et Blomf. construatur δυςμενεῖς τῷ πατοῦντι εὐνὰς ἀδελφοῦ, prohibet ordo verborum.

1167. θηρῶ Ven. Flor. Farn. Vict. θηρῶ Canter. et recentiores.

1169. καὶ μαρτύρησον Farn.

1171. ὅρκος πῆγμα vulg. ὅρκου πῆγμα Aurat. Cant. Stanl. Casaubon. Schütz. Blomf., qui inepte suspicatur legendum esse ὅρκοις ῥῆμα. Verum esse πῆγμα, docet παγὲν, ὅρκος autem non mutandum est, et omnis difficultas tollitur commate ante πῆγμα posito, quod cum Glasg. fecit Humboldt. παγέντας ὅρκους habet Eur. Iph. Aul. 395.

1172. παιώνιος Farn. Casaub.

1173. Vulgo post πόλιν commate interpungitur; hinc locus ita obscurus fuit, ut Abresch. et Both. ἀλλοθρούτολιν reponerent, Schütz. post ἀλλόθρουν complures versus excidisse putaret. Sed

Digitized by Google

κυρεῖν λέγουσαν, ὥςπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1175 μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟΡΟΣ.

μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; 1205

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' ἦν παλαιστὴς, κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

1180 ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἠρημένη; 1210

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1185 ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

comma post πόλιν delendum esse, recte vidit Herm. ad Humboldt., ut accusativus πόλιν a λέγουσαν pendeat.

1175 sqq. Hæc vulgo sic leguntur: ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; ἀβρύνεται κ. τ. λ., quæ quum male cohærere sentiret Schützius, versum qui ab ἀβρύνεται incipit, Cassandræ tribuit, et deinde unum versum, qui Chori interrogationem contineret, excidisse putat. Aliter, nec tamen melius, hunc locum constituit Orell. ad Isocr. p. 373. Verum versuum ordinem, quem in textu exhibui, restituit Herm. ad Humb., quem sequitur Blomf.

1178. βαρύνεται Farn.

1180. ἤλθετόν γ' ἐμοῦ voluit Buttler. ἠλθέτην autem Elmsl. ad Aristoph. Acharn. 733. et ad Eur. Med. 1041., hinc ἠλθέτην ἐμοῦ Blomf., quod non displicet, sed νόμῳ ex more non est spernendum.

1184. ἄνακτος vulg. ἄνατος conj. Canter. et Dawes. Misc. Crit. p. 236., probabit Schæfer. melet. crit. p. 137. (ubi male Λοξίᾳ scripsit) et receperunt Schütz. Glasg. Blomf., qui male κότου legendum proponit.

1185. οὐδὲν οὐδὲν Vict. Cant. Stanl., sed οὐδὲν' οὐδὲν scribendum esse vidit Cant., quem sequuntur recentiores.— ἥμπλακον Glasg. Blomf.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰοὺ, ἰοὺ, ὦ ὦ κακά. 1215
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.
1190 ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡςπερεὶ πρὸς τῶν φίλων, 1220
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,
1195 πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον 1225
οἰκουρὸν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότῃ
ἐμῷ. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
1200 νεῶν τ' ἔπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς
λέξασα, κἀκτείνασα φαιδρόνους, δίκην 1230
ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.
τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεύς

1189. φροιμίοις ἰφημίοις vulg. φροιμίοις οἱ ἰφημένους Ven. φροιμίοις ἰφημένους Farn. Hinc patet librarium, oculo in finem versus sequentis aberrante, inde ἰφημένους sumsisse pro eo vocabulo, quod scribendum erat; ita jam Buttlerus judicavit. Frustra igitur varias conjecturas tentarunt viri docti: ἰκφημίοις Casaub. ἰφυμνίοις Jacob., quod recepit Blomf. ἰύφημίοις Stanl. et Spanh. ad Callim. hymn. in Del. 89. ὑφηνίοις Musgr. φροιμίων ἰύφημίαις Schütz. φροιμίοις ἰφ' ἡμέρους Both. φροιμίοισι φημίοις Blomf.

1191. μορφώμασι Glasg. Blomfield. —Interrogationis loco punctum posuit Schütz. male.

1194. ξὺν Glasg. Schütz.

1196. ποινὰς φημὶ Farn. Blomfield.

1199. δούλειον Farn.

1200. νεῶν δ' Schütz. inepte.—ἄπαρχος Farn. Vict. ἔπαρχος Cant. et recentiores.

1202. λέξασα conj. Tyrwhitt. Both., quod non displicet.—καὶ κτείνασα Vict. κἀκτείνασα ex emendatione Canteri recentiores.

1204. τοιαῦδε Ven. Flor.—Post θῆλυς vulgo interpungitur, sed θῆλυς ἄρσενος sibi opponi et conjungenda esse perspicuum est, quod primus vidit Tyrwhitt., qui ita interpungit: τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. Hoc egregium sane sensum præbet, sed quid deinde ἐστὶν significet? Elmsl. ad Eur. Heraclid. 387., qui eodem modo interpungit, ἐστὶν in εἶεν mutat, quod non displicet. Sed si ἐστὶν retinendum est, post τολμᾷ inter-

1205 ἐστιν. τί νιν καλοῦσα δυςφιλὲς δάκος,
τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἢ Σκύλλαν τινὰ
οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην, 1235
θύουσαν, Ἅιδου μητέρ', ἄσπονδόν τ' ἄρην
φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο
1210 ἡ παντότολμος, ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.
καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ; 1240
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν, οἰκτείρας, ἐρεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

1215 τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα· καὶ φόβος μ' ἔχει,
κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξηπασμένα. 1245
τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας, ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.

pungi oportet, idque cum Blomfield. feci, quamquam hæc disjunctio non satis placet.

1205. Post τί interrogationis notam ponit Pauw., male; locutionem illustrat Hermann. ad Soph. El. 756.

1208. Comma post θύουσαν habet Vict.—In Ἅιδου μητέρα neminem offendisse miror, quod mihi quidem vitiatum videtur. Silentio prætereundi sunt Potter. ad Lycophr. 1188. et Schütz., qui vertunt *Orci matri sacrificantem*, ignorantes scilicet, i dativi non elidi. Sed quod vertunt *matrem infernalem*, id an ne uno quidem exemplo confirmari possit, dubito; nam quæ Bothius affert ᾅδου μολπὰς, ᾅδου μαγείρου, Βάκχα νεκύων, ea aliena sunt, et si revera illo genitivo *abominanda, dira*, exprimeretur, non μητὴρ, sed δάμαρ vocanda erat. Deinde hoc versu non nova convicia contineri debent, sed causa, ob quam nominibus illis digna sit, id quod ex particula τι elucet. Ita hic sensus mihi quærendus videtur: *amphisbanamne an Scyllam eam nominem —, quippe quæ Orco immolat et amicis bellum infert.* Nisi igitur insolentius aliquod compositum in Ἅιδου μητέρ' latet, Ἅιδου νύμφη' vel simile quid legendum est.—ἀρὰν vulg., sed neque ἄσπονδος ἀρὰ dici potest, neque ἀρὰν πνεῖν. Certissima igitur est emendatio Lobeckii ad Soph. Aj. p. 341. ἄρην reponentis, ab ipso aptissimis exemplis stabilita. In eandem incidit et Buttlerus, et recepit Blomf.

1212. Post πείθω Schütz. et Humboldt. aposiopeseos signum ponunt, cui et ὅμοιον et sequens τί γάρ; repugnat. Sensus est: *et horum si tibi quid non persuadeo, perinde est*, ut infra v. 1376. σὺ δ' αἰνῶν εἴτε μὲ ψέγων θέλεις ὅμοιον. Ad sensum similiter Herod. vii. 80. ἢν δὲ αἰνοῦσι μὴ πιστὰ γίνηται, ὅμοιον ἡμῖν ἔσται. cf. Markl. ad Eur. Suppl. 1069. —τί γάρ affirmandi significatione illustrat Heind. ad Plat. Sophist. 38.

1214. σὺ μὲν τάχει Vict. σύ μ' ἐν τάχει Aurat. Casaubon. Stanl. Schütz. Glasg. Blomfield., hic tamen mavult καὶ σύ γ', ἐν τάχει παρὼν, ἄγαν μ' ἀληθόμαντιν et in textu ἄγαν ἀληθ. dedit, sine causa. ἄγαν γ' legitur mox 1227.

1215. παιδίων vulg., quod in παιδείων recte mutarunt Schütz. Glasg. Blomf.

1217. ἐξηπασμένα Farn. Stanl. Blomf. male.

Digitized by Google

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.

ΧΟΡΟΣ.

εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟΡΟΣ.

τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

1220. εὔφημον minime κατ' ἀντίφρασιν pro δύσφημον positum est, quod putarunt Wakef. ad Soph. Trach. 786. Schütz. et Humboldt., sed sensus est κοίμησον στόμα, ὅστις εὔφημον γενέσθαι, de quo adjectivorum usu v. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 299. Seidler. ad Eur. El. 442. Hermann. ad Vig. p. 897. ad Eur. Suppl. 1030. ad Soph. Electr. 135. ad Soph. Trach. 106.—κοίμισον Farn. Casaubon. Pears. male.

1221. οὔτοι Vict. Cant. Stanl. οὔτι ex emend. Canteri recentiores, et sic Flor. Farn.

1222. εἴπερ ἔσται γ' ex conj. Schütz. Glasg. Blomf., sed vulgata lectio necessaria est; εἰ παρέσται λόγος est: *si id, quod dicis, præsens aderit*, i. e. *si factum erit*, quod simplici ἔσται non exprimitur.

1223. κατεύχου Schütz. Glasg. Blomf.

1224. τινὸς Vict. Cant. Glasg. Blomf. τίνος Flor. Casaubon. Stanl. Schütz., quod omnino necessarium est.—ἄγος ex emendatione Aurati Cantero probata Schütz. et Blomfield., sed ἄχος recte dicitur de eo, quod dolorem excitat, i. e. de malo, vid. quæ ad Choeph. 579. monebuntur.

1225. In vulgata, quam exhibui, ἐν sensum pervertit, quare ἦ κάρτ' ἀρὰν Canter. Stanl. Pauw. ἦ κάρτ' ἄγαν vel ἦ κάρτα γοῦν Heath. ἦ κάρτα γὰρ Abresch. Schütz. Porsonus autem, qui præterea in eo quoque offendit, quod pedes tertius et quartus unam vocem efficiunt, in præf. ad Hecub. p. xxx. ed. Lips. emendavit ἦ κάρτα χρησμῶν ἄρ' ἡμῶν παρεσκόπεις, quod recepit Blomfield. Sed mutatio hæc violentior est, quam quæ probari possit, et Porsoni regulam satis redarguerunt Lobeck. ad Aj. 1017. Herm. ad Hecub. 721. et El. metr. p. 112. Hermannus ἦ κάρτ' ἄγαν probat, quod mihi quoque placet.—παρεσκόπεις Flor. παρεσκόπεις Farn.

1227. ἡμῶν pro Ἕλλην' reponi vult Elmsl. in *Quarterly Review* xiv. p. 463.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυςμαθῆ δ' ὅμως.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

παπαῖ, οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει' Ἄπολλον· οἰ ἐγὼ, ἐγώ.
αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη
λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα, κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ,
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα, καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;

qui Ἕλλην nunquam feminino genere adhiberi contendit; cujus sententiæ neque rationem ullam adferre potuit, et tres ejus gratia locos præter nostrum mutare debuit, Eur. Iph. Taur. 341. Ἕλληνος ἐκ γῆς. 495. πατρῴδος Ἕλληνος Heracl. 131. στόλῃ Ἕλληνα. Corrigere etiam debebit Philemonem, ex quo Antiatticista Sangerm. p. 97. laudat Ἕλλην γυνή et Eustath. ad Il. p. 1077. Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα et Phot. Bibl. p. 211. Ἕλληνα θρησκείαν τιμώσῃ. Xenoph. Cyneg. ii. 4. Ἕλληνα φωνήν.—ἱστάσασι ex emend. Marklandi ad Eur. Iph. T. 341. receperunt Glasg., Elmsl. l. c. et Blomf., sed ita sensus pervertitur; si enim ἱστάσασι legitur, versu sequente ad verba καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα supplendum erit ἱστάναμαι, quod ineptum est. Immo subaudiendum est ἱστάσασι Ἕλληνα φάτιν, i. e. *Græce loquuntur.* Quum enim Cassandra dixisset: *attamen Græcam linguam satis novi, ut intelligere potueris, quæ dixi,* respondet Chorus: *enimvero et oracula Græce loquuntur, nec tamen facilia sunt intellectu.*

1228. δυςμαθῆ vulg., quod correxit Canterus, quem sequuntur recentiores.

1229. παπαῖ, οἷόν μοι πῦρ ἱστέρχεται τόδι scribendum putat Herm. præf. ad Hecub. p. lv., qui versum etiam sequentem mutandum censet, ut respondeat versui 1187., sed profecto ipse jam mutavit sententiam. Sed abest vulgo interpunctio post πῦρ, quam propter sequens δὶ necessariam esse vidit Blomf. Quod quum non intelligerent Casaubon. Pearson. Stanl. δίμας pro δί μοι scribi voluerunt.

1230. De ultima syllabe prioris ἰγώ in hiatu producta vid. Seidl. de verss. dochm. p. 91.

1231. δίπλους Flor.

1234. ἐνθήσειν κότῳ vulgat., quod quum intelligi non posset, κοτῷ conjecerunt Casaub. Stanl., ut Jacobi, Musgravii, Scaligeri emendationes silentio præteream. Sed necessaria est emendatio Hermanni ad Humb. ἐνθήσειν reponentis, quod et in Farn. legitur. Ita sensus hic erit: *quasi toxicum parans gloriatur, se mei quoque mercedem inveteratæ erga Agamemnonem iræ admixturam esse, gladium marito acuens, ut pro me adducta morte eum puniat.* Blomfield., ut vulgatam tueretur, et asyndeton inter ἐνθήσειν et ἐπεύχεται silentio transiit, et ἀντιτίσασθαι in ἀντιτίσεσθαι mutare debuit. ἀντιτίσασθαι cum θήγουσα jungendum est, subaudito ἔστι.

Digitized by Google

σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
1240 ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντ'· ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι·
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ 1270
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐπόπτευσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
1245 φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης ἠνεσχόμην. 1275
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ,
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
1250 βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίζηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.

1239. σφὶ μὲν Casaub. Pears. Schütz., sed nulla mutatione opus est; sceptrum primum alloquitur, deinde coronas.

1240. ἀγαθὰ δ' sensu caret. ἀγαθῶν δ' Pauw. ἰγὼ δ' Heath. πεσόντα· γ' οὐδ' Jacob., quod recepit Blomf., qui tamen ante πεσόντα interpungi mavult. ἀγαθὰ δ' Schütz. Optimum foret, si anapæstus tolerari posset, ἀγαθ' οὐδ', quæ nulla fere mutatio est: *bona, quæ mihi præstitistis, ita remunerabor*, i. e. par pari referam.

1241. Vulgatum ἄτην sensu caret, quare ἕτης conj. Stanl. ἄτῃ γ' Heath. ἕτης Glasg. quod improbat Elmsl. ad Med. 466. ἕταις Schütz. Blomfield., quod nimis longe a librorum lectione recedit, quam ut probari possit. Placet ἄλλην τιν', ἄλλην, quod ad Marg. Ask. invenit Buttlerus.

1243. Post ἰσθῆτ' vulgo puncto distinguitur; propterea ἐπωστεύσας Heath. Schütz. Glasg. 2. Buttler. et sic Farn.; sed hæc Apollinis allocutio ferri non potest, et propter præcedentia, et propter v. 1248. Recte jam Pauwius vidit, post ἰσθῆτ' comma ponendum esse, ut jungatur Ἀπόλλων ἐκδύων, ἐπωστεύσας δέ.

1244. καταγελωμένην μετὰ φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν vulg., neque sensu apto, neque μετὰ recte in fine senarii collocato; μέγα scribendum vidit Herm. ad Humboldt., quem sequi non dubitavi. Deinde vero etiam post ὕπ' comma ponendum est, quod ille neglexit. Comma, quod vulgo post ἐχθρῶν ponitur, tollendum esse vidit Blomf. Sensus enim hic est: *qui vidit me hoc ornatu irrisam inepte ab amicis, qui haud ambigue inimici erant.*

1246. κἀλουμένη Heath. Schütz. καλουμένη Tyrwhitt. Musgr. Buttler. Sed neque hæ mutationes necessariæ sunt, neque ἠνεσχόμην καλουμένη jungendum est, quod putat Blomf., tum enim illud fit, in quo offendit Heath., ut καλουμένη πτωχὸς, καλουμένη λιμόθνης jungendum sit, sed constructio hæc est: καλουμένη δὲ φοιτὰς, ἠνεσχόμην πτωχὸς, τάλαινα, λιμόθνης οὖσα.

1250. ἀντιπίζηνον vulg., quod in ἄντ' ἐπίζηνον recte mutavit Auratus, quem sequuntur Schütz. Glasg. Blomf.

1251. θερμῷ κοπεῖσαν Aurat. θερμῷ κοπείσῃ Abresch. Glasg. Blomf. θερμὸν κοπείσης Schütz., sed nihil mutandum est, κοπείσης est genitivus absolutus, omisso ἐμοῦ, ut v. 1137.—προσφάγματι Casaub. Schütz., quod non est necessarium. Sic πρόσφαγμα Eur. Iph. T. 441. ed. Seidl. Hecub. 41. ubi vid. Herm.

Digitized by Google

οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. 1280
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
1255 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάςδε θριγκώσων φίλοις·
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας,
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 1285
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;
1260 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν· οἱ δ' εἶχον πόλιν,
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει, 1290
ἰοῦσα πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάςδ' ἐγὼ προςεννέπω·
1265 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε. 1295

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι· μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
1270 μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς, θεηλάτου
βοὸς δίκην, πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. 1300

1257. Hic versus vulgo post v. 1263. legitur, ubi quum parum aptum eum esse vidisset Schütz., post v. 1258. collocavit, sed in veram sedem eum revocavit Herm. de verss. spur. p. vii. a. et ad Humboldt., quem sequitur Blomf. Hic autem recte eum poni, maxime perspicitur ex sequente ἄξειν, quod sensu caret, nisi hic versus præcedit.

1258. ἄξει Stanl. Schütz. Glasg., quia, versu præcedente omisso, nexus deerat.

1259. In fine hujus versus recte Schütz. interrogationis signum posuit, quod vulgo male v. 1262. post κρίσει legitur.

1262. ἐκ θεῶν Flor.

1263. ἰοῦσα κἀγὼ Heath. Schütz. Humboldt. ἰοῦσα πόρσω Orell. p. 205., sed πράξω eodem sensu dictum est, quo v. 1261. et ad eum forsitan respicitur.

1264. τὰς λίγω vulgo, ex confusione litterarum Λ et Δ. τάςδ' ἐγὼ recte Cant., quem sequuntur recentiores.

1266. ἐθνησίμων Schütz. inepte.

1268. πολλὰ δὴ σοφὴ Ven. Flor.

1269. μακρὰν ἔκτεινας Ven.

1270. αὐτῆς Blomf.

1272. ὦ ξένοι Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed repetitum οὐ aptissimum est. —χρόνῳ πλέω vulg. χρόνῳ πλίῳ Jacob. et sic Farn. χρόνῳ πλέον Pauw. χρόνου

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

ΧΟΡΟΣ.

1275 ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. 1305

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γεννταίων τέκνων.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα, τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1280 φεῦ, φεῦ.

ΧΟΡΟΣ.

τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. 1310

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ὅμοιος ἀτμὸς, ὥςπερ ἐκ τάφου, πρέπει.

ΧΟΡΟΣ.

1285 οὐ Σύριον ἀγλαΐσμα δώμασιν λέγεις.

πλίων Schütz. Blomf. χρόνῳ πίλει Orell. ad Isocr. p. 375. χρόνον πλίκω id. in Philol. Beitr. p. 206. Sed nihil horum aptum est; certissimum videtur et facillimum, in quod et Pears. incidit χρόνῳ πλίων: *non est mihi tempore*, i. e. *retardando, majus effugium*, i. e. retardare quidem mortem possum, sed non effugere; confirmatur hoc sequente Chori et Cassandræ sermone v. 1273 et 1274.

1273. τῷ χρόνῳ suspicatur Schütz. sine causa.

1276. 7. Hi versus vulgo inverso ordine leguntur, quos auctore Heathio recte transposuerunt Schütz. Humboldt. Blomf. Frustra dubitat Buttlerus et δυσδαιμόνων legendum putat.

1282. φόβοι vulg. φόβῳ Farn. φόνον ex conj. Canteri recentiores recte.

1283. Vulgo interrogationis signum post πῶς abest, quod necessarium esse viderunt Pauw. et Blomf.

Digitized by Google

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκεῖτω βίος. 1315
ἰώ, ξένοι.
οὗτοι δυςοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ
1290 ἄλλως. θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνήρ τε δυςδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. 1320
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τλῆμον, οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ.

1295 ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις, 1325
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ·
δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.
1300 ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν

1289. Comma ante θάμνον primus recte posuit Schütz., quem sequuntur Glasg. Blomf.

1290. Vulgo: φόβῳ. ἀλλ' ὡς θανούσῃ, quod vertunt: *sed ut morituræ mihi testamini*, quod neque verbis inest, neque sequentibus accommodatum est μαθούσῃ conj. Schütz. ἀλλ' ὥς θανούσῃ voluit Orell. ad Isocr. p. 375. ὡς θανούσῃ μαρτυρῆτε id. in Philol. Beitr. p. 206. Id, quod in textu dedi, Hermanno debetur ad Humboldt., et receptum est a Blomf.

1295. ἔστ' εἰπεῖν Ven.—ἐύσιον θρῆνον emendavit Herm. ad Humboldt., quod vix probandum est; illud tamen persuasum habeo in ῥῆσιν ἢ adjectivum aliquod latere, tam languida enim est vulgata, ut ferri nequeat, quamquam reliquorum editorum nemo offendit.

1296. αὐτῆς vulg. αὐτῆς Farn. et Blomf. auctore Elmsl. recte, propter antecedens ἐμόν.

1297. 8. Vulgata, quam in textu exhibui, sensu caret. τοῖς σ' ἐμοῖς τιμαόροις Pauw. Abresch. Humboldt. τοῦ ἐμοῦ τιμαόρους Blomf. ἐχθροὺς φονεῖς σ' ἐμοὺς δίκην τίνειν ἐμοῦ Schütz. miserum senarium Æschylo obtrudens. ἐμὰ pro ἐμοῦ Stanl. Buttler. ἐμοῦ Herm. ad Humboldt. Sed horum nihil est, quod bonum sensum præbeat, plerique enim τίνειν vertunt *ulcisci*, *pœnas exigere*, quod non significat. Nullam video hujus loci salutem nisi hanc: τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις ἐχθροὺς φονεῦσι τοὺς ἐμοὺς τίνειν ἐμοῦ δούλης θανούσης, *precor, ut ultoribus meis inimici mei tanquam interfectoribus*, i. e. morte sua, *pœnas solvant mortis meæ*. Accusativi ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς facile potuerunt in dativos mutari, quum dativi et antecederent et subsequerentur.

σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυςτυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ἄλεσε γραφήν. 1330
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδεικτῶν δ'
οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐςέλθῃς τάδε, φωνῶν. 1335
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου·
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει,
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν, ἄλλων 1340
ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.
τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν, ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι, τάδ' ἀκούων;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.

1301. ἀντρέψειεν vulg. ἀντρέψει' ἂν Schütz. perperam. ἂν τρέψειεν Glasg. Blomf.—δυςτυχεῖ Glasg. 2. δυςτυχοῦ Blomf. male. Ad vulg. ἐστί subaudiendum est.

1302. ἄλεσεν Glasg. Blomf.

1304. τράσσειν Glasg. Blomf.

1305. βροτοῖς vulg. βροτοῖσιν ex correctione Pauwii recte recentiores.—δακτυλόδικτον Casaub. Schütz. Blomf., quod sensum pervertit: *ab œdibus, quamvis divitibus, nemo fortunam accedentem arcet, eamque intrare vetat.*

1307. μηκέτι δ' εἰςέλθῃς vulg. μηκέτ' εἰςέλθῃς metro postulante Herm. ad Humb. Blomf. Sensum hujus versus, ante quem vulgo puncto distinguitur, non ceperunt editores, qui aut Cassandram moneri putant, ne in ædes intret, aut in universum præcipi, ne quis talia loquens intret. Verum sensum, commate post μελάθρων et post τάδε posito, aperuit Herm. ad Humboldt., quem sequitur Blomf., minus bene tamen ante τάδε distinguens.

1313. Vulgata, quam exhibui, neque sensui neque metro satisfacit. θανάτων ἂν ἐπικρανεῖ emend. Jacob. ἄτῃ ἐπικρανεῖ Pauw. αὐτὸς ἐπικρανεῖ Heath. ἐπικρανίνει omisso ἄγαν Herm. ad Humboldt., et ἄγαν abest a Ven. Flor., mirum tamen, quomodo irrepserit. ἄτην τι κρανεῖ H. Voss. Blomf. Codicum auxilium exspecto.

1314. In hoc quoque versu metrum laborat. τίς ἂν οὖν εὔξαιτο Cant. Blomf. sensu vix apto. τίς ἂν εὔξαιτ' ἄρα Pauw. ἄρ' post βροτῶν inserit Heath. ἄρ' post ἂν H. Voss. βρότος ὢν Both. Buttl. τίς, τίς ἂν Musgr. τίς ἂν οὖν Pors. ad Aristoph. Eccl. 363. Sed horum nihil certum est.

1316. ὤμοι Blomf., sed v. Reisig. ad Œd. Col. p. cxvii.—Post πέπληγμαι colo interpungit Blomf., et deinde pro ἔσω scribit ἔχω, quod parum placet.

Digitized by Google

ΧΟΡΕΥΤΗΣ α'.

σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; 1345

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ β'.

τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ γ'.

1320 ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ δ'.

ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. 1350

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ε'.

ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ,
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ϛ'.

1325 κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ζ'.

ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς 1355
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ η'.

χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος

1317. Quæ sequuntur, vulgo inter semichoria distribuuntur; singulis autem Chori personis tribuenda esse, sensus eorum, quæ dicunt, clarissime demonstrat, idque primus vidit Hermannus dissert. de choro Eumenidum p. ix. s., quem sequitur Blomf.—σῖγα Vict. σίγα Stanl. Glasg. 1. Vict., veram lectionem revocarunt Glasg. 2. Blomf.

1318. Comma, quod vulgo post ὤμοι ponitur, recte post μάλ' αὖθις posuit Blomf. conferens Choeph. 863. Soph. El. 1416. Eur. Hecub. 1027. Orest. 1017. Aristoph. Plut. 936.

1319. οἰμώγμασιν Farn.

1320. κοινωσοίμεθ' Schütz. κοινωσαίμεθ' Glasg. Blomf., qui etiam interrogationis signum male addidit.

1324. πεῤῥάντῳ suspicatur Blomf., sed non de gladio Clytæmnestræ recente cæde cruentato sermo est, quod et Schütz. putat, sed de stricto Choreutarum gladio.

1327. ὡς vulg., quod non ita in fine senarii poni poterat. ὥς etiam sensus postulat.

1329. μελλοῦσης κλέος vulg., quod vario modo emendarunt viri docti, sed Trypho περὶ τρόπων in Museo crit. Vratislav. p. 10. hæc habet: κατὰ παρονομασίαν, ὡς χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὀνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μιλ-

Digitized by Google

1330 πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερί.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ θ'.

οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. 1360

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ἰ.

κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυςμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιά.

1335 ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖςδ' ἡγουμένοις;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιβ'.

ἀλλ' οὐκ ἀνεκτὸν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ. 1365
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιγ'.

ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
1340 μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

ΧΟΡΕΥΤΗΣ ιδ'.

σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. 1370

ΧΟΡΑΓΟΣ.

ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1345 πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων,
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.

λῶ. Χρονίζομεν ὧδε. τῆς μελλοῦς χάριν. Hinc Herm. ad Humboldt. τῆς μελλοῦς πλίος, quod recepit Blomf.

1330. πιδοῦ Herm. ad Humboldt., sed πίδον eodem sensu Choeph. 633.

1331. τύχω λίγων Schütz. inepte.

1332. πίρα Schütz. Humboldt., cui nexus sententiarum non favet. καὶ τὸ βουλεῦσαι παρά Buttler., sed Blomf. recte vidit, construendum esse ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ τοῦ δρῶντος, i. e. *quum cædem jam non prohibere possimus, de eo qui fecit*, i. e. de interfectoribus *consilium inire licet*. Confirmatur hæc explicatio iis, quæ sequuntur.

1335. κτείνοντες Farn. Vict., quod correxit Canterus.

1337. κράτει Vict. Glasg. κρατεῖ ex Casaub. emendatione Schütz. Blomf.

1343. πληθύομαι Glasg. male.

1345. πάρωθι Glasg. Blomf. sine causa.

Digitized by Google

πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις 1375
δοκοῦσιν εἶναι, πημονὴν ἀρκύστατον
φράξειεν, ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
1350 ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ', ἐπ' ἐξειργασμένοις. 1380
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
1355 ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἂν δυοῖν οἰμώγμασιν. 1385
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
1360 Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν, 1390
βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον, ἢ Διὸς νότῳ

1347. ὡς γάρ τις Schütz. interrogatione sublata, male.—πορσυνῶν conjeci in Comment. Æsch. p. xii., quod etiamnum probabile videtur.

1348. πημονῆς ἀρκύστατον Aurat. Stanl. Schütz., sed ἀρκύστατον adjectivum est, ut Eur. Or. 1422. πημονῆς ἀρκύστατ' ἄν Elmsl. ad Eur. Med. p. 152. ed. Lips., quod recepit Blomf., ne ἄν absit; eadem de causa φράξει' ἄν Schütz., sed ἄν recte abesse docuit Herm. ad Soph. Aj. 904. cf. Comment. Æsch. p. xii.

1349. φράσειεν legi vult Lobeck. ad Soph. Aj. p. 443. nescio quo sensu.

1351. νίκης Vict. Glasg. Blomf., quod sensu caret, δίκης Pauw., sed νείκης Heath. Schütz. Humboldt., quod certissimum videtur. Idem vocabulum Eumen. 906. legitur ex emendatione Hermanni ad Soph. Aj. 955.

1352. ἵστε' vulgo, metro laborante. ἵστεον Casaub. Heath. Pauw. Humboldt. ἵστεω' Schütz. Blomf., quod recepi, quia et sensum commodissimum præbet, et legitur in Ven. Farn. *Tranquilla sto, ubi cum cecidi*, i. e. non fugio, neque me fecisse nego, idque quia jam diu res cogitata et præparata est. Itaque minime cum Abresch. et Blomf. de versu transponendo cogitandum est.

1354. ἀμύνασθαι Ven. Flor. Farn.

1356. περιστοιχίζω vulg. contra metrum. περιστιχίζω ex emendatione Canteri Schütz. Glasg. Blomf.—καλὸν Casaub.

1357. οἰμώγμασι Glasg. Blomf.

1358. αὐτοῦ vulg., quod in αὑτοῦ mutandum fuit, quid enim velit Blomf. ita explicans: κῶλα αὐτοῦ μεθῆκεν αὐτὸν, non video.

1361. αὐτοῦ vulg., quod in αὑτοῦ mutandum esse viderunt Schütz. Buttler. et Blomf.

1364. γᾶν, εἰ σπορητὸς vulg. sine sensu. γαῖα σπορητὸς Casaub. γᾶν εὐσπόρητον Schütz. probante Buttlero, sed accusativus male se habet. ἢ διοσδότῳ

Digitized by Google

1365 γανᾷ στορηνὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. 1395
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
1370 τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων, αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

ΧΟΡΟΣ.

θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος, 1400
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος,
1375 ἐγὼ δ' ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτέ με ψέγειν θέλεις,
ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς 1405
πόσις, νεκρὸς δὲ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

ΧΟΡΟΣ.

1380 τί κακὸν, ὦ γύναι, στρ.
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα, ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον 1410

γάνει στορηνὸς ex Porsoni emendatione Blomf., sed verbum finitum desideratur. Hoc elegantissima emendatione restituit Herm. ad Humboldt., γανᾷ reponens, quod recipere non dubitavi.

1368. πρεπόντων vix ulla ratione defendi potest, nam quod Wolf. ad Demosth. Leptin. p. 217. pro πρέπον positum esse putat, id sane fieri posset, si scriptum esset εἰ δ' ἦν τῶν πρεπόντων. Aut πρεπόντως legendum est cum Stanleio aut πρέποντ' οὖν.

1369. τῷδ' ἂν conj. Tyrwhitt., quod non displicet, nec tamen omnino necessarium est: τάδε loci significationem habet, ut sæpe. Ad δικαίως ἦν supplendum videtur πρέποντα.—Post ἦν vulgo ineptissime puncto distinguitur, ut ὑπερδίκως μὲν οὖν ad sequentia trahatur, sed in fine demum versus plene interpungendum esse, viderunt Tyrwhitt. et Herm. ad Humboldt.

1370. τοσόνδε malit Blomf., quod tamen non necessarium est.

1374. μου deest in Ven.—ἀφράδμονος Blomf.

1376. De priore ἔστι omisso v. Herm. ad Vig. p. 834. Heind. ad Plat. Sophist. 21. ad Hor. sat. ii. 5. 10.

1378. Vulgo νεκρὸς δὲ τῆσδε δεξιᾶς χερὸς junguntur, colo post χερὸς posito; rectam interpunctionem viderunt Abresch. Humboldt. Blomf.

1379. δικαίως Farn.

1381. De metro hujus versus v. Herm. El. metr. p. 280.

1382. ἐυτᾶς vulg. invito metro. ἐυτᾶς Stanl. Herm. ad Humboldt. Blomf.—

Digitized by Google

τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ,
1385 μῖσος ὄβριμον ἀστοις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ,
καὶ μῖσος ἀστῶν, δημόθρους τ' ἔχειν ἀρὰς,
οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων, 1415
ὃς οὐ προτιμῶν, ὡςπερεὶ βοτοῦ μόρον,
1390 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆςδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν, 1420
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
1395 ἔργων, δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι,
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη

ἐρώμενον Vict. sensu et metro repugnante. ἐρόμενον scribendum esse vidit Canter., quod non opus est in ἔρμενον mutare cum Abresch. Glasg. Schütz. Blomf.

1383. ἰστύδου Farn.

1384. ἀτίταμις Flor. ἀτίτιμις Farn. —ἄπολις vulg. ἀπόπολις metri causa et ego olim emendavi, et emendasse video Seidlerum de verss. dochm. p. 172. et Hermannum ad Humboldt., quos sequitur Blomf. — ἴστι Schütz. Glasg. Blomf.

1388. οὐδὲν τόδ' Is. Voss. Orell. ad Isocr. p. 375. Blomf. male. οὐδὲν τόδε est *nihil ejusmodi*.

1390. μήλοις φλιόντων εὐπόκοις νομευμάτων Schütz. sine causa, neque melius μήλων φλεόντων ad βοτοῦ apponi putant Buttl. et Blomf., sed recte Heath.: *quum oves abundarent in gregibus velleribus bene instructis*, i. e. quum ovem immolare posset.

1392. τι λημμάτων vulg. ἀημάτων bene divinavit Canterus, quod receperunt recentiores. τι versus causa insertum est, cum ΑΗΜΑΤΩΝ in ΛΗΜΜΑΤΩΝ corruptum esset.

1393. τῆςδι χρὴ vulg. τῆςδ' ἴχρη Schütz. τῆςδι χρῆν recte Glasg. Blomf.

1394. βιασμάτων Ven.

1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ἐμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν vulg. sine sensu. παρεσκευασμένος legit Auratus. παρασκευασμένον Casaub. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη· ἐκ τῶν ἐμοίων χρῆν σε νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν. Buttler. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη σ' ἐκ τῶν ἐμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν Schütz. Humboldt. hoc sensu: *dico autem tibi, te talia mihi minari, ut quæ parata sim et exspectem, te, si similiter manu viceris, mihi imperaturum*. Sed ut reliqua taceam, hoc sensu ad ἀπειλεῖν non omitti poterant pronomina σέ et μοί, deinde nescio, quis unquam dixerit παρεσκευάσμαι σὲ ἄρχειν exspecto te imperaturum esse. λέγω δέ σοι τοιαῦτ'—ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένης ἐκ τῶν ἐμοίων—χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν dedit Blomf., in quibus non solum λέγω δέ σοι τοιαῦτα displicet, sed παρεσκευασμένης etiam solœcismus est, quum debeat nominativus esse; nam exempla a Blomf. allata nihil aliud probant nisi ὡς cum genitivus ab-

Digitized by Google

ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεὸς, 1425
γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

1400 μεγαλόμητις εἶ, ἀντ.
περίφρονα δ' ἔλαπες. ὥςπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὐπρέπειαν 1430
τίετον. ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
1405 τύμμα τύμματι τῖσαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
ἄτην, Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγὼ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν, 1435
1410 ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς
Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆςδε λυμαντήριος,
χρυσηλάτων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ· 1440

solutis dici, quod tam notum est, ut exemplis non egeat. Id quod in textu dedi, optime mihi convenire videtur feroci Clytæmnestræ animo, sensus enim hic est: *jubeo autem te, nam et ego ad similes minas parata sum, victoria vi reportata mihi imperare: sin minus, et si contraria Dii perfecerint, damno edoctus sero sapere disces.*

1399. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf.

1402. ψυχῇ suspicatur Cant. male, neque recte de vulgatæ lectionis veritate dubitat Schütz.

1403. λῖπος Vict., sed rectius λίπος Glasg., ut Soph. Ant. 1009 λίβος Casaub. Pears. Schütz. Blomf. sine causa, —εὐπρέπειαν τίετον Vict. εὖ πρέπει ἀτίετον Farn. ἱμπρέπει ἀτίετον emend. Canter., quod recepit Blomf. οὐ πρέπει ἀτίετον Schütz. ἱμπρέπειν ἀτίετον Herm. ad Humboldt. Sed res mihi valde incerta videtur, nam si ἀτίετον recipitur, etiam εἰ metri causa ejiciendum est, quare nihil mutare malui. εὖ πρέπει. ἔτι σ' ἔτι σι χρὴ Lachm. de chor. syst. p. 87.

1405. τύμμα τύμμα vulg., quod correxit Stanl. Syllaba τι a sequente τῖσαι absorpta est.—τίσαι Vict. Glasg. Schütz., sed τῖσαι recte Blomf.

1406. ἀκούσας Stanl. Both. Blomf. male et solœce.

1409. De infinitivo præsentis post ἱλαός v. Elmsl. ad Eur. Med. 750. et Herm. in *Classical Journal* xliv. p. 413.—ἱμπατεῖ Flor. Farn.

1410. ἱμὰς Vict. Cant. Stanl. ἱμᾶς Casaub. ἱμῆς Glasg. Schütz. Blomf.

1413. γυναικὸς τῆςδε non cum Schütz. ad Cassandram, sed cum Hum-

Digitized by Google

1415 ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος,
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἱστοτρίβης. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως· ἡ δέ τοι, κύκνου δίκην, 1445
1420 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον,
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ, τίς ἂν ἐν ταχει, μὴ περιώδυνος, στρ. ά.
μηδὲ δεμνιοτήρης, 1450
1425 μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου, καὶ
πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον. 1455

boldt. ad Clytæmnestram referendum est.

1418. *ἱστοτριβής* Pauw. Schütz. Glasg. Humboldt., idemque recipi vult Blomf., sed societatis notio ex præcedente *ξύνευνος* repetenda videtur, ut sit *et in lecto fidelis ei socia et in navi.*

1421. *φιλήτως* Flor.

1422. *εὐνῆς* Casaub. Pears. Orell. p. 208. *εὐνῇ* Pauw. Schütz. *εὐνὴ* H. Voss. *χλιδῇ* legendum putat Blomf., sed nihil mutandum est, *παροψώνημα* habet duplicem genitivum, ut Soph. Aj. 54., ubi vid. Herm. *παροψώνημα εὐνῆς* est gaudium, quod ex ejus morte seu sepulcro (sic *εὐνή* Soph. El. 429.) capitur, *παροψώνημα χλιδῆς* gaudium, quod ad priores delicias accedit.

1423. In strophis quæ sequuntur distribuendis eam rationem secutus sum, quam proposuit Hermannus El. doctr. metr. p. 737., quamque secutus est Humboldt. Vulgo enim tres tantum strophæ et antistrophæ, eæ, quæ nobis sunt *ά. ί. ϐ.*, indicantur. Cum Hermanno in plerisque consentit Blomfield., nisi quod cum Buttlero post v. 1443. nullam lacunam ponit, neque eas, quas nos antistrophas *β'. γ'.* vocavimus, antistrophas esse putat. Quo fit, ut post *ἀντ. ά.* lacunam ponat, quæ *ἀντ. β'. γ'.* contineat; deinde quæ nobis sunt *ἀντ. β'. γ'.*, eas strophas fecit, et iisdem verbis ut antistrophas repetiit post *ἀντ. ϐ'.* Hinc ei ordo stropharum hic est:

ά. β'. γ'. δ'. ά. β'. γ'. δ'.
ί. ς'. ζ'. ή. ί. ς'. ζ'. ή.
ϐ'. ί. κ'. λ'. ϐ'. ί. κ'. λ'.

Qua ratione quanto sit simplicior et præstantior Hermanniana, non est quod multis exponatur. Ex hac systema ita est comparatum:

ά. β'. γ'. δ'. ά. δ'.
ί. ς'. ζ'. ή. ί. ς'. ζ'. ή.
ϐ'. β'. γ'. ί. ϐ'. ί.

τὶς ἂν Stanl. Schütz., sed *τίς ἂν* est *utinam aliquis*, ut *πῶς ἂν utinam aliquo modo* v. Schæf. ad Soph. Œd. Col. 1100. — *περιώδυνα* Erfurdt. ad Soph. Ant. 134. ed. maj. metro non perspecto.

1425. *ἀεὶ* Glasg.

1427. *καὶ* in sequentem versum rejiciunt Buttler. Blomf., sed v. Herm. El. metr. p. 257.

1429. *βίον* abesse vult Buttler., sed

1430 ἰὼ, ἰὼ παράνους Ἑλένα στρ. β'.
μία τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ.
νῦν δὲ τελείαν * * *
* * * * * *
1435 * * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον. στρ. γ'.
1460
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
1440 ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου στρ. δ'.
τοῖςδε βαρυνθείς·
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, 1465
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν
1445 ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ',
ἀξυστατον ἄλγος ἔπραξεν.

ΧΟΡΟΣ.

δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι καὶ διφυί- ἀντ. α'.

multo melius in antistrophico lacunæ signum ponunt Schütz. Glasg. Herm. Blomf.

1430. ἰὼ semel vulg. Alterum ἰὼ metro jubente inserui.—παρανόμους vulg. παράνομος ex conj. Canteri Schütz., sed παράνους scribendum esse, quod et sensus et metrum postulat, vidit Herm. ad Humboldt., idque cum Blomf. recipere non dubitavi.

1433. Lacunam post τελείαν esse, quod et sensus docet, et antistropham a v. 1519. incipere, vidit jam Seidl. de verss. dochm. p. 408., quocum consentit Hermannus.

1438. δ' αἷμ' vulg., sed ΔΙ, quod ex sequente ΑΙ natum est, sensu metroque postulante, ejicere non dubitavi: *ornasti, texisti te nobili sanguine, non exstinguendo.* Hæc quum vulgo juncta cum verbis νῦν δὲ τελείαν legerentur, sensum aut nullum viderunt interpretes, aut conjecturis inferre conati sunt. ἐπηνθίσω Stanl. Cassaub. Pauw. Schütz. τελείαν πολύμναστον ἔπην ἐπηνθίσω suspicatur Blomf.

1439. 40. Hi versus antistrophicis non respondent, et corruptos esse perspicuum est; sed emendatio eorum difficilis est, quia propter lacunam nexus eorum cum præcedentibus et sensus perspici nequit, quare abstineo. ἥ τις Schütz. probante Buttlero.—ἐριδματός suspicatur Blomf.—οἰζύς vulg., quod correxerunt Glasg. Blomf.

1443. ἐκτρέχῃς Flor.

1445. ὀλίσασα Vict. ὄλεσαν Flor.

1446. ἔπραξε Glasg. 2.

1447. ἐμπίπτεις Vict. metro invito. ἐμπίτνεις ex conj. Canteri Glasg. Blomf.

Digitized by Google

οισι Ταυταλίδαισιν, 1470
κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν
1450 καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
ἐπὶ δὲ σώματος, δίκαν μοι
κόρακος ἐχθροῦ, σταθεῖσ' ἐκνόμως
ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται * * 1475

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην, ἀντ. δ'.
1455 τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
νείρει τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι 1480
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

ΧΟΡΟΣ.

1460 ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε στρ. ε'.
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν, αἰνεῖς.

rectius ἱμαντιοῦς Herm.—διφυοῦσι vulg. invito metro. διφυίοισι correxit Herm. El. metr. 704. et ad Humboldt.

1448. Ταυταλίδισιν Flor.

1449. κράτος ἰσόψυχον vulg. contra metrum. κράτος γ' Pauw. Heath. κράτος δ' Pears. Both. κράτος τ' Herm. ad Humboldt., quod cum Blomf. recepi, quia et sensus ei favet, et T anti I facillime excidere potuit.

1450. καρδίᾳ δηκτὸν vulg. egregiam Abreschii emendationem καρδιόδηκτον, quam metrum postulat, recte receperunt Schütz. Glasg. 2. Herm. Blomf.

1452. σταθεὶς vulg. σταθεῖσ' recte Schütz. Glasg. 2. Blomf.—ἐνόμως Ven. Flor.

1453. Vocis bisyllabæ defectum recte indicant Glasg. 1. Schütz. Blomf.; φόνῳ supplet Schütz. δόμοις Buttl. Blomf.

1454. Clytæmnestræ personam non apponit Vict.

1455. τριπαχύιον a πῆχυς derivatum neque metro convenit, et ridiculum est de Deo dictum; τρίσπαχυν, quod Pauw. et Buttl. legi volunt, eadem sensus difficultate laborat. Blomf. aut τριπαχύιον a παχύς derivandum putat, quod analogia non sinit, aut τριπάλαιον legendum, quod nimis a ductu litterarum recedit. Itaque ampliandum censeo.

as

1456. γέννης Flor.

1458. νείρει vulg. νίφει Casaub. Stanl. Schütz. Blomf., sed debebat esse νίφει, neque sensum ex eo video aptum, quare nihil muto. νίκει Scalig. ἥρει Is. Voss.—Propter præcedens αἱματόλοιχος facile aliquis καταλῦξαι suspicari possit.

1459. ἄγος Casaub. Stanl. male.

1460. Versus syllaba una longior est antistrophico, quare Herm. ad Humboldt. τοῖσδ' δαίμονα conjecit, quod quum propterea vituperat Blomf., quod sint tria epitheta sine substantivo, errat, pertinent enim ad αἶνον; sed displicet καὶ, quo tertium epitheton duobus prioribus non copulatis adnectitur, displicet, quod δαίμονα sic removetur, quo aptissime respicitur ad præcedentia Clytæmne-

Digitized by Google

φεῦ, φεῦ κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶς τύχας ἀπορέστου· 1485
ἰὼ, ἰὴ διαὶ Διὸς
1465 παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;
ἰὼ, ἰὼ, στρ. ε'. 1490
βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω;
1470 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφασματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων,
ὦ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον, στρ. ζ'. 1495
δολίῳ μόρῳ δαμεὶς
1475 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. στρ. η'.
μηδ' ἐπιλεχθῆς
* * * * * *
* * *
1480 Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον. 1500
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ', ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ

stræ verba, quare antistrophicus potius mutandus videtur.

1465. παναργέταν Flor.

1468. ἰὼ semel Ven. Flor.

1470. τί ποτ' ἄρ' εἴπω Farn., catalexeos vitandæ causa, ut mox v. 1472. ἰκτινίων.

1472. εὐσεβεῖ Flor.—ἰκτινίων bisyllabum est. v. Herm. ad Soph. Antig. 1132.

1473. κοίτας τᾶςδ' ἀνελευθέρας suspicatur Buttler. κοιτᾶν τᾶνδ' ἀνελευθέρων Blomf., sed repetendum est e præcedentibus κεῖσαι, ex notissimo Græcismo κοίταν κεῖσθαι.—ἀνελευθέρα Farn.

1476. Deesse in hac stropha versus duos, antistropha docet; sed Hermannus primos versus excidisse putat, deinde autem μὴ δ' ἐπιλεχθῆς legere videtur, idque cum sequentibus jungit, vertit enim Humboldt.: *at ne simul dicas, me Agamemnonis uxorem esse.* Sed hoc non potest passivum ἐπιλεχθῆς significare, præterea Vict. ἐπιλεχθὴς * habet, quare post hoc potius vocabulum, sensu etiam monente, lacunæ signum posui.

1477. ἐπιλεχθὴς Vict. Cant. ἐπιλεχθῆς Pauw. Schütz. Glasg. Blomf. ἐπιλεχθὴς Scalig., sed hoc incertum est propter sequentem lacunam. Male Blomf. cum Buttlero hic unum tantum versum excidisse putat, et dipodiam unam v. 1484. post τόνδ' ἀνάστορα, vulgatam versuum distributionem in antistropha secutus, quam

Digitized by Google

Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος,
τόνδ' ἀπέτισεν,
1485 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. 1505

ΧΟΡΟΣ.

ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ἀντ. ε'.
τοῦδε φόνου, τις ὁ μαρτυρήσων;
πῶ, πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
1490 βιάζεται δ' ὁμοσπόροις 1510
ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης· ὅποι δὲ καὶ προβαίνων
πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.
ἰὼ ἰὼ, ἀντ. ϛ'.
1495 βασιλεῦ, βασιλεῦ, πῶς σε δακρύσω; 1515
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων.
ὦ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον. ἀντ. ζ'.
1500 δολίῳ μόρῳ δαμεὶς 1520
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον ἀντ. η'.

ad strophæ normam cum Hermanno immutavi.

1485. νεαρεῖς conj. Stanl., et sic Farn., sed opponitur Agamemnon *adultus impuberibus* Thyestæ filiis.

1486. Versus syllaba brevior est, quare ἤδη Pauw. εἰσὺ Schütz. Blomf. Fortasse ἰσοί legendum est, ut Eur. Hel. 1246., cujus loco usitatam formam posuerunt scribæ.

1488. πῶς πῶς ad marg. Ask. invenit Buttler., quod recepit Blomf., sed quum πῶ Sicula vox sit, qualibus usum esse Æschylum constat, nihil mutaverim.

1492. μέλας Both. Blomf.—προεβαίνων Vict. Ven. Flor. Omnino locus non sanus videtur, sed inutiles sunt virorum doctorum conjecturæ, quas afferre non operæ pretium est.

1493. πάχνα vulg. πάχναν κουροβόρον Casaub. πάχνα κουροβόρῳ Pauw. Both., sed nihil nisi πάχνα mutandum est, cujus loco πάχνῳ et sensus et metrum postulat, idque reposuerunt Herm. ad Humboldt. et Blomf.—παρείξει Aurat. Cant. παρήξει Orell. p. 208.

1502. οὐκ Schütz. Buttler. Blomf., sed adnectit hæc Clytæmnestra iis, quæ supra dixerat.—Hunc et sequentem versum a sciolo quodam insertos putat Seidler. de verss. dochm. p. 408., quod

Digitized by Google

τῷδε γενέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
1505 οἴκοισιν ἔθηκ' ; 1525
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθὲν,
τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν ἀν-
άξια δράσας, ἄξια πάσχων,
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
1510 ξιφοδηλήτῳ
θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν. 1530

ΧΟΡΟΣ.

ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, στρ. θ'.
εὐπάλαμον μέριμναν,
ὅπα τράπωμαι, πιτνόντος οἴκου.
1515 δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψεκὰς δὲ λήγει. 1535
δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης,

si verum esset, in stropha nulla lacuna foret; sed ibi sensus quoque de lacuna admonet, et hi versus nescio quare jejuni vocandi sint. Cf. Herm. de verss. spur. p. ix.

1505. Interrogationis notam, quæ vulgo abest, sensu postulante rectissime inseruerunt Schütz. Humboldt. Non obsequitur Blomf., qui ex Dobræi emendatione δούλιον pro δολίαν scripsit, quod minime probari potest.

1507. πολύκλαυτόν τ' vulg. Copulam otiosam versus detrimento tollunt Stanl. Schütz., sed πολυκλαύτην rectissime Pors. ad Eur. Med. 822. et Blomf., improbante quidem Elmsleio, qui in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 296., in *Edinburgh Review*, xxxvii. p. 94. et ad Eur. Med. 807. τὴν πολύκλαυτον ἀνάξια δράσας legi jubet omisso nomine Ἰφιγένειαν, sed ille satis refutatus est ab Hermanno in *Classical Journal*, xliv. p. 419. Sed Hermannus ipse ad Humboldt. ita legendum suspicatur: ἔρνος ἀερθὲν τῆς πολυκλαύτης Ἰφιγενείας, ἄξια δράσας, ἄξια πάσχων, additque i. e. ἄξια ἀξίων δραμάτων πάσχων, in quibus et ἔρνος Ἰφιγενείας et artificiosa illa explicatio ferri vix possunt. Mihi quidem nihil mutandum videtur: *postquam filiam meam ex illo conceptam Iphigeniam indigne tractavit, digna passus, ne glorietur.* Vocabulum autem ἀνάξια in duos versus disjungi potuit, quia compositum est.

1512. φροντίδος Ven. Flor.

1513. εὐπάλαμον vulg. εὐπάλαμον recte Glasg. Blomf.—Comma post μέριμναν male delent Stanl. Schütz. Humboldt. Blomf. ἀμηχανῶ μέριμναν jungendum est.

1514. ὅπα vult Elmsl. ad Heraclid. 595., sed vid. quæ ad Choeph. 403. monebuntur.—πίτνοντος vulg. πιτνόντος Blomfield., quod necessarium est. v. ad Choeph. 35.

1517. δίκη vulg. δίκῃ Farn. δίκην Aurat. cui recte assentiuntur Canter. Schütz. Herm. Blomf.—θήγει vulg. θηγάνει emend. Herm. ad Humboldt. recepit Blomf.

Digitized by Google

πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰώ, γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω, ἀντ. β'.
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου 1540
δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὐτῆς, ἀποκωκῦσαι 1545
ψυχὴν, ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ ἀντ. γ'.
σὺν δάκρυσιν ἱάπτων 1550
ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν στρ. ί.
τοῦτο· πρὸς ἡμῶν
κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων, 1555
* * * * * *
* * * * * *
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

1518. θηγάναις vulg. θηγάναισι Pauw. Abresch. Heath. Glasg. Blomf., metri causa.

1519. εἴθε μ' Farn.

1520. ἐπιδεῖν Farn.

1521. νῦν post δροίτας vulgo legitur, sensus non minus quam metri causa otiosum, quare uncis inclusit Glasg., ejecerunt Humboldt. Blomf. et omittitur in Ven. Flor.

1523. τάδ' Blomf. male. — τλήσει Glasg. Schütz. Blomf.

1524. αὐτῆς Farn. Blomfield. male. —ἀποκωκύσαι vulg. accentum ex Farn. correxit Blomfield.

1526. ἐπικράναι vulg. accentum correxit Blomf.

1527. ἐπιτύμβιον αἶνον ex Stanleii conjectura Schütz. Blomfield., vim poeticam infringentes; αἶνος ipse πονεῖν dicitur.

1528. ξὺν Glasgov. Schütz. Blomf. —δακρύων vulg. δάκρυσιν Glasg. Schütz. δακρύοις Farn. Buttler. Blomf., sed illud probabilius est, quemadmodum χερῶν et χερσὶν sæpe confusa vidimus. Metrum litem dirimeret, nisi strophicus corruptus esset.

1530. οὔτι Farn.

1532. Verba κάπεσε, κάτθανε delenda putat Pors. Advers. p. 139., male.

1536. Ἰφιγένειαν ἵν' vulgat., quod bene correxit Stanleius, quem sequuntur recentiores.

Digitized by Google

θυγάτηρ, ὡς χρὴ,
πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
1540 περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει. 1560

ΧΟΡΟΣ.

ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. ἀντ. β'.
δύςμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς,
1545 παθεῖν τὸν ἔρξαντα. θέσμιον γὰρ 1565
τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένος προςάψαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ ἀντ. ί.
χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
1550 ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενίδᾶν 1570
ὅρκους θεμένη, τάδε μὲν στέργειν,
δύστλητά περ ὄνθ'. ὁ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων, ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
1555 κτεάνων τε μέρος 1575

1540. χεῖρα vulg. χεῖρι, quod sensus potulat, Glasg. Blomfield.—φιλήσῃ vulgat. corruptum, ut videtur, propter falsum ἵνα v. 1536.; correxit Abresch.

1541. Sensum hujus versus recte explicat Wunderl. obss. critt. p. 48.

1544. Quum μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διὸς sensu careat, durissima autem sit constructio, quam Blomf. proponit: μίμνει δὲ, μίμνοντος Διὸς, ἐν χρόνῳ παθεῖν τὸν ἔρξαντα, non displicet Schützii conjectura ἐν δρόνῳ, quæ vocabula sæpe confunduntur.

1546. ἀραῖον egregia est emendatio Hermanni pro vulg. ῥῷον, quod frustra explicare vel emendare conati sunt interpretes.

1547. προςάψαι vulgat. sine sensu. Variæ sunt interpretum conjecturæ, quas adferre nolo. Reliquis præstant Hermanni πρὸς ἅψῃ et Blomfieldii πρὸς ἅπτα, sed nihil mutare ausim.

1548. ἐνέβη—χρησμὸν vulg. sine sensu. ἐνέβη—χρησμὸς Pears. Schütz. ἐνέβης—χρησμὸν Cant. Heath. Herm. recte; loquitur de iis, quæ postremo vaticinatus erat Chorus, Orestem ultorem obscure innuens.

1551. θεμένα vulg. θεμένη Flor. Blomf.

1552. δύστληστα Flor.—ί Ἀ vulg. sine sensu. ἰ Ἀ λοιπὸν *quod vero reliquum est*, Is. Voss. Stanl. Pauw. Glasg. Schütz. Blomf.

1554. Hunc versum omittit Farn.

Digitized by Google

βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι, δ'
ἀλληλοφόνους
μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
1560 φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη, 1580
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοὶ,
χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.
1565 Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατὴρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, ὡς τορῶς φράσαι, 1585
αὐτοῦ τ' ἀδελφὸν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
1570 τλήμων Θυέστης, μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον 1590
αὐτοῦ. ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ

1556. ἀποχρῇ scribi vult Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 285. male.— μοι δ' ἀλληλοφόνους vulgo, sine sensu, μοί γ' ἀλλ. Pauw. Heath. Schütz. μοι, κἀλληλοφόνους Canter. Glasg. 2. Blomf., quod sensus non fert. Mihi quidem pro μοι olim aliud vocabulum in consonam desinens lectum fuisse videtur, quo in μοι corrupto, δ' illud metri causa insertum est. Fortasse legendum est πᾶν ἀπόχρη, μόνον ἀλληλοφόνους, quod probabilius certe est violentissima mutatione Erfurdtii ad Soph. Philoct. 475.: πᾶν ἀρκεῖ μοι μανίας μελάθρων ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

1561. ἄγη Aurat. Canter. Casaubon. Glasg. 2. Schütz. Blomfield. sine causa. γῆς ἄχη sunt dolores et mala mortalium.

1562. Ἐρινύων Blomf.

1564. χερὸς Farn. Blomf.—ἐκτινόντα Stanl. Schütz. Blomf. sine causa.

1567. αὐτοῦ vulg. male.—αὐτοῦ δ' ἀδελφὸν scribi vult Elmsl. ad Med. 940. Vix recte, nam quum δέ in ejusmodi dictionibus alicui describendo inservire soleat, hic vix ei locus esse potest; Thyestes enim Choro satis notus est. Quare pro τε, quod sane ferri non potest, γε scribi velim, argumentum enim indicari debet, cur tam turpe Atrei facinus fuerit; quemadmodum duobus aliis locis, nostro similibus, quibus item δέ reponit Elmsleius, Eur. Med. 940. πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν γ' ἐμὴν et Eur. Androm. 25. Ἀχιλλέως παιδὶ, δεσπότῃ γ' ἐμῷ.

1572. αὐτοῦ admodum languet, quod quum sentiret Schütz. et præterea nescio quomodo offenderet in vocabulis προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως et in nomine Atrei iterum allato, hunc versum ita legit: ξένια δὲ τοῦδε δύςθεος πατὴρ πατρὶ, sequentem ejecit, quod nemo probare potest. Non melius Blomf. illud αὐτοῦ in αὐτὸς mutavit, cujus vim non video. Verum

Digitized by Google

Ἀτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τῷ μῷ, κρεουργὸν ἧμαρ εὐθύμως ἄγειν
1575 δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔθρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος. 1595
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν,
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.
1580 κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον,
ὤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται, 1600
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
1585 ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ 1605
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
1590 καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυςβουλίας.

vidisse Hermannus videtur, qui post τίδον interpungit, et deinde ἀστεξίνα δὶ τοῦδε legit; quam sæpe ἀστός et αὐτός confundantur, notum est.

1575. παιδίων vulg. παιδείων Scalig. Abresch. Schütz. Glasg. Blomf., et sic Flor. Farn.

1577. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἄνδρακας καθιμένος Tyrwhitt. ἔκρυπτ' ἄνω θὶς ἀνδρακὰς καθημένοις Casaub. Pears. Stanl., idque recepit Schütz., nisi quod ἄνωθεν retinuit. Ita etiam Blomf. legendum putat, sed ἄνυθεν pro ἄνωθεν suspicatur. Hermann. ad Humboldt. aliquid ante hunc versum excidisse judicat, deinde legit εὔθρυπτ' ἄνωθεν. Et lacunam quidem hic esse, certissimum videtur, quod vel ex eo perspici potest, quod in sequentibus aliud est subjectum: sed ob ipsam hanc lacunam illud εὔθρυπτ' admodum incertum est. Codicum auxilium exspectandum est.

1578. Propter subjectum subito neque nomine addito mutatum varias emendationes tentarunt interpretes, sed latet in iis, quæ excidisse supra monuimus.

1581. ὤμωξεν ἄν, πίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἰρῶν Vlct. sine sensu ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἰρῶν conj. Canter. ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἰμῶν Stanl., quod recte receperunt Glasg. Schütz. Blomfield., sed ἄπο etiam retinendum est, ut jungatur ἀπιμῶν σφαγῆς, genitivo partem, ut solet, significante.

1583. τιθεὶς ἰρᾷ Ven.

1584. ἰλίσθαι vulg. ὀλίσθαι Glasg. Schütz. Blomf. recte.

1588. ξυνιξελαύνει Glasgov. Schütz. Blomfield. συν. edd. vett.

1591. ξυνάψας Glasg. Schütz. Blomf. συν edd. vett.

Digitized by Google

οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοὶ, 1610
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
1595 * * * * * *
σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν,
μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον,
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα 1615
δημορρίφεις, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1600 σὺ ταῦτα φωνεῖς νέρτερα προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. 1620

1593. ἰδόντι Farn., idque voluit Pauw., sed vid. quæ de hac constructione monebuntur ad Choeph. 405.

1594. ἐν θανοῦσιν suspicatur Abresch. ἐν καμοῦσιν Porson. ἐν κακοῖσιν in Glasg. 2. obelo notatum est, sed nihil habet offensionis. Simillimus est locus Soph. Aj. 1097. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.—Post hunc versum excidisse unum, rectissime vidit Herm., quem sequitur Humboldt. Docet hoc primum asyndeton, quod est in sequentibus, quodque ad mutationes impulit editores; videtur autem in versu, qui excidit, conjunctio aliqua, ἐστί vel εἰ fuisse. Deinde autem sex versus a Choro proferri postulat responsio quædam, quam mihi deprehendisse videor in numero versuum a Choro et Ægistho prolatorum, ita enim sese excipiunt:

Chor.	Æg.	Chor.	Æg.	Chor.	Æg.	Chor.
vi.	viii.	iii.	v.	iii.	viii.	vi.

1596. τόνδε φὰς ex emendatione Pauwii Glasg. Blomf., ut tollatur quodammodo asyndeton, cujus aliam causam supra attulimus.

1597. ἱκετὸν ex emendatione Casauboni Blomfield., quia ἔκτικτος non alibi exstat, sed hanc nullam esse mutandi causam quum vocabulum analogiæ non repugnet aptumque huic loco sensum habeat, quisque intelligit. In lexicis male deest.—In fine versus Glasg. Schütz. punctum habent, interrogationis signum Both. Blomfield., sed colo interpungendum est, ut in Vict., aut commate, incipit enim hinc apodosis.

1600. Clytæmnestræ hæc tribuenda putat Blomf. ineptissime. vid. ad v. 1608.

1602. γνώσει Glasg. Schütz. Blomf. γνώσῃ edd. vett.

1603. Hermann. ad Vig. pag. 702. et ad Humboldt. legendum dicit: ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τὸ τηλικούτῳ σωφρονεῖν εἰρημένον, idque Humboldt. vertit: *senex supere disces, intelligens effatum illud, senes non facile doceri*, quod non video, quomodo verbis insit. Articulus certe ab εἰρημένον sejunctus ferri non potest. σωφρονεῖν κεχρημένον reponi vult Elmsl. ad Eur. Heracl. 801. Add. εἰρημένῳ Buttler. Schützius, qui vulgatam retinet, ita explicat: *profecto vos ut senes*

Digitized by Google

δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες
1605 δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεις. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε;
πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῆς.

ΧΟΡΟΣ.

γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον 1625
οἰκουρὸς, εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ' ἅμα
1610 ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ, 1630
σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν
1615 ἄξῃ· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,

sentietis, quam vere dicatur, homini ejus ætatis difficillimum esse sapere discere, sed neque hoc verbis inest. Recte Blomf. vidit, veram explicationem dare glossam in Farn. προσταγὴν αὐτῷ. *Senex disces, quam difficile sit discere homini ejus ætatis, quum sapere jussus est.*

1604. δισμὸν Ven. Flor. Constructio hæc est: *Senectutem quoque vincula et jejunium optime docent.*

1606. Male Schütz.: *hæc cum videas, nonne vides scil. quid tibi prosit?* Immo: *num hæc non vides, quum videas*, i. e. quum non cœcus sis?

1607. πήσας vulgat. παίσας Schol. MS. Gotting. ad Pindar. Pyth. ii. fin. laudatus a Porsono Advers. p. 139. edit. Lips., qui inde πταίσας conjicit. Sic etiam Elmsl. ad Eur. Bacch. 794. Buttl. et Blomf. recte.

1608. Interpretes omnes Chorum hæc Clytæmnestræ dicere putarunt: sed Clytæmnestra non est in scena, et perspicuum est, Chorum acerbe Ægisthum γύναι alloqui, cui deinde pulcherrime opponitur ἀνδρὸς et ἀνδρί.—τῶνδ' ἥκοντος ex emendatione Stanl. Heath. Glasg. Schütz. Blomf. male; accusativi ab οἰκουρὸς pendent: *domi exspectans eos, qui ex pugna rediissent* τῷδ' voluit Tyrwh., quod cum ἅμα jungatur, cum reliquis ratus, Chorum Clytæmnestram alloqui; ἅμα autem cum participio αἰσχύνουσα jungendum est (cf. Stallbaum. ad Plat. Phileb. c. 106.), male igitur fecerunt Stanl. Pauw. Buttler., qui ante ἅμα comma posuerunt.

1610. τῶνδ' Flor. hinc τῷδ' Blomf. pessime.

1614. ἠπίους Pauw. Heath. Blomf., quod opponatur Orpheo, fera corda mansuefaciente, sed nihil ejusmodi continetur versu præcedente, cui opponatur. ἠπίοις Jacob. Legrand. Schütz., quod fere verum puto, nisi aliud quid latet, nam vulgata ferri non potest.

1615. ἄξει Glasg. Schütz. Blomf. ἄξῃ edd. vett.

1616. De ὡς δὴ v. Seidler. ad Iph. T. 1304.—ἴσει Glasg. Schütz. Blomf. ἴσῃ edd. vett.

Digitized by Google

ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; 1635

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
1620 ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.
* * * * * *
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα 1640
ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον
1625 κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυςφιλὴς σκότῳ
λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἑπόψεται.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς καπῆς
οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; ἀλλά νιν γυνὴ
χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων 1645

1617. De duplici negatione ὃς οὐκ— οὐκ ἔτλης vid. Erfurdt. et Hermann. ad Sophocl. Ant. 5. Reisig. ad Œd. Col. p. 239.

1620. ἦν voluerunt Canter. Stanl. Pauw. ᾖ dedit Schütz. ὦν Both. probante Buttlero, sed vid. quæ ad Choeph. 516. monebuntur.— Post παλαιγενής commate interpungunt Vict. Canter., quod recentiores in punctum mutarunt; sed confirmatur eo lacuna, quam hic cum Humb. posui. Versum enim unum excidisse et nexus sententiarum docet, et versuum numerus, de quo ad v. 1594. sermo fuit.

1622. ἐκ τῶνδε. τοῦδε Vict. Cant., quod correxerunt Jacob. Pears. et recentiores.

1624. Ad βαρείαις subaudiunt σείραις Abresch. et Dorvill. ad Charit. p. 323. ἀνάγκαις, ἅσαις vel πημοναῖς Elmsl. ad Heracl. 886. πληγαῖς Pauw., quod vero similius est, si cogitamus, Ægisthum hæc dicentem simul manum movisse, tanquam ferientem.—ἄρτι μὴ Stanlei. Heath. οὔτι μοι Pauw. Glasg. 2. Blomf., sed nihil mutandum est; dicendum erat: ζεύξω βαρείαις, καὶ οὔτι μὴ σειραφόρος ᾖ, quæ arctius junxit dicens ζεύξω οὔτι μὴ σειραφόρον ὄντα.—σειραφόρον vulg., sed σειραφόρον Flor. Farn. Pollux. vii. 24., quod cum Blomf. recepi; vid. quæ ad v. 816. monita sunt.

1625. κριθῶντα Schütz. ex Polluce, cui formæ et analogia et metrum repugnat.—δυςφιλὴς κότῳ vulg. δυςφιλεῖ σκότῳ ex Stanleii conjectura Glasg. Schütz. δυςφιλὴς σκότῳ Pears. Blomf., quod mutationis facilitate sese commendat, quamquam alterius lectionis sensus præstare videtur.

1627. τί δή; Schütz. male.

1628. ἀλλὰ σὺν, γυνὴ vulgat. ἀλλά σφ' ἡ γυνὴ conj. Canter. ἀλλὰ σὴ γυνὴ Stanl. ἀλλὰ νῦν γυνὴ Pauw. ἀλλά νιν γυνὴ Heath. Schütz. Blomf. Possit quodammodo vulgata defendi hoc sensu: *quidni virum interfecisti ipse solus* (id αὐτός sæpe significat v. Elmsl. ad Aristophan. Acharn. 509. Heindorf. ad Plat. Parmen. p. 220.), *sed tecum mulier ista?* Sed Ægisthus ne adfuisse quidem cædi videtur.

Digitized by Google

1630 ἔκτειν'. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος,
ὅπως κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ,
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς;

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἕρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. 1650

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1635 * * * * * *

ΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' ἐρούμεθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.

1640 ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος· 1655

1630. βλέπει φάος; Schütz. male.

1633. δοκεῖ conj. Aurat. Stanl. et recepit Blomf., sed δοκεῖς τάδ' ἕρδειν καὶ λέγειν est: *statuis hæc facienda et dicenda esse*, δοκεῖς voluntatis significationem habet, ut supra v. 16., ad quem vid. quæ monita sunt.—γνώσει Glasg. Schütz. Blomf. γνώσῃ edd. vett.

1634. Hunc et sequentem versum Ægistho continuari, deinde versum 1637. Choro, 1638. Ægistho tribui vult Stanleius, probante Schützio et obsequente Bothio; sed aperte repugnat sensus, neque versuum responsio tres versus Ægistho tribui patitur. Recte vidit Hermannus, unum versum Ægistho tribuendum excidisse, quem sequitur Blomf.

1637. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ Glasg. 2. Blomf. sine causa.

1638. De infinitivo aoristi post λέγεις vid. Hermann. ad Soph. Aj. 1061.—ἱλούμεθα conjecit Stephanus, αἱρούμεθα Canter. Pauw. Abresch. Tyrwhitt., ad cujus emendationem Elmsl. monet κτανεῖν pro θανεῖν legendum esse. ἐρούμεθα ex emend. Schützii Blomf. ἐρούμεθα quidem certo corruptum est, sed de emendatione ambigo.

1640. δύστηνον ὁ ἔρως vulg. δυστήνων ἔρως Casaub. Stanl., sed egregia est Schützii emendatio δύστηνον θέρος, ex

Digitized by Google

πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν. ἕρξαντα καιρὸν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν.
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν,
1645 δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι. 1660
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴτις ἀξιοῖ μαθεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι,
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα ***

frequente litterarum ο et θ confusione. Jure eam receperunt Glasg. Blomf., attulitque Pors. locum simillimum ex Euripidis Inone ap. Stob. xciii. ἴστω' ἀμᾶσθι τῶνδε δύστηνον θίρος. Blomf. adjecit Eur. Bacch. 1314. ἐξήμησα κάλλιστον θίρος.

1641. ὕπαρχι vulg. ὑπάρχει recte Glasg. Blomf.—ἡματώμεθα Vict. Cant. αἱματώμεθα Jacob. Glasg. Schütz. Blomf. sensu apto, quare non opus est majore mutatione quamvis probabili, quam proponit Herm. ad Humboldt. ὑπάρχει μηδὲν ἡματωμένοις.

1642. στείχετε δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους τούσδε vulg., metro violato. τούσδε in fine abjecerunt omnes, recte; initium varie emendarunt: στείχετ' ἔνθενδ', ὦ γέροντες Heath. ἀλλὰ στείχετ', οἱ γέροντες Schütz., repugnante metro; στείχετ' εὐθὺς γέροντες Both. στείχετ', οἱ γέροντες οἶδε H. Voss. στείχεθ', οἱ γέροντες ἤδη Glasg. Blomf., qui monet propius ad librorum lectionem accedere στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, quod recepi, quamquam verum non puto; videtur mihi inter στείχετ' et γέροντες adjectivum excidisse, cujus ι δ' οἱ reliquiæ sunt.—δόμους, πεπρωμένους πρὶν παθεῖν Heath., quod recepit Blomf. vix recte.

1643. Vulgata, quam exhibui, sensu caret. πρὶν παθεῖν. στείρξαντας αἰνεῖν conj. Heath. πρὶν παθεῖν. εἴξαντι καιρῷ Legrand. Schütz. πρὶν παθεῖν ἕρξαντ' ἄκαιρα. χρῆν τάδ' Hermann. ad Humboldt., quod placeret, si additus esset articulus τὸν ἕρξαντα; ita autem vix ferri potest. πρὶν παθεῖν ἕρξαντας, αἴρειν Blomf. Sed veram lectionem conjectura vix assequi licet.

1644. εἰ δέ τις μόχθων δίοιτο, τοῦδ' ἅλις γ' ἔχοιμεν ἄν Schütz. εἰ δέ τω μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἅλις Both. Blomf. εἰ δὲ μὴ μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις legisse videtur Humboldt. Sensum mihi adjuvisse videor, virgula, quæ vulgo post γένοιτο ponitur, post ἅλις γ' collocata.

1645. χηλῇ Flor. Farn.

1647. τούσδ' ἐμοὶ Stanleio auctore Blomf. sine causa.—ἀκουτίσαι Wakefield.

1648. δαίμονας vulg. δαίμονος emend. Casaubon. Pearson. recentiores.

1649. ἁμαρτῆσαι κρατοῦντα vulg. ἁμαρτεῖν, τὸν κρατοῦντα * * Casaub. Heath. Schütz. Glasg. Blomf. ἁμαρτῇ τὸν ad marg. Ask. legitur; forsitan recte.—Ad lacunam explendam λοιδορεῖν

ΧΟΡΟΣ.

1650 οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προςσαίνειν κακόν. 1665

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

πράσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην· ἐπεὶ πάρα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

1655 ἴσθι μοι δώσων, ἄποινα τῆςδε μωρίας χάριν. 1670

ΧΟΡΟΣ.

κόμπασον θαρρῶν, ἀλέκτωρ ὥςτε θηλείας πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

additur in marg. Ask., δ' ὑβρίσαι a Blomf. τῷ κρατοῦντι δύσφορον Pauw. Schütz., sed plures versus excidisse videntur.

1650. προσαίνειν Vict.

1651. Clytæmnestræ tribuitur hic versus in Flor.

1656. θαρσῶν Glasg. Blomf.—ὥςτε vulg. contra metrum. ὥστε Stanl. et recentiores.

1657. sq. ἐγὼ et καλῶς vulgo desunt, quas voces ex Schol. suppleverunt Canter. Heath. et recentiores.

Digitized by Google

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΑΙΓΙΣΘΟΣ.
ΟΙ ΕΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.

Argumentum et personarum index in omnibus codd. et edd. antiquis desunt.

Digitized by Google

ΧΟΗΦΟΡΟΙ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι, ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε, καὶ κατέρχομαι.
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ

1. In codicibus et edd. Ald. Turn. cum Agamemnone cohæret tragœdia nostra, periit enim simul cum extrema Agamemnonis parte Choephororum initium, et post Agam. v. 1160. ἠνυτόμαν τροφαῖς statim legitur nostræ tragœdiæ v. 10. τί χρῆμα λιύσσω, Agamemnonis etiam inscriptione usque ad Choephororum finem continuata. Choephoros primus distinxit Rob., qui tamen lacunam habet eandem. Agamemnonis postremam partem ex codd. supplevit Victorius, Choephororum initium non item. Prologi tamen partem servavit Aristoph. Ran. 1150. sqq., unde primos quinque versus primus recepit Stanleius. Duos eorum habet etiam Thom. Mag. sub vv. αἰτοῦμαι. ἥκω. κατέρχομαι.— In verbis πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη ambiguitatem quæsivit apud Aristophanem Euripides, quæ neque editores non fefellit, possunt enim illa significare aut: *qui patris mei imperium respicis*, aut *qui officia a patre tuo tibi tradita exsequeris*. Priorem explicationem admodum ineptam, quam joci causa Euripidi tribuit Aristophanes, veram putant Schütz. et Buttl., altera vero, quam apud Aristophanem Æschylus ipse profert, unice vera et sensui accommodata est. Ceterum ἐποπτεύων κράτη breviter dictum est, ut solet in his verbis: *qui* ἐποπτείαν *agendo potestatem a patre acceptam exerces*, ut Soph. Trach. 617. Ἑρμοῦ τήνδε κομπεύω τέχνην, ad quem locum vid. Herm. Nec multum dissimilia sunt, quæ collegit Markl. ad Eur. Suppl. 991. et 1205.

3. In vocabulis ἥκω καὶ κατέρχομαι tautologiam quærit apud Aristophanem Euripides, recte ibidem ab Æschylo refutatus, κατελθὼν enim exsules dicuntur in patriam redeuntes, cf. Bergl. ad Aristoph. Ran. 1189. Pors. ad Eur. Med. 1011. Elmsl. ad Med. 983.

4. Aristophanis cod. Rav. habet τῷδε κηρύσσω, Borg. τάδε κηρύσσω, quorum illud verum esse potest.

Digitized by Google

5 πλύειν, ἀποῦσαι. * *
* * * *
* * πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον
τὸν δεύτερον δὲ, τόνδε πενθητήριον
* * *
10 τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
πρέπουσα; ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; 10
πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
15 χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ 15

5. Iterum tautologiæ Æschylum accusat Euripides propter πλύειν ἀποῦσαι, sed similia sunt frequentissima, ut Prom. 140. δίερχθηθ', ἱρίδισθ'. Eur. Phœn. 1568. παρὰ γὰρ στυράκιν, τάδ' ἀϋτεῖν. Ion. 1446. τίν' αὐδὰν ἀΰσω, βοάσω. cf. Abresch. Animadv. ad Æsch. i. pag. 405. Potter. ad Lycophr. 353. Ruhnk. epist. crit. i. p. 139. sqq. Præterea h. l. ne dici quidem potest, an non ἀκοῦσαι cum sequentibus, quæ desunt, jungendum sit.

6. Hunc ei, qui sequitur, versum ex Schol. ad Pind. Pyth. iv. 145. recte h. l. inseruit Stanleius; respicit eosdem etiam Eustath. ad Il. ii. p. 165.—Versum explere voluit Erf. ad Soph. El. 52., φέρω δὲ præponendo.

10. λεύσω Ald. — ὁμήγυρις Ald. Turn.

11. φαρέσι Ald. βάρεσι Turn.

12. ποῖα Ald. τοῖα Rob.

13. δόμοις Rob.—πόμα Ald. πῆμα Med. Guelph. Rob.—προσκυνεῖ Ald. Turn.

14. τ' ἐμῷ Rob.—ἐπεικάσας τύχω est: *num forte conjicium?* prorsus ut Eur. Hippolyt. 826. Τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σίθεν Βαρύστονον, τλῆμον, προσαυδῶν τύχω; Neutro loco, quod putaverunt Musgr. et Schwenk., τύχω significare potest: *verum attingam*, hoc enim sensu conjunctivus poni non poterat. Ita potius explicandum est locus Soph. El. 656. ἐπεικάζων πυρῷ, ubi tamen πυρῷ non est conjunctivus.

15. νερτέρεις μειλίγματα conjecit Stanleius, quod in textum recepit Schütz., probante Schwenkio, eaque conjectura confirmari videtur loco simili Pers. 608. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοὰς Φέρουσ', ἅτις νεκροῖσι μειλικτήρια. Sed vulgatam retinendam esse recte vidit Herm. obss. critt. p. 55. sq, quamquam nihil attulit ad explicandum dativum, in quo illi offenderant. Significat autem hic consilium et rationem, qua permoti libationes afferant, ut sensus sit: *afferunt eas, ad* vel *propter placandos manes.* Sic Thucyd. vi. 33. Ἀθηναῖοι ἐφ' ἡμᾶς πολλῇ στρατιᾷ ἔρχονται καὶ ναυτικῇ καὶ πεζῇ, πρόφασιν μὲν Ἐγεσταίοις ξυμμαχίας καὶ Λεοντίνοις κατοικίσεις, τὸ δὲ ἀληθὲς ἐπιθυμίᾳ. *ad auxilium Egestæis ferendum et Leontinos restituendos.* Herod. i. 87. ἐγὼ ταῦτα ἔπραξα τῇ σῇ μὲν εὐδαιμονίῃ, τῇ ἐμεωυτοῦ δὲ παροδαιμονίῃ. Similia collegerunt Markl. ad Eur. Suppl. 304. Brunck. ad Soph. Antig. 1219. Heind. ad Plat. Gorg. p. 146. νερτέρεις autem est adjectivum, et νέρτερα μειλίγματα ex usu satis vulgari dicitur pro μειλίγματα τῶν νερτέρων.

16. ἄλλοι Rob.

17. στείχειν deest in Guelph. Ald.,

Digitized by Google

πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
πατρὸς, γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
20 Πυλάδη, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπὴ.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην στρ. ά. 20
χοᾶς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.
πρέπει παρηΐς φοινίοις ἀμυγμοῖς,
25 ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων 25

ejus loco ἰδεῖν habet Turn., quod recepit Schütz., offensus, ni fallor, constructione verbi δοκῶ cum Acc. c. Infinit., quæ tamen non adeo rara est; sic Prom. 434. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτι μήτ' αἰθαδίᾳ Ζηνὸς με. Sept. Th. 597. Δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Ag. 599. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; Soph. El. 462. πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι. Eurip. Hecub. 222. δοκῶ μὲν σ' εἰδέναι γνώμην στρατοῦ. ib. 1295. τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε; Orest. 666. τὸν πατὰ χθονὸς Θανόντ' ἀκούειν τᾶδε δοκεῖ. ib. 1175. αὐτὸ τοῦτ' ἴχνη δοκῶ Σωτηρίας. ib. 1198. καί νιν δοκῶ—χρόνῳ μαλάξειν σπλάγχνον.—λυγρῷ deest Rob.

19. ξύμμαχος Glasg. Schütz. invitis libris.

20. ἐκποδὼν conjecit Stanl., et sic scribit etiam Elmsl. ad Heracl. 109. forsitan recte.

21. προστροπὴ Ald.

22. ἔβη Med. Guelph. Ald.

23. χοᾶς Vict. Glasg. Schütz., sed singularis ferri non potest; quare procul dubio præferendum χοὰς, quod habent Guelph. Ald. Rob. Turn., firmatum igitur insuper etiam majore librorum auctoritate. Accusativus ab adjectivo προπομπός pendet, vid. Herm. ad Vig. pag. 895. et ad Soph. Aj. 1014. Erf. ad Soph. Trach. 615. et Antig. 783., quos locos jam indicavit Schwenk. —σὺν κύπτῳ Med. Ald. Vict. συγκύπτῳ Guelph. συγκύπτω Turn. συγκόπτῳ Rob. Hinc σὺν κόπτῳ Stanl. inepte, σὺν κόπῳ Pauw. Schwenk. σὺν κτύπῳ Arnald. Glasg. Schütz., quod sane ad librorum lectionem proxime accedit, ideoque a me quoque receptum est. Sed illud σύν molestum est, et malim fere, librorum vestigiis insistens, συγκτύπῳ legere, quamquam vocabulum non alibi occurrit.

24. φοίνισσα γογμοῖς Guelph. Ald., idemque in cod. suo reperit Rob., qui φοίνισσ' dedit, reliquis omissis. φοίνισσα γ' ὀγμοῖς Turn. φοινισσαμυγμοῖς Med. φοίνισσ' ἀμυγμοῖς conjecerunt Sophian. et Cant. φοινίοις ἀμυγμοῖς emendavit Stanl., quod recepi cum Glasg. Schütz. Schwenk., quamquam admodum incertum est.

25. ἄλοκι' Guelph.

26. διιγμοῖσι Med. Guelph. Ald. Rob. Vict. Cant. δ' ὀγμοῖσι Turn. δ' ἰυγμοῖσι ex emendatione Canteri Glasg. Schütz. Schwenk. recte, ut videtur.—Versus est dochmiacus, dochmium præcedente antispasto, sequente dijambo, quod propter Heathii et Buttleri nugas moneo.

27. λινοφθόροις' ex conjectura dedit Schütz., probante Buttlero et Bothio; sed λινοφθόροι λακίδες sunt λακίδες λίνων φθαρέντων. Similia multa habent Erf. ad Soph. Antig. 1009. Lobeck. ad Aj. 323. Schwenk. ad h. l. cf. Comment. Æschyl. p. 64.

Digitized by Google

λαπίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
πρόστερνοι στολμοὶ
30 πέπλων ἀγελάστοις
ξυμφοραῖς πεπληγμένων.
τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ, ἀντ. ά. 30
δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
35 μυχόθεν ἔλαπε, περὶ φόβῳ
γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.
κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων 35
θεόθεν ἔλαχον ὑπέγγυοι,
μέμφεσθαι τοὺς γᾶς

28. ἄλγεσι vulg. ἄλγεσιν Glasg. et deinceps omnes.

29. στρωτίλαι Ald. Rob.

32. φοῖβος Guelph. Ald. Rob.—Metro non aptus visus est vulgatus verborum ordo, quare τορὸς φόβος γὰρ ὀρθόθριξ emend. Arnald., quod recepit Schwenk., et τορὸς γὰρ ὀρθόθριξ φόβος Heath., quod dederunt Glasg. et Schütz. Vulgatam retineri voluit Herm. obss. critt. p. 59., qui versum antispasticum esse, et in strophico dijambum pro antispasto positum esse putavit, quod fieri non posse jam ipse demonstravit in Elem. metr. p. 226. Erit igitur profecto ad transpositionem confugiendum, quæ tamen quum incerta sit, vulg. retinere malui. Lachm. de chor. syst. p. 49. legendum putat τόρος δὲ Φοῖβος ὀρθόθριξ, quæ mutatio non magna est, (quam sæpe enim γάρ et δέ confundantur, notum est) sed γὰρ h. l. necessarium videtur, et Φοῖβος paullo audacius dictum foret.

34. ἀρωρόνυκτον Ald.

35. ἔλαχε Guelph. Ald. idemque in cod. suo reperit Rob., qui ex conj. dedit ἔλαπε.—περὶ φόβῳ, quod vulg. commate post φόβῳ posito cum ἔλαπε jungitur, non intellexerunt editores, quare περίφοβον vel περιφόβως conjecerunt Stanl. et Pauw, περὶ φόνῳ dedit Schütz. Vulgatam retinet Schwenk., eamque περιφόβως significare vult; *præ metu* explicat Herm. ad Vig. p. 862., sed non intelligo, quid sit: *metus strepuit præ metu*. Commate post ἔλαπε posito explicandum puto: *metus circa metum consedit, metus accessit metui*, ut Eur. Troad. 591. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται. Eodem modo περὶ σώσιν γούνασιν πιτνῶ dicitur Eur. Suppl. 285.

36. γυναικείοισιν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn.—δόμασιν Rob. βαρὺ πιτνῶν vulg. βαρυπιτνῶν Ald. βαρὺς πιτνῶν Med. Rob., quod recte recepit Glasg. sequentibus Schütz. et Schwenk. Præterea etiam πιτνῶν rescripsi, nam sensus aoristum requirit, et assentior iis, quæ contra Elmsl. ad Med. 54. et Heraclid. 77. disputavit Hermannus in *Classical Journal* xxxviii. p. 284. sqq. Similiter sensus docet, Eurip. Alcest. 629. scribendum esse ἀναστήσασα δὲ ἡμᾶς πιπτόντας, ubi libri πίπτοντας præbent, vulgo autem editur πιπτοῦντας. Non minus προσπιπτῶν pro vulg. προσπιπτοῦν scribendum est. Eurip. Hecub. 278. et πιπτόντος pro πίπτοντος Agam. 1514.

37. τε, quod vulgo abest, recte insertum esse in ed. Glasg. et sensus et metrum docent, et facilius certe excidere poterat, quam δὲ, quod ex Arnaldi emendatione inseruerunt Schütz. et Schwenk.

38. ἔλαχον Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

40 νέρθεν περιθύμως,
τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.
τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν, στρ. β'.
ἰὼ γαῖα, γαῖα, 41
μωμένα μ' ἰάλλει
45 δύςθεος γυνά.
φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. 45
τί γὰρ λυγρὸν πεσόντος αἵματος πέδῳ;
ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.
ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.
50 ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς
δνόφοι καλύπτουσι δόμους, 50

42. τοιὰν δὲ Ald. Turn. τοιῶνδε ex conjectura dedit Schütz., imperitissime, vid. quæ ad Prom. 112. sunt monita.— Propter similitudinem vocabulorum ἀπότροπον κακῶν et ἀπόλλυμον τὸ πρὶν in antistrophico facile adduci aliquis poterat, ut hæc sibi ad amussim respondere putaret. Sic autem in priore versus parte syllaba deest, quam explere voluit Herm. obss. critt. p. 57., ὑπὲ ante χάριν inserendo, quod recepit Schütz. Quo facto non solum vocabulum prorsus abundans contra librorum omnium auctoritatem intruditur, sed pervertitur etiam in sequentibus ictus, qui melius in utriusque vocabuli syllabam χα cadit, ut et Eur. Iph. T. 551. κακῆς γυναικὸς ἀχάριν ἄχαριν ἀπώλετο, et Phœn. 1771. χάριν ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα, quemadmodum ibi pro vulg. ἀχάριστον legendum censeo. Hoc incommodo non laborat alia syllabæ supplendæ ratio, in quam et ego incideram, et incidisse video Elmslelum in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 290., ut τοιάνδε χάριν ἀχάριστον legatur. Sed toti hunc rationi obstat tum librorum omnium consensus, tum illud, quod ἀπότροπος secundam syllabam producere solet, v. Erf. ad Soph. Œd. T. 639. ed. min. Quare nihil mutandum censeo.

43. γαῖα, γαῖα vulg. γαῖα, μαῖα Med. Guelph. Ald. Turn., quod propter librorum auctoritatem cum Schützio recepi.

44. μωμίν' ἀμιλλεῖ' Med. μωμίνα μυλλεῖ Turn. μωμίνα μιλλεῖ Guelph. Ald. Rob. Vict., unde recte μ' ἰάλλει emendavit Stanl., quod receperunt omnes, patet enim A a vicinis ΛΛ absorptum esse.

46. τόδ' omittit Turn. τόδε Rob. Vict. —ἐκβάλλειν vulg. ἐκβάλλειν Turn. ἐκβάλειν post Pauw. et Stanl. recte omnes; contrarium factum est in libris, quam quod supra in ἰάλλει.

47. Sensus hujus versus obscurior est, quare λυγρὸν conjecit Cant., quod probavit Herm. obss. critt. p. 58. et recepit Glasg. Mihi quoque verum videtur, sed recipere non ausus. Schütz. vulg. ita retinuit, ut post τί γὰρ interrogationis notam poneret, hoc sensu: *quid enim? triste hoc est* (inferiarum beneficium) *sanguine semel in terram effuso*, quod displicet. Schwenk. explicare videtur: *quid enim triste esse potest, sanguine semel effuso?* confert enim Eur. Med. 1280. τί δῆτ' οὖν γένοιτ' ἂν ἔτι δεινόν, sed nexum cum præcedentibus non video.

48. πανοϊζὺς vulg. πανοιζὺς cod. Rob. Ald. Turn., quod inde a Glasg. recte receptum est.

50. βροταστυγεῖς Ald.

Digitized by Google

δεσποτῶν θανάτοισι.
σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν,
ἀντ. β'.

δι' ὤτων φρενός τε
55 δαμίας περαῖνον, 55
νῦν ἀφίσταται.
φοβεῖται δέ τις. τὸ δ' εὐτυχεῖν,
τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν,
60 ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, 60
τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·

53. ἀδάμαντον vulg. ἀδάματον metri causa legendum esse vidit Herm. obss. critt. p. 57., quod receperunt Schütz. et Schwenk.

54. φρενίς τι Med. φρένιστι cod. Rob. φρένας τι Rob. e conj. φρενῶν τι Turn.

58. ἰμβροτοῖς Med. ἐν βροτοῖσι Rob.— θεός τι σθεῖν Ald. θεός τι θεοῦ Turn.

59. Sequitur locus paullo obscurior, cujus sensum tamen et nexum in universum bene ceperunt interpretes, quamquam singula non satis recte explicarunt. Est autem hic: *Metuit nunc Clytæmnestra, felicitatem autem externam præ ceteris curat, quam Dei instar colunt homines, sed pœna male facta serius ocius sequitur, et ingravescit, quo diutius cunctatur.*— δίκαν Ald. Rob. Vict. δίκας ex una ed Turn. receperunt editores quia genitivo opus esse putabant, sed δίκας, etiamsi verum esset, tamen accusativus foret, ut Eumen. 219. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐκποτιόσει θεά. Jam quum accusativus unice verus sit, plurimorum librorum lectionem prætuli.

60. τοὺς μὲν ex sola ed. Turn. receperunt Schütz. et Herm. obss. critt. p. 59., quia δίκας versu præcedente genitivum putabant, sed τοῖς est dativus, quem vocant, commodi, et cum ταχεῖα jungendus, quare etiam ante ταχεῖα commate interpunxi, quod vulgo abest. Nam verba ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν tanquam summam rei continentia præmissa sunt, reliqua autem varios pœnas exsequendi modos designant, inter quos primum refertur, nonnullis pœnam celerem esse.

61. Hic et sequens versus summam difficultatem crearunt; quum enim antecederet: ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, oppositionis causa sequi debebat τοῖς δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου χρονίζουσα καὶ βρύουσα; sed hic poeta jucunda orationis inversione, quæ animo commoto aptissima est, subjecto mutato in locum vindictæ, quæ pœnas regit, pœnas ipsas substituit, quod optime explicavit Herm. obss. critt. p. 60. Interpretes autem, qui hoc non intellexerunt, alii aliter locum correxerunt, et Schütz. quidem dedit: Τοῖς δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου Μίνυι χρονίζουσα βρύει. —Ad verba ἐν μεταιχμίῳ σκότου ex præcedentibus subintelligendum est καὶ ἡμέρας, designatur enim crepusculi tempus, quocum apte Schwenk. contulit Aristoph. Av. 187. ἐν μέσῳ δύσουθιν ἀὴρ ἐστι γῆς suppl. καὶ οὐρανοῦ.—μετ' αἰχμίου Ald.

62. χρονίζοντ' Rob. Post χρονίζοντ' vulg. ἄχη legitur, ἄχει in Med. a prima manu, εὐχη Ald. et cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. ἄχη dedit, εὐχῇ Turn. Sed ἄχη abesse debere et sensus et metrum docet, aperteque glossema est ad τὰ δὲ, insertum ad explicandam subjecti mutationem, quare cum Schützio omisi.

Digitized by Google

τοὺς δ' ἄπραντος ἔχει νύξ.
δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ, ἐπῳδ.
65 τίτας φόνος πέπηγεν, οὐ διαῤῥυδᾶν. 65
διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον
παναρκέτας νόσου βρύειν.
[τοὺς δ' ἄπραντος ἔχει νύξ.]
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίων

μένει, χρόνια δ' ἄχη βρύει vult Buttler.— Ceterum μένει est dativus; alii, inter quos Schol. et Schwenk., τὰ pro relativo et μένει pro verbo habuerunt, quod sententiæ vim infringit.

63. ἄπραντας Ald.—νύξ simul tempori designando inservit, ut supra ἐν φάει et ἐν μεταιχμίῳ σπόνου, et poenæ acerbitati significandæ. ἄπραντος activa vi accipi vult Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. cxxxiii. vix recte.

64. Hanc epodum primus in stropham et antistropham divisit Herm. de metr. Pind. p. 198., quem secutus Schütz. ita edidit:

Stroph.

Δι' αἷμ' ἐκποθὲν δ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγ', οὐ διαρυδᾶν.
διαλγὴς δ' ἄτα διαφέρει
δεσποτεράσσει
παναρκέτας νόσου τὸν αἴτιον.
οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἰδωλίων
ἄπορ τι πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χιερομνοῦ φόνον
καθαίροντες λούσιμον μάτην.

Antistroph.

ἱμεὶ δ' ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίστολιν
θεὸ προσήπηγαν ἐκ γὰρ οἴκων
πατρῴων δούλιον ἐξᾶγον
αἶσαν δίκαια
καὶ μὴ δίκαια κρίτον τύχαις βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνίσαι, πικρὸν φρενῶν
στόγος κρατούσῃ· δικρύου δ' ὑφ' ἱμάτων
ματαίως διεστοᾶν τύχαις,
κροφαίοις πένθεσι παχυνομένη.

quæ quam parum sibi respondeant, nemo non videt. Eandem tamen stropham et antistropham statuere videtur Seidl. de verss. dochm. p. 158. Contra Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. vi. p. 281. et Buttler. stropham et antistropham versibus 64—72., reliquis epodum contineri putant. Aliam denique viam ingressus est Schwenk., qui v. 64—68. epodum, v. 69—72. stropham, 73—77. mesodum, 78—81. antistropham fecit, quod minime probabile est. Ego quidem non dubitavi, epodum exhibere cum Lachm. de chor. syst. p. 49.—δι' αἷμά τ' ἐκποθὲν Ald. et. cod. Rob., unde recte Glasg. dedit δι' αἵματ' ἐκποθὲν, quod recipere non dubitavi.

65. τί τὰς Ald.—πεπηγμένου διαῤῥυδᾶν Guelph. Ald.—διαῤῥυδᾶν, quod miror ab omnibus participium haberi, (quale enim hoc participium? et quo pertinet genus neutrum?) nihil esse nisi infinitivus potest verbi διαῤῥυδάω, quod a lexicis abest. διαῤῥύδην auspicatur Lachm. p. 49.

66. αἴτη in cod. invenit Rob. et in ἄτη mutavit.—δεσποτεράσσει pro διαφέρει Ald. Turn., quod alterius glossema esse ex Schol. patet.—τὸν αἴτιον omittunt Ald. Turn.

67. παναλκιτὰς Ald. Dativum vult Schütz., sed totus locus obscurior est, quam ut certi aliquid statui possit. Occurrit tamen βρύειν cum genitivo Soph. Œd. Col. 16. cf. Döderl. spec. Soph. p. 75.

69. Sensum jam Schol. recte explicavit: *quemadmodum illi, qui virginales thalamos expugnavit, nullum est pudicitiam læsam reparandi remedium, ita sanguinem semel effusum nihil valet extinguere*, sed in eo est offendendum, quod nullæ adsunt comparandi particulæ, quare non male Both. οὔτι videtur in οὔτι mutasse, quod ad sequens τι referatur. Eodem modo οὔτι —οὔτι comparationi inservit infra v. 256. sqq. Præterea mutatione nulla opus est, et frustra οἴγοντι conjecit Steph.

70 ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
βαίνοντες τὸν χαιρομυσῆ 70
φόνον καθαίροντες ἰοῦσαν ἄτην.
ἐμοὶ δ', ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ
προςήνεγκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
75 πατρῴων δούλιον ἐςᾶγον αἶσαν,
δίκαια καὶ μὴ δίκαια, 75
πρέπον τ' ἀρχαῖς βίου,
βίᾳ φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν φρενῶν
στύγος κρατούσῃ. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
80 ματαίοισι δεσποτᾶν
τύχαις, κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη. 80

ΗΛΕΚΤΡΑ.

δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,

70. Quæ sequuntur obscurissima sunt; πόροι scholiaste auctore, omnibus sunt *fluvii*, sed nescio quo jure, et neque sic sensus ullus inest, nisi mutatis verbis ἰοῦσαν ἄτην. Lachm. quidem p. 50. hæc non mutavit, sed διαίνοντες pro βαίνοντες reposito, vertit: *omnes sanguinis rivi eadem via procedentes scelestum madefaciunt, vindicantes facinus et perniciem facinore adductam*, quæ neque intelligo, neque video, quomodo verbis insint. Mihi quidem post v. 72. excidisse aliquid videtur, quo facto præcedentia intelligi nequeunt.

71. χαιρομυσῆ vulg. χαιρομυσῆ Ald. χιρομυσῆ Turn. hinc χιρομυσῆ Pauw. Heath. Schütz. Schwenk. χιρομυσῆ Lachm. Vulg. retinui, quum sensus incertus sit.

72. In verbis ἰοῦσαν ἄτην offenderunt omnes; accusativum Attice pro genitivo positum esse dicit Schol., quod nemo intelligit, interpretes autem alii aliter emendarunt; Heath. proposuit ἑίουσι μάταν, Schütz. ex Hermanni emendatione dedit λούσιαν μάτην. Sed hæc omnia frustra, vid. ad v. 70.

73. Sensus eorum, quæ sequuntur, hic esse videtur: *me autem, quum in servitutem redegerint Dei, omnia laudare decet quæ a dominis meis perpetrantur, sive justa sint, sive injusta.* Sed singula admodum obscura sunt, nec quidquam conjecturis proficitur.—ἀμφίπτολιν vulg., quod dubiæ est significationis, neque scholiastæ explicatio sufficit, quare ἀμφιπόλων suspicatur Schütz. Fortasse ἀμφὶ πτόλιν reponendum est, quod habent Ald. Rob. Turn.

75. ἐς ἄγον Ald. cod. Rob.

77. πρέπον τ', subintellecto ἐστὶ, pro πρέπει positum videtur.—ἀρχᾶς Ald. ἀρκᾶς cod. Rob. ἀρχαῖ Turn. vocabulum obscurum, et vix incorruptum. πρέπον τύχαις dedit Schütz. δίκα καὶ μὴ πρέπον τ' ἀρχαῖς βίου Lachm.

78. βίαι Guelph. Ald. βίῳ cod. Rob. est et hoc obscurum et procul dubio corruptum. — πικρῶν Guelph. Ald. Rob. Turn.

79. κρατούσῃ Ald.—Versum corruptum putat Pors. ad Eur. Med. 1918., quia δακρύω mediam longam habet; exceptionem h. l. admitti putat Elmsl. ad Heraclid. 1190., at non est versus, quod vulgo putatur, trimeter, sed eodem metro decurrit, quo v. 73.—ὑφιμάτων Ald.

80. δεσπόσαν libri omnes, quod inde a Stanleio in δεσποτᾶν mutatum est.

81. πένθεσιν Med. Rob.—παχνουμένων Med. Ald. Rob.

Digitized by Google

ἐπεὶ πάρεστε τῆςδε προςτροπῆς ἐμοὶ
πομποὶ, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβῳ χέουσα τάςδε κηδείους χοὰς,
πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
γυναικὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,
χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς
ἔστ', ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σιγ' ἀτίμως, ὥςπερ οὖν ἀπώλετο
πατὴρ, τάδ' ἐκχέουσα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
δικοῦσα τεῦχος, ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆςδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.

83. πάρεστι Ald.—προτροπῆς Guelph. Ald.

84. γενέσθαι Med., sed ε suprascriptum eadem manu. Fortasse verus est infinitivus, a librariorum imperitia in imperativum mutatus.—τῶνδε ad sequentia refertur, de quo usu v. Erf. ad Soph. Œd. R. 101. ed. min.

85. τύμβῳ δὲ Ald. Rob. τύφῳ δὲ Med. Guelph. cod. Rob., unde quis τάφῳ conjicere possit; τύμβῳ ex v. 90. huc migrare potuit.

86. κατεύξομαι Ald. Rob.

91. Hunc locum male intellexit Schütz., qui post ἐστ' non interpungit, tunc enim sensus hic est: *Num hoc dicam, morem esse hominibus, ut reddant etc.?* Verus autem sensus est: *Num jubeam eum, quemadmodum mos est hominibus, reddere etc.?* In verbis enim φάσκω τοῦτος jubendi significatio inest, ut sæpe verbis dicendi, v. Jacobs. ad Anthol. ii. 3. p. 200. Schæf. ad Theocr. xxv. 47.

92. Elmsl. ad Heraclid. 387. offendit in vocabulo ἐστί initio versus ita posito, ut ad versum præcedentem pertineat, quare ἔσθλ', et versu sequente κακῶν legendum putat; sed neque mutandi ulla est causa; (ipse enim quatuor adfert certa exempla vocabuli ἐστί ita collocati. Æsch. Agam. 1240. Eurip. Herc. fur. 1291. Heracl. 387. Thes. fragm. 5., quibus omnibus ejus mutatio non est necessaria) et sensus, quem emendatione sua infert, ineptus est; nam an bona verba facienda sint, jam supra, quæsiverat, nunc interrogat, num forte mala sint precanda.—ἄντι δοῦναι Ald. τίμασουσι Guelph. Ald. Rob. Turn.

93. In τι offendit Herm. obss. critt. p. 62., qui δόσιν cum ἀντιδοῦναι jungit, ideoque δόσιν γε legendum putat; eadem de causa Both. Κάθαρμα dedit, sed ἀντιδοῦναι absolute est positum sine objecto, deinde ad δόσιν τι repetendum δοῦναι.

95. λύσιν Ald.

96. κάθαρμα θ' ὅστις Ald. κάθαρμα θ' ὥστις Rob.—ἐκτίμψαις Guelph. Ald. —πάλιν—διποῦσα Turn.

97. ὄμμασι Turn.—De more purgamenta super caput rejiciendi v. Turneb. Advers. xix. 22. Barnes. ad Eurip. Androm. 293.

98. τῆς δ' Schütz. male.—ἔστι Turn.

Digitized by Google

κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
100 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός.
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει, 100
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἂν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον.

ΧΟΡΟΣ.

αἰδουμένη σοὶ, βωμὸν ὥς, τύμβον πατρὸς,
105 λέξω, κελεύεις γὰρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λέγοις ἂν, ὥςπερ ἠδέσω τᾶφον πατρός. 105

ΧΟΡΟΣ.

φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προςεννέπω;

ΧΟΡΟΣ.

πρῶτον μὲν αὐτὴν, χὥστις Αἴγισθον στυγεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

110 ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε;

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. 110

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προςτιθῶ στάσει;

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

Vict. ἐστὶ Stanl. Glasg. Schütz. Schwenk. male.

105. τὸν omittit Rob.

106. ἡδίσω Ald.

107. εὔφροσι Turn.

109. αὐτὴν Ald., quod reponendum foret ex sententia Elmsleii ad Soph. Œd. R. 138. et ad Eur. Heraclid. 144.; sed vulg. retinui, probavit enim mihi, quæ contra eum disputavit Herm. ad Soph. Trach. 451.—χ' ὅστις Vict. Cant. χ' ὅς τις Rob.

110. γ' ἆρ' vulg., quod male retinuit Schütz. τ' ἄρ' Guelph. Ald. Rob. γ' ἄρ' recte Glasg. Schwenk., ut infra v. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἄρα μηχανᾷ ἐκφῶ;

113. καὶ Vict. Cant. Stanl., sed κεἰ Med. κεἰ Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. et rell.—Comma ante ὅμως non ponendum esse recte monet, qui hanc

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

115 τοῖς αἰτίοις νῦν, τοῦ φόνου μεμνημένη ....

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τί φῶ ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. 115

ΧΟΡΟΣ.

ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά ....

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πότερα δικαστὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις ;

ΧΟΡΟΣ.

ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

120 καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα ;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς ; 120

ΗΛΕΚΤΡΑ.

* Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοὶ
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας, κλύειν ἐμὰς
εὐχὰς, πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους,

dicendi rationem exemplis illustravit, Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. iii. p. 351. et ad Eur. Med. 1216.

120. μοῦ 'στιν vulg. μου 'στιν Glasg., utrumque male, nihil enim genitivus habet unde pendeat; sensus dativum requirit, quod solus sensit Pors. Advers. p. 139. ed. Lips., sed male ille μοι 'στὶν reponi vult; minore mutatione μοὐστὶν dedi, quod habet etiam Turn., ex μοί ἐστιν contractum, probo enim, quæ de hac crasi disputant Reisig. in syntagm. crit. pag. 26. sqq. et Elmsl. præf. ad Soph. Œd. R. p. x. Idem μοὐστὶ recte Herm. reposuit Soph. Aj. 1204., de quo loco monuit etiam Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. iii. p. 485. — εὐσεβῆ Ald.

121. Post οὐ interrogationis notam habent Stanl. Glasg. Schütz. Schwenk., sed libri antiqui post οὐ comma, et interrogationem in fine versus ponunt, omnino rectius, nam ex illorum ratione infinitivus nexu caret.

122. Versus mutilus, quamquam Ald. Turn. Vict. nullum lacunæ signum habent; Rob. illud in fine versus, Canter. post χθόνιε posuit, probante Buttlero, quam rationem v. l. commendare videtur. Recentiores edd. omnes ab initio versum mutilum esse designarunt, et profecto facilius intelligi potest, quomodo prima verba excidere potuerint. Lacunam probabili ratione ex v. 163. explevit Herm. de vers. spur. ap. Æsch. p. vi. ita:

κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
ἄκουσον, Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί.

κηρύξας vulgo vertunt *nuntians*, quod sensu caret; idem sensit Both., qui propterea κηρύξω, εἰ μὲν ex conjectura dedit, sed nihil mutandum est, κηρύσσω habet h. l. convocandi et invocandi significationem, ut Eur. Hecub. 148. κήρυσσε θεοὺς, τούς τ' οὐρανίδας, τούς θ' ὑπὸ γαίας. Quare comma post ἐμοὶ delevi et post δαίμονας posui.

124. θ' ὀμμάτων πατρῴων Guelph.

Digitized by Google

125 καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει· 125
κἀγὼ χέουσα τάςδε χέρνιβας βροτοῖς,
λέγω, καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμέ,
φίλον τ' Ὀρέστην· πῶς ἀνάξομεν δόμους;
130 πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο 130
Αἴγισθον, ὅςπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστὶν, οἱ δ' ὑπερκόπως
135 ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ 135
κατεύχομαί σοι. καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῇ τέ μοι δὸς, σωφρονεστέραν πολὺ

Ald. πατρῴων ἰμμάτων Turn. πατρῴων δωμάτων ex Stanleii conjectura Schütz., sine causa, nam πατρῷα ἱμάτια ex circumscriptione usitatissima pro patre ipso dicuntur. Jam incommodum est solum illud δ', quod lectione Turn. recepta removeri possit, sed malui vulg. retinere, quia, cum orationis initium desit, nexus cum præcedentibus non satis perspicuus est.

125. ἢ τὰ πάντα Ald. ἢ κατὰ πάντα Rob.

127. βροτοῖς Ald. Turn.—In vocabulo βροτοῖς offenderunt interpretes. Heraldus emendavit: χέουσα τάςδε χέρνιβας, χοὰς λέγω, καλῶ σε, πάτερ. Both. dedit: Καὶ, γῇ χέουσα τάςδε χέρνιβας, βροτῷ λέγω καλῶ σε, πάτερ. Hermannus denique obss. critt. p. 63., ineptum judicans βρότοις λέγω, illud in φθιτοῖς mutari vult, allatis Pers. 217. Eurip. Alcest. 100., quibus addi potest Pers. 512. Ἔκτιστα γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα Ἥξω λαβοῦσα πίλαιον ἐξ οἰκῶν ἐμῶν. Sed dativus non cum λέγω, sed cum χέουσα jungendus est, et βροτοῖς eadem significatione adhibitum est, qua illis locis φθιτοῖς, quare nihil mutandum.

128. πάτερ Rob.—ἐποικτείρων legi vult Herm. l. l., quod recepit Both., sed imperativum unice verum esse, docent v. 132. et 135., ubi item directa ese allocutio.—τε ante ἐμέ positum est, de quo vid. quæ ad Prom. 42. monita sunt.

129. πῶς in γ' ὡς mutari voluit Heath., in ὡς Hermann. et Both., sed retineri potest, modo non, ut vulgo, commate post Ὀρέστην interpungatur, et interrogationis signum in fine versus ponatur, quod vulgo abest.

130. πεπρασμένοι conj. Stanl., πεπραγμένοι dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Both.; sed vulgata, quam et Schol. tuetur, bene se habet, ut infra v. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Pers. 515. οἱ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. ibid. 258. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Soph. Trach. 781. τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου.—ἁλώμεθα Rob. Turn.

132. σὺ Both., quod elegantius vocat, sine causa.—μεταίτιον Guelph.

134. φεύγειν Med. Guelph. Ald. et cod. Rob.—ὑπερκόπους Both. pessime.

135. πόνοισιν Med. Guelph. Ald. Turn.—χλίουσι Turn.—μέτα Med. Guelph. Ald. Rob.

137. καὶ νῦν κλῦθι Ald.

138. σωφρονεστέραν Ald.

Digitized by Google

μητρὸς γενέσθαι, χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
140 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάςδε· τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον, 140
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατακανεῖν δίκην.
ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι, τῆς κακῆς ἀρᾶς
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
145 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι, καὶ γῇ, καὶ δίκῃ νικηφόρῳ. 145
τοιαῖςδ' ἐπ' εὐχαῖς τάςδ' ἐπιστένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟΡΟΣ.

150 ἴετε δάκρυ κατάχες ὀλόμενον στρ.

142. Vulg. ἀντικατθανεῖν δίκην sensu carere videtur, defensorem tamen habet Schwenkium, qui accusativum δίκην id significare dicit, quod verbo efficitur; sed id loco nostro fieri non potest. Both. dedit ἀντικατθανεῖν δίκῃ. Sed Schol. et varia lectio apud Turn. præbent ἀντικατατανεῖν, unde Hermann. obss. critt. p. 64. emendavit ἀντικατακανεῖν, quod recte recepit Schütz., nisi forte ἀντικατατανεῖν vel ἀντικατκανεῖν legendum est, ut κατκτυπηγίνις Eum. 226., ex quo vulgatæ lectionis origo facilius intelligi possit. Sed idem Herm. male δίκην in δίκῃ mutavit, qua mutatione non opus est, si τιμάορον δίκην jungimus, ut Eur. Electr. 676. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖςδε τιμωρὸν δίκην. Non melius Porson. Advers. p. 139. ἀντικατθανεῖν δίκῃ.

143. ἐν μέσῳ Ald.—Post ἀρᾶς quum vulgo comma ponatur, sensus est nullus, quare καλῆς ἀρᾶς ex conjectura dedit Schütz., quod recepit Bothius, omisso simul versu sequente, ut spurio. Sed omnino non intelligo, quid sit: ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς, et si quis inest sensus, is tam ineptus est et frigidus, ut tale quid Æschylus dixisse non possit. Mihi quidem post τίθημι comma ponendum videtur, ut genitivi cum versu sequente jungantur, ἀρᾶς autem corruptum esse puto a librario, cujus oculi in versum sequentem aberrarunt. Quid sit, ἐν μέσῳ τιθέναι, in vulgus notum est.

144. κείνους Rob. et var. lect. ap. Steph.

145. τῶν suprascr. δ' Med. τῶνδ' Ald.

146. ξὺν Glasg. Schütz. invitis libris.

149. ἐξαυδωμένας Guelph. Ald.

150. Quæ sequuntur, monostrophica leguntur in editionibus, quamquam certa insunt responsionis vestigia. In stropham et antistropham primus divisit Herm. obss. critt. p. 67., ita tamen, ut singuli versus minime sibi respondeant. Idem facere conatus est Both., sed tanta cum audacia, ut ejus mutationibus afferendis supersedere possim. Melius res processit Seidlero de verss. dochm. p. 59., cujus rationem in posteriore strophæ et antistrophæ parte secutus sum, in priore vulgatam retinui, quia nimias mutationes requirit. Hanc autem ille ita legit:

"Ιετε δακρὺ κατάχες ὀλόμενον ὀλομένῳ διεστότα
πρὸς ἴρυμα τόδε κιδνῶν, κακῶν τ'
et antistr.
ὀτοτοτοτοτοτοὶ ἰὼ τίς ἀναλυτὴς δωμάτων
δορυσθενὴς ἀνὴρ Σκύθης
in quibus transpositionem vocabulorum

Digitized by Google

ὀλομένῳ δεσπότᾳ 150
πρὸς ἕρυμα τόδε, κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον,
κεχυμένων χοᾶν. κλύε δέ μοι, κλύε, σέ-
155 βας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ· ἰώ· 155
τίς δορυσθενὴς ἀνὴρ,
ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης,
τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα
160 ἐν ἔργῳ βέλη πιπάλλων Ἄρης,
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη; 160

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατὴρ,
[κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.]

δορυσθενὴς ἀνὴρ et sensus et metrum postulare videntur, sed reliqua minus probabilia sunt, neque δάκρυ ἰλόμενον quid sit intelligo. Fortasse legendum:

ἴστε δάκρυ κεκαχὶς ἰλομένη ἰλομένη δεσπότᾳ

ut Eurip. Orest. 1364. διὰ τὸν ἰλόμενον ἰλόμενον Ἰδαῖον. Secundo versui deinde responderet τίς δόμων ἀναλυτήρ. Sed hæc intacta relinquo. Lachmann. de chor. syst. p. 92. totum carmen in unam stropham contraxit, cujus antistropham deesse putat.—κάναχὶς Guelph. Ald.

151. ἰλυμένῳ Ald.

152. Quæ sequuntur intellectu difficillima sunt. Hermann. Schütz. et Seidler. verbis transpositis jungunt πρὸς ἕρυμα τόδε κεδνῶν, κακῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ad confirmanda nobis bona et averruncanda mala. Sed hæc verbis non insunt, et obstat huic sensui maxime τόδε. Aptior sane verbis est explicatio scholiastæ, ut κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος appositio sit ad δάκρυ, ἕρυμα autem significet tumulum, quam significationem si quis huic vocabulo inesse posse neget, facile reponi possit ἕρμα, in quod incidisse video etiam Hermannum ad Soph. Antig. 841. ed. nov.

153. ἄλγος Med. Ald. Rob. Turn.

154. χοὰν Ald.—κλῦε vulg. male. κλύε Glasg. Hermann. Seidler.

155. σεβάσου Aldin. Rob.—δέσποτα ἐξ vulgat. δέσποτα 'ξ Heath. Schütz. perperam.

157. δόρυ σθενὴς Ald.

158. Σκυθίης var. lect. ap. Steph. Σκυθικά τ' ἐν ibid. et Rob., quod recepit Schützius male.

159. παλίντον' vulg. quod cum Seidlero mutavi.

160. ἔνεργα Turn., quod recepit Schütz. male.

161. ξίφη pro βέλη vult. Schütz. quia βέλη præcessit, sed de hac ejusdem vocabuli repetitione in Æschylo frequentissima jam sæpius sermo fuit. Ceterum post hunc versum aliquot versiculos intercidisse putat Schütz., sine causa.

162. ἀπότου Guelph. ἀπότους Rob.

163. Inepta est hæc Mercurii allocutio, præsertim quum statim ad Chorum se convertat Electra; neque de lacuna, quæ longiorem ad Mercurium orationem contineat, cogitari potest, hæc enim Electræ, ut nunc est animo affecta, minime apta foret, debebatque deinde ὑμεῖς δὲ sequi. Omnino v. 162.

Digitized by Google

νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

165 λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. 165

ΧΟΡΟΣ.

τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟΡΟΣ

πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

170 οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. 170

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. . . .

ΧΟΡΟΣ.

ποίαις ἐθείραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

et 164. tam arcte cohærent, ut nihil debeat intercedere. Quare mihi persuasum est, hunc versum, in quo nemo adhuc editorum offendit, ejiciendum esse tanquam spurium et aliunde illatum, neque eum uncis includere dubitavi, quum sententiæ meæ faveant edd. Rob. et Vict., quæ hunc locum tanquam corruptum vel mancum signant. Præterea, si quid in hac re est ponderis, in fine stichomythiæ v. 179. Chorus etiam non tres, sed duos versus habet. Potest autem hic versus ante v. 122. locum habuisse. In hanc sententiam jam Hermannum quoque abiisse video in dissert. de vers. spur. ap. Æschyl. p. vi. Mirum denique est, quod Ald. Rob. Turn. Vict. Cant. in μιγίστη consentiunt, quod inde a Stanleio in μίγιστοι mutatum est.

165. λέγοις ἀνορχεῖται Aldin. Rob.

167. βαθῦ ζώνου Ald.

168. τοῦδ' ἐστὶ Ald.

169. Interrogationis notam post οὖν auctore Stephano posuit Schütz., qua non opus est.

170. πλὴν ἐμῶν Both. inepte.—κείρειτό νιν Guelph. Aldin. Rob. De optativo v. Herm. ad Soph. Aj. 1200.

171. ἐχθροῖς Ald. Turn. Hinc ἐχθροῖς γὰρ οὐ προσῆκε emendavit Pauw., ἐχθρᾷ γὰρ οὐ προσῆκε Both. utrumque inepte. Quum Electra dixisset, neminem hic adesse, qui præter ipsam capillum potuerit detondere, affirmat hoc Chorus, addita simul causa, quia inimici sint, quos deceret; innuit autem Clytæmnestram.

172. καρτιδεῖν Ald.—In fine hujus versus interruptæ orationis signum posui quod vulgo abest.

Digitized by Google

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προςφερὴς ἰδεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

175 μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προςείδεται. 175

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

180 εἰ τῆςδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀμοὶ προςέστη καρδίας κλυδώνιον 180

χολῆς, ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει·

ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι

σταγόνες ἄφραστοι δυςχίμου πλημμυρίδος,

174. αὐταῖσιν ἡμῶν Turn. Vict. Cant. Stanl. Schütz., sed αὐτοῖσιν ἡμῖν Med. Guelph. Ald. Rob. Glasg. Schwenk., quod unice verum est, positum pro ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ἡμῶν, qui usus est frequentissimus, ut Il. xvii. 51. κόμαι, Χαρίτεσσιν ἐμοῖαι. cf. Schæf. ad Dionys. de comp. p. 170. et ad Plin. ep. i. 16. Comment. Æsch. p. 63. αὐταῖσιν ἡμῖν Both. minus bene, masculinum enim, præsertim plurali numero, de muliere adhibitum, in tragico sermone offendere neminem potest.

175. κρύβδα Guelph. Ald.

178. ἔπεμψεν Guelph. Aldin. Rob. —καὶ τὴν Guelph. Ald. Rob. Turn. et var. lect. ap. Stephan.—πατρὶ vulg., sed πατρὸς Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod propter librorum auctoritatem præferendum duxi. Similiter Soph. Electr. 84. πατρὸς χέοντες λουτρά. Eurip. Orest. 123. ἄπαυδ. ὑπεισχνοῦ κερτέρων δωρήματα. cf. Hermann. ad Soph. Antig. 598. ed. nov.

179. οὐκ Rob.

180. ψαύσῃ Guelph. Ald. Rob. Fortasitan verum ψαύσῃ, ut εἰ μὴ βίλῃ Prom. 670.

181. πρόςεστι Turn. Vict. πρόςεστι Ald.—καρδίᾳ volunt Stanl. Pauw. Abresch. Schütz. Buttler. sine causa, κλυδώνιον duplicem genitivum habet, de quo usu vid. Schæf. ad Soph. Ant. 1184. Herm. ad Aj. 54.

182. ἐπαίθην Med. Guelph. Ald. Rob. ἐπώσθην Turn. Vict. Schol. ἐπαίσθην Canter. et rell.—διαλταίῳ cod. Rob., quod Robortellus propter novitatem probat.

183. δίψιον ex conjectura Schütz. et Both., sine causa, adjectivum poetice transpositum est, ut Eur. Here. fur. 447. γραίας ἔσων πηγάς, quem locum apte affert Schwenk.

184. ἄφραστον vulg. ἄφραστον Med.

Digitized by Google

185 πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπίσω
ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆςδε δεσπόζειν φόβης; 185
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον
φρόνημα παισὶ δύςθεον πεπαμένη.
190 ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω,
εἶναί τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου 190
βροτῶν Ὀρέστου . . . σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον', ἀγγέλου δίκην,
ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην·
195 ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,

Guelph. Ald. Rob., quod propter librorum auctoritatem cum Schützio prætuli.—δυςχύμου Turn.

185. ἐλπίζω Ald.

187. κατανοῦσ' Ald.

188. In particula δί offenderunt editores, quia non videbatur habere, quo referretur, quare in γε mutarunt Glasg. Both. et Schütz., quorum hic etiam δ' post οὐδαμῶς inseruit, sed recte vidit Elmal. ad Eur. Med. 940., illud δί referri ad μίν, quod reticetur in priori membro ἡ κτανοῦσα, idque aptis exemplis comprobavit. Dissentit quidem Hermann. in *Classical Journal* xliv. p. 426., qui excidisse putat versum hac ferme sententia: ἡ τοῦ μὲν αἰσχυντῆρος Αἰγίσθου δάμαρ, quia non possint hæc, quæ diversissima sint, ita conjungi: ἡ κτανοῦσα, ἐμὴ δὲ μήτηρ. Sed errare videtur vir summus; nam si omnino κτανοῦσα vocaretur, hoc sane diversissimum a matre foret, sed quum sit ἡ τὸν πατέρα κτανοῦσα, huic profecto apte opponitur ἐμὴ δὲ μήτηρ.

189. κισσαμίνη Ald.

190. ἐγὼ δὲ πῶς ex conjectura dedit Schutz., qui simul post Ὀρέστου interrogationis signum posuit; sed habet vulgata aposiopesin usitatissimam, quum enim post Ὀρέστου addere voluisset: οὐκ ἔχω, ipsa sententiam tam tristem non absolvit, sed subjicit spei lætæ solatium, quod quo clarius appareret, interruptæ orationis signum v. 192. posui. Similis est et simili de causa usurpata aposiopesis Agam. 484. Ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λόγων. . . Τὸν ἀντίον δὲ τοῖςδ' ἀποστέργω λόγον.—αἰνέσθω Ald.

192. σαίνομα Ald.

193. εἴθ' Ald.—εὔφρον Ald. ἵμφρον' conjecit Stanl., quod probant Schütz. Buttler. et Hermann. obss. critt. p. 69. et recepit Both., sed non significat hoc vocabulum, quod volunt: *clarus, intelligibilis*. Facilius *læta vox* pro *clara* poni potest.

194. κινυσσόμην Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Stephan. eadem varietate, qua Prom. 158. μὴ 'κινυσσόμην Schutz. Both. Schwenk., contra libros, sed augmentum omissum est, de qua re alio loco plura dicenda erunt.

195. ἀλλ' εὖ σαφηνῆ vulgat., quod sensu caret, quare ἀλλ' ἢ σαφηνῆ conjecit Canter., quod sensum non juvat. ἀλλ' ἢ σάφ' ἦν μοι dedit Schütz. ἀλλ' εὖ σάφ' ἤδη Pors. Advers. p. 139. Canteri emendationem amplectitur Hermann. obss. critt. p. 71., qui propterea etiam v. 197. εὖ γε συμπινθεῖν scribit, quamquam sic infinitivus συμπινθεῖν non magis quam ἀποπτύσαι habet, unde pendeat. Both. reliquis non mutatis, Aldinam lectionem ἀπίπτυσα recepit, et in eandem sententiam abierunt Erfurdt. atque Voss. in censuris editionis Schützianæ. Erfurdt. denique ad Soph. Aj. p. 626. ed. maj. ἀλλ' ἦν σαφηνῆ conjecit. Mihi vero etiamnum unice vera videtur emendatio

Digitized by Google

εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετιμημένος, 195
ἢ ξυγγενὴς ὤν, εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.
ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
200 οἵοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,
στροβούμεθ· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, 200
σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.
καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
205 καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,

in Comment. Æschyl. p. 35. olim a me prolata, ut legatur ἀλλ' εἰ σάφ' ἦν ἢ, quo facto et sensus sine ulla mutatione restituitur, et constructio optime procedit, quare non dubitavi hoc in textum recipere. Particula ἢ negligentius posita est, debebat enim esse ἀλλ' ἢ εἰ σάφ' ἦν, cujus usus hæc ipsa tragœdia duo exempla præbet. Nam præter hunc locum ita posita reperitur v. 848., ubi scribi debebat νῦν γὰρ ἢ μέλλουσι. Similiter Eurip. Med. 819. ἱερῶν ποταμῶν ἢ πόλις ἢ φίλων πόμπιμός σε χώρα ἵξει. Aristoph. Av. 422. κρατῶν ἂν ἢ τὸν ἰχθρὸν, ἢ φίλοισιν ὠφελῶν ἔχειν.— ἀποστρέψαι Med. ἀποστύσῃ Guelph. ἀπέστυσα Ald. ἀποστύξαι Rob., quod recepit Glasg. male.

196. γ' omittunt Guelph. Ald. Rob. Turn.—εὐχθροῦ Ald.

198. τιμὴ dederunt Schütz. et Both. male; vulgatæ sensum recte explicasse mihi videor in Comment. Æschyl. p. 37.: *ut posset mecum lugere de tumuli ornatu et honore patris*, qui sc. nullus est.

208. In his, qui sequuntur, versibus offenderunt editores, et præ ceteris quidem Schützius totam hanc e vestigiis concludendi rationem Æschylo indignam ratus, v. 203—209. spurios judicat. Sed apte hanc sententiam refutavit Eichstadius in ephem. Jenens. 1797. 221. 222. et Blümner *über die Idee des Schicksals*, p. 51. sq. Ita enim humanæ naturæ peritus erat Æschylus, ut non ignoraret, quam facile ex rebus levissimis spem suscipiant illi, qui vehementer aliquid concupiscunt. Præterea Electram præ desperatione et subita spe perturbatam animo fingit. Postremo hos versus revera ab Æschylo profectos esse, docet locus Euripideus, El. 532. sqq. quo hoc Æschyli inventum perstringitur. Sed etiamsi non omnes hi versus sint spurii, aliquid tamen vel insititii vel corrupti iis inesse, omnes interpretes consentiunt. Schützius v. 204. 205. et 207. ut spurios uncis inclusit; Eichstadius l. c. v. 208. post v. 203. collocat, v. 204. et 207. ejicit; Herm. obss. critt. p. 72. v. 207. et 208. omittendos putat; Both. nihil quidem ejici vult, sed v. 204. ὅμοιον τοῖς ἰμοῖσιν et 207. πτέρναι θ' ἵνὸς τῶνδ' ὑπογραφῇ μιτρεύμεναι scribit; Buttler. denique v. 199—202. post v. 208. collocandos putat. Sed nihil prorsus in vulgari versuum ordine et lectione mutandum esse mihi persuasum est. Nam primum καὶ γάρ v. 205., in quo plurimi offenderunt, explicatu facillimum est; quum enim vestigia suis æqualia esse dixisset, mox aut a Choro digitis monstrante aut suis oculis monita, imparia etiam adesse, vel majora vel minora suis, interjicit, hoc nihil esse faciendum, esse enim duorum hominum vestigia, deinde ad interruptum sermonem redit. Quod autem idem sæpius dicit, ignoscendum est animo perturbato, qui, quæ spem faciunt non satis habet semel dixisse.

204. ποδῶν δ' Med. Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ συνεμπόρου τινός. 205
πτέρναι, τεινόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.
πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

210 εὔχου τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς. 210

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰς ὄψιν ἥκεις ὥνπερ ἐξηύχου πάλαι.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

215 σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; 215

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἀλλ' ἢ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορραφῶ.

206. ξυνεμπόρου Glasg. et rell. invitis libris.
207. τεινόντων δ' Ald.
208. ἰς Rob.
210. Choro tribuit Vict.
212. τοίνυν Guelph. Ald.
213. ὅνπερ Ald. Rob.—ἐξύκου Med. ἐξήυχου Ald.
215. ξύνοιδα Glasg. et rell. invitis libris.—σ' ἐκπαγλουμένης Med. Guelph. Ald. σ' ἐκπαγλουμένην Rob. Turn. Vict. omnino recte. Sed σ' ἐκπαγλουμένη dederunt Schütz. et Both., in errorem inducti versu præcedente, σύνοιδα enim utramque constructionem admittit. Similiter idem vocabulum diversa constructione repetitum est infra v. 484 s. μίμνησο λουτρῶν.—μίμνησο δ' ἀμφίβλητρον conf. Lobeck. ad Sophocl. Aj. p. 331.
216. καὶ πῶς ἀληθῶν τυγχάνω conjecit Both. de usu vocabulorum πρὸς τί dubitans, significant autem *quatenus*, *bis wohin*, *inwiefern*.
217. μάστευ' Rob.
219. καθ' αὑτοῦ pro vulgat. κατ' αὐτοῦ scribendum duxi, v. ad v. 109.—τἄρ' ἄρα Med. Guelph. Ald. et cod. Rob., qui τ' ἄρα ex conjectura dedit. γ' ἄρα Turn. Vict. Hinc γ' ἄρα recte Glasg. et rell., ut v. 110. τἄρα præfert Elmsl. ad Heraclid. 144.

Digitized by Google

ΗΛΕΚΤΡΑ.

220 ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. 220

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδ' ἐγώ σε προὐννέπω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυςμαθεῖς ἐμέ.
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς
225 σαυτῆς ἀδελφοῦ συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ,
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς, 225
ἀνεπτερώθης, κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ·
σκέψαι τομῇ προςθεῖσα βόστρυχον τριχός·
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός·
230 σπάθης τε πληγάς· εἰς δὲ θηρίων γραφὴν . . . .

221. καὐτοῖς Rob.—ἐμοῖσιν ἄρ' Med. Guelph. Ald. Rob. ἐμοῖσιν omisso ἄρ' Vict. Stanl. Schwenk., sed ἐμοῖς ἄρ' recte Turn. Glasg. Schütz. Both.—τοῖς ἴσοις Guelph. Aldin. cod. Rob.

222. τάδ' ἐγώ Aldin. Rob. τῷδ' ἐγώ Turn. τάδε ἐγὼ Vict., quæ cum omnia falsa sint, ταῦτ' ἐγὼ dedit Glasg., quod receperunt Schütz. et Schwenk. τῷδ' ἐγώ Both. Sed dubito de voc. προὐννέπω, an non recte hic positum sit, et idem mihi in mentem venit, quod Arnaldo, ut τάδε σ' ἐγὼ προςεννέπω legatur; quum enim προςεννέπω in προὐννέπω corruptum esset, σε metri causa transponendum fuit, hinc τάδε ἐγώ in Vict. Sed quum omnia incerta sint, vulgatam mendosam retinui.—Signum interrogationis male omisit Glasg.

223. αὐτὸν μὲν νῦν vulg. adversus metrum. αὐτὸν μὲν οὖν Turn. et Guelph. e vet. lect., sed a recenti manu νῦν. αὐτόν με νῦν ex conj. Schütz. Sed μέν postulare videtur nexus, quare Turn. lectionem cum Bothio recepi, præsertim quum duplex με displiceat.—ὁρᾶ Ald.

224. κουρὰν τ' Rob.—κηδίου Guelph. Ald.

225. Hi versus vulg. hoc ordine leguntur: 227. 226. 225., profecto male, nam 225. et 228. non possunt conjungi; in Rob. 226. 225. 227. Schütz. et Both. ita transposuerunt: 226. 227. 225., sed propterea Pauwii emendationem recipere debuerunt: σαυτῆς δ' ἀδελφοῦ σύμμετρον τῷ σῷ κάρᾳ. Ego quidem eum ordinem secutus sum, quem Heath. et Glasg. protulerunt, et ex quo sententiarum nexus videtur optimus.—ξυμμέτρου Glasg. Both. invitis libris.

228. σκέψασο μὴ Med. Guelph. Ald. σκέψαι τὸ μὴ Rob. σκέψαι τόμῃ var. lect. ap. Steph.

229. χερὸς Ald.

230. εἰς δὲ explicare nesciverunt interpretes, quare ἐν δὲ correxerunt Pauw. et Schütz., ἠδὲ ex Turn. recepit Both., quod aperte correctoris est. Vulgatam tueri mihi posse videor, interruptæ orationis signo posito; quum enim βλέψον vel simile quid et plura forsitan addere voluisset Orestes, vidit Electram subita lætitia abreptam, et sermone non absoluto, dixit quæ sequuntur.—θηρίων cod. Rob., pro quo ex conj. θηρίου dedit.

Digitized by Google

ἔνδον γενοῦ, χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας· 230
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
235 ἀλκῇ πεποιθὼς δῷμ' ἀναπτήσῃ πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον 235
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον· ἡ δὲ παυδίκως ἐχθαίρεται·
240 καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων· 240
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·

231. μόνον Guelph. Ald. μὲν οὖ Turn. pro γένου.—μὴπκλαγῆ Med. Guelph. Ald μὴπκλαγῶ Rob.

232. οἰδωτῶν ὄντας Guelph. Ald. οἰσωῶν ὄντις in cod. invenit Rob. et vulgatam ex conj. dedit.—πικρούς inimicos vid. Valck. ad Phœn. 963.

233. δώμασι Turn.

234. σωτήριος emend. Schütz. probante Bothio, refragantibus Hermann. obss. critt. p. 73. et Schwenkio, quorum explicationes non intelligo.

235. ἀναπτήσει Glasg. et rell. invitis libris.

236. ὄνομα emendavit Valck. ad Phœn. 415., quod probarunt Pors. ad Orest. 1080. et Herm. ad Hecub. p. 121., receperunt Schütz. et Both., sed vulgatam, quæ sanissima est, fusius vindicavi in Comment. Æsch. p. 9. Nam ὄμμα multo blandior pulchriorque allocutio est, neque ὄνομα potest dici τέσσαρας μοίρας ἔχειν, quod quid sit ibidem explicavi.—νίμον Schütz. pro ἔχον, quia idem versu sequente recurrit, sed in hac ejusdem verbi repetitione minime offendendum esse, demonstravi in Comment. Æschyl. p. 6—16. Viris ibi p. 16. laudatis, qui de eadem re egerunt, addi possunt Schwenk. ad Æschyl. Eumen. 512. Erfurdt. ad Soph. Œdip. Reg. 1281. ed. min. Reisig. ad Œd. Col. p. 186. sqq. Markl. ad Eur. Suppl. 245. Elmsl. ad Eur. Bacch. 646. Oudend. ad Cæs. B. G. i. 44. Weber. ad Lucan. T. ii. p. 626.

238. πατέρος τε vulg., sed πατέρα τε Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et Schwenk. πατέρα σε emendavit Schütz., quo non opus est.—ἱστμοὶ Med. a prima manu ἱστίμοι Ald.

240. θυθείσης Turn.

241. σέλας φέρων Schütz., quod propter ἦσθα ferri nequit.

242. μόνος Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph.—ξὺν Glasg. et rell. invitis libris. Hunc et sequentem versum Oresti tribuit Turn.

243. σοι ex Stanleii conjectura Schütz. et Both. sine causa.

244. Electræ orationem continuat Ald.—πεπηγμάτων Ald.

Digitized by Google

245 ἰδοῦ δὲ γένναν εὔνιν αἰετοῦ πατρὸς,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν 245
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους
νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελὴς
θήραν πατρῴαν προςφέρειν σκηνήμασιν.
250 οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον, 250
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα
πατρὸς νεοσσοὺς τούςδ' ἀποφθείρας, πόθεν
255 ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;
οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν 255
πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς·
οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' ἀυανθεὶς τυθμὴν
βωμοῖς ἀρήξει, βουθύτοις ἐν ἤμασιν.
260 κόμιζ', ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. 260

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρὸς,
σιγᾶθ· ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα,

245. ἰδὼν et ἰδοῦ var. lect. ap. Stephan. ἰδὸν Ald. ἰδὼν Turn.—γεννανᾶνιν αἰετοῦ Med. Guelph. γένναν νυαῖν τοῦ Ald. γένναν νῦν αἰετοῦ Rob. γένναν νυν αἶς τοῦ var. lect. ap. Steph.—ἀετοῦ Glasg. invitis libris et sine causa, vid. Comment. Æschyl. p. vi. sq. Herm. præf. ad Soph. Aj. p. xix.

246. σπειράμασιν Guelph. Ald. σπειράμασιν Rob., unde ν recepi.

247. ἀπωρφανισμένους Guelph. Ald. Rob.

248. ἐντελεῖς Schütz. et Both. e Pauwii conjectura, sed reditur ad singularem γένναν. Similis sermonis negligentia in eis est, quæ collegit Poppo ad Thucyd. T. i. p. 96., et si quis huc trahere velit, quæ congesserunt Dorvill. ad Charit. p. 340. sq. Heindorf. ad Protag. 28. ad Gorg. 75. et ad Cic. de nat. Deor. i. § 51. Poppo ad Xen. Cyrop. i. 6. 21.

249. θῆρα πατρῷα Med. Guelph. Ald.—προφέρειν Ald.

250. ἰγὼ Guelph. pro λέγω.

252. ἔχοντες Ald.

253. σοῦ θυτῆρος Schütz., quod minime necessarium est, intelligitur enim ex sequentibus.

255. εὔθοινον Med. Ald. Turn., hic tamen εὔθυνον pro var. lect. habet.

256. οὔθ' Turn.—ἀετοῦ Glasg., ut v. 245.

257. ἕλοις Ald. ἕλοις Turn.—εὐστῆ vult Blomf. ad Prom. 341., male.

259. ἐν ἤμασιν Med. ἐχήμασιν Guelph. ἐγήμασιν Ald. ἐνήμασι cod. Rob., qui ex conj. dedit ἐν ἤμασιν. Hinc ν recepi.

260. δαναείας Ald. Rob.

261. κάρτα omittit Rob.

Digitized by Google

γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε
265 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός. 265

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς
χρησμὸς, κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυςχειμέρους
270 ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους, 270
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον,
αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
275 τίσειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυςτερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυςφρόνων μελίγματα 275
βροτοῖς τιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους,
σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
280 λευκὰς δὲ κόρσας τῆδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ·

264. ἐπαγγείλῃ Rob. ἀπαγγελεῖ Glasg. Schütz., temporis variationem in poeta non ferentes, quæ vel prosariis scriptoribus licuit; sic, ut unum de multis locum afferam, Isocr. Areopag. c. 12. ἐκεῖνο μόνον ἐτήρουν, ὅπως μηδὲν μάτεν τῶν πατρίων καταλύσουσι, μήτ' ἔξω τῶν νομιζομένων προεβήσουσιν, ubi alii καταλύσουσι, alii imperitius προεβήσουσι dederunt.

265. ἴδωμι Med.

267. οὗτοι Med. Guelph. Ald. Rob.

269. κἀξορθιάζων Med. Ald. κἀξορθιάζων Rob. utrumque pro varia lectione affert Steph.

270. ὑφ' ἧς παρθμὸν Guelph. Ald. Turn.

273. ἀποχρῆμα τοῖσι vulg. ἀπόχρημα τοῖσι cod. Rob. ἀποχρημάτοισι Guelph. Ald. Glasg. Schwenk., cui Schütz. sine cause ἀχρημάτοισι protulit, ex Rob. conjectura profectum. — ταυρούμενος Turn.

274. αὐτὸς δ' ἔφασκε τῇ φιλοψύχῳ τάδε Both. inepte.

276. 77. Locus, qui sequitur, paullo obscurior est, et viros doctos ad emendandum impulit. Lobeck. ad Aj. p. 335. μηνίμασα voluit pro μειλίγμασα, Both. autem versum alterum cum solœcismo ita dedit: βροτοῖς σφὶ παύσειν εἶπε, τοῖς δ' εἶναι νόσους. Sed locus ita videtur construendus et explicandus: δυςφρόνων μειλίγμασα (i. e. *pœnas ad placanda Erinnyum numina, irata propter intermissam occisi Agamemnonis ultionem*, ut recte vidit Schütz.) τὰ μὲν ἐκ γῆς (i. e. *terræ sterilitatem*) βροτοῖς εἶπε, τὰς δὲ νῶν νόσους. Propterea etiam τὰς δὲ legendum est cum Rob. Ald. Schütz., non τάσδε cum Turn. Vict. Glasg., neque τάς τε cum Stanl. et Schwenk.

278. ἐπ' ἀμβατῆρας Med.

280. ἐπαντέλλει Med. Guelph. Ald., var. lect. ap. Steph.

ἄλλας τε φωνεῖ προςβολὰς Ἐριννύων 280
ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ σποτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος
285 ἐκ προςτροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων,
καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος 285
κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκεται πόλεως
χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.
καὶ τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
290 εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβὸς,
βωμῶν τ' ἀπείργειν, οὐχ ὁρωμένην πατρὸς 290

281. τ' ἰφώνει Stanl. Heath. Schütz. probante Buttlero, male. Transitus hic ab aoristo ad præsens frequentissimus est v. Valck. ad Eur. Hippol. 34. Brunck. ad Hecub. 21. cf. Cort. ad Sall. Catil. c. 12. et. 21. Omnino præsens pro præterito tragicis sæpe usitatum vid. Seidler. ad Eur. El. 414.

282. ματρῴων Rob. ex conj., in cod. enim reperit πατρῴων.

283. Vulg., quam in textu dedi, sensu carere videtur, quare Schütz et Both. ὁρῶντι dederunt, quasi Apollo Oresti nocte apparuerit, omnino male. Melius Pauw. et Schwenk. ὁρῶν τι— νωμῶν τ', melius etiam Heath. ὁρῶντα— νωμῶν γ', quamquam γ' melius abesset.

285. προτροπαίων Guelph. Ald.

287. διώκεσθαι Med. Aldin., unde Pors. in Morelli Lex. Græc. Prosod. edit. Maltby p. 249. emendavit διωκάθι, recte improbante Elmsleio ad Eur. Med. 186.

289. κρατῆρος Med. Ald. cod. Rob., qui ex conj. dedit κρατῆρος — μέρους Rob. μέρος μετασχεῖν non intellexerunt interpretes, quare alii male post εἶναι interpunguut, ut Pauw. probante Buttlero, alii locum inepte explicant, ut Heath. et Schütz. μέρος ex abundantia est additum, ut Agam. 492. οὐ γάρ ποτ' οὖχουν τῷδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ Θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Hippocr. de aer. aqu. et loc. c. 2. τῶν νοσημάτων πάντων μετέχειν μέρος. Macr. c. 115. Foes. ἐκόσοι τῶν θερμῶν πνευμάτων πλέον μέρος μετέχουσιν. Similiter Eur. Suppl. 1079. μετέλαχεν τύχας Οἰδιπόδα μέρος. Iph. T. 1299. μέτεστιν ὑμῖν τῶν κτεταγμένων μέρος. cf. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 278. Heind. ad Plat. Soph. 42.—Etiam in οὔτε offenderunt Heath. et Schütz., quorum ille, quia οὔτε non sequitur, οὐδὲ legendum putat, hic copulam in βωμῶν τε reperit, sed respondent sibi οὔτε et οὐ, vid. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 228. et ad Soph. Œd. Col. 972.

290. λίβος vulg., sed λιβὸς recte Turn. Glasg. et rell.

291. Quæ sequuntur obscura sunt, et variis modis a viris doctis tentata. Hermann. de metr. Pind. p. 201. post μῆνιν interpunxit, et δίχεσθαι δ' οὔτε συλλούειν reposuit, quam rationem probavit Erfurdt. ad Soph. Ant. 251. ed. maj. et recepit Schütz. Eodem modo interpungit Elmsl. ad Œd. T. 817., qui tamen συλλύειν retinet, et explicat συγκαταλύειν una deversari, ut δίχεσθαι οὔτε συλλύειν positum sit pro οὔτε δίχεσθαι οὔτε συλλύειν. Hanc rationem nunc probare videtur Hermann. in *Classical Journal* xxxviii. p. 277. eandemque proponit Blomfield. ad Agam. 515. Both. legit: δόμῳ τ' ἀπείργειν οὐχ' ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δίχεσθαί σφ' οὔτε συλλύειν τινά et συλλύειν interpretatur de navi simul cum eo solvenda, allato Hor. Od. iii. 2. Pors. denique ad Morelli Lex. p. 249. ita legendum putat:

Digitized by Google

μῆνιν δέχεσθαι, οὔτε συλλύειν τινά.
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ,
κακῶς ταριχευθέντα καμφθάρτῳ μόρῳ.
295 τοιοῖςδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι.
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ' ἐργαστέον. 295
πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
καὶ προςπιέζει χρημάτων ἀχηνία,
300 τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενὶ, 300
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ὦ μεγάλαι μοῖραι, Διόθεν
305 τῆδε τελευτᾶν,
ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. 305
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ

βωμῶν τ' ἀτιέργιν οὔτε συλλύειν τινά. πάντων δ' ἄτιμον οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαι κἄφλον θ. χ. Quavis ratione obscuri aliquid et incommodi remanere, negari non potest, et mihi quidem locus mancus videtur, quod et ed. Rob. confirmat, in qua asteriscus post πατρὸς ponitur, et hiatus δέχεσθαι οὔτε, in quo libri omnes consentiunt. Quare vulgatam intactam reliqui.

295. χρεσμοῖς Rob.—ἆρα vulg. ἄρα ex emendatione Stanleii recte Glasg. et rell., nec tamen propterea versus interrogative accipiendus est, quod putat Buttler. vid. Hermann. ad Aristoph. Nub. 142. et 1028.

296. κεἰ μὴ πεποίθη Schütz. ex emendatione Herm. ad Vig. p. 791., quam tamen ipse jam sustulit in ed. nov. p. 832., neque omnino ferri potest.—ἐξεργαστέον vulg. ἐργαστέον Ald. ἔστ' ἐργαστέον Med. Rob., quod cum Schützio propter majorem auctoritatem recepi.

297. συμπίπτουσιν vulg. adversus metrum. συμπίπτουσιν, quod jam Steph. reponi voluerat, Turn. Glasg. Schütz., sed scribendum est συμπιτνοῦσιν.

301. ἀδόξῳ Rob. ex Sophiani conjectura.

303. εἴσεται Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 1499. ed. min. recte, quamquam refragante Schwenkio, explicavit passive accipiendum esse *scietur*, quam significationem futuris medii sæpe inesse docuerunt Duker. ad Thucyd. ii. 87. Poppo ad Thucyd. T. i. pag. 192. Hemsterh. ad Thom. M. p. 852. ad Luc. T. i. p. 181. Valcken. ad Herod. p. 388. ad Theocr. i. 26. Similiter ἄξῃ *duceris* Agam. 1616.

305. Hæc Wunderlich. obss. critt. p. 39. ita explicat: δότε Ὀρέστην τελευτᾶν τῆδε, ἢ Ὀρέστης μεταβαίνει τὸ δίκαιον, quod paullo durius nec necessarium est.

306. ἢ Ald.

307. ἀντὶ γὰρ Rob.

Digitized by Google

γλῶσσα τελείσθω· τοὐφειλόμενον
πράσσουσα δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
310 ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν, 310
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι στρ. ά.

309. δίκης μέγαυστι Med. δίκης μέγ' αὐτῖ Guelph. Aldin. δίκην μέγαυστι Rob.

313. Carmen, quod sequitur, vulgo monostrophicum legitur; antistrophicum esse primus vidit Herm. obss. critt. p. 79 sqq. Sequitur eum Schützius, qui tamen singulis strophis transpositis, vulgatum versuum ordinem mirum in modum turbavit; cum hoc facit Both. Vulgatum ordinem retinendum esse demonstravit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. vi. p. 285. Mox accuratius de vero stropharum ordine disputavit Hermann. El. metr. p. 736. sq., quem secutus est Schwenk. Fecit tamen ille systemata quatuor, quae mihi quinque videntur. Apponam ea, personarum nominibus additis, quo facilius responsio perspiciatur.

Σύστημα ά.

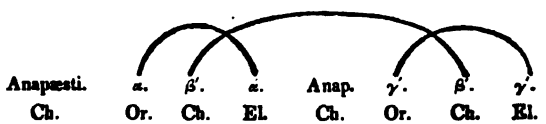

Σύστ. β'.

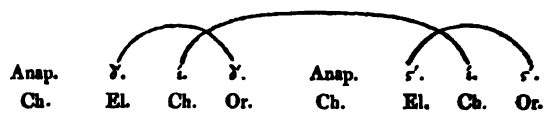

Σύστ. γ'.

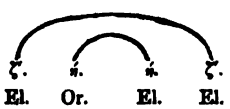

Σύστ. δ'. Σύστ. ι.

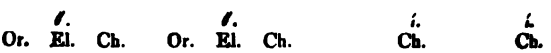

Digitized by Google

φάμενος, ἢ τί ῥέξας
315 τὐχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας,
ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί; 315
σκότῳ φάος ἰσόμοιρον, χάριτες δ' ὁμοίως
κέκληνται γόος εὐκλεὴς
προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

ΧΟΡΟΣ.

320 τέκνον, φρόνημα τοῦ στρ. β'. 360
θανόντος οὐ δαμάζει
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων,
325 ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων. 365

Systemata eadem habet Lachm. de chor. syst. p. 107. sq., sed in personarum distributione aliquantum discedit, nam stropham quartam Oresti, antistropham quartam Electræ tribuit, vix recte; deinde systemate tertio personas ita disponit: Ch. Or. El. Ch., postremo stropham decimam inter Electram et Chorum dividit, antistropham inter Orestem et Chorum, forsitan non injuria.

313. μάτιρ, αἰνόματιρ Rob. — De vocabulo αἰνοπάτηρ vid. quæ monita sunt ad Agam. 376.

314. ῥέξας Ald.

315. τύχοιμ' ἄν, ἔκαθεν οὐρίσας vulg., quem locum non intelligunt interpretes, vertunt enim οὐρίσας adveniens, nescio quo jure. Rectissime explicavit Lachm. p. 108. οὐρίσας τὸν λόγον ἢ τὸ ἔργον, ut sit οὐρίζω ea significatione, de qua disputarunt Brunck. et Musgr. ad Soph. Œd. R. 689. Hinc vero patet, male etiam vulgo τύχοιμι cum præcedentibus participiis jungi, quum ad οὐρίσας pertineat, hoc sensu: *quid loquens vel agens possim recte instituere dicta vel facta mea?* Deinde huic significationi non aptum est ἔκαθεν, quare palmaria videri posset emendatio Hermanni ad Vig. p. 729. ἄγκαθεν legentis, quam recepit Lachm., nisi metrum faciliorem mutationem ἀνέκαθεν admitteret, quam in textum recipere non dubitavi. Nam omissum ἄν, propter quod Hermanni correctionem corruptionem vocavit Blomf. in Mus. crit. Cantabr. ii. p. 190., morari neminem potest, qui legerit, quæ Herm. l. l. et ad Sophocl. Aj. 904. et Reisig. de vi et usu ἄν particulæ p. 133. disseruerunt.

317. ἰσοτίμοιρον Med. Guelph. Ald. Rob., unde ἀντίμοιρον conjecit Erfurdt. ad Soph. El. 86., quia ἰσόμοιρον prima brevi versui non satisfacere videbatur; eadem de causa Both. dedit σκότου φάος ἴσ' ἄμοιρον, sed quum versus sit antispasticus, nihil est offendendum. v. Seidler. de verss. dochm. p. 28. Neque sensum vulgo recte ceperunt, quum interrogationis signum post ἰσόμοιρον ponerunt, et verba σκότῳ φάος ἰσόμοιρον appositionem ad εὐναί putarent. Bene explicavit Hermann. obss. critt. p. 89. sq.

318. κέκληται Guelph. Ald. Schütz. Both.

319. πρὸς θοδόμοις Ald.

322. ἡ μαλερὰ vulg., sed articulum cum Lachmanno metri causa omisi.

324. ὀτοτύζεται Rob.—θνήσκων Med.

Digitized by Google

πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει ἀντ. α'. 320
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται, φυγάδας θ' ὁμοίως. 325
τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβίδιων 330
παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

326. ἢ Hermann. obss. critt. p. 90. sine causa.—In πατέρων καὶ τεκόντων offenderunt interpretes, et τίκτων voluit Stanl., θανόντων Buttler., sed ex tragicorum more junctæ sunt voces idem significantes, vid. Brunck. ad Orest. 544., cui Schwenk. recte addit Soph. El. 12. ἀμείμων καὶ κασιγνήτης. Eur. Herc. fur. 1367. ὁ φύσας χὠ τικὼν ὑμᾶς πατήρ.

328. Vulg. sensu caret, et aliter legisse videtur Schol., qui explicat ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι, ζητεῖ τὴν ἐκδίκησιν. Hinc. Schütz. τὸ πᾶν in τοίνυν mutavit, sed multo facilior est Lachmanni emendatio ῥοπὰν, quam tamen recipere non sum ausus.

329. νῦν vulg., sed νυν post Canterum et Stanl. omnes, et sic jam Guelph.

331. Hunc et duos sequentes versus Oresti tribuit Rob., deinde v. 334. Electræ, v. 335. Oresti.—τοῖς ἐπιτυμβιδίοις vulg., quod metro et sensu postulante in τοί σ' ἐπιτυμβίδιος mutaverat in priore ed. Schütz. Idem proposuit Pors. Advers. pag. 139. Deinde etiam ἐπιτύμβιος rescripsit Herm., idque receperunt Schütz. Both. Schwenk. Lachm., sed ἐπιτυμβίδιος retineri potest, synizesi in postrema syllaba admissa. τοὺς ἐπιτυμβιδίους Turn.

332. θρήνους Ald. Turn.

334. τί δ' ἄτ' ἐν κακῶν Ald. τί δ' αὖτι κακῶς Turn.

335. Interrogationis signum, quod vulg. abest, post Pauw. habent omnes.

336. ἔκτ' ἂν Ald. ἔκ τ' ἂν Turn.—De χρῄζων v. Dœderl. spec. Soph. p. 59.

337. θέη Med. Guelph. Ald Rob.

339. ἐμβασιλείοις Ald.

340. νεοκράτα Ald. — φίλον κομίζοι Med. Rob. φίλον κομίζει Guelph. Ald. φίλον γε κομίζοι Turn. Vict. φίλον κομίσειεν Glasg. et rell omnes, procul dubio recte.—De νεοκρᾶτα v. Pors. ad Med. 138.

Digitized by Google

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ στρ. γ'.
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης, 335
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι,
345 τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσσας,
πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διακοντίου γᾶς 340
δώμασιν εὐφόρητον.

ΧΟΡΟΣ.

φίλος φίλοισι τοῖς ἀντ. β.
350 ἐπεῖ καλῶς θανοῦσι,
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
σεμνότιμος ἀνάκτωρ, 345
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐπεῖ τυράννων.
355 βασιλεὺς γὰρ ἦς, ὄφρ' ἔζης,
μόριμον λάχος πιμπλάντων
χερσῖν, πεισίμβροτόν τε βάκτρον. 350

341. ὑπ' ἰλίῳ cod. Rob.
342. πότνινος Ald.
343. δορίτμητα Lachm. sine causa, est enim antispastus. — κατηναρίσθης vulg., quod metri causa inde ab Hermanno mutatum est.
344. εὐκλείαν Ald.—δόμοισιν Guelph. Ald. Rob.
345. Metrum hujus versus aperte Bacchiacum est, quare fortasse τέκνων τ' ἐν κελεύθοις legendum, sed hoc propter antistrophicum incertum est. τέκνων κελεύθοις τ' Lachm., nescio qua de causa.—ἐπὶ στρατὸν Guelph. Ald.—κτίσας Rob. Glasg. Lachm., sed metrum vulg. κτίσσας poscit. De σ duplicato vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 183. Meinek. quæst. Menandr. p. 31.
347. διακοντίου τᾶς Med. Guelph. διὰ κοντίουτας Ald. διακοντίουτας Rob.
350. ἴσω Guelph. ἐπεῖ bis Ald. Turn. —θανοῦσιν Guelph. Ald. Rob.
351. καὶ τὰ χθονὸς Ald.
355. ἦν pro ἦς cod. Rob. ἦσθ' volunt Abresch. et Lobeck. ad Soph. Aj. p. 312., sed contra libros nihil novare ausus sum, quamquam ἦς ex Eur. Herc. fur. 1408. expulit Hermannus, ex Iph. Aul. 339. et 1003. Markl., ex Aristoph. Nub. 1030. Reisigius. — ὄφρα vulg., quod inde a Pauwio correctum est.
356. πιμπλάντων Heath. Both. Lachm., idemque dare voluit Schütz. et probavit Buttler., vix recte.
357. πεισίβροτον metri causa voluit Pauw., quem sequuntur Both. et Lachm., sine causa. v. Seidl. de verss. dochm. p. 28. Præterea in accusativo πεισίμβροτον βάκτρον offenderunt interpretes, pro quo genitivum habent Heath. et Both., dativum Schütz. et Buttler., sed accusativus βάκτρον non minus a πιμπλάντων pendet, quam λάχος, quamquam huic soli aptum est verbum. Sed

Digitized by Google

ΗΛΕΚΤΡΑ.

μηδ' ὑπὸ Τρωΐας ἀντ. γ'.
τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
360 μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαψαι.
πάρος δ', οἱ κτανόντες νιν, οὕτως δαμῆναι, 355
θανατηφόρον αἶσαν
πρόσσω τινὰ κυνθάνεσθαι
365 τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ,
μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· [ὀδυνᾶσαι γάρ.]
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης 385
370 δοῦπος ἱκνεῖται· τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη· τῶν δὲ κρατούντων

hoc usitatum est tragicis, v. Brunck. ad Soph. Œd. R. 271. ad El. 435. id. et Lobeck. ad Aj. 1035. (1024.) Elmsl. ad Héracl. 312. cf. Dorvill. ad Charit. p. 398. Burm. ad Virg. Æn. vii. 187. Græv. ad Flor. iii. 21. 26. Davis. ad Cic. de Fin. ii. 27.°

358. Tota hæc antistropha ita corrupta est, ut intelligi nequeat. Initium quidem Schütz. vertit: *nec profecto, si ante Trojæ mœnia occubuisses, in turba militum gregariorum sepultus esses.* Sed hoc sensu neque μηδὲ neque τίθαψαι poni poterat. Both. et Schwenk.: *Non autem sub Trojæ mœnibus occisus —sepultus es*, sed ita quoque μηδὲ solœcum foret. Certi nihil confici potest, quum sequentia corrupta et manca sint. —In Τρωΐας offenderunt editores, Τροίας dederunt Pauw. Heath. adversus metrum, Τρωΐοις Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed non necessarium videtur.

359. τείχεσι Heath. Herm. Schütz. Both. Schwenk. Lachm. propter antistrophicum, sed spondæus in basi pro trochæo ferri posse videtur.

360. ἄλλῳ ex Stanleii emendatione Pauw. Herm. Schütz. Both. sine ulla necessitate.

362. In his deesse aliquid et metrum et sensus docet, quod supplere variis modis editores frustra tentarunt. Herm. emendavit; πάρος δ' ἀνὼν, ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι, Schütz. dedit: εἰ δ' οὖν πάρος ἢ νιν κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι, quod non minus quam vulg. sensu caret, Both. πάρος δὲ, κανόν' ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι. In his codicum auxilium exspectamus.—οὕτω Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

364. πρείσσω Herm. Schütz. et rell. sine causa.

368. φωνεῖ Guelph. Ald. Rob.—ὀδυνᾶσαι γὰρ, in quo libri omnes consentiunt, profecto vel metri causa falsum, quare uncis inclusserunt Glasg. et Schwenk. ὀδυνᾶσα omisso γὰρ dederunt Heath. Herm. Schütz. probante Battlero, ὀδύναν εὔχαρν Both., ὀδυνᾷ γὰρ Porson. Advers. p. 139. ὀδύνᾳ σῇ Lachm.

369. μαραίνης vulg., sed μαράγνης Guelph. Ald. μαράγνης Rob., quod recte recepit Glasg. v. Comment. Æsch. p. 40.

Digitized by Google

χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων·
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

τοῦτο διαμπερὲς οὖς στρ. δ'. 370
ἵκετ' ἄπερ τε βέλος.
Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ
χειρὶ, τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται·

ΧΟΡΟΣ.

ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι στρ. ε'. 375
πευκήεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας. τί γὰρ κεύ-
θωφρενὸς θ εἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώρας

372. στυγερῶν ὄντων Herm. στυγερὸν τοῦτ' οὖν Both., sed nulla mutatione opus est.

374. διαπερατὲς Rob.—ὃς vulg., sed οὖς optime correxerunt Schütz. et Herm.

375. ἵκετο vulg., quod correxit Herm. —ἄτι τερ vulg. invito metro, sed ἄτερ τι Med. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Herm. Both. ἄτερ τι Schütz. adversus metrum. ἅ τέρ τι Lachm. forsitan recte.

376. Huic versui vulg. Chori, in Rob. Orestis nomen præfigitur.

377. ἄτην Med. Rob., sed in Med. α suprascriptum.

378. πλανούργῳ Ald.

379. τοκεῦσι δόμῳ στελλῶται. Rob. Hæc corrupta esse, non solum sensus docet, quem non adjuverunt Herm. et Schütz. hæc verba parenthesi includentes, sed etiam metrum antistrophici. Both. emendavit τοκεῦσιν ὅσως τιλῆται, antistrophico simul mutato. Melius Lachm. τοκεῦσι δ' ὅμως τίλει τίλει. Facile sane inter se confundi poterant ΤΕΛΕΙΤΑΙ et ΤΕΛΕΙΤΕΛΕΙ, nisi forte τίλει τίλει legendum est.

382. θεινόμενον Guelph. Ald.

383. ὀλυμένας Ald. ὀλλυμένης Rob.

384. Vulgata lectio, quam in textu exhibui sensu caret, metroque adversatur, nec quidquam probabile attulerunt interpretes. Herm. legit τί γὰρ κεύθω, φρενὸς οἷον ἵμας ποτᾶται πάροιθέν τε etc. et hæc cum sequentibus conjungens, contortam constructionem comminiscitur. Schütz. dedit τί γὰρ κεύθω φρενί; θέον ἵμας ποτᾶται. Both. τι γὰρ κεύθω φρένα θεῖον; ἵμας ποτᾶται πάροιθέν γε etc. Buttl. τί γὰρ κεύθω φρενί; θεὸς ἵμαξ ποτᾶται. Sed sola difficultas est in vocabulo ΘΕΙΟΝ, quod metrum quoque corrumpit, idque cum Hermanno puto ex ΟΙΟΝ natum esse, sed ut hoc modo verba jungantur: τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἵμας ποτᾶται; *quid enim celem cum animi sensum, qui tamen volutatur?*

385. πρόφας Med.

δριμὺς ἧται καρδίας 380
θυμὸς, ἔγκοτον στύγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς ἀντ. δ'. 390
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
390 φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,
πιστὰ γένοιτο χώρᾳ.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.
κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι. 395

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σταγόνας
395 χυμένας ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
αἷμα. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινὺς 410
παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; στρ. ε'.
400 ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,

386. δριμὺς ἀήται καρδίας Med. δριμὺ ἀήται καρδίας Guelph. δριμὺ ἄπται καρδίας Ald. δριμὺς ἄπται καρδίας Rob. δριμείας τι καρδίας Turn. Vict. Ex illa optimorum librorum lectione Glasg. dedit δριμὺς ἧται καρδίας, quo omnis loci difficultas tollitur, reliqui autem editores, in vulg. lectione hærentes, frustra laborarunt. Herm. dedit δριμείας καρδίας θύματος ἔγκοτον στύγος, quod recepit Schütz., Both. δριμείᾳ καρδίᾳ θυμὸς δὲ ἔγκοτναι στυγνός, iique omnes, quia verbum deerat, hæc male cum præcedentibus junxerunt.

387. εἴποτον Ald.

390. καραδαναΐξας Ald.

393. Versus ex Hermanni et Schützii ratione strophico non respondet, neutro quidquam monente; Both. dedit: κλῦτε δὲ τὰ, χθονίων, τι, τιμαί. Mihi strophicum potius mutandum videri, supra monitum est.

394. ἀλλ' ἄνομος Ald. Rob.—σταγόνος Glasg. errore typ.

395. ἰστέον cod. Rob.

396. βοᾶ Guelph. Ald.—Ἐρινὺς Ald. Rob.—λοιγὸς Ἐρινὺν ex conj. Schütz. Herm. Both. sine causa, ἄτην est appositio ad λοιγόν.

397. πρότερον Pors. Advers. p. 140. Glasg. Schütz. Lachm. sine causa.—ἄτην et versu sq. ἄτῃ Schütz. Herm. Both. sine libris.

398. ἀπάγουσαν ἀπ' Rob. ἰπάγουσ' ἰπ' Turn. et var. lect. ap. Steph.

399. τυραννίδος Ald. Turn.

400. Strophicus antistrophico non respondet, cui subvenire voluit Herm., sequente Schützio, τῶν in antistrophico delendo, sed ne sic quidem metrum constat, quamquam consentit Seidler. de verss. dochm. p. 45. Both. dedit φθιμένων ἀραὶ, et τιθεμένων γε πρός. Lachm. in strophico φθιτῶν dedit, in antistrophico ἄχια correxit, et τῶν item delevit. Sed antistrophicus, si ἄχια legitur, quod certissimum est, perfectum dochmiacum præbet πάθεμιν ἄχια πρός γε τῶν τεθε-

ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως 405
ἔχοντα, καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

ΧΟΡΟΣ.

πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον ἀντ. ε'.
405 κέαρ, τόνδε κλύουσαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύςελπις,
σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦ-
ται πρὸς ἔπος κλυούση.
ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς 400
410 θρασύ', ἀπέστασεν ἄχος,
πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; ἢ τά περ ἀντ. ς'.
πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων;

μένων, ad hunc igitur modum restituendus est strophicus, quod facile fieri potest: ἴδιστ πολυκρατεῖς ἀρᾶ) τῶν φθιτῶν, vel ὦ φθιμένων ἀρᾶ.

401. ἴδιστ' Turn.

402. ἔχοντα Guelph. Ald.

403. πιστιστρατοῦτ' ἂν Med. πῶ vult Elmsl. ad Heraclid. 595. sine causa, vid. Herm. ad Herc. fur. 1236. Stallbaum. ad Plat. Phileb. 92.—ὦ Ζεῦ omittit Rob.

404. πιπαλάται Ald. Rob.

405. In accusativo κλύουσαν offenderunt Pauw. et Heath., qui dativum reponi voluerunt, sed vid. Brunck. ad Soph. El. 480. ad Æsch. Prom. 217. ad Eur. Androm. 26. Musgr. ad Eur. Troad. 119. ad Eur. El. 1251. Valck. ad Hippol. 199. Herm. ad Vig. p. 876. 897. Elmsl. ad Eur. Heracl. 693. Addend.

407. μοι Herm. Schütz. Both. Lachm. sine causa.—κελαινᾶται Ald.

408. κλύουσα Rob.

409. ὅτ' ἂν δ' αὖτ' Ald. Rob.

410. θραεῖ' ἀπίστασιν ἄχος Guelph. θραεία πίστασιν ἄχος Ald. θραεία πίστασιν ἄχος Rob. cum asterisco. Corrupta et manca hæc esse sensus atque metrum docent, et frustra sudarunt interpretes. Herm. dedit θρασεῖαν ἀπίστασιν ἄχος, et ad versum sequentem repetendum dicit σπλάγχνα κελαινοῦται. Schütz. emendavit: ἰσ' ἀλκῇ θρασεῖα, ἀπίσταξι δ' ἄχος. Both. ἰσ' ἀλκῇ θρασεῖα, ἀπίσταξιν ἄχος. Lachm. ἰσαλκής, θρασείας ἀπίστασιν ἄχος. Schwenk. ἀπίσταθ' ἄλγος sive ἄχθος corrigendum putat. Buttler. τότ' οὖν αὖθ' ὑπῆλθέ μ' ἰσαλκὴς θράσος, ἀπίστασιν δ' ἄχος. Codices exspectandi sunt.

412. τί δ' ἂν πάντις Med. Ald. cod. Rob., ex cujus conjectura fluxit vulg. τί δ' ἂν ἰδοντις. Hanc receperunt Herm. et Schütz., qui deinde metri causa alterum ἂν post τύχοιμεν omiserunt, sed ne sic quidem versus sibi respondent. Both. dedit: τί δ' ἰδόντις τύχοιμεν, ἢ τάπιρ, Lachm. autem τί δ' ἰδόντις τύχοιμεν ἂν, τάπιρ; Turn. enim et var. lect. ap. Steph. pro ἢ τάπιρ exhibent ὦ πάπιρ, sed quum optimi libri in ἢ τάπιρ consentiant, aut Bothii lectio vera videtur, aut in strophico δῆτα pro δὴ reposito legendum est τί δ' ἰδόντις ἂν τύχοιμεν; Quæ quum incerta sint, vulgatam intactam reliqui.

413. ἄχια metri causa rescripsi pro

Digitized by Google

πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται. 415
λύκος γὰρ ὥςτ' ὠμόφρων,
ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον, εἴτε Κισσίας στρ. ζ.
νόμοισι πολεμιστρίας.
ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν, 420
ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα
ἄνωθεν ἀνέκαθεν. κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ
κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ἰώ, [ἰώ,] δαΐα πάντολμε μῆτερ, 425
δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

vulg. ἄχθια, vid. ad v. 400.—τῶν a Schützio ejectum esse, ibidem monitum est.

415. ὠμόφρων Ald.

417. ἔκοψα Med. Ald. ἔκοψαν Rob. —Offenderunt nonnulli in anapæsto, qui est in vocabulis κομμὸν Ἄρειον quare Pors. præf. ad Hecub. p. xix. vult. ἔκοψ' Ἄρειον κομμὸν vel κομμὸν δ' ἔκοψ' Ἄρειον, Buttl. κόμμ' Ἄρειον, Boeckh. ad Pind. Nem. x. 41. et Schwenk. Ἄρειον, sed admitti anapæstum hic puto, ut in trimetro lyrico carmini inserto, quamquam obloquente Herm. El. metr. p. 122.—εἴτα pro εἴτε reponi vult Schütz., probante Hermanno, sed major mihi in his videtur corruptio, εἴτε Κισσίας enim partes unius vocabuli corrupti habeo, nam neque Κισσία illa a quoquam satis explicata est.

418. λιμιστρίας Guelph. Ald. Rob. —Non respondet hic versus antithetico, sed male πολιμιστρίας νόμοις legunt Herm. et Schütz., qui antistropham ita corruperunt, ut verba ἰὼ δ' ἀτιστάτουν huic versui respondere putent. νομίσμασι conjecit Lachm.

419. ἀπριγκτοι πληκτά. πολύπλαγκτα δ' ἦν ἰδεῖν vulg. πολυπάλαγκτα Rob. δὴν Ald., quæ quum neque sensui neque metro satisfacerent, varia tentarunt viri docti, quorum plurima silentio transire licet. Herm. et Schütz. dederunt ἄπρηκτα πολύπλαγκτ' ἦν ἰδεῖν, Both. ἄπριγδα πολύπληκτ' ἦν ἰδεῖν, ex illorum enim sententia huic versui respondet v. 439. Sed verum vidit Lachm., qui elegantissima emendatione dedit ἀπρακτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν, malui tamen ἀπριγκτόπλ., quod ad librorum lectionem propius accedit.

420. ἐπασσυτέρου τριβῆ Ald. —ἐρέγματα Ald. ὀρύγματα Turn. —Post ὀρέγματα vulg. interpungitur, sed recte Herm. vidit post ἀνέκαθεν interpungendum esse, nisi forte post ἄνωθεν distinguendum est.

421. ἐπιῤῥόθει Heath., probante Buttlero; sed vid. ad v. 281.

422. Post hunc versum lacunæ signum ponunt Herm. et Schütz. propter turbatam ab ipsis antistropham.

423. Alterum ἰώ uncis inclusi, quia ad metrum abundat—μῆτερ Schütz. invitis libris.

427. ἔτλ' ἀνοίμωκτον Ald. ἔτλη ἀνοίμωκτον Turn.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι. στρ. ή.
πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τῖσει,
430 ἔκατι μὲν δαιμόνων,
ἔκατι δ' ἀμᾶν χερῶν. 450
ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ' ὡς τόδ' εἰδῆς· ἀντ. ή. 430
ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει·
435 μόρον κτεῖναι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι σῷ.
πλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.
λέγεις πατρῴιον μόρον. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἀντ. ζ'.
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία. 436
440 μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίνου, κυνὸς δίκαν,

429. ἀρὰ vulg. invito metro et sensu. ἆρα Rob. Turn. ἄρα Heath. Herm. Schütz. et rell. recte.—τίσει Pors. Advers. p. 140. Glasg. male.

432. ἐλοίμαν Med. Guelph. Ald. Rob.

433. ἐμασχαλίσθης vulg. ἐμασχαλίσθη Rob., quod recte receperunt recentiores omnes præter Glasg.—δὶ τῶ στο στείδης Med. δὶ τῶς τόσ' εἰδῆς Guelph. δὶ τωστοστεῖδυ Ald. δίτωστο στείδης Rob. δί θ ὡς τὸ στείδης var. lect. ap. Steph. δί τ' ὡς τόσ' ἴδυ Turn. δί θ ὡς τόσ' ἴδυ Vict. Glasg. δ' ἴθ ὡς τῶσ' εἰδῆς emendavit Canterus. δ' ἴθ ὡς τόδ' εἰδῆς recte Heath. Schütz. Lachm. δὶ θ ὡς τόδ' εἰδῆς minus bene Both. Schwenk.

434. ἄπις vulg. ἅπις Herm. Schütz. Both. Lachm. metri causa, recte.

435. κτεῖναι vulg. adversus metrum et sensum, θεῖναι Rob. μόρον γε μαιμωνίνα Herm. Schütz. nimis audacter. μόρον κτόνου μωμένα Both. κτανεῖν conjecit Schwenk., sed facilior est Stanleii emendatio κτείναι, quam recepit Lachm. Non ausus sum vulgatam deserere.

436. ἄφερκτον Guelph. Ald.

437. πλύει Ald. Rob. — πατρῴους Glasg. et rell. invitis libris, πατρῴιους propter πατρῴιον, quod versu sequente legitur, retinendum est, habet autem non minus quam versu sequente secundam syllabam brevem, nisi quis forte utroque versu formam contractam malit, quod non improbaverim, si verum est, quod observavit Herm. El. metr. p. 537., formæ πατρῴιος nullum in tragicis exemplum inveniri.—δυςατίμους vulg. Stanleii emendationem δυὰς ἀτίμους receperunt omnes.

438. πατρῴιον λέγεις, πατρῴιον μόρον Herm. Schütz., qua interpolatione non solum miserum senarium Æschylo obtrudunt, sed totam etiam antistropham turbant, et ad lacunam in stropha statuendam coguntur. Vulgata optimum senarium exhibet, qui antithetico respondeat.—ἀπεστάτουν Turn. Rob.

439. οὐδενὸς Herm. Schütz. male.

440. ἄφερτος Rob. — πολυσινοῦς Glasg., quod recepit Lachm. sine causa, v. Lobeck. ad Phryn. p. 184. sq. Melius Lachm. hoc vocabulum, quod vulgo cum κυνὸς jungitur, ad μυχοῦ traxit,

Digitized by Google

ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα. 440
τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου,
δι' ὧτων δὲ συντέτραινε μῦθον
445 ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει·
τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. 445
πρέπει δ' ἀπάμπτῳ μένει καθήκειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. στρ. θ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

450 ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα·

ΧΟΡΟΣ.

στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ,
ἄκουσον ἐς φάος μολὼν, 455
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκᾳ. ἀντ. θ'.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

455 ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως δίκας·

quod antea incerto sensu erat, κυὼν autem ad solum contemtum designandum adhibitum est.—δίκην Guelph.

441. ἑτοιμότερα Ald.—γελᾶος Both. male.

442. κεκρυμένα Ald.

443. φρεσὶ vulg. φρεσὶν Guelph. Rob. φρεσσὶν Ald.—Versus hic pede uno brevior est, quem non male ita supplevit Seidler. de verss. dochm. p. 195. ἐν φρεσὶν σαῖσιν γράφου.

444. συμμίτραινε Rob. e conj., in cod. enim vulg. lectionem reperit. σὺ τίτραινε Turn.

445. φρενῶν Guelph Ald. Rob.

446. ἔργα ex Pauwii emendatione Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed ἔργῳ dativus esse, μαθεῖν pro imperativo positum videtur, quod confirmatur Scholiastæ explicatione: ἀντὶ τοῦ, μάθε τῷ τρόπῳ σου.

447. ἀπάμπτῳ μίλει Guelph. ἀπαμπτόμενον Ald.

449. φίλοισι vulg., quod recte mutavit Glasg. et deinde omnes.

450. Tyrwhyttus, qui hunc versum Oresti tribuendum putat, legit κεκλαυμένῳ, perperam.

451. ὧδ' Rob., quod ex conjectura reponi voluit Schütz. et receperunt Herm. et Both., sed et vulg. ferri potest.

454. ξυμβάλλει vulg. adversus sensum et metrum. ξυμβαλεῖ ex emendatione Pauwii Schütz. et Both. ξυμβάλοι Glasg. 2., quod recepit Lachm., qui tamen suspicatur ξυμβόλει. Facilius forsitan foret ξυμβαλεῖν, pro imperativo positum, interim recepi optativum.

455. δίκας, quod vulgo abest, ex emendatione certissima et facillima addidit Hermannus, quem sequuntur Schütz. Both. Lachm.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

δρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, 460
εὐχομένοις δ' ἀνέλθοι.
ὦ πόνος ἐγγενής, στρ. ί.
460 καὶ παράμουσος ἄτης
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη· 465
ἰὼ δυςκατάπαυστον ἄλγος.
δώμασιν ἔμμοτον ἀντ. ί.
465 τῶν δ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν,
διώκειν ἔριν αἱματηράν. 470
θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.
ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
470 τῆςδε κατευχῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν

458. ἂν ἴλθοι vulg., quæ recte in unum vocabulum conjunxit Lachm.

459. ὦ pro vulg. ἰὼ metro postulante dederunt Herm. Schütz. et rell.—ἀγγενὴς Ald.

460. ἄτας Herm. Schütz. Both. sine libris.

461. πληγὴ Med. Rob.

462. ὦ hic et sequente versu Lachm. pro ἰὼ propter versus antistrophicos, ad quos vid. quæ monebuntur.—ἀφόρητα Guelph. Ald. Turn.

464. Post ἔμμοτον vulg. interpungitur, sed hæc ad sequentia pertinere et stropharum ordo et sensus docet.

465. Hunc versum, quum non intelligerent, varie tentarunt interpretes, τῶνδ' ἄπος dedit Schütz., τῶν ἐκὰς Herm., qui cum præcedentibus junxit; τοῦδ' ἐκὰς, οὐκ Both. τοῖςδ' ἄγος οὐκ Buttl. Sed nihil mutandum est, τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων positum est pro οὐ τῶνδ' ἐκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων, de qua negationis omissione vid. Elmsl. ad Œd. R. 817. Herm. in *Classical Journal* xxxviii. p. 277. Sensus totius loci infra explicabitur.

467. αἰῶν' ἀναιρεῖν vulg. absque sensu, αἱμαναιρεῖν Ald. Rob. οἰκῶν ἀφαιρεῖν suspicatur Buttler. αὐτῶν ἔριν Lachm., sed unice vera est elegantissima viri cujusdam docti emendatio, quam in Annal. Heidelb. 1809. vi. p. 287. communicavit Erfurdt. διώκειν ἔριν, quam facile enim ΔΙΩΚΕΙΝ in ΑΙΩΝΑΝ corrumpi potuerit patet, αἰρεῖν autem per itacismum ex ἔριν natum est. Idem ad confirmandum ἔριν affert Scholiastæ explicationem ἣν ἤριστι πρὸς τὸν πατέρα, cui accedit lectio ed. Rob. αἱματηράν. Sensus igitur loci erit: *ædibus remedium est, non procul ab his, neque ab aliis extrinsecus petendum, sed ab ipsis proficiscens, ut sc. persequantur sanguinolentam rixam,*—αἱματηρῶν vulg., quod cum θεῶν junxerunt, sed αἱματηράν recte Rob.

468. θεῶν κατὰ vulg. θεῶν τῶν κατὰ Herm. Schütz. Both. propter falsum αἱματηρῶν, sed articulus et legis grammaticæ et metri causa inserendus fuit.

469. θεὸ pro χθόνιοι Rob.

470. κατ' εὐχῆς Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πάτερ, τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανὼν, 475
αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω,
475 φυγεῖν, μέγαν προςθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὕτω γὰρ ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ· εἰ δὲ μὴ, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ 480
ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

κἀγὼ χοὰς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας
480 οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσῳ τάφον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐκπτεῦσαι μάχην. 485

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.

471. παισὶ vulg., παισὶν Rob., quod receperunt omnes.

473. αἰτούμενος Guelph. Ald. Rob.

474. Vulgo v. 474—482. Electræ tribuuntur, in Rob. v. 472—479. Oresti, 480—506. Electræ. Tyrwhitt. Schütz. et Both. v. 476—478. Oresti tribuerunt, quod improbavit Lachm. de mensura trag. p. 22., sed habet tantam veri speciem, ut illos secutus sim—τοιάνδε Med. Guelph. Ald. Rob.

475. Offenderunt in hoc versu interpretes; Canter. emendavit: φυγεῖν με λαμπρὸν θύσαν, Pauw. φυγεῖν μέλαινα προσθεῖσαν, Heath. φυγεῖν μέ γ' οὐ πρ. Both. φυγεῖν με γοῦν πρ. Sed nihil mutandum est, quod jam recte vidit Schütz.; rogat, ut ipsa periculum effugiat, postquam cædem Ægistho inferendam adjuverit. Neque in μέγαν offendendum, μέγας enim tragicis sæpe ponitur pro δεινός, v. Lobeck. ad Aj. p. 255.—μόρον omittunt Guelph. Ald. Rob.

477. ἔστι Glasg. et rell. invitis libris.

478. ἐμπυροῖσι emendavit Canter., quod receperunt Schütz. Both. Schwenk., sed neque sic locus sanus est, nam quum vertant: *inter sacrificia hostiarum nidore fumantia et cum epulis conjuncta honore carebis*, primum χθονός non explicant, deinde verba παρ' εὐδείπνοις male cum sequentibus jungunt, quorum sensus est: *inter eos, quibus bonæ dapes offeruntur, tu honore carebis*, quod et Schol. confirmat. Reliqua deinde sensu carent, itaque non dubito, quin corruptelæ aliquid lateat.—κνισσωτοῖς Ald. Turn. κνισσοῖς Rob.

479. κἀγὼ χράσσω cod. Rob.

481. Ad πρεσβεύσω vid. Monk. ad Eur. Hippol. 5.

482. γαῖα ἄνες Rob.

483. ἄπτε σίφασσαδος Ald.—δέ γ' legi

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

485 μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. 490

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖςδ' ὀνείδεσιν, πάτερ;

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

490 ἤ τοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·
ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. 495

ΗΛΕΚΤΡΑ.

καὶ τῆςδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς, πάτερ,
ἰδὼν νεοσσοὺς τούςδ' ἐφημένους τάφῳ·
495 οἴκτειρε θῆλυν, ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον·

voluit Herm. ad. Vig. p. 836., quia δί τι in tragicis ferri non posse putabat, refragante Seidlero ad Eur. El. 667., qui δί τι nostro loco vindicare studuit. Sed hic quidem nullam ejus video vim, δί γε autem sensui aptissimum est, de cujus significatione vid. Reisig. conjectt. in Aristoph. i. p. 119. 193. et ejusd. commentatt. critt. in Soph. Œd. Col. p. 379., ubi eandem, quam Herm., loci nostri emendationem proposuit, eamque recipiendam esse duxi.—ὔμορφον κράτος, de quo dubitans Schütz. εὔμορφον reponi voluit, exemplis munivit Erf. ad Œd. R. 190.

485. ἐκαινίσην conjecit Valck. ad Phœn. 1309. sine causa.

487. βουβύτοισιν suspicatur Herm. obss. critt. p. 97., nimis artificiose.

488. ἄρ' Schütz. hoc et sequente versu, male.—ἐξεγείρει Glasg. et rell. sine libris.—ἐπίδεσιν Ald. Turn.

490. Hunc et duos sequentes versus, qui vulgo Electræ continuantur, Oresti tribuunt Tyrwhitt. Schütz. Both., quod omnino necessarium est.—In ἤτοι—ἤ offenderunt interpretes, quare Schütz. in notis v. 491. καὶ pro ἤ legendum proponit, probante Buttlero, Both. ἰχθροῖς θ' ὁμοίας dedit. Sed sensus probus est: *aut justitiam nobis sociam mitte ad interficiendos interfectores, aut fac, ut sponte eodem exitio pereant.* Minus placet explicatio Orelli in epistolis Isocrati ejus additis p. 377. Ceterum ἤ τοι—ἤ tragicis usitatum esse docet Lobeck. ad Aj. p. 442. sq.

491. λαβάς conjecit Canter. male.

492. De εἴπερ—γε vid. Pors. et Elmsl. ad Eur. Med. 814. (895.)

495. οἴκτειρον Rob.—Vulg. ἀρσενός θ' ὁμοῦ γόνου sensu caret, quod qui defendunt pro ἄρσενα γόνον dictum putant, id quod fieri nullo modo potest. Schütz. in

καὶ μὴ ἐξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας, οὐδέ περ θανών. 500
παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον,
500 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.
ἄκου' ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα.
αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. 505
καὶ μὴν (ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον,)

notis proponit: ἄρσενα σὸν ἐμοῦ γόνον, Both. dedit ἄρσενάς θ' ἐμοῦ γόνους, Buttl. suspicatur ἄρσενός θ' ἐμοῦ γόνου, quorum nihil satisfacit, nec melius quidquam ipse habeo.

498. κληδονες Schütz. male.

499. φίλοι Ald.—ἐχοῦσι vult Schütz., sed ἄγουσι verum est, quod recte ἄγουσιν ἔνα explicat Eustath. ad Il. Θ.

500. λίνον Clem. Alex. Strom. ii. p. 422. λίνου Rob., quod probarunt Stanl. Abresch. Schwenk. Seidl. ad Eur. Troad. 555., receperunt Schütz. et Both., sed λίνον est appositio ad κλωστῆρα. Notanda præterea est collocatio vocabulorum ἐκ βυθοῦ.

502. σώζει Glasg. et rell. invitis libris. σῶζε vel σώζῃς corrigendum putat Tyrwhitt. sine causa.—τόνδε ἐτίμησας Ald.

503. Hic versus, qui vulg. ita legitur: καὶ μὴν ἀμόμφητον δί τινα τὸν λόγον abest in Ald. Turn., et in Rob. post v. 504. legitur. Jam vero quum et sensu et metro careat, alii eum ejecerunt, alii variis emendationibus miram sensus varietatem extorserunt. Ejiciendum esse censuit Herm. obss. critt. p. 97. sq., quem secutus Schütz. edidit: αὐτὸς δὲ σώζει τόνδε τιμήσας λόγον, τίμημα τύμβου, τῆσδ' ἀνειμένου τύχης, et τῆσδ' quidem de suo. (In priore autem editione, ejecto versu 502. dederat: καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμήσας λόγον τίμημα τύμβου τοῦδ' ἀνειμένου τύχης.) Spurium præterea judicat Pors. præf. ad Hecub. p. xl., qui versu sequente τῆς τ' legendum putat. Deleri eum vult etiam Buttler., et Orell. post Isocr. p. 377., qui reliqua mire emendat. Qui vero hunc versum retinuerunt, misere in eo emendando sudarunt. Canter. proposuit καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμᾷ τὸν λόγον, et versum Choro tribuit. Stanl. in curis secundis: ἀμεμφῆ τόνδε, τίμα. Pauwium et Heathium mitto. Both. dedit: αὐτὸς δὲ σώζων τό γέ σ' ἀτιμάσαν λίχος, καὶ μὴ δ' ἀμεμφῆ τῶν τέκνων τίων λόγον, τίμημα τύμβου τοῖσδ' ἀνειμένου τύχης. Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 288. v. 503, post v. 504. ponit, Choroque tribuit et ita legit: καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδε τιμήσει λόγον. Ad verum proxime accessit Tyrwhitt., qui emendavit: ἀμόμφητόν γε τεῖνε. Ego autem eam loci emendationem invenisse mihi videor, qua et sensus restituatur, et versum minime ejiciendum esse perspiciatur. Lego enim mutatione facillima δ' ἔτεινα pro δί τινα, ut sensus sit hic: *Jam vero (absque invidia autem hoc dico) tumuli honor est fortunæ secundæ* sc. ἔργον *reliqua autem etc.* Jam vides nexum cum sequentibus, qui ex reliquorum ratione nullus est, vides etiam quam necessaria sit parenthesis illa, qua se excusat, quod fortunæ opus illud vocat. Τείνειν λόγον autem notum est, sic Eur. Hecub. 1177. ὡς μὴ μακρούς τείνω λόγους. Æsch. Agam. 803. ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. 890. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. 1269. μακρὰν ἔτεινας. Pers. 572. τείνει δὲ δυεβάϋκτον αὐδάν. Eur Med. 201. τείνουσι βοήν. cf. Elmsl. ad Eur. Med. 1318. In eandem emendationem incidit etiam Seidlerus, qui tamen, parenthesi non admissa, præcedentia quoque ita mutavit: καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἔτεινα τὸν λόγον, quo nexus cum sequentibus turbatur. Nec magis pro-

Digitized by Google

τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.
505 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενὶ,
ἔρδοις ἂν ἤδη, δαίμονος πειρώμενος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔσται· πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 510
μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.
510 θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.
τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος 515
ἑνὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
515 θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἐκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 520

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ πέπυσθε τοὔνερ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι;

baverim sententiam Hermanni de vers. spur. ap. Æsch. p. v. sq., qui hunc versum cum sequentibus Choro tribuendum et ita legendum putat: καὶ μὴν ἀμιμφῆ τόνδ' ἐτείνασον λόγον. Nam καὶ μὴν aptum est Electræ ad aliam rem transeunti.

505. κατόρθωσαι Ald.

507. Continuatur Electræ oratio in Turn. ad v. 516.

509. μεθ' ὕστερον Guelph. Ald. Rob.

510. θανοῦντι vulg. absque sensu, quare θανοῦσι δ', οὐ φρονοῦσι voluit Herm. obss. critt. p. 99., sed melius θανόντι Pauw. Heath. Glasg. Schütz. et rell., quæ non infrequens est confusio, v. Herm. ad Soph. Trach. 392.—ἀφρονοῦντι Ald.

511. εἰκάσαι τόδε. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ Rob., quod admodum placet. Mutata forsitan est interpunctio propter δέ insolentiore loco positum.

512. μίσῳ Guelph. Rob. μίσω Ald. —ἔτι Ald.

515. οἶσθά, μοι Rob., quod recepit Schütz., sed μοι male se habet.

516. Huic versui, ut et v. 520. 522. 526. 528. 545. persona ΑΓ. præponitur in Turn., ΑΓΑ. in Ald.—πάρει Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict., quod quum sensu careret, παρῆν ex conjectura reposuerunt deinde omnes, sed ex vetere scriptura παρῆ restituendum mihi videtur, quod per itacismum vel propter similitudinem litterarum ΕΙ et Η in πάρει facile potuit transire, jamque id probari etiam video Hermanno præf. ad Soph. Œd. R. p. xii. ed. nov., ubi plura de hac forma doctissime disseruntur. Ceterum παρῆς suprascriptum est in Guelph. idemque pro varia lectione habet etiam Schol. Eodem modo ἦ legitur Agam. 1620. ὀνειράτων Turn.

519. πεύσθε Guelph. Ald. πέπυσται Turn.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

520 τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ πῇ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίνος βορᾶς χρῄζοντα, νεογενὲς δάκος; 525

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὴ προσέσχε μαζὸν ἐν τώνείρατι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

525 καὶ πῶς; ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

521. πῇ vulg. ποῖ Guelph. Ald. Rob. Turn., quod propter librorum auctoritatem recepi, ut Eur. Troad. 1029. ἴν' εἰδῇς, οἷ τελευτήσω λόγον. ibid. 155. ποῖ λόγος ἥκει;

522. Hic versus cum duobus sequentibus junctus vulgo Choro tribuitur, et sic sensu carebat. Quare ὁρμῆσαι pro vulg. ὁρμίσαι dederunt Glasg. Schütz. Both., quod probat etiam Herm. obss. critt. p. 99., qui præterea ἐν σπαργάνοισι voluit. Versu autem 524. iidem καὐτὴ pro αὐτὴ dederunt. Sed neque sic sensus est perspicuus, et præ ceteris τινὸς, quod v. 523. vulg. legitur, ferri nequit. Docet autem versuum præcedentium et sequentium ordo, singulos versus Oresti et Choro tribuendos esse, quo facto sensus etiam adjuvatur. Idem jam ante me viderunt Abresch. et Tyrwhitt. Ὁρμῆσαι dedi quidem et ego pro vulg. ὁρμίσαι, sed non, ut illi voluit, ab ὁρμάω, sed ab ὁρμίω derivandum. Infinitivus autem a præcedente ἔδοξεν vel λέγει pendet, quod vidit jam Schol., apud quem legendum est: ἀπὸ κοινοῦ τοῦ ἔδοξεν.

523. τίνος pro vulg. τινὸς dedi, et in fine versus interrogationis signum posui, ex iis, quæ ad versum præcedentem disputavi.—χρῄζοντα ad δράκοντα refertur. —νεογενὲς Guelph. Ald. Rob. Vict. νεογενὴς Turn. et var. lect. ap. Steph.

524. καὐτὴ Glasg. et rell., qua mutatione ex nostra versuum distributione non opus est.—ἐν τ' ὀνείρατι vulg., quod in ἐν τώνείρατι recte mutarunt Glasg. et rell. ἔν γ' ὀνείρατι vult Elmsl. minus bene.

525. Post καὶ πῶς interrogationis notam ponendam esse, quæ vulgo abest, recte viderunt Steph. et Schütz.—οὐ χάριν Med. Guelph. Ald. Rob. οὐκ ἄρ' ἦν Turn. Vict., quod ex certissima emendatione Pauwii et Valck. Diatr. p. 286. in οὖθαρ ἦν mutarunt Schütz. et Both.—ὑποστύγος Rob. ὑπὸ στύγους vult Schütz., quod recepit Both. sine causa.

527. ὕδρος pro ἀνδρὸς Both. inepte.—De ὄψανον v. Herm. ad Eur. Hecub. 556.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐκπτοημένη. 530
πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,
530 λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάςδε κηδείους χοὰς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εὔχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ, 535
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
535 κρίνω δέ τοί νιν ὥςτε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,
ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον, 540
θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα,
540 ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτείνω νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. 545

528. κέκλαγεν Guelph. Ald. Turn. et var. lect. ap. Steph.

529. ἀνῆθον ex emendatione Valckenarii ad Herod. p. 343. et Wakefieldii Schütz. et Bothe. male, sic Agam. 666. ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. ib. 93. λαμπτὰς ἀνίσχει—ἐκτυφλωθέντες Rob.

535. ὅδε Schütz. Both. male; ὅστε sæpe abundat, v. Valck. et Monk. ad Hippolyt. 1327. Heind. ad Plat. Phædr. 120.—συκόλλως Rob. δυσκόλλως Guelph. Ald. δυσκόλως Turn.

537. οὔφις τι πᾶσα σπαργάνη πλήζιστο Med. Guelph. οὐ φῶτι πᾶσα σπαργάνη πλίζιστο Rob. et var. lect. ap. Steph. οὐ φῶτι πᾶσα σπαργάνη ἐπλίζιστο Ald. ὄφις τὶ πᾶσιν σπαργάνοις ἐπλίζιστο Turn. ὄφις τι πᾶσιν σπαργάνοις ἐπλίζιστο Viet. Hæc omnia corrupta sunt, et varie ab interpretibus tentata. Heath. proposuit: ὄφις γε, παῖς ἐν σπαργάνοις ὡς, ἵζιστο. Schütz. dedit: ὄφις, ἅτε παῖς, ἐν σπαργάνοις ἀρμίζιστο, invito metro, Both. ὄφις τι παῖς ἐν σπαργάνοις ἀρμίζιστο, Buttl. οὔφις τι παῖς ὡς σπαργάνοις ὡπλίζιστο, Fæsh. syllog. lectt. p. 325.: ὄφις τι πᾶσιν σπαργάνοις εἰλίσσιστο. Auxi et ego conjecturarum numerum in Comment. Æschyl. p. 40., sed codicum auxilium in tanta corruptela exspectandum est.

538. μαστὸν ἀμφίσχασ' Rob.—ἐμοῦ Schütz. male; dictum est, ut ὁ ἐμὸς δυσμενής et similia, de quibus v. F. A. Wolf. ad Xenoph. hist. gr. v. 2. 33. Schæf. ad Schol. Apollon. Rhod. ii. 500. p. 169.

540. ἀμφιταρβεῖ τῷδ' Med. ἀμφιταρβίτῳ δ' Guelph. Ald. Rob. ἀμφιταρβὴς τῷδ' Turn. Viet., quod in reliquas edd. transiit, sed meliores libri suadent ἀμφὶ τάρβει τῷδ', quod recte habent Glasg. et Schütz.

541. τοίνυν Ald. Turn.

542. ἐκδρακοντωθεὶς Ald.

543. κτενῶ vulg., sed κτείνω Med. Guelph. Ald. Rob., quod propter librorum auctoritatem majoremque ele-

Digitized by Google

τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

545 γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις·
τούςδ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω·
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάςδε συνθήκας ἐμάς· 550
ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον,
550 δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ
θανόντες, ἢ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένῳ γὰρ εἰκὼς, παντελῆ σάγην ἔχων, 555
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
555 Πυλάδη, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ 560

gantiam recepi. Ponitur ita præsens de re futura, quæ fato constituta, ideoque certa et necessaria est, ut Prom. 171. ὑφ' ἕτου σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀπεσυλᾶται. ibid. 511. ὧδε δισμὰ φυγγάνει. 523. δισμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνει. Agam. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἥδε κίλευθος. Soph. Œd. Col. 785. ἔστιν δὲ πάσι τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς χθονὸς λαχεῖν, ubi vid. Reisig. Vulgata loco nostro ex correctione non intelligentium fluxit, et ex Turn. Vict. in reliquas edd. transiit.

546. τοὺς δ' ἴν τι libri omnes τοὺς μέν τι ex emendatione Stanleii Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed valde dubito; intelligi enim non potest, quomodo intellectu facillimum illud μέν corrumpi potuerit, quare malui cum Pauwio τούςδ' ἴν τι dare, nam ὁ δέ dici non præcedente ὁ μέν exemplis demonstrarunt Herm. ad Vig. p. 699. Schæf. ad Lamb. Bos. p. 329. Heusd. spec. crit. p. 76. Heind. ad Plat. Gorg. p. 31. ad Theæt. p. 421. Pors. ad Eur. Orest. 891. Seidler. ad Iph. T. 1316., quamquam nostri loci paullo alia est ratio.

547. μὰ Ald.—στείχειν Ald. Turn.

549. κτείναντας Guelph. Ald.

550. δόλῳ γε Pauw., sed τε post participium sæpius inferri, monitum est ad Agam. 97. ληφθῶσιν ἐν τ' αὐτῷ Rob.

552. Post ἀψευδὴς Glasg. et Schütz. comma habent, quod mihi quidem sensum pervertere videtur, nam τὸ πρίν cum ἐφήμισεν junctum admodum friget.

553. ξένῳ Rob.—παντελὲς σάγην ἐγώ Both. παντελὲς, σάγην ἔχων Buttl., uterque male.—σᾶν τίλη Ald.

554. ξὺν Glasg. et rell. invitis libris. —ἐφ' ἑρκείους Guelph. Rob. ἐφερκείους Ald. male, v. Herm. ad Soph. Aj. 108.

556. οἴσομεν Med. Guelph. Ald. Rob.—Παρνησίδα uno σ Glasg., de qua re adhuc sub judice lis est. De forma Παρνησίς vid. Boeckh. ad Pind. Pyth. viii. init.

558. καὶ δὴ ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phœn. 1001. Schütz.

Digitized by Google

δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.
560 μενοῦμεν οὕτως, ὥςτ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμοις παραστείχοντα, καὶ τάδ' ἐννέπειν·
τί δὴ πύλησι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών; 565
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βηλὸν ἕρκειον πυλῶν,
565 κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς,
ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν 570
θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.
570 φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.
σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. 575
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,
575 σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.

probante Buttlero, sed solœcismum infert hæc emendatio, neque omnino necessaria est. Vocabulis καὶ δὴ significatur, ipsum aliquid sibi objicere, de quo usu v. Herm. ad Vig. p. 839.—φαιδρῷ Guelph. φαιδροὺς Rob.

559. λίξαιτ' Med. Guelph. Ald. Rob. —δαίμονα δόμος κακοῖς Ald. δαιμοι δόμος, κακοῖ Rob.

560. οὖν τὰς correxit Both. et ἴςτ' pro ὥςτ' Orell. ad Isocr. p. 378., sed neutro opus est.—ὡς ἂν pro ὥςτε Guelph. Ald. ὡς Turn.

561. παραστείχοντα Guelph. Ald. Rob. Turn.—ἐνίστιον Guelph.

562. ἀπείργεται, vulg., ex qua lectione versus sequens sensu caret, neque eum sublevarunt Schütz. et Both., qui interrogationis notam post ἀπείργεται et versus sequentis fine interruptæ orationis signum posuerunt, non enim significat εἴπερ οἶδεν, quod volunt, *si sciret* vel *si resciverit*. Sed Med. Guelph. Rob. habent ἀπείργεται, quod sensum perspicuum præbet hunc: *quidnam a portis suis supplicem arcet Ægisthus, si quidem adest, et scit?* Hoc igitur, et librorum et sensus præstantia commendatum, recepi, et comma post Αἴγισθος posui, quod vulg. post ἀπείργεται locum habet.

564. εἰδὼ οὖν Ald.—βᾶλον Med. Guelph. βαλὼν Ald. Rob.—ἕρκειον Rob.

566. Sine causa hunc et sequentem versum tentarunt interpretes, quorum sensus planissimus est. ἐνάντια pro ἔπειτα voluit Wakef., quod placuit Schützio, ἕρπει pro ἐρεῖ Pauw. ἴλθοι et βάλοι Heath., audacior etiam fuit Both. ἢ δ' αὖ μολοῦσα παιδὶ reponens.

567. βαλεῖν Guelph. Ald.

569. περιβαλὼν explicat Lobeck. ad Aj. p. 372.

570. Ἐρινὺς Rob.

572. συνοῦν Med., sed priore ν eraso, σὺ οὖν Guelph. Ald. Rob. Frustra emendare conati sunt, Schütz. πρόσθ' οὖν inepte reponens, Both. σὺν οὖν.—τ' ἂν Ald. Rob.

575. σιγᾶν δ' Schütz. pessime, nisi forte ex errore typ., nihil enim monet.

Digitized by Google

τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω,
ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει στρ. α. 580
δεινὰ δειμάτων ἄχη,
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κυδάλων
ἀνταίων βροτοῖσι
πλάθουσι· βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδες πεδάμεροι 585
πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα· κἀνεμοέντων

576. τουτῷ in Φοίβου mutari vult Schütz. in τῷ δεῖ mutavit Both., iidemque ἀγῶνας ὀρθώσαντι vertunt: *certamini felicem successum præbens*, cui sensui aoristus non convenit. Schol. Stanl. et Buttl. τούτῳ ad Pyladem referunt, ridicule. Digito monstrat Orestes statuam Apollinis in scena constitutam, et versus sequens vertendus est: *qui hæc certamina mihi erexit, proposuit.* Eandem statuam alloquitur etiam v. 544. τεμενοῦχον δὲ τῶνδε σ' αἰρεῦμαι πέρι.

578. γὰρ ἀὴρ Med. γὴ Guelph. γὰρ Ald. Rob. γ' ἀὴρ Turn. Vict. Cant., quorum loco ex certissima conjectura γᾶ reposuit ed. Glasg. quod receperunt reliqui omnes. Hoc in γ' ἀὴρ mutasse videtur librarius, ut versum sequenti exæquaret, et hinc reliqua monstra fluxerunt.

579. δεινὰ καὶ δειμάτων libri omnes, sed καὶ metri causa cum Heathio omiserunt Schütz. Both. Schwenk.—ἄγη ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 101. dedit Schütz., sed ἄχη non dubito de iis dici posse, quæ dolorem excitant, i. e. de malis, ut Agam. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦδ' ἄχος προρρίπτεται. Soph. Ant. 414. τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, εὐρένων ἄχος, ubi quod item Hermannus correxerat, ἄγος, jam ipse in ed. sec. repudiavit; cf. Musgr. ad Soph. El. 124. Sed nihilominus remanet aliquid obscuri in δειμάτων ἄχη, (δαιμόνων ἄχη reposuit Both.) neque illud καὶ intelligi potest quomodo in libros irrepserit, quare locus mihi nondum sanus videtur.

580. ἀγκάλων Rob. ἀγκάλαια κυδάλων Ald.

581. βροτοῖς Pauw. Schütz. Herm. Both. metri causa, de quo ad antistrophicum sermo erit.

582. Quæ sequuntur, misere corrupit Schütz., ita legendo: πλάθουσι βλάστοις, καὶ πεδαιφίους λαμπάδας πεδάμερους πτῆνα τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντων αἰγίδων φρέσσει πόνον, nec non Both., qui ita legit: πλάθουσι, βλάστει καὶ πεδαιφίου λαμπάδος πεδάμερον πτανά τε καὶ πεδοβάμονα, κἀνεμόεντα αἰγίδων φρέσαι πόνον. Minus audacter nec tamen ex omni parte vere Herm. l. l.: πλάθουσι, βλαστοῦσι καὶ πεδαιχμίου λαμπάδες πεδάμεροι, πτῆνα δὲ καὶ πεδοβάμονα κἀνεμόεντα αἰγίδων φρέσαι πόνον. Sensum, quem vulgata fundit non reprehendendum, infra explicabimus. — πεδαίχμιοι Ald. μεταίχμιοι Turn. Vict.

583. πεδάμεροι libri omnes. πεδάμερον ex Stanleii conjectura Glasg. et Herm., sed propius ad librorum lectionem accedit, quod in textu exhibui, πεδάμερον, quo ducit Schol. explicatio: αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί.

584. Ἑπτοβάμου' ἀκἀνεμόεντων Guelph. Ald — In genere vocabuli ἀνεμόεντων non offendere debebant Schütz. et Herm. v. Rubnk. epist. crit. p. 101.—Hæc Hermannus in dissert. de differ. pros. et poet. orat. p. 83. ita emendat: πτῆνα δὲ καὶ πεδοβάμου' ἀπ' ἀνεμοέντων αἰγίδων φρέσαι πόνον, quorum sensum me non capere fateor.

Digitized by Google

585 αἰγίδων φράσαι κότον.
ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀν- ἀντ. ά.
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι, 590
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
καὶ παντόλμους
590 ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν;
ξυζύγους δ' ὁμαυλίας
θηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρως παρανικᾷ 595
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.
ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος στρ. β'.
595 φροντίσιν δαεὶς,
τὰν ἁ παιδολύ- 600
μας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο

585. φράσαι recte Schol. explicat ἐνόησον. Totius igitur strophæ sensus est: *Multas et terra belluas alit, et maria monstris infestis referta sunt, et solis radii alata atque reptilia animalia procreant; procellarum quoque furentium memento.* Quæ si quis ad logicæ divisionis regulas redigere velit, falsa esse pronuntiabit, sed illas quis in lyrico carmine desiderabit?

587. De ἄν h. l. omisso vid. Herm. ad Vig. p. 818. 944. ad Soph. Aj. 904. et præf. p. xxii., neque omnino opus est λίγῃ reponere, (quod neque ad sensum aptum foret, multum enim differt a πῶς λίγω;) quod et Hermanno in mentem venit et Blomfield. proposuit in Mus. crit. Cantabr. ii. p. 190. Male Pors. Advers. p. 140. ἀλλ' ὑπερτόλμων ἂν ἀνδρός.

588. φύσιν Herm. obss. critt. p. 101., male.

589. παντόλμοις Guelph. Ald. Versus antithetico non respondet, quare Herm. Schütz. Both. in illo βροτοῖς dederunt, nostro autem versu ille ex Canteri emendatione παντοτόλμους scripsit, Schütz. παναθλίους, quorum neutrum metro satisfacit, Both. denique ex Pauwii correctione παντολμίας. Sed in tanta mutandi facilitate nihil mutandum duxi.

590. ἄταισι αἱ συννόμους Rob. ἄτᾳ Schütz. Both. propter mutatum ab ipsis strophicum.—Post hunc versum recte interpungunt Herm. Schütz. Both., quum vulg. post ὁμαυλίας interpungeretur.

591. συζύγους invitis libris Schütz. ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 101. et ad Aristoph. Nub. 973. εἰξύγους Both. male. Mox τ' Rob. Turn. θ' Vict., quod ex falsa interpunctione natum videtur, sed δ' Med. Guelph. Ald., quod recte receperunt Herm. Schütz. Both.

592. ἀπ' ἔρωτος Ald. Rob. ἀπέρωτος ex Etymol. M. et Hesychio Pauw. Heath. Schütz. Both., sed quum utrumque incertum sit et incertæ significationis, vulgatum retinere malui.

593. βότων Rob., quod recepit Schütz. male.

594. ὑποπτέροις Turn. Vict. et recentiores omnes, sed ὑπόπτερος Med. Guelph. Ald. Rob. et var. lect. ap. Steph., quod librorum et sensus præstantia commendatum recepi. Ita legit etiam Schol., qui explicat ὁ μὴ κοῦφος, ἀλλ' ἀληθῶς μαθὼν θέλων.

596. παιδο λύμας Ald.—Respicit fabulam Meleagri, quam habent Apollod. i. 8. Diod. Sic. iv. 34. Ovid. Metam. viii. 447. sqq.

πυρδαῆ τινα πρόνοιαν,
καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν
600 δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδησε, 605
σύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.
ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν ἀντ. β'.
605 φοινίαν Σκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ 610
φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρητικοῖς
χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις
πιθήσασα δώροισι Μίνω,
610 Νίσον ἀθανάτας τριχὸς
νοσφίσασ' ἀπροβούλως 615

598. πυρδαὴς Turn. Vict. Schol.—τινα postremam recte producere docent exempla, quæ collegit Seidler. de verss. dochm. p. 21. Minus igitur necessaria videtur Hermanni emendatio ibidem a Seidlero prolata, πυρδαῆτιν et in antistr. χρυσοδμήτοισιν legentis, cui assentitur etiam Erf. ad Soph. Aj. p. 626.

599. καίθουσα libri omnes, in quo propter καὶ abundans recte offenderunt editores; defendere quidem conatur Schwenk. iis exemplis, quæ collegit Herm. ad Vig. p. 772., sed ea alius sunt generis. κάουσα dederunt Glasg. et Schütz., αἴθουσα Pauw. Heath. Both., sed hæc omnia falsa esse arguit metrum antistrophici. Quare recepi facillimam Canteri emendationem ΚΑΤΑΙΘΟΥΣΑ pro ΚΑΙΘΟΥΣΑ reponentis, quæ metro quoque satisfacit.

600. ἥλικα Turn. ἡνίκ' Ald.—ἐπιμολὼν Ald.

601. μακρόθεν Rob.

602. ξύμμετρον Schütz. Both. invitis libris. De significatione v. Herm. ad Soph. Œd. R. 956.—διὰ vulg., quod metri causa in διαὶ mutandum esse, recte viderunt Canter. Herm. Seidl. de verss. dochm. p. 94. et receperunt Schütz. Both. Schwenk.

603. μοιρακραντοῖδ' Ald. μοιρόκρατον δ' Rob. μοιρόκρατον Turn. μοιρόκραντον δ' Vict.

604. ἀλλὰ δή τιν' vulg. contra sensum ad metrum, quare ἄλλαν δ' ἐστὶν emendavit Herm. et Soph. Œd. R. 688. ἀλλὰ δεῖ τιν' habet Turn., quod recepit Glasg., sed recte ἄλλαν δεῖ τιν' Pauw. Schütz. κἄλλαν δεῖ τιν' εὐλόγως Both. inepte.

606. ὑπὸ Glasg. Schütz., sed ἐχθρῶν ὑπαὶ est *ab hostibus commota*, ut Il. vi. 73. Τρῶες ἀρηΐφιλον ὑπ' Ἀχαιῶν Ἴλιον ἐρρύβησαν. Omisso participio explicanda est præpositio, ut quum *præ* significat.

607. ἀπόλεσεν Ald. ἀπώλεσε Turn.

608. χρυσοκμήτοισιν Schütz. Both. ex emendatione Hermanni obss. critt. p. 102., sine causa.

609. πιθήσασα libri omnes, πεισθεῖσα ex Heathii emendatione Pors. Advers. p. 140. Glasg. Schütz. Both. Schwenk., quod eo minus verum puto, quod et in strophico libri omnes in corrupto καίθουσα consentiunt, neque intelligi potest, quomodo πεισθεῖσα in πιθήσασα corrumpi potuerit. Recepi Abreschii emendationem πιθήσασα.—Μίνω Ald.

611. νόσφισ' ἀπροβούλως Rob. νοσφί-

Digitized by Google

πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ.
κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς.
ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων στρ. γ'.
615 πόνων, ἀκαίρως δὲ δυςφιλὲς γαμή-
λευμ', ἀπεύχεσθον δόμοις, 620
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν
ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ,
ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας,
620 τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. 625
κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον ἀντ. γ'.
λόγῳ· γοᾶται δὲ δήποθεν κατά-

σασα προβούλως Glasg. Schütz. male.—ἀπροβούλως Both. cum πνίοντα junxit, quod non necessarium est.

612. πνίονθ' Heath. πνίοντ' Schütz. metri causa, ut putarunt, male, v. Herm. ad Soph. Ant. 1132. ed. sec.—ἀκανόφρων Ald. ἀγανόφρων Turn.

613. κιγχάνει Glasg. 2., quod probat Schwenk., sed notum est, κιχάνω Atticis primam producere, v. Beck. ad Eur. Hippol. 1444.

614. Multum in hac strophe explicanda sudarunt interpretes, quum constructio laborare, et verbum deesse videretur; hinc multæ ortæ sunt emendationes violentæ et inutiles. Herm. obss. critt. p. 103. proposuit v. 619. legendum: ἐπ' ἀνδρὶ δάοισιν ἐπικότῳ σιβῶ· στυγῶ δ' ἀθέρμαντον. Schütz. multo audacius dedit: ἔστιν' ἐπιμνησόμεσθ' ἀμειλίχων πόνων ἀκραίους, τὸ δυςφιλὲς—ἐπ' ἄνδρα τευχεσφόρον, ἐπ' ἄνδρα δάοισιν ἐπικότον σέβας, τίοντ' ἀ. ἱ. δ. γυναικείᾳ πάντλαμον' αἰχμᾷ, quem in primis versibus sequitur Bothius, posteriores ita exhibens: ἐπ' ἀνδρὶ δάης ἐπικρατεῖ, σιβαστῶν δεινὰ θερμαντόν. Sed inest anacoluthia quædam, quæ fefellit interpretes. Apodosis enim incipit a verbis ἀκαίρως δὲ, ubi nemo offendat in particula δέ, quam in apodosi sæpe inferri docuerunt Herm. ad hymn. Homer. in Ven. 229. in Cer. 297. ad Viger. p. 784. s. Wolf. ad Leptin. p. 297. Wunderl. ad Æschin. p. 63. Jam vero hic omissum est verbum τίω, quod infra demum v. 620. repetitur, addito δέ, quod post parenthesin repeti solere notavit Herm. ad Soph. El. 776. Sensus igitur hic erit: *Postquam tam atrocia mala commemoravi, intempestive veneror connubium detestandum, mulierisque insidias viro structas armipotenti, viro hostibus ob majestatem inviso, intempestive veneror neglectam domum, etc.*—ἐπιμνήσαμεν vulg. adversus metrum. ἐμνήσαμεν Rob. ἐπιμνησόμεσθ' ex Pauwii emendatione Glasg., sed facillima est Heathii emendatio ἐπιμνησάμην, quam recepi.

618. Deest hic versus in Guelph. Ald. Rob. Turn. propter simile sequentis initium.

619. δῄοις vulg., quod metri causa in δῄοισιν recte mutarunt Pauw. Glasg. Schwenk. δάοισιν Schütz. Herm. male. —ἐπὶ πότῳ Ald.

620. τίων δ' vulg. sine sensu. τοιῶνδ' Turn. τίω δ' ex emendatione Stanleii recepi; vid. ad v. 614.

623. δήποθεν Turn. Vict. Glasg. Schütz. Schwenk., sed δὴ ποθεῖ Med. Guelph. δὴ ποθὶ Ald. δήποθ' εἰ Rob., unde δήποθεν patet reponendum esse, quod et metrum suadet. Sequentia in Ald. ita corrupta sunt: κατὰ στυγεστόνος κασιωδίτις.

Digitized by Google

πτυστον· εἴπασεν δέ τις
625 τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν.
θεοστυγήτῳ δ' ἄχει 630
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.
σέβει γὰρ οὔτις το δυςφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;
630 τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος στρ. δ'.
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ 635
διαὶ Δίκας. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
λὰξ πέδον πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
635 σέβας παρεκβάντες οὐ θεμίστως. 640
Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. ἀντ. δ'.
προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός·
τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν,
δωμάτων παλαιτέρων

624. εἴπασι vulg. ἤκασιν Med. εἴπασιν Rob. ν Ald. quoque habet, ut vidimus, et metrum poscit. Non opus igitur est Schützii mutatione εἰκάσαι.

625. δεινὸν τόδ' ἂν Schütz. τόδ' εἰνὸν ἂν Both., sed ἂν recte abest, εἴπασιν est *comparare solet.*

626. θεοστυγήτῳ Ald. ἄγει Schütz. Both. sine causa.

630. τῷ δ' Schütz. nihil monens et sine causa. ὁ δ' Both. non melius.

631. δ' ἀνταίαν Ald. Turn.—τοῦτ' vulg. sensu et metro repugnante, quare ἀθῦ dedit Both., sed palmaria emendatione οὐτᾷ reposuit Herm. ap. Blümner. über die Idee des Schicksals p. 62. et in El. metr. p. 236., quod recipere non dubitavi.

632. διὰ vulg., sed διαὶ Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. et reliqui. —οὐ praeeunte Pauwio ejecit Herm. obss. critt. p. 107., quod probant Both. et Schwenk., sed ita neque metrum adjuvatur et sensus pessumdatur, qui hic esse debet: *namque scelus commissum non manet neglectum et inultum:* de metro infra videbimus.

633. τιδοῖ Schütz. Schwenk., sed eodem modo τίδον usurpatur Agam. 1330.

635. παρεκβάντος ex Hermanni correctione Schütz. Both., sed παρεκβάντες est nominativus absolutus.—ἀθεμίστως vulg. adversus metrum, οὐ θεμίστως Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk. recte.

636. δίκης Med. a prima manu et Rob.

637. προχαλκεύει vulg. sine sensu, quod recte in προχαλκεύει mutavit Herm. El. metr. p. 236.

638. δίμασι Med. Ald. δώμασι Guelph. δόμασι Rob. δώμασι Turn. Vict., quod quum metro non satisfaceret, δόμοισιν dederunt Pauw. Both. Schwenk. δόμοις νέον Schütz. δομοῖς ἰδοῦν Herm. apud Blümner. pag. 62., quod non intelligo. Sed ad sensum nihil desideratur, quare, nisi variae librorum lectiones suspicionem moverent, strophicum mutandum, et θέμις ἂς' οὐ legendum putarem.

639. δωμάτων Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. αἱμάτων, quod nescio unde

Digitized by Google

640 τίνειν μύσος, 645
χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

παῖ, παῖ, θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
645 εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι. 650

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εἶεν. ἀκούω· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
πρὸς οὕςπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους.
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται 655
650 σκοτεινὸν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθίεναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.
ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος

fluxerit, nisi forte ex Schol., Stanl. Glasg. Schütz. Both. Schwenk., sed librorum lectio non est repudianda, sensum autem non ceperunt editores, quum vulgo post παλαιτέρων interpungeretur. Ex ea, quam dedi, interpunctione, sensus erit: *Filium autem immittit ædibus, ad ædium pristinarum piaculum luendum, tandem exaudita Erinnys*, quem tamen pro certo vendere non ausim, quum lectio adhuc dubia sit.

640. τίνει vulgo. τίνει Med. Guelph. Ald. Rob., quod probat Pors. ad Eur. Hecub. 246. et recepit Schütz., sed sensum non video. Recepi τίνειν, quod proposuit Lachmann. de chor. syst. p. 63.

641. Ἐρινὺς Ald.

645. φιλόξεν ἐστὶν Αἰγίσθου βίᾳ Med. φιλόξενός ἐστιν Αἰγίσθου βίᾳ Turn. Vict. φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι Guelph. Ald. Rob., sed Rob. in margine βίᾳ habet. Hinc Pors. præf. ad Hecub. p. ix. emendavit φιλόξενη ἐστὶν Αἰγίσθου βίᾳ, quod receperunt Glasg. Both. Schwenk. Improbavit hanc Porsoni emendationem Elmsl. ad Eur. Med. 807. et legendum proposuit φιλόξενός τις Αἰγίσθου βίᾳ, quod falsum esse, recte demonstravit Herm. in *Classical Journ.* xliv. p. 419. Sed neque Porsoni emendatione opus est, quum plurimorum librorum lectio, quam et Schütz. retinuit, bonum sensum habeat: *siquidem hospitales sunt ædes propter Ægisthum*; cf. Herm. de emend. rat. gr. gr. p. 103., qui quod non δίαι, sed δίᾳ scribit, vix probandum videtur.

646. Personam Παῖς huic versui præfixam habet Rob., Lachmann. de mensura trag. p. 4. non servum, sed unam de ancillarum choro hæc loqui putat, ne quatuor sint actores.—Initio versus metrum laborat, quare Pauw. et Heath. εἶεν γ' legendum putarunt, Herm. obss. critt. p. 108. εἶεν extra versum ponendum et καὶ μὴν ἀκούω legendum censuit, quod recepit Schütz.; Both. εἶ' οὖν dedit, Herm. ad Vlg. p. 750. ad illud εἶεν γ' rediit, probante Schwenkio. Sed nihil mutandum est; eodem modo εἶεν. ἀκούω. Aristoph. Pace 664. ubi vid. Dindorf.

650. ὥραι Med. Guelph. Ald.

Digitized by Google

γυνὴ τόπαρχος. ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.
αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐκ ἐπαργέμους 660
λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ
πρὸς ἄνδρα, κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖς δ' ἐπείκοτα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ, καὶ πόνων θελκτήρια, 665
στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.

653. τ' ἄπαρχος Med. Rob.—ἄνδρα τ' Med. Guelph. Ald. Rob. Pro τόπαρχος ex Rob. lectione τ' ἴπαρχος conjecit Herm. obss. critt. p. 109., commate post τιλισφόρος posito. Sed hoc vix verum est, nam neque intelligi potest, cur virum et mulierem simul ex ædibus prodire velit, neque quæ sequuntur, ἄνδρα δ' ἰσηρεπέστερον cum his conciliari possunt. Videtur hrs quædam poetæ in his quærenda esse, qui Orestem fingit non bene celantem, quæ celanda sunt, ut qui peregrinus videri vult, ubique notitiam quandam ædium prodat. Sic jam v. 645. pæne oblitus erat partium, quas agendas susceperat, et hoc quoque versu prodit sese, mulierem ædium dominam evocans. Quod ut tegat, sequentia addit, quæ nisi hoc consilio dicta putes, ineptæ loquacitatis esse videntur. Præterea Ægisthum primum sibi occurrere cupiebat, quem primum volebat interficere, cf. v. 564. s.—Ceterum integra optimorum librorum lectio: γυνή τ' ἄπαρχος, ἄνδρα τ' ἰσηρεπέστερον hoc sensu: *namque et mulieri nullum in hac re imperium est, et virum magis decet prodire propter loquendi licentiam*, revocari posset, nisi hoc sensu γάρ non abesse posse videretur.

654. Hunc locum ita explicarunt Abresch. et Schütz., ut οὐκ non ad ἐπαργέμους, sed ad τίθησιν referant: *neque enim, vir cum viro sermonem si habeat, pudor interniscet verba obscura*, quod quum per se durum sit, tum λόγους ἐν λεχθεῖσιν dici non posse recte sensit Schütz., quare λόγους in πλόκους mutavit. Sed omnem difficultatem tollit emendatio facillima, quam olim in Comment. Æsch. p. 17. proposui, ignorans tum, eandem jam a Bothio prolatam esse; si enim οὐκ in οὐδ' mutamus, sensus clarissimus hic est: *pudor enim si dictis inest, verba obscura reddit*. Male igitur Bothius præterea etiam ἐν μὲν λέχεσιν pro ἐν λεχθεῖσιν dedit. Versu deinde sequente sensus δὲ inseri poscit, quod sinistre ita fecit Both. τίθησ' εἴτιν, δὲ θαρσήσας. Multo facilius est: εἴτι θαρσήσας δ' ἀνὴρ, nam ante Α facile Δ excidere potuit, potuit etiam, ut sæpe, consulto a librario omitti, quia tertio loco positum est. Sed in textu nihil novare ausus sum.

657. Hæc usque ad v. 662. διεκπόνει tribuuntur in Rob.

660. In verbis δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία offenderunt editores; δικαίως τ' ὄμμασι παρουσία legendum putat Schütz., δικαίων τ' οὐ μάτην παρουσία dedit Both., δικαίων δωμάτων παρουσία suspicatur Schwenk., quod reliquis præstat; sed vulg. bene se habet: *adsunt calida lavacra, et quæ laborum sunt lenimina, lectus hospitumque benignorum præsentia.*

661. βαλιώτερον Ald.

Digitized by Google

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ 670
665 ἐς Ἄργος, ὥςπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,
ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδὸν,
Στρόφιος ὁ Φωκεύς· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 675
670 πρὸς τοὺς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον,
θάπτειν, ἐφετμὰς τάςδε πόρθμευσον πάλιν. 680
675 νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα
σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.
τοσαῦτ' ἀκούσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖς κυρίοισι καὶ προςήκουσιν λέγων,
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 685

ΗΛΕΚΤΡΑ.

680 οἳ ἐγὼ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.
ὦ δυςπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρὰ.
ὡς πόλλ' ἐπωπᾶς κἀκποδῶν εὖ κείμενα,

664. αὐτόφορτον Aldin.—οἰκείας ἄγῃ Guelph. Ald. et cod. Rob., unde Rob. totum versum sic refinxit: στείχων δ' αὐτόφορτον οἰκείας ἄγος.

665. ἀπεζύγαν Ald.

667. σαφηνίσθ' Guelph.

669. ἄλλος Ald.

673. εἰς τόσον γ' ἀεὶ ξένον Both. inepte, εἰς τὸ πᾶν est *omnino, quavis ratione*, ut infra v. 931. Eumen. 84. ἀείξενον autem ex emendatione Schneideri in Lex. Græc. s. v. recepi pro vulg. ἀεὶ ξένον.

676. κεκαυμένου ex Stanleii conjectura Both. inepte.

678. προςήκουσι Turn.

679. δικαὶς Guelph. Ald. cod. Rob.

680. Hanc orationem, quæ Electræ vulgo tribuitur, διεμπόντι assignat Rob., neque omnino Electræ esse potest. Illa enim supra discessit, neque nunc potest redire, quum ab eodem histrione et Electræ et Clytæmnestræ partes agantur. Quare non dubito, quin hi versus uni de choro tribuendi sint.—οἵ 'γὼ vulg., sed οἵ ἰγὼ Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. quod revocavi.—ἐν πᾶσ' ὧ πορθούμεθα Med. ἐν πᾶσ' ὡς πορθούμεθα Guelph. Ald. Rob. ἐνθάδ' quod Turn. et Vict. habent, non genuinum puto, sed ex conjectura natum.—πορθεῖσθαι de hominibus dictum, exemplis illustravit Lobeck. ad Soph. Aj. 1186.

682. πόλ Aldin.—ἐπωπᾶς Guelph.

Digitized by Google

τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη,
φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν. 690
685 καὶ νῦν Ὀρέστης, ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα,
νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν 695
690 κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωστὸς γενέσθαι, καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;
πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν

Ald. ἰσ' ὀσαῖς Turn. πολλισταωτίς Both., qui in eo certe verum vidit, vulgatam non ferendam esse, nam sensum ejus video nullum. Fortasse Turn. lectio vera est, cf. Suppl. 534. et quæ ibi notata sunt.

683. τίξοις cod. Rob. τάξοις Ald.

685. εὐβόλως Glasg., cujus mutationis causam non video.

686. νομίζων Guelph. Ald. — βηλοῦ Schütz. Both. probantibus Hermanno et Buttlero, male; proverbium est ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν, v. Schol. et Zenob. adag. iii. 62. conf. Brodæus, Musgr. et Elmsl. ad Eurip. Heracl. 110. Musgrav. ad Bacch. 89.

687. In νῦν δ' offenderunt interpretes, et Herm. quidem obss. critt. pag. 110. in σὺν δ' mutavit, Orell. autem ad Isocr. p. 379. prius καὶ νῦν in καὶ μὴν mutari vult, sed et repetitio illa et δ' illatum post longiorem parenthesin usitatum est, v. Soph. El. 776. ibique Herm.—νῦν δόσις Aldin. Rob.—βακχείας καλῆς de furoribus Clytæmnestræ dictum putant, ut καλῆς ironicum sit, sed ad Electram refertur, quæ Baccha a Clytæmnestra vocari solebat, quod intelligere non poterant editores, quum hæc ab Electra dici putarent, v. ad v. 680.

688. ἐλπὶς ὦν Rob. e conj., in cod. enim vulgatum invenerat. — Postrema verba vexarunt interpretes, et omnes fere emendare conati sunt; ἀκοῦσαν ἐγγράφου proposuit Canter. πρεσβοῦσαν ἐγγράφει Pauw. παρεῦσαν ἐγγράφοις Heath. παρεοῦσ' ἐπιγράφη Herm. l. l. παρούσας, ἐγγράφει Schütz. παρουσῶν, ἐγγράφει Both. παρεῦσαν ἐγγράφει Orell. l. c. Schwenk. vulgatam vertit: *spem ad exitum ductam affirmat*, quod ambigue dictum putat, ut ipsa de Oreste vivo intelligat, quæ Clytæmnestra de cinere mortui accipere debeat. Mihi quidem postrema videtur aversa dicere. Quum enim ita cœpisset: *et nunc Orestes, quæ sola reliqua erat spes*, addere debebat: *eam perdidit*, idque ab ea dici putat Clytæmnestra. Ipsa vero, quum lætitiam prorumpentem non diutius simulato luctu opprimere possit, aversa, ut Clytæmnestra audire non possit, subjicit: *eam præsentem nobis exhibet*. De ἐγγράφει tamen dubito, idque fere corruptum puto.

689. ὧν pro ὧδ' Guelph. ὦ Ald.— εὐδαίμοσι vulg. εὐδαίμοσιν Guelph. Ald. Rob., quod recepi.

691. ξενωθῆναι Guelph.

693. δί, quod hoc versu inseri sensus poscit, post δυσσεβείας posuerunt Pauw. Schütz. Both., sed potest etiam post ἦν poni, et tunc eo facilius propter insolitum locum omitti potuit. In textu, quia incerta sedes est, omisi.—φρεσὶν Ald. quod pro vulg. φρεσὶ recepi.

Digitized by Google

τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις, 700
695 καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.
ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους 705
700 μακρᾶς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρόσφορα.
ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων,
ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους·
κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.
αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. 710
705 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων
βουλευσόμεσθα τῆςδε συμφορᾶς πέρι.

ΧΟΡΟΣ.

εἶεν, φίλιαι δμωΐδες οἴκων,
πότε δὴ στομάτων 715
710 δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;

696. ἀξίων ex Pauwii emendatione Schütz. Both., quod confirmatur a Schol. et fere necessarium est, nisi quis κυρήσεις absolute dictum velit, cujus usus tamen exempla desidero.—V. 696—704. ἱκετεύοντι, et 705—718. Oresti tribuuntur in Rob.

698. ἀγγέλλων Rob.

700. τυγχάνει Ald.

701. Hic et duo sequentes versus propter ἡμερεύοντας omittuntur in Guelph. Ald. Rob. Turn.

702. ὀπισθόπους recte ab Abreschio explicatur: *reversus*, quocum facit Schütz. Monk. ad Eur. Hippol. 54. accusativum putat formae ὀπίσθοπος.

703. Hunc versum ut spurium uncis inclusit Schütz. propter verba τὰ πρόσφορα brevi intervallo repetita, in qua re quam saepe male offenderit, vidimus. De κυρεῖν cum accusativo vid. Musg. ad Eur. Iph. T. 759. et ad Soph. Ant. 970.

704. ὑπευθύνῳ Med. Rob. ἐπ' εὐθύνῳ Ald.

707. βουλευόμεθα Ald. Rob. βουλευόμεσθα Turn. Vict. βουλευσόμεσθα ex Stephani emendatione Stanl. et reliqui omnes, et sic, quantum ex Buttleri silentio judicari potest, Med.

708. εἶεν φίλαι vulg. adversus metrum. εἶεν φίλαι Guelph. εἰ ἐν φιλίαι Ald. Rob. εἶεν φίλαι Med. et sic jam ex conjectura Heath. Herm. ad Viger. p. 750. Both. Schwenk. Seidlerus autem ad Eur. Troad. 243. φιλίᾳ legendum putat, nescio quo sensu.

710. Vulgo sine interrogatione efferuntur hi versus, cujus signum recte addiderunt Abresch. et Glasg., tum propter ποτὲ male antepositum, tum propter futurum δείξομεν.

ὦ πότνια χθὼν, καὶ πότνι' ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον· 720
νῦν γάρ ἀκμάζει πειθὼ δολία,
ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖςδ' ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.
ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακὸν, 725
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ.

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν

711. De vi vocabuli ἀκτὴ v. Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 184. ed. min.

715. δολίαν ex Pauwii et Heathii emendatione Glasg. Schütz. Both. Schwenk., commate post ξυγκαταβῆναι posito; sed si ante hoc vocabulum distinxeris, nulla mutatione opus est. Sensus infra explicabitur.

716. συγκαταβῆναι Schütz. sine libris.—δ' ἑρμῆν Med. Guelph. Ald. γ' ἑρμῆν Rob. In verbis χθόνιον Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον offendit Hermann. de diff. pros. et poet. orat. p. 33. tum quia χθόνιον et νύχιον idem significant, tum quia epitheta contra poetarum usum copula juncta sunt, ideoque glossemate, quod irrepsisse putabat, ejecto, ita legit:

ξυγκαταβῆναι, νύχιόν θ' Ἑρμῆν
τοὺς δ' ἐφοδεῦσαι

quod recepit Schütz. Neque omnino ferri illa possunt, si δολίαν legitur, sed codicum lectione δολία retenta, neque hic quidquam mutandum est; nam commate post δολία posito, sensus hic est: *Nunc enim unda opus est, ut una descendat Mercurius χθόνιος, utque νύχιος cum ad hæc certamina conducat.* Pro δ' Ἑρμῆν sane θ' Ἑρμῆν vel cum Rob. γ' Ἑρμῆν legendum erit.

717. τούσδ' Schütz. Hermannum secutus sine causa.

718. ξιφοδημήτοισιν Guelph. Ald. ξιφοδημήτοισιν Turn.

719. Hic quoque versus cum tribus sequentibus male vulgo servo tribuitur, cujus nulla deinde per totam scenam mentio injicitur; quod viderunt jam Tyrwhitt. Dutheilius et Both., qui eos recte Choro tribuerunt. Quum enim accedere aliquem vidisset Chorus, statim mutato sermonis argumento, ea loquitur, quæ nihil prodant.—ἀνὴρ libri omnes. ἀνὴρ Schütz. Both. ἀνὴρ Glasg. Schwenk., quod et ego recepi, quamquam omnino assentio Buttmanno ad Soph. Philoct. 40. et Gramm. græc. ampl. i. p. 120.

720. Ὀρέστ' αὐτήν δ' Guelph. Ὀρέστην τὴν δ' Ald.

721. Γίλισσα Rob. Vict. et recentiores omnes, sed Κίλισσα Med. Turn. κιλίσσα Guelph. Ald., unde Κίλισσα recipere non dubitavi, quod verum esse jam vidi in Comment. Æschyl. p. 44.

722. ἐπὶ pro ἐστὶ Ald.

723. Verba τοὺς ξένους quomodo construenda sint, non intellexerunt editores, quare πρὸς ξένους emendavit Stanl., τοῖς ξένοις Pauw., quorum alterutrum

Digitized by Google

ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον 730
ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε παγκάκως ἔχει, 735
φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἢ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν' ἐγώ·
ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα,
ἄλγη δύςοιστα τοῖςδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις 740
τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. . . . 745

verum videtur Schützio, posterius recipit Both., sed vulgatum recte ita explicat Schwenk., ut nutricem dicat pro ἄνωγεν dicere voluisse λέγει, deinde submisuisse ἄνωγεν, quia idem jubet Clytæmnestra, de qua dicendi ratione cf. Hermann. ad Soph. Aj. 1037. 1086.

726. πύθηται Rob.—οἰκέτας Ald.

727. θέτο libri omnes. ἔθετο Heath. Glasg. Schütz. Both. augmenti omissi causa; mihi autem cum Hermann. præf. ad Eur. Bach. p. xx. neque θέτο neque ἔθετο verum esse, sed corruptela aliqua in hoc vocabulo latere videtur. Nam quam ex Vict. lectionem dederunt Glasg. Schütz. Schwenk.: πρὸς μὲν οἰκέτας ἔθετο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων, κεύθων ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις. καλῶς κείνῃ, ea miram habet explicationis difficultatem omnemque nexum tollit. Præterea σκυθρωπὸν habent Ald. Rob. Turn. Mihi quidem necessario ita jungi debere videtur: ἡ κρατοῦσα ἄνωγεν—, πρὸς μὲν οἰκέτας σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ, δόμοις δὲ τοῖςδε κ. τ. λ. In his duplex est orationis inversio: primum enim, quod illi πρὸς μὲν οἰκέτας opponi debebat, reticetur, quia sponte intelligitur; deinde quod vocabulis καλῶς κείνῃ opponendum est: δόμοις δὲ τοῖςδε κακῶς, ita invertitur adjecto verbo ἔχει, ut nova inde periodus incipiat. Jam quod ad illud θέτο attinet, non video ego quidem medicinam facilorem, quam si θετῶς scribatur, quia vocabulum sequens a σ incipit. Sed sanationem loci ab Hermanno exspectamus.

728. καλῶν Rob Post καλῶς Turn. interpungit.

729. κείνῃ δόμος Turn. — ἔχει Guelph. Ald.

731. ἐκεῖνον Guelph. Ald. Turn. cod. Rob.—εὐφρανεῖ cod. Rob.—ἢ δὴ κλύων Both. in ἢ δ' ἀχλυοῦντ' mutavit, quia statim sequitur εὖτ' ἂν πύθηται, sed vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 892.—De diæresi in νόον v. idem ad Aj. 427.

733. συγκεκραμένα Ald.

738. λίφον Turn.

739. Aposiopeseos signum post hunc versum posui, quo facto omnis loci difficultas sublata est, quæ vel ad emendandum viros doctos impulit. Nam Her-

Digitized by Google

740 καὶ νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων,
καὶ πολλὰ καὶ μογθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ
τλάσῃ. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν,
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενός· 750
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις,
745 ἢ λιμὸς, ἢ δίψη τὶς, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.
τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ' οἴομαι

mann. obss. critt. pag. 112. τλάσῃ in ἴτλην mutari voluit, Schützius autem post hunc versum duos tresve excidisse ratus lacunæ signum posuit. Bothium mitto, qui in his et sequentibus plane ineptit. — Nimirum lacrymis prorumpentibus prohibetur quominus orationem continuet, neque omnino ea præ dolore dicere potest, quæ dictu sunt tristissima.

740. νυκτιπλάγκτων vulg. νυκτίπλαγκτον Ald. νυκτίπλαγκτον Turn., quod quia necessarium videtur recepi; sensus enim hic est: *et nocturnæ vagationes ob infantis vagitum susceptæ aliaque multa molesta jam inutilia sunt mihi, quæ ea tuli*, prorsus ut Soph. El. 1132. οἱ μοι τάλαινα τῆς ἱμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου, quod ex nostro loco sumtum videtur.—πεπονημάτων Ald. Rob. Turn., quod fortasse vulgato præferendum.

741. πόνης' Rob.—ἀν' ὠφέλητ' Ald.

742. τλάσει Rob.—φρονεῖν Ald. φρενῶν Turn.—ὃς περεὶ Ald.

745. ἢ λιμὸς quum sensu carere videretur, in εἰ λιμὸς mutarunt Stanl. Abresch. Glasgov. Sed defensorem nacta est vulgata Elmsleium ad Eur. Med. 480., qui ἢ—ἢ nonnunquam ita poni contendit, ut prius ἢ significet πότερον, refragante Hermanno in *Classical Journal* xliv. p. 404., cui etiam nostro loco εἰ necessarium videtur. Sed sive ἢ cum Elmsleio pro πότερον poni, sive εἰ in hac dictione omitti posse putas, ut in his, quæ collegit Heind. ad Hor. Sat. i. 1. 45., simillima nostro loco sunt hæc: Prom. 782. ἰλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ, ubi si quis cum Hermanno ἢ—ἢ simpliciter *aut—aut* verterit, omnis sententiarum nexus tollitur, non minus quam Il. i. 190. μεμνήσεαι, ἢ ὅγε φάσγανον ἐξὺ ἐρυσσάμενος—ἀναστήσειε—ἠὲ χόλον παύσειε et Il. v. 671. μεμνήσεο δ' ἔπειτα—ἢ πρότερον Διὸς υἱὸν ἐρεγδούπου δώσω, ἢ ὅγε—ἕλοιτο. Il. ii. 299. ὄφρα δαῶμεν, ἢ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί. Eodem modo Soph. Œd. Col. 79. οἶδε γὰρ πρεσβεύσει γε, ἢ χρὴ σε μίμνειν, ἢ περεύσεθαι πάλιν, ubi Reisigius Elmsleio assentitur, et ipso illo Medeæ loco v. 480. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ἢ θεοὺς νομίζεις τοὺς τότ' οὐκ ἄρχειν ἔτι, ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμ' ἐν ἀνθρώποις τὰ νῦν. Jam quum in his quatuor tragicorum locis libri omnes, in Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ κακῶμεν ἢ κακώμεθα, libri optimi in ἢ consentiant, nihil nostro loco mutandum putavi. In pedestrem tamen scriptorem hanc constructionem non intulerim, quod Lion fecit Xenophon. Anab. i. 10. 17. —δίψη, quia forma est inusitata, Elmsl. l. c. in διψῇ mutari vult, et deinde λιψουρίαν ἔχει legit, sed id propter præcedens λιμὸς, ad quod πείζει vel tale quid subaudiendum putat, ferri non potest. Mihi quidem forma δίψη propter analogiam verbi διψῶν toleranda videtur, quemadmodum πεῖνα et πείνη dicitur, vid. Lex. Seguer. p. 470.; sin minus, δίψη τις possit in δίψησις mutari.—ἥλι ψουρία Ald.

746. αὐτάρκη Guelph. Ald.—αὐτάρκης recte explicat Schol.: ἑαυτῇ ἀρκοῦν καὶ βοηθοῦν βούλεται, i. e. *aliorum auxilium non expectat, sed ipsa statim sibi sufficit, et facit, quæ necessaria videntur.*

747. Vulg. post οὖσα puncto distinguebatur, ut hæc cum præcedentibus jungerentur, sed veram interpunctionem jam Pauw. et Heath. viderunt.

Digitized by Google

ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια, 755
γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
750 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάςδε χειρωναξίας
ἔχουσ', Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον 760
οἴκων, θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

755 πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἦ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ;

ΤΡΟΦΟΣ.

ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας. 765

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
760 ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύῃ,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθούσῃ φρενί.
ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.

749. στρόφιγγι τε ταὐτὸν Guelph. στρόφιγγι ταὐτὸν Ald.

751. De ἐξιδιξάμην cum dativo v. Porr. et Schæf. ad Eur. Hecub. 539. Hermann. de metris Pind. p. 273.

754. στύγεις Ald.

755. Hunc versum cum duobus sequentibus Choro tribuunt Turn. Vict. Oresti Rob., qui et in sequente colloquio pro Choro ubique Orestis personam habet.—Post ἐσταλμένον commate interpungunt Turn. Vict.

756. τί πῶς; conjecit Cant., quod recepit Glasg. πῶς φῆς; proposuit Valck. ad Eur. Phœn. 922. et ad Hippol. 565. ἔπως; emend. Schütz. et Both. Sed nihil mutandum: nutrix, quæ interrogationem non intellexerat, quæriq: *num, quomodo, interrogas?* Similiter Eur. Ion. 958. ΙΠ. καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λοιπὸν ἔτλης; ΚΡ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ στόματος ἐβαλοῦσ' Ἴκη, ubi Elmslei. ad Eurip. Med. 1103. male ὡς οἰκτρὰ πολλὰ legendum putat. Etiam vertendum est: *tu vero interrogas, quomodo?*

757. ἢ ξὺν Guelph. Ald. Rob., quod non spernendum, ut Eurip. Alcest. 114. στείλας ἢ Λυκίας, εἴτ' ἰὼν τὰς ἀνίδρους Ἀμμωνίδας ἕδρας, cf. Schæf. melet. crit. p. 5. Lobeck. ad Soph. Aj. 177.

759. στυγεῖ Rob. et var. lect. ap. Steph.

760. ἀδήμαντος Rob.—κλύοι Ald.

761. τάχιστ' ἀγαθούσῃ Med. Ald. Rob. τάχιστ' ἀγαθοῦσῃ Guelph. τάχιστα γαθούσῃ Turn. Vict. γηθούσῃ, Dorismi vitandi causa, Pauw. Heath. Schütz. Both., sed nihil contra librorum omnium consensum novare volui.

762. κρυπτὸς ὀρθούσῃ φρενὶ Med. Guelph. Rob. κρυπτοῦ' ὀρθούσῃ φρενὶ

Digitized by Google

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. 770

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἦ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

ΤΡΟΦΟΣ.

765 καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.

ΤΡΟΦΟΣ.

τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;

ΧΟΡΟΣ.

ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. 775

μέλει θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλῃ πέρι.

ΤΡΟΦΟΣ.

770 ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ στρ. α.

Ald. κρυπτὸς ὀρθώσῃ φρενὶ Turn. Vict., quæ cum sensu carerent, varia tentarunt interpretes, quæ afferre non operæ pretium est, quum ex simili hujus et præcedentis versus terminatione θούσῃ φρενὶ pateat, librarii oculos aberrasse. Veram autem lectionem servavit Eustath. ad Il. O. p. 1013. κρυπτὸς ὀρθοῦσαι λόγος, quam recte recepit Glasg. Schütz. autem neque hanc immutatam reliquit, sed male emendavit: εὐαγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθώσει λόγῳ.

763. ἀλλ' ἦ Guelph. Interrogative hunc versum exhibent Schütz. Both. et Elmsl. ad Heraclid. 426., quod vel propter sequentem versum fieri non potest.

764. ἀλλ' εἰ vulg., quod sine dubitatione in ἀλλ' ἦ mutavi, tum quia vulg. non nisi artificiose explicari potest (Pauw. et Both. hunc quoque versum interrogative efferunt) tum quia aptissimum est, Chori responsum ab iisdem verbis incipere, quibus nutrix usa erat. Quam sæpe autem ἦ et εἰ confundantur, notum est.—τροπαίαν pro τροπὴν dictum, quamquam in lyrico carmine ita locutus est noster Sept. Th. 688. Agam. 227., in senario ferri non potest, editores tamen non offenderunt. Falsum esse primus vidit Porson. ad Eurip. Suppl. 647. ed. Gaisf., quem secutus Blomf. ad Sept. Th. 263. τρόπαια emendavit, collato simillimo loco Eurip. Orest. 704. στῆσαι τρόπαια τῶν κακῶν. Nam quamquam ἵστημι τρόπαιον usitatius est, non minus tamen probum τίθημι τρόπαιον v. Markl. ad Eur. Suppl. 647.

765. Ὀρέστης γ' Schütz. sine causa.

767. τιφῆς Ald.

768. ἄγγελλε Ald.—τὰ στιπλαγμένα Guelph. τὰ στιπαλμένα Rob. τὰ στεραγμένα Ald. Turn.

769. μέλλει—μέλλῃ Rob.—De hac dicendi formula v. Hermann. ad Vig. p. 709. s.

770. τοῖς pro σοῖς Vict. Canter. Stanlei., sed σοῖς Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasgov. et rell. omnes, recte.—πείθομαι Schütz. pessime, immemor significationis præcedentis εἶμι.

772. Carmen, quod sequitur, ita cor-

Digitized by Google

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων, 780
δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως
775 τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος,
ἔλαχον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ἔ, ἔ,
πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω στρ. β'.

ruptum est, ut ne illud quidem pro certo definiri possit, ubi quæque stropha incipiat, et quæ sibi strophæ respondeant, quæ non respondeant; neque unquam conjectura poterit persanari. Totum carmen in strophas primus divisit Hermannus obss critt. p. 114., ita tamen, ut ipse nunc sententiam mutaverit; hæc igitur mittamus. Secutus eum est Schützius, transpositis tamen strophis et passim aliter emendatis, quare ejus rationem, non minus quam Bothii, qui solita audacia sævit, in Addendis exhibebimus, ne in notis nimis multæ conjecturæ afferendæ sint. Aliam deinde et probabiliorem carminis descriptionem exhibuerunt Seidl. de verss. dochm. p. 405. et Herm. El. metr. p. 733., cujus schema hoc est

ά. β'. ά. γ'. μεσ. γ'. δ'. β'. δ'.

Hanc et Schwenkius recepit et ego olim secutus sum in Comment. Æschyl. p. 46. sqq., ubi hoc carmen paullo audacius tractavi. Hic quoque eam repræsentavi, quia reliquis majorem veri speciem præ se fert, quamquam omnino veram nondum puto, præsertim, quia quarta stropha et antistropha vix ullum responsionis vestigium habent. Improbavit eam Lachm. de chor. syst. p. 74. sqq., qui carmen ita descripsit:

ά. ά. β'. β'. ἰαμβός.

sed non sine stropharum transpositione et mutationibus audacissimis, quas item Addendis inserui. Præterea quum in singulis fere versibus et sensus et metrum laboret, quibus conjectura subveniri neutiquam potest, plerumque varias librorum lectiones afferre satis habui, nihil monens de sensu, de quo explicando desperavi.—παραιτούμ' ἐμοὶ Med. Guelph. Rob. παραιτούμ' ἐν μοὶ Ald.

774. τυχεῖν δὲ μοῦ Med. Guelph. τυχεῖν δίμου Ald. Rob. τυχεῖν δί μου Turn. Vict.—Hic et sequens versus neque antistrophicis respondent, neque sensum ullum præbent. Quam varia tentaverint editores ad eos restituendos, docent Addenda, sed in tantis corruptelis omnis labor frustra impendi mihi videtur. Feder. comment. in Agam. carm. eped. p. 39. hunc locum ita emendat: δὸς τύχας, σχεῖν δί μοι (f. δ' ὀμοῦ) κυρίως τὰν σωφροσύναν μαιομένοις, ἰδεῖν διὰ δίκας σου πᾶν ἔπος.

776. διαδικάσαι vulg. διὰ δίκας conjecit Pauw., idemque, quum vulgo post ἔπος puncto distingueretur, hæc cum sequentibus jungenda vidit. Emendationem autem illam, quam receperunt omnes, ego quoque veram puto, quum et sensus et metrum eam flagitet, et Schol. confirmet, qui δικαίως, κατὰ δίκην explicat.

777. Non respondet hic versus antistrophico, quare Herm. El. metr. p. 536. ἔλαχον; ὦ Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις, aut ἔλαχον· εὖ δὲ σύ νιν φυλάσσοις legendum putat. Melius placet Bothii: ἔλαχον εὖ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.—φυλάσσοις Guelph. Ald.

778. Hanc stropham ita emendavit Seidler. de verss. dochm. p. 406.

ἔ ἔ,
πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν τὸν ἔσωθεν

780 μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει.
ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ- ἀντ. ά. 785
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
785 πημάτων, ἐν δρόμῳ, προςτιθεὶς
μέτρον. τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα; 790
οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων στρ. γ'. 795
790 πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλύετε, σύμφρονες θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προςφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. 800
795 τόδε καλῶς κτάμενον. ὦ μέγα ναίων μεσῳδ.

μελάθρων, Ζεῦ, θές· ἐπεί νιν
μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ
παλίμποινα θέλων ἀμείψει,
et antistropham:
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΐσας
πατρὸς αὐδὰν
θρούσα τίκνον,
πρός σε, πίρκαν' ἐπίμομφον ἔπαν.
sed vides, quantæ sint quamque audaces mutationes in loco incertissimo.—προδὶ δηχθρῶν Ald.

780. μέγαν ἄρας Med. μέγα αἴρας Guelph. Ald.

782. παλίντοινα Med. Guelph. Aldin. Rob. Turn.—ἀμείψῃ Turn.

783. εὖ νιν Ald.

786. σωζόμενον Guelph.

788. ἀναμένων Med. a prima manu, quod in vulgatam lectionem refictum. —βημάτων Guelph. Ald. κτημάτων Rob.

789. ἴσω δωμάτων, aut ἴσωθεν δόμων, aut in antistrophico ξυλλάβω δ' ἂν ἰδίκως legendum esse, docet metrum.

790. πλουταγαθῆ vulg. πλοῦτ' ἀγαθῆ Ald. πλουτογαθῆ Turn. quod verum esse et sensus et metrum docet, et receperunt Schütz. Both. Schwenk. Eadem varietas est, quæ Sept. Theb. 901. —νομίζετε metro repugnat, nec minus κομίζετε, quod ab Hermanno propositum recepit Schütz. ἰνίζετε, quod Herm. conjecit et Seidler. de versu. dochm. p. 407., vel ἐρίζετε, quo Scholiastæ explicatio ducit, vel simile quid in corrupto vocabulo latet.

792. Neque ἔγετε cum Schützio, neque πεπραγμένων cum Cantero omittendum est, neque quidquam in his corruptum videtur. Versus hic, ut sequens, ex dochmio et diiambo constat, antistrophicorum autem prior corruptus est.

793. προφατοῖς Med., sed suprascr. σ. πρὸς φάτοις Ald.

795. Verba τόδε καλῶς κτάμενον tanquam spuria omittit Schütz. præeunte Hermanno in obs. critt., profecto injuria, quod vel metrum hujus versus, cum sequente prorsus consentiens, evin-

Digitized by Google

στόμιον, εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φιλίοις ὄμμασι δνοφερὰς καλύπτρας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως ἀντ. γ'. 805
800 παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
[πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων,]
κρύπτα... ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
805 καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος. 810
καὶ τότε δὴ πλοῦτον στρ. γ'.
δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν
ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον
810 μεθήσομεν πόλει· 815
τὰ δ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν
κέρδος ἀέξεται τόδε·

cit. Hermannus autem non solum ad Vig. p. 779. ἀνιδεῖν in ἀνίδην mutat, sed etiam in dissert. de differ. pros. et poet. or. p. 34., ejectis quæ ipsi videntur vocabuli ἀνίδην glossemata, totam mesodum ita legit:

τόδε καλῶς κτάμενον, ὦ μέγα ναίων
στόμιον, εὖ δὸς ἀνίδην δόμον ἀνδρὸς
καὶ νιν ἰδεῖν φιλίοις
ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

Prima igitur verba Hermannus pro nominativis absolutis habere videtur, Seidlerus autem p. 408. ita explicat, ut ad prægressum αἷμα referantur et ἐστί intelligatur, deinde ἀνιδεῖν δόμον ἄνδρα legit.—Nihil decerno.

796. ἀν ἰδεῖν Rob.

797. τ' post λαμπρῶς omittunt Guelph. Ald. Rob.

798. δνοφερὸς καλύπτρας Ald.—καλύπτας Rob.

799. ξυμλάβοι Ald. ξυμβάλοι Rob.—De metro vid. ad v. 789.

800. ἐπιφορώτατος Hermann. Schütz. propter metrum, male.

801. θέλειν Med.

802. Hunc versum spurium esse, consentiunt Herm. Schütz. Seidler., et profecto, nisi in stropha versum excidisse putamus, ejiciendus est.

803. κρυπτ', ἄσκοπον Glasg., sed versum ab initio corruptum esse, metrum strophici docet. ἄκριτον, ἄσκοπον voluit Herm. πολλὰ μὲν, ἄσκοπον Seidlerus.—De significatione vocabuli ἄσκοπον vid. Erfurdt. ad Soph. Aj. 21. Herm. ad Soph. Trach. 245.

805. δ' omittunt Guelph. Ald. Turn. —οὐδενὶ Rob.—ἐμφανέστερον Herm. Schütz., quod verum videtur.

806. Hæc postrema carminis pars magis etiam, quam præcedentia corrupta est, ita ut et sensu et metro careat.

809. κρεκτῶν Turn.—νόμων Med. a prima manu et Vict.

810. μεθίλσομεν Rob.

811. ἐμὸν semel tantum Rob.

ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ ἀντ. β'. 820
815 μέρος ἔργων, ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ,
θροούσᾳ πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν,
καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.
Περσέως τε ἐν φρεσὶν ἀντ. δ'.
καρδίαν σχεθὼν,
820 τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, 825
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων
χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τιθεὶς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

825 ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος· 830
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον δ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγὲς φόνῳ

813. ἄτη Rob.—Versus perspicue sunt dochmiaci et ita ordinandi videntur:
τάδ' εὖ. ἰμὸν, ἰμὸν κέρδος αἴξεται
τόδ'. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.

814. Hanc antistropham quomodo emendaverit Seidlerus, ad v. 778. monitum est.—ὅτ' ἂν Ald. Rob.—ἥκει Ald.

815. ἰσβύσας cod. Rob., pro quo Rob. e conjectura ἰκαΰσας dedit.

816. θροούσῃ Turn.—αὐδῶν Guelph. Ald.

817. ἰσιμόμφαν Med. Ald.

818. τ' ἰν Glasg. Schwenk., sed τε ἰν libri omnes, a quibus in tanta corruptela non discedendum.—φρεσὶ Turn. Vict. Canter.

819. σχεθὼν pro vulg. σχέθων scripsi, obsecutus Elmsleio ad Eur. Med. 995. ad Heracl. 272. Hermanno ad Soph. El. 744. Eadem de causa Prom. 16. σχεθεῖν scribere debebam.

820. τοῖς δ' Ald. Rob. τοῖς τ' Turn. τοῖς θ' Vict. Glasg. Schwenk.—φιλεῖσιν Rob. φίλοισιν Ald. Turn. Vict. φίλοισι Glasg. φίλος φίλοις vult Seidlerus.

822. ὀργᾶς λυπρᾶς Ald. Rob.

824. δ' omittit Turn.—μόρον Med. Ald. Rob.

825. ὑπ' ἄγγελος Ald.—Simillimus est locus Aj. 282. τί τήνδ' ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν;

827. ξένους Rob.—μολόντας Guelph. Ald.—ἰφίμερον Turn.

828. αὖ φέρειν Turn. De ἀμφέρειν maxime dubitari potest; quare malim ἂν φέρειν.

829. διμοστάγ' ἰς Med. Guelph. δίματος τάγ' ἰς Aldin. Rob. Turn. αἱματοσταγὲς voluerunt Stanl. et Abresch. sine causa.—φόνον Turn.—Locum ita explicat Schütz.: *ex hoc rumore per domum sparso existeret nova molestia timorem stillans, accedens ad pristinam cædem, tanquam ad vulnus adhuc ex-*

Digitized by Google

830 τῷ πρόσθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ. 835
πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥςτε δηλῶσαι φρενί;

ΧΟΡΟΣ.

835 ἠκούσαμεν μὲν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων 840
ἔσω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος,
ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρὼν,
840 εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών. 845
οὗτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.

ulceratum et doloribus mordens. Sed vitium subesse recte animadvertit Both., nam neque ex Ægisthi persona est, cædem illam sponte in memoriam revocare, neque dativus φόνῳ significare potest *accedens ad cædem*, neque φόνος dici potest ἰλκαίνων et δεδηγμένος, quod in *domum* potius cadit; sed non tanto molimine opus est, quam ille putavit, correxit enim: καὶ τόδ' ἀμφῆρες φόνου γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγὲς δόμῳ τῷ πρόσθεν i. e. δ. Mihi uno vocabulo mutato legendum videtur: καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος διμοτοσταγὲς δόμῳ κ. τ. λ. Mutatum autem est δόμῳ in φόνῳ ab aliquo, qui offenderat in vocabulo tam brevi spatio repetito.

832. ἦ Schütz. Both. Schwenk.

835. Versus, qui sequuntur, vulgo Αγγίλῳ tribuuntur, in Rob. Choro, Glasg. et Schütz. nutrici, sed neminem nisi Chorum in scena esse, et cum hoc loqui Ægisthum certissimum est, quod jam vidit Tyrwhitt.

837. αὐτὸς αὐτὸν Ald. Rob.—Vulgatam, quæ sensu caret, varie tentarunt interpretes; ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι dedit Schütz. et vertit: *non tantum valet nuntii relatio, quantum si dominus ipse de his rebus sciscitetur et inquirat*, quod et significatio vocabuli ὡς et infinitivus πεύθεσθαι falsum esse argult. Herm. obss. critt. p. 122. emendavit: ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι παρεῖ. Both.: ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄντα πεύθεσθαι πάρα. Schwenk. περὶ ἄνδρα jungi vult, hoc, ut videtur, sensu: *ut ipse ab ipsis, quod ad virum illum (Orestem) attinet, comperias*, quod verum videretur, si περὶ ἄνδρα hoc sensu defendi posset.—Nihil certi habeo.

839. ἦν Ald. Rob.

840. κλῶδος Guelph. Ald.

841. κλίψειαν, vulgat., quod Stephan. in κλίψειν, Heath. in κλίψει' ἂν mutavit, quem deinde sequuntur omnes. Sed recte et assentiente Hermanno præf. ad Soph. El. p. xiv. sq. observavit Elmsl. ad Eur. Med. 416., Atticos poetas rarissime vel nunquam ι tertiæ personæ elidere, quare κλίψειαν retinui. Paullo negligentius oratio ad pluralem numerum redit, quo v. 835. Chorus usus erat; ἂν autem omitti recte poterat. Sed offenderunt etiam interpretes in ultima syllaba vocabuli φρένα ante κλ producta, quare Herm., Monk. ad Hippol. 482. et Elmsl. in *Edinburgh Review*. 1811. xxxvii. p. 67. emendaverunt οὕνεκ φρεῖν' ἂν κλίψει' ἂν, Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 627.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
τάδ' ἐπευχομένη, κἀπιθοάζουσ',
ὑπὸ δ' εὐνοίας
845 πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι; 850
νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων,
ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων
οἴκων ὄλεθρον διὰ παντὸς,
850 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ 855
δαίων, ἀρχάς τε πολισσονόμους
ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος
δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
855 ἆψειν. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. 860

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

ἔ, ἔ ὀτοτοτοῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα μάλα.

ed. maj. οὔτοι τι φρένα κλίψει' ἄν, Elmsl. ad Med. 416. οὔτοι φρέν' ἂν κλίψειεν, quorum nihil opus est, illam enim productionem tragicis non denegari posse, monui ad Prom. 612.—ὀμμανουμένην Rob.

842. ἄρξαμαι Ald.

843. ἐπευχομένη Rob.—κἀπιθοάζουσα Guelph. Rob. Vict. κἀπιθοάζουσα Ald.

845. ἀνύσομαι Guelph.

846. μιανθῆναι Rob. e conj., in cod. enim invenerat μιανθῆσαι. In errorem inductus est, non minus quam Heathius, qui infinitivum probat, particula ἢ, quæ non satis accurate postposita est, quum anteponi debuisset, ut v. 195., ad quem vid. quæ monita sunt.

851. δαΐων Ald. Turn. Vict. δαίων Rob. Glasg. Schütz. et rell. recte, in quod conjectura inciderat Tyrwhitt. πολισσονόμους Ald.—Post hoc vocabulum edd. antiquæ præter Rob. puncto distinguunt, quod primus recte sustulit editor Glasg., sed idem commate puncti loco posito ἀρχαῖς τε πολισσονόμους dedit, quod jungatur cum ἐπ' ἐλευθερίᾳ. Secuti eum sunt Herm. obss. critt. p. 123., Schütz. et Both., sed nihil mutandum est, si comma post πολισσονόμους deletum post ἕξει ponitur, τε enim post participium nonnunquam inferri, vidimus ad Agam. 97.

852. πάτερων Ald. πατρῷον Turn., quod fortasse verum est, correctum a librario, qui πατρῷος mediam corripere ignorans metrum laborare putabat.

853. τοιάνδε πάλιν cod. Rob. τοίαν δὲ πάλιν Ald. πάλην primus Rob. ex conjectura.—μόνος omittunt Guelph. Ald. Turn., in Turn. præterea legitur ὢν ἔφ ἕφεδρος.

854. θεῖος vulg. θεῶς Turn., quod recte receperunt omnes.

855. νίκην Ald. Turn.

Digitized by Google

πῶς ἔχει; πῶς κέκραντται δόμοις;
ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου·
860 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν 865
εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προςθέγμασιν.
Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἐστίν. ἀλλ' ἀνοίξατε.
865 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείας πύλας 870
μοχλοῖς χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ,
οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
ἰοὺ, ἰού. κωφοῖς ἀϋτῶ, καὶ καθεύδουσιν μάτην
ἄκραντα βάζω, ποῖ Κλυταιμνήστρα; τί δρᾷ;
870 ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας 875
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω.

858. κίκραται Ald. Turn. κεκράσται Rob.

859. ἀποσταθῶ μὲν Guelph. Ald.

862. πᾶν οἴμοι Ald. Turn. Vict. Canter. πᾶν οἴμοι Rob. πανοί μοι Glasg. πανοίμοι Pors. Advers. p. 140. Schütz. Both. Schwenk.

865. γυναικίους Med. Rob. Turn. γυναικίους Ald. γυναικίας Guelph. γυναικείας Vict. Glasg. et rell., sed plurimorum librorum lectionem prætuli, v. Elmsl. ad Heracl. 245.

867. ὅστ' Glasg. male, neque Hermanni emendatione opus est, qui *de metr. Pind.* p. 241. legit: οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι *ne sic quidem ille opem ferat*, neque Döderlinii explicatione, qui in *spec. Soph.* p. 89. ἥκοντι subaudiendum putat. Servo auxilium frustra invocari, quum res jam acta sit, in mentem venit, quare addit: *non tamen, ut auxilium ferat.*—διαπεπραγμένον Ald. Rob., forsitan recte: *quum jam actum sit.*

866. αὐτῷ Aldin. αὐτῶ cod. Rob., qui ex conj. αὐδῶ dedit.—καθεύδουσι Ald. Turn.

869. ποῦ vult Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. p. 287., sed vid. Seidler. ad Iph. T. 348. Eurip. Herc. fur. 74. ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;—Κλυταιμνήστρας Guelph. Ald.

870. ξύρον Guelph. Ald.

871. ἄρχην Ald. ἄρχη Turn. — πεπληγμένος Guelph. Ald. Rob.

873. λόγῳ Turn. Vict. Glasg., sed unice verum λίγω, quod habent Med. Guelph. Ald. Rob., et receperunt Schütz. Both. Schwenk.

Digitized by Google

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴ ἐγώ. ξυνῆκα τοῦτος ἐξ αἰνιγμάτων.
875 δόλοις ὀλούμεθ', ὥςπερ οὖν ἐκτείναμεν. 880
δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

880 οἴ ἐγώ. τέθνηκας φίλτατ', Αἰγίσθου βίᾳ. 885

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοίγαρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
κείσῃ. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐπίσχες, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα,
885 οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα. 890

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.

874. οἴ ἐγὼ Guelph. οἴ ἐγὼ Ald. οἴ ἐγὼ Rob. οἴ ἐγὼ Turn. Vict., quod retinui ut v. 680., recentiores οἴ 'γώ.

875. ὥςτε οὖς Pors. Advers. p. 140., sed vid. v. 94.

876. ἀνδρόκμητα vulg., quod recte correxit Stanl.

877. ἢ νικῶμεν Med. Guelph. Ald. Rob. εἰ νικῶμεν Turn. Vict., quod recentiores receperunt omnes, sed optimorum librorum lectionem revocavi secundum ea, quæ ad v. 745. disputata sunt.

879. ματεύω Rob.—ἔχει Ald.

880. οἴ ἐγὼ libri omnes, ut v. 874.— De φίλτατε βίᾳ vid. Elmsl. ad Eur. Bacch. 1306. ad Soph. Œd. T. 1167.

881. ταὐτῷ τῷ τάφῳ Rob.

882. κείσει Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

883. δήσεται Med. Guelph. Ald. cod. Rob., qui ex conjectura δ' αἴδεσαι, et sic Turn. Vict. αἰδεῖσαι Schütz. male.

884. πρὸς οὖπερ πολλὰ Guelph. πρὸς ὀπύπολλα Ald. πρὸς ὃ ποὶ πολλὰ Turn.

885. οὔλλοισιν Ald.

886. ματέρ' Ald.

887. ποῦ δὴ τὰ Guelph. Ald Rob. τοῦ δῆτα Turn. Schütz. ποῦ δαὶ τὰ Vict. Canter. Both., sed unice verum ποῦ δὴ τὰ, quod habent Glasg. Schwenk. probante Herm. ad Vig. p. 848.

889. ἅπαντις Rob.

Digitized by Google

ΟΡΕΣΤΗΣ.

890 κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς. 895
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ'· ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, στυγεῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

895 ἐγώ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράναι θέλω. 900

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡ μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ τόνδε τοίνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

900 τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυςτυχές. 905

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὔτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρου πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;

890. κρεινεῖσμεν Ald.—De versus forma vid. Hermann. El. metr. p. 115.

892. κρίσσ' ἀνηγήσω Aldin. κρίσσον ἡγήσω Rob.

893. συγκάθευδε Rob.

895. ξὺν δὲ ex Stanl. emendatione Schütz. Both., quæ elegans quidem, sed non necessaria est: *alui te, nunc autem eam a te mercedem posco, ut senescere me sinas.*

896. πατροκτονοῦσα Ald.

897. παρ' αἰτία Guelph.

898. ἐπόρσυνε Turn.

899. σεβίζει Glasg. Schütz. et rell. invitis libris.

900. γὰρ omittit Ald., ubi mox ἐπὸ pro ἐς τό.

901. Post οὔτοι comma habet Rob.—ἐς Rob. Vict.—In fine versus interruptæ orationis signum posuit Schütz., quod non necessarium est, nec magis opus interrogationis nota, quam addidit Glasg. Sensus est: *profecto non extrusi te in hospitis domum, sed misi.*

902. αἰσχρῶς Heath. ἀδίκως Both. sine causa.

903. ἄτιμος Guelph. Ald. Rob. ἄτιμος Turn. et var. lect. ap. Steph. ὁ τῖμος Cant.—ἀντιδιξάμην Ald.

Digitized by Google

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

905 μὴ, ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. 910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

910 σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς. 915

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὅρα, φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεὶς τάδε;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σοὐρίζει μόρον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

915 οἳ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. 920

904. σου Ald. Rob. Turn.

905. μὴ, ἀλλ' Ald. Rob. Turn. Vict., quod retinui; recentiores μὴ, 'λλ'

908. δ' ἴγ' Ald.

911. φυλάξω Guelph. Aldin. Turn. —Similiter Eurip. Iph. T. 67. ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν, ubi male Elmsl. in Mus. Crit. Cantabr. vi. p. 275. φυλάσσων reponi vult.—ἐγκότους κύνας *Furias*, ut v. 1050. cf. Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 392. ed. min.

912. πατρὸς δι Rob. — παρειστάδε Ald.

913. τύμβου Ald.

914. τόνδε σ' ἐρίζει vulg. contra metrum, quare Schütz. Arnaldum secutus dedit τόνδ' ἐρίζει σοι, Herm. obss. critt. p. 124. proposuit τόνδ' ἐσουρίζει, quod recepit Both., sed librorum omnium lectio ducit ad τόνδε σοὐρίζει, ex σοὐ ἐρίζει contractum, nam dativum postulat sensus, ut Eur. Iph. Taur. 949. ἥνπερ ἡμῖν ὅρισεν σωτηρίαν. Illud σοὐρίζει reponendum esse vidit Elmsl. ad Eur. Med. 57., qui recte confert σοὔστιν ex Aristophan. Thesm. 165.—μόνον Rob.

915. οἵ ἐγὼ Guelph. Ald. Turn. Vict. οἵ ἐγὼ Rob. οἵ 'γὼ recentiores ut v. 874. et 880.—ὄφιν γ' ἐθρεψάμην Pauw. Both. Schwenk. ἐθρεψάμην ὄφιν Pors. Advers. p. 140. et ex Jacobsii emendatione Schütz., ignorantes ὄφιν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ κάρτα μάντις οὔ ξ ὀνειράτων φόβος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

* * * * * * *

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.

ΧΟΡΟΣ.

στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε
τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα, 925
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.
ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ, στρ. α'.
βαρύδικος ποινά.
ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης. 930
ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν

postremam longam habere, v. ad Prom. 1086.

916. Hic versus vulgo cum præcedente junctus Clytæmnestræ tribuitur, turbato stichomythiæ ordine, quod silentio prætermiserunt editores; sed rectissime Orestis nomen præfixum habent Rob. Turn. Vict., cui eum convenire sensus etiam docet, collatis v. 535. et sqq. Post hunc versum autem unum excidisse, Clytæmnestræ tribuendum, vel ex eo perspicuum est, quod sequentia Orestis verba non habent, quo referantur, et inepta forent, si, quæ nunc præcedunt, Clytæmnestræ essent, nec quidquam intercederet. Sed quum versus exciderit, factum est, ut versum 917. Clytæmnestræ tribuerent Rob. Turn. Vict.

917. κᾶν ἰς Ald. Turn.—In augmento omisso offenderunt interpretes, quare ἱκανίς γ' ἦν dederunt Heath. Glasg. Schütz. Schwenk., sed neque anspæstum illum ferendum, neque augmentum hic recte abesse puto, quare verum mihi vidisse videtur Pauw., qui emendavit κανοῦσ' ἦν οὐ χρῆν, quod recepit Both. Nam illud γ' profecto nihil aliud est nisi metri fulcrum, a librariis additum. Quia autem augmentum in libris omnibus deest, Pauwiana ratio mihi magis etiam placet, quam quæ Herm. præf. ad Eur. Bacch. p. xx. proponit; ἱκανὶς τὸν aut ἱκανὶς ἦν οὐ χρῆν. Sed certius de hac re judicari posset, nisi versus, ad quem hic refertur, excidisset.

919. στένω μὲν Guelph. Ald. Rob. —τόνδε Guelph. Ald.

920. ἐπήκρισεν Guelph. Rob.

921. ὑμῶς ἀρῶμεθα Herm. obss. critt. pag. 125. et Both., male hujusmodi enim preces carmen, quod sequitur, non continet.

924. παρίδικος Guelph. Ald. Rob. παρίδικος Turn.—Seidl. de verss dochm. p. 88. seqq, qui sequentem dochmium cum hoc in unum versum conjunxit, hiatum post ποινά excusatione egere putavit, qua non opus esse, quum post ποινά systematis primi finis sit, docuerunt Böckh. in vol. ii. Pindari p. 322. et Herm. El. metr. p. 250.

925. εἰς Guelph.

927. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν vulg. ἔλαχε δ' ἐπὶ πᾶν Ald. ἔλαχε δὲ τὸ πᾶν Turn.,

ὁ πυθοχρήστας φυγάς.
θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.
930 ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβὰς, 935
ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν,
δυςοίμου τύχας.
ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας ἀντ. α'.
935 δολιόφρων ποινά.
ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος· 940
Διὸς κόρα, Δίκαν δέ νιν
προςαγορεύομεν
βροτοὶ, τυχόντες καλῶς,
940 ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον· 945
τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος,

quod quum sensu careret, ex Scholiastæ explicatione Pauw. emendavit ἵλαοι δ' ἰς τὸ πᾶν, quod receperunt Schütz. Seidler. Böckh. Schützio autem verius videtur ἵλαχι δὴ τὸ πᾶν, et profecto ἵλαχι facillima est mutatio, horum enim verborum frequentissima est confusio, ut v. 35. 38., sed ἰς τὸ πᾶν non est mutandum, quod ita dictum est, ut v. 673., ad quem vid. quæ monita sunt. ἵλαχι δ' ἰς τὸ πᾶν habet etiam Herm. l. c.

929. θεόθεν δ' εὐφραδαῖσιν Med. θεόθεν ἐφραδαῖσιν Ald. θεόθεν ἐφραδαῖσιν Rob. θεόθεν εὐφραδαῖσιν var. lect. ap. Steph. θεόθεν δὴ φραδαῖσιν Turn. Vict. Glasg. Schütz. θεόθεν ἐν φραδαῖσιν Glasg. 2., sed θεόθεν εὖ φραδαῖσιν unice verum esse, librorum auctoritas, metrum et sensus docent, et sic Seidler. Böckh. Herm.—ὡρμημένος Ald.

930. ἐπολολυξάτω vulgo ad Orestem refertur, quod quum displiceret Seidlero, ἐπολολύξατ', ὦ, δ. emendavit: potest etiam τις subaudiri, quod voluit Schwenk.

931. τριβὰς Schütz. et Both. auctore Hermanno obss. critt. p. 126., quod fere necessarium videtur.

932. ὑπὸ Herm. Schütz. metri causa, quod incertum est.—δυοῖν Med. — μιαιστόροιν Guelph. Ald. Rob. Turn.

936. δὴ μάλα Ald. Turn. δὴ μάχᾳ Rob. Vict. contra metrum. δ' ἐν μάχᾳ Pauw. Schütz. Both. Schwenk. Seidl. Böckh. Herm. recte, quod quum scriptum esset δ' ἐμμαχᾳ transiit in δὴ μάχᾳ, quemadmodum v. 1046. pro ἐν μαίναμ' Med. habet ἐμμαίναμ', Guelph. Ald. ἐμμαίναμ'.—ἐτήτυμος Ald.

937. Διὸς κόρα Med. Guelph. Ald. Διὸς κόραις Rob. Διὸς κοίρα Turn. Vict., sed illud verum esse, metrum docet.

940. ὀλεθρίου Ald.—πνέουσα ἐν Rob. πνέουσ' ἐπ' Schütz. Both. Seidl. Böckh. Herm., sed ἐν retineri posse, docet Lobeck. ad Soph. Aj. 1300.

941. Postrema hæc carminis pars corruptissima est, et neque metra strophicis respondent, neque sensus ullus extricari potest. Herm. obss. critt. p. 127. hæc sic refinxit:

τάνστιρ ὁ Λοξίας, ὁ Παρνάσιος,
μίγκτ' ἴχων μυχὸν χθονὸς, ἐπαξίως
δόλια βλαστομένων χρεω-
σθεῖσαν ἐπείχιτα.

Schützius dedit:

τᾶπτιρ ὁ Λοξίας μίγκτ' ἴχων μυχὸν
χθονὸς ἐπ' ἀμφάλῳ πρὸς δολίων δόλους

μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς * * *
* * * *
* * *
945 * * * * * * στρ. β'.
* * * * * *
* * * * * *
* * * * * *
* * * ἐπ' ὄχθει ἄξεν
950 ἀδόλως δολίας
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.
κρατεῖταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ 950
ὑπουργεῖν κακοῖς.
ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.
955 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ἄξει βλαπτομέναν χρονι-
σθεῖσα γ' ἐποίχεται.

Sed neuter effecit, quod volult, ut versus strophicis responderent. Bothius scripsit:

τάνυτερ ὁ Λαξίας ὁ Παρνάσιος,
μέγαν ἔχων ἔχθον, βλαπτομέναν, δόλων
ἀξίως δόλοις χρονι-
σθεῖσαν ἐπίγεται.

Sed errarunt in eo omnes, quod v. 942. cum sequentibus conjunxerunt, quæ nullo pacto cohærere posse, sensus docet. Hoc primus animadvertit Herm. apud Blümner. *über die Idee des Schicksals* p. 63., qui simul sagaciter observavit, verba παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, quæ in sequentibus bis occurrunt, certissimum esse signum strophæ et antistrophæ, quæ his verbis finiantur. Hinc sequitur, a v. 942. magnam incipere lacunam, quæ et antistrophæ primæ finem et strophæ secundæ initium absorpsit. In lacunæ fine remanserunt verba corruptissima ἐπ' ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας, quæ felicissime Hermannus ita emendavit:

..... ἐπ' ἐχθροξένοις
δόλοισιν δόλια
βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.

949. ἄξειν' Glasg.

950. δολίας Ald. Rob. Turn. δολίαν Vict. Glasg.

951. ἐν χρόνοις θεῖσαν vulg., quod tam feliciter in χρονισθεῖσαν mutasse mihi videtur Hermannus, ut ejus emendationem recipere non dubitaverim.

952. Hinc vulgo epodus incipit, quam in stropham et antistropham dividere frustra conati sunt Herm. obss. critt. p. 130. s. et Bothius —Ut versus antistrophico responderet, Herm. ap. Blümner. corrigit: κρατεῖται δέ πως (vel δ' ἴσως) τὸ θεῖον παρὰ τό μ', quod admodum incertum est, præsertim quum præcedentium sensus non satis perspicuus sit. Aliud quid legisse videtur Schol., qui explicat: συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσι τοῖς κακοῖς.— κρατεῖ δὲ vult Elmsl. ad Eur. Med. 50.

954. Metrum aut ἄξιον οὐρ. aut ἄξια δ' οὐρ. postulat, quod dedit Hermannus.

955. παρὰ vulg. Glasg., quod recte correxerunt Pauw. Heath. Schütz. Herm.—τι φῶς Guelph. Ald. Rob. —ἰδεῖν Rob.

Digitized by Google

μέγα τ' ἀφηρέθην ψάλιον οἴκων. ἀντ. β'.
ἄναγε μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον 955
χαμαιπετεῖς ἔκειστ' ἀεί.
τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται
960 πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας
μύσος πᾶν ἐλάσῃ
καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις. 960
τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ τὸ πᾶν
ἰδεῖν [ἀκοῦσαι] θρεομένοις
965 μέτοιποι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα, 965
πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.
σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι,
970 φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθη

956. μέγαν τ' vulg., sed sensus et metrum docent μέγα τ' scribendum esse, quod Glasg. et Herm. reposuerunt: *magno ædium freno liberatus sum*. Inepte et audacter Schütz. hunc locum ita refinxit: μέγας ἀφαιρεθεὶς ἅλιος οἴκων ἀνάγεται δόμοις, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετὴς ἔκειστ' ἀεί. Hunc fere sequitur Bothius.

957. 8. ἀνὰ γεμὰν Turn. — δόμοις vulg.—πολλὺν Ald. πλὴν Rob.—χαμαιπετεῦσι κεῖσθαι Med. Ald. Rob. χαμαιπετεῦσι κεῖσθαι Guelph. χαμαιπετῆ σι κεῖσθ Turn. Vict. Glasg. Schützii emendatio supra allata est; Elmsl. ad Eur. Med. 50. corrigit: ἄναγ' ἐμὰν δόμοις (πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετὴς ἔκειστ') ἰέν. Sed in optimorum librorum lectione χαμαιπετεῦσι κεῖσθ perspicue latet χαμαιπετεῦς ἔκειστ hinc δόμοις in δόμοι recte mutavit Hermannus: *exsurgite, ædes, satis diu humi prostratæ jacuistis*.

959. δὲ omittunt Glasg. Schütz. Both., quamquam ad metrum necessarium est.—χρόνος omittit Schütz., in χρεὸς mutat Elmsl. l. c., sed sensum bonum præbet et a Schol. quoque agnoscitur.

960. ὅτ' ἂν Ald. Rob.—ἀμφ' ἑστίας Med.

961. μῦσος vulg., quod in μύσος recte mutarunt Glasg. Herm.—ἐλάσει Med.

962. καθαρμοῖς ἅπαν ἐλατήριον vulg., quod metro et sensu viam monstrante ita, ut in textu dedi, emendavit Hermannus. ἀτᾶν ἐλατηρίοις habet jam Schütz.

963. sqq. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκοῦσαι θρεομένοις, μετοιποδόμων πεσοῦνται πάλιν vulg. τύχαι Guelph.—μετ' οἰκοδόμων Ald. Turn. Hæc male ita tentavit Schützius: τύχαι δ' εὐπροσώπῳ κοίτῳ τὸ πᾶν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις δόμων μετοίκοις κ. τ. Hermannus et sensus et metri causa felicissime ita emendavit, ut supra exhibui. ἀκοῦσαι procul dubio spurium est, sed quod idem proponit θρεομένοις, id non omnino necessarium videtur.

966. παρὰ vulg., ut v. 955.

Digitized by Google

πάρεστιν, ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.
ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως πατρὶ, 970
καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.
ἴδεσθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
975 τὸ μηχάνημα, δεσμὸν ἀθλίῳ πατρὶ,
πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασταδὸν 975
στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατὴρ,
οὐχ οὑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
980 ἥλιος, ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.
ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον 980
τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον·
ἔχει γὰς, αἰσχυντῆρος ὥς νόμου, δίκην·
985 ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος,

971. πιστώμασιν Guelph. Ald. Rob., quod pro vulgato πιστώμασι recepi.

972. In ἀθλίως nescio qua de causa offendit Schütz.

973. ξὺν θανεῖσθαι Ald.—ταδὶ ὅρκιος Ald.

976. χειροῖν vulg., sed χειροῖν Ald. χεροὶ Turn., quod fortasse verum est, facilius certe illud quam hoc a librario proficisci potuit.—ξυνωρίδα Guelph.

977. ἔκτειν' Rob.

978. ἀνδρῶν vulg., quod frustra ita explicare conantur Abresch. et Schütz., ut cum κύκλῳ jungant, cui et ordo verborum repugnat et sensus sequentium; verum igitur ἀνδρὸς, quod habent Med. Rob., et ex conjectura reposuit Both. δείξασθ' Rob.—ἴδω vulg. ἴδῃ Med. Rob., quod recte recepit Schütz.

979. ἡμὸς Ald. ὑμὸς Rob.

980. ματρὸς Ald. Turn.

983. λέγω vulgo, sed ψέγω Med. Ald. Rob., quam optimorum librorum lectionem, quæ unde fluxerit, si non vera est, intelligi non potest, a nemine adhuc receptam esse miror, quum aptissima sit. Nam quod Soli indusium illud monstrandum esse putat, ut testetur ille, matris cædem juste a se perpetratam esse, eo ipso declarat, videri sibi inesse aliquid matris cædi, quod reprehendi posset, nisi tantum flagitium præcessisset; apte igitur dicit: *matris tantum cædem juste commissam esse, testetur sol, Ægisthi enim cædem nullo pacto reprehendere possum, ejus nunquam me pœnitebit.* Non dubitavi igitur, ψέγω recipere.

984. αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην vulg. ὡς omittit Rob. αἰσχυντῆρος, ὡς νόμος, δίκην conjecit Canter., quod receperunt omnes. (Nam quod idem antea conjecerat, ἀνόμου, nemini probatum est nisi Valckenario ad Eur. Phœn. 854.) Sed vel accentus in ὡς de vera lectione admonere editores poterat. Sensus est: *pœnas dedit, quæ ei conveniunt, ut qui legem violavit.* Genitivus autem αἰσχυντῆρος ex confusione duarum constructionum natus videtur, quum enim dici posset ἔχει δίκην ὡς αἰσχυντὴς, vel ἔχει δίκην αἰσχυντῆρος, utrumque conjunxit poeta.

986. ἐκ τοῦ pro ἐξ οὗ Guelph. Ald.

φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακὸν, 985
τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ
σήπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον, οὐ δεδηγμένον,
990 τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος.
τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρὸς, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον 990
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους.
995 τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα, κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώματι 995
πολλοὺς ἀναιρῶν, πολλὰ θερμαίνοι φρενί.
τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
1000 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἅπαις.

ΧΟΡΟΣ.

αἴ, αἴ, αἴ, αἴ μελέων ἔργων·
στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. 1000

Turn. et cod. Rob.—τίκνων νῦν ἴχνι cod. Rob., pro quo Rob. ex conj. τίκνων ἠνίχν et sic etiam Ald. τίκνων ἠνίκη Guelph. τίκνων ἤνιγκ' Turn.

987. Post κακὸν vulg. sensus detrimento punctum ponitur, quod tollendum esse viderunt Heath. et Herm. obss. critt. p. 133.

988. γ' ἢ ἴχιδν' vulg. cum hiatu non tolerando. τ' ἤτ' ἴχιδν' Rob. hinc γ' ἤτ' ἴχιδν' Pauw. Abresch. Schütz. Both., quod nihil est. γ' εἴτ' ἴχιδν' recte correxit Herm. l. c. et exemplis adstruxit ad Viger. p. 834.

989. Infinitivus σήπειν unde pendeat, non viderunt viri docti, quare Hermannus conjecit οὔ σοι δοκεῖ, μύραινα γ' εἴτ' ἴχιδν' ἔφυ, σήπειν θίγουσ' ἄν. Schütz. autem reliquis non mutatis σήπει dedit, sed σήπειν ab ἔφυ pendet, quare nihil mutandum.—θίγουσαν Guelph. Ald.

990. κἀνδίκου Ald. Rob.

991. καὶ pro κἂν Glasg. male. cf. Herm. ad Soph. El. 756.

993. δρύτης Rob. Vict. Cant. δρυοίτης Ald. δροίτης Guelph. Turn., quod propter librorum auctoritatem cum Glasg. Schutz. Both. Schwenk. recepi, quum utrumque dici testentur grammatici.—κατασκήνωμα Guelph. Ald. Hic vulgo commate interpungitur, sed interrogationis notam ponendam esse perspicuum est.—In fine versus vulgo punctum ponitur, sed comma sensus requirit.

994. ἄρην Rob.—ποδιστῆρας Ald.—Hunc versum spurium judicat Schütz. et ejecit Both. inepte.

995. τοιοῦτό μ' ἂν Ald. τοιοῦτο μὲν Rob. τοιοῦτο γ' ἂν Schütz.—φιλήτης Schütz. sine libris et sine causa.—ἀρῆς Rob.

997. νομίζω Guelph. Ald. νομίζει Rob.—πανδολώματι Rob.

998. θερμαίνει Ald.—φρένα suspicatur Lobeck. ad Aj. p. 302. sine causa.

999. τοιάδ' ἐμοὶ Guelph. Rob.

1000. πρόσθ' Guelph. Ald. Rob.

1001. αἴ, αἴ vulg., sed iterandum esse, docet metrum.

1002. χιπεράχθης Ald.

Digitized by Google

αἴ, αἴ, αἴ, αἴ,
μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1005 ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
φάρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. 1005
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρὼν,
1010 πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε.
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος, γένος τε πᾶν,
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον 1010
διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται·
1015 * * * ες,
μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤξει.

1003. ἢ vulg., sed neque hic metrum dubitare sinit. Hunc versum totum omisit Both., quo facto parœmiacus parœmiacum sequitur.

1004. δράσαντι Schütz. pro μίμνοντι, male; μίμνοντι est *ei, qui in vita remanet.*

1005. Quæ sequuntur, vulgo Choro continuantur, sed Oresti tribuenda esse recte viderunt Heath. et Stanl., quos sequuntur Schütz. Both. Schwenk.—οὐκ ἔδρασεν Guelph. Ald. Rob.

1007. κικὶς Med. Guelph. Ald.

1008. βαφὰς omittit Rob.

1009. αὐτὸν vulg. αὐτὸν scribendum esse, i. e. ἰμαυτὸν, vidit Herm. obss. critt. p. 135., quem secuti sunt Schütz. et Both. vid. ad v. 109.—παρὸν Rob.

1010. πρὸς φωνῶν Ald.

1011. Huic versui Rob. Orestis nomen præfixit.

1012. νίκας vulg., quod recte mutarunt Schütz. Both. Schwenk.—ἴχω Guelph. Turn. ἰχομιάσματα Ald.

1013. Carmen, quod sequitur, corruptum et lacunosum esse, et sensus et metrum docet. Satis audacter restituere conatus est Herm. obss. critt. p. 134. sq., quem sequitur Schütz., ita:

Οὕτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ πάντ' ἄτιμος
διαμείψεται, ὦ τίκνον· ἰς μόχθον
δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ὕστερον ἥξιν.

Sed emendandi viam illud monstrare potest, quod dubium non est, quin hi anapæsti respondeant illis, qui præcesserunt v. 1001. sqq. Hoc primus observavit Erfurdt. in Annal. Heidelb. 1809. p. 294., qui ita legendum suspicatur:

Οὕτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον
διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει,
τίκνον· ἰς μόχθον δ'
ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ὕστερον ἥξιν.

Sed pro certo lectio sine codd. restitui non potest, quare satius duxi, librorum lectionem exhibere.

1015. Hic versum excidisse, docet v. 1003. Initium remansit in corrupto vocabulo ἀμείψεται, finis in ες.

1016. ἰς μόχθον vulg., sed μόχθος

Digitized by Google

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλος φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥςπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου 1015
ἐξωτέρω. φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύςαρκτοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
ἄιδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης, 1020
πατροκτόνον μίασμα, καὶ θεῶν στύγος.
καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοὶ,
πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. 1025
τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προςίζεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προςίξομαι
μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον, 1030
φεύγων τόδ' αἷμα κοινὸν, οὐδ' ἐφέστιον

Med., hinc perspicuum est, ις ad versum præcedentem pertinere, et μόχθος propter ipsum illud ις, quod pro præpositione habebatur, in μόχθον mutatum esse.—ἥξειν Rob. Vict. Glasg. ἥξει Guelph. εἶξαι Ald. ἥξω Turn., quod sensus causa recepi.

1017. ἄλλος ἂν εἰδὴ τοῦτ' ἄρ' οἶδ' ὅπῃ τελεῖ Guelph. Ald. Rob. ἄλλος γ' ἂν εἰδῇ Turn. Vict. aperte ex correctione, sed receperunt Glasg. Schwenk. ἄλλος τόδ' εἰδῇ Herm. ἄλλος τόδ' εἰδῇ Schütz. sine sensu. Una littera, quæ post ἄλλος excidit, reliqua turbavit, quam egregia emendatione Erfurdt. l. c. ita restituit: ἄλλος φανεῖ δῆτ', οὐ γὰρ οἶδ', quæ si cum librorum lectione ΑΝΕΙΔΗΤΟΥΤΑΡΟΙΑ contuleris, litteram litteræ respondere invenies.—Pro οἶδ' Rob. οἱ δ'.

1018. Hic versus, ut vulgo legitur, et in textu eum exhibui, sensu caret; quare Schütz. ex Stanleii emendatione ἡνιοστροφῷ dedit; Both. ἡνιοστρόφου scripsit et cum Pauwio comma post ἐξωτέρω sustulit; sed γὰρ ita postpositum ferri non potest. Vitium in ἐξωτέρω latere videtur, cujus loco verbum desideratur; num forte ἐξωτερῶ legendum, verbum non alibi obvium, sed ad analogiam verborum ὑστερεῖν, προτερεῖν et similium formatum? an ἥξῃ πτερῷ?

1021. ἡ δ' Abresch. Schütz. Both.; præterea Schütz. καρδίᾳ κότος—ὑπορχεῖσθαι φόβῳ dedit, quorum nihil est necessarium.—ὑπορχοῦσθαι Ald.

1023. Post δίκης vulgo puncto distinguitur, quod in comma mutandum esse, recte vidit Pauw., quocum faciunt Schütz. Both. Schwenk.

1026. χρηδ' ἀντ' ἐμοὶ Ald.

1028. παρόντα Guelph. Ald. παρέντα Rob.

1029. τόξων Guelph. Ald.

1030. ἐρᾶταμ' Ald.—παρασκευασμένος Ald.

1034. φεύγων τόδ' vulg., quod Schütz.

Digitized by Google

1035 ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι, μενέλεως ἐπορσύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆςδε γῆς ἀπόξενος, 1035
ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάςδε κληδόνας λιπών.

ΧΟΡΟΣ.

1040 ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μήτ' ἐπιζευχθῆς στόμα
φήμαις πονηραῖς, μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακὰ,
ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείην πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα. 1040

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆ ἆ
δμωαὶ γυναῖκες, αἵδε Γοργόνων δίκην
1045 φαιοκχίτωνες, καὶ πεπλεκταινημέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

puncto post πεπλεγμένον posito, ut vulgo, cum sequentibus junxit; Pauw. et Both., qui commate distinguunt, cum præcedentibus, sed φύγοντο δ' Ald. φεύγων τοῦ' Med. Rob. quod propter librorum auctoritatem et sensus præstantiam recepi.—ἱφ' ἱστίαν vulg., sed ἱφίστιον Med. Guelph. Ald. Rob., quod quin verum sit dubitari non potest: *neque permisit, ut supplex aliam viam ingrediar*. Corrupta lectio, quam Turn. et Vict. exhibent, ab iis profecta est, qui usitatissimam ellipsin in ἄλλην τραπέσθαι non intellexerunt.

1037. μοὶ μενέλεως Guelph. Ald. μοι ὅσ' Rob. μοι, λεὼς Turn. Vict. Versus sensu caret et frustra tentarunt interpretes. Herm. emendavit καὶ μαρτυρεῖν, μέλι' ὡς ἐπορσύνθη κακά et καὶ hyperbaton esse vult pro καὶ πάντας Ἀργείους, quod fieri non potest. Schütz.: ξυμμαρτυρεῖν μέλι' ὡς. Both. ξυμμαρτυρεῖν. —Μελίως. Versus sine libris sanari non potest; ex καί suspicari possis, excidisse aliquid ante hunc versum.

1039. Aposiopesin post hunc versum statuit Schütz., sed εἰμὶ subaudiendum est.

1040. Hæc vulgo Oresti continuantur, sed Choro recte tribuunt Tyrwhitt. Stanl. Glasg. et rell.—εὖ γε πράξας vulg. εὖγε πράξας Glasg. Schwenk. εὖ γε πράξας Schütz., sed melius cum Tyrwhitto εὖ γ' ἔπραξας.—ἐπιζεύχθη vulg. ἐπιζευχθῆς recte Glasg. Schütz. Schwenk.

1041. φήμαι πονηραὶ vulg. φήμαις πονηραῖς recte Tyrwhitt. Glasg. Schütz. Schwenk.—ἐπιγλώσσω Ald. Turn. Rob. ἐπιγλωσσῶ Vict.

1042. In Ἀργείην miror neminem editorum offendisse; aut Ἀργείαν aut Ἀργείων legendum est.

1045. φαιοκχίτωνες Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph. φαιωκχίτωνες Turn. Vict. ex aperta correctione, quam nulla analogia tuetur, φαιωκχίτωνες Herm. obss. critt. p. 136. recte, quem sequuntur Schütz. Schwenk. φαιὰ χιτῶνας Both.

1046. πυκνοῦς Ald.—ἐμμείναιμ' Med. ἐμείναιμ' Guelph. Ald. ἐμμείναιμ' Rob.

ΧΟΡΟΣ.

τίνες σὲ δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρὶ,
στροβοῦσιν; ἴσχε, μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. 1045

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί.
1050 σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.

ΧΟΡΟΣ.

τοταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουσι δὴ, 1050
κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυςφιλές.

ΧΟΡΟΣ.

1055 εἴσω καθαρμός. Λοξίου δὲ προςθίγων,
ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάςδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ, κοὐκ' ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. 1055

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων
1060 θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς.

1047. Pyladis nomen præfixum est in Rob.—πατρὶ Herm. obss. critt. pag. 137. in πάτρας mutavit, quod cum στροβοῦσιν junxit, sensu vix apto; sequuntur tamen Schütz. et Both. Magis placeret πάλιν, quod proponit Erfurdt. l. c., provocans ad Pors. Add. ad Hecub. 1169. Sed nihil mutandum videtur, recte enim observat Buttlerus, Chorum consulto patris mentionem injicere, ut animum Orestis a contemplatione maternæ cædis ad paternas injurias revocaret.

1048. στροβῶσιν Ald.—μὴ φόβου νικῶ Glasg. ex emendatione Pors. Advers. pag. 140., quam qui probarunt Herm. Schütz. Schwenk. sine sensu scripserunt μὴ φοβοῦ νικῶ. Sed librorum omnium lectio non est deserenda: *ne timeas, quum victor sis.*

1049. οὐκ, εἶα, Ald. Turn.

1053. πληθύουσαι Guelph. Ald. Rob.

1055. εἴς σ' ὁ Guelph. Rob. εἴσ' ὁ Ald. εἴσω Turn. Vict. Glasg. Schwenk., qui εἴσω pro ἴνδον dictum putat, sed neque sic intelligo; et correctioni metricæ similis est lectio. εἰσὶν καθαρμοί dedit Schütz. ἔστω καθαρμός Both. idemque proponit Elmsl. ad Soph. Œd. R. 60. De vera lectione dubito. — προθίγων Guelph. Ald. Nominativum absolutum explicant Musgr. et Markl. ad Eur. Suppl. 1190. Elmsl. l. c.

1058. ἀμμαίναιμ' Med. ἀμμείβομ' Guelph. ἀμείβομ' Ald. Turn.

1060. φυλάσσοι Guelph. Ald.—και-

ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
πνεούσας γονίας ἐτελέσθη. 1060
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
1065 μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου.]
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·
λουτροδαΐκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ. 1065
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ·
1070 ἢ μόρον εἴπω.
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
μεταποιμισθὲν μένος ἄτης;

ρίοις ἐν συμφοραῖς Turn. Vict. et reliqui omnes, sed καὶ ῥίοισι συμφορᾶς cod. Rob. καὶ ῥίοισι συμφοραῖς Ald. παιρίοισι συμφοραῖς Med. Guelph. Rob., quam optimorum librorum lectionem, quum sensum etiam meliorem fundat, non dubitavi reponere.

1063. Locus aperte corruptus, quod vel metrum docet, neque γονίας intelligi potest. Habet quidem Hesych. Γονίας, εὐχερής, Αἴσχυλος Ἀγαμέμνονι, et explicat Schol. γονίας ἄνιμος, ὅταν ἐξ ἰδίας πτηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα, sed hæc nihil juvant. Schneiderus in Lex. s. v. γόνιος ita explicat, ut αὔρας subintelligendum sit, et γονίας idem sit, quod γονίμης. Hanc explicationem amplectitur Herm. obss. critt. p. 137. s., qui πνεύσας legendum putat, quod Doricum sit pro πνεούσης; πνεύσας habet etiam Glasg. Schütz. Both. Schwenk. πνεύσας μανίας vel πνεύσας γ' ἀνὰς suspicatur Schütz. πνεύσας φόνιος πεπίλεσται dedit Both. Locus in incerto relinquendusest.

1064. παιδόμορφοι vulg., sed egregia emendatione Stanl. et Valcken. ad Eur. Phœn. 1576. reposuerunt παιδοβόροι, quam facile enim μ et β in codd. confundantur, notum est. παιδόβορφοι Glasg. Schütz. male.

1065. τάλανίς γε conjecit Heath. τάλανός γε Stanl. jure offensi particula τε, quæ ex poetarum more abesse debet. Sed verum vidisse videtur Herm. de diff. pros. et poet. or. p. 31., qui verba τε Θυέστου pro glossemate habet, quod eo magis probabile est, quum et in sequentibus nomina non adduntur. Θυέστου sciolus adscripserat, deinde τε metri causa insertum est. Verba igitur suspecta uncis inclusi.

1071. πῇ καταλήξει Ald. Turn.

1072. μέγα κοιμισθὲν Schütz. ex emendatione Valckenarii ad Eur. Phœn. 1576., quæ minime necessaria est.— ἄτην Ald.

Digitized by Google

Digitized by Google

ADDENDA.

Carminis, quod inde a v. 312. legitur, strophas et antistrophas ita transposuit Schützius:

Strophe I.	Orestes.	Ὦ πάτερ v. 312—319.
Antistr. I.	Electra.	Κλῦθι νῦν v. 320—327.
	Anapæsti.	Chorus. Ἀλλ' ἴσ' ἄν v. 328—332.
Strophe II.	Orestes.	Εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ v. 333—341.
Strophe III.	—	Φίλος φίλοισι v. 342—350.
Antistr. II.	—	Μηδ' ὑπὸ v. 351—359.
Antistr. III.	Chorus.	Τίνον φρόνημα v. 360—368.
Strophe IV.	Electra.	Τοῦτο v. 369—374.
Strophe V.	—	Ἐφυμνῆσαι v. 375—381.
	Anapæsti.	Chorus. Ταῦτα μὲν v. 382—389.
Antistr. IV.	Electra.	Καὶ πότ' ἄν v. 390—395.
Antistr. V.	Chorus.	Πίπταλται v. 396—402.
Strophe VI.	Orestes.	Ποῖ ποῖ δὴ v. 403—407.
	Anapæsti.	Chorus. Ἀλλὰ νόμος v. 408—412.
Antistr. VI.	Electra.	Τί δ' ἄν v. 413—417.
Strophe VII.	—	Ἔκοψε v. 418—429.
Strophe VIII.	—	Ἐμασχαλίσθη v. 430—434.
Antistr. VII.	Orestes.	Πατρῴοιν. Electra. Ἐγὼ δ' v. 435—446.
Antistr. VIII.	—	Τὸ πᾶν. v. 447—451.
Strophe IX.	—	Σί του. Electra. ἰὼ ἰὼ φεῦ. v. 452—456.
Antistr. IX.	Electra.	Ἄρης Ἄρει. Chorus. Τρόμος v. 457—461.
Strophe X.	Chorus.	Ὦ πόνος v. 462—466.
Antistr. X.	—	Δώμασι v. 467—471.

Carmen, quod a v. 772. incipit, ita constituit Schützius:

στρ. α.

νῦν παραιτουμένη μου πάτερ
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων
δὸς τύχας τὰν τυχεῖν κυρίους
τι σώφρονας μεμαμένους ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἕπος
ἵλαον Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

ἀντιστρ. α.

ἴσχει δ' ἀνδρὸς φίλου πᾶλαι εὖ-

Digitized by Google

νιν ζυγίντ' ἐν ἅρμασι
πημάτων, καὶ δρόμῳ προστάσεις
μίστρον δὸς ἀνσυζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.

στρ. β'.

Ἴ ἴ, πρὸ δ' ἐχθρῶν τῶν ἔσω
μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θὲς.
ἐπεί μοι μέγαν ἅρας δίδυμα καὶ
τρισπλῆ παλίμπτοινα θέλων ἀμείψει·
οἵ τ' ἔσω δωμάτων
πλουτογαθῆ μυχὸν κομίζεται
κλύεται σύμφρονες θεοί.
τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γίρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι.

ἀντιστρ. β'.

ὦ μέγα ναίων στόμιον εὖ δὸς
κρατεῖν δόμων ἔνδρα.
καί νιν ἐλευθερίοις λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φίλοις ὄμμασι δυοφερὰς παλύσατας.
ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
παῖς ὁ Μαίας ἐπιφθορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν τελῶν.
ἄσκοπον δ' ἔπος λίγον
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρεις.
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερον.

ἐπῳδός.

καὶ τότε δὴ πλοῦτον
δωμάτων λυτήριον
θῆλυν οὐριοστάταν
ἐμοῦ πρεκτὸν γοήτων νόμον.
μεθήσομεν πόλει.

στροφή.

τὰ δ' εὖ ἐμὸν, ἐμὸν
πέρδος αἴξεται τόδ', ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκῃ
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας
θρούσᾳ πρὸς σὲ, τέκνον, πατρὸς
αὐδᾷ πέραν' ἀνεπίμομφον φάτιν

ἀντιστρ.

τὰν Περσέως ἔ-
νι φρενὶ παρδίαν σχέθων,
ταῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
τοῖσί τ' ἄνωθεν προσπράσσων
χάριτας ὀργᾶς λυτρᾶς, ἔν-
δοθεν φανέν ἅταν τιθείς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.

Lachmannus autem de chor. syst. p. 74. sqq. transpositione hanc systematis formam effecit:

ἀ. ἀ. β'. β'. ἐπῳδός.

Et singula ita emendavit:

στρ. α'.

νῦν παραστουμένη μοι, πάσσε Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δός (συχεῖν δέ μοι παρείης) τὰ σόφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἕπος
ἕλκειν, ὦ Ζεῦ σὺ δ' εὖ φυλάσσοις.
αἴ αἴ πρὸ δὲ δηχθεῖν τῶν ἔσοιθε μελέθρων, ὦ Ζεῦ, θίς.
τίμιά μοι, μέγαν ἄρας, δίδυμα καὶ τρισλᾶ
παλίμπτοπα θέλων ἀμείψει.

ἀντίστρ. α'.

ἔσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνις ζυγίνω' ἐν ἅρμασι
πημάτων, δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον.
τόν' ἂν σαζόμενον ἐνθμὸν τοῦτ' ἰδεῖν δάκιδον,
ἀνομένων πημάτων ἔρεγμα.
ἰὼ μέγα καίων στόμιον εὖ δὸς ἀνιδεῖν δῶμ' ἀνδρὸς
καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν
φίλοις ὄμμασι δυοφερὰς καλύπτρας.

στρ. β'.

οἵ τ' ἔσοιθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν ἐνίζετε,
κλύετε σύμφρονες θεοί
— ⏑ — ⏑ ⏑ — — —
ἄγε τῶν πάλαι πεπραγμένων
λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.
γέρων φόνος μηπίτ' ἐν δόμοις τίκοι.

ἀντίστρ. β'.

ξυλλάβοι δ' ἂν ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρήζων
κρύπτ', ἄσκοπον δ' ἕπος λέγων
νύκτα πρό σ' ὀμμάτων σκότον φέρει,
καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανίστερος.

ἐπῳδός.

καὶ τότε δὴ κουλὶν δωμάτων λυτήριον θῆλυν οὐρωστάταν
ὁμοῦ προστητὸν νόμον θήσομεν
† πόλει· τάδ' εὖ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος αὔξεται τόδ', ἅτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἤκῃ μέρος ἔργων, ἐπαΐσας [πατρὸς ἔργῳ]
τὰν θρεοῦσαν πρός σε, τέκνον, πατρὸς αὐδὰν, πέρασον ἀπαίμονφον
ἅπαν, Περσέως σ' ἐν φρεσὶν παρδίας σχίσον,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων, χάριτος ἐργάς
λυπρές, ἔνδοθεν φοινίαν ἅπαν τιθείς,
τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ.
ΑΠΟΛΛΩΝ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.
ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.
Προλογίζει ἡ προφῆτις.

Κλυταίμνηστρα, εἴδωλον Ald.
Ἑρμῆς, ut κῶφον πρόσωπον addiderunt Herm. Schütz. Both. Schwenk. Burgess., præterea Δικαστής Both. Δικαστεί Schwenk.
Verba προλογίζει ἡ προφῆτις omittunt Rob. Glasg. Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

Digitized by Google

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΤΟΥ

ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΣ

Η ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

Ὀρέστης ἐν Δελφοῖς περιεχόμενος ὑπὸ τῶν Ἐριννύων, βουλῇ Ἀπόλλωνος παρεγένετο εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἧς βουλῇ νικήσας, κατῆλθεν εἰς Ἄργος. τὰς δὲ Ἐριννύας[1] πραΰνασα,[2] προσηγόρευσεν Εὐμενίδας. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

1. ἧς βουλῇ—Ἐριννύας desunt in Rob.
2. πραΰνας vulgat. πραείας Farn. πραΰνασα corrigendum vidit Hermann. in dissert. i. de choro Eumen. p. xi. ex Harpocrat. Suida et Photio s. v. Εὐμενίδες. Mutila autem hæc esse certum est.

Digitized by Google

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ΠΥΘΙΑΣ.

Πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔζετο
μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
5 λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινὸς,
Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο
Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν

1. τῇ τι Ald. τήνδε Wakef. male. τῶνδε Burgess., inepta causa adlata, quod, si τῇδε legatur, etiam v. 20. ταύταις ἐν εὐχαῖς legendum sit.

2. ἐκ δὲ Γῆς Burgess., qui pronomen ita non poni posse putat.

3. ἣ Ald.—ἣ δ' ἐς τὸ conj. Arnald. ἣ δὴ 'τὸ vir doctus in ephem. Hall. 1817. p. 59., τήνδ', ἣ 's Burgess., sed vulgata nihil habet offensionis; ἵζεσθαι cum accusativo junctum est ex more, ut Prom. 389. τῷ θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Pers. 137. τόδ' ἱπιζόμενον στίγος. Agam. 176. σέλμα σεμνὸν ἡμένων. cf. Reisig. ad Soph. Œd. Col. exlvi.

4. τίς Ald. Turn. Vict.

6. Post Τιτανὶς vulgo comma ponitur, quod post ἄλλη poni malunt Stanl. Wakefield. Hermann. Neutro loco potius posui cum Rob. Turn.—καθίζεται Rob. Inepte Burgess.: πρὸς βίαν χθονὸς—παῖς θρόνοις καθίζετο.

7. δίδωσιν δ' ἣ Aldin. Vict. Canter. δίδωσι δ' ἣ Rob. δίδωσι δ' ἣ Turn. Schütz. Herm. Both., cujus loco, quum ἣ vulgo pro relativo haberetur, δίδωσιν ἣ dedit Glasg., διδοῦσα τὴν Burgess., sed ἡ sine accentu scribendum esse recte judicarunt Dorvill. Vann. crit. p. 70. Abresch. Schwenk., est enim articulus demonstrativi loco positus, neque hoc sensu eum accentu notandum esse persuadere mihi possum. Propterea etiam post Φοίβη, ubi vulgo comma ponitur, fortius interpungendum fuit.—γενέθλιον Rob.

Digitized by Google

Φοίβῳ. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην, Δηλίαν τε χοιράδα,
10 κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος,
ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.
πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.
15 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼς,
Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.
τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρενα,
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις·
Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.
20 τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.
Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα
κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.
Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
25 ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεὸς,

8. Post hunc versum inseri jubet Burgess. hunc a se factum, quem ex Schol. verbis se eruisse dicit: ἀπίδειξι δ' αὐτῇ δῶρον οὐκ ἄχαρι ἴτος.

10. ναῦν, ὄρους γῆς Παλλάδος Burg.

11. Παρνησσοῦ vulg. πανησσοῦς Ald. παρνησοῦ Med. Rob. et cum his uno ν scripserunt Herm. Glasg. 2. Both.

12. θισπίζουσι Reg. L. σιβίζουσι Turn.

13. κιλευθοποιοὶ Ald.

14. ἀνήμερόν τι θέντες Ald.

15. μολόντα δ' αὐτὸν καὶ σιβίζουσιν μέγα Rob. τιμαλφεῖ Ald. Turn.

16. πρυμνήτης ἄναξ, ut infra v. 768. ἄνδρα πρυμνήτην. Proprio sensu πρυμνήτην κάλων Eur. Med. 753.

17. τέχνη voluit Pauw. τιχνῆς Both. pro τιχνήις, sed ἔνθεος τέχνης jungendum est ex Græcismo notissimo, cujus exempla habet Schwenk. Male Schütz. et Buttler. construunt: Ζεὺς δέ νιν, κτίσας φρένα ἔνθεον τέχνης, ἵζει; pejus etiam Both. φρενῶν scribit; κτίσας duplicem accusativum habet, de quo, si tanti est, cf. Brunck. ad Sept. Th. 836. Valck. ad Hippol. 571.

18. χρόνοις Reg. L. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph.

19. ἐστὶν Guelph. Ald.

22. πωρυκὶς Ald.—De hoc antro v. Pausan. x. 4. 6. 32. Eur. Iph. T. 1210. Elmsl. ad Eur. Bacch. 559.

23. ἀναστροφὰ Guelph. Ald. Rob. Turn. ἀναστροφαὶ Farn.

24. δ' omittit Rob.—χώρων Rob. Βρόμιόν τ', ἔχει γὰρ χῶρον, οὐκ ἀμν. Burg.

25. ἐξ οὗ γε Glasg. Schütz., sed epica, forma ἔστι apud Æschylum frequens est, Prom. 1073. ἀλλ' οὖν μίμνησθ', ἄτ' ἐγὼ τρεῖλίγω. Sept. Th. 483. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἐγχίστολις. 734. πατροκτόνον Οἰδιπόδαν, ὅστις μὴ πρὸς ἀγνὸν σπέρμα ἄρουραν. Pers. 16. εἴτε τὸ Σούσιον, οὗ Ἀγβατάνων. 295.

Digitized by Google

λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον·
πλείστου τε πηγὰς, καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα, καὶ τέλειον ὕψιστον Δία.
ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς,
ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται.
μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.—
ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν·
τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν· ἀντίπαις μὲν οὖν.

τῶν ἀρχιλείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ. Eum. 1010. ξὺν προστόλοισιν, αἵτι φρουροῦσι βρέτας. Choeph. 609. φοινίαν Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὑπαὶ φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον et, ut nostro loco, Pers. 759. ἐξ οὗτι τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ἔπασεν.

26. λίγω Guelph.

27. πλείστους Guelph. Aldin. Rob.

28. Post Δία comma habent Ald. Rob. Turn., probantibus Pauwio et Heathio, male. Versus 24—26. in parenthesi posita sunt. Hic lacunam statuit Burgess., excidisse aliquid ratus, quod Pythia de se discessura dixerit.

30. Post εἰσόδων Rob. Vict. Stanl. Glasg. comma habent, quod recte omittunt Ald. Turn. Herm. Schütz.—μακρῶν Ald. Turn.

31. ἄριστα non est pro comparativo positum, quod vulgo putatur, cf. Hermann. ad Vig. p. 718. et in *Classical Journal* xxxviii. p. 288. — Post δοῖεν vulgo comma ponitur, sed plenius distinguendum esse viderunt Pauw. Hermann.—κείναρ Ald. κείνῳ Rob. κεἴ τις Ἑλλήνων πάρα, Burgess.

32. Sortitio ad θεωρούς referenda est, v. Spanh. ad Callim. hymn. Apoll. 46. van Dale de oraculis c. 4.

34. λείξαι Ald.

36. σωβεῖν Reg. L. vid. Erf. et Herm. ad Soph. El. 118. — μήτ' ἐμπταίειν Ald.—στάσιν libri omnes. βάσιν var. lect. ap. Stephan., quam receperunt Stanl. Glasg. Schütz. Hermann. Both. Schwenk. Sed hac una auctoritate non extrudi debebat librorum omnium lectio, præsertim quum aptissima sit; nam quum ἀκταίνειν locum nostrum respicientes Phrynichus et Etymol. M., laudati a Ruhnk. ad Tim. p. 20., explicent ὑψοῦν, ἐπαίρειν, μετεωρίζειν, κουφίζειν, aptissime hoc cum στάσιν jungitur, quod maxime comprobat Phrynichi explicatio, qui in loco nostro hunc sensum invenit: οὐκ ἔτ' ἐρεῖν δύναμαι ἐμαυτόν. Praeterea ἀκταίνω βάσιν prorsus otiosum foret, quum idem versu sequente dicatur.

38. οὐδὲν Abresch. Heath. Schütz. pessime pro accusativo habent, et hunc versum cum sequentibus jungentes vertunt: *ego enim vetula, nihil ejusmodi verita, quum arrepsissem ad templum etc.*, sed οὐδὲν est nominativus, ut Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. οὐκ ἔπεστ' Ἄρης. Eur. Iph. T. 115. δειλαὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ. Cycl. 638. οὐδὲν εἶδε ξύμμαχοι. Androm. 642. σὺ δ' οὐδὲν εἶ. al.—ἀντίπαις μένος Herm. Schütz. male. Eodem modo μὲν οὖν usurpatur Agam. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Choeph. 999. δρούτης κατασκήνωμα, δίκτυον μὲν οὖν. Eurip. Hippolyt. 1012. μάταιος ἄρ' ἦν, οὐδαμοῦ μὲν οὖν φρενῶν.

Digitized by Google

ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
40 ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα, προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας, καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
45 ἀργῆτι μαλλῷ. τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὗτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω·
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις·
50 εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι·

Aristophan. Eccl. 1147. ἆρ' οὐ παιδαίμων εἰμί; βαιδαίμων μὲν οὖν. ibid. 1119. Vesp. 535.

39. ἰγώμεν Ald.

40. ὀμφαλῷ Ald.—θεομυσῖ Turn. θεομυσῆ Reg. L. Aldin. var. lect. ap. Steph. repugnante metro. ἄνδρ' ἄθιον ἄσῃ Burgess.

41. ἔχοντι Reg. L. Guelph. Ald. Rob., sed in Rob. inter errores typ. relatum est.

42. νεοσταλὲς Farn. var. lect. ap. Steph. νεοσταγὲς Burg.

44. λήνει Rob.—In μεγίστῳ offenderunt interpretes: λήνει μὲν οἷδς conj. Hemsterh. apud Valck. ad Phœn. 994. λήνους ἀούτῳ Schütz., qui tamen potius verba λήνει μεγίστῳ τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ ejicienda judicat. λήνει μεγαλίστῳ Hermann. λήνει 'μεγάστῳ Both. λήνει μακρίστῳ Erfurdt. ad Soph. Trach. 678. μεγίστῳ pro πλείστῳ positum putat Schwenk., sed lanæ volumen *magnum* recte dici potuit, quamquam non diffiteor, me in superlativo offendere et dubitare, an non sanum sit vocabulum, ἐλαίας θ' ὑψόθ' ἱδ' ἠτὸν πλάδον ἀρνὸς σ' ἀούτῳ, σωφρόνως ἱστεμμένον, λιτῆρα θαλλὸν Burgess.

46. τρείβιν Rob.—θαυμαστὸς λόχος Reg. L. θαυμαστῶν λόχος Guelph. θεοθαυμαστὸν λόχος Ald. θαυμαστὸς λόχος Rob.

47. ἄδει Ald.

49. Post hunc versum lacunæ signum ponunt Wakefield. Hermann. Schütz. Schwenk., quibus excidisse aliquid videtur; sine causa. Oratio ita procedere debebat: οὐδ' αὖτε Ἀρπυιαῖς εἰκάσω, ἃς εἶδόν ποτε γεγραμμένας, sed non ita loquitur poeta. Quod vero Harpyiarum nomen non additur, id recte factum est, nam quum Φινέως δεῖπνον φερούσας vocat, satis aperte eas designat. Nexus igitur hic est: Aliquando etiam pictas vidi Harpyias, quibus has compararem, si alatæ essent, sed sine alis etc. Simillime in re simili oratio procedit Suppl. 281. Ἰνδοὺς σ' ἀκούω κομάδας κ. τ. λ. ubi non magis quam hoc loco diserte adjicitur, cum his Danaides comparari posse. Burgess. partim ex Schol. partim ex v. 57. hæc inserui: ἢν φῦλον οὐκ ὄντωτα τῆδ' ὁμιλίᾳ χθονὸς οὐδ' ἆρ' Ἀρπυίας ἔν αὐτάς τις λέγω.

52. μελόντουσι τὸ πᾶν Burgess.—βδελύκτοποι Ald. βδελύκτροποι Rob. ex errore typ. βδελύτροποι Farn. — Post μέλαιναι δ' comma habent Wakef. Schütz.

ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυςφιλῆ βίαν·
55 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος, οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆςδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
60 τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων
αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος,
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὗτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ
65 ἐγγὺς παρεστὼς, καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,
ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.

53. οὐ πλαστοῖσι vulgo reddunt *non fictis*, sed recte Schütz. vidit significare: *quibus appropinquare non licet*, nec tamen propterea πλαστοῖσι scribendum est, quod vult Elmsl. ad Med. 149. et recepit Burgess. ex ejusdem sententia in *Edinburgh Review* xxxiii. p. 237.

54. λοίβουσι δυςφιλῆ Rob.—δίαν Med. Guelph. cod. Rob. Ald. βίαν Rob. ex conj. Sophiani, Turn. Vict. et recentiores. Eadem vocabula confusa vidimus Choeph. 650. δυςφιλῆ λίβα Burgess.

57. φύλον Ald.—σῆς δ' Ald.

58. οὐδ' ἥτι γαῖα Farn. οὐ δήτι γαῖα Turn. Vict., hinc οὐ δή τις αἶα Stanl. Glasgov., sed οὐδ' ἥτις αἶα Med. Rob. var. lect. ap. Steph., quod receperunt Herm. Schütz. Schwenk. recte. οὐδ' ἴτις γαῖα Aldin., idem Schützio auctore Guelph., sed ex collatione Askewii οὐδ' ἥτις γαῖα.—τοῦτ' Ald.—Burgess. hæc sic corrupit: δυςφιλῆ λίβα κόσμον· οὐ πρέπον σφι θεῶν ἀγάλματα φέρειν, δίκαιόν τ' οὐδ' ἐς ἀνθρώπων στέγας εὕδειν· τίς αἶα κ. τ. λ.

59. μετὰ στένειν Turn. Infinitivus non ab omisso ἔστι pendet, quod putant Stanlei. Schütz. Buttler., sed ab ἐπεύχεται.—πόνων Arnald. Herm., sed στένω cum genitivo jungitur Prom. 397. Eur. Iph. Aul. 359. Phœn. 1434. Alc. 297.—Post hunc versum lacunæ signum posuit Burgess., deinde dedit: πάλιν ὑποθεῖν δεῖ· τῷ δὲ δεσπότῃ.

60. τἀντεῦθεν μὲν οὖν τῶνδε Farn.

61. αὐτοκαλέσθω Rob.

62. ἰατρόμαντις Rob.

63. δωμάτων conj. Wakefield. sine causa. Hunc versum Oresti tribuit Burgess. et ita legit: ἁγνοῖς ἐν ἀδύτοις αἱμάτων καθάρσιος. Deinde cum hoc versu junxit v. 85—87. huc transpositos. Sed jam in limine tædet me laboris, Burgessii commenta exscribendi; itaque in sequentibus ea tantum, quæ paullo magis sunt memorabilia et ad loca difficiliora pertinent, communicabo.

64. Apollinis nomen abest Ald.—προδόσω Ald. προδώσω Rob.

65. πρόσω obelo notavit Glasgov. propter καὶ—δὲ, quod tragicis abjudicasse Porsonum notum est, ideoque Wakefieldii emendationem καὶ πρόσωθ' probant Schütz. et Buttler. Sed si ullo alio loco, hic sensus καὶ—δὲ requirit, de quo vid. ad Prom. 975. καὶ—δὲ est nostrum: *und auch*.

66. ἐχθρῶς Ald.—πρόσω var. lect.

Digitized by Google

καὶ νῦν ἁλούσας τάςδε τὰς μάργους ὁρᾷς·
ὕπνῳ πεσοῦσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται
θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ'· ἐπεὶ κακὸν
σκότον νέμονται, Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονὸς,
μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμως δὲ φεῦγε, μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.
ἑλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα,
ὑπέρ τε πόντου, καὶ περιῤῥύτας πόλεις.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος

in Reg. L. et ap. Schol., quæ et in Guelph. fuisse videtur.

67. ἱλούσας Rob.

68. Vulgo post ὕπνῳ puncto distinguitur, (in Rob. nulla est interpunctio) hinc πεσοῦσαι sensu caret, quare πεσοῦσαί γ' conj. Wakef., κίλουσι Valck. ad Callimach. p. 147., quod recepit Schütz. ὕπνον δ' ἱάσουσ' Burgess. Vulgatum ita tuetur Schwenk., ut ad πεσοῦσαι repetendum censeat ὕπνῳ, quod ferri non potest. Verum viderunt Both. et Erfurdt. ad Soph. Aj. 169., post ὁρᾷς interpungentes, ut ὕπνῳ πεσοῦσαι jungatur omisso εἰσί, de quo vid. Dorvill. ad Charit. p. 347. et 624. ἐν ὕπνῳ κίσιν dixit etiam Pind. Isthm. iv. 38. ἥρικον ὕπνῳ Tryphiod. 499. κίσιν εὐνῇ Nonn. Dionys. xii. 131. διμνίοις κίστωχ' ὅδι Eur. Orest. 88. πεσὼν ἐν φόβῳ Or. 1419. ἐν κλύδωνι καὶ φρενῶν ταράγμασι κίστωκα Herc. fur. 1092. ἐν τοῖς τοιούτοις ἥκε' ἐν γνόμῃ κίσω El. 424.—πεσοῦσαι δ' αἱ κατόπτυστοι Ald.

69. γραῖαι vulgo commatibus inclusum est. Pauwius comma post γραῖαι παλαιαὶ, Bothius post κοραὶ γραῖαι ponendum censet. Sed non dubium, quin recte Schwenkius jungat γραῖαι παλαιαὶ παῖδες, quæ adjectivorum idem significantium cumulatio tragicis non infrequens est. Schützius denique ex emendatione Valckenarii Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες dedit, eo, ut videtur, offensus, quod absolute παῖδες vocantur, sed ita vocantur propter sequentia: αἷς οὔ τις μίγνυται, sunt enim virgines, virum nondum expertæ, γραῖαι πάλαι τ' ἄπαιδες Burgess.

71. ἱκὶ Guelph. Ald. Turn.

74. μὴ δὶ Ald. Rob.

75. ἱλῶσι Ald. Herm.

76. βιβῶντ' ἂν αἰὶ Med. Reg. L. Guelph. Rob. Ald. var. lect. ap. Steph. βιβῶντ' ἀνατὶ Turn. Vict. βιβῶτ' ἀνατὶ ex emendatione Stephani recentiores, idque cum præcedentibus arcte jungunt, ita ut neque in ἀνατὶ sensum videam, neque accusativum τὴν πλανοστιβῆ χθόνα intelligam. Offenderunt mecum Both. et Buttler., qui propterea totum versum ejici volunt. Sed redeundum potius est ad meliorum librorum lectionem ἂν αἰὶ, qua restituta et commate ante βιβῶτα posito, locum sic explico: *persequentur enim te per continentem, (siquidem semper per terram vagis cursibus peragratam migraveris), et trans mare etc.*—πλανοστιβῆ Rob.

77. πόντου Med. Guelph. Ald. Rob. —πόλεις *insulas*, vid. Huschk. de fabulis Archilochi p. 24. in Matthiæ Misc. phil. i.

Digitized by Google

πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν,
80 ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας,
κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους
μύθους ἔχοντες, μηχανὰς εὑρήσομεν,
ὥςτ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

85 ἄναξ Ἄπολλον, οἶσθα μέν τὸ μὴ 'δικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε.
σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας.
σὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρὸς,
90 Ἑρμῆ, φύλασσε,—κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος,
πομπαῖος ἴσθι,—τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας,
ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

79. ποτὶ πτόλιν παλλάδος cod. Rob., quod correxit Sophian.

80. ἵζου Turn. et var. lect. ap. Steph.

81. Comma post κἀκεῖ ponunt Herm. Schütz.

85. μὴ δικεῖν cod. Rob. μὴδικεῖν Ald. Turn.

86. ἐπίστα vulg. ἐπίστῃ Heath. ἐπίστᾳ Glasg. Schwenk. recte, vid. Schæfer. ad Soph. Philoct. 798.—μὴ μελεῖν Ald. Robort. μὴμελεῖν Turn.

87. ποιεῖν quod Wakef. et Buttler. pro imperativo positum putant, recte Schütz. docet a φερέγγυον pendere, hac constructione: σθένος δὲ τὸ σὸν φερέγγυόν ἐστιν εὖ ποιεῖν.

88. σὲ vulgat. σε Ald. Rob. Herm. recte.

90. κάρτα Ald.

92. ἱκνόμων Guelph. ἱκνίμων ex conj. Heathii Hermann. Schütz. probante Schwenkio, qui omnes σέβας de Mercurii munere explicant; sed et ipsa vocabuli vis et nexus cum præcedentibus docent, σέβας de jure supplicum intelligendum esse, quod a Jove ipso colatur. Sic Schol. et Buttler. locum recte explicant, et hac ratione vocabula ἐκ νόμων recte se habent. Sensus est: *Jupiter quoque supplices reveretur, quæ reverentia ab eo ita profiscitur, ut hominibus fausta itineris auspicia præbeat.* Dativus εὐπόμπῳ τύχῃ ita ad finem indicandum adhibitus est, ut Choeph. 15. πρεσβεύεις μειλίγμασιν, ubi vid. quæ monita sunt. Εὔπομπος τύχη autem circumscriptio est, cui sæpe τύχη inservit, ut Agam. 1247. θανασίμους τύχας. 1401. φονολιβεῖ τύχᾳ. Eur. Hippol. 840. θανάσιμος τύχα. Helen. 351. χθόνιον τύχαν. Iph. Aul. 511. ἀναγκαίας τύχας Rhes. 273. πρεσβυλείους τύχας. Iphig. T. 751. ξενοφόνους τύχας.

Digitized by Google

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ.

εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ παθεῦδουσῶν τί δεῖ;
95 ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη
ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον,
ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,
αἰσχρῶς δ' ἁλῶμαι. προὐννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι
ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο·
100 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν.
εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.
105 ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.

94. τί δεῖ corruptum putat Elmsl. ad Eur. Med. 552., sed causam neque ipse addit neque ego video. Ceterum τί δεῖ sine interrogationis signo habent Turn. Vict. τί δεῖ Rob.

95. ὑφ' ὑμῶν Glasg. 2. errore typ., ut videtur.

96. ὧν μὲν conj. Tyrwhitt. Wakef. Herm. sine causa, nec sensu satis bono.

98. ἅλωμαι Ald.—προὐνίπω Herm.

100. οὕτω Ald.

101. ὑπὲρ μοῦ Ald.—De μου post præpositionem posito vid. Elmsl. in Museo crit. Cantabr. vi. p. 275.

102. χειρῶν Guelph. Ald.

103. ἔρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας σέθεν vulg. καρδίαν σέθεν Guelph. Rob. Quæ vera sit lectio, eo difficilius est dijudicare, quod omnino hujus et duorum, qui sequuntur, versuum sensus nexusque perobscurus est. καρδίας ἔθεν conjecit Canter., quod receperunt Herm. et Schütz., qui simul ἐρᾶτε legunt; sed ut ἐρᾶτε bene correctum esse et ἔθεν recte pro ἐμέθεν poni posse largiar, quid v. 105. significet, et, si vertatur: *die hominibus non licet futura prævidere*, quid hoc ad Eumenidas pertineat, non video. καρδίᾳ volunt Pearson. Bentl. Abresch. Buttler., qui vertit: *respice autem corde tuo hæc mea vulnera, animus enim dormientium aciem habet acutiorem, interdiu autem fatum humanum provideri nequit*, sed de rebus futuris prævidendis omnino hic sermo esse non potest. In Glasg. 2. legitur ἔρα δὲ πληγὰς τάσδε, καρδίαν, σέθεν, quo sequentium obscuritas non tollitur. Mihi quidem, nisi aut aliunde immigrarunt hi versus, aut excidit aliquid ante eos, hac una ratione sensus aliquis extricari posse videtur, ut legatur: ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδίαν σέθεν, quod habent Pauw. Heath. Wakef. Both., sed male explicarunt. Clytæmnestra enim, ne ridiculum videatur, se cum dormientibus loqui, dicit: *videt enim, quamquam dormis, animus tuus hæc mea vulnera, tibi enim dormienti mens aciem habet acutiorem; interdiu autem ut acute cernant hominibus datum est.* Hoc enim sensu v. 105. μοῖρα πρόσκοπος legendum foret ex optimorum librorum auctoritate; ἡμέρα opponitur somno, μοῖρα autem ita circumscriptioni inservit, ut v. 93. τύχη et v. 456. μοῖρα εὐστίμαστος. Ex hac explicatione sola est difficultas in singulari σέθεν.

104. ὄμμασι Guelph. Ald. Rob. Turn.

105. μοῖρα πρόσκοπος Med. Ald. Glasg. 2. μοῖρα πρόσκοποι Rob.

Digitized by Google

ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε·
χοάς τ' ἀοίνους, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς
ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.
110 καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων
ὤρουσεν, ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.
ἀκούσαθ' ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς πέρι
115 ψυχῆς· φρονήσατ', ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.
ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω.

106. ἐλίξατε Guelph.—Post hoc vocabulum vulgo commate, apud Hermann. omnino non distinctum est, sed χοὰς ἀοίνους ad ἔθυον pertinere docet interpositum τε, itaque fortius interpungendum fuit.

107. νηφάλια Guelph. Aldin. De tribracho in sede quarta v. Seidler. ad Eur. Iph. T. 1353. Elmsl. ad Med. 492.

108. νυκτὶ σεμνὰ Guelph. Ald. Rob. Glasg. male.

109. εὔθυον Ald. Post ἔθυον comma habent Wakef. Glasg. male. — ὥραν Guelph. De accusativo vid. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722.

111. ἐξαλίξας cod. Rob.—νεβρῶ Guelph. Ald. Turn.—δίκην Ald.

112. ἀρκυστάτων Turn. Vict. et recentiores omnes, sed ἀρκισμάτων Ald. ἀρκυσμάτων Reg. L. Guelph. Rob. var. lect. ap. Steph., unde recipere non dubitavi. Facile notius illud vocabulum in locum ignoti sufficere potuerunt librarii.

113. ὤρουσεν Aldin. ὄουρσεν ex errore typ. Turn.—ἐκκατιλλώψας Ald. Rob. Farn. cum glossa χλιβάσας (χλευάσας.)

114. ἀκούσαθ' ὧν ἔλεξα. τῆς ἢ μὴ πέρι ψυχῆς φρονήσατ' ex conj. dedit Schütz., et post eum Hermann. Both., quod positum sit pro μὴ περιφρονήσατε vid. Herm. præf. ad Eurip. Hecub. p. xli. Sed μή cum imperativo aoristi certe non obtrudere debebant Æschylo, præsertim quum vulgat. bonum sensum præbeat. Mutandi causam hanc affert Schütz., quod Stanl. verterit: *audistis, quæ dixi de anima mea*, quum nihil de anima dixerit Clytæmnestra. Sed melius locum vertere potius, quam corrigere debebat. Nam ut κινδυνεύειν περὶ τῆς ψυχῆς est *capitis*, i. e. *summum periculum subire*, ita εἶναι περὶ τῆς ψυχῆς est *pro vita, pro extrema salute loqui*. Hanc igitur dictionem, quæ proprie viventibus tantum convenit, in suum usum convertit Clytæmnestra, propter ea, quæ v. 97. et sequentia dixerat. Sensus igitur est: *audite, nam pro salute mea locuta sum.* ἀκούσαθ'. ὧν ἔλεξα, μήτ' ἄσης περὶ ψυχῆς φρονήσας' Burgess.

115. κατὰχθονὸς Ald.

117. ἀνὴρ vulg. ἀνὴρ Schütz. Herm. ἀνὴρ Glasg. Schwenk. Articulus hic necessarius videtur.

Digitized by Google

φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προςίκτορες.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄγαν ὑπνώσσεις, κοὐ κατοικτίζεις πάθος·
φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆςδε μητρὸς οἴχεται.

ΧΟΡΟΣ.

(Ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὤζεις; ὑπνώσσεις; οὐκ ἀναστήσῃ τάχος;
τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;

ΧΟΡΟΣ.

(Ὠγμός.)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται
δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος.

ΧΟΡΟΣ.

(Μυγμὸς διπλοῦς, ὀξύς.)

λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.

118. φίλοι γὰρ εἰσὶν οὐκ ἐμοὶ προςίκτορες emendat Schütz., quem sequitur Hermann., sine causa. φίλοι οὓς ἀρᾶς ἐστ' οὐκ ἐμοῖς προςίκτορες. Burgess. Vulgatam sane male vertunt Pauw. Heath. et Buttler.: *Numinibus, quæ mihi amica sunt*, vel, *vobis, quibus amicis utor, nulli sunt supplices*, sed nullus eorum attendit ad locum, quo οὐκ positum est. Sensus hic videtur: *sunt enim illi* (sc. Orestes et Apollo) *supplices apud Deos, qui mihi non amici sunt* (sc. apud Minervam).—Apollinis nomen huic versui præfixum est in Rob.

119. ἄγαν γ' Farn.

120. Παρεπιγραφή, quæ hunc versum sequitur, in Guelph. Ald. Turn. est μυγμός, in Med. μυγμός, in Rob. Viet. ὠγμός.

121. κοὐ Farn.—ἀναστήσῃ libri omnes; ἀναστήσει Glasg. Schütz. Herm. Schwenk.

122. πέπρακται conj. Bentl. et Stanl. πέπαυται Wakefield. sine causa. Prom. 49. Ἄκαυτ' ἰατράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.

123. ξυνωμόται Schütz. Hermann. invitis libris omnibus.

124. ἐξηκέραναν Reg. L.

125. λαβὶ sexies scribi vult Lachm. de mensura trag. p. 22., sed causam non perspicio. Accentum libri omnes in penultima habent.

127. οὔπω τ' ἐκλιπὼν Rob.—ἄγραν

τί δρᾶς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος,
μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.
ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν·
τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.
οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ,
ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
ἰδώμεθ' εἴτι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

ΧΟΡΕΥΤΑΙ.

ἰού, ἰού, πόπαξ. ἐπάθομεν, φίλαι· στρ. α.
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ.
ἐπάθομεν πάθος δυςαχές, ὦ πόποι,

pro πόνου legi vult Schützius, jam rursus offensus vocabulo paullo post repetito.

129. ἀγνοήσῃς Reg. L.—μαλαχθεῖσ' Rob.

130. ὀνείδεσι vulg. ὀνείδεσιν Ald.—ὀνείδεσιν Guelph. Herm. Schütz. Schwenk.

131. γίγνεται Glasg. Herm. Schütz. Schwenk. contra librorum omnium auctoritatem.

132. οὐδ' sensui officere videtur, quare σὺ δ' Pears. Glasg. Hermann. οὐδ' Scaliger. τί δ' Pauw. Schütz. σοῦ δ' Wakef. αὖ δ' Both. σοῦ· δεῖμ' ἔγειραν πνεῦμ' ἐπουρίσας ἀτμοῦ Burg. sed omnis correctio incerta est. — ἐπουρήσασα Turn.

133. ἀτμὸν Herm. Schütz. sine causa, ejus enim epexegesis est νηδύος πυρὶ, quod interpunctione indicavi.—κατισχαίνουσα Ald. Farn.

136. κἀπολακτίσας Guelph. Ald.

137. ἰδώμεθ' Med. ἰδώμεθ' Reg. L. Ald. Rob. De plurali post singularem vid. Elmsl. ad Eur. Med. 552.

138. Hæc, quæ sequuntur, non ab universo choro cantata esse, sed ab singulis personis στερεόδην prorumpentibus, et Schol. docet et sensus. Nam quum coryphæus v. 135. sqq. locutus esset, secunda Chori persona v. 138. profert, tertia v. 139., quarta v. 140. 141., quinta v. 142. et sic porro. In his enim versibus nexus satis aperte ostendit, a quo versu nova persona loqui incipiat; in reliquis hoc magis incertum est, omninoque mirum, in antistropha non iisdem locis novas personas poni posse videri, in qua re accuratam responsionem exspectaveris. Hermannus, qui primus singulas Chori presonas hic loqui animadvertit in Dissert. prima de Choro Eumenidum pag. xiv., quindecim commata esse dicit, totidem personis tribuenda, sed unde quodque incipiat, non adjecit. Lachmann. autem de chor. syst. p. 136. κατὰ ζυγὰ processisse censet, ut quinquies ternæ intraverint, sed in ipso carmine singula ζυγὰ non facile ostendi posse, ipse fatetur.

140. δυςαχθὲς, ὦ πόπου vulg. contra metrum, quare ὦ ejecit Herm. probante Schwenkio, sed quum Rob. δυςαχὲς habeat, id non dubitavi cum Glasg. 2. et Both. recipere; suadente etiam versu, qui sic accuratius antistrophico respondet.

Digitized by Google

ἄφερτον κακόν.
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.
ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.
ἰώ, παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλῃ. ἀντ. ά.
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω,
τὸν ἱκέταν σέβων ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν.
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;
ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν, στρ. β'.
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρῳ
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. πάρεστι μαστίκτορος,
δαΐου δαμίου,
βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.
τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ ἀντ. β'.
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον·
φονολιβῆ θρόνον
περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν
προςδρακεῖν, αἱμάτων

142. ἀρύων Turn. ex errore typ.
143. κρατηθεῖσα Guelph. Ald. Rob. —ἅταν Ald.
144. Syllaba brevis in fine dochmii prioris exclamatione excusatur, vid. Seidler. epist. crit. ad Lobeck. p. 435. et de verss. dochm. p. 85.—πέλει Schütz. Herm. Schwenk. contra librorum omnium auctoritatem.
145. δραίας Rob.—καθιστάσω Reg. L.
147. τοκεῦσι Turn. Vict., sed τοκεῦσιν, quod metrum requirit, rell. omnes.
150. μολὼν Ald.
152. Hic versus deest in Reg. L. —μεσολαβεῖ Ald.—Vulgo post κέντρῳ et deinde v. 154. post δαμίου plenius distinguitur, quo nexus sententiarum turbatur. Recte interpunxerunt Herm. Schwenk.
153. πάριστιν Vict. Canter. Stank. male. πάρεστι rell.
154. δαΐου Reg. L.—θυμικοῦ pro δαμίου suspicatur Schütz. inepte.
155. Deest hic versus in Reg. L.—τὸ omittit Rob., in τι mutant Wakef. Schütz. Herm., sed mutandi nullam video causam; immo sententiæ vis ita infringitur.
157. Deest hic versus in Reg. L.—In fine versus punctum, quod vulgo abest, recte ponunt Pauw. Heath. et recentiores.
158. φονολιβῆ vulgo., quod metro postulante correxerunt Arnald. Pauw. Heath. et recentiores.
160. Deest hic versus in Reg. L.—πρὸς δρακεῖν Ald.

Digitized by Google

βλοσυρὸν αἰρούμενον ἄγος ἔχειν.
ἐφεστίῳ δὲ, μάντις ὢν, μιάσματι στρ. γ'.
μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος, 165
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
165 παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.
κἀμοί τε λυπρὸς, καὶ τὸν οὐκ ἐπλύσεται, ἀντ. γ'.
ὑπό τε γᾶν φυγὼν, οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται. 170
ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ
μιάστορ' ἐπείνου πάσεται.

161. αἰρούμενον vulg. αἰρούμιον Ald. invito metro. αἰρούμενον Farn. ὀρούμενον conjec. Canter. ῥιούμενον Pauw. ἀνίερον Burgess. Facillima emendatio foret αἰρόμενον, sed paracataloge, quatuor brevibus syllabis constans, ut v. 153. 159. (conf. Seidler. de versa. dochm. p. 154 a. Herm. El. metr. p. 280.) hoc non sinit. Recte igitur ἀρόμενον Heath. Abresch. Herm. Schütz. Schwenk. De frequente verborum αἴρεῖσθαι et αἴρεσθαι confusione v. Elmsl. ad Eur. Heracl. 505. ad Med. 825. Constructionem recte explicat Schütz., nisi quod infinitivum ἔχειν cum προσδοκεῖν jungit, qui ab ἀρόμενον pendet. Sensus est: *conspicere licet umbilicum terræ mutatum in sedem undique sanguine stillantem, postquam terribile piaculum recepit.*

162. μάντι, σῷ libri omnes, ex frequentissima litterarum ι et ν confusione; recte igitur Schützii emendationem μάντις ὢν receperunt Glasgov. Hermann. Schwenk. μαντικὸν Heath. μάντις ὦ Wakef. μάντις ὡς Both. perperam.

163. μυχὸν Aldin. σὸν εἶπον Farn.— ἔχρανά σ' Guelph. Ald. ἐχρανάσ' Rob. ἐχθρόνα σ' Farn. ἔχρανάς σ' Vict. ἔχρανας Turn. ἐχράνατ' Herm. Schütz., sed Turnebianam lectionem, cui et reliqui libri favent, recte recepit Glasg. Apollinem ipsum alloquitur.

164. παρανόμων θεῶν βρότεα Farn. Turn. Vict. Cant. Stanl. Herm., sed παρανόμων θεῶν βρότεα Med. Guelph. Ald. παρὰ νόμον θεῶν βρότεα Rob., quod recte prætulerunt Abresch. Glasg. Schütz. Eandem varietatem habes Suppl. 863., ubi jam non dubito, quin βρότειος ἄρος ἄτα legendum sit.

166. κἀμοί γε Pears. Casaub. Schütz. sine causa, τε enim cum præcedente καί, quod antistrophæ sententiam cum stropha nectit, nihil commune habet, sed ad sequens καὶ refertur; τε autem, sequente καὶ οὐ exemplis illustrat Dœderl. spec. Soph. p. 49. sq.—πικρὸς Reg. L. —αὐκλύσεται Ald. In tertia persona non est offendendum, quamquam in stropha secundam habuimus, nam non eadem Furia antistropham cantat, quæ stropham.

167. φύγων vulgat. φυγὼν Glasgov. et recentiores omnes recte.

168. δ' ὢν vulg. invito metro, quare δ' omiserunt Wakef. Glasg. 1., sed ὢν, δ' recte Hermann. Schütz., Glasg. 2. Both. Schwenk. Sæpe librarios δὲ, quum tertio loco positum invenirent, transposuisse jam sæpius monitum est.

169. μιάστορ' in ἀλάστορ' mutari voluit Stanl., sed eodem sensu legitur loco simili, Eur. Med. 1338. οὐδ' εἰσὶν, εἴμοι, σῷ κάρᾳ μιάστορες, ubi v. Elmsl. —ἐπείνου sensu caret, metroque adversatur, quare, ut reliquorum ineptias mittam, ἐν καινῷ dedit Both., ἔστιν οὗ Hermann. et ex eo Schütz., quod nullo pacto probari potest, μιάστορ', ἐπεῖ νύφ γ' ἔσεται Burgess., qui in strophico παλαιογενεῖς dedit. Facillimum videtur ἐν καινῷ, quod cum ἕτερον jungendum foret, idque pæne in textum recepissem—πάσεται vulg. πάσεται Med. Guelph. Rob. Glasg. et recentiores.

Digitized by Google

ΑΠΟΛΛΩΝ.

170 ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν· 175
μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν,
χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον,
ἀνῆς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρὸν,
175 ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.
οὗτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει· 180
ἀλλ' οὐ καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι
δίκαι, σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ
παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις, ἠδ' ἀκρωνία,
180 λευσμόν τε καὶ μύζουσιν οἰκτισμὸν πολὺν,
ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. ἆρ' ἀκούετε, 185
οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς

170. πτηνῶν Ald.
174. μέλαν Rob.
176. δόμοις τι Marg. Ask. Wakef.—χρίμπτεται Guelph. Ald.
177. οὐκ ἀρανῆστηρες Ald. καρανηστῆρες Guelph. Rob. καρανηστῆρες Turn. Vict. et recentiores omnes. Sed recte Schwenk. monuit antiquorum librorum auctoritati aliquid tribuendum esse, præsertim quum καρανίζω nusquam occurrat. Formatum illud est ut τυχηστής, ὀμηστής, alia.
178. sq. δίκας Ald.—σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ vulgo vertunt: *violenta abortus procuratio*; sed sic παίδων abundat (quare *cædes parentum per liberos* intelligi putat Dœderl. spec. Soph. p. 16. male.) et κακοῦ τι χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία sensu caret; nam quod Pauw. et Heath. hæc vertunt: *mali exuberantia et cumulus*, fulti Hesychio s. v. ἀκρωνία (quocum facere videtur Schol., cujus verba κακῶν ἔθρεισιν. Ἡρωδιανὸς δὲ τὸ σύστημα καὶ ἔθρεισμα non ad λευσμὸν, ubi vulgo leguntur, sed ad ἀκρωνία pertinere perspicuum est) id sensui hujus loci minime aptum est. Quapropter κακή τι χλοῦνις emendarunt Stanl. et Hermann. *mala castratio*; sed violenta hæc est mutatio, et κακή τι χλοῦνις abundat, si præcessit σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων, quod de eadem re accipiendum foret. Denique κακοῦ τι χλοῦνις legitur tantum in Turn. Vict. κακοῦ τι λλοῦνις habet Ald. κακοῦται χλοῦνις Med. Reg. L. Guelph. Rob., qua lectione magnopere commendatur facilis emendatio Erfurdtii ad Soph. Trach. 145., a Schützio recepta: σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ παίδων κακοῦται χλοῦνις, ubi *viridis puerorum ætas seminis corruptione lædितur*. Sed ita χλοῦνις sensu accipitur, qui nulla nititur auctoritate, et præterea male se habet verbum κακοῦται, interpositum inter substantiva, ad quæ ἐστὶν subintelligendum est. Sed horum ordinem turbare mox etiam videtur accusativus λευσμὸν, qui desiderare aliquid videtur, unde pendeat, quemque parum probabili conjectura in λευσμὸς mutarunt Casaub. Pauw. Herm. Schütz. Omnino quoquo te vertas, difficultates exoriuntur, quibus ita circumvallaris, ut in loco aperte corrupto nihil mutare audeas. Ausus tamen est Burgess.: παιδῶν τι χλοῦνις, καὶ κακῶν ἀκρωνία, λευσμός τε, χ' οὗ μύζουσιν κ. τ. λ.
181. ὑπὸ ῥάχιν Marg. Ask. Pauw. ὑπερράχιν Guelph. Turn.
182. ἐσ' pro ἐστ' Aldin. ut sæpe.—ἀποπτύστοι Ald.

Digitized by Google

στέργηθρ' ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος
μορφῆς. λέοντος ἄντρον αἱματορρόφου
185 οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις
ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος. 190
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.
ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει.
190 αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ,
ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας, ὡς παναίτιος. 195

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πῶς δή; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. τί μήν;

ΧΟΡΟΣ.

195 κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους. 200

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

183. στέργηθ' Ald.—Post. ἴχουσαι vulgo punctum ponitur, cujus loco interrogationis notam auctore Pauwio recte habent Herm. Schütz. Both. Schwenk.

184. αἱματορόφου Rob.

186. πλησίοις Guelph. Aldin. πλουσίοισι Pauw. Wakef. Both., sine causa. —μῦσος Ald. μῶσος Rob. Stanl. μύσος Turn. Vict. et recentiores.

188. ἰμφιλὴς Reg. L.

190. πίλαι Glasgov. Schütz. Hermann., sed πίλῃ libri omnes præter Rob.

191. εἰς ex Canteri emendatione Pauw. Heath. Wakefield. Schütz. Herm. Both., sed εἰς τὸ πᾶν Æschylo frequens est.

192. πῶς δῆτα τοῦτο Farn. Rob.—λόγου Herm. Schütz. Both. sine causa.

194. τίμην vulg. invito metro et sensu. τί μή; ex conj. Canteri Heath. Glasg. 1., sed melius etiam τί μήν; Abresch. Schütz. Herm. Glasg. 2.

195. δ' ἔκτωρ Guelph. Ald. δ' ἔκτωρ Farn. Rob.

197. Interrogationis notam, auctore Vict., omittunt recentiores omnes, sed quum necessaria videatur, ex Ald. Rob. Turn. revocavi.

Digitized by Google

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐ γὰρ δόμοισι τοῖςδε πρόςφορον μολεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προςτεταγμένον.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

200 τίς ἥδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 205

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τί γάρ; γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω

205 ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.

198. τάςδε proponit Pors. Advers. p. 140. ed. Lips., quo sensus pervertitur.

203. Huic versui in quibusdam exemplaribus Chori personam non præfigi, idque sibi placere testatur Steph., hinc Cant. Stanl. Heath. Wakefield. Hermann. Schütz. hunc versum Apollini continuant, ut interrogationis signo post φόνος posito sensus sit: *quid enim? nonne par sit, mulierem quæ maritum occiderit itidem a propinquo mutua cæde perire?* Sed non ex Apollinis persona est, ut Clytæmnestræ cædes ab eo ὅμαιμος αὐθέντης vocetur, quæ vocabula gravem accusationem continent. Præterea hic versus Choro tribuitur in libris antiquis omnibus. Hos sequuntur quidem Pauw. Abresch. Glasg. Both. Schwenk., sed sensum nexumque nemo aperuit, et præcipue genitivum γυναικὸς, in quo maxime offendisse videntur, qui hunc versum Apollini tribuendum censent, omnes aut inepte explicant, aut silentio prætereunt. Ad γυναικὸς autem ex præcedente μητραλοίας, cujus loco μητρὸς φονεῖς cogitatione substituendum est, repeti debet φονία. Quum enim Chorus dixisset: *Matricidas ex ædibus expellimus*, interrogat Apollo: *nam vero etiam interfectorum mulieris, quæ suum ipsa maritum obtruncavit?* cui respondet Chorus: *neque ejus cædes a consanguineo perpetrari debet.* Huic sensui, quæ mox dicit Apollo, apprime conveniunt.

204. Apollinis nomen non præfixum est in Ald., ita ut versus sequentes Choro continuentur.—ἦ vulg., quod in ἦ recte mutarunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk.—ἠρκέσω Reg. L. ἥρκεσ' ἄν ex Heathii conjectura Hermann. Schütz., probantibus Buttlero et Schwenkio. Sed intelligi non potest, quomodo ἥρκεσ' ἄν in ἠρκέσω potuerit corrumpi, deinde illud ἄν h. l. ferri non potest, et propter præcedens ἄτιμα, ad quod ἂν ἂν supplendum foret, et propter sequens ἀντέρρηκται; igitur ἤρκεσεν facilius feram, si melius nihil inveniri potest. Nam vulg. ἠρκέσω sane ferri non potest, medium enim ἀρκεῖσθαι usurpatur quidem, sed significat: *contentum esse*, ut Herod. ix. 33. ἵφη ἀρκεῖσθαι τούτοισι μούνοισι. Fortasse ἠρέσω vel ᾐδέσω legendum est.

Digitized by Google

Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ, 210
ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμῳ,
ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένῃ.
εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς,
τὸ μὴ γενέσθαι, μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ, 215
οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.
δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.

ΧΟΡΟΣ.

τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. 220

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σὺ δ' οὖν δίωκε, καὶ πόνον πλέον τίθου.

206. ἀτίμοσιται Ald.

207. γίγνεται Glasgov. et recentiores, γίνεται libri antiqui omnes.

208. μόρσιμοι Guelph. Aldin. μόρσιμος Rob., quod receperunt Herm. Schütz. Both. Glasgov. 2., sed vulgata, quæ non facile a librariis proficisci potuit, non videtur sollicitanda.

209. ὅρκου τι Turn. Vict., quod receperunt Herm. Schütz. Both., qui propterea ex Heathii emendatione dederunt μείζον, locumque sic explicant; *tori enim consortium marito et uxori sacrum est, et ipso jurejurando sanctius colendum.* Sed ὅρκους τι Reg. Ald. ὅρκου τι Guelph. ὅρκοις τι cod. Rob., qui ex conj. dedit ὅρκος τις. In his meliorum librorum lectionibus aperte latet ὅρκου 'στὶ, quod dedit Glasg., et sic μείζων quoque servari potest: *torus enim, a fato viro et mulieri prostitutus, jurejurando sanctior est, si juste colitur.*—φρουρουμένη Ald.

210. ἢ vulg. sine sensu. εἰ ex Canteri emendatione Hermann. Schütz. Both. —χαλᾷς Guelph. Ald. Turn.

211. τὸ μὴ γενέσθαι, quod in libris omnibus legitur, sensu caret; nam pro παραγενέσθαι positum esse cum Schwenkio quis credat? quare τὸ μὴ 'νίχεσθαι Pauw. Heath. τὸ μὴ 'γγενέσθαι vel τὸ μὴ μίλεσθαι Wakef. τὸ μὴ πίνεσθαι Herm. Schütz. Both., quod vertunt; *ita ut nullum laborem suscipias*, sed hoc πίνεσθαι nunquam significat. Fortasse legendum est τὸ μή γ' ἰνίσθαι ab ἰνίημι, vel τὸ μή γ' ἰνῆσθαι, utrumque *persequendi* notione.

212. γ' ἰνδίκως Med. Guelph. Aldin. —ἄνδρας κατεῖν cod. Rob.

213. τὰ μὲν γὰρ οὕτοι Farn.—κάρτας Guelph. κάρτασ Ald.

215. δ' ἐπ' ἄλλας Guelph. Ald. Turn. cod. Rob. cod. Victorii. ἢ Παλλὰς Rob. ex conj. Sophiani, Vict. ex cod. Stephani.—ἐπεπτύσεις Turn.

216. οὕτω Aldin.—λίπω Glasg. Hermann. Schütz. Both. Schwenk., sed præsens tenendum est, ut Soph. Œd. Col. 1020. οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς, sic ibi codd. plerique et Ald., ἐπεύξονται Brunck. ἐπεύξωνται Reisig. et hic quidem ex codd. duobus. Plat. Rep. i. 176. ἀλλ' οὐ μὴ οἷός τ' ᾖς. Xen. Hier. xi. 15. οὐ μή σοι δύνανται ἀντέχειν οἱ πολέμιοι.

217. πόνου πλέον Heath. πόνων πλέον Wakef. πόνω πλέω Pauw. Hermann. Schütz. Both. probante Schwenkio, sed aliud quid mihi in πλέον latere videtur. Nam in his, ut vulgo leguntur, nihil est calumniæ, quo lacessantur Furiæ ad ea

ΧΟΡΟΣ.

τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥςτ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

220 μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον, δίκας 225
μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐγὼ δ' ἀρήξω, τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει
225 τοῦ προςτροπαίου μῆνις, εἰ προδῶ σφ' ἑκών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύσμασιν 230
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα,
οὐ προςτρόπαιον, οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προςτετριμμένον τε πρὸς

dicenda, quæ versu sequente continentur; in πόνος enim non video quid calumniosi quærat Schütz. πόνον γέλων τίθου Burgess., quod non displicet.

218. ξύντεμνε Glasg. et recentiores omnes. σύντεμνε libri antiqui omnes.

220. παρ' Ald. παρὰ Glasg.—λίγει Glasg. et recentiores contra librorum omnium auctoritatem.—μέγας γὰρ ὢν παῖς παρὰ θρόνοις Διὸς λίγει Burg.

221. ἄγειν Reg. L. Guelph. Ald.—δίκη Farn. Vulgo post δίκας comma ponitur, sed quid sit ἄγει δίκας, nemo dixit; recte igitur vidit Elmsl. ad Eurip. Heracl. 852., ante δίκας interpungendum esse. Duplicis accusativi in hac dictione exempla habet Eur. Bacch. 346. τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον δίκην μέτειμι. ibid. 516. τῶνδ' ἄπειν' ὑβρισμάτων μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ εἶναι λίγεις.

222. κακκυνηγέτις Med. κάκκυνηγέτης Guelph. Ald. Rob. καὶ κυνηγέτης Reg. L. καὶ κυνηγέτις Turn. Vict. Glasg. φῶτα γ' ὡς κυνηγέτης Farn. καὶ κυνηγετῶ emend. Stanl. κακὴ κυνηγέτις Herm. κὴρ κυνηγέτις Schütz. κακακυνηγέτις Bothius, sed non dubitavi codicis Med. lectionem, ad quam reliqui quoque libri ducunt, recipere, pro κατακυνηγέτης. Burgess. dedit: μέτειμ', ἐπ' ἰς φῶτα κύν' ἄγει κυνηγέτις.

223. δ' ἄρ' ἥξω Farn.

224. θεοῖσι Med. Guelph. Ald.

225. ἤν pro εἰ Glasg. Schütz. Hermann. Burgess., sed Æschylus εἰ sæpius cum conjunctivo jungit, ut et Soph. Ant. 706. Œd. R. 199. 235. Aj. 491. Œd. Col. 1438. vid. Ind. s. v.

227. δούχου Ald.

229. Præpositio πρὸς in fine versus posita recte offensioni fuit viris doctis, et frustra eam tueri conatur Schwenkius ejusmodi versibus, quos articulus claudit, quorumque longe alia est ratio; πάρος pro τι πρὸς emendarunt Herm., quem sequitur Schütz., et Reisig. conj. in Aristoph. i. p. 71. Sed πρὸς h. l. adverbium est: *insuper*, *præterea*, quod viderunt Wakef. et Lachm. de chor. syst. p. 21., ut Eur. Orest. 621. Μενέλαε, σοὶ δὲ τάδε λίγω, δράσω τι πρός.

Digitized by Google

230 ἄλλοισιν οἴκοις, καὶ πορεύμασι βροτῶν.
ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν, 235
σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους,
πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σὸν, θεά.
αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.

ΧΟΡΑΓΟΣ.

235 εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.
ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς. 240
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν,
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ
240 σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν 245
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

ΧΟΡΕΥΤΑΙ.

245 ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ.

230. πορεύμασιν Glasg. Hermann. Schütz. Schwenk. invitis libris.

235. ἴστι pro ἐστὶ Ald.

236. ἀφθίκτου Rob.

237. νεκρὸν Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. var. lect. ap. Steph. ut v. 111.

239. ἀνδροκμῆσι Ald. ἀρδροκμῆσι Rob.

240. πᾶν Rob.

241. ἀπίτροις Rob.

243. ἰστὶ pro ἐστὶ Ald.—καταπτακὼς Turn. Vict. hinc καστιπτακὼς Abresch. Pauw. Heath. Wakef. Schütz., sed καταπτακὼν Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob., quod recte receperunt Glasg. Herm. Schwenk.

244. ἰσ μὴ Ald. ὀμὴ suspicatur Schwenk. sine causa.

245. Carmen, quod sequitur, vulgo ita constituitur, ut v. 245—247. prooodum, v. 248 — 250. stropham, v. 251 — 253. antistropham, reliqua epodum efficiant. (Epodum quoque in stropham et antistropham divisit Burgess.) Sed istam sex versuum responsionem fortuitam esse, mihi persuasum est; carmen enim non ab integro Choro cani, sed inter choreutas distribuendum esse, στροφάδην ut supra prodeuntes, viderunt Herm. dissert. i. de Eumen. p. xv. et Lachm. de chor. syst. p. 90. sq. Hic tamen, ulterius progressus, singulis choreutis singulos versus tribuit, quo factum est, ut non solum nonnulla paullo audacius mutanda essent, sed plerumque etiam altera persona sententiam ab altera incœptam absolveret, quod fieri posse nemo credet. Totam ejus rationem in Addendis exhibebo. Mihi quidem singulis personis singula commata tribuenda videntur, nomina autem quia locus eorum incertus est, adponere non sum ausus. Huic quidem primo versui Schol. adscripsit: τὸ αὐτὸ πρόσωπόν ἐστι, quæ verba mutila videntur, sensu enim carent. Nam quod Hermann. l. l. Scholiastam dicere putat: *hæc eadem persona est, quæ ver-*

Digitized by Google

λεύσσετον πάντα μὴ λάθῃ φύγδα βὰς 250
ὁ ματροφόνος ἀτίτας.
ὅδ' αὖτέ γ' οὖν ἀλπὰν ἔχων, περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου,
250 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. 255
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ,
δυςαγκόμιστον, παπαῖ·
τὸ διερὸν πέδῳ χυμένον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
255 ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ 260
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυςπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξουαι κάτω.

sum præcedentem dixit, id ipse conjectura assecutus est, Scholiastæ autem verbis non inest. Mihi quidem hunc versum ea Furia proferre videtur, quæ post Choragum prima procedit.—ἐία ἔρα Ald. Turn.

246. λεῦσσει τὸν Guelph. Turn., quod probat Herm. l. l. p. vi. et recepit Schwenk., sed non intelligo. λεύσσειν πάντα Wakefield. Hermann. λεῦσσε τὸν πάντᾶ Reisig. ad Soph. Œd. Col. p. xxxiv. λεύσσειν πάντᾳ Elmsl. ad Soph. Œd. Col. 121. Vulgatam ita defendi posse putat Seidler. de verss. dochm. p. 43., ut duabus Furiis vigilandi negotium traditum putetur, Buttmann. Gramm. maj. p. 348. ita, ut hic sit pluralis, qui antiquitus eandem cum duali formam habuerit. Mihi quidem dualis recte positus videtur, quia Furia ea, quæ hunc versum profert, alloquitur duas, quæ ante ipsam prodierant. Nam quemadmodum versu præcedente ea, quæ post Choragum prima processerat, singulari ἔρα utitur, Choragum solum alloquens, ita hæc, quum duas Furias conspiciat, duali eas alloquitur.—φυγάδα Ald. Turn.

247. ὁ ματροφόνος vulg., sed articulum recte omittunt versus causa Hermann. Both. Lachm. Schwenk.

248. γ' οὖν Vict., quod ut sensum haberet, post οὖν comma posuerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk., sed γ' οὖν habet Med. Reg. L. Guelph. Ald. Turn. γοῦν Rob., cui consensui resisti non potest; at neque γοῦν cum Glasg. 2., neque φυγόδικος cum H. Voss. scribi debet. Sensus est: *hic igitur, præsidium iterum nactus, quum Deæ immortalis simulacrum amplexus sit, ita cædis suæ judicium subire vult.* Productione syllabæ brevis ante βρέτει offensus Erfurdt. ad Soph. Aj. p. 627. versum corruptum esse, et verba περὶ βρέτει πλεχθεὶς dochmium efficere judicat. Sed in trimetro, carmini lyrico inserto, hæc productio minus etiam, quam in alio, suspecta esse potest.—περιβλίπτει pro περὶ βρέτει Farn.

253. τόδ' ἱερὸν Guelph. Ald. τὸ δὲ ἱερὸν Rob. τὸ δ' ἱερὸν Turn. Farn.—τίδον Reg. L.—κεχυμένον vulg. κεχυμένον Ald. ut sæpe, sed χυμένον metro postulante recte Herm. Glasgov. 2. Lachm. cf. Elmsl. ad Eur. Heraclid. 76.

256. Scribi malim φεροίμαν βοσκὰν, ut dochmius efficeretur.—πώματος Vict. Canter. Stanl. Herm. Schütz., sed πώματος, quod in reliquis omnibus est libris antiquis, recte revocarunt Glasg. Both. Schwenk. metro favente.

257. ζῶντας ἰχνάνας' ἀπάξομαι Rob. e conj., in cod. enim invenit ζῶντας ἰσχνάσας' αἰστάζομαι. In Ald. legitur ἀπάζομαι.—καὶ κάτω Rob.

Digitized by Google

ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνας δύας.
ὄψει δὲ πεῖ τις ἄλλον ἥλιτεν βροτῶν, 265
ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν,
ἢ τοκέας φίλους,
ἔχοντ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Αἴδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν,
ἔνερθε χθονὸς, 270
δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ, διδαχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμοὺς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη,
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου· 275
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερὸς,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ
Φοίβου, καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος, 280

258. ἰν' ἀντιποίνους Abresch. Heath. ἀντίποιν' ὡς Schütz. Herm. Burgess. propter conjunctivum τίνῃς, qui vulgo sequitur, sed incertus est ille conjunctivus, nam τίνεις habent Reg. L. Guelph. Ald. τίνῃς Med. Rob. τίνεις Turn. τίνῃς sola ed. Vict., incertum etiam, an hic versus cum præcedente jungendus, an alii personæ tribuendus sit. Nam si hoc verum est, ἀντιποίνους τινεῖς legi poterit, sin minus, Schützii emendatio verior videbitur.—ματροφόνους ex emend. Casauboni Schütz. male; accusativus necessarius est. Ceterum ἀντιφόνους τίνεις, ματροφόνας, δύας legit Both. ἀντιπόνους τίνῃς, ματροφόνος, δύας suspicatur Lachm. ἀντιποίνους τίνεις ματροφόνους δύας Blomf. glossar. ad Pers. 482. Indicativum τίνεις et ego recepi, plurimorum librorum auctoritatem secutus, in μητροφόνας δύας autem nihil prorsus mutandum est.

259. δ' ἰεῖ vulg., quod recte in δὴ κεῖ mutavit Schütz., quem sequuntur Glasg. Herm. Both. Lachm. Schwenk. —ἄλλος ex emendatione Heathii Schütz. Herm. Both. Glasg. 2. Lachm., sed ἄλλον recte revocavit aptisque exemplis defendit Schwenk.—βροτὸν Turn.

260. τί τ' ἀσεβῶν Ald. Turn. Post hæc verba excidisse aliquid videtur, quod dochmiacum expleret.

261. τοκῆας Herm. Schütz. Both. Schwenk. male, vulgatum ἢ τοκέας φίλους bonum dochmium præbet.

262. ἔχοντ' Guelph. Ald. Rob. Turn.

263. ἅδης Ald.

264. ἔνερθεν Herm. Schütz. Both. sine causa.

265. ἐπωπῇ Farn.—τῇ φρενὶ Rob. Farn.

269. φρενοῖν Aldin. φρενοῖν Turn.

271. ἐπαλλαντον Ald.

272. τοταίνιον Ald. et Guelph. e rasura.

Digitized by Google

275 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ·
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς 285
280 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών,
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα, 290
285 φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα,
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνήρ, ἐπισκοπεῖ·
ἔλθοι,—κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεὸς,—
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος 295
290 ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μή οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους,
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος; 300
295 καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς·

275. ὅστις Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg. 1., sed ὅς τοῖς Ald. ὅσοις Med. Reg. L. Guelph. Rob., quod sensus necessario requirit, et sic Herm. Schütz. Glasg. 2. Both. Schwenk. Pors. Advers. p. 140.—ἀβλαβῆ Reg. L. Guelph.

276. καθαίρει mavult Stanl. male.

281. Post δικαίως commate distinguit Rob.

282. Λιβυστικῆς Casaub. Pearson. Pauw. Wakefield. Schütz. Hermann., sed vulgatam tuetur Tzetz. ad Lycophr. 519., qui hunc versum laudat, aptisque exemplis defendit Schwenk.

283. ἀμφιχεῦμα Ald.

288. Optativum γένοιτο explicat Herm. ad Soph. Aj. 1200.

290. ἐοῦς τι pro ὅστις Ald.

291. μαθὼν θ' Rob.

292. σκιά vulg., quod in σκιάν Heathio auctore recte mutarunt Schütz. Herm. Both. Præterea Schütz. post δαιμόνων recte interpungit, minus bene Herm. post βόσκημα.

294. καθιστρωμένος Ald. Interrogationis signum hic recte posuit Herm.

295. Huic versui Apollinis personam præfigunt Turn. Vict. Cant.—βωμοσφαγεὶς cod. Rob.

Digitized by Google

ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν.
ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν, 305
300 λέξαι τε λάχῃ τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα,
εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.
τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει, 310
305 ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἁλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ,
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγινόμεναι, πράκτορες αἵματος 315
310 αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.
μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ στρ. ά.

296. ἀκούσει Glasg. et recentiores contra librorum omnium auctoritatem.

299. διδόκηκε vulg. διδόκημεν Ald. Rob. διδόκηκεν Guelph. Herm. Schütz. Both. Schwenk.

300. ἀνθρόπους Rob.

301. ἐπὶ νομᾷ Ald.—ἅμα vulg. ἀμὰ ex emendatione Canteri Schütz. Hermann. Both. Schwenk., sed ἀμιτίρα potius scribendum videtur propter sequentem parœmiacum, quod per compendium facile in ἅμα transire potuit.

302. εὐθυδίκα Ald.—οἰδοίμεθ' Med. Guelph. Rob. οἱ δοίμεθ' Aldin. ἡδόμεθ' Turn. Vict. οἶδ' οἶμαι θεῖναι Farn.

303. πρὸς νέμοντας Ald. ἔχοντας var. lect. ap. Turn. προσνέμοντας Farn. προσνέμοντας corruptum esse docet metrum, quare τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας ἔχοντα γὰρ Heath. τοὺς μὲν χεῖρα νέμοντας καθαρὰν Wakef. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντ' Hermann. Schütz. Burg. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προσῴχοντ' Both., sed hæc omnia nimis violenta sunt; codices exspecto. Singularem quidem sequens διοιχνεῖ postulare videtur.

304. Propter hiatum in fine versus ἐφέρπειν voluit Wakef., οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν dedit Glasg. 2., defendit eum Herm. El. metr. p. 373., quia antistrophica restituenda sint. Sed neque id quomodo fieri possit video, neque qua alia ratione hiatus excusari possit, quare versus suspectus est, et communem cum præcedente corruptelam traxisse videtur.

305. αἰῶν' ἀδιοιχνεῖ Ald.

306. ἁλιτῶν ex emendatione Stanl. Herm. Schütz., sed formam alibi non obviam ob hanc causam nemo ex Æschylo ejicere debet, præsertim quum ἅλιτρος et ἁλιτραίνω in usu sint. Fortasse tamen ἁλιτρὸν scribendum est.—'ἀνὴρ Wakefield. Glasg. 2., quod non probo; ἀνὴρ primam producere puto, de qua re jam alibi sermo fuit.

307. φονίους Reg. L.

308. θανοῦσι vulg., sed θανοῦσιν Guelph. Ald. Rob. Glasgov. et recentiores.

309. παραγιγνόμεναι Glasg. et recentiores invitis libris omnibus.—πράκτορες Reg. L.

311. ἔτικες Ald. Turn.

Digitized by Google

νὺξ ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινᾶν,
κλῦθ'. ὁ Λατοῦς γὰρ ἵνίς μ' ἄτιμον τίθησιν, 320
τόνδ' ἀφαιρούμενος
315 πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς, 325
ὕμνος ἐξ Ἐριννύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
320 τοῦτο γὰρ λάχος διανταία ἀντ. ά. 330
μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὅφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθῃ· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. 335
325 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
τόδε μέλος, παρακοπὰ, παραφορὰ φρενοδαλὴς,
ὕμνος ἐξ Ἐριννύων, 340

312. ἀλαοῖσιν vulg., quod recte in ἀλαοῖσι mutarunt Pauw. Wakef. Glasg. Hermann. Both. Schwenk.—δεδορκόσιν vulgat. δεδορκόσιν Guelph. Ald. Rob. Glasg. et rell.—ποινᾶν Turn. Vict. Cant. Stanl. Glasg., commate post δεδορκόσιν posito. ποινὰν Ald. Rob. et recentiores, de quo sensus dubitare non sinit.

313. κλῦθ' ἰλατοῦς Ald. κλῦθι. Λατοῦς Turn. Articulum et ego abesse velim.—τίθησι vulg. τίθησιν Guelph. Aldin. Rob. Herm. Schütz.

315. πτάκα Guelph. Ald. cod. Rob. πτᾶκα var. lect. ap. Stephan.—ματρῴων vulg. ματρῷον ex conj. Arnaldi recentiores.

316. τῷ τιθυμένῳ Rob. τῷ τόνι θυμουμένῳ Farn.

317. παραφορὰ Reg. L.—Post παραφορὰ vulgo comma ponitur, quod sustulerunt Hermann. Schütz. Schwenk. —φρενοδαλὶς Turn. Vict. et recentiores omnes. φρενοδαλὴς Med. Guelph. Ald. Rob., quod cum Schwenkio recepi. φρενοδαπὴς Burgess.

318. Ἐρινύων Ald. Rob.

319. αὔων βροτοὺς Vict. Canter. Stanl. αὔων βροτοῖς Glasg. 1., sed αὐονὰ βροτοῖς Med. Reg. L. Guelph. (ubi a textu abest, sed in margine adscriptum legitur) Ald. Rob. Turn. Heath. Schütz. Herm. Glasg. 2. et rell.

320. διανταίᾳ vult Lachmann. de chor. syst. p. 61., quod metro commendatur.

321. ἐπέδως Ald.—θανάτων vulg. θνατῶν ex Canteri conj., quam metrum et sensus postulat, Glasg. et recentiores.

322. αὐτουργίαις Guelph. Ald. Rob. Vict.—ξύμπας ὦσιν Med. Ald. ξύμπασωσιν Rob.

324. ἐπίλθῃ Ald.—De enallage numeri vid. Blomfield. ad Pers. 606.

326. μίλ Vict.—παρακοπᾶ Ald.—παραφορὰ Med. Guelph. —φρενοδαλὶς Guelph. Turn. Vict. φρενοδάλης Med. φρενοδαλὴς Aldin. Rob. φρενοδαὴς Reg. L.

327. ὕμνους Reg. L. Guelph.—ἐρινύων Med. Ald. Rob.

Digitized by Google

δέπμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.
γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη· στρ. β'.
330 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶ
συνδαίτωρ μετάκοινος. 345
παλλεύκων δὲ πέπλων
ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
335 ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης,
τιθασὸς ὢν, φίλον ἕλῃ· 350
ἐπὶ τὸν, ὦ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ', ὁμοίως
μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.

328. ἀφόρμικτος Rob. — De αὐονὰ vid. ad v. 319.

329. ἰφαμῖν Ald. ἰφ' ἁμῖν Rob. Turn. Vict. ἰφ' ἁμὶν metri causa Herm. Schütz. Both. Schwenk., sed encliticam formam propter prepositionem non probo, quare cum Glasg. ἰφ' ἁμὶν dedi.

330. δ' omittunt Hermann. Schütz. male; nam τάδε λάχη ad homines persequendos pertinet, ilsque opponuntur Dii, a quibus abstinendum sit.

331. συνδάτωρ Med. Ald. Rob. συνδαίτωρ Turn. Vict. ξυνδαίτωρ Glasg. Hermann. Schütz. Both. contra libros.

332. παλλεύκων Med. Ald.—Hic et qui sequitur versus antistrophicis non respondent, sed quæ ad responsionem restituendam tentarunt viri docti, vana fuerunt. Nam ut Pauw. et Heath. mittam, Hermannus, quem sequuntur Schütz. et Schwenk., hos versus ita dedit: τῶν δὲ παλλεύκων πέπλων αἶν ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην, additis vocabulis prorsus otiosis, quæ poeta scripsisse non potest. Elmsl. ad Eur. Med. 1362. ἄμμοιρος restituendum putat, sed neque quem responsio versuum inde fructum habeat video, neque formam istam probare possum. Fortasse vitium in antistropha quærendum est, ubi plura corrupta sunt.

334. δομάτων Rob.

335. ὅτ' ἄν Rob.

336. πίθασος Ald. Vict. τίθασσος Rob. var. lect. ap. Stephan. Stanl. τίθασος Guelph. Turn. τιθασὸς Glasgov. et recentiores recte.—φίλος Rob. probante Stephano.

337. ἐπιτόνως Turn., quod receperunt Schütz. Herm. Both., vix recte, sed certi quidquam propter sequentium obscuritatem definiri non potest.

338. ὅμως ex Arnaldi conjectura Glasg. Schütz. Schwenk.—Hic et sequens versus antistrophicis non respondent, quare Hermannus dedit: κρατερὸν ὂν ὁμοίως μαυροῦμεν νέον αἷμα. Schütz.: κρατερόποδά γ' ὅμως μάρψαντομεν νέον αἷμα. Lachm. de chor. syst. p. 62.: κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν ὕφαιμα. Burgess. dedit: κρατερὸν ὄνθ' ὅμως ἁμαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου, et in antistr (hic enim solus antistrophicos quoque corruptos esse vidit) σφαλερὰ πῶλ' ὀδοῖς κρύφ' ἅταν τ' ἐπάγουσα τανυδρόμοις. Sed aliquid in his mutare, etiamsi minus violenter fieri possit quam ab illis factum est, summæ audaciæ est, quum non solum strophicos, sed antistrophicos etiam corruptos esse sensus doceat, nihil igitur certum sit, quod sequaris, nec tamen utroque loco in libris ulla inveniatur varietas.

339. ἰφ' αἵματος Reg. L.

Digitized by Google

340 σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας·
ἀντ. β'.
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν, 355
μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.
Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς
ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας
345 ἃς ἀπηξιώσατο.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα 360
ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ
καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν,
σφαλερὰ τανυδρόμοις
350 κῶλα δύςφορον ἄταν.
δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι, σεμναι, στρ. γ'.
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι 366

340. σπευδόμεναι Ald. σπεύδομαι Turn. Vict.—τάςδε Rob.—Hic quoque versus cum sequente multis difficultatibus laborat, nam σπευδόμεναι sine verbo finito pro σπευδόμεθα positum, durum est, neque reliqua non obscura sunt: nam quem Schwenkius sensum expressit: *quemque Deorum hisce curis levare immunesque reddere studentes, quum homines me invocandi potestatem habeant*, eum vix in textu invenias. Reliqui omnes mutare aliquid conati sunt. Heathius: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν Δίκα τάςδε μερίμνας θεοί γ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Wakefield.: σπευδόμεναί γ' ἀφελεῖν Δίκα τάςδε μερίμνας, θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖς λατρείαις ἐπικραίνειν. Hermannus: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας θεῶν, ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Schütz.: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν Δίκα τάςδε μερίμνας, τῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λαχαῖς ἐπικραίνειν. Bothius: σπευδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάςδε μερίμνας, θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖς ἁλιταῖς ἐπικραίνειν. Henr. Voss. pro ἐμαῖσι λιταῖς proposuit ἐμαῖς μελιταῖς. Burgess.: σπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάμὰ μέριμν' ἦν θεῶν, ἀτέλειαν ἐμαῖς τε λιταῖς ἐπικραίνειν. Certi nihil video.

342. ἐς ἄκρισιν Guelph. ἐπ' ἄκρισιν Ald. Turn. Vict. ἐς ἔγκρισιν Rob. Farn., idem et ἐς ἄγκρισιν var. lect. ap. Steph. ἐς ἄγκρισιν ex emendatione Stephani Stanl. et recentiores, quod metro certe satisfacit.

344. ἔθνος μὲν σχάσας var. lect. ap. Turn.—λέσχος Rob.

345. ἃς Ald.—ἀπεξιώσατο Rob.

346. Hic cum quatuor sequentibus versibus vulgo post v. 354. leguntur, unde eos huc transposuit Hermannus, quem recte sequuntur Glasg. et recentiores.—οὖν omittit Rob.—ἀλλομένα vulg. ἀλωμένα Rob. ἀλομένα Glasg. ἀλμένα Both., hæc omnia adversus metrum. ἀλομένα Herm. Schütz., quod et ego recepi, quamquam hæc verbi forma incerta est, et vix satis defenditur iis, quæ attulit Erfurdt. ad Soph. Œd. R. 1310. ed. min. ὀλομένα Lachm. p. 62., quod non intelligo.

347. ἄγκαθεν vulg. ἀνέκαθεν Hermann. Schütz. metri causa, recte.

349. τὰν ὑδρόμοις Aldin.—Hunc et sequentem versum non minus quam strophicos corruptos esse, sensus metrumque docet.

351. δόξαι δ' Med.—αὐ δρῶν Med. ἀνδρῶ Ald.

352. τ' ἀπόμεναι Guelph. Ald.

Digitized by Google

ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν,
ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.
355 πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. ἀντ. γ'.
τοῖον ἐπὶ νέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, 370
καὶ δνοφερόν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος
αὐδᾶται πολύστονος φάτις.
μένει γὰρ εὐμήχανοι στρ. δ'.
360 δὲ καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονες σεμναὶ, 375
καὶ δυςπαρήγοροι βροτοῖς,
ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι
λάχη θεῶν διχοστατοῦντ'
365 ἀνηλίῳ λάμπᾳ, δυςοδοπαίπαλα 380
δερκομένοισι καὶ δυςομμάτοις ὁμῶς.
τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί ἀντ. δ'.
τε καὶ δέδοικε βροτῶν,
ἐμοῦ πλύων θεσμὸν
370 τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν 385

353. ἰφόδους μελανείμοσιν Ald.
354. ἰπιφόνοις vulg. ἰπὶ φόνοις Rob. ἰπιφθόνοις ex certissima Heathii emendatione Glasg. et recentiores. Θ ante Ο excidit.
355. πίπτων Ald.—οἶδε vulg. οἶδιν Ald. Rob. Glasgov. et recentiores.—λῦμα Ald. Turn.
356. γὰρ, quod vulgo post τοῖον legitur, metri causa recte excludunt Heath. et recentiores.—μῦσος Ald. μῦσος Rob. Turn. Vict. μύσος Canter. et recentiores.—ἰπιπόταται Rob.
357. πιδνοφερὰν Rob.—ἀχλὴν Ald.—καταδόματος Rob.
359. Colon post γάρ sustulit Wakefield., ut μένει dativus sit, eumque sequuntur Hermann. Schütz. et rell., sed iidem propterea versu sequente δὲ in τε mutare debuerunt, quod probari non potest. Itaque vulgatam distinctionem retinere malui, ut ad μένει ex praecedentibus ἀχλύς repetendum sit.
360. τε pro δὲ Wakef. Hermann. et rell., quod ad versum praecedentem monitum est.
361. τλήμονες Reg. L.
363. ἀτίετοι Guelph. Aldin. Rob. Turn. Vict. ἀτίετον var. lect. ap. Steph. ἀτίετα Canter. Stanl. et recentiores.
364. διχοστατοῦντ' Guelph. διχοστατοῦ τ' Ald. διχοστατοῦ τ' Rob.
365. Forsitan ἀνηλίῳ, ut et in antistrophico ἀτιμίας per synizesin trisyllabum est, ut versus sit dochmiacus dimeter.—λάμψαι Turn. Vict. λάμπαι Med. Ald. Rob. λάμπᾳ var. lect. ap. Steph. Canter. Stanl. et recentiores recte.—δυςοίδῳ παίπαλα Ald. δυςοπαίπαλα Rob.
366. διερχομένοισι Ald.
367. οὐ χάζεται Guelph. Rob.
368. δέδοικεν Herm. Schütz. Glasg. 2. Both. Schwenk. sine libris.
370. μοιρόκραντον Guelph. Ald. μοιρόκραντον Robert.—ἐκθεῶν Guelph.

Digitized by Google

δοθέντα τέλεον ; ἔπι δέ μοι
γέρας παλαιὸν, οὐδ'
ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα
τάξιν ἔχουσα, καὶ δυςήλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ.

πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν,
ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη,
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοὶ,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς,
ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ,

371. ἔστι pro ἔπι Turn. ἐστὶ Hermann. Schütz. propter ἐστὶν, quod versu sequente inculcant.

372. Versus hic strophico brevior est, quare ἐστὶν post παλαιὸν inseruerunt Herm. Schütz. Both., sed malim in strophico λάχη ejicere, quod, quia sæpius in hoc carmine de Furiarum munere usurpatum est, facile potuit explicationis causa ibi inseri.

373. κύρω Herm., quod defendit idem ad Soph. Aj. 307. Sed nulla est mutandi causa; de metro ad v. 365. monitum est.

375. κληδόνος vulg., sed κληδόνος Ald. Glasgov. Schwenk. recte. Ad illustrandum periphrasin κληδόνος βοὴν multa exempla congessit Schwenk., quibus addere poterat Pors. ad Eur. Hec. 302. Herm. in Mus. stud. ant. i. p. 206. Erf. ad Soph. Antig. 420.

376. τὴν καταφθατουμένην vulg. sine sensu, quare Wakef. versu sequente ἣν in ᾗ mutavit, probante Buttlero, sed difficultas ita non tollitur. Facillima est et prorsus necessaria Bentleii et Stanleii emendatio γῆν καταφθατουμένη, quam receperunt Herm. Schütz. Both.

382. ῥοιζοῦσα Guelph. Ald.

383. ἐπιζεύξασ' Ald. Inutiles hic turbas movent editores nonnulli. οὐκ ἐπιζεύξασ' voluit Pauw., κώλοις Wakef. κόλπον Αἰγίδος Both. πώλοις τ' Buttl. Sed nihil mutandum est; sensum recte explicat Schütz.

384. καινὴν ex emendatione Canteri Glasg. Schütz. Herm. Burgess., sed epitheton illud inutile est, neque mutandi alia est causa, quam καὶ—δὲ, quod injuria tragicis abjudicari monitum est ad Prom. 975.—τῆδ' Reg. L., quod recepit Burg.

385. Post πάρα vulg. comma, post ἐστὶ colon ponitur, veram distinctionem dederunt Herm. Schütz.

387. στίνω pro ξένῳ Farn.

Digitized by Google

ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις, 405
390 οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς,
πρόσω δικαίων, ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.

ΧΟΡΟΣ.

πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. 410
395 ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα.

ΑΘΗΝΑ.

γένος μὲν οἶδα, κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.

ΑΘΗΝΑ.

μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 415

388. Accusativos in dativos mutari voluit Pauw., in nominativos Heath., sed mutata est, ut sæpe, constructio. vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 331. Erf. ad Soph. Ant. 853.

389. ἀρουμίναις Wakefield. Burgess. ὁρωμίναις ex emendat. Stanlcii Herm. Schütz. Both. Glasg. 2., sed quamquam ita sensum facilem esse fateor, tamen et vulgata explicari potest: *neque illis similes estis, quæ inter Deas a Diis conspiciuntur.*

390. οὔτ' ἐν Ald. Turn., quod recepit Burgess., qui deinde dedit: βροτοῖσιν ἐμφερεῖς μόρφωμά τι.—μορφώμασι vulg. μορφώμασιν Ald. Rob., quod cum Herm. Schütz. recepi.

391. δ' omittunt Ald. Turn.—ἄμορφον vulg., quare τὸν πέλας ex emendatione Heathii dederunt Hermann. Both., probante Schwenkio; sed neque sic quid illud ἄμορφον sibi velit, video. Unice verum puto ἄμομφον, quod habet Rob., activo sensu accipiendum: *sed maledicere aliis, si nihil habes, quod reprehendas, injustum est.* In eadem sententia video etiam Elmaleium esse ad Eur. Med. 85. Ἄμομφον et ἄμορφον confunduntur etiam infra v. 648.

392. ἠδ' Ald. Turn.

393. πεύσῃ libri omnes. πεύσει Glasg. Herm. Schütz.

394. ἰς μὲν Aldin.—αἰανῆ vulg. αἰ ἰνῆ Ald. αἰανῆς Farn. Turn. et Tzetz. ad Lycophron. 72. Eudocia Viol. p. 151., quod recte prætulerunt Herm. Schütz. Both. Burgess. Eadem varietas est Soph. Aj. 671. νυκτὸς αἰανῆς πύλας, ubi vid. Lobeck.

395. ἀρὰ Ald. Rob. Turn. Vict., unde Burgess.: Ἀρὰ δ' ἴνερκος, Γῆς τε παῖς κεκλήμεθα. ἀραὶ Canter. Stanl. et recentiores.—ἰνοίκοις Aldin.—ὑπεικεκλήμεθα Ald. ὑπεικεκλήμεθα Robort. ὕλαι κεκλήμεθα Turn.

396. κληδόνας vulg. κλῦδονας Ald. κληδόνας Glasg. Schwenk. recte.

397. τιμάς munus v. Valck. ad Eur. Hippol. 407. Seidler. ad Eurip. El. 988.—πεύσῃ libri omnes, πεύσει recentiores.

398. ἰαφανῆ Ald. Turn.

ΑΘΗΝΑ.

400 καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

ΑΘΗΝΑ.

ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον; 420

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

405 ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον, ὡς μητροκτονεῖν;

ΑΘΗΝΑ.

δυοῖν παρόντοιν, ἥμισυς λόγου πάρα.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.

ΑΘΗΝΑ.

κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

πῶς δή, δίδαξον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένη. 425

ΑΘΗΝΑ.

410 ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.

400. τοῦτο τέρμα τῆς φυγῆς vulg. τῷ τὸ conjecit Arnald. φυγῆς Pears. et Stanl., utrumque divinavit etiam Tyrwhitt., et recte receperunt Glasgov. et rell.

401. μὴ δαμοῦ Ald.

402. ἦ Stanl. Glasg. ἦ Hermann. Schütz. Both. Schwenk. recte; in Turn. Vict. H accentu caret, in Ald. Rob. ἦ legitur.—ἐπιῤῥοιζεῖ vulg. ἐπιῤῥοίζῃ Bentl. ἐπιῤῥοίζεις Scal. Pears. Stanl. Pauw. ἐπιῤῥοίζοις Herm. Schütz. Both. recte.

406. λόγος vulg. λόγου Med. Ald. Turn., quos meliores libros secutus sum.

407. εἰ δοῦναι θέλεις Herm. οὐ δοῦναι θέλει Schütz. ἀλλ' ἔρκον οὖν δίξαι' ἂν οὗ δοῦναι θέλει; Both. Sed nihil mutandum est: *eam conditionem sibi a te oblatam, ut juret, vix acceperit, jusjurandum enim praestare non vult.* ἔρκον δοῦναι enim non est alii *jusjurandum concedere*, quod putarunt Herm. et Schütz., sed *jurare*, ut Eur. Suppl. 1231. Iph. T. 717.

408. δικαίως Guelph. Aldin. Turn.

409. κίνῃ libri omnes. κίνει recentiores. κίλῃ Farn.

Digitized by Google

ΑΘΗΝΑ.

ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ.

πῶς δ' οὔ; σέβουσαι γ' ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων.

ΑΘΗΝΑ.

τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; 430
λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς
τὰς σάς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼς τῇ δίκῃ, βρέτας τόδε
ἧσαι φυλάσσων ἑστίας ἁμῆς πέλας,
σεμνὸς προσίκτωρ, ἐν τρόποις Ἰξίονος· 435
τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων
τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος, οὐδ' ἔχει μύσος
πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένῃ βρέτας. 440
τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου

412. κ' ἐπ' ἐμοὶ Guelph. Ald. Turn. κἀπι, μοὶ Rob.

413. σέβομέν γ' Farn.—ἰσαξίων vulg. ἐπ' ἀξίων Robort. Turn. — Vulgatum displicuit omnibus; σ' ἀξίαν κἀπ' ἀξίων Arnald. Burgess. ἀξίαν σ' ἀπ' ἀξίων Wakefield. Both. σ' ἀξίαν γ' ἰσαξίων Pauw. Abresch. ἄξιαί σ' ἰσαξίων Heath. ἄξι' ἀντ' ἰσαξίων Hermann. ἀξίαν σ' ἰσαξίων Schütz. ἀξίων ἰσαξίων Glasg. Schwenk., ex quibus, si omnino mutatione opus esset, facillima sane foret Hermanniana; sed nihil prorsus mutandum videtur, nisi quod ἐπ' ἀξίων ex Rob. Turn. recipiendum censeo; ἀξίαν σ' ἐπ' ἀξίων positum est pro ἀξίαν, ἐπ' ἀξίων τι, anteposito τι, de quo monitum est ad Prom. 42., ubi ex hac tragœdia præter hunc versum addi poterat v. 378. βρέτας τι τοῦμὸν τῷδ' ἱφημένῳ ξένῳ, pro ξένῳ τι ἱφημένῳ βρέτας τοὐμόν. Schol. legisse videtur ἀξίαν τ' ἀπ' ἀξίων, quod neque ipsum absonum est.

414. ξεῖν' Ald.

415. συμφορᾶς Ald.

416. τόνδε Rob.

418. ἧσαι Guelph.

419. ἱστρόπαιος Rob.

423. προστρόπαιος Robort. — μῦσος Ald. Rob. μύσος Turn. Vict. Cant. et recentiores.

424. πρεσχεῖ Rob.—τίσον Ald. — ἱφεζομένη Rob. Aldin. ἱφεζομένου Hermann., sed hæc translatio est satis usitata; in anapæsto potius offendendum est, quare forsitan recte ἱφημένῳ Schütz. Glasg. 2. Non necessarium ἱφημένου, quod volunt Buttler. Burgess.

427. ἐπ' ἂν Ald. ἰσὰν Turn.

Digitized by Google

σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα 445
οἴκοισι, καὶ βοτοῖσι, καὶ ῥυτοῖς πόροις.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει, πεύσῃ τάχα.
Ἀργεῖός εἰμι, πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς,
Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα· 450
ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν
ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
ἐς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασα· λουτρὼν ἐξεμαρτύρει φόνον. 455
κἀγὼ κατελθὼν, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. 460
σύ τ', εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

429. καθαιμάζουσιν ἰδήλου Med. Rob. καθαιμάξουσι νοθήλου Guelph. Ald. καθαιμάξουσιν νεοθήλου Vict. — νεοθηλοῦς Abresch. Herm. Schütz. Both. sine causa.

430. τόροις Ald.

431. ταύτη Rob.

432. πεύσῃ libri omnes. πεύσει recentiores.

434. ἀγάμεμν' Ald.—ναυατῶν vulg. ναυβατῶν Med. Guelph. et sic Glasg. et recentiores.

436. οὗτος ἴφθιτ' vulg. ἴφθιθ' οὗτος Med. Guelph. Ald. Rob., quem ordinem verborum recepi. ἴφθιθ' οὗτος Farn.

437. κιλαινόφρων μητὴρ exemplis illustravit Lobeck. ad Aj. 945.

438. ἀγρεύμασι vulg. ἀγρεύμασιν Guelph. Ald. Rob. Herm. Schütz. Schwenk.

439. λουτρῶν vulg. λουτρῶν var. lect. ap. Stephan., quam propter ἐξεμαρτύρει omnino necessariam receperunt Both. Glasgov. 2., Burgess., inepta est vulgatæ explicatio, quam dat Schol.— Ante ἐξεμαρτύρει Scaliger. δ' inserendum censet, quem sequuntur Herm. Schütz. Both., sed hoc non opus est, si post κρύψασα fortius interpungitur.

443. χοινῇ Ald.

446. σὺ δ' Pears. Wakefield. Hermann. Schütz. Both., quod fere necessarium videtur, nisi σύ γ' præstat.— κρίνων Ald.

447. πανταχῇ Rob.—αἰνέσω Ald

ΑΘΗΝΑ.

τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις 465
450 φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως
ἱκέτης προςῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις·
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει.
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον, 470

448. ἥτις Pears. Herm. Both. Glasg. 2. Burgess., quod non probandum; vulg. bene se habet: *causa hæc nimis est gravis, si quis mortalis eam se dijudicare posse putat.* Neque necessarium, quod proponit Valcken. ad Herod. iii. 14. ἤ τιν' οἴεσθαι τόδε βροτὸν δικάζειν.

450. φόνους vulg. φόνου Rob., quod verum esse et sensus docet et sequens ὀξυμηνίτου, recte igitur receperunt Glasgov. Herm. Schütz. Both.—ὀξυμηνίστου Med. ὀξυμηνίστους Herm. Schütz., cujus mutationis causam non video.

451. Sequitur locus difficilis, quem nullus interpretum satis explanavit; plerique ad emendationes confugerunt; καί pro καὶ voluit Heath., quod recepit Schütz. ὅτως pro ὅμως Heath., ἱμοῖς Pauw., quod recepit Both. Sed primum omnium κατηρτυκώς explicarunt omnes: *supplex probe instructus, rite adornatus*, quod significare nullo pacto potest. Facilius ferrem, si quis κατηρτυκὼς ὅμως verteret: *quamquam perfecisti cædem.* Ita locum accepisse videtur Hermannus, qui ante ὅμως commate interpungit, quo non opus est, quum ὅμως ad participium pertineat, vid. Elmsl. ad Eur. Med. 1216. Sed de hac quoque significatione dubito, inprimisque scrupulum injicit Schol., qui dicit: κατηρτυκώς. τίλιος τὴν ἡλικίαν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζώων, quam solennem hujus partlcipii significationem confirmat Eur. fragm. incert. clxvii. Hesych. s. v. cf. Wyttenb. ad Plutarch. de recta aud. ratione p. 38. C. Hoc tamen sensu ὅμως corruptum haberi deberet. Omnino de hujus loci explicatione incertus hæreo, id tamen certum habeo, priorum interpretum neminem verum vidisse. Burgess. ante hunc versum posuit v. 453., et κατηρτυκὼς πόνους dedit.

453. ἱμῶς τ' suspicati sunt Pears. et Stanl. ἅλως τ' Wakefield. ὅτως δ' Tyrwh. Hunc quoque versum falso explicarunt: *nihilo secius te opprobrio liberum in urbe recipio*, quod quomodo verbis αἱροῦμαι πόλει significari possit non video; hoc δίχομαι esse debebat. Immo dativus πόλει cum ἄμομφον ὄντα jungendus, et ex genuina verbi αἱροῦμαι vi sensus est; *nihilominus te, in quo nihil reprehensionis est, urbi eligo præ Furiis, qui maneas.* Sed illud *nihilominus* nihil habet h. l., quo referatur, et omnino hic versus nexum sententiarum turbat, quare non dubito, quin sedem mutaverit, quod vel propterea necessarium est, quia ille σὺ μὲν opponi debet αὗται δὲ, nulla alia re interposita. Neque aptiorem huic versui video locum, quam post v. 457., ubi, postquam explicavit, quantum damnum ex ira Furiarum proventurum sit, apte subjicit ea, quæ hoc versu contineri diximus. Deinde vero, denuo deliberans, novum invenit consilium, quo neutra pars debeat dimitti.—ὄντας Guelph. Ald.

454. αὗται Ald., quod recepit Schwenk., nescio quo sensu.—ἴχουσαι vulg., quod vulgo ita construitur: αὗται δ' ἴχουσαι—, καὶ μὴ τυχοῦσαι—, χωροῦσιν αὖθις. Sed id fieri non posse, quia et ineptum est, et sequentia aliter legenda sunt, mox videbimus. Pro ἴχουσαι autem ἴχουσι conjecit Tyrwhitt. idemque habent Med. Rob., et teste Elmsleio membranæ Laurent., unde sensu postulante recipere non dubitavi.

455 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μένειν,
πέμπειν δὲ δυςπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί· 475
460 ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,

456. χωρεῖν αὖθις· Turn. Vict. et deinceps omnes, quod explicant: *hæ vero, ingrato munere fungentes, nisi in hac causa vicerint, terra nostra exeant.* Jam vero, quomodo cum his cohæreant sequentia: *venenum enim earum intolerabilem pestem ciere solet*, non video, nec quemquam videre puto. Rectius certe Heath. et Tyrwh.: *κεἰ μὴ τυχοῦσαι—χωρεῖν αὖθις, ἰὸς κ. τ. λ.* Sed rem dirimit librorum auctoritas, nam χῶραι μετ' αὖτις habet Reg. L., χῶραι μετ' αὖθις Met. Guelph. χῶραμαι τ' αὖθις Ald. Robort. Hinc certissimam loci emendationem invenisse mihi videor eam, quam in textu exhibui, (quæ potius non emendatio est, sed ipsa librorum lectio, quod enim Schützio corruptum videtur, id verum est,) eamque præcipue confirmant Scholiastæ verba: *τυχοῦσαι ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν*, nam *τυχοῦσαι* ex hac lectione nominativus absolutus est, hoc sensu: *Harum vero ea est ratio, ut non facile dimitti possint* (*μεῖρα εὐκίμκιλος* eadem periphrasi dictum est, de qua ad v. 93. et 108. monuimus; ineptissime vulgo vertunt: *munus ingratum, haud mite*) *et si victoria eis non contigerit, regioni huic venenum ex præcordiis earum in terram delapsum atra pestis erit.*

458. Hic quoque et sequens versus magnis difficultatibus laborant, quarum quum certum remedium invenire mihi non contigerit, vulgatam, quamquam sensu carentem, exhibui; in libris autem nulla est varietas, nisi quod versu sequente Ald. Turn. et var. lect. ap. Stephan. habent *δυσπήματ'*, Rob. Vict, *δυςπήμασ'*, pro quo *δυςπήμασ'* Scaliger., *δυςπείματ'* Casaub. *δίσσα πήματ'* Pauw. *δυςπιτήματ'* Abresch. *δυςπήματ'* Bentl. Stanl., quod receperunt Herm. Schütz. Præterea Heath. totum locum sic legit: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερ' εἰ μένοις, πέμπειν δὲ καὶ δύστηνον ἀμήχανον ἐμοί.* Wakef.: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν, ἀμφότερα μένειν· πέμπειν δ' ἀδυςπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.* Tyrwh., scholiastam ex parte secutus: *πέμπειν τι δυςπήματ' ἀμηνιτῶς ἐμοί.* Both.: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα μενεῖν, πέμπειν τι δυςπέμπειν τ', ἀμηχάνως ἐμοί.* Buttler.: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα, μένειν πέμπειν τι δυςπήματ' ἀμηχάνως ἔχω.* Herm., quem sequitur Schütz., probante Schwenkio: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφότερα, μένειν, πέμπειν τι, δυςπημαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.* Sed ferri hoc non potest, quia *μένειν* de Eumenidibus, *πέμπειν* de Pallade dictum foret; præterea hic non de Eumenidibus solis sermo esse potest, de quibus, quæ dicenda erant, jam supra dicta sunt; sed Minerva ad deliberationis finem vergens jam complectitur, quæ de utraque parte sentiat. Itaque vitium mihi in *ἀμφότερα* latere videtur, non propter tribrachum in quinta sede, de quo vid. Herm. præf. ad Hecub. p. xxxviii. Seidler. de vers. dochm. pag. 387. sq., sed quia sensui officit. Legi igitur posse puto: *τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστὶν ἀμφὼ μένειν—πέμπειν δὲ δυςπήματ' ἀμηχάνως ἐμοί.* Facile, quum *μὲν* a sequente *μένειν* absorptum esset, *ἀμφότερα* aliquis versus explendi causa corrigere potuit. Sensus autem hic erit: *Ita igitur se res habet; utramque partem manere*—adjicere voluit: *id quidem optimum foret, sed nescio quomodo efficiam*, sed abrumpit orationem, ut id, quod jam certissime sibi persuasit, utramque partem non sine damno dimitti posse, pronuntiet. Sed hoc est hariolari.

460. ἐπίσκηψε Guelph. Ald. Turn.

Digitized by Google

φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους,
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. 480
465 κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως,
ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων, στρ. α.
εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα 485
470 τοῦδε μητροκτόνου.
πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
α συναρμόσει βροτούς.
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα 490
πάθεα προσμένει τοκεῦ-

461. ὁρκίους αἱρουμένη ex Pearsoni et Casauboni emendatione Herm. Schütz. Both. probante Schwenkio, sed in his nihil mutandum puto, jungo enim: δικαστὰς αἱρουμένους θήσω τὶς ἅπαντα χρόνον, contra θεσμὸν τὸν mihi corruptum videtur, in quo neminem offendisse miror, quum duabus de causis ferri non possit; primum enim quum dicat: *hunc legem statuam*, qualis ea lex sit non addit, deinde τόν pro τοῦτον a tragicis dici, id quidem non ignoro, sed ita postpositum nusquam me legere memini.

464. καλεῖσθ' Rob. θ' vulgo abest. ὀρθώματα conjecit Pauw. ὀγκώματα Bothius. ἱρείσματα suspicatur Schütz. Subvenire voluit sensui Hermannus commate post καλεῖσθ' posito, quod recepit Schwenk., sed neque sic locus satis expeditus est, quare θ' ὁρκώματα legi velim, (Θ ante Ο excidit, ut v. 354. et in Ald. infra v. 656., in Rob. v. 765.) quæ emendatio mihi tam necessaria tamque facilis videtur, ut in textum receperim.

466. In fine hujus versus vulgo colo distinguitur, cujus loco comma recte posuerunt Pauw. Herm. Schütz. Schwenk., versus enim sequens cum præcedente jungendus est.

467. μηδὲν δ' Aldin. μηδὲν Turn. Corruptum hunc versum recte judicarunt interpretes; φρέσαι pro φρεσὶν conj. Pearson. Casaub. Stanl. φρέσιν Wakef. et Markl. ad Eur. Suppl. 112. μηδέ τι' κδικον φρενῶν Heath. ὄγκον φέροντας Both. ὀρκωμοτοῦντας μηδὲν ἔκδικον φρέσαι vel ὅρκον περῶντας μηδὲν, ἐνδίκους φρεσὶν Buttler. Reliquis non mutatis μηδὲν' ex Turn. receperunt Hermann. Schütz., sed ὅρκον περᾶν nemo unquam dixit, neque dicere potuit, quare in vocabulis ὅρκον περῶντας vitium latere mihi videtur, quæ fortasse ex composito quodam insolito originem duxerunt.—Hunc versum omittit Farn.

469. κρασει Vict.—τι, quod vulgo abest, auctore Heathio metri causa recte inserunt Wakefield. Glasgov. et recentiores, præter Burg., qui δίκαν τίκτουσ βλάβα dedit.

471. εὐχερίᾳ Ald. Rob.

472. ξυναρμόσει Glasg. invitis libris.

473. ἐτοῖμα conj. Pears. Casaub. Abresch. Tyrwhitt. Wakefield. ἄτιμα Stanl. utrumque contra metrum. ἄτιτα

475 σιν, μετά τ' αὖθις ἐν χρόνῳ.
οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων ἀντ. ά.
τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων· 495
πάντ' ἐφήσω μόρον.
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν, προφω-
480 νῶν τὰ τῶν πέλας κακά,
λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων
ἄπεά τ' οὐ βέβαια· τλά- 500
μων δὲ μάταν παρηγορεῖ.
μηδέ τις κικλησκέτω στρ. β'.
485 ξυμφορᾷ τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος θροούμενος,
ὦ δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐριννύων. 505
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς
490 οἶκτον οἰκτίσαιτ', ἐπει-
δὴ πιτνεῖ δόμος δίκας. 510
ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ ἀντ. β'.

Both. Buttler. Burgess., sed in vulg. nihil video offensionis.

475. τοκεῦσιν μὲν αὖθις Guelph. τοκεῦσιν μεταῦθις Rob. τοκεῦσιν μετά τ' αὖθις Ald. τοκεῦσι, μετά τ' αὖθις Turn. Vict. τοκεῦσι τῷ μεταῦθις Pearson. Casaub. τοκεῦσιν τὸ μεταῦθις Schütz. τοκεῦσιν μεταῦθις legi vult Schwenk., cui in antistrophico δὲ delendum videtur. τοκεῦσιν, μέτα τ' αὖθις Herm., τοκεῦσιν, τύμμα τ' αὖθις Burg., sed Aldinam lectionem recte tuetur Glasg.

477. ἐργμάτων a κότος pendere recte contra Schützium contendit Wunderlich. obss. critt. p. 132.

479. ἄλλοθι Turn.

481. λῆξις ὑπόδοσίς τι Turn.—ὑπόδυσιν Heath. Hermann. Schütz. ἀπόδοσιν Both. Buttler., sed nullo jure vocem hoc uno loco obviam expellere studuerunt.

482. οὐπίτ' οὐ vulg. ἀπίτ' οὐ Reg. L. Guelph. Ald. Robort., unde certissima emendatione Schütz. ἄπεά τ' οὐ, quod recepit Herm., aptissime enim strophico πάθια respondet. Minus bene ἄπι' ἴτ' οὐ Burg.

483. τις, quod vulgo post δὲ legitur, abesse jubet metrum, et excluserunt Pauw. Hermann. Schütz., uncis inclusit Glasg.

487. ἰὼ δίκα, ἰὼ vulg. metro adversante, quare ὦ utroque loco recte Pauw. Herm. Schütz. Both. Hiatus vitandi causa Hermann. Schütz. post δίκα versum finiverunt, Lachmann. de chor. syst. p. 15. ὦ δίκα τ' correxit, sed hiatus propter exclamationem ferri posse videtur.

490. οἰκτίσιτ' Rob.—ἰστὶ δὲ Ald.

491. πίτνει Lachm. l. l. haud recte, vid. Herm. in *Classical Journ.* xxxviii. p. 284. sqq.

Digitized by Google

καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον
δειμανεῖ καθήμενον.
495 ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. 515
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίας ἀνατρέφων,
ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοί-
ως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν;
500 μήτ' ἄναρκτον βίον, στρ. γ'. 520
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσῃς.
παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν.
ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.
505 ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω, 525
δυςσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·

494. Omittit hunc versum cum sequente Rob.—δειμαίνει vulg. δειμανεῖ metri causa recte Abresch. Wakefield. Hermann. Schütz. Lachm.

495. ὑποστένει Guelph. Ald.

497. Varias hujus loci emendationes tentarunt viri docti. Schützius prius μηδὲν' ἐν φόβῳ, nunc μηδὲν' ἐν δίκῃ καρδίαν ἀνατρέφων scribit, eliso scilicet iota dativi; nihilominus prior illa emendatio Schwenkio placet qui præterea ἀνατρέφων legendum censet; præterea καρδίας habent Canter. Stanl. Glasgov. Both., qui μηδὲν in μῆνιν mutavit. Ego quidem olim jam alibi hunc locum ita mihi legendum videri indicavi; τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἂν ἀνατρέφων, nunc video Lachmann. de chor. syst. p. 43. in eandem incidisse emendationem, qua versus strophico ad amussim exæquatur; καρδίας ἂν quam facile in καρδίαν transire potuerit, quisque videt. Ille autem vocabula ἐν φάει minus bene explicat: *qui nullas certas et claras timoris formas menti infixas tenet.* Mihi loci sensus hic videtur: *saluberrimum est in angore et suspiciis sapere discere; quis vero, si nullum* (sc. suspirium, στένος) *alit in animo hilari* (φάος de lætitia dictum, ut sæpissime σκότος de tristitia) *justitiam colat?* Sed in textu nihil mutare ausus sum.

499. δίκας Ald. Turn.

500. οὖν ante βίον inserunt auctore Heathio Herm. Schütz. Both., ut versus antistrophico respondeat, sed in hoc potius δὴ ejiciendum esse puto cum Lachmanno p. 44.

503. ἅπαντι vulg., quod in παντὶ metri causa auctore Pauwio mutarunt Glasgov. et recentiores.—Pro μέσῳ τὸ Ald. habet μέσῳ τό, Turn. μὲν ὅτῳ.

504. ἄλλα ἄλλα διφορεύει Ald. Turn. ἄλλᾳ ἄλλα δ' ἰφορεύει Robort. ἄλλα ἄλλα δ' ἰφορεύει Vict., hinc ἄλλᾳ δ' ἀλλ' ἰφορεύει Herm. Glasgov. Schütz. Lachm. ἀλλ' ἄλλᾳ ἰφορεύει turpi hiatu, sensu non minus posthabito quam librorum lectione Schwenk., hæc enim aperte docet legendum esse ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἰφορεύει. Facile peccari potuisse in tanta litterarum similitudine ΑΛΛΑΛΛΑΔ, perspicuum est. A vero prope abfuit Stephanus, qui suspicatur ἄλλα ἄλλῃ δ' ἰφορεύει.

506. δυςσιβίας vulg. διςσιβείας Rob. δυςσιβίας Glasgov. metri causa, quod receperunt recentiores omnes.

Digitized by Google

ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.
510 ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω, ἀντ. γ'. 530
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτί-
σης· ποινὰ γὰρ ἐπέσται,
515 κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων, 535
καὶ ξενοτίμους
ἐπιστροφὰς δωμάτων
αἰδόμενός τις ἔστω.
520 ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ, στρ. δ'. 540
δίκαιος ὤν, οὐκ ἄνολβος ἔσται·
παντελὴς δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάταν,
τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης,
525 βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν, 545

507. ὑγείας Rob.
508. πᾶσι vulg. πᾶσιν Heath. Herm. Schütz. Both. Glasg. 2.
510. δίνα Ald. δί σε Reg. L. Guelph. Rob.—δί mihi ejiciendum videri ad strophicum monitum est; σε etiam magis placet quam τε.
511. αἴδισται Ald. αἰδεῖσθαι Turn.—δίκας Ald.
512. μὴ δίνιν Ald. μηδί νιν τὴν δικὴν Reg. L.
513. κατήσης cum var. lect. ἀτίσης Med. Reg. L., idem conjecit Stephanus, probantibus Cantero, Pearsono, et Burgess., quod præferrem, si syllabam ancipitem ita in medio vocabulo ferri posse putarem.
516. πρωτίων Turn.
518. δωμάτων ἐπιστροφὰς vulg. δώματ' ἀνιπιστροφὰς Aldin. Transposuit vocabula Heath., quem sequuntur recentiores.
522. παντέλιθρος Ald. Rob.—ὄ, quod vulgo abest, metri causa inseruerunt Pauw. Heath. Tyrwhitt. Glasg. Herm. Both. γ' Wakef. Schütz.
523. παραιβάδαν Ald. Rob. παραιβάταν Turn. παραιβάδαν Vict. παρβάτας Herm. Schütz. Both. Lachmann., quod metri causa necessarium est.
524. τὸν πολλὰ Herm. Schütz. male.—παντόφυρτον ἀνεὺ Guelph. Ald. Turn. Quum versus duabus syllabis brevior sit, παντόφυρτ' ἄγοντ' ἀνεὺ auctore Pauwio dederunt Hermann. Schütz. Both., sed ex Guelph. Aldin. Turn., facilius videtur emendare παντόφυρτον ὄντ' ἀνεύ.
525. βιαίῳ Turn.

Digitized by Google

λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος
θραυομένας κεραίας.
καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐ- ἀντ. δ'.
δὲν ἐν μέσᾳ δυςπαλεῖ τε δίνᾳ·
γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις
δύαις λέπαδνον, οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προςβαλὼν δίκας,
ὤλετ' ἄπλαυστος, αἴστος.

ΑΘΗΝΑ.

κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.
ἥ τ' οὖν * * * διάτορος Τυρσηνικὴ

526. ὅτ' ἂν Turn. Vict.

529. οὐ δὲν μέσα Ald. οὐδὲν μέσᾳ Rob. Turn. Vict. ἐν recte inseruerunt Abresch. Heath. Wakef. Glasg. et recentiores.—δυςπαλοῦσαι Ald. Vict. δυςπαλεῖ δὲ Rob. δυςπαλεῖ τε Turn. et sic recte recentiores.

530. δὲ δαίμων Med. Guelph. Ald. Rob. δ' ὁ δαίμων Turn. Vict. et rell. omnes, sed injuria antiquam lectionem posthabuerunt.—θερμοέργῳ Med. Aldin. Rob. Turn. θερμουεργῷ Vict. Canter. Stanl. Glasgov. θερμῷ ex emend. Pauwii metri causa Schütz. Herm. Burgess. Schwenk. Sed antiquam lectionem nullo pacto deseruerim, nam quod Schol. B. apud Buttler. habet: θερμῷ. θερμουεργῷ, id corruptum esse patet; nunquam scholiastæ in mentem venit, vulgare verbum poetico explicare, immo legendum est: θερμουεργῷ. θερμῷ. Similiter in Farn. θερμῷ cum gl. ἤγουν θερμοεργῷ. Itaque θερμοεργῷ retinendum, in strophico autem aliquid excidisse puto; fortasse οὔ ποτ' bis scribendum est.

531. οὐκέτ' Heath. Hermann. Schütz., sed τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα est *eum, qui nunquam se his vinculis impeditum iri confiderat.*

532. λέπαδνον difficultatem movet, quare Wakef. conjecit ἀμηχάνοις δύαις λεπάδνοις, quod probat Schwenk., Hermann. et Burgess. comma ante λέπαδνον posuerunt; idem fecerunt Heath. et Schütz., sed præterea ille λεπαῖον, hic λεπαίαν rescripsit. Fortasse Æschylus adjectivo λέπαδνος usus est, Schol. enim explicat ὑπεζευγμένον καὶ χαλινοῦντα.

535. ἄϊστος vulg. contra metrum, αἴστος Hermann. Glasg. Schütz. Both. ἄπλαυστ' ἄϊστος Lachm. p. 45., quod vix probandum.

536. κατεργάθου Wakefield. Glasg. Atticismi causa.

537. εἴ τ' οὖν Med. εἴ τ' οὖν Guelph. εἴ τ' οὔ Reg. L. ἥτ' οὖν Turn.—διάκτορος Reg. L.—διάτορος ἡ Τυρσηνικὴ Rob. εἴτ' οὖν διάκτορος κίλει τυρσηνικὴ Farn. Lacunam, qua hic versus laborat, variis emendationibus explere conati sunt viri docti. εἴτ' οὐάτων διάτορος Τυρσηνικὴ Jacob. Stanl. contra metrum, ἥ τ' ὀρθίον δὴ διάτορος Τυρσηνικὴ Arnald. ἥ τ' ὀρθία δὴ διάτορος Τυρσηνικὴ Herm. Schütz., quod parum probabile est. ἥ τ' οὐρανοῦ διάκτορος Τυρσηνικὴ Ask. Burg. ἡ τ' οὐάτων διάτορος ἡ Τυρσηνικὴ Wakef. et Henr. Voss. εἴτεν διάκτωρ κτυμάτων Τυρσηνικὸς Both. ἥ τ' οὐρανοῦ διάτορος ἡ Τυρσηνικὴ Buttler., sed horum nihil satisfacere potest; exspectandi sunt codices, οὐρα-

Digitized by Google

σάλπιγξ, βροτείου πνεύματος πληρουμένη,
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.
540 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου, 560
σιγᾶν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς,
πόλιν τε πᾶσαν εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον,
καὶ τόνδ', ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.
545 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε. 565

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ μαρτυρήσων ἦλθον·—ἔστι γὰρ δόμων
ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ, καὶ δόμων ἐφέστιος
ἐμῶν. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος,—
καὶ ξυνδικήσων αὐτός· αἰτίαν δ' ἔχω
550 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε 570
ὅπως ἐπίστᾳ, τήνδε κυρώσων δίκην.

ΑΘΗΝΑ.

ὑμῶν ὁ μῦθος—εἰσάγω δὲ τὴν δίκην—

νοῦ tamen placere non diffiteor, ex cujus compendio facile οὖν nasci potuit.

538. πληρουμένου Ald.

542. τι in γι mutari voluerunt Pears. Casaub. Stanl., quia non habebat, quo referretur, sed versu sequente pro vulg. τῶνδ' Guelph. Ald. habent τὸν, unde recte τόνδ' dedit Herm., quem sequuntur Schütz. Both., sic enim omnis et hujus et sequentis versus difficultas tollitur.

543. τῶνδ' vulg., vid. versum præcedentem.

546. δόμων quia mox recurrit, corruptum visum est interpretibus, ὅ' ἐμῶν conj. Heath. νόμων Wakef. νόμοις Buttler. νόμῳ Burgess. θρόνων Herm., quod recepit Schütz., idemque conjecit Elmsl. ad Eurip. Med. 155. Et profecto neque ad negligentiam illam referri potest, qua poetam nostrum idem vocabulum brevi spatio interjecto repetere sæpissime jam vidimus, neque cum vi repeti illud vocabulum dixeris; sed mihi alterum potius δόμων suspectum est, cujus loco adjectivum aliquod vel participium desideraverim, ut jungatur: ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης καὶ ἐφέστιος ἐμῶν.

547. ὅδ' ἀνὴρ Herm. Schütz. ὅδ' ἀνὴρ Glasg. Schwenk. Mihi, quod jam alibi monui, nihil mutandum videtur.

549. ξυνδικήσων Ald.—δ' omittit Turn.

550. τοῦδε φόνου Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.

551. ἱστίστᾳ vulg. ἱστίστῃ Heath. ἱστίστᾳ Glasg. Schwenk. vid. v. 86.—κύρωσον Guelph. Aldin. var. lect. ap. Steph., idque recepit Herm., qui propterea τ' post ὅπως infersit, evitaturus participium masculinum, quod in κυρῶσαι mutari voluit Pears. Sed participia masculina quum sæpe a tragicis ad mulieres referri constet, tum hic aptissimum est Minervæ, virili munere fungenti.

552. Post hunc versum lacuna est in Farn., usque ad v. 615.

Digitized by Google

ὁ γὰρ διώκων, πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων,
γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΟΡΟΣ.

555 πολλαὶ μέν ἐσμεν, λέξομεν δὲ συντόμως. 575
ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.
τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

560 οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. 580

ΧΟΡΟΣ.

εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγω. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι· μαρτυρεῖ δέ μοι.

ΧΟΡΟΣ.

565 ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; 585

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

555. ἐσμὲν Ald.—λέξομεν μὲν Guelph. Ald.—ξυντόμως Rob.
556. ἐν μέρει ἐγὼν τιθεὶς Reg. L.
557. κατέκτονας Ald. κατέκτεινας Rob., κατέκτανες rescribi jubet Elmsl. ad Eurip. Med. 774., quia hoc perfectum non alibi in tragicis legatur; sed hæc nulla est mutandi causa.
559. παλαισμάτων Rob.
560. κομπάζων Ald.
561. λέξω vulg. λέγω Med. Reg. L. Rob., quæ auctoritas, ut reciperem, me commovit.—δούρην Ald. δέρην Turn.
563. πρὸς τοῦδ' Rob. Turn. Cant. Stanl. πρὸς τοῦ δ' Guelph. Ald. Vict. Glasg. et recentiores.—βουλεύμασι vulg. βουλεύμασιν, Guelph. Ald. Rob. Herm. Schütz. Schwenk.
564. δέσμαι pro δέ μοι Ald.
566. αἰεὶ vulg. ἀεὶ Med. Ald. Rob.,

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἄλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ.

ΧΟΡΟΣ.

νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

570 δυοῖν γὰρ εἶχε προςβολὰς μιασμάτων. 590

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

ΧΟΡΟΣ.

τοὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ;

ΧΟΡΟΣ.

575 οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. 595

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε,

quos secutus sum cum Glasgov. Schütz. De δυῶν δὲ cf. Pors. ad Eur. Orest. 1679. Elmsl. ad Eur. Med. 653.

567. ἀλλὰ εἰς τάχα Reg. L.

568. πίμψει ex Scaligeri emendat. Herm. Schütz. pessime.

569. πίπτοιθ' Med. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph. στι antecedente lacunæ spatiolo Reg. L. Illud pro πίπτοιθ', quod ex Turn. Vict. recentiores dederunt omnes, recipere non dubitavi ad analogiam imperativorum κίκραχθι, ἔκωχθι, δείδιθι et similium; imperativus enim sensus requirit. — κτανὼν Ald.

570. μιασμάτων legi jubet Elmsl. ad Eur. Med. 798. et ad Soph. Œd. Col. 531., quia δυῶν ab Atticis nunquam cum substantivo plurali junctum esse putat. Eadem sententia est Buttmanni in gramm. Græc. uber. p. 282. Sed satis magnus exemplorum numerus hujus regulæ gratia emendatione egebit. cf. Göttling. ad Theodos. p. 212.

572. κἀμὲ κτάνοι Stephan. κἀμ' ἔκτανον Arnald. Burgess. ἐμί τι κατέκτανον Canter. ἄνδρα κτανοῦσαν, πατρί' ἐμὸν, κατέκτανον. Sed recte jam Pauw. explicavit: *Virum interfecit, eumque interficiens simul patrem meum.*

573. τὸ γὰρ Ald. Turn. — φόνῳ Schütz. Herm. Both., sed vulgatam recte explicat Wakefield.: *at tu quidem vivis, illa vero a cæde libera est*, i. e. morte sua cædem expiavit. cf. Valck. ad Eur. Hippol. 1450.

576. ἐκῆς Ald.

577. πῶς γάρ τ' Ald. πῶς, γ' ἐῶ'

Digitized by Google

ζώνης; ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἤδη σὺ μαρτύρησον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
580 Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 600
δρᾶσαι γάρ, ὥςπερ ἐστίν, οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίως, εἴτε μὴ, τῇ σῇ φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
585 θεσμὸν δικαίως, μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι. 605
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις,
οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι,
ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν,
590 βουλῇ πιφαύσκω δ' ὑμμ' ἐπισπέσθαι πατρός. 610
ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.

ΧΟΡΟΣ.

Ζεὺς, ὡς λέγεις σὺ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε,
φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε, τὸν πατρὸς φόνον

Rob. in erratis. πῶς, ἥ σ' ἴδριψιν Stanl. cur. secund. πῶς γάρ; σ' ἴδριψιν Heath. Wakefield. Wunderlich. obss. critt. p. 15. Schæfer. ad Soph. Philoct. 279. οὐ γάρ σ' ἴδριψιν Schütz. Herm. Both. Sed nihil mutandum est; sensum bene explicavit Schwenk.: *quomodo enim mater te in utero gestans nutrivit, nisi sanguine suo?*

578. ἀπεύχει Glasg. et recentiores contra librorum omnium auctoritatem. —αἷμα τὸ φίλτατον Guelph. Ald. Rob.

580. εἴσφε συνδίκῃ Ald. σὺν etiam Robort. Turn. Vict. ξὺν Glasg.

581. ὅς πιρίστιν Ald.

585. δικαίας Aldin. Turn.—μάντις δ' ὢν vulg. μάντις ὢν Turn. μάντις ὢν δ' ex emend. Canteri omnes; sæpissime δὶ ita transpositum vidimus.

588. οὔ Robort. in erratis. ὁ Herm. Schütz.—κελεύσει vulgat., quod frustra tueri conatur Schwenk. his verbis: *duæ constructiones in unam contractæ: οὐκ εἶπω* (sic) *ὃ μὴ κελεύσει et οὐκ εἶπον ὃ μὴ ἐκέλευσι.* Glasg. dedit μὴ 'κέλευσι, Hermann. et Schütz. κελεύσῃ, quod certissimum habeo. Eadem varietas est v. 631. in Reg. L. οἷσι μὴ βλάψει pro βλάψῃ.

589. Post μαθεῖν vulgo puncto distinguitur, quare σθένει emendavit Pears., μαθεῖν autem pro imperativo positum putarunt Schol. Pauw. Heath. Wakefield. Sed recte comma posuit Herm., quem sequuntur Schütz. Schwenkius.—τοῦθ' Herm. male.

590. βουλὴ Ald. βούλῃ Rob., sed in erratis βουλή.—ἐπιστέσθαι Rob., sed in erratis corrigitur.

592. ὤπασιν Hermann. Both. Schwenk. sine libris.

Digitized by Google

πράξαντα, μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

595 οὐ γάρ τι ταυτὸν, ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 615
διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸς γυναικὸς, οὔ τι θουρίοις
τόξοις ἐκηβόλοισιν, ὥςτ' Ἀμαζόνος,
ἀλλ', ὡς ἀκούσῃ, Παλλὰς, οἵ τ' ἐφήμενοι
600 ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι· 620
ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμπολημότα
τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη
δροίτῃ, περῶντι λουτρὰ, κἀπὶ τέρματι
φᾶρος παρεσκήνωσεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
605 κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. 625
ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος
τοῦ παντοσέμνου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν.
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεὼς,

596. σκήπτοισι Rob.

599. ἀκούσῃ Schütz., mirum quomodo, pro conjunctivo habuit; sed magis etiam mirum eum ἀκούσει reposuisse, *ut audiet Pallas*, ignorantem, ut videtur, futurum non esse ἀκούσω, sed ἀκούσομαι; secuti tamen sunt Glasg. et Both. Immo ἀκούσῃ secunda persona est, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι vocativi ideoque ante Παλλὰς interpungendum. Hermann. et Schwenk., qui vulgatam sine hac interpunctione habent, nescio quomodo hunc locum explicent.

601. μιν Glasg. — Quæ sequuntur, obscura sunt, et procul dubio corrupta. Vulgatam servant Glasg. et Hermann., hic quidem commate post μιν et εὔφροσιν posito; sed quomodo explicet verba ἀπὸ στρατείας, quid sit ἠμπολημότα—εὔφροσιν, quid περῶντι λοῦτρα, præsertim quum sequatur κἀπὶ τέρματι, hæc omnia nescio. Reliqui ad emendationes confugerunt. Schützius, qui ita ut Herm. interpungit, περῶντι in πόρεν δ' οἱ mutat, vertitque; *expeditione enim bellica eum redeuntem, ubi plurima benevolis quidem optima administrasse visus esset, excipiens eum lavacro, balneum præbuit, et in fine etc.*, quæ quam non sint vera, quisque videt. Bothius εὔφροσιν in ἢ φράσαι mutat, deinde verba περῶντι—φᾶρος omittit. Illam emendationem probat, περῶντι autem in τιραίνει mutari vult H. Voss. Sed turbæ hujus loci quomodo expediendæ sint, videant alii. Burgesii, si Diis placet, emendationem animi causa adjicio:

τὰπὶ στρατείας χειρί μιν ἠμπολημότ' εὖ
ἠγίλασ' ἄμεινον, ἢ φράσαι, δεδεγμένη
δροίτῃ περῆν· τὰ λοῦτρ' ἔκειτ' ἀγχεύματι
φάρος δ' Ἀρὰ 'σκήνωσεν· ἐν δ' ἀτέρμονι
πόστει πέδης δὶς ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

602. ἄμεινον Ald. Hermann. Schütz.

603. δρόιτῃ vulg., sed δροίτῃ Med. Reg. L. Ald. Rob. Turn., quod cum Schwenkio recepi.

604. παρεσκήνησεν vulg. παρέσκωσεν Med. παρεσκήνωσεν Ald. Rob., quod cum Schwenkio revocavi.

605. πεδήσας Ald. πεδήσας Turn.

606. οὕτως Ald. Turn. Vict.

608. δηχθῇ Med. Rob.

Digitized by Google

ὅςπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην.

ΧΟΡΟΣ.

610 πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον, τῷ σῷ λόγῳ· 630
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
615 πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος, 635
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις,
ἅπαξ θανόντος οὔτις ἐστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
620 ὀυμὸς, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω 640
στρέφων τίθησιν, οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
625 ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; 645
ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προςδέξεται;

ΑΠΟΛΛΩΝ.

καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.

609. ὥς τις Rob.
610. De προτιμᾶν vid. Valck. et Monk. ad Eurip. Hippolyt. 48.
611. ἴδιοι Med.
613. τοῦτ' Ald. Turn.
615. ἂς λύσειεν Guelph. Ald. Turn. —δήσειεν vel δύσειεν Wakef. πέδαις μὲν οὖν δήσει' ἂν Schütz. πέδαις μὲν ἢν δήσειεν Both. Sed nulla est mutandi causa, nisi verbositas quædam, quæ tamen a loci indole non abhorret.—ἔστι Ald.
617. ἔστιδ' ἂν Guelph. Ald. Rob.—ἀνασπάσῃ Aldin. — Post κόνις recte comma posuerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk., quum vulg. post θανόντος interpungeretur.
618. ἔσ' Ald.
619. ἐπῴδησι Guelph. Aldin. Rob. Turn.
620. τι om. Guelph. Ald.
621. ἀσθμαίνων Aldin. Turn., ubi comma post οὐδὲν ponitur.
622. ὑπερδικεῖς Guelph. ὑπερδικεῖς Robort.—ἰδοῦ Guelph. Ald.
623. ἐκχέας Ald.
624. ἐνάργει Ald.
626. χέρνιβ Guelph. Aldin.—φρατί-

Digitized by Google

οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεὺς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου·
630 τίκτει δ' ὁ θρώσκων, ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη 650
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς,
635 οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη, 655
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ, Παλλὰς, τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
640 ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου, 660
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεὰ,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

ΑΘΗΝΑ.

ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
645 ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων. 665

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται.

ρων Med. Reg. L. Ald.—προσδίξιτι Med. προσδίξιται Guelph. προσδίξιτο Rob. et var. lect. in Reg. L.

628. μήτηρ ἡ κεκλημένη Farn. et sic emendavit Schütz., quem sequuntur Herm. Burg. Both., ex Eur. Alcest. 648. οὐδ' ἡ τικοῦν φάσκουσα καὶ κεκλημένη μήτηρ μ' ἔτικτε. Sed recte jam observavit Schwenk., ibi matrem falso ita appellatam dici, quia omnino non pepererit, sed filius ei subditus sit, hic vero ab Æschylo negari, nomen τοκεύς matri tribuendum esse, licet partus ejus τέκνον appelletur.

629. νεοστάρου Rob.

630. ὅστις ξένῳ Reg. L.

631. βλάψει Reg. L.

632. τεκμήριος Ald.

633. Vulgo post πέλας interpungitur, quod auctore Stanleio correxerunt recentiores.

635. οὔ γ' voluit Pears. οὐκ Schütz. unum atque alterum versum excidisse putat Buttler., sed οὐδὲ recte se habet; sensus est: reliqui procreantur quidem a patre, sed ali in matris utero debent, Minerva autem ne nutrita quidem est a matre, sed tota a patre profecta.

636. ἀλλοῖον Guelph.—ἔρνος Ald.

637. ὅσ' pro ὡς Guelph. ὅς Ald.

642. αἰῶνος pro αἰανῶς Ald. Rob. ἐ' αἰῶνος Guelph.

643. σ' ἄστυνα Guelph. Ald. Rob.

Digitized by Google

ΑΘΗΝΑ.

τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίᾳ
650 ψῆφον φέροντες, ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. 670

ΑΘΗΝΑ.

κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμὸν, Ἀττικὸς λεὼς,
πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ
ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
655 πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν, 675
σκηνάς θ' ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον
στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε,
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος
660 πέτρα, πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῷ σέβας 680
ἀστῶν, φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν
σχήσει, τό θ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους·
κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ

648. πρὸς τιθεῖσ' conj. Pears. Casaub. sine causa.—ἄμορφος Ald.

649. ἤκουσα θ' ὧν ἤκουσα· τ' Ald.—ἐκ δὴ καρδίας Pearson. Casaub. male.

650. αἰδεῖσθαι Med. Rob.

652. πρῶτον Turn.—κρίνοντας Stanl. Heath. Wakefield. inepte.

653. Αἰγίῳ vulg. Αἰγίῳ Rob. Αἰγίως Scalig. Abresch. Glasg. Both., sed Αἰγείῳ Turn., quod cum Herm. recepi.

654. αἰεὶ δ' ἐκάστων vulgat. αἰεὶ δ' ἐκάστῳ Ald. Turn. αἰὲν ἐδίκαστον vel αἰεὶ 'δίκαστον conjec. Pauw., sed probabilior est Canteri emendatio αἰεὶ δικαστῶν, quam receperunt Herm. Schütz. Both. αἰεὶ—δικαστῶν Glasg.

655. Accusativi non habent, unde pendeant, est enim oratio ἀνακόλουθος.

656. 'σκηνὰς ἵτ' Ald. σκηνάς τ' ἵτ' Turn.

657. πόπολιν Ald.

658. ἀντιπύργωσαν Robort.—Post τότε vulg. colon ponitur, quod in comma recte mutarunt Herm. Both. Schwenk.

661. ξυγγενὴς Glasg. sine libris.—μὴ ἀδικεῖν Guelph. Ald. Rob. Vict.

662. τὸ δ' ἦμαρ Ald. Rob. τό τ' ἦμαρ Grot. Glasg. Both.—De ὁμῶς pro ὁμοίως v. Lobeck. ad Soph. Aj. 1359.

663. μὴ 'πικαινόντων vulg. μὴ πικαινόντων Guelph. Ald. μηπικαινοντόνομοις Med. μὴ 'πικραινόντων Pears. μὴ 'πιχραινόντων Wakef. μὴ 'πικαινούντων Both., sed rectissime μὴ 'πικαινούντων emendavit Stephan., quod receperunt Glasg. Herm. Schütz.

664. Vulgo post ἐπιῤῥοαῖσι colo interpungitur, ut κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι ad præcedentia pertineat; hinc in βορβόρῳ θ' offenderunt interpretes, et βορβόρῳ δ' emendarunt Pears. Both. βορβόρῳ γ' Wakef., sed tollitur hæc difficultas, si

Digitized by Google

665 λαμπρὸν μιαίνων, οὔ ποθ' εὑρήσεις ποτόν. 685
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον
ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν.
τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν, ἔνδικος βροτῶν;
670 τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, 690
ἔρυμά τε χώρας, καὶ πόλεως σωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει
οὔτε Σκύθησιν, οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
675 αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὐδόντων ὕπερ 695
ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτεινε' ἐμοῖς παραίνεσιν
ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν. ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ,
καὶ ψῆφον αἴρειν, καὶ διαγνῶναι δίκην.
680 αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος. 700

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

in fine versus præcedentis fortius interpungitur, quod recte fecerunt Herm. Schütz., hic tamen male κακαῖς δ' dedit.

666. ἄναρκτον Bentl.—μηδὲ Med.

667. ἀστοῖς περιστέλλουσα Heath. Glasg. ἀστοὺς περιστέλλουσα H. Voss., sed nullam video mutandi causam; accusativi ἄναρχον et δεσποτούμενον a περιστέλλουσι pendent et ad σέβειν repetendi sunt.—σέβειν Med. (sed in marg. σέβειν) Reg. L. Guelph. Ald. Turn.

670. τοι omittit Rob.—ἐνδίκων Ald. ἐν δίκαις Pauw. Wakefield., quia idem vocabulum præcessit, de quo jam satis est monitum.

672. ἀντρώπων Rob.

673. οὐτ' ἐν Σκύθησιν vulg. οὔτε Σκύθεσι Reg. L. οὔτε Σκύθησιν Ald. Turn., quod præferendum est; facilius enim illud quam hoc a librariis proficisci potuit. Ita præpositio posita est Suppl. 307. Κάνωβον κάτα Μέμφιν ἵκετο. Soph. Œd. R. 727. Δελφῶν κάτα Δαυλίας. ibid. 754. ἀγρῶν κάτα πεμπόνων νομάς. Antig. 364. φυτὰ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἰσθλόν. Eur. Iph. T. 392. βωμοὺς καὶ πέρι πίονας. cf. Hermann. ad Viger. p. 854. Schæfer. ad Greg. Cor. pag. 498. Reisig. Conjectan. in Aristoph. i. p. 241.

674. κερδῶν τ' Pauw. κερδῶν voluit Schwenk., neutrum necessarium.

677. ἐξαιστῶν Reg. L.

679. ἐπὶ διαγνῶναι Rob.

680. αἰδουμένους Stanl. et recentiores omnes, puncto, ut vulg. post ὅρκον posito, quod sensum sane aptum præbet; sed quum libri omnes in αἰδουμένοις consentiant, circumspiciendum est, quomodo hæc lectio servari possit. Servari autem potest, recepta ea interpunctione, quam Ald. exhibet, quamque in texta dedi.—νόμον pro ὅρκον Reg. L.

Digitized by Google

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς
ταρβεῖν κελεύω, μηδ' ἀπαρπώτους κτίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

685 ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις, 705
μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἢ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων,
πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος;

ΧΟΡΟΣ.

λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης,
690 βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. 710

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.

ΑΠΟΛΛΩΝ.

695 οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν, 715
ἄλλως τε πάντως χὥτε δεόμενος τύχοι;

ΧΟΡΟΣ.

σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας
οἴνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.

683. κἀγώ τι Med. Guelph. Ald. Turn. κἀγώ γι Vict.

684. κελεύσω Rob.

686. μαντεύσει Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk. μαντεύσῃ libri omnes.—μίλων corrigit Pauw. μολὼν Heath. νίμων Herm. Schütz., sed μίνων significat: *si diutius hic manseris neque huic rei te immiscere desines.*

687. τισφάλλεται Ald. Rob.

688. προστροπᾶς Ald. προστροπαῖς Rob.

694. Μοίρας γι πείσας Wakefield. Μοίρας τ' ἔπεισας Hermann. Schütz., qui propterea post δόμοις comma habet; sed τι ferri non potest, non enim novi aliquid additur, sed explicatur, quod versu præcedente dictum erat.—θ εἶναι Ald.

696. χ' ὡς Robort. χ' ὥστε Guelph. Ald. Turn. χὥτε Hermann. Schütz. Schwenk. Recepissem χὥστε i. e. καὶ ὥστε, si hujus contractionis exempla haberem.

697. δάμονας Rob. πάλαι τὰς δαίμονας Wakefield. παλαιοὺς δὴ νόμους Schütz. Herm. Both., sine causa.

698. οἴῳ Pauw. οἴος Abresch. δόλῳ Wakefield. ὕστερῳ Stanl. Schütz. Herm. ἐν ᾧτερ ἠπάτησας Burgess. οἶπαι Both. Nihil scio, quod propius ad librorum

ΑΠΟΛΛΩΝ.

σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος,
700 ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. 720

ΧΟΡΟΣ.

ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην·
705 ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προςθήσομαι. 725
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο.
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῷ, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον,
710 ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον. 730
νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους,
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;

ΧΟΡΟΣ.

715 ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾷς τάδε; 735

ΟΡΕΣΤΗΣ.

νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν·

lectionem accedat, quam ΘΟΙΝΩΝ: *cpulis fraudasti Deas veteres*, i. e. effecisti, ut nemo amplius eas colat, neque sacrificiis honoret.

700. ἰμῇ libri omnes, ἰμεῖ recentiores. —ἰχθρῶσι Rob. Turn.

701. καθιππάζῃ libri omnes καθιππάζει recentiores.

702. ἐπήκους Rob.

703. ἀμφίβολος Guelph. Ald. Rob.

708. θυμᾷ Robort. — Verba ἅπαντι θυμῷ cum praecedentibus, ut vulgo, juncta displicent, quare malim fere comma post θυμῷ deleri; nam δέ quarto loco positum exemplis non caret.

709. καὶ pro οὐ Ald. Turn. var. lect. ap. Steph., quam recepit Herm., sed sensu incommodo et repugnante v. 610.

710. κτανούσης Turn.

712. ἔκβαλλε δ' conj. Rob. in notis. —πάλους Vict. Canter. Stanl., sed πάλους Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Glasg. et recentiores.

715. ἀλλ' ὁρᾷς Reg. L.

716. Hic quoque versus vulgo Furiis datur, sed Oresti tribuendum esse vidit

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

ΧΟΡΟΣ.

720 γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα, 740
βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.

ΑΘΗΝΑ.

ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Παλλὰς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
725 καὶ γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι 745
κατῴκισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρῴοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου
730 σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον, 750
σώζει με, μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ

Abresch., quem sequuntur Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

717. δ' ἄρ' pro γὰρ Schütz. sine causa.—ἰρεῖν Guelph. ἴρειν Ald.—μίνειν Wakefield. Schütz. male; τιμὰς νίμειν est *honoribus frui*; recte Schwenk. confert κρείττη νίμειν Soph. Œd. R. 202. 238. Aj. 995. γῆς ἴσον νίμειν Œd. R. 578.

718. Quatuor, qui sequuntur, versus in Ald. Turn. Choro continuantur, in Rob. Vict. Apollini tribuuntur, quod fecerunt etiam recentiores omnes. Sed mihi persuasum est, hos quoque inter Orestem et Chorum distribuendos esse, ut in textu feci: hoc enim sensus eorum postulat.—ψήφοιν Ald.

719. μὴ ἀδικεῖν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.

720. γίνεται libri omnes, γίγνεται recentiores.

721. βαλοῦσα δ' Pears. βληθεῖσά τ' Bentl. Burgess. βαλοῦσαν Pauw. παροῦσα H. Voss. βαλοῦσα Heath. Wakef. Schütz. passivo sensu pro βληθεῖσα accipiunt, quod fieri non potest. Loci sensus hic videtur: *unum suffragium, quod, si abest, domum evertit, eam servare potest.*—ὤρθωσαν Guelph. Ald. ὤρθωσεν Rob.

724. σῶσα Med. altero σα suprascripto.

725. In Vict. post ἐστερημένον punctum ponitur, quamobrem Pearson. μ' ἐστερημένον emendavit.

726. κατῴκισας Guelph.

727. ἀρὴρ Rob. ἀνὴρ Glasg. sed hic ex iis locis est, qui clarissime demonstrant,

Digitized by Google

τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας, νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
735 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς 755
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεπασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνοισι πράξομεν δυςπραξίαις,
740 ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους 760
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος·
ὀρθουμένων δὲ, καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχῳ δορὶ,
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
745 καὶ χαῖρε καὶ σὺ, καὶ πολισσοῦχος λεὼς, 765
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις,

ἀνὴρ prima producta a tragicis usurpari, nam Ἀργεῖος ὁ ἀνὴρ falsum foret.

733. πλειστήρη Guelph. Turn. πλυστήρη Ald.—χρόνῳ Ald.

734. ὁρκωμοτήσας Robort. — ἴσιμι Reg. L.

736. ἰκοίσις Reg. L. ἰκτίσιν Guelph. ἰκήσιν Aldin. Turn. ἰκοίσιν Rob. Vict. et recentiores. Difficile sane est eligere; ἰκήσιν quidem exquisitius videtur Seidlero ad Eur. El. 656., idque et ipse fere præferendum duco.

737. ὑμεῖς Ald.

738. παρμίνουσι Reg. L.

739. ἀμηχάνοις Guelph. Ald.—Vulgo non post δυςπραξίαις, sed post ἀθύμους interpungitur, quo factum est, ut interpretes, πράξομεν ὁδοὺς ἀθύμους jungentes, loci sensum non intelligerunt et ad emendationes confugerent. Heath. enim φράξομεν conjecit et post ὁδοὺς interpunxit, quod recepit Schütz. Sed comma post δυςπραξίαις habet Turn., quod recepit Hermann. et eum secutus Schwenk., πράξομεν autem recte explicat Schol. τιμωρησόμεθα, supplendum enim est ὁρκώματα hoc sensu: *ab iis, qui jusjurandum meum violabunt, pœnas sumam jurisjurandi violati impedimentis, quæ eis objiciam.* Quamquam fateor, nonnihil difficultatis movere dativum τοῖς παρβαίνουσι. Aliter locum accepit Both., qui jungit πράξομεν, ὡς αὐτοῖς μεταμέλῃ *impedimentis objectis efficiam, ut eos laboris pœniteat*, sed neque sic dativus ille satis est expeditus.

740. παρ' ὄρνιθας Guelph. Ald. Turn.

741. μεταμέλη Ald.

742. ὀρθουμένους Turn., quod probant Pauw. Heath. Wakefield. Schütz. Both. Genitivum Schwenkius ex constructionis mutatione defendit; sed quamquam non ignoro, orationem interdum ita variari, ut genitivi absoluti pro alio casu positi videantur, hoc tamen vix fieri potest, ubi aliud participium, ut nostro loco, copula καὶ annexum, alio casu sequitur. Nec tamen genitivum illum suspectum habeo, sed generis neutrius esse puto: *si autem res recte agitur, urbemque Minervæ colunt etc.* Ad ὀρθουμένων genitivus subjecti omissus est, quod in ejusmodi dictione solenne, ut v. 645. λελεγμένων.

743. ἀεὶ Ald. αἰὶ Rob. Turn. Vict.

744. ἰσίμεθ' conj. Heath., ἴσμεν obelo notavit Glasgov. 2., sed causam non video. — ὑμενίστερα Ald. ἀσμενίστερα Rob.

746. ἔχοι Hermann. Schütz. Both., nescio qua de causa.

Digitized by Google

σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου. 770
750 ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος,
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰοὺ, ἰοὺ,
ἀντιπαθῆ μεθεῖσα κραδίας σταλαγμὸν χθονὶ 775
ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ, λιχὴν ἄφυλλος,
755 ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύςοιστα 780
πολίταις πάθον,
ἰὼ, μεγάλατοι κόραι δυςτυχεῖς
760 νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.

749. κἀκχιρῶν Ald.

752. ἰὼν ἰὼν Med. Guelph. var. lect. ap. Steph.

753. ἀντιπινθῆ Med. Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict. Herm. Schütz. ἀντιπαθῆ Reg. I. var. lect. ap. Steph. Canter. Stanl. Glasgov. Schwenk. Versu 780. plurimi libri in ἀντιπαθῆ consentiunt, quod quia metro convenientius est, hic quoque recepi.—κραδίας pro vulg. καρδίας dedi metri causa.—χθόνια φόρον Aldin. χθονὶ ἄφορον Turn. χθονιαφόρον Rob. Vict. Schol. Cant. Stanl. Glasg., quod nihil est, χθονὶ ἄφορον Herm. Schütz. sed quum versum ita dederint σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον ἐκ δὲ τοῦ, hiatus exortus est, cujus evitandi causa χθόνιον legi posse monet Herm. El. metr. p. 251. Sed sublata est difficultas ea, quam dedi, versuum distinctione.

755. ἰὼ δίκα vulgat. ὦ δίκα Herm. Schütz. Both., nescio qua de causa. Ego autem ita scripsi, ut versus sit dochmiacus. Lachm. de chor. syst. p. 93. senarium dedit: λιχὴν ἄφυλλος ἄτεκνος, ὦ δίκα δίκα.—ἐπίσσυμος Ald. ἐπισύμενος Robort. ἐπισσυμένος Turn. Vict. Canter. Stanl. Glasg. ἐπισύμενος Med. Herm. Schütz. Both. Schwenk. Lachm.

756. κλῖδας Rob. — βαλεῖν vulgg. βαλεῖ Turn., quod recte receperunt Hermann. Glasgov. Schütz. et rell.

757. τί γένωμαι; Hermann. Schütz., quod falsum esse arguit metrum, de quo vid. Herm. El. metr. p. 254. et 265. Nisi jungendum est τί ῥέξω, γένωμαι; ut τί ad utrumque pertineat, γένωμαι corruptum haberi debet, ut nonnullis visum est. γιλῶμαι emend. Tyrwhitt. Lachm. πένωμαι; Both.

758. πολίταις ἔπαθον vulgat. πολίταις πάθον Herm. Schütz. Lachm. πολῖται, ἔπαθον mavult Buttler.

759. μεγάλα τοι vulgg. μεγάλατοι Aldin., quod unice verum est, et receperunt Glasg. Lachm. cf. v. 786.

760. ἀτιτοπινθεῖς Lachmann., quod non est necessarium.

761. πείθεσθαι Guelph. πείθεσθε Ald. Rob.—βαρυπόνως Ald.—Post hunc ver-

Digitized by Google

οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 785
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,
765 αὐτός θ' ὁ χρήσας, αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον 790
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ, ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
770 βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς 795
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ΧΟΡΟΣ.

775 ἰὼ θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους ἀνάλ.
καθιππάσασθε, κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου. 800
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύποτος,
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰοὺ, ἰοὺ,
780 ἀντιπαθῆ μεθεῖσα κραδίας σταλαγμὸν χθονὶ 805

sum in Farn. lacuna est usque ad v. 787.

763. ἀτιμίᾳς Ald. Turn.

764. παρῶν Turn. err. typ.

765. θ' ὁ θήσας Med. θ' ἠθήσας Ald. ὁ θήσας Rob.

767. δί τι τῇδε γῇ Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob.—μὴ omittunt Guelph. Ald. Rob.

768. σκήψασθε Turn. σκήψητε legi jubet Elmsl. ad Eurip. Med. 93., sed non animadvertit, omnibus locis a se allatis dici: μῆνις, χόλος, ὀργὴ σκήπτει vel καταστήπτει εἴς τινα vel τινί, nostro autem loco σκήπτεσθαί τις κότον τινί.

769. δαιμόνων sensu caret, nam quod Schwenk. dicit, σταλάγματα δαιμόνων significare: σταλάγματα, quæ scilicet vulgo δαιμόνων diccbantur, id nihil est. δαΐων conj. Pauw. πλειμόνων Wakef. Herm. Schütz., quod parum probabile est. δυσμενῶν Burgess. δαιμονοσταλάγματα Both. Si pro λαιμός alia etiam forma λαιμών in usu esset, conjicerem λαιμόνων. — στενάγματα var. lect. in Reg. L. et ap. Schol.

770. αὐχμοὺς emend. Scalig. et Spanh. ad Callim. hymn. Dian. 125., male.

771. πάνδικος Ald.

772. ἐνδίκους Heath. Herm. Schütz. sine causa.

773. αἰσχάραις Ald.

776. χειρῶν εἵλεσι Guelph. Aldin.

779. ἰὸν ἰὸν Med. Reg. L.

780. ἀντιπαθῆ Med. Reg. L. Aldin. Rob. ἀντιτιθῆ Turn. Vict. Herm. Schütz.—καρδίαν Turn. καρδίας rell. v. vers. 753.

Digitized by Google

ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ, λιχὴν ἄφυλλος,
ἄτεκνος, ὦ δίκα, πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω; γένωμαι; δύςοιστα 810
785 πολίταις πάθον,
ἰώ, μεγάλατοι κόραι δυςτυχεῖς
νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύςκηλον χθόνα. 815
790 κἀγὼ πέποιθα Ζηνὶ, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα 820
795 καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆςδ' ἔτ' ἀκροθίνια,
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους, 825
800 ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,

781. χθόνια φόρον Ald. χθονὶ ἄφορον Turn. χθονιαφόρον Rob. Vict. v. vers. 753.
782. ἰὼ δίκα vulg. v. vers. 754.—ἱκετεύμος Ald. ἱκετευμένος Robort. Turn. Vict. ἱκετεύμενος Med. v. vers. 754.
783. βαλεῖν Ald. Rob. Vict. ut v. 765.
784. δύκοιστα Ald.
786. μεγάλατοι Ald. Rob. v. vers. 759.—δυςτυχαῖς Ald.
788. ἄγαν Ald.
791. κλεῖδας vult Schwenk. sine causa.
792. ἐν οἷς Schütz. male. Constructio est πρὸς τὸ νοούμενον, cujus multa exempla congessit Schwenk.
793. ἱκετεύθης Ald.
796. κοίματος pro κοίμα Ald. κῦμα Rob.
798. τῆςδε τἀκροθίνια vulg. τῆςδε τἀκροθύνια Turn. τῆςδ' ἔτ' ἀκροθίνια Aldin. et sic ex emend. Herm. Schütz. recte.
799. θύῃ vulg. θύῃ Ald. Rob. et sic ex emend. Stanleii Pauw. Wakefield. Herm. Schütz. Both. Glasg. 2. recte. Sed post θύῃ vulgo comma ponitur, quod post ἀκροθίνια recte posuerunt Pauw. Wakef. Glasg. 2.—τέλος Guelph. Ald. Turn.
800. ἐς ἀεὶ Rob. Glasg. ἐςαιεὶ Herm.

Digitized by Google

ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον. 830
805 οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν 835
δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

810 ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καίτοι γεμὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα, 840
γῆς τῆςδ' ἐρασθήσεσθε· προὐννέπω τάδε.
815 ὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος

802. παλαίφρονα Herm. Schütz. Lachm. παλαιόφρον' ἰμὶ Both., sed nihil mutaverim, παλαιόφρονα secundum corripit, ut γεραιὸς, πρυφαῖος v. Seidl. de verss. dochm. p. 101.—κατὰ γᾶς habet Herm. El. metr. p. 370., quod fere necessarium videtur.

803. φεῦ post ἀτίετον vulgo non recte poni, metrum docet; turbat enim dochmium. Herm. Schütz. Lachm. illud post οἰκεῖν collocant, sed posuerim potius versu sequente post μένος, ubi syllaba brevis in fine dochmii fulcrum desiderat; versus enim sic constituendos puto:

ἀτίετον μύσος. πνέω τοι μένος, φεῦ
ἅπαντά τε κότον. οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.

In priore versu, φεῦ ita extra versum positum puto, ut v. 801. Posterioris versus metrum idem est, quod v. 802. et 806., constat dochmio et anapæstico monometro.—μῦσος Ald. Turn. μῦσος Rob. Stanl. μύσος recte Vict. Cant. et recentiores.

805. οἴ οἴ Ald.

806. πλευρᾶς Rob. De plurali hujus vocabuli, quem damnat Elmsl., v. Herm. ad Soph. Aj. 1389.

808. τιμῶν δαμαίαν Reg. L. τιμᾶν δαμαίαν Guelph. τιμῶν δαμαίων Ald. Rob. τιμᾶν δαμίαν Turn. Vict. Glasg. τιμᾶν δαμιᾶν Herm. Schütz. Lachm. Schwenk. recte. δαμιᾶν synizesin pati puto, ut versus sit dochmiacus dimeter.

809. δυςπάλαλοι Guelph. Ald.—ει δόλῳ Med. δόλῳ Turn.

810. γεραιτέρα Reg. L.

811. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' Vict. Cant. Stanl. Glasg. Herm. Schütz., sed καίτοι μὴν σὺ κάρτ' Guelph. καίτοι μὴν σὺ γάρ σ' Ald. Rob. καίτοι σὺ μὴν κάρτ' εἶ γ' Turn. κἂν εἶ γε μὴν σὺ κάρτ' Casaub. καί τοι μὴν εἶ σὺ κάρτ' Abresch. καὶ τῷ γε μὴν σὺ κάρτ' Wakefield. καίτοι τὰ μὴν σὺ κάρτ' Herm. ad Viger. p. 841. καίτοι γε μὲν σὺ κάρτ' Schwenk., totum versum ejecit Both. Quid antiquitus lectum sit, pro certo confirmari non potest. Vulgatam lectionem falsam esse non dubito, Turnebiana versui satisfaceret, nisi ex conjectura fluxisse videretur, et εἶ incommodum esset.

813. ἀλλόφυλλον Rob.—ἐλθοῦσα Rob.

814. ἐρασθήσεσθε Guelph. ἐρασθήσεσθε Ald.—προὐννέπω Ald. Herm.

815. ὑπερρέων Rob.

Digitized by Google

ἔσται πολίταις τοῖςδε. καὶ σὺ τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων, 845
ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι·
μηδ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων, 850
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. 855
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην,

818. τεύξῃ libri omnes. τεύξει recentiores.—στόλον Guelph. Ald.

819. σχίθης Ald.—βροτοῖς Reg. L.

820. τῆς ἐμοῖσι Rob.

822. ἀοίνους Guelph. Ald. Rob. ναίων ἀοίνοις conj. Rob. παροίνοις legendum putat Schütz., qui locum hunc non magis quam scholiastæ verba intellexit. Minerva precatur Furias, ne efficiant, ut juvenes, vel non ebrii, sanguinolentas rixas conserant, utque abripiantur furore non ex vino nato, sed a Furiis injecto. Idem voluit etiam Schol., cujus verba satis perspicua non video quomodo a plerisque interpretibus potuerint non intelligi.

823. Vulgatum ἐξελοῦσ' sensu caret, et frustra laborarunt, qui illud explicare conati sunt: quis enim aut Heathii rationem probare potest, qui interpretatur: *neque, tanquam exsecueris cor gallinaceum, illud inseras civibus meis, Martem scilicet etc.*, aut Schwenkii, qui breviter dictum putat pro ἐξελοῦσα φρένας καὶ ἀναστρώσασα καρδίαν ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων? Sed neque emendationum, quas tentarunt, ulla satisfacit, omnes enim aut nimium a librorum lectione discedunt, aut sensum minus aptum præbent. μηδ' ἰκχίσουσ' Pauw. μηδὲ στερεοῦσ' Wakefield. μηδ' ἐξίδουσ' Herm. μηδὲ ζίουσ' Jacobs. μηδ' ἐξόρουσ' Schütz. Both. μηδ' ἐξαγούσ' Burg.

824. ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν Med. ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν Guelph. Aldin. Rob. ἐμοῖς αὐτοῖσιν Turn.—ἱδρύσῃ κόρῃ Guelph. Ald. Turn. ἱδρύσῃ βάρῃ Rob. var. lect. ap. Steph. ἱδρύσῃ κάρα Vict. ἱδρύσῃς Ἄρη ex emendatione Stephani et Canteri recentiores recte.

825. ἀλλήνους pro ἀλλήλους Ald. ἄλληνας Turn.

826. οὐ μοῦλος παρὼν Wakef. Schütz. ἢ μόλις παρὼν Herm. οὐ δόμοις παρὼν Burg. Buttler. Sed nihil mutandum est; sensum, quem jam recte explicat Schol., perspexerunt Pauw., Hermann. ad Viger. p. 789. et Schwenk.: *bellum foris sit, sed satis vicinum*, i. e. non nimis longinquum, ne eo proficiscentes cives majoribus incommodis premantur, neve procul a patriæ finibus moriantur.

827. ἔστι Med. ἔστι Reg. L.

828. ἐν οἰκίου Ald.

829. ἱλίσθαι Rob.

χώρας μεταςχεῖν τῆςδε θεοφιλεστάτης.

ΧΟΡΟΣ.

ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, ἀνάλ.
ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν 860
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
835 πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.
οἴ οἴ, δᾶ φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; 865
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
νύξ. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν
840 δυςπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘΗΝΑ.

οὗτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά·
ὡς μήποτ' εἴπῃς, πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ 870
θεὸς παλαιὰ, καὶ πολισσούχων βροτῶν,
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
845 ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν, 875
οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν', ἢ βλάβην στρατῷ.
850 ἔξεστι γάρ σοι τῇδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς

832. Eædem sunt in hoc carmine variæ lectiones, quæ in superiore, nisi quod v. 833. *κατά τι γᾶν* legitur in Med. Rob., v. 840. *δόλοι* in Ald.

841. *παλοῦμαί σοι* Farn.

842. *νεοτέρας* Rob.

843. *πολισσοῦχον* Ald. *πολισσοῦχος* Turn. et var. lect. ap. Steph., quod receperunt Herm. Schütz., nescio quo sensu. Jungendum est *παρ' ἐμοῦ καὶ πολισσούχων βροτῶν*.

844. *ἴρειν* Ald.

846. *μείλιγμα* Ald.—Offenderunt hoc loco interpretes, qui propter genitivum *Πειθοῦς* etiam *μειλίγματος* et *θελκτηρίου* dici debuisse putabant; sed *Πειθοῦς σέβας* circumscriptione est dictum pro *Πειθώ* (cf. Pors. ad Eurip. Med. 750.), itaque recte deinde nominativi apponuntur.

847. *μένοις* Guelph.

848. *οὖν' ἄν* vulg. male. *οὐκ ἄν* Pears. Herm., sed legendum est *οὐ τἂν*, saepissime enim in apodosi post *εἰ* ponitur *τἂν*. v. Index s. v.—*ἐπιρρέπεις* Guelph. Ald.—*πόλει* Rob.

849. *κότον τι* Ald. *κότον τον'* Turn.

850. *τῇδέ γ' ἀμοίρου* Reg. L. Guelph. Ald. *τῇδε δ' ἀμοίρου* Rob. *τῇδέ γ' εὐμοίρου* Turn. Vict. *τῇδέ γ' ἰμμοίρου χθονὸς* conj. Canter. *τῇδέ γ' εὐμοίρου χθονὸς* Pauw. *τῇδέ γ' ἐν μοίρᾳ χθονὸς* Pears. probante Buttlero. *τῇδ' ἐν' εὐμοίρου χθονὸς* Wakef. *τῇδε γ' ἴμμορον χθονὸς* Herm. Schütz. *τῇδέ γ' ἰμμόρῳ χθονὸς* ex Schützii emendatione Both. *τῇδε*

Digitized by Google

εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη.

ΧΟΡΟΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἕδραν; 880

ΑΘΗΝΑ.

πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει,

ΑΘΗΝΑ.

855 ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ τοῦτο πράξεις, ὥςτέ με σθένειν τόσον;

ΑΘΗΝΑ.

τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. 885

ΧΟΡΟΣ

καί μοι προπαντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

860 θέλξειν μ' ἔοικας, καὶ μεθίσταμαι κότου.

ΑΘΗΝΑ.

τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσῃ φίλους.

γαμόρῳ χθονὸς Burgess. ex emendatione Dobræi in *Classical Journ.* iii. p. 654. Vulgata non video quomodo defendi possit, nisi τῇδε est adverbium loci: *hic terrarum*, ut sensus sit: *licet enim tibi in hac terra beata honoratæ esse.*

852. ἀθίνα Aldin.—φῆς Guelph. Ald. Rob., quod probo.—ἕξειν legi vult Elmsl. in Mus. crit. Cantabr. vi. p. 303. sine causa.

853. οἰζύος vulg. οἰζύος Ald. Turn. et recentiores. v. Pors. præf. ad Eur. Hecub. p. x.—δεύχου Ald.

854. καὶ δὴ δέδεγμαι *fac me accepisse.* v. Herm. ad Viger. p. 889. Elmsl. ad Eurip. Med. 380.

855. μήτ' ἐν' Ald.—εὐσθενεῖν vulg. εὖ σθενεῖν Turn., sed ἀθενεῖν Rob., hinc probatur εὐθενεῖν, quod ex conj. Scaligeri receperunt Pauw. Heath. Wakefield. Glasg. et recentiores.

857. σέβον τί Ald.—ξυμφορὰς Glasg. invitis libris.

858. μή μοι Reg. L.—πρὸ παντὸς vulg. sine sensu. προπαντὸς ex sententia Abreschii Schütz. Both., probante Schwenkio, recte.

859. ἕξεστιν Guelph. Aldin. Rob. Interrogationis signum in fine versus habent Rob. Vict.

861. τοὶ γὰρ vulgat. τοιγὰρ Ald., quod recte recepit Both.—ἐπικτήσῃ libri omnes. ἐπικτήσει recentiores.

Digitized by Google

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; 890

ΑΘΗΝΑ.

ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα,
καὶ ταῦτα γῆθεν, ἔκ τε ποντίας δρόσου,
ἐξ οὐρανοῦ τε, κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίῤῥυτον, 895
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυςσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος. 900
τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, στρ. ά.

862. τί μ' οὖν ἄνωγας Glasgov. 2., quæ emendatio non magis necessaria est, quam Blomfieldii Sept. Th. 190. et Heathii Suppl. 302. — τῇδ' ἐφυμῆσαι Ald. τῇδε φυμῆσαι Turn.

863. Post ὁποῖα interrogationis signum in quibusdam exemplaribus se invenisse testatur Steph.—νίκης scribendum videtur Hermanno ad Soph. Aj. 955., sed νίκης μὴ κακῆς unice verum puto; vicerunt enim Furias Minerva ejusque cives, sed ea victoria non est mala, ex qua victor male habere victum et interficere solet, sed bona, ita ut victi in gratiam et amicitiam recipiantur.

865. Comma post ἀήματα recte sustulerunt Herm. Schütz.

867. βροτῶν vulg. βοτῶν ex emend. Stanl. recte Pauw. Heath. Wakef. Schütz. Herm. Both.

868. εὐθενοῦντας Guelph. Ald. εὐθενοῦντας Rob.

870. ἐκφορωτέρα Ald.—Inutiles hic turbas moverunt interpretes, et Schützius quidem hunc versum post v. 872. collocandum putat, sed nexus sententiarum bene procedit: *impios autem vehementius persequere, nam instar hortulani bonorum genere contenta sum; hi mihi sufficiunt, mali autem quominus exstirpentur non recuso.* Fatendum tamen est vocabulum ἐκφορωτέρα obscurum et minus aptum videri; fortasse ἐκφθορωτέρα legendum.

871. φίτυ, ποιμένος vulg. φυτοποιμένος Aldin. Turn., quod recte receperunt Glasg. Herm. Schütz. Schwenk.—Hunc et sequentem versum Choro tribuit Rob.

873. Hunc et sequentes versus Choro tribuit Ald. — τοιαῦτας οὖτοι Aldin. τοιαῦτά σ' οὖτοι Guelph. Turn. Litteras οὖτοι lacuna hausit in Reg. L. τοιαῦτα σοῦ 'στι Rob. Vict. et recentiores omnes præter edit. Glasg., ubi recte σοῦστι exaratum est.

874. ἀγώνων Ald.

875. τὴν Guelph. Ald. Turn.

Digitized by Google

οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν, 905
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς,
Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει,
880 ῥυσίβωμον Ἑλλά-
νων ἄγαλμα δαιμόνων.
ἃ τ' ἐγὼ κατεύχομαι, 910
θεσπίσασα πρευμενῶς,
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
885 γαίας ἐξαμβρόσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

ΑΘΗΝΑ.

τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις σύστ. ἀ. 915
πράσσω, μεγάλας καὶ δυςαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
890 πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν. ὁ δὲ μὴ κύρσας
βαρέων τούτων, οὐκ οἶδεν ὅθεν 920

880. ῥυσίβωλον Guelph. Ald. Turn.— Post Ἑλλάνων comma ponunt Abresch. Hermann., post ῥυσίβωμον Both. neutrum placet.

882. αἵτ' Guelph. αἵτ' Ald. κατ' εὔχομαι Ald.

884. ἱστιούτους Ald. ἱστιούχους Turn.—βίου metri causa ejiciunt Wakef. Both., sed in antistrophico potius aliquid deesse videtur.

885. ἐξ ἀμβρόσαι Rob. Quum vulgata sensu careat, varia tentarunt editores. ἐξαμβλῶσαι Pearson. ἐξαμβρῦσαι Pauw., quod receperunt Schütz. Hermann. Schwenk. ἐξαμβρύσειν Both., sed valde dubito, an hoc non possit vim transitivam habere, quæ hic desideratur. ἐξαμφῦσαι Burgess. Fortasse ἐξαρέσαι legendum est, quod metro certe non repugnaret, vid. Herm. El. metr. p. 234. sqq.

887. Anapæstica hæc systemata perspicuum est antistrophica esse hoc ordine: ἀ. β'. μισ. β'. ἀ. Tentavit quidem et Schwenkius hanc responsionem exprimere, sed satis inepte hunc ordinem dedit: ἀ. μισ. β'. β'. ἀ. Meliora discere poterat ab Hermanno El. metr. p. 379. 59.

888. δυςαρέστους Ald.

889. κατανασσαμένη Ald. De σ duplice vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 163. et 814.

892. Verba ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων repugnare videntur sequentibus, quare mutata sunt ab editoribus. ὁ δὲ δὴ κύρσας volunt Pauw. et Heath. probante Buttlero. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων ἀτῶν Herm., quod sensum non adjuvat, neque omnino ferri potest propter masculinum βαρέων. ὁ δὲ μὴ κύρσας πρᾶον τούτων Schütz., quod parum probabile est. Sed omnino in βαρέων vitium latere videtur, cujus loco constructio βαρειῶν postulat. Quid vero legendum sit, pro certo affirmari non potest propter lacunam, quæ est in versu sequente.

893. Quatuor syllabas in fine versus excidisse, quæ parœmiacum efficerent,

Digitized by Google

πληγαὶ βιότου * * *.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν
895 πρὸς τάςδ' ἀπάγει, σιγῶν ὄλεθρος,
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει. 925

ΧΟΡΟΣ.

δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, ἀντ. α.
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω·
900 φλογμός τ' ὀμματοστερὴς
φυτῶν, τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων·
μηδ' ἄκαρπος αἰα- 930
νὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν,
905 ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις,
τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος * *

docet antistrophicus, et sensus non absolutus.

894. ἀμπλακήματα libri omnes, quod metri causa in ἀπλακήματα mutarunt Ask. Pauw. Schütz. Herm. Glasg. Et profecto nisi credimus Seidlero de versa dochmiac. p. 25., ἀμπλάκημα primam brevem habere posse, putandus est Æschylus ab ea forma, qua uti solet, metro cogente recessisse. Primam corripi in ἀμπλακὼν vel ἀπλακὼν scribi postulat metrum Eur. Alcest. 248. ἀμπλακὼν ἀλόχου, ubi Monk. ἀπλακὼν dedit, Wüstemann. ἀμπλακὼν non mutavit, et Iph. Aul. 124. καὶ πῶς Ἀχιλεὺς λίπτρων ἀμπλακών. In re incerta librorum veterum auctoritatem secutus sum.

895. σιγῶν δ' Herm. Schütz. Both. contra librorum auctoritatem, et sensu depravato; σιγῶν ὄλεθρος est appositio præcedentium.—σιγὼν Ald.

896. μεγαφώνους τ' Ald. μεγαφώνους Turn.

900. φλογμὸς Med. Ald. Rob., in Ald. Rob. omisso τ'. φλογμὸς δ' Herm. Schütz. Both. male.

901. τόπον Robort. τόπων Schütz. τὸ πᾶν Both. neutrum recte. φυτῷ δ' ὁ μὴ περὼν ὁίον πστὸν Burgess.

903. αἰανὸς Schütz. forsitan errore.

904. μῆλα Schütz. Hermann. Both. sine libris.—εὐθενοῦντ' Ald. εὐθενοῦντ' Rob.—εὐθενοῦντα γᾶ conj. Dobræus in *Classical Journal* iii. pag. 654., quod non displicet, sed propter sequentia incertum est.

905. σὺν Herm. Schütz. contra librorum auctoritatem.—διπλοῖς vulg., quod metro jubente in διπλοῖσιν mutarunt Stanl. Pauw. et omnes deinceps.

906. τεταγμένῳ Ald.—γόνον Turn. Interpungunt Ald. Turn. ante πλουτόχθων, Rob. post hoc vocabulum, Vict. ante γόνος. Omnino sensus hujus loci obscurus est propter lacunam, quam in hoc versu esse docet metrum. γαῖα initio versus addi voluit Stanl., τρέφοι τίδον Wakefield. χώρα τρέφοι Hermann. Schütz. μῆλα δ' εὐθενοῦντα γᾶ ξ. δ. ἰ. τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ, γάνος τι πᾶς πλούτου θεῶν ἱερμαίων εὐμενῶν δόσιν τίοι Burgess. Sed ex nulla harum lectionum sensum sufficientem video nasci. Lachm. pag. 46. in fine versus addidit γόνον,

Digitized by Google

πλουτόχθων ἑρμαίαν 935
δαιμόνων δόσιν τίοι.

ΑΘΗΝΑ.

ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, συστ. β'.
910 οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται
πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις,
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων 940
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν,
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
915 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας, στρ. β'.
νεανίδων τ' ἐπηράτων 946
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες
θεαὶ, τῶν Μοῖραι
920 ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι, 950
παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,

quod propter lectionem Turn. probabile est. Id si verum esset legerem: μῆλά τ' εὐδινοῦντ' ἔγαν ξὺν δικλοῖσιν ἰμβρύοις τρίφοι χρόνῳ τεταγμένῳ γόνος γόνον πλουτόχθων, ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν τιοί. Sed certi nihil constitui potest, nisi lacuna ex codd. expleta erit.

907. πλουτόχθω νερμαίαν Ald.

908. τίοι Ald. Rob.

910. οἷα ἐπικρανεῖ Med. Guelph. Ald. οἷ' ἐπικρανῖ Rob. Turn. Vict. οἷ' ἐπικραίνει auctore Pauwio recentiores, addito interrogationis signo ex sententia Abreschii.—γὰρ om. Rob.

911. ἐρινὺς Med. Rob. ἐρινὺς Ald. —ἀθάνατοις Reg. L.

913. διαπράσσουσι vulg. διαπράσσουσιν Guelph. Ald. Rob. Herm. Glasg. Both. Schwenk. Comma omittunt Herm. Schütz. Schwenk., constructionem male turbantes. Offensi videntur verbo διαπράσσουσιν absolute posito, quod commovit etiam Bothium, ut τιλίως in τὸ τίλος mutaret. Sed nihil video offensionis.

914. δ' αὖ κρύων Med. Reg. L. Guelph. Rob. var. lect. ap. Vict.

916. ἀνδρομῆτας Ald.—ἀώρους Rob. var. lect. ap. Steph.

918. ἔχουσαι Pearson. Pauw. ἔχοντας Schütz. Both., sed constat a tragicis participia masculina cum substantivis feminini generis conjungi, v. Brunck. ad Eur. Med. 316. Jakobs. ad Anthol. Palat. iii. 578. 904.

919. θεαὶ καὶ Μοῖραι Herm. Schütz. θεοὶ καὶ Μοῖραι Buttler. θεόθεν Μοῖραι Both., sed horum nihil probari potest. Certas quasdam Deas, quarum cognatæ sunt Parcæ, invocare videtur Chorus, fortasse Horas, quod suspicatur Hermann. apud *Blümner über die Idee des Schicksals* pag. 71. Certe mutandum nihil est.

922. μιγάκοινοι Med. Reg. L. Ald. Rob.

Digitized by Google

παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
925 πάντᾳ τιμιώταται θεῶν.

ΑΘΗΝΑ.

τάδε τοι χώρᾳ τῇ μῇ προφρόνως μεσῳδός. 955
ἐπικραινομένων γάνυμαι· στέργω δ'
ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν
καὶ στόμ' ἐπωπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως
930 ἀπανηναμένας· ἀλλ' ἐκράτησε
Ζεὺς ἀγοραῖος. νικᾷ δ' ἀγαθῶν 960
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ΧΟΡΟΣ.

τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
ἀντ. β'.
τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. 965
935 μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν,
δι' ὀργὰν ποινάς,
ἀντιφόνους ἄτας,
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν 970
940 κοινοφελεῖ διανοίᾳ,

923. ἐπικριθεῖς Reg. L. ἐπιβριθαῖς Ald. Comma, quod vulgo post hoc vocabulum ponitur, recte ad finem versus sequentis transposuerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk.

924. ἔνδικος Rob.

925. πάντα vulgat. πάντων Turn. Both. πάντᾳ Glasgov. Herm. Schütz. παντᾶ Schwenk.

927. χάνυμαι Guelph. Ald.

929. ἐκράτησα Schütz. Both. male.

930. ἐκράτησεν Ask. Both. sine causa.

933. τόνδ' ἄπλιστον Aldin. τάνδ' ἄπληστον Turn. τάνδ' ἄπληστον Vict. τὰν δ' ἄπληστον Rob. et sic recte recentiores.—μήσ' pro μήποτ' Rob.

934. ἀπεύχομαι Reg. L. ἐπεύχομαι Robort.—πολιτῶν pro βρέμειν Turn.

935. μηδ' ἐπὶ θυσιαπόνις Ald. ex confusione litterarum ο et θ.—πολιτῶν Ald. Turn.

937. ποινᾶς auctore Pauwio, Herm. Schütz., sed post ποινὰς distinguendum est, ut sequentia appositionem contineant.

938. De optativo ἁρπαλίσαι v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 410. ed. min.

939. ἀντιδοῖεν vulg. ἀντιδιδοῖεν, quod metrum postulat, Med. Guelph. Rob., et sic recentiores.

940. κοινοφιλεῖ vulg. contra metrum. κοινοφιλεῖ Hermann. Schütz. Both. Schwenk., quæ non necessaria est emendatio, quum Ald. κοινοφιλεῖ præbeat, quod non dubito quin verum sit.

Digitized by Google

καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

ΑΘΗΝΑ.

ἆρα φρονοῦσι γλώσσης ἀγαθῆς ἀντισύστ. β'.
ὁδὸν εὑρίσκει; ἐκ τῶν φοβερῶν 975
945 τῶνδε προςώπων μέγα κέρδος ὁρῶ
τοῖςδε πολίταις. τάςδε γὰρ εὔφρονας
εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμώντες,
καὶ γῆν, καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντες διάγοντες. 980

ΧΟΡΟΣ.

950 χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου. στρ. γ'.

943. ἆρα vulg. ἀρά Pearson. ἆ ρα Wakef. utrumque inepte. ἆρα Herm. Schütz. — φρονοῦσι-εὑρίσκει vulg. φρονοῦσιν Guelph. Ald. φρονούσης Rob., εὑρίσκει Robort. ex conjectura, in cod. enim etiam εὑρίσκει invenit. Vulgata sensu caret, quem restituere conati sunt interpretes. φρονοῦσι-εὑρίσκειν Pauw. Heath. Wakefield. Schwenk., ita etiam Glasg., ubi tamen post εὑρίσκειν interpungitur; ut φρονοῦσι cum πολίταις jungi videatur. φρονοῦσα-εὑρίσκεις; Hermann. Schütz. εὐφροσύνη-εὑρίσκει Both. φρονοῦσ' ὖ-αὑρίσκεις; Buttl. ἆρα φρονοῦσ' οὖ-αὑρίσκεις; Burg. Et εὑρίσκει quidem, in quo libri omnes consentiunt, sane servari debet et potest, Minerva enim etiam supra v. 910. tertia persona singularis de Furia utitur, hiatus autem interrogatione et fine sententiæ excusatur, v. Seidler. de verss. dochm. p. 80. sqq. Participium autem φρονοῦσι difficultatem movet, cujus loco φρονούσης ex Rob. non dubitarem reponere, si id ex codice profectum esse certum esset, ut puto, quum de conjecturis semper meneat Robortellus. Sic enim apte omnia procederent; ἆρα φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει;

946. εὐφραναις Ald. εὐφρόνως Rob.

947. αἰεὶ vulg. ἀεὶ Ald. Rob. Glasg.

948. ὀρθοδίκαιον Hermann. Schütz., sed causam mutationis non magis video, quam qua commoti versu sequente iidem πάντως pro πάντες dederunt, obsequente Bothio.

950. χαίρετ' semel vulgo. χαίρετε χαίρετ' Turn., quod auctore Heathio propter antistrophicum receperunt Schütz. Hermann. Semel tantum habet Both., qui legit χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου et in antistr. χαίρετε δ' αὖθ' ἐπιδιπλοίζω. Buttlerus legi vult χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι et antistr. χαίρετε χαίρετε δ' αὖθις, ejectis vocabulis πλούτου et ἐπιδιπλοίζω, quod vix probari potest; tamen in Glasg. ἐπιδιπλοίζω uncis inclusum est, idque ut ejiciatur primus suasit Pauw., ex adscripta parepigraphe ἐπιδιπλοίζει natum ratus. Assentitur etiam Schwenk., improbat autem Herm. de verss. spuriis p. ix. χαίρετ' ἐναισίμως πλουτῶν et in antistr. χαίρετ', ἴσος δ' ἐπιλοῦν ἅζω Burg.—χαίρετ' ἐρασιμίαις Ald. Turn. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις Rob. Vict., sed Rob. in erratis pro αἰσιμίαις legi jubet ἀζημίαις. Et hoc ἀζημίαις receperunt Heath. Herm. Schütz., qui antistr. ἐπιδιπλοίζω legunt. Sed ἐπιδιπλοίζω habent libri omnes, præterea ἀζημίαις illud correctioni simillimum est, neque placent versus ita constituti numeri. Quare legi mallem χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, et antistr. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθ' ἐπιδιπλοίζω. Si quis autem hoc αὖθις mutari nolit et

χαίρετ' ἀστικὸς λεὼς,
ἵκταρ ἥμενοι Διὸς,
παρθένου φίλας φίλοι 985
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
955 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.

ΑΘΗΝΑ.

χαίρετε χ' ὑμεῖς· προτέραν δέ με χρὴ ἀντισύστ. ά.
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν. 990
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν
960 ἴτε, καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι, τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ. 995
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι,
965 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ΧΟΡΟΣ.

χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοΐζω, ἀντ. γ'.

ἀζημίωις verum putet, certe ἀζημίωσι legendum erit, ut ἐπιδιπλοΐζω servari possit.

951. ἀστυκὸς vulg. ἀστικὸς Ald. Rob. Turn., quod recepi. ἀστικὸς Erotian. Lex. s. v. ἵκταρ, probante Bothio.

952. ἵκτ' ἀφ' Ald.

953. παρθένους Guelph. Ald. Erotian. l. c.

955. δ' omittunt Guelph. Ald. Turn.

957. δ' ἰμὶ Wakefield. Glasg. Hermann. Schütz., sed causam non video.

959. προπομπὸν vulg. contra metrum, προπομπῶν Bentl. Stanl. Tyrwhitt. Heath. Wakef. Glasgov. προπόμπων Hermann. Schütz. Both.

961. σύμμεναι Guelph. Ald. δύμεναι Turn.—ἀτήριον vulg. contra metrum, ἀτηρὸν ex emendatione Bentleii recentiores omnes. Si forma ἀτήριος tragici uterentur, vulgatam synizesi defendendam esse putarem, sed quum usus etiam tragicorum alteram formam flagitat, eam recipere non dubitavi. Vulgatam lectionem ex correctione scioli cujusdam prodiisse puto, qui legis anapaestorum ignarus, quum in fine versus trochaeum videre sibi videretur, dactylum reponere maluit.

964. ἡμεῖς Med. (sed in marg. ὑμεῖς) Reg. L. Rob.

965. μέτοικοι Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. var. lect. ap. Steph., quae lectio ab optimis libris commendata non omnino spernenda est, nam et sensum non incommodum praebet: *quum jam cum his communem sedem habeatis*, et hiatus excusationem habet ab interpunctione et exclamatione, quae sequitur. Sed vulgatae lectionis sensus praeferendus videtur.

968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖ legi vult

Digitized by Google

πάντες οἱ κατὰ πτόλιν, 1001
970 δαίμονές τε καὶ βροτοὶ,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν
εὖ σέβοντες, οὔτι μέμ- 1005
ψεσθε συμφορὰς βίου.

ΑΘΗΝΑ.

975 αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων
εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους,
ξὺν προςπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσι βρέτας 1010
τοὐμὸν δικαίως. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
980 Θησῆδος ἐξίκοιτ' ἂν, εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.

Schwenk. ejecto ἰστιδιστλοΐζω, de quo quæ sit aliorum et nostra sententia expositum est ad v. 950. ἰστιδιστλοΐζω Glasg. Hermann. Schütz. Both. probante Lobeck. ad Phrynich. p. 616.

973. εὐσεβοῦντες Guelph. Ald. Rob. —μέμψησθε Guelph.

975. αἰνῶ γε Pears. αἰνῶ τε Herm. Schütz. male; δὲ initio orationis positum est, ut sæpissime post pronomina substantiva, v. Erfurdt. ad Soph. Ant. 1181. ed. min. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 986. conf. Aristophan. Acharn. 514. Eccles. 173. 759.—κατευγμάτων Ald.

976. τε pro τε Rob.—φέγγει Guelph. Ald. Rob.

977. ἔνερθε Rob. De abundantia in ἔνερθε καὶ κάτω vid. Döderl. spec. Soph. p. 47.

978. πρὸς πόλοισιν Aldin.—φρουροῦσιν Rob. Glasg. Herm. Schütz. Both. Schwenk.

980. θησεῖδες vulg. Θησεῖδος Valck. ad Eurip. Phœn. 268. Θησῆδος rectius Wakef. Glasg. Herm. Schütz. Both.

982. φοινικοβάπτους Aldin. φοινικόβαπτος Turn.—ἐν δυτοῖς Ald.—Vulgo versus præcedentis fine interpungitur, quo factum est, ut hunc versum non intelligerent interpretes, præsertim quum de significatione vocabuli ἐνδυτοῖς dubitarent. Hinc ἐνδυτοὶ δ' dederunt Wakef. Herm. Schütz. Both., et hunc versum cum sequente junxerunt. Sed nihil mutandum esse docuit Herm. dissert. i. de choro Eum. p. xii., ἐνδυτὸν enim esse id, quod ornatus causa induitur, apteque contulit Eur. Iph. Aul. 1079. ἐνδυτὰ δωρήματα. Troad. 259. ἐνδυτῶν στεφέων. Soph. Trach. 671. ἐνδυτῆρα πέπλων. Addi potest ἐνδύτοις στολαῖσι ex Antiphane ap. Polluc. vii. 59. Jam si hujus versus fine interpungitur, sensus nullam habet difficultatem. Quod vero idem ibidem post hunc versum excidisse aliquid censet, in eo me non habet assentientem. Nam quod juxta pueros mulieresque virorum etiam et juvenum mentionem desiderat, quis illud a poeta flagitabit, ut omnes omnium ordinum et ætatum homines accurate enumeret? Deinde vero nusquam in hac tragœdia Eumenidum nomen a Minerva proferri animadvertit, quum Harpocration, Photius, et Suidas s. v. Εὐμενίδες hæc dicant: Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσιν—φησὶν ὡς

Digitized by Google

τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ἑρμάσθω πυρὸς, 1015
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
985 τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ,

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

βᾶτε δόμῳ, μεγάλαι φιλότιμοι στρ. ά.
νυκτὸς παῖδες, ἄπαιδες, ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.
εὐφαμεῖτε δὲ, χωρῖται. 1021
γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι, ἀντ. ά.
990 καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται, τύχᾳ τε.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί. 1025

ἡ Ἀθηνᾶ τὰς Ἐρινύας—Εὐμενίδας ὠνόμασεν, excidisse igitur eum locum censet, in quo Furias Eumenidum nomen accepisse poeta dixerit, neque id alibi aptius fieri potuisse, quam hoc loco. Sed in hac re prorsus assentior Reisiglo ad Soph. Œd. Col. p. xxxv. sqq., qui non ausum esse Æschylum Eumenidum nomine uti contendit, quod pronuntiare religiose verebantur Athenienses. Circumlocutione autem hoc nomen expressit poeta v. 946. et 984., εὔφρονας eas vocando. cf. etiam Schwenk., præf. pag. iv. sq.—θυήμασιν Herm. Schütz. Both. Schwenk.

983. τιμῶναι Guelph. Ald.—ἑρμάσθω Ald.

984. εὐάνδρωσιν Guelph. Ald. Rob. Turn. Vict.—πρέσεν Ald.

986. Hoc postremum carmen antistrophicum esse primus vidit Hermannus, quem sequuntur Schütz. Both. Schwenk. In Med. Reg. L. Ald. Turn. Chori persona præfixa est.—βάτ' ἐν δόμων vulg. βάτ' ἐν δόμῳ Med. Reg. L. Guelph. Ald. Rob. utrumque metro adversante. βᾶτε δόμον correxit Herm., quod receperunt Schütz. Both. Burgess. probantque Buttler. et Schwenk. Sed ad meliorum librorum lectionem propius accedit βᾶτε δόμῳ, dativus autem cum verbis eundi junctus non inusitatus est, ut Suppl. 840. σὺ δὲ ναῖ βάσῃ. cf. Musgr. ad Eur. Phœniss. 310. Abresch. dilue. Thucyd. I. p. 92. sqq. et lectt. Aristæn. p. 71.

987. ὑπεύθυφρονι Ald.

988. χωρῖτε vulg., quod cum antistropha sequente jungitur, ita ut antistropha in media periodo incipiat. Sed id ferri nequit, et quæ ad eam rem defendendam adfert Seidl. de versa. dochm. p. 272. et 349. et ad Eur. Troad. 302., ea aut non apta sunt, aut nihil probant, nostro enim loco ne interpunctio quidem intercedit. Χωρεῦναι emendavit H. Voss., χαίρουσαι dederunt Schütz. Both. πανδαμεί, ut in antistrophico scribendum judicat Schwenk., sed quomodo χωρῖτε in ejus locum succedere potuerit, non explicat. Elegantissima et facillima est emendatio Hermanni Elem. metr. p. 435., χωρῖναι legentis, quod quam facile ex simillimo diphthongorum sono in χωρεῖτε corrumpi potuerit perspicuum est, neque recipere dubitavi. Recepit etiam Burgess.

990. περίσεσται τύχαι τε Reg. L. περίσεσσα τύχαι τε Guelph. περὶ σεσσὰ, τύχας τε Ald. περισσεσσῃ τύχᾳ τε Rob. περίσεσσα τύχαις τε Turn. Vulgatam, quæ neque sensui neque metro sufficit, exhibui, quia certam loci corrupti emendationem non habeo. τιμαῖς καὶ θυσίαις πυρσίσσεσις τε τύχαισιν dederunt Herm. Schütz. καὶ τιμᾶς θυσίας τε τυχοῦσαι περίσσεσσαι Both. καὶ τιμᾶς θυσίας τε τύχας' ἐν περίσσεσσαι proposuit H. Voss. τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσσεσσαι τε τύχαισιν suspicatur Schwenk. καὶ τιμαῖς περίσσεσσαι θυσίαις τε τύχᾳ τε Burgess.

991. πανδαμεὶ Guelph. Aldin., quod probat Blomf. in glossar. ad Sept. Th.

Digitized by Google

ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ στρ. β'.
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ, πυριδάπτῳ
λαμπάδι τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'
995 ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.
σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων. ἀντιστρ. β'.
Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας. 1031
οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα.
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

284., sed cf. Lobeck. et Herm. ad Soph. Aj. 1213. (1206.) Göttling. ad Theodos. p. 229. sq.

993. Versus hic antistrophico non respondet, quare Hermann. Schütz. dederunt: δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ καὶ πυριδάπτῳ et in antistropha Παλλάδος ἀστοῖς Ζεὺς ὁ πανόπτας. Sed quum ita uterque versus mutandus, sit, et καὶ illud admodum langueat, non probare possum hanc emendationem. Magis placet Bothii ratio, qui strophicum versum non mutat, in antistrophico autem legit Παλλάδος ἀστοῖς ὁ Πανόπτας, ibi enim facile Ζεὺς explicationis causa addi poterat. Sic etiam Burgess.

995. ὀλολύξατε Ald. — ἐπιμολπαῖς Rob. μόλπαις Schütz. hic et in antistrophico.

996. ἔνδαιδ' ἐς Ald. Turn. ἔνδαιδες Rob.—ἐς τὸ πᾶν metro adversatur, quod nemo sensit nisi Hermannus, qui ἐς τὸ πὰν dedit, sed hoc quid sit nescio. Sed neque sensum in vulgato ἐς τὸ πᾶν video ullum; hic igitur corruptelam latere certum est, quam tamen quomodo removeam non habeo. Monstrosa sunt quæ dedit Both.: ἵλαοι δὲ καὶ', εὐθύφρονες γᾶς et σπονδᾷ δὲ τόπον ἔνδαιδον, et quæ Burgess.: ἵλαοι δ' εἶκας εὐθύφρονες γᾷ et σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν καὶ δᾷδες εἶσιν.

997. πανόπτας Med. Rob.—De incerta hujus versus lectione vid. quæ ad v. 993. monita sunt.—Punctum in fine versus sustulerunt Hermann. Schütz. Both. Schwenk., sed in tantis horum versuum corruptelis sensus tam obscurus est, ut neque de interpunctione certi quidquam constitui possit.

998. Communem cum duobus præcedentibus versibus hic quoque corruptelam traxit, οὕτω enim quin non sanum sit, vix dubitari potest, nam neque metro satisfacit neque sensum aptum præbet; οὖρα dederunt Herm. Schütz., sed quid neutrum illud sibi velit non video. ὄντως Both.—μοῖρά τε vulg. contra metrum. μοῖρά τε Rob. Herm. Both. Schwenk.

Digitized by Google

Digitized by Google

INDEX GRÆCUS.

Ἄγω i. q. νομίζω Suppl. 902.
ἀδοβάστης lexicis addendum Pers. 888.
αἴρεσθαι φυγήν Pers. 473.
αἰχμή imperium Agam. 470.
ἀμείβεσθαι τόπον se conferre in aliquem locum Suppl. 229.
ἄμαμφος et ἄμερφος confusa Eum. 391. 453. 648.
ἀμπλάκημα prima brevi Eum. 894.
ἄν omissum Prom. 620. Sept. Th. 1057. Suppl. 19. Choeph. 315. 587. 841. Agam. 1348.—omissum propter ἴσως Agam. 1019. Suppl. 708.
ἀνάγκη sequente dativo et accusativo cum inf. Pers. 285.
ἀνελθεῖν de igne Choeph. 529.
ἀνιὼ θεῶν Pers. 160.
ἀνήρ prima longa Pers. 639. Sept. Th. 491. Eum. 306. 547. 727.
ἀνοία, ἀγνοία et similia Sept. Th. 384. (cf. Herm. ad Soph. Philoct. 129.)
ἀπό i. q. ἀνύ, χωρίς Sept. Th. 255.—ἀπ' ὀμμάτων Agam. 961.
ἀπρεγκτόπλεκτος lexicis addendum Choeph. 419.
ἄρα μὴ Sept. Th. 190.
ἄρης prima longa Sept. Th. 125. Pers. 84.
ἀτίστης inhonoratus Agam. 72.
ἀχαῖς, ἀχαϊνός pro ἀχαιΐς, ἀχαιικός Sept. Th. 28. Agam. 178. 182. 610.
ἀχιλῆος Pers. 850.
ἄχος causa doloris, malum Choeph. 579.

Βία et διά permutata Eum. 54. Choeph. 645.

Γ et Τ confusa Eum. 376.
γάρ in interrogatione Agam. 616.—γάρ iteratum Agam. 546.—γάρ tertio quartove loco positum, ideoque a librariis transpositum Agam. 710. Suppl. 443.—γάρ et δή confusa Agam. 405.
γε—δή Pers. 206.—γε μὲν δή Suppl. 270.
γεραφρονεῖν lexicis addendum Suppl. 356.

Δή post parenthesin infertur Agam. 16. Choeph. 614. 687.—δή in apodosi Choeph. 614. Pers. 407.—δή initio orationis Eum. 975.—δή et γάρ confusa Agam. 405.—δή tertio quartove loco positum, ideoque a librariis transpositum Eum. 168. 585. Sept. Th. 544. 1015. Choeph. 511. Pers. 248. 438. 705. 735. 765. 804. (Eadem de causa Sept. Th. 140. legendum videtur δερυτίναικτος αἴθης ἅ ἐπιμαίνεται.)
δημηλασία lexicis addendum Suppl. 6.
διά et βία confusa Eum. 54. Choeph. 645.
διαφθείρειν in pejus mutare Agam. 906.—perdere Pers. 702.
δίψη Choeph. 745.
δοκεῖν habet præcepti et voluntatis significationem Agam. 16. Sept. Th. 632.—δοκεῖν sequente acc. cum inf. Choeph. 17. Sept. Th. 597.
δολόμητις lexicis addendum Suppl. 731.
δοῦναι ὄρκον Eum. 407.
δραπετόδομλος lexicis addendum Suppl. 264.
δυεῖν pro δυοῖν Prom. 780.—δυοῖν cum substantivo plurali Eum. 570.

Ἕζομαι cum accusativo Eum. 3. Agam. 175.
εἰ cum conjunctivo Eum. 225. Pers. 777. Suppl. 395.—εἰ ἄν Agam. 904.
εἶμι præsentis significatione Sept. Th. 355.
εἴκπα Prom. 345.
ἕλκει et ἕλκει permutata Choeph. 927.
ἐλθεῖν ἐπί τινι Pers. 428.
ἐλλήν femininum Agam. 1227.
ἐνδυτός Eum. 982.
ἐπίστα, non ἐπίστα Eum. 86. 551.

Digitized by Google

ἴκωκτος lexicis addendum Agam. 1597.
ἱκετεύειν Choeph. 1.
ἱερεάτις Prom. 459.
ἵκειν Agam. 705.
ἱστί initio vera. positum Choeph. 92.
ἴκτερος *infaustus* Agam. 147.
εἰκαγής Pers. 458.
εἰκαστήριον Pers. 156.
εἰκτεροκατόκοιτος Choeph. 968.
εἰκτιβεῖν et εἴ κίβειν Agam. 329.
εἴκτι cum conj. Sept. Th. 320.
εἰκτερφὴς et εἰκτεραφὴς Sept. Th. 290.

Ἤ omissum post comparativum Agam. 590. — ἤ negligenter postpositum Choeph. 195. — ἤ pro κέκτεον Choeph. 745. — ἤ τοι Agam. 465. — ἤ — εἴκτι Choeph. 757.
ἤ *fui* Choeph. 516.
ἡλόκτυπος lexicis addendum Suppl. 146.
ἤσθα pro ἦς Choeph. 355.

Θ excidit ante Ο. Eum. 354. 464. 656. Sept. Th. 5. Pers. 314. (Hinc etiam certissimum mihi nunc videtur, Choeph. 355. ἤσθ' ἄρ' ἴζης pro vulgato ἦς legendum esse.)
θᾶκος et θῶκος Prom. 280.
θίλων *lubens, propitius* Agam. 650.
θεσμός cantus Suppl. 1016.
θρῆνιος Agam. 640.

Καὶ — δή Eum. 65. 384. Prom. 975. Pers. 149. 255. 538. 764.
καλεῖσθαι i. q. εἶναι Pers. 2. 238.
κατιλθεῖν Choeph. 3.
κατηρτυκώς Eum. 451.
κηρύσσειν *invocare* Choeph. 122.
κοίρανος et κύρανος permutata Agam. 535.
κόνις ultimam producit Prom. 1086.
κρανεῖν *jubere* Agam. 10.
κτίζειν Eum. 17.

Λευρός Suppl. 503

Μὲν οὖν Eum. 38.
μέρος μετέχειν Choeph. 289.
μετωποστόφρων lexicis addendum Suppl. 195.
μὴ οὐ Prom. 630. 789. Agam. 1144.
μοιρής de patria dictum Sept. Th. 566.
μηχαρίζεσθαι lexicis addendum Agam. 295.
μιάστωρ i. q. ἀλάστωρ Eum. 169.
μὲν Sept. Th. 435.
μοῖρα circumscriptioni inservit Eum. 103.

Νίμειν *frui* Eum. 717. — i. q. κομᾶν Sept. Th. 572. Agam. 776.
νῆστις Agam. 322.

Οἷος prima brevi Prom. 140.
ὀμφαλὸς Prom. 281. Sept. Th. 282.
ὅμως praecedente εἰ vel participio Sept. Th. 694. Choeph. 113. Pers. 287.
ὀρίζω Suppl. 539.
ὀργή Prom. 378.
ὅστις Prom. 1073. Eum. 25. Pers. 748.
οὐδὲν εἶναι Eum. 38. — οὐδὲν ἄλλο ἢ Pers. 205.
οὔτε semel positum, omissa priore negatione Agam. 518. Choeph. 465. — οὔτε — οὐ Prom. 448. — οὔτε — οὔτε comparationi inservit Choeph. 69.
ὄχθος et ὄχθη Agam. 1133.

Πέδον γῆς Suppl. 647.
πέπραγμαι *peritus* Choeph. 130.
πῆ pro πεῖ Choeph. 403.
πέπειν τινί et ἴν τινι Eum. 68. — πέπειν πυρί τινι Choeph. 35.
πιστοῦν, non πιστοῦν Choeph. 36.
πεῖ pro πῆ Sept. Th. 142. Choeph. 521. — πεῖ pro πεῖ Choeph. 869.
πὰ πεπίλα Agam. 900.
πολύς pro πολλάκις Agam. 845. — πολεῖ, πολέων, πολέσι Suppl. 726.
που pro που Prom. 1062.
πρέπειν *similis* Suppl. 297.
προβουλόσεις i. q. πεῖς πρόβουλος Agam. 376.
πρόσφαγμα Agam. 1251.
προυνοιλεῖν lexicis addendum Prom. 436.
πρυμνήτης Eum. 16.

Ῥιπτόω exsiccare Sept. Th 566.
ῥύειν cum genitivo Eum. 59.
ῥυθεῖν, non ῥυθεῖν Choeph. 819.
ῥυτήριος passiva vi Agam. 1063.

Τ et Γ confusa Eum. 376.
τάν in apodosi post εἰ Eum. 848. Sept. Th. 534.
τε antepositum vocabulo, cui postponendum erat Prom. 42. Eum. 413. 387. Sept. Th. 187. 1064. Choeph. 128. — τε post participium abundans Agam. 97. Choeph. 550. 851. — τε tertio loco positum Sept. Th. 630. — τε — δή Pers. 617. 646.

Digitized by Google

τίνειν λόγον Choeph. 503.
τί sequente vocali Sept. Th. 190. 686. Suppl. 302. 309. Eum. 862. Pers. 679. 773. (cf. Martin. ad Soph. Philoct. 100.)
τιμή munus Eum. 397.
τις appellativo additum Agam. 55.
τοιοῦτο et τοιοῦτον Agam. 306.
τόσσον Agam. 138.
τύραννος et κοίραννος confusa Agam. 535.
τύχη circumscriptioni inservit Eum. 92.

Φαίνω cum nominativo adjectivi vel participii Agam. 101.

Ὡς ἄν cum optativo Agam. 357.
ὧδε et ἥδε permutata Sept. Th. 80.

INDEX LATINUS.

Accusativus ab adjectivo pendens Choeph. 23.—Acc. absolutus Sept. Th. 547. Choeph. 405. Pers. 878. —Acc. cum inf., præcedente ὡς ἰδόκουν et similibus Pers. 185. 557.
Adjectivum indicat id, quod verbo effici debet Agam. 1220. Suppl. 218. Pers. 290.—Adjectivorum hypallage Agam. 148.
Aoristi infinitivus post verba dicendi Pers. 727.
Aposiopesis Choeph. 190. 739.
Articulus omissus Prom. 347. Pers. 45.
Augmentum omissum Pers. 302. 305. 368. 408. 450. 482. 498. Prom. 229. Sept. Th. 441.—Augmentum verborum ab οι incipientium Pers. 753. Suppl. 404.

Brevitas quædam orationis post vocabula similitudinem significantia Choeph. 174.

Crasis vocabulorum μοί ἐστι Choeph. 120.
Constructio ejusdem verbi variata Agam. 646. Choeph. 215.
Constructio mutata Eum. 388. Sept. Th. 272.
Corycis Eum. 22.
Cumulatio verborum idem significantium Choeph. 5. 326.

Dativus finem et consilium indicans Eum. 92. Choeph. 15.
Dativus apud verba eundi Eum. 986.
Diæresis vocalium Agam. 122.

Epitheta ornantia a poetis copula non junguntur Prom. 406. Sept. Th. 78. Pers. 907.

Futurum medii passiva vi Choeph. 303.

Genitivi absoluti omisso pronominis genitivo Prometh. 861. Agam. 1138. 1251.—Genitivi absoluti ad subjectum pertinentes Agam. 943.
Genitivus pro dativo Choeph. 178.

Hiatus post τί. vid. τί.

Iota dativi elisum Pers. 836.

Negatio cum verbo ita juncta, ut unam notionem efficiant Sept. Th. 1038. Suppl. 861.
Neutrum plurale adjectivorum pro masculino Pers. 2.
Nominativi absoluti Suppl. 744.

Participium pro verbo finito, præcedente conjunctione Agam. 411.—Participium masculinum junctum substantivo feminini generis Eum. 551. 918. —Participium a participio pendens Prom. 947. Agam. 170.—Participium præteriti cum ἴσομαι ad exprimendum futurum exactum Suppl. 455. (cf. Herod. i. 112. κακῶς βεβουλευμένα ἔσται.)
Præpositio ad duo substantiva pertinens et posteriori apposita Eum. 673. Pers. 484. Sept. Theb. 1023.

Digitized by Google

Præsens pro futuro Prom. 511. 523. 850. Choeph. 543. Agam. 125.
Productio brevis vocalis ante mutam cum liquida Prom. 612.
Pronominis possessivi usus Choeph. 538.

Repetitio negligentior ejusdem vocabuli Choeph. 236. 703. 161. Eum. 127. 670. Suppl. 263. 750. Prom. 768. Agam. 14. 694. Sept. Th. 257. 321. 445. 480. Pers. 135. 924.

Synizesis vocalis ἰ Prom. 683. Sept. Th. 221. 270. 890. Suppl. 68. 627. Agam. 114. Choeph. 331. Eum. 365. 808.—Synizesis vocalis ὑ Sept. Th. 115. Pers. 81. 551.

Transitus ab aoristo ad præsens Choeph. 281.—a conjunctivo ad optativum Prom. 202.—a dictione universali ad specialem Agam. 632.—a plurali ad singularem Suppl. 720.
Trimetri a librariis invecti Prom. 588. Sept. Th. 941. 967. Pers. 978.

Verba a μετά composita Agam. 692.
Verba eundi cum dativo Eum. 986.
Verba sedendi cum accusativo Eumen. 3. Agam. 175. 808. Suppl. 186.
Verbositas quædam tragicorum Agam. 90.

THE END.

LONDINI:
EXCUDEBAT T. DAVISON.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google